

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE LEGACY SERIES

A large, ornate, dark-colored frame with intricate scrollwork and floral patterns, surrounding the title text. It is decorated with several large, realistic-looking flowers in shades of green and white, set against a dark, textured background with faint green lightning bolts.

STORM
of
SECRETS
and
SORROW

MELISSA K. ROEHRICH

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

SIRLARIN VE ÜZÜNTÜN FIRTINASI

MİRAS SERİSİ
İKİNCİ KİTAP

MELISSA K. ROEHRICH

İÇİNDEKİLER

Birkaç Şey ve İçerik Bilgileri
Gölge Yağmuru ve Sonlar Kısa Özeti

Olabildiğince Mutlu Olalım

I. Kontrol Edilemeyeni Kontrol Et

1. Tessa
2. Theon
3. Tessa
4. Tessa
5. Axel
6. Theon
7. Tessa
8. Tessa
9. Theon
10. Theon
11. Tessa
12. Axel
13. Theon
14. Axel
15. Theon
16. Tessa
17. Tessa
18. Tessa
19. Theon
20. Tessa
21. Axel
22. Theon

II. Ya da Öfkeye Kapılıp İkisi de Kaybeder

23. Axel
24. Tessa
25. Theon
26. Tessa
27. Axel
28. Theon
29. Tessa
30. Theon

31. Tessa
32. Axel
33. Tessa
34. Theon
35. Tessa
36. Luka
37. Tessa
38. Axel
39. Tessa
40. Axel
41. Theon
42. Luka
43. Axel
44. Axel
45. Tessa
46. Tessa
47. Theon
48. Luka
49. Tessa

En Umutsuz Saatte

Melissa K. Roehrich'in de yazısı

Melissa'dan Bir Not

Teşekkürler

Sırların ve Kederin Fırtınası - 1. Baskı

Telif Hakkı © 2024 Melissa K. Roehrich

Her hakkı saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmadan, eleştirel makalelerde veya incelemelerde yer alan kısa alıntılar hariç, bilgi depolama ve alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir elektronik veya mekanik araçla veya herhangi bir biçimde çoğaltılamaz.

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle herhangi bir benzerlik tesadüfidir ve yazarın böyle bir niyeti yoktur.

Düzenleme Hizmetleri: Megan Visger

Kapak Tasarımı: Covers by Jules (www.coversbyjules.crd.co)

Haklar ve Temsil Katie Shea Boutillier tarafından:
ksboutillier@maassagency.com Donald Maass Edebiyat Ajansı'nda.

ISBN:

Vellum ile oluşturuldu

BİRKAÇ ŞEY VE İÇERİK BİLGİSİ

Devram'a tekrar hoş geldiniz! Buradaysanız, bu dünyanın karanlık, küçük bir ahlaksızlık ve kötülük diyarı olduğunu zaten bildiğinizi varsayıyorum. Web sitemdeki kalıplar, etiketler ve tetikleyici uyarılar güncellendi. Bunları görmek için buraya tıklayabilir veya www.melissakroehrich.com adresine gidip Kitap Ekstraları'na tıklayabilirsiniz. Akıl sağlığınız önemlidir ve ihtiyacınız olursa bunlar yanınızda. Eğer bu size göre değilse, körü körüne gitmeyin.

Bunu Gölge Yağmuru ve Sonlar'ın başında ele aldığımızı biliyorum, ancak özellikle Karanlık serisini okumadıysanız, tekrar etmekte fayda var. Miras Serisi, Karanlığın Leydisi serisiyle aynı evrende geçiyor, ancak yepyeni karakterlerin olduğu yepyeni bir dünya. Miras Serisi'ni anlamak için Karanlık serisini okumanıza GEREK YOK. Bu seri ayrı ayrı okunabilir. Theon ve Tessa'nın hikâyesi sonunda kendi sonunu bulacak; ancak, o anda spoiler olduğunu anlamasanız bile, Karanlık serisine dair spoiler'lar ve bazı ejderha yumurtalarıyla karşılaşacaksınız.

Son olarak, çocuklar, son kitaptan sonra büyük duygular yaşadığınızı biliyorum. Size aynı duygularla dolu bir kitap daha vaat ediyorum: Duygusal bir sarsıntı ve her köşede

kendinizi ve onları sorgulamanıza neden olacak ahlaki açıdan karanlık karakterler. Bunun bir seri olduğunu unutmayın. Bazı karakterlerin büyümek için alana ihtiyacı vardır ve bazen kötü adamlarla dolu bir dünyada hayatta kalmak için fedakarlık gerekir. Sürece güvenin.

Şimdi yerleşin, şarabınızı ve belki de fırlatabileceğiniz bir şeyler alın, yani bu kitap veya e-kitap okuyucunuz olmasın ve kaosa dalın.

XO- Melissa

ÇALMA LİSTESİ

Kitapların hikâyeyi takip eden çalma listeleriyle gelmesine bayılıyorum. Her şeyi daha çok hissediyorsunuz. Sizi daha çok içine çekiyor. Her şeyi canlandırıyor. Eğer siz de bunun sizin için de geçerli olduğunu düşünüyorsanız, buyurun! Keyfini çıkarın!

Spotify'nız yoksa, tam listeyi web sitemde: <https://www.melissakroehrich.com> Kitap Ekstraları bölümünde bulabilirsiniz!

*Başkalarının parlaması için kendi ışıklarını söndürenler
için,
Senin için savaşıma zamanı.*

LEGACY SERIES REFERENCE GUIDE

I know. There's a lot to remember and keep straight as you dive into Devram.
So here's a little reference guide to help you out!

OUR MAIN PLAYERS

Tessalyn Ausra:

Tes-uh-lin Ah-sruh

Fae. Legacy... Maybe

Source of the Arius Heir,

A little (or a lot) wild and impulsive

Theon St. Orcas:

Thee-on Sānt Or-kus

Legacy, Heir to the Arius Kingdom,

A morally grey, walking, talking red flag

Luka Mors:

Loo-kuh Morz

Sargon Legacy, Theon's Guardian
and advisor

Axel St. Orcas:

Ax-ul Sānt Or-kus

Legacy, Second-in-Line for the Arius
Kingdom, Theon's brother

OTHERS OF NOTE

Dex: Dex

Wind Fae, Tessa's best friend,
claimed by Achaz Kingdom

Oralia: Or-āl-eeuh

Water Fae, Tessa's Friend

Corbin: Kor-bin

Water Fae, Tessa's friend, involved
with Lange

Lange: Lāng

Wind Fae, Tessa's friend, involved with
Corbin

Brecken: Brek-in

Wind Fae, Tessa's friend

Katya: Kat-ya

Fire Fae, Tessa's friend, claimed by
Arius Kingdom

Tristyn Blackheart:

Tris-tin Blak-hārt

Mortal, Legacy, owns Lilura Inquest

Penelope: Pen-el-ō-pee

Fae, personal servant of Theon & Axel

Cressida St. Orcas:

Cres-ee-duh Sānt Or-kus

Legacy, Theon & Axel's mother

Eviana: Eve-ee-on-uh

Earth Fae, Source of the Arius Lord

LEGACY SERIES REFERENCE GUIDE

OTHERS OF NOTE

Felicity Davers: Fel-i-sit-ee Day-ers
Gracil Legacy, Theon's prospective Match

Auryon: O-ry-un
Listen, we don't know what she is

Ford: Fōrd
Fae, Pen's replacement

Pavil: Pah-vil
Sleazy Legacy that works for Valter

Metias: Meh-tī-us
Sleazy Legacy that works for Valter

LEGACY SERIES REFERENCE GUIDE

THE GODS

THE FIRSTS

Achaz (Ā-kaz)
God of light and beginnings

Serafina (Sār-uh-fee-nuh)
Goddess of dreams and stars

Anala (Uh-nall-uh)
Goddess of sun, day, and fire

Arius (Ar-ee-us)
God of death and endings

Falein (Fā-leen)
Goddess of wisdom/cleverness

Celeste (Sel-est)
Goddess of moon and sky

THE LESSERS

Zinta (Zēn-tuh)
Goddess of magic and sorcery

Sirana (Seer-an-uh)
Goddess of love and fertility

Sargon (Sar-gon)
God of war and courage

Pax (Pax)
God of peace and serenity

Silas (Sī-lus)
God of earth and land

Rai (Rā)
God of seasons

Nith (Neeth)
God of creativity

Anahita (On-uh-hee-tuh)
God of sea, water, and ice

Reselda (Rez-el-duh)
Goddess of healing

Sefarina (Sef-uh-ree-nuh)
Goddess of winds and air

Gracil (Grah-sil)
God of empathy

LEGACY SERIES REFERENCE GUIDE

THE KINGDOMS

ACHAZ KINGDOM

- Ruling Lord: Rordan Jove (Ror-dan Jō-vā)
- Heir: Dagian Jove (Dāj-ee-un Jō-vā)
- Heir's Source: Sasha (Sah-shuh)
- Responsibilities: upholding Devram's laws and accords, ruling the realm
- Loyal Lesser Bloodlines: Zinta and Sirana

SERAFINA KINGDOM

- Ruling Lady: Maya Isleen (My-uh Iz-lēn)
- Heir: Lealla Isleen (Lee-all-uh Iz-lēn)
- Heir's Source: Maxson (Max-sun)
- Responsibilities: artists and architects
- Loyal Lesser Bloodlines: Anahita and Nith

ANALA KINGDOM

- Ruling Lady: Kyra Aithne (Kī-ruh Āth-nee)
- Heir: Tana Aithne (Tan-uh Āth-nee)
- Heir's Source: Gatlan (Gat-lan)
- Responsibilities: food and agriculture
- Loyal Lesser Bloodlines: Silas and Rai

ARIUS KINGDOM

- Ruling Lord: Valter St. Orcas (Vall-tār Sānt Or-kus)
- Heir: Theon St. Orcas (Thee-on Sānt Or-kus)
- Heir's Source: Tessa (Tes-uh)
- Responsibilities: Underground
- Loyal Lesser Bloodlines: None

FALEIN KINGDOM

- Ruling Lady: Raye Farhan (Rā Far-han)
- Heir: Prudence Farhan (Prū-dens Far-han)
- Heir's Source: Dade (Dād)
- Responsibilities: scholars and healers
- Loyal Lesser Bloodlines: Reselda and Pax

CELESTE KINGDOM

- Ruling Lady: Luna Candra (Lū-nuh Can-druh)
- Heir: Mahina Candra (Muh-he-nuh Can-druh)
- Heir's Source: Jasper (Jas-per)
- Responsibilities: running the Selection
- Loyal Lesser Bloodlines: Sefarina and Gracil

GÖLGE YAĞMURU VE SONLAR HIZLI ÖZETİ CYRUS'UN ANLATTIĞI GİBİ

Merhaba canım! Ben Cyrus. Beni tanımıyor olabilirsin, sorun değil... sanırım. (Yan gözle.) Ama Devram'da olup biten rezilliklerin kısa bir özetini vermek için buradayım. Hemen konuya girelim çünkü kazanmam gereken bir kart oyunu var.

Devram'ın her beş yılda bir Seçim diye bir şeyi vardır ve bu bir Seçim Yılı'dır. Üstelik yüzyıllardır ilk kez, altı krallığın tümünden mirasçılar, güç kaynakları olarak hizmet edecek Seçilmiş Periler olarak seçilmiştir. Tessalyn Ausra, Ölüm ve Sonların Varisi Theon St. Orcas tarafından beklenmedik bir şekilde Seçilmiştir. (Duraksar ve notlarından başını kaldırır.) Bu ne anlama geliyor?

Cassius: Devam et, Cyrus.

Haklısın, haklısın. İlk Kaynak İşareti'ni aldıktan sonra Arius Krallığı'na dönüyorlar ve Tessa, Theon'u ve en yakın sırdaşlarını -müstakbel danışmanı Luka Mors ve küçük kardeşi Axel- daha yakından tanıyor. Ama bu bağ meselesini istemiyor, bu yüzden Tessa kaçmaya çalışıyor ve dürüst olmak gerekirse, bu noktada onu kim suçlayabilir ki? Bu adam tam bir pislik gibi görünüyor.

Cassius: Cyrus...

(Göz devirir.) Theon ve Luka, ormanda onu avlar. Daha katı beklentilerin ve daha sert sonuçların olduğu Arius Evi'ne dönerler. Tüm bunlara rağmen, nefret etse de ona karşı hâlâ bir çekim hissediyor. Tessa, bu beklentileri karşılamak için dürtüsel benliğini dizginlemeye çalışır, ancak sonunda bir masanın altına itilir, tatlı bile verilmez... Ne. Lanet olsun?

Cassius, iç çekerek: Tanrı aşkına, Cyrus...

Üzgünüm Cass, ama tatlı yok mu? Scarlett'ten tatlıları esirgemeyi hayal edebiliyor musun? Ya da Eliza'dan çikolatalı pastayı? (Titriyor.) Hepimiz ölmüş olurduk. Neyse, iki pislik, kendisinden daha büyük pislik Arius Lord adına ortaya çıkıp onu bahçede kovalarken, yerden bazı ürkütücü adamlar sürünerek çıkıyor. Herkes çıldırıyor çünkü henüz erişememesi gereken gücünü kimse anlamıyor. Hangi elementle sonuçlanırsa sonuçlansın, Devram'daki en güçlü Fae olacağı ortaya çıkan travmatik bir değerlendirmeden geçmek zorunda kalıyor. Rüyalarında oldukça garip şeyler görüyor ve sonrasında Theon ve onun... Eşleşmesiyle mi çıkmak zorunda kalıyor? Bunun ne olduğunu bilmiyorum. Devam edelim.

Tessa, Tristyn adında rastgele bir ölümlüyle tanışır ve içki içip Lull-Leaf içer ve pizza yerler. Lull-Leaf veya pizzanın ne olduğunu bilmiyorum ama kulağa oldukça eğlenceli geliyor ve belki de bunu çözmeye çalışmalıyız. Theon onu bulur ve huysuz ve sahiplenici bir tavır takınır. Bu Tessa'yı daha da öfkeliendirir ve bilinmeyen bir nedenden dolayı adamlar bir pazarlık yapar. Ortaya Çıkış Töreni için Akropolis'e geri dönerler. Yol boyunca Luka'nın bir ejderha değiştirici ve Theon'un Koruyucusu olduğunu öğreniriz. (Duraklar.) İşte bu eğlenceli bir gelişme, değil mi Cass?

Cassius, mırıldanarak: Aman Tanrım.

Bazı sosyal etkinliklere gidiyorlar, Tristyn denen adamın aslında ölümlü olmadığını öğreniyorlar ve sonunda artan gerilime yenik düşüyorlar. Ama iyi ki varlar. Bütün bu saçmalıklardan sonra buna ihtiyaçları varmış. Ben olsam öyle yapardım.

O güzel vakitten sonra, Ahaz Varisi'yle mi akşam yemeğine gidiyorlar? İlginç. Bir şeyler konuşuluyor ve Arius Lordu ortaya çıkıp Pen'i öldürüyor. Ya da Axel onu öldürüyor. Ki bu da... korkunç. Theon, Tessa'yı suçluyor çünkü, kabul edelim, o fevri ve pervasız biri ve belki de her şeyi enine boyuna düşünmüyor. Sonra da Theon... onu bir şarap mahzenine kilitliyor... Bu iyi bir hamle olamaz.

Ertesi gün gerçekleşecek Ortaya Çıkış Töreni'nde Axel, Anala Krallığı'nda saklandıkları için kimsenin ateşe sahip olduğunu fark etmediği bir ateş Perisi seçer. Elbette. Çünkü ateş en iyi elementtir. Gizemli bir Bekçi, Tessa'nın gücünü uyandırmak için kurtlarla birlikte gelir, ancak ona verdiği İşaret oldukça tanıdık gelir. Elemental büyüye sahip olmadığını görünce herkes şok olur. Axel onu güvenli bir şekilde çıkarmaya çalışır, ancak Achaz Lordu ortaya çıkar ve onu yakalar.

Theon, onu geri almak için ahmak babasıyla bir pazarlık yapar. Tessa yine garip bir rüya görür... Hey, bir dakika...

Cassius: Hayır, Cyrus.

Cyrus: Ama—

Cassius: Devam et.

Cyrus: Bunu neden tekrar yapıyorum?

Scarlett: Sen gönüllü oldun.

Cyrus: Sanırım bir maceraya gönüllü oldum canım. Bu değil.

Scarlett, omuz silkerek: Aynı şey.

(Sert bir bakışla.) Neyse, Tessa bir rüya görüyor, uyanıyor ve Devram'ın tüm sırlarını öğrenmeye karar veriyor. Vahşi ve evcilleşmemiş tanrı Temural'ı bir anlığına görüyoruz ve soruyor... (Scarlett'e sırtıyor.) Saylah'dan Auryon adında birini Devram'a sokmak için yardım istiyor. Son. (Notları bir kenara atıp kartları karıştırıyor.) Kimin anlaşması?

OLABİLDİĞİMİZ KADAR MUTLU

İki buçuk yıl önce

"Kim o?" diye sordu Lange, çenesini site binalarına doğru çevirerek.

"Bilmiyorum," dedi Tessa, bakışlarını takip ederek. Parmakları oturdukları bankın kenarına dolanmıştı. Ayakkabıları bir kenara düşmüş, çıplak ayakları çimlere basıyordu. Sonra daha dik oturdu. "Neden Dex'in yemeği yok?"

Bank, arazi arazisinde تنها bir alandaydı. Arazi sınırı boyunca uzanıyordu. Dex, korumaları hissedemediği için nerede olduklarını bilsin diye bankı tam bu noktaya taşımıştı. Bunu, arazinin çeşitli yerlerinde onun için yapmıştı. En azından şimdi korumaları geçtiğinde, bunu bilerek yapıyordu.

Dex, yanında başka bir Fae erkeğiyle onlara doğru geliyordu. Dex'in koyu gözleri hemen onu buldu ve ona dik dik baktı. Ona yemek sözü vermişti. Yanındaki erkeğin, kulaklarına doğru kıvrılan, biraz dağınık kahverengi saçları vardı. Zayıf ama yine de kaslıydı ve ela gözleri etrafını süzüyordu.

Yiyeceği de yoktu.

İkili masaya ulaştığında, Dex yanındaki banka çöktü. "Ne oldu Tessie, suratın asık?"

"Yiyecek getireceğini söylemiştin," diye homurdandı, ayağının başparmağını daha da toprağa gömerek.

"Oralia getiriyor," dedi bilmiş bir gülümsemeyle.

Oralia. Dex'in küçük çevrelerine kattığı bir başka Fae. Daha doğrusu, Tessa'yı kendi çevresine katmıştı. Dex onları buraya taşınmadan önce yaşadığı Serafina Malikanesi'nden tanıyordu. Bir önceki Seçim Yılı'nın son gününü kaçırmış ve bir sonraki Seçim'i beklemek üzere Celeste Malikanesi'ne gönderilmişti. Günler sonra, Oralia ve bir başka erkek Fae olan Brecken da buraya atılmıştı. Anlaşılan, sorun çıkaran herkes buraya atılmıştı.

Tereddütlüydü. Tessa hiçbirisiyle bir ilgisi olsun istememişti. Kimseye güvenmiyordu, özellikle de rastgele ortaya çıkan yabancılara. Dex bunu anlıyor gibiydi ve ona siktir git dediğinde hiç gücenmiş gibi görünmüyordu. Ancak, özellikle de bir iki günlüğüne ortadan kaybolduğunda, etrafta fazladan yiyecek bırakmaya başlamıştı. Celeste Malikanesi'ni yöneten Mirasçı Rahibe Cordelia'nın onu mahzenlere veya küçük dolaplara kilitleyip ceza olarak yiyecek vermeyeceğini bilemezdi, değil mi?

Sonunda pek umursamamıştı. Dex yemeği bırakıyordu ve o, bir bedeli olmayacağını anladığı anda silip süpürüyordu. Sonunda onu yıkan da buydu. Dex onun için bir şeyler yapıyor ve karşılığında hiçbir şey beklemiyordu. Sevgi yok. Seks yok. İyilik yok. Bedel yok. O sadece... yapıyordu. Böyle bir şeyi ilk kez yaşıyordu. İnsanların karşılığında hiçbir şey beklemeden birbirleri için bir şeyler yaptığını hiç görmemişti.

Onunla birkaç dakikadan uzun süre konuşması aylar sürmüştü ve başka biriyle hiç konuşmamıştı. Oralia ve Brecken'la tanıştırmasına bir yıldan fazla zaman sonra izin vermişti. Tessa onlara kesinlikle güvenmiyordu, ama Dex güveniyordu ve o da Dex'e güveniyordu.

Oralia gürültücüydü ve her şey hakkında bir fikri varmış gibi görünüyordu. Brecken biraz komikti sanırım, ama aynı zamanda sürekli flört eden biriydi. Ayrıca, ara sıra diğer malikanelere seyahat eden seçkin bir Peri grubunun da üyesiydi. Oralia bu geziler için seçilmek istemişti ama seçilemeyecek kadar disiplinsizdi.

Aslında, Brecken o gezilerden birine gitmişti. Ama geçen yıl döndüğünde Lange de onunla birlikte gelmişti. Celeste Malikanesi'ne Seçim Yılı'nı beklemek üzere gönderilen bir diğer Fae olan Lange, Falein Malikanesi'nden gelmişti. Tessa, Oralia ve Brecken'a olduğundan daha fazla ısınmıştı ona. Lange sürekli onunla dalga geçiyordu ve Lange ona çıkıştığında, Dex de onunla daha fazla dalga geçiyordu. Dex ona karşı her zaman nazik ve yumuşaktı. Lange hiçbir şeyi umursamıyor gibiydi ve Tessa bu özelliğine hayrandı. Başkalarının ne düşündüğünü umursamaması veya gelecekte ne olacağı konusunda endişelenmemesi.

Tessa yine yüksek sesle homurdandı ve banka yaslandı. Yeni erkek ona yan yan baktı ve Tessa hemen bakışlarını kaçırdı. Henüz Dex'e söylememişti ama bütün geceyi mahzende geçirmişti. Bir önceki gün öğle yemeğinden beri bir şey yememişti ve güneş batıyordu.

"Bu Corbin," dedi Dex yavaşça, sonunda onda bir terslik olduğunu anlayarak. "Anala Malikanesi'nden yeni geldi."

"Anala mı?" diye tekrarladı Lange, etraflarına bakmak için öne eğilerek. Corbin, Dex'in diğer tarafındaki bankta oturmuştu. "Sen ateş perisi değilsin herhalde?"

Tessa sinirle dilini şaklattı. Elbette o bir ateş perisi değildi.

"Hayır," diye yanıtladı Corbin, araziye bakıp bir kayaya tekme atarak. "Suyla çıkmam bekleniyor. Sen?"

"Hava," diye cevapladı Lange, biraz daha eğilerek Tessa'yı Dex'e doğru eğilmeye zorladı.

Lange'nin önemseddiği tek bir şey vardı: Güzel erkekler, özellikle de parlak yeni olanlar. Gerçi Tessa konuşamıyordu. Sadece erkeklerinin ölümlü olmasını ve

daha sonra sürekli karşılaşacağı bir yerde bulunmamasını tercih ediyordu.

"Bu Lange," diye araya girdi Dex. "Ve bu da Tessa."

"İkinizle de tanıştığımıza memnun oldum," dedi Corbin.

Tessa cevap vermedi, dosdoğru önüne baktı. Güneş yakında batacağı. İçeri gireceklerdi ve Tessa yiyecek bir şey bulamayacaktı.

"Kaba davranıyorsun Tess," diye azarladı Lange. Orta parmağını ona doğru kaldırdı. "Corbin senin kötü biri olduğunu düşünecek." Corbin'le konuşmak için tekrar etrafına eğildi. "Gerçekten de öyle değil. Acıkınca böyle oluyor."

Corbin, "Onu bu konuda suçlayamayız" dedi.

Ama Dex'in onu incelediğini hissedebiliyordu. Dün gece muhtemelen ne olduğunu anlamaya çalıştığını biliyordu.

"Tessa-" diye başladı alçak sesle.

"Neredeydin?" diye tısladı.

Orada değildi. Ona yardım etmek, karanlıkta yalnız kalmamasını sağlamak için her zaman oradaydı. Ama dün gece öyle değildi. Orada değildi. Malikaneye geldiğinden beri ilk kez orada değildi.

"Yeni gelen Fae'ye yardım etmekle görevlendirildim," diye cevapladı Dex.

Hiçbir şey söylemedi, karnı ağızdan guruldadı. Dex açıkça duydu, gözleri önce karnına, sonra tekrar yüzüne kaydı.

"Bir gece bile kendini tutamadın mı?" diye sordu iç çekerek, baş ve işaret parmaklarıyla alnını ovuşturarak.

"Ben bir şey yapmadım," diye dişlerini sıktı.

Bu tamamen doğru değildi ama karanlıkta yiyeceksiz bir şekilde kilitli kalmayı gerektirecek bir şey de değildi.

"Tessa, bir ödevi öylece bırakıp gidemezdim. Her zaman senin için bir şeyleri düzeltmek için orada olamam," dedi, elini bankın kenarına doğru kıvrarak.

Onun için işleri düzelt. Tamam.

"Anlaşıldı," diye sertçe cevap verdi.

"Tessie," diye tekrar iç çekti, kolunu omzuna doladı ve onu kendine doğru çekti. "Öyle demek istemedim."

"Bunu başka türlü kastetmiş olabileceğinden emin değilim."

"Sadece etrafta olmadığımda daha dikkatli olmanı istiyorum. Şimdi olmanı istedikleri kişi ol ki, ileride olman gereken kişi olabilesin."

"Hiçbir şey olmam gerekmiyor," diye iç çekti ve başını onun omzuna yasladı.

"Yanılıyorsun Tessie, zamanı geldiğinde orada olacağım ve hiçbir şeyin ters gitmemesini sağlayacağım."

Bu ifadenin anlamını anlamıştı. Her şeyin ters gitmesini engellemek ve eğer giderse, her şeyi düzeltmek için orada olmasını sağlamak. İşte böyle olmuşlardı. Kendini bir belaya bulaştırmıştı ve Dex de bunu düzeltmişti.

"Gelecek hakkında bu kadar konuşma yeter," diye araya girdi Lange, bacaklarını öne doğru uzatıp bileklerinden çaprazlayarak. "Bu gece ne yapıyoruz? Malikanenin annesi bugün öğleden sonra gitti, değil mi?"

"Evet," diye onayladı Dex. "Brecken da onunla gitti."

"Ne kadar zamandır ortalıkta yok?" diye sordu Tessa, canlanarak.

Dex omuz silkti. "Bilmiyorum. Birkaç gün, eminim."

"Peki...bu gece ne yapıyoruz?" diye tekrarlardı Lange.

"Elbette malikaneden ayrılacağım," dedi Tessa sırtarak.

"Malikaneden çıkmak için geçiş iznine ihtiyacımız yok mu?" diye araya girdi Corbin, kaşlarını çatarak. "Bu sabah katıldığım oryantasyonda bunun belirtildiğinden oldukça eminim."

Tessa, Dex'e bir kez daha sert bir bakış attı. Gerçekten kuralları çiğnediğini bildirecek birini mi getirmişti buraya?

Dex onu görmezden gelerek, "Bizim de ileri teknoloji için geçiş iznimiz olması gerekiyor ama..." dedi.

"Anlaşıldı," dedi Corbin, bakışlarını onlardan ayırarak.

Tessa bunun ne olduğunu bilmiyordu ama Dex'in Corbin'i sessiz tutmanın bir yolunu bulduğu anlaşılıyordu.

"Yine mi," dedi Lange, ellerini birbirine vurarak ve heyecanla ovuşturarak. "Bu gece nereye gidiyoruz?"

"Elbette yiyecek bir şeyler vardır," diye homurdandı Tessa, ayağa kalkıp spor ayakkabılarını alırken.

Dex, uzun uzun iç çekti. "Oralia yemek getiriyor, Tessa."

"Güzel. Arobell'e yürüyüşte bir şeyler atıştırırız," dedi ayağını bir çorabın içine sokarak.

"Arobell'e mi yürüyoruz?" diye tekrarladı Corbin.

Lange, "Bizi göz açıp kapayıncaya kadar Arobell'e ulaştırmanın bir yolunu bulamazsanız, evet, yürüyerek gideceğiz," diye espri yaptı.

"Sen bir eşeksin," diye belirtti Corbin.

Lange omuz silkti. "Legacy'nin bunu yapabildiğini okumuştum. Devram yaratıldığında bu yetenek elinden alınmıştı."

"Neden alsınlar ki?" diye sordu Tessa.

Lange tekrar omuz silkti. "Kitapta yazmıyordu. O arşivleri pek sık ziyaret edemedim. Ekayan Adası'ndalar."

"Falein Krallığı'ndan mısın?" diye sordu Corbin, kaşlarını kaldırarak.

"Bir yıl öncesine kadar öyleydi," dedi Lange. "Sanırım bu beni çok zeki biri yapıyor."

"Aman Tanrım," diye homurdandı Tessa, onu ayağa kaldırmak için elini tutarak. "Hadi gidelim."

"Oralia daha burada bile değil," diye güldü, elini tekrar çekerken. Belli ki onu yerinden oynatmayacaktı.

"Özür dilerim, özür dilerim! Buradayım," dedi Oralia, elinde kahverengi bir kese kağıdıyla başka bir yönden hızla gelirken.

Beyaz-sarı saçları düzgün bir atkuyruğu şeklinde toplanmıştı ve kendilerine verilen standart kıyafetler, sanki üzerine boyanmış gibi kıvrak vücuduna yapışmıştı. Hâlâ nasıl bu kadar kusursuz görünmeyi başarıyordu?

"Bu senin, Tessa," dedi Oralia, çikolatalı kremalı bir donut uzatarak.

"Hepsi aynı değil mi?" diye sordu Lange, çantayı elinden kaparak içine bakarken.

"Elbette," dedi Oralia gülerek. "Tessa'nın açken nasıl davrandığını biliyorum. Kimse bununla uğraşmak istemez."

Dex çöreği alıp ona uzattığında Tessa ona zayıf bir gülümsemeyle baktı.

"Neden bu kadar geç kaldın?" diye sordu Dex, çantayı alıp Corbin'e uzatırken.

"Ah, o ne," dedi Oralia, yüz hatları gerilerek. "Bir sonraki değerlendirmeyi öne çektiklerini duyurdular. Gelecek haftaya."

Tessa'nın midesi bulandı. Bir ay daha beklemesi gerekiyordu. Hazırlanmak, doğru ruh haline bürünmek için tam bir ayı vardı. Değerlendirmeden sonra ne yapacaklarını bile planlamamışlardı ve geçen seferki kötüydü. Çok kötüydü.

Kapana kısılmıştı. Mağaralar ve tünellerden oluşan bir ağa benzeyen bir şeyin altında, yeraltında kapana kısılmıştı ve çıkış yolunu bulamıyordu. Burada, onu dar mağaralardan oluşan labirentte yönlendiren başkaları da vardı. Tanımadığı insanlardı ve yüzlerini doğru düzgün göremeyecek kadar hızlı hareket ediyorlardı. Ya da umursamayacak kadar paniklemişti. Birinin neredeyse kanatları varmış gibiydi. Bu da çılgınlıktı. Onu sürüklediler, güzel sözler fısıldadılar ve bir ayağını diğerinin önüne koyması için onu ikna etmeye çalıştılar. Ve orada, gökyüzünden, temiz havadan ve ışıktan bu kadar uzakta olmak istemiyordu ama onu bırakmıyorlardı.

Onu bırakmadılar.

Onu bırakmadılar.

Gölgelerden figürler çıkarken, dişleri mağara duvarlarındaki apliklerin loş ışığında parıldarken değil. Kavga çıktığında ve nedense yabancıların hayatta kalmasını önemseyince değil. Kara alevler ve daha koyu gölgeler etraflarında dönerken değil. Karnının derinliklerinde bir acı alevlenirken, dişler boğazını delerken ve tanrılar aşkına,

çığlık atamazken değil. Nefes alamazken değil. Karanlıktı ve yalnızdı ve...

"Henüz değil."

Yanında beliren ve ona bakmak için eğilen kadın böyle söyledi. Menekşe rengi gözleri sert ve kısıktı. Parlak maun rengi saçları sırtına kadar örülmüştü ve dar siyah giysiler giymişti.

"Uzun zamandır kayıptım, ama artık çok değil. Kader an be an değişiyor ve ben yetişemiyorum. Ama bunun, kaosun ve ölümün zamanı değil. Çok şey değişebilir. Çok şey değişecek. O savaş gelecek." Uzanıp Tessa'nın kalbinin üzerine elini koydu ve mırıldanırken hafif bir ışık parladı: "Hâlâ uyuyor. Şimdi bunun zamanı değil. Henüz değil."

Tessa, değerlendirme için hâlâ sandalyeye bağlıyken, burnundan kan damlıyordu ve nefes nefese uyanmıştı. Havayı yutarken dilinde tadı vardı. Onu delirtmek, büyüsünün yüzeye çıkıp kendini göstermesini sağlamak için tasarladıkları bir başka lanet olası görüntü.

"Gelecek hafta mı?" diyordu Corbin. "İki hafta önce Anala Malikanesi'nde bir değerlendirme yaptırdım. Bu kadar erken bir değerlendirme daha yapmam gerekmeyecek, değil mi?"

Uzun bir sessizliğin ardından konuşan Lange oldu. "Mecburdum," dedi sessizce, gözlerindeki her zamanki ışıltı kaybolmuştu. "Falein Krallığı'ndaki bir değerlendirmeden birkaç gün sonra buraya nakledildim ve bir hafta sonra da burada bir değerlendirmem vardı."

"Bu hiç mantıklı değil," dedi Corbin kaşlarını çatarak. "Tüm Emlakçılar kayıtları paylaşıyor. Değerlendirme sonuçlarını görebilecekler."

"Her zaman böyle oluyor," dedi Tessa düşünceli bir şekilde, donutundan bir ısırık alırken. "Yeni bir Fae geldiğinde, bir hafta içinde değerlendirme yaparız."

"Saçmalama," diye alay etti Oralıa. "Buraya geldiğimde neredeyse üç ay boyunca bir değerlendirme yapılmamıştı."

"Sanırım bu doğru," diye yanıtladı Tessa.

Birdenbire huzursuz hissetti, ayakları üzerinde kıpırdandı, sanki bir şey tenine baskı yapıyormuş gibi, ruhunun derinliklerinde bir şeyi tırmalıyor ve onu uyandırmaya çalışıyordu.

"Donutunu bitir, Tessie," dedi Dex, dirseğiyle onu dürterek ama dikkati Oralia'daydı, ikisi birbirlerine karanlık bir bakış attılar.

"Hadi canım," dedi Lange, kolunu Tessa'nın koluna dolayıp onu Dex'in yanından çekerek. "Hadi buradan çıkıp bu gece hiçbir şeyin önemi yokmuş gibi davranalım."

"Donutlar her zaman önemlidir," dedi Tessa, son lokmayı ağzına atıp parmaklarındaki kremayı emerken.

"İyi bir penis kadar mı?" diye meydan okudu Lange göz kırparak.

Tessa güldü, varlığının karanlık köşelerinde hissettiği gerçek bir kahkahaydı bu. "Senin bir pislik olduğunu biliyorum ama sen benim en sevdiğim pisliksin."

Lange eğildi ve yanağına bir öpücük kondururken fısıldadı: "Corbin'in de aynı şeyi söylemesi için bana yardım edebileceğini mi düşünüyorsun?"

Dex diğer tarafına geçince bir kahkaha daha attı, gözlerinde hâlâ temkinli bir ifade vardı. Lange'ye "Seni mutlu edecek şey buysa," derken bunu görmezden geldi.

"Ne kadar mutlu olabilirsek o kadar mutluyuz," diye mırıldandı Lange, gülümsemesi biraz solarak.

"Olabildiğince mutlu olalım," diye onayladı, Dex'in kendisine koğuşların olduğunu söylediği noktaya geçmeden önce beşinin de birbirine bağlı olduğundan emin olduktan sonra.

Ama o, mutluluğu hayal etmeyi çoktan bırakmıştı.

BİRİNCİ BÖLÜM
KONTROL EDİLEMEYENİ KONTROL
EDİN

TESSA

Tessalyn Ausra yatakta döndü, yatağın üzerinden uzandığında diğer tarafın soğuk olduğunu gördü. Gözlerini araladı, odaya dolan yumuşak sabah ışığına alışmaya çalışırken birkaç saniyeliğine görüşü bulanıklaştı. Bir perde çekilmişti. Diğerleri sıkıca kapalıydı ve müstakil evin en üst katını karanlıkta bırakıyordu.

Karanlık.

Çok fazla karanlık. Işığa yer yok. Nefes alacak yer yok.

—

Sayfaların hışırtısı onu düşüncelerinden uzaklaştırdı ve dikkati odanın karşısındaki kanepede oturan Miras'a odaklandı. Arius Krallığı'nın Varisi ve Efendisi Theon St. Orcas, çoktan duş almış ve güne hazır giyinmişti. Ya da en azından giyinmeye başlamıştı. Pantolonunu giymişti ama siyah gömleği düğmelenmemiş, açıkta bırakılmamış ve göğsünü tamamen gözler önüne sermemişti. Gölgelerle onu sararken inip kalkan bir göğüs. İçine gömülürken kaslarının kasıldığını izlediği bir gövde...

Aman Tanrım.

Tek ve biricik sevişme anları, hafızasını hem en iyi hem de en kötü şekilde meşgul ediyordu. Çünkü o seks... Eh, haklıydı. Bir ölümlüyle seks yapmaktan farklıydı. Farklı ve bin kat daha iyiydi ve kadın ona ait olduğunu söyleyene kadar bir daha olmayacağına yemin etmişti. Yalan

söylemesini bile umursamıyordu, yeter ki söylesin. Mükemmel bir yalancıydı ama bu? Bir türlü o kelimeleri söyleyemedi ve nedenini de anlayamıyordu. Bu bağın her şeyi kolaylaştıracağını düşünebilirdi ama bu bağ, hayatını daha da kaotik hale getiriyordu.

Tessa, küçük sehpanın üzerinde açık duran iki kitaba ve kanepenin kolunda dengede duran dizüstü bilgisayarına bakarken, abanoz saçları alnına dökülen Tessa'yı inceledi. Muhtemelen onu araştırıyordu. Yine. Bir hafta önceki Ortaya Çıkış Töreni'nden beri, onun soyunu anlamaya kafayı takmıştı. Diğer Kaynaklar gibi Fae olmadığı ortaya çıktığından beri. Arius Varisi'nin Kaynağı'nın Achaz büyüüne sahip olduğu ortaya çıktığından beri. Işık ve başlangıç tanrısının büyüüne sahip birinin neredeyse yirmi dört yıl boyunca nasıl fark edilmediğini kimse anlamamıştı, ama ölüm ve sonlar tanrısının soyundan gelen birinin güç kaynağı olması, ironinin en üst seviyesiydi.

Oturma pozisyonuna geçerken hafifçe boğazını temizledi ve Theon'un her gece onun için bıraktığı termal gömleğine uzandı. Gömleği uyku tulumunun üzerine giymeyi bitirdiğinde, sihrinin tezahür etmesini engelleyen bileklerindeki koyu bantlara takıldı. Onları çıkarabilirdi ama Theon ve diğerleri bunu bilmiyor gibiydi. Bantlar giderek daha sinir bozucu olmaya başlamıştı. Sihri teninin altında vızıldıyor, sürekli bir çıkış yolu arıyor ve onu biraz delirtiyordu. Sihrini kontrol etmeyi öğrenene kadar gerekli bir sıkıntıydı ama bunun ne zaman olacağını kim bilir. Periler elementlerini kontrol etmeyi öğreniyorlardı ama bir elementte ustalaşmak, Miras gücünden farklıydı.

En azından güç eğitiminin yapıldığı arenalara bakan bir balkondan izlerken ona öyle söylenmişti. Bu hafta iki kez oraya gitmişlerdi çünkü Theon yeni uyanan Perileri gözlemlemek istemişti ve arkadaşlarıyla birlikte arenalarda olup su, hava, toprak ve ateşi kontrol etmeyi öğreniyor olmayı dilemişti.

Ama artık onlardan biri değildi.

Kimse onun ne olduğunu bilmiyor gibiydi, ancak birçok kişinin fikri vardı. Theon. Rordan. Valter. Fae ve Legacy bir odaya girdiklerinde fısıltılarını duymuştu.

Theon'un aniden soyuna bu kadar takıntılı olmasının sebebinin bu olduğunu sanıyordu. Ama gerçek şu ki, o hiçbir yere ait değildi. Dünyada hep yalnız hissetmişti kendini; şimdi ise gerçekten öyleydi.

Karanlık gölgelerden oluşan bir girdap belirdi ve elinde bir kupa kahve taşıdı. Theon, parmaklarını sıcak fincana dolayıp göğsüne bastırduğunda bile başını kaldırmadı. Birkaç dakika oturup bir şey söyleyip söylemeyeceğini bekledi. Uyumasına izin vermesi, bu sabah önemli bir şey olacağını gösteriyordu. Son birkaç gündür rutinlerinden bir molaıydı. Normalde Theon, onu Luka, Theon'un Koruyucusu, müstakbel danışmanı ve en iyi arkadaşıyla antrenmana bırakmadan önce, güneş doğarken koşuya çıkması için uyandırırđı. Sonra Theon'un küçük kardeşı Axel onu alıp buraya getirirdi ki duş alıp günün geri kalanında ne yapacaksa ona göre giyinebilsin. Gelecek hafta, Rahibe Cordelia ile özel derslere başlayacaktı. En azından, planın hâlâ bu olduğunu varsayıyordu. Diğer Kaynaklar, Theon'un yanında kalırken kendi özel element antrenmanlarına katılmışlardı; zaten Theon'un tercihi de oradaydı. Bitmek bilmeyen toplantılarda oturuyorlardı. Lordları, Leydileri ve Varisleri gözlemlemek.

İzlemek.

Dinleme.

Kendisinden bir şeyler isteyen sayısız insan hakkında öğrenebildiğı her şeyi. Ona yalan söyleyenleri. Göz koyduğı sırları olan insanları.

Theon onu hâlâ fark etmemişken, yataktan kalkıp balkona doğru yürüdü, perdeleri ve kapıyı araladı. Dışarısı serindi, sürekli bulutlu gökyüzü de sonbahar sıcaklıklarına katkıda bulunuyordu. Balkonun zemini çıplak ayaklarına soğuk geliyordu ama ayakkabı veya çorap giymekten daha iyiydi.

Kahvesini yudumlarken, Akropolis'in aşığında canlanışını izledi. Theon'la koşmaktan nefret ediyor olabilir ama en azından onu dışarı çıkartıyordu. Muhtemelen bugün dışarıda fazla zaman geçiremeyecekti. Geçtiğimiz hafta koşmadığı tek zaman, Yükseliş Töreni'nden iki gün sonra tüm Lordlar ve Leydilerle birlikte bir kahvaltıya katılmak zorunda kaldıkları zamandı. Fiziksel olarak oradaydı ama zihinsel olarak hâlâ şarap mahzenindeydi, duvarları tırmalıyor, bir çıkış yolu arıyordu.

Ve o zamandan beri Theon... farklıydı. Hâlâ talepkârdı. Hâlâ kontrolcüydü. Hâlâ nefret ettiğı her şeye sahipti ama aynı zamanda farklıydı, özellikle de yalnızken. Ona alan tanıyor, önemsiz konularda ona seçenekler sunuyor ve muhtemelen en şüphelisi, iki gece önce pizza yemesine izin vermişti.

Bu da onun ona olan güvenini daha da azalttı.

Sanki onu sahte bir güvenlik duygusuna çekmeye çalışıyordu ve eğer dikkatli olmazsa, kendini bir kez daha karanlığa itilmiş bulacağından hiç şüphesi yoktu.

Keşke en başından beri yapmam gereken tek şeyin bu olduğunu bilseydim.

Ona söylediğı buydu. Şimdi bile, dışarıda, güneşin bulutların arasından yolunu bulmaya çalıştığı yerde dururken, sert zümrüt gözlerinin ona baktığını görebiliyordu. Parmaklarının alnındaki saçları geriye doğru ittiğini hissediyordu. Gölgelelerinin onu üzerinden soyduğunu, onu karanlıkta bırakmaması için yalvardığını hissediyordu.

"İstersen bugün yürüyebiliriz."

Tessa irkildi ve dönüp Theon'un kapı eşiğinde eğildiğini gördü. Elinde kendi kahve kupası vardı, gömleğinin düğmeleri hâlâ açıktı ve karnındaki tüm oluklar ve girintiler onu kızdırtıyordu. Çünkü karanlık hâlâ onu rahatsız ediyordu ve onun ellerinde geçirdiğı zevk, onu uzaklaştırmayı ve hem yıkımı hem de kurtuluşu olduğu için onu becermeyi başarıyordu.

Parmakları kupasını kavradı ve gözleri yere inerek siyah ayakkabılarını buldu. Asla çıplak ayakla dolaşmazdı. Yarı giyinikken bile ayaklarında ayakkabılar vardı. Ne kadar saçmaydı bu?

"Tessa? Sen—"

Ama aralarındaki küçük mesafeyi aşıyordu. Uzanıp elini boynuna doladı ve ayak parmaklarının üzerinde yükselerek, eğilip ona doğru eğilirken dudaklarını dudaklarına bastırdı. O geceden beri aralarındaki bağ her şeyi katlanılmaz hale getirmişti ve pes etmenin, kaderinde yazılı olan bu hayattan anlık bir ertelemekten başka bir şey ifade etmediği zamanlarda artık direnmeyi bırakmıştı. İlk Kaynak İşareti verildikten sonra haftalarca onun ilerlemelerine direnmışti, hem de ne için? Kendini tamamen kaybedeceğini sanmışti ama sonunda pes ettiğinde hiçbir şey değişmemişti, oysa o noktada kendini kaybetmek tam da istediği şeydi. Hayır, değişen tek şey ona duyduğu fiziksel ihtiyacın yoğunluğuydu ve eğer onu gücü için kullanacaksa, o da onu aynı şekilde kullanacaktı. Kaosu yatıştıran birkaç şeyden birini kendinden mahrum bırakmayı bırakmışti. Bu, bağın gevşemesi ve ona bir anlığına nefes aldırması için fiziksel ihtiyaçların tatmin edilmesinden başka bir şey değildi.

Beline bir kol dolanmışti ve ayakları hareket ediyordu, odanın sıcaklığı onu sararken adam onu içeri doğru çekti. Bir ara kupasını yere bırakıp elinden kupasını almışti. Elleri düğmeleri açık gömleğinin altına kaydı, parmakları kaslarının üzerinden kayarak aşağı inerken adamın karnı onun dokunuşuyla çöktü. Bu işte ne kadar kontrolü olduğunu nasıl fark etmemişti? Adamın eli boğazını kavramak için yukarı kalktığında bile, adam ağzını yaladığında çıkan inilti, adamın hala ondan daha fazla kontrole sahip olduğunu söylüyordu.

Adamın onu geriye doğru itmesine izin verdi. Onu yatağa yatırmasına izin verdi. Dizlerini ayırıp aralarına girmesine izin verdi, sert bedeni ağrıyan bedenine bastırdı. Adam ona doğru yuvarlandığında kalçaları onunkine değecek şekilde

kalktı. Eli gömleğinin altına kayd, göğsüne doğru yol aldı ve kadın çıplak tenini arzulararak gömleğini itti.

"Söyle," diye hırladı dudaklarına doğru. "Söyle, sana benden istediğini bildiğim şeyi vereyim. Benden istediğin tek şeyi."

"Hayır," diye soludu, adam tekrar ona doğru sallanırken, tırnakları sırtından aşağı doğru iniyordu.

"Tessa, sadece—"

Ama kadın ağzını tekrar onunkine getirince bir inilti daha koptu. Ondan daha fazlasını istemesini engelleyecek her şeyi yapardı. Her zaman daha fazlasını. Asla yeterli olmazdı.

"Kahretsin, Tessa," diye küfretti, dudakları tamamen durmadan önce çenesi boyunca kayd, kaşları onun kaşlarına düştü.

Kalbinin kendi kalbi kadar hızlı attığını hissedebiliyordu. Dahası, büyüğü çırpınıyor, etrafında gece yarısı sisi gibi beliren karanlığına ulaşmaya çalışıyordu. Geri çekilmeden önce ona uzandılar. Yalvarmaya çok yaklaştı. Daha önce yaptığı gibi o gölgeleri kullanmasını istemeye çok yaklaştı. Ama yapmayacağını biliyordu. İstedğini elde edene kadar ona bu şekilde bile işkence edeceğini biliyordu.

Bunun yerine, nefesini düzenlemeye çalışırken gözleri kapandı. Aralarındaki bağ şimdilik doygundu ve daha fazlasını istese de, bu yeterliydi.

Yeterli olmalıydı.

Ondan her şeyi istiyordu, ama kadının verecek hiçbir şeyi kalmamıştı.

Theon sırtüstü yanına yatarak üzerinden yuvarlandı. Ellerini yorganın içine koyup derin bir nefes daha aldı ve şarkı sözlerini kafasından geçirdi.

Bir iki dakika sonra yatağın sallandığını hissetti, sonra adamın eli yanağını kavradı ve yüzünü nazıkçe kendisine doğru çevirdi.

"Bana bak küçük fırtına," diye mırıldandı.

Başparmağı elmacık kemiğinin üzerinde gezindi ve dokunuşa eğilmemek için elinden geleni yaptı.

Son bir hırıltılı nefesle isteğini bastırdı. Her zerresini geri itti, bir kez daha hiçliğe dönüştü. Sonra gözlerini açtı ve onun gözleriyle buluştu.

Uzun bir süre hiçbir şey konuşulmadı, ta ki Theon tekrar konuşana kadar. "İyi misin?"

Boğazında oluşan kırık kahkahayı neredeyse bırakacaktı ki, "İyiyim," dedi.

Dudakları bariz bir hayal kırıklığıyla büzüldü. Bu soruyu her sorduğunda verdiği cevap aynıydı. Yumruklarını yavaşça gevşetti ve bantlar artan gücünü bastırırken tısladı. Theon'un gözleri bileklerine kaydı.

"Ne kadar kötü?"

"Ne kadar kötü?" diye iç çekti, yataktan kalkıp kahve kupasını almak için kalkarken. Kupa artık soğumuştur. Harika.

Theon oradaydı, elindeki kupayı alıp kenara koydu ve ısıtılmış çaydanlıktan ona taze bir fincan kahve doldurdu. Ford, o hala uyurken kahvaltayı getirmiş olmalıydı.

Ford, Pen'in yerine geçen erkek Fae'ydi. Şehir evindeki yeni Fae konusunda herkes gergindi. Theon, Axel ve Luka ona açıkça güvenmiyordu, gerçi Tessa onları suçlayamazdı. Theon'un babası Valter, Pen'i herkesin önünde öldürdükten sonra, bir şeyi kanıtlamak için erkeği kendisi seçmişti. Oysa asıl cinayeti Axel işlemişti. Babası onu kırılma noktasına getirmişti.

Axel o gecedan beri farklıydı. Hatta Tessa onu nadiren görüyordu. Luka ile yaptığı eğitimden sonra her gün onu şehir evine getirirdi ve Tessa da onu ancak bir sebepten dolayı varlığına ihtiyaç duyulduğunda görürdü.

Ya da Katya ortalıkta olsaydı. Ama o bile pek sık olmazdı. Kadın, şehir evinde kalıyordu ama Tessa onu hâlâ neredeyse hiç görmüyordu.

Katya, Arius Krallığı'na çoktan atanıp sahiplenilmiş olmasına rağmen, diğer Fae'lerle birlikte tüm eğitimlerden

geçiyordu. Axel onu bizzat sahiplenmişti ve Tessa hâlâ nedenini anlayamamıştı. Katya'yı iyi tanımıyordu. Kat, Celeste Malikanesi'ne, Seçim için Akropolis'e sürülmelerinden sadece birkaç ay önce gelmişti. Taşınmış olması bile tuhaftı. Anlamsız görünmüştü ama Tessa'nın arkadaşı Brecken, malikane'ye vardığı andan itibaren ona vurulmuştu. Şimdi Kat, neredeyse Tessa kadar kapana kısılmış bir halde buradaydı. Kat bir Mirasın Kaynağı olmayabilirdi ama ateş elementine sahipti. Anala Krallığı hiçbir zaman başka hiçbir krallığın ateş Fae'sine sahip olmasına izin vermemişti, bu yüzden Kat'in alevleri kontrol edebilmesi, Tessa'nın Fae olmaması kadar büyük bir skandaldı.

Theon'un parmakları bantlardan birine değdi ve Tessa yine keskin bir tıslama sesi çıkardı. Fiziksel olarak canını acıtmasalar da, büyüğü ölüyormuş gibi kıvranıyordu.

"Neden bana bu kadar kötüleştğini söylemedin?" diye sordu.

Kahvesinden bir yudum aldıktan sonra omuzlarını silkti ve "Bunun umurunda olacağını düşünmemiştim." dedi.

"Elbette umursuyorum."

"Çünkü ben senin Kaynağınım," diye karşılık verdi. "İtaatkar olduğum ve gücüm güvende olduğu sürece rahatsızlığım seni asla rahatsız etmedi."

Theon saçlarını eliyle düzeltti, sert bir nefes ağzından çıktı. "Tessa, gücün ne zaman azalmaya başladığını bana söylemelisin."

"Her zaman huzursuz."

"Biliyorum ama dayanılmaz hale geldiğinde bana söylemen gerekiyor."

Bu sefer mizahsız kahkahasını yutma zahmetine girmede. "Her şey dayanılmaz Theon. Her zaman. Tüm hayatım. Bunun yeni bir şey olduğunu mu sanıyorsun? Acı verici bir şeye katlanıyorum?"

"Seninle kavga etmeye çalışmıyorum, Tessa."

"Asla öyle değilsin," diye karşılık verdi. Sonra da sertçe ekledi: "Demek istediğim, biraz rahatsızlığa dayanabilirim."

"Ama sana yardım edebilirim," diye itiraz etti, sesi giderek daha da sertleşti ve telaşlandı. Tekrar tartışmak için ağzını açtı ama adam sözünü kesti. "Bunun hafif bir rahatsızlık olmadığını biliyorum Tessa. Sihrinin içinde hapsolmasının verdiği acıyı biliyorum."

"Eminim öyledir," diye mırıldandı, kahvesinden bir yudum alırken etrafından dolaşıp düş almaya gitti. Ama adamın eli dirseğindeydi ve onu kendisine doğru döndürüyordu.

"Legacy'nin büyülerini ilk ortaya çıktığında onları kontrol etmelerine yardımcı olması dışında, babam bunları bir şeyi anlatmak için kullanmayı tercih ediyor," diye hırladı yüzüne. "Gücünün içinde hapsolup dışarı çıkmaya çalışmasının nasıl bir his olduğunu biliyorum. İnsanı ne kadar çileden çıkarabileceğini ve o bantlar çok uzun süre yerinde kaldığında neler olabileceğini biliyorum. Emin ol, üçümüz de o bantların ne kadar rahatsız edici olduğunu ve ne kadar kötü olabileceğini biliyoruz."

Gözlerini kırpıştırarak ona baktı, adamın parmakları hâlâ kolundaydı. Arius Krallığı ve Efendisi'nin korkulacak bir şey olduğunu her zaman biliyordu ama kendi oğullarının bile onun gazabından ve zulmünden muaf olmadığını öğrenmişti. Theon onu sürekli babasından korumaya çalışmış, Arius Evi'ndeki odalarında tecrit etmiş ve ailesiyle mümkün olduğunca az zaman geçirmelerini sağlamıştı. Ancak Ortaya Çıkış Töreni'ndeki olaylardan sonra, törenden önceki geceden bahsetmiyorum bile, Valter giderek daha fazla ikna olmaya başlamıştı ve Theon onu artık saklayıp koruyamıyordu. Burada olması bile bir mucizeydi. Achaz Lordu, soyu anlaşılan kadar onun Pantheon'da barındırılması için baskı yapmıştı ama Theon onun için savaşmıştı.

Tamam, belki onun için değil ama en azından onu elimizde tutabilmek için.

Theon aniden onu bırakmayı bıraktı ve eli yana düştü. "En azından iki günde bir bantları çıkardığımızdan emin olmalıydım. Ortalık çok karışıktı ve..." İcini çekti, eli bir kez daha saçlarının arasından geçti. Tekrar konuştuğunda, telaş gitmiş, yerini neredeyse yenilmiş bir ses almıştı. "Bugün seni antrenman alanlarına götürmek için biraz zaman ayıracağım, böylece biraz rahatlayabilirsin."

Tessa, sağ elindeki İşaret kadar siyah olan bantlara baktı. "Ama büyüyü kontrol edemiyorum," dedi, bu hareketten aniden tedirgin olmuştu. Adam hiçbir zaman sırf öyle olsun diye onun için bir şey yapmazdı. Her zaman gizli bir amacı, ondan veya kendi hareketlerinden çıkar sağlayabileceği bir şey olurdu.

"Güç antrenman alanları sihirle çalışmak için büyülüdür," diye cevapladı.

"Periler için," dedi ciddi bir tavırla. "Elemental büyüm yok Theon."

"Bunun farkındayım Tessa," diye karşılık verdi. "Eğitim alanları, Devram'ın yaratıldığı zamandan kalma eski büyülerle korunuyor ve büyüleniyor. Koruyucu onları koruyor. Peri ve Miras gücüne karşı koyabilirler."

"Ah," dedi sadece.

"Hazırlan. Sana kıyafet hazırlayacağım."

Gözlerini devirdi. Arius Krallığı'nı yönetirken ondan kurtulacağı yönündeki anlamsız pazarlıklarından beri kıyafetlerini seçmemişti. Neden aniden tekrar aynı şeyi yapma ihtiyacı hissettiğini bilmiyordu ama umursamayacak kadar bitkindi. Başka bir şey söylemeden etrafından dolaşıp banyoya gitti, dişlerini fırçalayıp duş aldı.

Dışarı çıkıp geniş giyinme odasına ve soyunma odasına doğru ilerlediğinde, onu oldukça resmi kıyafetler bekliyordu. Dar siyah bir etek ve beyaz bir bluz. Elbette siyah topuklu ayakkabılar. Asla düz ayakkabılar değil, hep topuklu ayakkabılardı.

"Saçını topla ve hafif makyaj yap. Bugün abartılı bir şey yapma," dedi Theon'un sesi ve dönüp onu tamamen

giyinmiş halde buldu. Hatta kravat bile takmıştı. Genellikle günlük aktiviteleri için kravat takmazdı ve bu, bugün daha büyük bir şey olacağı şüphesini daha da artırdı. Vücudu gergin ve gergindi. Saçını yeniden şekillendirdiğini anlayabiliyordu ama aynı zamanda elini tekrar saçlarından geçirmişti.

Endişeli.

Bugün bir şeyden endişe ediyordu.

Soru sormadı. Adam, onun hiçbir şey bilmesinin kendisine düşmediğini gayet açık bir şekilde belirtmişti. Sadece söyleneni yapması yeterliydi.

Bu yüzden izledi, dinledi ve öğrenebileceği her şeyi öğrendi.

Otuz dakika sonra Theon onu odalarından çıkarıyordu. "Luka bizi aşağıda bekliyor. Yürümek ister misin?"

"Nereye yürüyecek?" diye mırıldandı. Topuklu ayakkabılarla bir yere yryecekse, kısa bir mesafe olması gerekiyordu.

"Mahkemeye."

Merdivenlerde tökezledi, Theon düşmesini engellemek için kolundan tuttu. Ona dönerek, "Mahkeme mi? Neden oraya gitmek zorundayız?" dedi.

Yüz hatları sertleşti, çenesindeki kaslar titredi. "Yolda açıklarım."

Mahkeme, Akropolis'te duruşmaların ve davaların yapıldığı yerdi. Çoğu, Achaz Krallığı'nın başkenti Faven'de yapılrđı; çünkü Achaz Lordu Rordan Jove ve krallığı, Devram yasalarını ve anlaşmalarını uygulamaktan sorumluydu. Peki ya Mahkeme? Yasalar ve anlaşmalar orada yapılrđı. Altı krallığın da meseleleri görüşmek üzere bir araya geldiği yer orasıydı.

Theon, tekrar yürümek isteyip istemediğini sormadı. Bunun yerine, her zamanki araçlarına bindirilirken buldu kendini; Luka sürücü koltuğuna kaymıştı. Axel, Kat'i günlük antrenmanları için Pantheon'a bıraktıktan sonra onları orada karşılayacaktı.

Theon arka kapıyı kapatır kapatmaz sordu: "Neden hepimiz bu sabah Mahkeme'ye gitmek zorundayız?"

"Bir duruşma yapılıyor," diye cevap verdi, gözleri dimdik karşıya bakıyordu.

"Duruşma mı? Mahkemede mi? Bu normal mi?"

"Hayır. Tüm iktidardaki Lordlar ve Leydilerin katıldığı bir duruşma nadirdir. Sadece... alışılmadık koşullarda gerçekleşir."

"Bu duruşmalarda hazır bulunmanız normal mi?"

"Böyle düzenlenen son toplantı, Prudence doğduğundaydı. Ben sadece iki yaşındaydım. Ve bu, bir duruşmadan ziyade, altı varisin de aynı Seçim yılında Select Sources'a reşit olmasıyla ilgili bir anlaşmaydı."

"Peki şimdi?"

Theon sonunda bakışlarını ona çevirdi. "Ve şimdi senin sayende duruşmaya çıkıyorlar."

"Ben mi?" diye sordu, sendeleyerek ondan uzaklaştı.

"Evet."

"Peki ya ben özellikle?"

Kasları tekrar seğirdi ve elini kaldırmaya başladı. Ne yapmaya? Bilmiyordu. Aralarındaki bağ, üzgün olduğunda onu sakinleştirmeye çalışmasını sağlıyordu. Kendine kızarak elini tekrar kucağına koydu.

Son olarak, "Duruşma, Kaynağım olarak kalıp kalamayacağınızı belirlemek için. Bugün argümanlarımızı sunacağız ve nihai karar bu öğleden sonra verilecek." dedi.

Onun Kaynağı olarak kalıp kalamayacağını belirlemek için mi? Bu pek mantıklı değildi çünkü—

"Kaynak bağına sona erdirmenin tek yolunun ölüm olduğunu sanıyordum?" dedi.

"Öyle."

Bu muhtemelen onu paniğe sürüklemeliydi. Normal bir insan muhtemelen bir şeyler hissedirdi. Korku. Dehşet. Bir tür histeri.

Hiçbir şey hissetmedi.

"Bu olmayacak, Tessa," dedi Theon, Tessa konuşmayınca.

Sadece omuz silkti ve pencereden dışarı bakmak için döndü.

Kaynaklardan biri Peri'ydi. Onlara öğretilen buydu. Amaçları buydu. Miras'a istedikleri şekilde hizmet etmek.

Ama o bir Peri değildi. Yarı Peri bile değildi. Lord Jove ona bunu söylemişti, ama ona tam olarak inandığından emin değildi. Bu noktada kimseye gerçekten güvenmiyordu ve Rordan'la kısa bir süre görüşebilmişti, ta ki Theon ve Valter onu tekrar sahiplenmeye gelene kadar. Ama söyledikleri...

"Benim herhangi bir parçamın Fae olduğunu düşünüyor musun?" diye sordu aniden, insanların sokaklarda nereye gideceklerse oraya doğru yürüdüklerini izlerken.

Theon, "Bu sorunun cevabını bilmiyorum, Tessa," demeden önce uzun bir sessizlik oldu.

"Kesin bir cevap istemedim," diye yanıtladı, penceredeki yansımasını görünce başını eğdi. Parmağı cama uzandı ve gri gözlerinin dış kenarlarını kaplayan mor halkaların etrafında dolaştı. "Akademik eğilimli olduğun söylendi. Sana herhangi bir parçamın Peri olduğunu düşünüp düşünmediğini sordum."

"Ben..." Sözleri yarıda kesilince, Tessa sonunda dönüp ona baktı. "Hayır, Tessa, senin hiçbir yerinin Peri olduğunu sanmıyorum."

"Yani ben bir Miras mıyım?"

"Belki."

Mırıldandı, dizi titremeye başladı. Sonra Luka'yla konuşmak için koltukların arasına eğildi. "Sence ben neyim?"

Luka ona hızlıca bir bakış attıktan sonra tekrar yola odaklandı. "Sinir bozucu."

"Komik," diye homurdandı, müzikle oynamak için elini uzatırken. Luka elini itince kaşlarını çattı. "Axel ve Kat

neden bizimle gelmiyor? Onun müzik seçimleri seninkinden daha iyi."

Bakışlarının dikiz aynasına kaydığını ve muhtemelen Theon'un bakışlarıyla buluştuğunu gördü.

"Katya'ya güvenebilecek kadar onu henüz tanımıyoruz," diye cevapladı Luka, tekrar müziğe uzanıp şarkıyı değiştirmesine izin verdiğinde iç çekerek.

"Dün gece neredeydin?"

"Ne?" diye sordu Luka, ona tekrar yan yan bakarak.

"Bütün gece şehir evinde değildin," diye cevapladı ve sonunda bir şarkıda karar kıldı.

"Bunu nasıl bilebilirsin?"

Tessa omuz silkti ve parmağıyla deri konsola desenler çizdi.

"Tessa," diye homurdandı Luka. "Orada olmadığımı nereden biliyorsun?"

İstifa edercesine iç çekti. "Gecenin bir yarısı seninle konuşmaya geldim. Odanda değildin."

"Bu ne zamandı?" diye sordu Theon.

Omzunun üzerinden ona baktı. "Gecenin bir yarısı. Bunu az önce söyledim."

"Nerede kalmıştım?"

"Uyku."

Gözleri kısıldı. "Neden beni uyandırmadın?"

"Çünkü senden hoşlanmıyorum."

O kas yine seğirdi. "Onunla ne konuşacaktın?"

Tessa dudağını ısırđı, adamın buna nasıl tepki vereceğini biliyordu. "Gücüm şu anda dayanılmaz olduğu için bir süreliğine şu bantları çıkarmayı düşün."

Theon'un gözleri inanmazlıkla bir anlığına açıldı, sonra beklenen öfke onu ele geçirdi. "Bunu az önce konuşmuştuk," diye dişlerini sıktı.

"Bu sabah," diye karşılık verdi, koltuğuna yaslanıp kollarını kavuşturarak. "Bu dn geceydi."

Theon derin bir nefes aldı ve elini yüzünden aşağı doğru silerek gözle görülür bir şekilde sakinleşti. "Bu duruşma

biter bitmez seni büyü eğitim arenasına götüreceğim."

"Ya artık senin Kaynağın olamayacağıma karar verirlerse?" diye merakla sordu.

"Yapmayacaklar."

"Ya yaparlarsa?" diye üsteledi.

Theon, Mahkeme'ye vardıklarında doğruldu. Telefonunu iç cebine koyup cevap verdi: "Kimse seni benden alamaz. Asla."

THEON

Theon, üzerindeki yükseltilmiş kürsüde oturan hükümdar Lord ve Leydilere soğukkanlılıkla bakarak bir masada oturuyordu. Achaz Lordu bir uçta, Theon'un babası diğer uçta oturuyordu. Leydiler ise aralarına oturmuştu. Tüm Kaynakları, bağlı oldukları kişilerin arkasında, elleri arkalarında kenetlenmiş erkekler ve önlerinde kavuşturulmuş kadınlar, gözleri yere bakacak şekilde uzanabilecekleri mesafede duruyordu. Tıpkı Miras arasında bir Kaynak'ın nasıl davrandığını gördüğü gibi. Diğer mirasçılar da buradaydı; Kaynakları, Lord ve Leydi Eşleşmeleri ve daha belirgin Miras üyelerinin yanında, yanlarında oturuyordu.

Axel, Theon'un yanında otururken Tessa, Luka ile arkalarındaki bir bankta oturuyordu. Bunu, duruşma sırasında işler kızırsa Axel'in Theon'u sakın tutabilmesi için planlamışlardı ama Theon bugün neye karar verileceğini söylediğinde Axel neredeyse hiç tepki vermemişti. Sanki hayatı, krallar ve kraliçelermiş gibi tepeden bakan altı Miras'ın elinde değilmiş gibi omuz silkmışti. Bir bakıma öyleydiler, diye düşündü. Kaderine, Tessa'nın kaderine, özenle hazırlanmış tüm planlarının kaderine karar vermek üzereydiler. Bugünkü kararları, tarihi bir şekilde değiştirecekti.

"Başlayalım mı?" diye sordu Rordan Jove, diğer yöneticilere bakarak. "İçimden bir ses bunun oldukça uzun süreceğini söylüyor."

"Neden böyle olduğunu bilmiyorum," dedi Celeste Leydisi Luna Candra. "Kaynağı bir Peri değil, dolayısıyla o da bir Kaynak olamaz. Bu kadar basit."

"O kadar basit değil," diye araya girdi Theon'un babası, parmağıyla sandalyesinin koluna vurarak. "Bir Kaynak bağı başlatıldı. Şimdi onu başka bir bağ kurmaya zorlamak, onu diğer mirasçılar karşısında dezavantajlı bir konuma sokuyor."

Serafina Hanımı Maya Isleen, ince omzunu silkerek, "Yeni Kaynaklar almak zorunda kaldığımız zamanlardan farklı değil," diye araya girdi.

"Fark şu ki," diye fısıldadı Valter, "Kaynağı hâlâ yaşıyor."

"Bu geçerli bir nokta," diye araya girdi Falein Hanımı Raye Farhan, ela gözleriyle Theon'un üzerinden Tessa'yı süzerek. Omzunun üzerinden ona bakmamak için tüm gücünü kullanması gerekti.

"Bu kolayca düzeltilebilecek bir nokta," dedi Celeste Hanım, dudağını bükerek.

"Argümanınızı doğru anladığımdan emin olmak için, Leydim," dedi Theon, söylenecek olan her neyse onu keserek. "Kaynağımın canını almayı mı teklif ediyorsunuz?"

"O senin Kaynağın olamaz," diye cevapladı Leydi Candra.

"Çünkü o bir Peri değil," diye açıkladı Theon.

"Doğru."

"Yani çözümünüz bir Miras öldürmek mi?"

"Bu öyle değil-" Leydi Candra ağzını kapatıp Theon'a baktı.

"Onun bir Miras olduğuna dair kanıtın var mı?" diye sordu Leydi Isleen.

"Hayır," diye itiraf etti Theon, bakışları son bir haftadır toplayabildiği tüm bilgilerle dolu, önünde açık duran dizüstü bilgisayarına kaydı. Ama gerçek şu ki, somut hiçbir

şey bulamamıştı; sadece keşfedilecek teoriler ve hiçbir yere varmayan bilgi izleri vardı.

"Buradaki çıkmazı anlıyorsun, değil mi?" diye sordu Lord Jove, dirseğini sandalyesinin koluna dayamış, parmağını şakağına dayamış bir şekilde, Theon'un bakışlarıyla buluşurken. "Eğer o bir Miras ise, Kaynağın olarak kalamaz. Bu sana haksız bir avantaj sağlar. Dahası, mirasçılarımızdan herhangi birinin bir Mirası Kaynak olarak seçmesini ne engelleyebilir?"

Theon, diğer tüm Kaynaklar'ın rahatsız bir şekilde ayağa kalktığını, bazılarının birbirlerine hızlıca baktığını gördü. Bu geçerli bir argümandı. Lordlar ve Leydiler'in hiçbiri, daha güçlü bir Kaynak'ı ele geçirmek için kendi bağlarını koparmaktan çekinmezdi.

"Durumu anlıyorum ama sanırım hepimiz bunun Leydi Candra'nın sandığı kadar basit olmadığı konusunda hemfikiriz," diye yanıtladı Theon.

"Bu adil," diye kabul etti Lord Jove. "Ama bu, onun sizin Kaynağınız olarak kalamayacağı gerçeğini değiştirmez."

"Bir Kaynak bağı koparmanın tek yolu, taraflardan birinin ölümüdür," diye savundu Theon. "Plan, birimizi öldürmek olmadığı sürece, bağı kalmasına izin vermenin bir yolunu göremiyorum."

Lord Jove'un kaşları çatıldı. "Onun yerine kendini mi sunuyorsun?"

"Hayır," diye homurdandı Valter. "Bu bir seçenek değil."

Lord Jove'un dikkati Arius Lord'a kaydı. "Peki siz ne öneriyorsunuz, Lord St. Orcas? İnsan, sizin gibi birinin, kendi sahip olmadığınız bir avantaja sahip olan yavrunuzdan nefret edeceğini düşünür. Yoksa bunu kabul edilebilir bulmanızın sebebi sadece oğlunuz olması mı?"

"Dikkatli ol, Rordan," dedi Valter yumuşak bir sesle, karanlığı belirip parmak uçlarında kıvrılıyordu.

"Sadece tüm gerçekleri topluyoruz," diye yanıtladı Lord Jove. Adam hâlâ rahat duruşundan ayrılmamıştı ama Theon, yüzündeki alaycı gülümsemeye karşı koyduğuna yemin

edebilirdi. "Buraya bunun için mi geldik? Ve bu konuda önyargılı olduğunuzu kimse inkar edemez."

"Sen de mi?" diye karşılık verdi Valter. "Senin soyundan gelen bir büyüye sahip."

Lord'un parlak mavi gözleri şimdi Tessa'ya dönmüştü ve Theon'un ona baktığını anlaması için arkasını dönmesine gerek yoktu. Luka'nın ayaklarının sürtünmesinden, muhtemelen diziyle onu dürttüğünden anlamıştı. Fakat Tessa, Yükseliş Töreni'nden sonra Rordan'la vakit geçirmiş ve bu konuda pek konuşmamıştı. Theon'un onunla konuşması gerekiyordu, pek çok şeyi konuşması gerekiyordu ama onu yanında tutmasına izin verilmezse, o zamanı bulamazdı. Bu yüzden bugüne hazırlanmak, takıntı derecesinde ana odağı haline gelmişti. Bu iş bittiğinde, her şeyi düzeltecek, her şeyi yoluna koyacaktı.

Rordan tekrar konuştuğunda hâlâ onu inceliyordu. "Achaz soyundan gelen bir miktar güce sahip olsa da—"

"Bir güç mü?" diye araya girdi Leydi Isleen. "O bir güç değildi, Rordan. O güçlü."

"Bunu inkar etmiyorum Luna," diye cevapladı Rordan, dikkati hâlâ Theon'un ötesinde, söz konusu kadındaydı.

"Ama gücünün tamamı Achaz soyundan gelmiyor."

Herkesin başı Anala Hanımı Kyra Aithne'ye döndü. Parlak bakır rengi saçları dalgalar halinde omuzlarına dökülüyordu. Başını eğdiğinde, ışık saçlarının altın rengi tonlarını öne çıkardı, sanki saçlarının kendisi alevmiş gibi.

"Kesinlikle haklısın Kyra," diye yanıtladı Rordan, sonunda doğrularak. Omuz hizasındaki altın rengi saçları geriye doğru taranmıştı ve avucunda parlayan ışıkla elini kaldırdı. "Işığımız olabilir ve istediğimiz gibi kullanabiliriz, ama içeride fırtına koparamayız."

"O zaman hangi çizgiyi aşmış?" diye sordu Leydi Candra.

"Bu günün sorusu değil mi?" diye cevapladı Rordan, bir kez daha dönüp onlara bakarak.

"Fırtına çağırmaktan daha fazlasını yapabilir mi?" diye sordu Falein Leydisi, sesinde gerçek bir merakla.

Herkesin dikkati Theon'a çevrildi. Elleri tıpkı babasınıninkiler gibi sandalyesinin kollarına dolanmıştı. "Yeteneklerinin tam kapsamını bilmiyoruz," diye yanıtladı. "Değerlendirmeleri hep hava elementini öngörüyordu ama durum açıkça böyle değil. Ortaya Çıkışı bir hafta önce gerçekleşti ve son birkaç gündür yeteneklerini keşfetmeye pek vakit olmadı."

"Yani bilmiyorsunuz?" diye açıkladı Leydi Farhan.

Dişlerini sıkarken çenesindeki kasın gıcırtısını hissetti. "A açıkça Achaz yetenekleri var, ama içeride sağanak yağmur yaratmaktan daha fazlasını yapabileceğine inanıyorum."

"A açıkçası," diye alay etti Serafina Hanım. "Hepimiz o gece Pantheon'a verilen zararı gördük."

"Bu tamamen onun suçu değildi," diye araya girdi Axel. "Tessa'nın büyüünün Pantheon'a savrulmasından daha fazlası vardı. Hem Miras hem de Periler panikledi. Herkes kontrolünü kaybetti. Tüm krallıklarınız onun peşine nöbetçiler gönderdi. Bu yıkımın sorumluluğunu ona yüklemeyin. Son birkaç haftadaki olayların hiçbirisi tamamen onun suçu değildi."

Sonra döndü, Theon da onunla birlikte döndü ve kardeşinin bakışlarının Tessa'ninkilerle buluştuğunu gördü. "Bütün bunların suçu sende değil."

Oda bir anlığına sessizliğe gömüldü ve Tessa, Axel'ın bakışlarını kaçırmadı; herkesin ne olduğunu tartışmasını dinlerken yüz hatları ifadesizdi. Mor-gri bakışlarında bir şey parladı. Theon, kızın boğazının titrediğini gördü ve sonra bakışlarını kucağına indirdi, parmakları bankın kenarını kavradı. Theon, dirseklerini dizlerine dayamış, parmaklarını gevşekçe kenetlemiş Luka'ya baktı.

"Öyle olsun," dedi Serafina Hanım, herkesi tartışmaya geri döndürerek. "Bu tür bir güç öylece kontrolsüz kalamaz."

"Saçmalık," diye alay etti Valter. "Her Krallığın diğer krallıklara karşı bir avantajı vardır. Arius hariç her Krallığın. Bu, birden fazla rekabet alanını eşitler."

"Bu bir oyun değil Valter," diye çıkıştı Leydi Candra.

"Bu başka bir krallık olsaydı, bu bir tartışma konusu bile olmazdı," diye karşılık verdi Valter ve Theon babasının ayağa kalkacağını dūřundū, ama etrafındaki gōlgeler yoğunlaşırken oturmayı başardı.

"Bu doğru değil," dedi Lord Jove sakın bir şekilde.

"Hayır mı?" diye alay etti Valter. "Krallığınızın bir parçası olsaydı, yine de bu tartışmaya açık olur muydunuz?"

"Krallıęımın bir parçası olsaydı, ait olduęu yerde olurdu," diye cevapladı Achaz Lordu, sesi alçak ve soęuktu ve tūm Miras deęiřti, Kaynakları gerildięinde parmak uçlarındaki gū titreřti.

"Onu ele geçirip varisimin Kaynaksız kalmasını mı öneriyorsun?" diye cevapladı Valter, sesi Rordan'ınki kadar soğuktu.

Lord Jove, "Kapıma dayandıęın gece önerdięim řeyi öneriyorum," diye yanıtladı ve tekrar sandalyesine oturdu. "Tessalyn, soyu ve gūcū belirlenene kadar Pantheon'da tutulmalı. Bu halledildikten sonra, sonraki adımlara karar veririz."

"Bu, oğlumun bu arada geliştirebileceği bir Kaynak bağı bırakması anlamına geliyor," diye çıkıştı Valter. "Öyle bir seçenek yok."

"Soyu hakkında bize söyleyebileceğin başka bir şey var mı? Bu konuda en mantıklı kararı vermemize yardımcı olabilecek başka bir şey?" diye sordu Falein Leydisi, sorularını tekrar Theon'a yönelterek.

"Ebeveynlerinin kimlięi deęiřtirildięi için, belgelerindeki her řeyin deęiřtirildięini varsaymalıyız," diye yanıtladı Theon. "Tūm bunları inceleyip cevap bulmak için birkaç gūnden fazla zamana ihtiyacım var. Bunun için saygıyla zaman rica ediyorum ve eęer izin verilirse, ona her soru sormam veya bir teoriyi test etmem gerektięinde Pantheon'da onu bulmak zorunda kalmaktansa, bōyle bir gōrevde yanımda olması çok daha kolay olacak."

"Ve bu arada, açıkça Fae olmayan bir varlıkla Kaynak bağı kurmaya devam mı ediyorsun? Saçmalık," diye alay etti Leydi Candra.

"Bir Kaynak bağı mı kuruluyor? Bu mümkün mü?" diye sordu Leydi Farhan, dikkati Theon ile onun omzunun üzerinden Tessa arasında gidip gelirken.

Bu, bilmediği için korktuğu soruydu. Kaynak bağının yapması gerekeni yapıp yapmadığını zerre kadar bilmiyordu. Lordlar ve Leydiler'in Kaynaklarının arkalarında itaatkar bir şekilde durduğunu ya da mirasçıların Kaynaklarının önünde durduğunu gördüğünde, o Tessa değildi. Ama o, en iyileriyle aynı şekilde davranıp rol yapabilirdi, ya tüm Kaynaklar bunu yapıyorsa? Celeste Leydisi'nin söylediklerine rağmen, bu bir krallık siyaseti ve güç kapma oyunuydu. Ama her biri? Her Kaynak, Miras'ına bakarken gözlerindeki o hayranlık dolu bakışı mı taklit ediyordu? Seçildikleri rolden nefret mi ediyorlardı? Kapalı kapılar ardında, Efendileri ve Hanımlarıyla entrika mı çeviriyorlardı, yoksa bu noktada sefil olmak daha kolay olduğu için mi itaatkâr davranıyorlardı? Tessa, birkaç lanet hafta içinde bildiği her şeyi nasıl altüst etmeyi başarmıştı?

Masanın üzerindeki elinin üzerinde duran parmakları esniyor, bu düşünceyle içindeki karanlık dışarı çıkmak için kendini zorluyordu. Tüm bu durum üzerindeki kontrolünü fazlasıyla kaybetmişti. Babası, son birkaç gündür sözlü saldırıları ve bu duruşmanın lehlerine sonuçlanmaması halinde sonuçları olacağı tehditleriyle bunu açıkça ortaya koymuştu. Söz konusu olan sadece kendi refahı değildi. Axel, Luka, Tessa ve tüm bunlarla hiçbir ilgisi olmayan birçok masum hayattı. Başarısızlığın bedelini ödeyecek olan kendisi olabilirdi, ama her zaman olduğu gibi acı çeken herkes olacaktı.

Mahkeme salonu sessizdi, herkes cevabını bekliyordu ve Theon babasının bakışlarının içini yaktığını hissedebiliyordu. Sonunda Theon cevap verdi: "Bir bağ var. Daha önce hiç Kaynak bağı yaşamadığım için

karşılaştırabileceğim bir şey yok. Aynı mı yoksa farklı mı olduğunu söyleyemem ama evet, orada bir şey var."

Lordlar ve Leydiler, aralarında çıkan tartışmayı bastırmak için hep bir ağızdan konuşmaya başladılar. Theon tüm konuşmaları takip edemedi ve dönüp Axel'a baktı. Kardeşler birbirlerine sert bir bakış attılar.

"Durum pek iyi görünmüyor, Theon," diye mırıldandı Axel alçak sesle.

"Kaybetmeyeceğiz. Kaybedemeyiz," diye karşılık verdi Theon, güçlerinin bir kısmını biriktirip gerginliğini biraz olsun azaltmak için elini kucağına koyarak. Ancak gölgeler arkasına uzanıp Tessa'ya ulaşmaya çalışırken, hemen o gücü bastırmak zorunda kaldı. Gücü serbest bırakıldığından beri durum böyleydi. Büyüsü her zaman ona meraklı görünüyordu ama şimdi o da kendisi kadar takıntılıydı.

"Size karşı oy kullanmaları durumunda bir planımız olduğunu biliyorum, ama bu plan onu buradan çıkarmamızı içeriyor. Bu odadaki tüm güçle bunu nasıl yapacağımızı bilmiyorum," dedi Axel, bakışlarını Lordlar ve Leydiler'e dikerek. "Ya beklediğiniz gibi tepki vermezse?"

Sonra hepsi sikildi.

İşte bu kadar basitti.

Tüm planları, Tessa'nın onunla birlikte durup üçünün yanında savaşmasına bağlıydı. Lordlar ve Leydiler kadar güçlüydü, hatta belki de ondan daha güçlüydü. Kendi gücü, Axel ve Luka'nın gücüyle birlikte mi? Dördü bir arada, eğitimsiz olsa bile bir güç olurdu ve buradan çıkmaları için tek şansları bu olurdu.

Ama Tessa'nın buraya gelirken verdiği tepki onu endişelendirmişti. Daha doğrusu, ölüm ihtimali gündeme geldiğinde hiç tepki vermemesi onu endişelendirmişti. Son haftalarda onun ölüm dilediğini söylemesini görmezden gelmişti. Bunu, onun zor biri olmasına ve bu bağla elinden gelen her şekilde mücadele etmesine bağlamıştı, ama o şarap mahzeninde ona yaptıklarından sonra...

O zaman kendine hakim olamadı. Omzunun üzerinden baktığında, bakışlarının çoktan üzerinde olduğunu gördü. İfadesi hiçbir şeyi ele vermiyordu. Zaten nadiren verirdi. Başından beri haklıydı. Adamın sandığından daha fazla özdenetime sahipti.

Tessa kıpırdamadı, elleri hâlâ oturduğu bankın kenarında kıvrıktı, parmak eklemleri tutuşundan bembeyazdı. Sinirinin tek belirtisi buydu ve tanrılar aşkına, adam ona uzanmak istiyordu. Aralarındaki bu bağ her neyse, onu bir anlığına da olsa rahatlatırsın.

Luka eğilip kulağına alçak sesle konuştu. Yavaşça başını salladı, omuzlarındaki gerginlik biraz olsun azaldı ve Theon, Luka'nın bu anda ona teselli olabilmesini kışkırttığını fark etti. Tıpkı bileklerindeki bantlar için Luka'yı arayıp sorması yerine ona gelmesini öğrendiğinde kışkırttığı gibi.

Lanet havlamaları Theon'u Lordlar ve Leydiler'e döndürdü, alevler her birinin ayaklarının dibinde titreşiyordu, Anala Leydi hariç.

"Bu gerçekten gerekli miydi Kyra?" diye iç çekti Valter, siyah ayakkabısının ucuyla ayaklarındaki yanık izini yoklayarak.

"Evet," dedi Anala Hanım basitçe.

"Dikkatimizi çektiniz," dedi Lord Jove. Hâlâ rahat görünüyordu, ama ses tonu, böyle susturulmaktan duyduğu rahatsızlığı ele veriyordu.

"Hepimiz kadının bir Peri olmadığı konusunda hemfikiriz, değil mi?" diye sordu Leydi Aithne. Devam etmeden önce diğerlerinden onay mırıltıları yükseldi. "O zaman belki de ona öyle davranmamalıyız."

Oda sessizliğe büründü ve Leydi'nin kehribar rengi bakışları Tessa'ya sabitlendi, dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi.

"Ne diyorsun Kyra?" diye sordu Leydi Isleen, tırnakları birbirine çarparken parmaklarını sandalyesinin koluna vuruyordu.

"Belki Tessalyn'in bu konuda bir fikri vardır diyorum. Belki de bu konunun nasıl ele alınması gerektiği konusunda bir fikri vardır ve eğer gerçekten bir Miras ise, fikri dikkate alınmalıdır," dedi Leydi Aithne.

Valter, Anala Hanım'a öfkeyle bakarken öfkeden kudurmuş gibiydi ve bu... Bu, Theon'un beklemediği bir şeydi.

Theon, kehribar rengi bakışları yukarı doğru kayarken dikkatini tekrar Leydi Aithne'ye çevirdi ve dönüp Gardiyan'ın üst güvertenin korkuluğuna yaslandığını gördü. Pelerini her zaman olduğu gibi onu görüş alanından gizliyordu. Theon, Tessa'nın ifadesine dayanarak onun erkek olduğunu varsaymıştı. Kimse gerçekten bilmiyordu ama burada ne yapıyordu? Ve Tessa'ya ne vermişti ki, bu konuyla açıkça ilgileniyordu.

"Tessalyn Ausra."

Lord Jove'un kalın sesi Theon'un dikkatini odanın ön tarafına çekti, ama sadece bir saniyeliğine, sonra Tessa'ya bakmak için geri döndü. Tessa kaskatı kesilmişti, Luka'nın gerginliği on kat azalmıştı. Dizi sekip zıplamaya başlamıştı ve parmaklarını sıkmaya başlarken elleri banktan ayrılmıştı.

"Konuş, Tessa," dedi Theon, ama bu amaçladığı emredici emir değildi. Yumuşak ve alçak bir sesle çıktı, sadece dördünün duyabileceğinden emindi.

"Evet, Lordum," diye cevapladı, bakışları yere kaydı. Dizinin hareketi durdu, elleri kucağında sıkıca kenetlendi.

"Gel, karşımızda dur," dedi Achaz Lord ve sesinde, sanki ürkmüş bir hayvanı yatıştırmaya çalışıyormuş gibi bir yumuşaklık vardı.

Kirpiklerinin altından Theon'a baktı ve o, gözlerindeki soruyu görünce başını salladı, ona Tanrı'nın talimatını takip etmesini söyledi. O anda, onun hâlâ diğerlerinden önce onun iznini aradığı gerçeğiyle, göğsündeki bir şey hafifçe gevşedi. Bağları geleneksel olmasa bile, Kaynak bağının emirlerini hâlâ yerine getiriyordu.

"Hadi küçüğüm," diye mırıldandığını duydu Luka'nın, bir elin sırtına düşüp onu ayağa kalkmaya zorladığını.

Theon yanına gitmek için hareket etti, ama Lord Jove daha kışını sandalyesinden kaldırmadan konuştu. "Gerek yok Theon. Otur."

Tessa oturduğu masanın yanından birkaç adım geçerken, yanağının içini ısırды, kan tadı aldı. Dizlerinin üzerine çökmeye başladı ama Leydi Aithne, "Buna gerek yok canım. Basit bir reverans yeterli." dedi.

"Şimdi böyle bir saygısızlığa izin mi veriyoruz?" diye sordu Valter.

"Periler diz çöker. Hepimiz onun öyle olmadığı konusunda hemfikiriz. Neden diz çökmeye zorlansın ki?" diye itiraz etti Kyra.

Babası dudaklarını ince bir çizgi haline getirdi ama daha fazla itiraz etmedi ve Tessa belinden eğildikten sonra doğruldu ve ellerini bir kez daha önünde kavuşturdu.

"Nasılsın Tessalyn?" diye sordu Lord Jove ve başını hızla kaldırdı.

"Affedersiniz efendim?"

"Nasılsın?" diye tekrarladı. "Konuşmayalı birkaç gün oldu ve sindirecek çok şeyin oldu. Sadece nasılsın diye soruyorum."

"Peki efendim."

En azından herkese verdiği cevap buydu, sadece ona değil.

"Peki ya senin gücün? Bu konuda ustalaşmanın ilk birkaç günü nasıl geçti?"

Tessa uzun bir süre sessiz kaldıktan sonra, "O geceden beri gücüme erişemiyorum," dedi. Sanki vurgularcasına ellerini kaldırıp bileklerindeki siyah bantları gösterdi.

Achaz Lordu'nun bakışları Theon'a kaydı. "O geceden beri bantları bir kez bile çıkarmadın mı?"

Suçlama ağırdı ve sorudaki öfke açıkça belliydi. Theon cevap vermek için ağzını açtı, ama Lord Jove ondan önce tekrar konuştu.

"Onun gibi bir gücü uzun süre elinde tutarsan ne olacağını bilmiyor musun?"

"Evet, gayet iyi biliyorum," diye cevapladı Theon sertçe. "Bantları çıkarmayı beceremediğimi itiraf ediyorum ama—"

"Senden mi kaçtı?" dedi Lord Jove inanmaz bir şekilde. "Kaynağının ihtiyaçlarını karşılamayı mı unuttun?"

"Oğlumla böyle konuşma," diye hırladı Valter.

Lord Jove, "Eğer onun temel ihtiyaçlarını karşılayamıyorsa, bu durum çözülene kadar onu onun bakımına bırakmaya meyilli değilim," diye yanıtladı.

"Konu zaten tartışıldı," diye araya girdi Theon. "Bu sabah. Bu duruşma biter bitmez bir eğitim alanına gitmeyi planlıyoruz."

"Bir hafta çok uzun," dedi Achaz Lord.

"Anlıyorum. Öyle olduğunu biliyorum. O başarısızlık benim. Bir daha olmayacak."

"Tessalyn mi?" diye araya girdi Anala Hanım.

"Evet, Leydim," diye cevapladı, sesi eskisinden daha güçlüydü.

"Sana Tessa diyorlar."

"Benim tercih ettiğim isim bu, Leydim."

"Kullanabilir miyim?"

"Ben- Elbette, Leydim," diye cevapladı Tessa, sesinde tedirginlik vardı.

"Arius Varisi ile aranızda gerçekten bir bağ var mı?" diye sordu Leydi Aithne.

"Dediği gibi, bunun gerçek bir Kaynak bağı olup olmadığını bilmiyorum ama... bir şey var, evet."

"Hayatının tamamını kendini bir Peri olduğuna inanarak mı geçirdin?"

"Evet, Leydim."

Kadının başı yana eğildi, kızıl saçları omzuna döküldü. "Peki bu konudaki arzularınız neler?"

Theon'un midesi bulanan bu soruyla boğazına dayandı.

"Ben..." Tessa kıpırdandı, elleri yanlarına düştü ve parmakları içe doğru kıvrıldı. "Bana ne sorduğunuzu

anlamıyorum, Leydim."

Anala Hanım ona küçük, anlayışlı bir gülümsemeyle baktı. "Arius Varisi'yle kalmak ister misin, Tessa?"

Tessa çenesini kaldırdı. "Krallığın yöneticileri olarak hepimiz için en iyi kararı vereceğinize inanıyorum."

O sempatik gülümseme, eğlenceli bir gülümsemeye dönüştü ve Leydi hafifçe kahkaha attı. "Bu, abartılı benlik algımızı güçlendirmek için doğru cevaptı, ama şimdi senden gerçek cevabı bekliyorum, Tessa."

Theon nefes alabileceğinden emin değildi. Tessa'nın bu soruyu nasıl cevaplayacağını bilmiyordu ama şu anda nefes almaktan çok onun cevabına ihtiyacı vardı. Eğer çıkmak istediğini söylerse, bunun son olacağını biliyordu. Achaz Lordu onu elinden almak için her türlü sebebi bekliyordu.

Omzuna bir el kondu ama Theon kardeşine bakamıyordu. Tüm dikkati, diyarın yöneticilerine bakan altın saçlı kadındaydı.

"Onunla kalmak istiyorum," diye cevapladı Tessa sonunda ve Theon bu sözler üzerine derin bir nefes aldı.

"Neden?" diye sordu Falein Hanım.

"Çünkü birçok şey değişiyor," dedi Tessa. "Bazen bunaltıcı oluyor. Daha fazla değişimin geleceğini biliyorum ve en azından şimdilik sabit bir şeyin olması... rahatlatıcı olurdu."

"Bunun şimdilik kalmasına karar versek bile, yine de bir Kaynak olarak kabul edileceğini anlıyorsun," diye araya girdi Lord Jove, tüm benliğiyle Tessa'ya odaklanarak. "Fae olmasan bile, sonbahar ekinoksunda bir sonraki Kaynak İşaretini alacaksın. Bunun artık sana yakışmadığını anlıyor musun?"

"Seçimlerimin nereye varacağını biliyorum." cevabını verirken titremedi, duraksamadı veya kekelemedi.

Bunu seçiyordu. Theon duyduklarına inanamadı. Bağı seçiyordu. Bu hayatı seçiyordu.

Onunla kalmayı seçiyordu.

"Bu konuda dikkate almamız gereken başka bir şey var mı?" diye sordu Serafina Hanım.

Theon, Tessa'nın söyledikleri karşısında hâlâ o kadar şaşkındı ki, Axel masanın altından ona tekme atana kadar, "Hayır, Leydim. Bu meselenin tüm gerçeklerinin açıklandığına inanıyorum," diye cevap veremedi.

Leydi Isleen başını salladı ve Lordlar ve Leydiler ayağa kalkıp odadan çıktılar ve oturup beklemelerine izin verdiler. Kapı arkalarından kapanır kapanmaz Theon ayağa kalktı ve Tessa ile arasındaki mesafeyi kapattı. Onu kendisine doğru çevirdi ve yüzünü nazikçe ellerinin arasına aldı.

"Seni buna hazırlamadığım için üzgünüm. Bunu yapacaklarını düşünmemiştim..." diye sustu, yüzündeki boş ifadeyi görünce duraksadı.

"Ben bir Peri olmadığım halde ne istediğimi sormaya tenezzül edeceklerini mi sanıyordun?" diye sordu kesin bir dille.

Sanırım tam olarak düşündüğü şey buydu.

Kadın ona bakmaya devam edince, "Çok güzel yaptın, Tessa," diye mırıldandı.

"Beklentilerini nihayet karşılayabildiğim için mutluyum," diye karşılık verdi ve adamın elinden kurtulup banka doğru yürüdü, Luka'nın yanındaki yerine oturdu.

Theon, Axel'in yaptığı gibi sandalyesini çevirip Luka ve Tessa'ya bakmadan önce içten içe iç çekti ve kendi koltuğuna geri döndü. Ama bunu yaparken bakışları, Gardiyan'ın hâlâ korkuluğa yaslandığı üst balkona takıldı. Kapüşonlu olmasına rağmen Theon, dikkatinin Tessa'da olduğunu anlayabiliyordu.

Ve bu, Theon'un çözmeye kararlı olduğu tüm bu kaosun içindeki bir diğer şeydi.

3

TESSA

"Beklerken bir şeyler yiyelim mi?" diye sordu Axel, telefonunun ekranını kaydırarak.

"Hayır," diye mırıldandı Tessa, Lordlar ve Leydiler'in dönmesini beklerken boşluğa bakarak. Ne kadar zaman geçmişti? Dakikalar mı? Saatler mi? Bilmiyordu. Teninin altındaki şey volta atıyor, dışarı çıkmak, dışarı çıkmak, dışarı çıkmak istiyordu ve o da dışarı çıkmak istiyordu. Akropolis'teki tüm binaların pencereleri olmamasının sebebi neydi? Neden hepsi gökyüzüne, güneş ışığına ve doğaya karşı tuhaf bir tiksinti duyuyordu, sanki bir zamanlar inandığı kadar efsanevi olmayan vampirlermiş gibi?

"Tessa mı?"

"Ne?" diye dalgın dalgın cevapladı, adını kimin söylediğinden bile emin değildi. Dizi bankın kenarına tutunurken sekiyordu. Ne konuştuklarına dikkat etmiyordu. Gerçekten umurunda değildi. Gücü tekrar şiddetlenirken değil. İçindeki çılgınlık Tessa'nın sanki susturmak istercesine ellerini kulaklarına tıkamak isteyeceği kadar şiddetliydi.

"Tessa," dedi Theon tekrar.

"Ne?" diye sordu dişlerini gıcırdatarak.

"Bana bak, Tessa."

Gözleri onunkilere kaydı ve onu incelerken kaşlarının çatıldığını fark etti. "Bize karşı oy verirlerse hazırlıklıyız."

"Bize karşı," diye tekrarladı.

"Evet. Eğer benimle kalamayacağınızı söylerlerse, savaşarak kurtulmaya hazırız."

"Doğru," diye mırıldandı, adamın bakışlarını bölerek.

"Bunu seçmeniz meseleyi çözmeye yardımcı olacaktır."

Bunu seçiyorum.

Midesi bulanarak ayağa kalktı. "Tuvalete gitmem gerek."

Theon da ayağa kalkmıştı, endişesi giderek derinleşiyordu. "İyi misin?"

Ağzını eliyle kapatıp başını salladı ve Theon sonunda anladı, kenara çekilip geçmesine izin verdi. Odanın içinden olabildiğince hızlı geçip koridora çıktıktan sonra kadınlar tuvaletinin kapısından içeri girdi, dizlerinin üzerine çöküp klozete girdi.

Onunla kalmak istiyorum.

Bunları söylediğinde dili safra kadar acıydı.

Onunla kalmak istiyorum.

Achaz Lord'un, özellikle malikanesinde kendisine söylediği sözlerden sonra, merak edeceğini biliyordu.

Onunla kalmak istiyorum.

Ama yalan değildi. Bu sözler varlığını sınımış olsa bile, Theon'la kalmak ona sırları açığa çıkarmak ve kimin ona yalan söylediğini, kimin onu kullanmaya çalıştığını anlamak için en iyi fırsatları sunacaktı. Pantheon'a bağlıysa, toplantılarda yanında olmazdı. Dahası, ayrı kalmak neredeyse kesinlikle berbat olurdu. Paylaştıkları bağ ne olursa olsun, dayanılmaz olurdu ve bileklerindeki bantlar zaten öyleydi.

Tek kişilik tuvaletin kapısının açıldığını duydu ve kaşları klozetin üzerinde asılı duran koluna düştü. Kağıt hışırtısı duyuldu ve ardından parlak siyah ayakkabılar yanında durdu. Başını çevirip yukarı baktığında safir gözlerle karşılaştı. Luka ona kağıt havlu uzattı ve Tessa uzanıp onları aldı ve ağzını sildi.

Yanına çömeldi ve atkuyruğunu omzuna attı. "Şu anda neye ihtiyacın olduğunu söyle bana, Tessa."

Sözleri onu, Arius Evi'nde Theon'un süitine ilk girdiği zamana götürdü. Luka da aynı sözleri, tıpkı böyle önünde çömelmiş bir şekilde söylemişti. O zamanlar da çok fazla belirsizlik vardı.

Topuklarının üzerinde değil de duvara yaslanmış bir şekilde oturmak için kıpırdandı ve sordu, "Theon nerede?"

"Lordlar ve Leydiler geri dönerse ve Theon orada olmazsa... sorun olur. Özellikle de Valter varken," diye cevapladı Luka, o da yere oturacak şekilde manevra yaparak. Bir elini geriye yaslariken, diğer kolunu bükülmüş dizinin üzerine koydu.

"Banyo zemininde oturuyoruz," diye mırıldandı Tessa. "Theon çıldırırdı."

Luka omuz silkti. "Bazen banyo zemininde oturmak gerekir. Ve Theon'un çok daha az çekici yerlerde kendine zaman ayırması gerekti. İhtiyacı anlardı."

Tessa ona baktı. "Theon benim neye ihtiyacım olduğunu anlamıyor."

"Çalışıyor."

Neşesiz bir kahkaha attı. "Öyle değil ve eğer öyleyse, başarısız oluyor."

"Ben de buna katılıyorum" diye itiraf etti Luka.

"Neden bana söylemedi? Madem bana bu kadar çok şeyi açıklamıştı..."

Babasından, planlarından ve siyasetten bahsetseydi çok şey önlenebilirdi. Bunun yerine, sadece Kaynak bağını kabul etmesine odaklanmıştı. Peri olmadığı için kabul edebileceğinden bile emin olmadığı bir bağ.

"Denemiyor, Luka," diye içini çekti.

"Kendince sebepleri vardı. Seni korumak istiyordu. Seni her şeye kolayca alıştıırıyordu. Kolay kolay güvenmiyor. En azından bunu anlıyorsundur," diye imalı bir şekilde cevapladı. "Ama bunun dışında, sana birçok konuda daha

açık olsaydı her şeyin daha... sorunsuz olacağına katılıyorum."

"Bana söyleyebilirdin," diye karşılık verdi.

"Benim sadakatim—"

"Bana değil, Theon'a," diye sertçe sözünü kesti. "Bunu birden fazla kez açıkça belirttin."

"Keşke sana sadakatim olsaydı?"

Başını kaldırdı ve adamın kaşlarının arasındaki kırıışıklık, Tessa'ya onun da kendisi kadar şaşkın olduğunu gösteriyordu.

"Bana neden sadık olasın ki?"

"Bilmiyorum," diye mırıldandı, kadından çok kendi kendine.

Sustular ama adamın sözleri zihninde tekrar tekrar yankılanıyordu. Gerçek şu ki, sadece kendisine sadık birini istiyordu. Luka'yı değil. Asla o olmayacaktı. Her zaman Theon'u seçecekti. Axel da öyle. Theon her zaman hedeflerine hizmet eden şeyi seçecek ve bunu pişmanlık duymadan yapacaktı. Dex bile onu gerçekten seçmemiştir. Hâlâ görevlerini, bu diyarın yasalarını ve örf ve adetlerini ondan üstün tutuyordu.

Ama bir kez olsun, birinin onu her şeyden çok seçmesinin ne demek olduğunu bilmek güzel olurdu.

Ama sonunda hayallerin de umut gibi olduğunu düşündü.

Tamamen anlamsız.

Tessa kağıt havluları kenara koydu ve bileklerindeki bantları düzelitti. "Sence ne karar verecekler?"

"Sanırım isteğinizi kabul edeceklerdir."

"Theon'un isteği," diye düzelitti.

"Senin de isteğin değil miydi? Onunla kalmayı tercih ettiğini söylemedin mi?"

Bu sözler midesini yine bulandırdı. "Neden izin vereceklerini düşünüyorsun?"

"Valter seni tutmak için oy kullanacak. Anala Hanımı üzerinde bir nüfuzun var gibi görünüyor ve Falein Hanımı

da senden hoşlanıyor," diye cevapladı Luka, sanki hava durumu bildiriyormuş gibi sebepleri sıralayarak.

"Bu sadece üç oy."

Luka başını salladı. "Leydi Candra buna karşı oy kullanacak ve Serafina Leydisi de Lord Jove'un istediği gibi oy kullanacak."

"Peki ya beraberlik olursa?" diye sordu Tessa.

"Böyle bir konuda bilmiyorum," dedi. "Anlaşmalarla ilgili konularda genellikle Lord Jove karar verir, ama bu öyle değil. Geri döndüklerinde, eğer bir beraberlik varsa, meselenin çoktan çözülmüş olacağını varsayabilirim."

Tessa başını salladı, gözleri tekrar siyah bantlara kaydı. Birkaç dakika sonra Luka ayağa kalktı ve sessizce ona elini uzattı. Bir an elini inceledi, bu sefer Seçildikten sonra şok içinde durduğu büyük bir salonu, aynı elin ona uzatılıp sırt üstü düşüp onu sahneye doğru yönlendirdiği yeri hatırladı.

Onu tamamen yeni bir kadere sürüklemişti.

"Hadi küçüğüm," dedi Luka, beklerken alçak sesle. Theon'un hemen cevap vermediğinde her zaman yaptığı gibi sabırsızca el kol hareketleri yoktu. Parmaklarını bekleyen avucuna kaydırduğunda onu hızla kavrayan bir el de yoktu. Sadece parmaklarının yavaşça kıvrılması, iri elinin onunkini kavraması vardı.

Adamın onu ayağa kaldırmasına izin verdi ve ayağa kalkıp sabitlendiğinde adam hemen elini bıraktı. Lavaboya gidip ağzını çalkaladı ve duruşma salonuna dönmeden önce ellerini yıkadı.

Lordlar ve Leydiler henüz dönmemişlerdi ve Theon, her zaman yaptığı gibi, kızın kollarının erişebileceği bir mesafeye geldiği anda yüzünü ellerinin arasına aldı ve zarar verme ihtimalini gözlemeye başladı.

"İyi misin?" diye mırıldandı, alnından düşen bir saç telini geriye atarak. Zümrüt yeşili gözlerindeki endişe, onu gerçekten önemseydiğine neredeyse ikna edecek kadar güçlüydü.

"İyiyim" diye cevap verdi.

Theon iç çekti, ellerini sanki onu kendine çekecekmiş gibi üst kollarına bıraktı, ama sonra vazgeçmiş gibiydi. Sonuçta, şu anda bir Peri'den, bir Kaynak'tan daha fazlası olsa bile, tüm bu seçkin Miras'ın önünde bu uygunsuz olurdu.

Bunun yerine, onu tekrar banka doğru götürüyor ve şaşkınlıkla yanına oturuyordu. Elleri kenara düştü, parmakları tekrar etrafına dolandı, ama sadece bir anlığına. Theon'un eli onun elinin etrafına dolandı, parmaklarını hemen geri çekip kendi parmaklarıyla kenetledi.

"Hâlâ yardım edebilirim," diye mırıldandı, kulağına eğilerek. "Böyle bir odada bile, şu anda ihtiyacın olan teselliye sağlayabilirim."

"Bağ rahatlatıcı, Theon. Sen değil," diye cevapladı sertçe, ona yaslanma, ondan daha fazlasını alma dürtüsüne direnerek. Bağın göğsündeki gerginliği gevşettiğini, endişeli düşüncelerini yatıştırdığını, ruhunu yatıştırdığını hissediyordu. Ama yanında oturmak yeterliydi.

Yeterli olmalıydı.

"Elbette," diye cevapladı, aynı sertlikle, onun yanında dikilerek.

Etraflarında sadece sessiz konuşmaların mırıltıları duyuluyordu. Axel yine telefonunda bir şeyler karıştırıyordu. Luka her zamanki metanetini koruyordu. Bu yüzden Theon'la yan yana oturup konuşmadılar. Artık ona o kadar tanıdık geliyordu ki, başlı başına bir teselli kaynağıydı.

Theon, kapılar açılıp Lordlar ve Leydiler odaya geri dönene kadar elini bırakmadı. Sonra ayağa kalktı, ceketinin düğmelerini ilikledi ve öne doğru adım attı. Kadın ise oturmuş, elinin etrafındaki ani sıcaklık kaybına odaklanmıştı.

Axel, Theon'un yanındaki yerini alırken, Luka kollarını kavuşturmuş, birkaç adım ötede duruyordu ve hepsi birinin konuşmasını bekliyordu. Oda sessizdi, herkes nefesini tutmuş gibiydi.

Lord Jove, daha önceki duruşmaların çoğunda olduğu gibi, rahat bir tavırla sandalyesine yerleşerek, "Birkaç geçerli endişe olmasına rağmen, bir tür uzlaşmaya vardık," dedi.

"Bir uzlaşma," diye tekrarladı Theon.

Lord Jove başını salladı. "Tessalyn, öne çık."

Sonra başını kaldırıp altın rengi halkalarla çevrili parlak mavi gözlerle karşılaştı. Çıkış Töreni'nden sonraki gece evinde onunla konuşurkenki o nazık tavırdan eser yoktu. Bu, Devram'ın sessizce kararlaştırılan hükümdarı Achaz Lord'du. Eğer olayların başka türlü gelişmesini isteseydi, öyle olurdu. Tessa, bu gerçeğin kendisine baktığını görebiliyordu.

Lord Jove çenesini sertçe çekti ve Tessa ayağa kalkıp Theon'un yanına doğru ilerledi.

Lord Jove sonunda, "Tessalyn'in şimdilik sizinle kalmasına izin verdik," dedi ve Tessa, Theon'un içini rahatlatan bir his duydu. Konuşmak için ağzını açtı ama Lord Jove onu durdurmak için elini kaldırdı. "Kış gündönümüne kadar onun soyunu ortaya çıkarmanız gerekiyor, Aziz Orcas Varisi. O zamana kadar başarılı olamazsanız, alternatif düzenlemeler yapılacaktır."

"Ne tür alternatif düzenlemeler olabilir?" diye sordu Theon.

Lord Jove'un gülümsemesi gergindi ve burada ne kadar güce sahip olduğunu tam olarak bildiğini gösteren bir kibirle doluydu. "Seni ilgilendiren hiçbir şey yok."

"Bu imkansız," diye karşılık verdi Theon. "Kaynak bağı nasıl koparacaksın?"

"Bu da bizi bir sonraki acil duruma getiriyor," diye devam etti Lord Jove. "Soyunu bulmayı başarırsanız, derhal bize bildirilecek ve sonraki eylem planı belirlenecek. Bu arada, Tessalyn'in istekli olduğunu belirttiği gibi Kaynak İşaretleri'ne devam etmenize izin veriliyor."

Tessa, göz ucuyla Theon'un çenesindeki kasın tik tak ettiğini gördü. Muhtemelen konuşmamak için yanağını

ısırdığını biliyordu ve babasına bir kez bile bakmamıştı.

"Samhain Şöleni'nden sonra Faven'de bir hafta geçirecek"

"Kesinlikle hayır," dedi Theon, Achaz Krallığı'nın başkentinin adı geçince.

"Çeneni tut Theon," diye homurdandı Valter ve sonunda Tessa, Arius Lord'a baktı. Oğlu kadar gergindi, çenesindeki aynı kas seğiriyordu. O da bundan hoşlanmamıştı ama açıkça buna karşı açtığı tüm tartışmaları kaybetmişti.

"En yetenekli rahibelerimizden bazılarıyla bir hafta boyunca Faven'da test edilecek," diye devam etti Lord Jove, sanki Arius Mirası'ndan hiçbirini konuşmamış gibi. "Bu, size yardım etmek için bizden bir hediye, Veliaht Aziz Orcas."

Test?

Geri adım atmamak için elinden geleni yaptı çünkü test demek değerlendirme demektir. Yeteneklerini zaten biliyorlardı. Değerlendirmeler neden gerekli oldu ki?

"Neyi test ediyorsun?" diye sordu Theon dişlerini gıcırdatarak.

"Birkaç şey. Soyunu keşfetmeye yardımcı olup olamayacağımızı görmek için. Yeteneklerinin gücünü belirlemek için," diye kayıtsızca yanıtladı Lord Jove.

"Başka bir şey var mı?" diye sordu Theon.

"Evet," diye cevapladı Achaz Lordu ve Tessa, Theon'un yuttuğu küfürleri neredeyse duyabiliyordu. "Yeteneklerini geliştirmek için çalışması gerekiyor."

"Yapacak."

Lord Jove, "Peki ona kim ders verecek?" dediğinde açık tenli bir kaş kalktı.

Theon, "Bunun üzerinde hala çalışıyoruz" dedi.

"Konuyu ele alın. Ona Faven'de temel eğitim vermesi için bir Achaz Mirası sağlayacağız. Gerekirse, bu eğitim Akropolis'e döndüğünde de devam edebilir."

"Hayır," diye yanıtladı Theon, başını vurgularcasına sallayarak. "Orada bir çizgi çekeceğim."

Ve sonra Rordan Jove ayağa kalktı ve Theon'a doğru uzun, kararlı adımlar attı. Lord, Theon'dan birkaç santim daha kısa olabilirdi ama bu, gözlerindeki altının irislerinde şimşek gibi çatladığı Arius Varisi'ne tepeden bakmasını engellemedi. "Çok açık konuşayım: Hiçbir yerde çizgi çekecek durumda değilsin. Henüz bu alemde bir Lord değilsin ve olsan bile, tam anlamıyla sağlam bir Kaynak bağı yok. Buna izin vermemiz başlı başına bir nezaket ve sen bizim koşullarımıza uyacaksın, yoksa bizi o kadar nazik bulmayacaksın. Anlaşıldı mı?" Theon ona baktı ve cevap vermeyince Lord Jove, "Bir Lord'un varisinden duyulabilir bir cevap beklenir," dedi.

Tessa, Achaz Lordu ile Efendisi arasında bakışırken gözlerini kırıştırdı. Muhtemelen yapması gereken bu değildi. Bakışları yere sabitlenmiş olmalıydı ama kendine engel olamadı. Theon'un kontrolü ele geçirmek için kendi doğasına karşı verdiği mücadeleyi izlerken.

İçindeki bir şey Theon'un bir başkasına boyun eğmek zorunda kalmasına gülümserken değil.

"Anlaşıldı," diye mırıldandı Theon dişlerinin arasından ve Lord Jove ona sadece beklentiyle baktığında, "Lordum," diye ekledi.

Lord Jove, Tessa'ya elini uzatırken gözlerini Theon'dan ayırmadı. "Kaçınılmazı uzattığının farkındasın, değil mi?"

Theon'un Achaz Lord'a karşı gelemeyeceğini bildiğinden, tereddütle elini onun elinin içine koydu. Açık teni, Theon'un altın rengi bronz tenine tezat oluşturuyordu. Diğer eli de bileğindeki bandı kavradı. Tenine değen acıyla nefesi kesildi ve Theon bandı serbest bırakınca neredeyse rahatlayarak dizlerinin üzerine çökecekti.

Parmak uçlarında ışık parladı, tüm büyüğü özgürlüğe doğru aktı.

"Ne yapıyorsun sen-" diye başladı Theon, sanki onu Ahaz Lord'dan uzaklaştırmak istercesine uzanarak, ama Lord'un gücü de alevleniyordu. Gücü, ona verdiği küçük ertelemeyi etkisiz hale getirmeye çalışıyordu. Gücü hâlâ çırpınıyordu,

diğer grup yerindeyken tam anlamıyla özgür kalamıyordu. Ama bu... Bu, biriken tüm o çıldırtıcı duyguları yatıştırmaya fazlasıyla yetiyordu.

Gücü, kemiklerinde hissettiğı bir çıtırtıya dönüşürken sendeledi ve Lord Jove, sakinleştirici elini dirseğine koyup sonunda bakışlarını buluşturdu. "Kaçınılmazı sadece uzatıyorsun," diye tekrarladi Theon'a. "Onun seninle olması gerekmiyor."

"Bu diyarın Lordu olabilirsin, ama sen bile kaderi belirleyemezsin," diye karşılık verdi Theon ve Tessa, gölgeler parmak eklemlerinde dans ederken ellerini yumruk yapmasını izledi. Bir sonraki nefeste Luka yanındaydı, bir eli omzunda, Vesayetinin ruhunda kıpırdanan karanlığı bastırmaya çalışıyordu.

Ama Lord Jove'un dudakları bu sözler karşısında seğıirdi. "Bilgece sözler," diye yanıtladı. "Kader ona ait olanı aldığında teselli bulmanı umduğum sözler." Gözlerini Tessa'nın gözlerinden ayırmadan, bileziğı yerine takarak gücünü bir kez daha hapsetti. Elini bıraktı ve sonunda dikkatini Theon'a çevirdi. "Ama açıklık olsun diye söylüyorum, eğer onun gerçekten bir Miras olduğunu ve Kaynak bağının başka bir şekilde koparılamayacağını öğrenirsen, bu bedeli ödeyecek olan bir Achaz Mirası değil. Sana gösterdiğimiz nezaketin bedeli bu."

TESSA

Tessa, Theon'un ceketinin yanlarını kendine daha sıkı sararken, uzaktaki Gölge Ovaları'nın grileşen kıyısına bakarak bir pencerenin yanında duruyordu. Akropolis'in hemen dışındaki Arius malikanesindeydiler. Malikanelerin, merkezi kutsal şehri çevreleyen krallıklarında bulunduğunu fark etmişti. Lordlar ve Leydiler'in Pantheon'a sadece birkaç dakika uzaklıktaki şehir evleri yerine malikaneleri tercih etmelerinin nedeni buydu.

Karar açıklanır açıklanmaz, yönetici aileler dağılmış ve Valter, konuyu daha detaylı görüşmek üzere burada buluşmalarını beklediğini açıkça belirtmişti. Axel, Kat'ı Pantheon'dan almak için onlardan ayrılmış ve bu gece onlarla buluşacaktı. Luka ve Theon ise tüm yol boyunca bunun önümüzdeki aylar için ne anlama geldiği hakkında konuşup durmuşlardı. Daha doğrusu, Theon söylenmiş, Luka da dinlemiş, arada sırada birkaç açıklama yapmıştı.

Malikaneye vardıklarında Theon arka koltuktan ona yardım etmiş ve "Bu iş hallolur bitmez eğitim alanına gideceğiz," demişti.

Sadece başını sallamıştı.

"Güzelim, bir şey söylemeni istiyorum," demişti, elini yanağına götürerek.

Endişesinin haklı olduğunu düşündü. Kusmaktan döndüğünden beri pek konuşmamıştı.

"Üşüyorum," demişti sadece, kollarını sıkıca kendine dolayarak ve böylece adamın ceketini omuzlarına atmış halde bulmuştu kendini.

"Burada."

Tessa, Theon'un ona bir bardak su uzattığını görünce başını salladı. Bardağı alırken başını salladı, küçük bir yudum içtikten sonra bardağı parmak uçlarından sarkıttı.

"Bu iyi, Tessa," dedi Theon. "Bize zaman kazandırıyor. İstediğim kadar değil ama bir plan yapmak için zaman."

Tekrar başını salladı.

Zaman.

Theon'a bir son tarih verilmişti, ama aynı zamanda ona da verilmişti.

Kapıların çarpılarak açılmasıyla hepsi girişe döndüler. Valter, her zamanki gibi bir adım gerisinde, çalışma odasına doğru yürüyordu. Kızıl-kahverengi saçları omuzlarına dalgalar halinde dökülüyordu ve turkuaz gözleri hepsinin üzerinde geziniyordu. Bir an Tessa'nın üzerinde durdular ve Theon, Tessa'nın görüşünü engellemek istercesine bir adım daha yaklaşarak bunu açıkça fark etti.

Valter, sönmüş şöminenin yanındaki berjerine yerleşip, Eviana'nın getirdiği içki bardağını alırken kimse konuşmadı. Sonra Peri, Efendisi'nin ona tekrar ihtiyaç duymasını bekleyerek yakındaki lüks bir koltuğa çekildi.

"Bugünü başarılı olarak değerlendirir misin Theon?" diye sordu Valter, derin bir yudum aldıktan sonra, bardağındaki sıvıyı incelemeye başladı.

"İdeal değildi," diye cevapladı Theon, Tessa'nın tam önünde durana kadar onun önüne doğru biraz daha ilerleyerek.

"İdeal değil mi?" diye tekrarladı Valter.

"Nihai karar hakkında konuşmak için odada ben değil, sen vardın," diye cevapladı Theon yumuşak bir sesle. "Bu sonuçta benden daha fazla söz hakkın vardı."

Valter bakışlarını yavaşça Theon'a çevirdi ve Tessa kendini uzanıp parmaklarını Theon'un gömleğinin arkasına

sokarken buldu. Nedenini bilmiyordu. Belki de aralarındaki bağdan, içgüdüsel bir şeyden kaynaklanıyordu. Theon tepki vermedi; bunun sadece babasının bir şeyden şüphelenmesini önlemek için olduğunu varsayıyordu.

"Saygısızlık etmek istemedim," diye devam etti Theon. "Ama bu olasılıkları senin hoşuna gidecek şekilde nasıl karşıladın?"

"Bana uygun mu?" diye alaycı bir şekilde sordu Valter, içkisinin kalanını içerken. "Bu şartları uygun bulmadığımı gayet iyi biliyorsun."

"Diğerleri geçerli argümanlar ortaya koydu," diye araya girdi Luka ve Tessa başını eğerek onu birkaç adım öteden izledi.

Ayakları, antrenmanlarda sürekli olarak onu durdurduğu aynı savunma duruşundaydı. Kolları iki yanında sallanıyordu ve kravatını gevşetmişti. Theon'u her an savunmaya hazırdı ve neden olmasındı ki? Theon'un Koruyucusu'ydu; onu her ne pahasına olursa olsun Theon'u korumaya itecek bir bağ. Kaynak İşaretleri'ne bir şekilde işlenmiş ve sonunda onun da aynısını yapmasını gerektirecek bir bağ.

Luka devam etti: "Eğer bu devam ederse, gelecekteki mirasçıların Miras'ı kendi Kaynakları olmaya zorlamasını ne engelleyecek?"

"Endişeleri göz ardı etmiyorum," diye çıkıştı Valter. "Sadece, Kaynak bağına ölüm gerektirmeyen bir şekilde koparmanın bir yolunu bulana kadar bu durumun böyle kalmasına izin vermelerini diledim."

Theon, "Lord Jove bu konuda kimin ölümünün gerekeceğini gayet açık bir şekilde belirtti," dedi.

Valter, "Rordan hayatınıza son vermeye çalışırsa, Devram şu anda sahip olduğu kırılğan barışı artık bilemeyecek" dedi.

Oda sessizliğe gömüldü ve Tessa'nın düşünebildiği tek şey, karşılarındaki adamın gerçekten de bunun için mi savaş açmayacağıydı? Theon için mi?

Hayır. Savaş eninde sonunda onun hakkından gelecekti.

Ve bu odadaki Miras, en büyük bedeli ödeyecek olan olmayacaktı. Krallığının lejyonlarında savaşmaya zorlanan Periler olacaktı. Fedakarlığa zorlanan alt düzey Miras olacaktı. Bu kahrolası diyarda var olmayı sürdüren ölümlüler olacaktı.

Kaybedilen tüm o masum hayatlar onun yüzünden olacaktı.

Tıpkı Pen'in olduğu gibi.

Ve aniden, tüm bunlar arasında ilk kez, kendini Theon'la aynı tarafta buldu. Zorla değil, arzuladıkları sonuçlar çarpık bir şekilde örtüştüğü için.

Sonunda, Eviana Valter'in bardağını doldurmak için ayağa kalktığında Theon sessizliği bozdu. "Bunun için endişelenmemize gerek kalmayacak. Bize zaman tanındı. İstediğim kadar değil ama yine de zaman. Tessa'nın soyunu çözeceğiz. Bu Kaynak bağına nasıl yöneteceğimizi bulacağız. Kimsenin ölmesi gerekmeyecek."

"Ve krallığımıza bağlı kalacak," diye ekledi Valter. Tessa, Theon'un vücudunun onu hâlâ Tanrı'nın görüşünden sakladığı için memnun bir şekilde yüzünü buruşturmadan edemedi. Arkasına uzanıp su bardağını pencere pervazına koydu.

"Evet, elbette, Peder," diye cevapladı Theon.

"Sadece onun soyunun ne olduğunu bulmakla kalmayacak, aynı zamanda bunu önce bana bildireceksin."

"Benden tüm yönetici ailelere karşı mı çıkmamı istiyorsun?"

"Sadakatinin sırrı burada, Theon. Burası senin krallığın."

"Ben bunu inkar etmiyorum."

"Ve eğer onun gerçekten bir Miras olduğunu öğrenirsen," diye devam etti Valter, "Kaynak bağına ölüm gerektirmeyen bir şekilde sona erdirmenin bir yolunu gizlice bulursun."

"Eğer bir bağla birbirimize bağlı değilsek, bu sadece Lord Jove'a onu Achaz Krallığı'na göndermek için daha

fazla sebep verecek, özellikle de onun bir Achaz Mirası olduğu ortaya çıkarsa," diye savundu Theon.

Mahkeme duruşmasında olduğu gibi bu odada ona ne istediği sorulmayacaktı.

"Biliyorum Theon," diye yanıtladı babası sinirle. "Bu yüzden Kaynak bağı koptuğu anda, o da bir Eşleşme birliğiyle bağlanacak."

"Seçim yıllarında ma törenleri yapılamaz," diye karşılık verdi Theon, öfkesini kontrol etmeye çalıştığı belliydi ama Tessa karanlığın teninde dans etmesini ve kemerli kulaklarının etrafında kıvrılmasını izlerken açıkça başarısız oluyordu.

"Bunun bir yolunu bulabileceğine eminim. Sonuçta sen açıkları bulmakta ustasın," diye soğuk bir şekilde cevapladı Valter. Tessa, onun Luka ile Theon arasındaki, aslında Luka ile Valter arasında olması gereken Muhafız bağına atıfta bulunduğunu varsayabilirdi.

"Tamam. Tamamdır," diye karşılık verdi Theon. "Kaynak bağı kesilecek ve bir Eşleşme töreni yapılacaktır—"

"Onunla Luka arasında," diye araya girdi Valter.

"Ne?"

Cevabı geveleyen Theon değil, Luka'ydı. Tessa, Arius Lordu'na bakan ejderhanın yüzündeki belirgin şoku fark etti. Karşısında kaskatı kesilmiş bir şekilde duran Theon, karanlıkta dönüyor, ona doğru uzanan kıvrımlar oluşturunuyordu. Eli hâlâ adamın gömleğinin arkasına kıvrılmıştı ve elini bıraktı, parmak uçlarını omurgası boyunca gezdirdikten sonra ince bir sis gibi karanlığın içinde sürükledi. Gölgeler etrafında titreştikten sonra parmakları boyunca sürünerek bileğine ulaştı ve karşılaştıkları gruptan geri çekildi.

Onları bu yüzden suçlayamazdı.

"Sahip olduğu güç her neyse, açıkça güçlü," diyordu Valter. "Onu Axel ile eşleştirerek kendi soyumuzdaki Arius gücünü alt etme riskini alamam."

Aksel?

Tessa'nın burnu, böyle bir şeyin düşüncesiyle buruştu.

"Yani Sargon gücünü alt etmek mi istiyorsun?" diye sordu Theon. "Luka, diyardaki tek Sargon Mirasıyken? Onun gücünü ön planda tutmamız gerekmez mi?"

Valter bir bacağını diğerinin üzerine attı ve içkisinden bir yudum daha aldı, eskisinden gözle görülür şekilde daha sakindi. "Tam olarak yaptığım şey bu. Dişi güçlü olabilir ama Luka, bizim Arius'tan olduğumuzdan çok Sargon'un soyundan geliyor, hatta Ahaz da dahil olmak üzere soyundan geldiği herhangi bir tanrı veya tanrıçadan daha yakın. Onun gücü, Sargon'un doğuracağı yavruların yeteneklerini daha da güçlendirmeye hizmet edecek."

Tessa, Theon'un çocuklardan bahsedildiğinde biraz tökezlediğine yemin edebilirdi.

"Onu başkasına vermemi tercih etmezsen tabii," diye ekledi Valter, kaşlarını bilmiş bir ifadeyle kaldırarak. "İkiniz de her şeyi paylaşıyorsunuz. Doğacak bebekler Luka'nın olduğu sürece bunun farklı olması gerekmez."

Geri kalan her şeyi paylaş?

Tessa, Luka'ya bakarken parmakları gölgeleri çevirmeyi bıraktı. Kesinlikle onun da paylaşma konusunda deneyimleri olmuştu, ama şimdi ilgisi birdenbire arttı. Paylaşmak istediği için değildi. Ona kalsa, hiçbirini paylaşmazdı ama...

Rabbin bir sonraki sözleri onu şu anda içinde bulunduğu tüm düşüncelerden çekip çıkardı.

"Zaten onu seninle eşleştiremeyiz. Zaten kanla imzalanmış bir Eşleştirme sözleşmen var."

"Ne?"

Bu sefer gevezelik ediyor ve Theon'un etrafına inanmaz gözlerle bakıyordu.

"Şşş, Tessa," diye tısladı Theon, emri verirken ona bakmaya bile tenezzül etmeden.

Ama Valter'in yüzünü gördü. Bunu ona açıklayan kişinin kendisi olmasından duyduğu memnuniyeti gördü. O acımasız gülümsemeyi, nefret dolu gözlerindeki parıltıyı

gördü. Bu odadaki herkesi hamleleriyle ve karşı hamleleriyle nasıl kontrol ettiğini gördü.

Theon'un bunu nereden öğrendiğini tam olarak gördüm.

"Bu Kaynak bağıni kopar, ateş perisiyle yeni bir bağ kuralım," diye devam etti Valter. "Bence onunla vakit geçirmeye başla ki, bu sefer yaşanan zorluklardan kaçınmak için bağıni üzerine inşa edilebilecek bir şey olsun."

"Katya'yı Kaynak olarak mı alacaksın?" diye patladı Tessa.

Tüm bunlar ne zaman planlanıp kararlaştırılmıştı? Theon artık bir Eşleşme ve yeni bir Kaynak mı bulmuştu? Ve o, sadece... en uygun olan yere mi gönderilecekti?

Onu paylaşmak mı?

Çocuk sahibi olmak mı?

Bu, Achaz Krallığı'ndaki Sirana soyuna hizmet etmek için gönderilmekten ne kadar farklıydı?

"Tessa," diye tısladı Theon tekrar uyararak.

Dirseğinde bir el vardı ve Luka'nın dokunuşundan irkilerek kaçıyordu çünkü o Theon değildi ve bağ tüm bu yeni bilgiler karşısında çılgına dönüyordu ve bu lanet olası gruplar onu yarı delirtiyordu ve—

Elleri yüzündeydi, zümrüt irislerine bakmak için yukarı kaldırıyordu. "Nefes almana ihtiyacım var, Tessa. Nefes al. Hemen."

Emir ruhuna yerleşti ve derin bir nefes aldı.

"Özür dilerim," diye fısıldadı, çünkü bu gösterinin babası üzerinde sonuçları olacağından emindi. "Öyle demek istemedim—"

"Bir nefes daha," diye emretti Theon.

Başını salladı ve ne olursa olsun sakinleşmek için iki nefes daha aldı. Ancak, sakinleşmenin asıl sebebi muhtemelen nefes almaktan ziyade dokunuşuydu.

Theon, bakışlarını bir an daha ona diktikten sonra onu bırakıp babasına döndü. "Şu anda konuşmamız gereken başka bir şey var mı?"

"Bunu mahvetme Theon," diye uyardı Valter, ayağa kalkıp onlara doğru yürürken. "Buna hazırlanmak için onlarca yıl harcadım, dışının her şeyi mahvetmesine izin vermeyeceğim."

Luka kıpırdandı, Theon'un yanına geldi ve kendisi ile Arius Lordu arasına fazladan bir beden daha ekledi.

"Anlıyorum," dedi Theon sertçe.

"Bunu yaptığınızdan emin olun, başarısızlığın sonucu ölüm olmayacak. Sonuçta onu başkalarına verebilirim, Luka ile Eşleşmiş olsa bile."

"Anladım dedim," diye çıkıştı Theon ve homurdanarak diz çöktü, karanlık onları yuttu. Luka, Tessa'yı geri itiyordu, ta ki sarmaşıklar onu yakalamaya çalışırken kara alevler yükselmeye başlayana kadar.

Gölgeler dağıldığında, Luka'nın Eviana'yı etkisiz hale getirdiğini gördü, ancak Theon'un... yanında bir hançer vardı.

Tessa, gördüklerini idrak etmeye çalışarak gözlerini kırptırıyordu ve Theon ayağa kalkıp dişlerinin arasından keskin bir tıslama sesiyle hançeri çıkarırken, daha da geriye sendeledi. Bıçak, gölgelerin girdabında kayboldu. Yanına bir el bastırdı ama bu, parmaklarının arasından kanın sızmasını engelleyemedi.

"Başka bir şey var mı, Peder?" diye sordu Theon.

"Beklentilerin hatırlatılması şimdilik yeterli olmalı," diye cevapladı Valter, onlara sırtını dönerek odanın diğer tarafındaki masaya doğru yürüdü.

Eviana onu takip etti ve Luka da Theon'un yanında yarayı incelemeye çalışıyordu.

"Sorun değil," diye mırıldandı Theon. "Eğitim alanında hallederiz. Tessa'nın bir süreliğine o bantları çıkarması gerekiyor."

Adam yeni bıçaklanmıştı ve o kadını mı düşünüyordu?

"Antrenman arenasına gitmeyeceksiniz," diye seslendi Valter, sırtı hâlâ onlara dönüktü.

Theon'un çenesi gözle görülür şekilde sıkıldı ve Tessa bir kez daha ne yapacağını bilemedi.

Theon'un "Bunun bir sebebi var mı?" diye sorması birkaç saniye sürdü.

"Yeteneklerinin tam boyutunun, artık kaçınılmaz olana kadar bilinmesini istemiyorum. Bir eğitim arenası çok kamusal bir yer. Herkes çok fazla şey görebilir," diye cevapladı Valter sonunda onlara dönerek. "Bu bir sorun olur mu?"

Tessa görebiliyordu. Babasıyla tartışma arzusunu. İçine attığı öfkeyi. Bastırdığı çaresizliği. Görebiliyordu çünkü o duyguları çok iyi biliyordu.

Görebiliyordu çünkü artık hepsini hissediyordu. Kat'in Theon'un Kaynağı olması konusunda tartışma arzusu. Kullanılmak üzere elden ele geçirilme fikrine duyulan öfke. Bu lanet olası grupların, yalnızca tanrıların bildiği kadar uzun süre yerinde kalmak zorunda olmasının çaresizliği.

"Elbette hayır," dedi Theon sonunda başını eğerek.

Arkasını döndü ve odadan çıktı.

"Gel, Tessa," dedi Luka, çenesini kapıya doğru uzatarak.

Hiçbir şey söylemeden Luka'nın yanına gitti, onu odadan takip etti, büyü ruhu kadar yüksek sesle çığlık atıyordu.

AXEL

"Arius'a teþekkür et," diye mırıldandı Axel, tezgahdan soğutulmuş kan şişelerinden birini alırken.

Çoğu Legacy, şarabı kaliteli bir şarap gibi kadehten içmeyi tercih ederdi. Annesi de kesinlikle öyle yapardı. Ama o, şişeden birkaç yudum içecek kadar çaresizdi.

Çoğu Legacy, haftalık Fae kanı erzaklarını tüm hafta boyunca yetecek kadar yetiştirmeyi başarmıştı. Bu şişe üç gün dayanırsa şanslı sayılırdı.

Az önce teslim edilen diğer iki şişeye göz atıp bir yudum daha aldı ve güç rezervlerinin arttığını hissederek iç çekti. Theon ve Luka'nın içkilerini hafta boyunca titizlikle idare edeceklerini biliyordu. Kısmen sorumlu bir davranış olduğu için, ama aynı zamanda Axel'in daha fazlasına ihtiyacı olursa, hiç düşünmeden ona kendi içkilerinden verecekleri için.

Teslimatı beklerken ön kapının yakınında volta atıyordu. Gün çok yorucuydu. İki gündür ihtiyaç hissiyle mücadele ediyordu ve bir kat yukarıdaki odasında fazlasıyla cezbedici bir Peri vardı. Luka'nın odasında uyumasının sebebi buydu, tabii eğer uyuyorsa. Çoğunlukla gece geç saatlere kadar Akropolis'in gölgelerinde vakit geçiriyordu.

İç çekerek diğer şişeleri kaptı ve kilere götürdü. Şarap mahzeni kapısının yanındaki duvara avucunu dayayıp, gizli bir panel kaybolunca, korumalar vızıldadı ve Peri kanını

mükemmel sıcaklıkta tutmak için tasarlanmış büyülü bir bölme ortaya çıktı. Şişeleri içeri kaydırđı ve ön kapının açıldığını duyunca bölme tekrar kapandı.

Saatine baktı. Diğerlerinin dönmesi için henüz çok erkendi. Babalarıyla görüşüp Tessa'yı antrenman sahasına götürmeleri imkânsızdı, ama bunlar yumuşak, kadınsı ayak sesleriydi ve Luka'nın alçak, gür sesiydi.

Axel kilerden çıkarken, Tessa mutfağa girdi. Topuklu ayakkabıları parmaklarından sarkıyordu ve Theon'un ceketi omuzlarına dolanmıştı. Dudakları ince bir çizgi halindeydi ve o da en az onun kadar yorgun görünüyordu.

"Hey, bebeğim. Nasılsın?" diye selamladı, onu dikkatle süzerek. Duruşmadan sonra onunla pek konuşma fırsatı bulamamıştı. Babası hemen bir görüşme talep etmiş ve Axel'in Katya'yı Pantheon'dan almaya gitmesi gerekiyordu.

"Baban kardeşini bıçakladı," dedi sadece ve ayakkabıları yumuşak bir ses çıkararak mutfak adasının yanındaki zemine bıraktı.

"Tanrı aşkına," diye küfretti Axel, Luka ve Theon mutfağa girerken doğrulurken.

Kardeşi gerçekten de yan tarafını tutuyordu, parmakları ve eli kurumuş kan içindeydi. Ada taburelerinden birine çökerken dişlerini sıktı, bakışları sonsuza dek pencerede, sırtı onlara dönük duran Tessa'ya odaklanmıştı. Tribunal'den ayrıldıklarından beri sürekli hafif bir yağmur çiseliyordu ve dürüst olmak gerekirse, bu bile Axel'in Tessa'nın tüm bunlar hakkındaki hislerini anlamasını sağlamalıydı.

Yükseliş Töreni'ni takip eden günlerde Theon, Tessa'nın bir şekilde hava durumu üzerinde etkisi olduğuna dair teorisini Luka'ya ve ona anlatmıştı. Axel ise bunun alışılmadık teorilerinden biri olduğunu söylemişti, ancak Theon tüm gerçekleri ortaya koyduktan sonra değil. Her öfkелendiğinde fırtına kopuyordu. İlkbaharda, hele ki yaz sonlarında nadiren yağmur yağan Arius Evi'nde aralıksız yağmur yağıyordu. Dördü bir öğleden sonra doğaçlama bir

Kaosfer oyunu oynadıklarında ve Tessa gerçekten güldüğünde güneşin nasıl kendini gösterdiğini. Sonunda Theon onu ikna etmeyi başarmıştı, tek bir şey dışında: Hava durumunu kontrol edebilen bilinen bir varlık yoktu. Mevsimlerin tanrısı Rai vardı, ancak Mirasları bile günlük hava durumunu kontrol edemiyordu, hem de duygularıyla.

Luka, Axel'in az önce kaldırdığı bir şişe kanı almaya gitmeden önce dört kadeh içki doldururken mutfak sessizliğe gömüldü. Theon, kan şişesinden bir yudum almadan önce kadehi bir dikişte içti, ardından taburede kıpırdanırken rahatsızlıkla inledi.

"Bana ne olduğunu söyleyecek biri var mı?" diye sordu Axel, çınlayan sessizliğe daha fazla dayanamayarak.

"Ben zaten yaptım," dedi Tessa, hâlâ pencereden dışarı bakarak.

Axel, "Babam kesinlikle bir piçtir, ancak bizi bıçaklamak için genellikle karmaşık bir nedeni vardır." dedi.

Tessa'nın ona dönmesine neden oldu. "Bunu sık sık mı yapıyor?"

Axel omuz silkti ve kendi içki kadehine uzandı. "Sık sık." Bakışları kardeşine kaydı. "Nightstone hançeri mi?"

Theon sertçe başını salladı.

"Sende mi kalacak?" diye sordu Axel, ardından atışını geri çekti.

"Koleksiyona ekledim," diye cevapladı Theon sertçe.

Axel tekrar başını salladı.

"Theon'un bir Match sözleşmesi imzaladığını biliyor muydun?" diye sordu Tessa aniden.

"Ona söyledin mi?" diye sordu Axel inanmaz bir şekilde, kocaman açılmış gözleriyle Theon'a bakarak.

Tessa alaycı bir tavırla, "Elbette bana söylemedi. Theon bana hiçbir şey söylemez. Kimse söylemez." dedi.

Theon duyulabilir bir şekilde iç çekti. "Tessa, ben—"

"Ama sorun değil," diye lafını kesti Tessa, "çünkü ben Luka'nın Eşi olacağım."

"Ne oluyor yahu?" diye sordu Axel, Luka'ya dönerek.

Erkek tezgaha yaslanmış, elini yüzüne doğru uzatıyordu. "Valter'in planı da bu zaten."

"Ama... Nasıl? Ne zaman?... Ne?" diye kekeledi Axel, az önce söylenenleri kavramaya çalışarak.

"Theon'un Kaynağı. Theon'un Kaynağı değil. Luka'nın Eşleşmesi. Peri. Peri değil," diye mırıldanmaya başladı Tessa, pencerenin önünde volta atmaya başlarken ceketini omuzlarından kaydı. "Başlangıçlar ve Bitişler. Işık ve Karanlık. Ateş ve Gölgeler."

Erkekler birbirlerine baktılar, Tessa uzanıp parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve uçlarını hafifçe çekiştirdi.

"O geliyor. O geliyor. Kaos geldiğinde kim ayakta kalacak?" diye mırıldanmaya devam ederken saçlarını elleriyle karıştırdı.

Luka alçak sesle, "Bir süreliğine bileklerindeki bantlardan kurtulması gerekiyor," dedi. "Tüm o güç, bir İşaretle serbest bırakıldıktan sonra şimdi hapsolmuş mu? Bu onu delirtecek."

"Gidiyor musun?" dedi Axel, mırıldanmaları artık anlaşılabilir hale gelen kadına bir kez daha anlamlı bir bakış atarak. Sadece kısa cümleleri yakalayabiliyordu.

"...gözlerindeki alevler...daha fazla...gelecek...çok geç..."

"Onu antrenman alanına götüreceğini sanıyordum," dedi Axel gergin bir sesle.

"Babam yasakladı," dedi Theon, tekrar temkinli bir şekilde kıpırdanarak. Gecetaşıyla açılan bir yaranın iyileşmesi, fazladan Peri kanı olsa bile daha uzun sürerdi. Theon sadece bir içki içmişti; Axel de suçluluk duyarak bir içki daha içmişti.

"Bıçaklanma olayından dolayı mı öldün?" diye sordu Axel.

"Hayır. Babam, Katya'yı Luka ile eşleştirip beni yeni Kaynak olarak almaya zorlama planlarını bize söyledikten sonra bıçaklandım," diye karşılık verdi Theon, Luka'ya bir

kadeh daha doldurmasını işaret ederek. "Tessa, içecek bir şey ister misin?"

"Hayır," diye cevapladı, volta atmayı bırakmadan hemen mırıldanmaya geri dönerek. "Yakında her şey bitecek diyor ama o da diğerleri gibi yalancı." Sonra durup onlara döndü. "Hepiniz yalancısınız," dedi daha yüksek sesle.

"Sana göre sen çok iyi bir yalancısın, bu yüzden sanırım tam aradığım kişisin," diye karşılık verdi Theon, ayağa kalkarken bitkin bir sesle. "Gel Tessa. Hadi yürüyüşe çıkalım."

"Zor ayakta duruyorsun," dedi, gözlerini yarasına indirerek. "Ve yeni bir gömleğe ihtiyacın var. Gidip üstümü değiştirebilir miyim?"

Axel, etrafında konuşulanlara neredeyse hiç odaklanamıyordu. Theon'un sözleri kulaklarında çınlıyordu.

Katya, Tessa'nın yerine Kaynak mı olacaktı?

Bu mümkün değildi, ama mümkün olsa bile yeni bir Kaynak almazdı, değil mi? Theon, Tessa'ya takıntılıydı. Eşleşme sözleşmesi olsun ya da olmasın, hangi kadının onun için gerçekten önemli olduğuna şüphe yoktu. Kaynak'ın Tessa ile bağını koparmanın bir yolunu bulsa bile, bu karmaşaya bir kişi daha eklemeydi, hele ki yeni bir bağ yaratmaktan bahsetmiyorum bile, değil mi?

"Bitirdin mi?" diye sordu Luka, Axel'i düşüncelerinden uyandırarak.

Elinde Peri kanı şişesini tutuyordu.

"Şey, evet," dedi Axel, ensesini ovuşturarak. "Nereye gittiler?" diye sordu, Tessa ve Theon'un gittiğini fark edince.

"Yukarı," dedi Luka, kiler odasına doğru yönelirken.

"Toplantı hakkında bilmem gereken başka bir şey var mı?"

"Sanırım bunu kapattılar."

Axel, "Theon'un bir planı var, değil mi? O... Sen ve Tessa olmayacaksınız..." demeden önce onun dönmesini bekledi.

"Elbette hayır," diye araya girdi Luka, cebinden bir saç bandı çıkarıp saçlarını küçük bir atkuyruğu şeklinde topladı.

"Uçmaya mı gidiyorsun?" diye sordu Axel.

"Evet," diye yanıtladı, gömleğinin düğmelerini açmaya başlamıştı bile. Artık soyu keşfedildiğine göre, Luka biraz daha özgürdü, ama uçarken görülme konusunda hâlâ temkinliydi. Genellikle kanatlarını açmak için hava kararana kadar beklerdi. "Ama bu gece odama ihtiyacım var," diye ekledi Luka.

"Ne için?"

"Tessa dün gece beni aramaya geldi."

Axel'in kaşları kalktı. "Senin için mi?"

"Gruplar sorun olmaya başlıyor."

"Ve seni aramaya mı geldi?"

Luka gömleğini çıkarıp kravatıyla birlikte bir sandalyenin arkasına attı. "Sanırım."

"Onu bu tür şeyler için Theon'a gitmeye teşvik etmen gerekmez mi?" diye sordu Axel.

"Sanırım içimizden biriyle konuşması gerekiyor ve onu hemen Theon'a geri dönmeye zorlarsak, şu anda olduğundan daha fazla dışlayacaktır," diye yanıtladı Luka. "Ona çok şey bağlı. Her zaman öyle olmuştur."

"Doğru," dedi Axel, gözleri kısılarak.

Luka, Tessa'ya karşı en başından beri farklıydı. Theon'un odalarından mümkün olduğunca uzak durmuş, onlara alan bırakmaya ve Tessa'nın Theon'la bağ kurmasını sağlamaya çalışmıştı. Ama Axel'in fark edip önemsemediği başka şeyler de vardı. Luka kimsenin bakmadığını sandığında şaşkın bakışlar, sanki bir şeyleri çözmeye çalışıyormuş gibi, ama hepsi Tessa ve Kaynak arasındaki bağı çözmeye çalışıyordu. Tessa dar elbiseler giydiğinde gözleri oyalanıyordu, ama bunun sebebi... Eh, o kadınlardan hoşlanan bir erkekti ve Tessa da bir kadındı.

"Bana öyle bakmayı bırak," dedi Luka, eğilip çıkardığı ayakkabıları almaya çalışırken.

"Tek söylediğim Şu ki—"

"Katya'ya ne yapacaksın?" diye araya girdi Luka.

Axel gözlerini kırpıştırdı. "Ne demek istiyorsun?"

"O senin odanda kalıyordu. Sen de benim odamda kalıyordun. Onu bu gece yanında mı tutacaksın?"

"Ben sadece... salonda uyuyacağım."

"Siktir git. Ford etrafta dolaşıp her Şeyi babana rapor ederken olmaz. Eğer bir Peri yatağını ele geçirebilsin diye salonda uyuduğunu öğrenirse, bir sonraki hamlen boynunu kırmak olur."

Axel'in içindeki bir Şey bu düşünceyle irkildi. Pen'e bunu yapmış olmanın anısı. Ona bunu yapma fikri.

"Ben hallederim. Odanı geri alabilirsin. Ama eminim ki battaniye ve yastık yuvanı mahvetmişimdir," dedi Axel, kendine bir kadeh daha doldururken.

"Ford her gün oraya gidip temizlik yaptığında bunu yapıyor," diye homurdandı Luka. "Pen, bu işi kendi haline bırakmayı biliyordu."

"Burada yuva yapmak için nereye gidiyorsun? Akropolis'i çevreleyen var olmayan dağlarda gizli bir mağara mı buldun?"

"Siktir git," diye homurdandı Luka.

"Yoksa sadece çatıda mı tüneyip duruyorsun? Orada bir yuvan mı var?"

Luka başka bir Şey söylemedi, sadece mutfaktan çıkarken orta parmağını omzunun üzerinden kaldırdı.

Axel bir kahkaha attı ama alkolü kafasına dikerken kahkahası boğazında düğümlendi. Bu gece Katya ile ne yapacaktı? Ortaya Çıkış Töreni'nden sonra onu almaya gittiğinden beri ondan kaçüyordu. Topallayarak ve kanlar içinde, Tessa'ya yardım etmeye gitmeden önce Kat'i bıraktığı o korunaklı odaya geri dönmüştü. Kat, Tessa'nın onu bıraktığı noktada duruyordu ama o çok yaralı ve çok zayıftı. Kanı her Şeyi düzeltebileceği için ondan bir Şey almamak için tüm öz kontrolünü kullanması gerekmişti.

Bunun yerine, ona kaba bir şekilde kendisiyle gelmesini söylemiş, şehir evine kadar tek kelime etmemiş ve Luka'nın temizlikte yardım ettiği Arius malikanesine gitmeden önce onu odasına bırakmıştı. Hepsinin önünde taze Peri kanı bekliyordu ve Axel, bu iyiliğin bedelinin henüz ödenmediğini biliyordu.

Axel, Katya'yı her gün şehir evine götürüp getirmenin dışında onunla hiç konuşmamıştı. Elbette onu görmüştü. Eğitimlerinin bir kısmını izlemiş ve onu görebilmek için gideceği yerlere daha uzun yollar kat etmişti. Yakınlarda olduğunu her zaman anlardı; o lanet olası kokusu onu çağırıyordu - yasemin, turunçgiller ve altta yatan baharatlarla dumanlı bir şey - ama onun yanında olmak ona... Nasıl tarif edeceğini bilmiyordu ama tehlikede olan çok şey ve şu anda çözmesi gereken çok fazla başka şey vardı. Bu tuhaf his, çok uzun bir listenin en altındaydı.

Merdivenleri ikişer ikişer çıkan Axel, ikinci kata ulaştığında kapıyı iterek içeri girdi. Kapıyı arkasından tekmeleyerek kapattı, düğümlememiş kravatını boynundan çekip bir kenara fırlattı. Sonra karşısında duran şeye bakarak hareketsiz kaldı.

Katya hareketsizdi, onun burada olmasına açıkça şaşırmıştı. Kehribar rengi gözleri kocaman açılmıştı. Siyah, kıvrıcık saçları aceleyle örülmüş gibiydi, birkaç buklesi yüzünün etrafına dökülüyordu. Element antrenmanlarında giydikleri pantolon ve uzun kollu gömleği giymişti. Daracık ama yine de hareket edebilecek kadar bol olan bu kıyafet, ona her baktığında onu kışkırtan tüm o kıvrımları sarıyordu.

Bir elinde açık bir kitap tutuyordu. Diğer eli... bir kaşığın sapını mı? Hâlâ dudaklarının arasında duran bir kaşıktı. Hafifçe klasik müzik çalıyordu. Müzik sistemini çözmüş olmalıydı.

Hâlâ kıpırdamamıştı ve Axel onu suçlayamayacağını düşündü. Geceleri asla buraya gelmezdi ve Axel belli ki bu alanda bir şekilde rahatlamıştı.

Odasında rahatlayabilecek kadar güvende hissettiği düşüncesiyle göğsünde bir sıcaklık hissetti ve gömleğinin kol düğmelerini açmaya başladığında ağzının köşesi yukarı doğru kıvrıldı. Gözleri onun gözlerine sabitlenirken, "Merhaba kediciik," dedi.

Adamın sesi onu şoktan sıyrıp attı. Kaşığı ağzından çekti, kitap kapandı ve tanrılar, sanki diz çökmek üzereydi.

"Bunu yapma," dedi aceleyle, odanın içine doğru adım atarak. Sonra bakışları kanepenin yanındaki sehpanın üzerindeki açık bir kavanoza takıldı. "Fıstık ezmesini... kaşıkla mı yiyorsun?"

Katya yavaşça kitabı ve kaşığı aynı sehpanın üzerine koydu, gözleri yere bakıyordu ama Axel, "Evet, efendim," dediğinde koyu tenindeki hafif kızarıklığı görebiliyordu.

"Kavanozdan mı?"

"Özür dilerim—"

"Özür dilemeyin" dedi.

Ağzını kapattı ve ellerini önünde kavuşturup bekledi.

Axel anlaşılmaz bir şekilde bir şeyler fırlatmak istiyordu.

"Bu gece burada kalmam gerek," dedi, ayakkabılarını çıkarıp birini sola, diğerini odanın karşısına fırlattı. O Ford herifi, geride bıraktığı pisliği temizleyebilirdi.

Başını merakla yana eğdi. "Burasının senin odan olduğunu sanıyordum?"

"Öyle." Sadece başını salladı ama Axel, sorularını yanıtlarken dilini ısırıldığını neredeyse görebiliyordu. "Burada özgürce konuşabilirsin, Kat."

Yine de konuşmadı ve Axel iç çekti. Tessa ağzını kontrol edemiyordu ve Katya'yı konuşturamıyordu.

"Fıstık ezmenizin tadını çıkarın," diye mırıldandı ve banyoda soyunmayı bitirmek için yanından geçti. Duş alması gerekiyordu ve itiraf etmeliyim ki, günlerdir ilk kez kendi odasında uyumayı dört gözle bekliyordu.

"Bekle," diye seslendi, adam banyo kapısını kapatmaya başladığında.

"Evet?" Delikten geçirdiği düşmanın üzerinde durdu.

"Ben neyim..." Boğazını temizledi, ayağa kalktı. Hâlâ spor ayakkabılarını giyiyordu. "Ne yapmamı istiyorsun?"

"Ben buraya gelmeden önce ne yapıyorduksan onu yap," diye cevapladı. Sonra tekrar botlara bakıp ekledi, "Ama daha rahat etmek istersen, giyebilirsin."

Başını salladı, yüzünde bir şeyler kıpırdandı. Ama Axel duş almaya çoktan hazırdı, bu yüzden başka bir şey söylemedi ve kapıyı tık sesiyle kapattı.

Dušta oyalandı, sıcak suyun gergin kaslarını yatıştırmasına izin verdi ve tam güç rezervlerinin vızıltısının tadını çıkardı. Her şey yoluna girecekti. Theon, Tessa'nın soyunu çözecekti. Bir hafta sonra ziyarete gittiklerinde yardımsever bir ruh halinde olduğu sürece Cienna'nın da fikirleri olurdu herhalde.

Axel, dar kalçalarına bir havlu sarılı ve etrafında buharlar yükselerek banyodan çıktığında kendini çok daha rahat hissediyordu. Giyinme odasına doğru yürürken zihninde yarınki programını canlandırmaya başlamıştı ki, çıplak ayakları halıya değdi.

Katya orada, üzerinde hiçbir şey olmadan duruyordu. Baş eğik, elleri kenetlenmişti ve ağzı tamamen kurumuştu çünkü o dolgun göğüsler ve kalçalar parmakları batırmak için mükemmeldi. Yumuşak kıvrımlardı ve aniden o dudakların bir kaşık fıstık ezmesi ve sikişten başka bir şeyin etrafına sarıldığı görüntüler belirdi.

"Ne yapıyorsun Katya?" Sesi alçak ve kendi kulağına bile zor geliyordu ve lanet olası bir havlunun altında bile penisinin kalınlaştığının acı bir şekilde farkındaydı.

Gözlerinde şaşkınlıkla yukarı baktı. "Yapmayacaksın... İstedğin bu değil miydi?"

"Bunu senden neden istediğimi düşünüyorsun?"

"Bana rahat olmamı söylemiştin."

"Ve sen benim demek istediğimin bu olduğunu mu sandın?"

"Öyle değil?"

"Hayır, Katya, ve nedenini bilmiyorum—"

Ama nedenini biliyordu. Tam olarak nedenini biliyordu ve kanında yükselen öfke, gücünü bastırmasına ve tüm uyarılma hissinin anında yok olmasına neden oluyordu.

Başka bir şey söylemeden, odanın öbür ucuna, kanepeye doğru yürüdü ve bir battaniye alıp omuzlarına sardı. Kadın battaniyeyi parmaklarının arasına alıp çıplaklığını örttü ve onu temkinli gözlerle izledi.

"Burada kal. Giyineyim. Hemen dönerim," dedi Axel ve başını salladı.

Hemen bol bir pantolon giydi. Normalde üstü çıplak gezerdi ama kısa kollu bir gömlek giydi. Kat'e giyecek bir şeyler almaya gitti ama kıyafetlerini nerede sakladığını bilmiyordu. Dolapta görebildiği hiçbir şey yoktu.

Yatak odasına dönerken, "Giysilerin nerede? Alayım da giyin." diye sordu.

"Sorun değil," dedi ve sandalyeden katlanmış bir giysi yığınına almaya gitti. Odaya girdiğinde üzerinde olan eğitim kıyafetleriydi bunlar.

"Başka bir şey istemiyor musun? 'Daha rahat' kıyafetler derken bunu kastetmişim..."

"Diğer takımım da yıkanıyor."

"Diğer... Katya, bu iki takım spor kıyafetinin dışında başka kıyafetlerin var mı?"

"Çıkış Töreni'nde giydiğim elbise," diye cevapladı. "Onu giymemi ister misin?"

Gerçekten de çok kaba bir herifti, tıpkı o gece bileğine işaretler çizerken söylediği gibi.

Axel elini yüzünde gezdirdi. "Peri yurtlarında kıyafet ve diğer kişisel eşyalarınız var mı?"

"Evet."

"Yarın o eşyaları buraya teslim ettireceğim."

"Elbette."

"Bir şey yemek ister misin? Fıstık ezmesi dışında bir şey. Yemek yedin mi?"

Tekrar kıpırdandı, battaniyeyi tutuşunu düzeltti. "Pantheon'da yemek yiyorum."

"Ford sana burada akşam yemeği vermiyor mu?" diye sordu Axel.

Katya bir an sessiz kaldı, ne söyleyeceğini açıkça düşünüyordu. Sonunda, "Özür dilerim. Neden üzgün olduğunuzu anlamıyorum," dedi.

Onun neden üzgün olduğunu anlamadı mı?

"Burada giyecek bir şeyin olmaması beni üzdü" dedi.

"Ama burada kıyafetlerim var."

"İki takım antrenman kıyafeti kıyafet sayılmaz," diye alay etti Axel.

Kaşları çatıldı. "Yani burada sahip olduğum kıyafet miktarı yüzünden mi sinirleniyorsun? Bu hiç mantıklı değil."

"Tanrılar aşkına," diye mırıldandı, giyinme odasına geri dönerek Theon'un Tessa'ya her zaman verdiği türden uzun kollu bir gömlek ve bulabildiği en küçük pantolonu aldı. Tessa'nın kıyafetlerinden almayı düşünmüştü ama Kat'in, Tessa'nın sahip olmadığı o hoş, yumuşak kıvrımları vardı. Yarın onun kıyafetleri teslim edilene kadar kendi kıyafetleriyle idare edecekti.

Eşyaları Kat'e geri götürdü, onu giyinmesi için banyoya gönderdi ve Kat oradayken Ford'u aradı ve yataktan kalkıp ona çeşitli yiyecekler hazırlayıp odasına getirmesini emretti.

Telefonu kapatınca, Katya'nın aynı yerde, ellerini kavuşturmuş, beklerken durduğunu gördü. Axel derin bir nefes verdi. "Bazı şeyleri konuşmamız gerek."

Yine de ayakta durup bekledi.

"Otur, Kat."

Hemen hareket etti, kanepenin kenarına çöktü ve Axel elini yumruk yaparak onun yanına koydu.

"Bana Falein Malikanesi'nden bahset."

Başını hızla ona doğru çevirdi. "Ne?"

"Bunu bilmek istiyorum."

"Neden?"

"Buna merak deyin," dedi Axel, kanepenin diğer ucuna çökerek.

"Mantıklı değil."

"O zaman sana bu konuda sorular sorayım."

Yavaşça başını salladı, saçının bukleleri öne doğru düştü.

"Miras'ın huzurunda belli bir şekilde davranman gerektiğinin öğretildiğini duydum." Başını salladı. "Doğrudan bir soru sorulmadıkça konuşmaman gibi." Sessiz kaldı. "Ve... Miras'a hizmet etmen talimatı verildi."

Katya kıpırdandı. Küçük bir hareketi ama oradaydı. Sadece pozisyonunu değiştirme hareketiydi; söylediklerinden rahatsız olduğunu gösteren hiçbir şey yoktu. Ve tanrılar aşkına, bunun onun için bu kadar normal olmasından nefret ediyordu. Hayatındaki rolünün bu olduğunu kabul etmesinden nefret ediyordu. Konuşulduğunda konuş. Yemek verildiğinde ye. Emredildiğinde dizlerinin üzerine çök. Söylendiğinde bacaklarını aç.

"Falein Malikanesinde hiç ayrıldın mı? Celeste Malikanesine gitmeden önce," diye açıkladı.

"Bazen evet."

"Nereye gittin?"

"Bana nereye gitmem gerektiği söylendi."

Hayal kırıklığını bastırdı. Bu, kısır döngüye girmek gibiydi. Ortaya Çıkış Töreni'nden sonra sesini daha çok yükseltmiş, daha çok soru sormuştu. Belki de bu kadar erken sahiplenildiği için şok olmuştu.

Ya da belki de onu yeterince sinirlendirmişti.

Kapı çalındı ve Katya ayağa kalkmak için hareket etti, ancak Axel, "Hayır. Ben bakarım." dedi.

Bu emir üzerine kaşları çatıldı ama Axel çoktan kapıya doğru ilerliyordu, kapıyı açtığında Ford'un elinde bir tepsi yiyecek vardı.

"Sehpa," dedi Axel, sırtını dönüp kanepeye dönerken. Ford tepsiyi bırakıp odadan çıkarken Axel ekledi: "Anlaşıldı, bundan sonra akşamları Katya için yemek hazırlanmasını

bekliyorum. Sandviç gibi boktan yemekler değil. Düzgün yemekler. Burada olursak, bizimle yemek yiyecek."

Peri kısa bir baş sallamasıyla onu selamladı ve Axel, babasına bundan bahsetmek için not aldığını biliyordu.

"Ye," dedi Axel kapı kapandığında.

Kat önce yemeğe, sonra ona baktı. "Yemiyor musun?"

"Ben akşam yemeği yedim. Sen fıstık ezmesi yedin."

"Fıstık ezmesini severim," diye uyardı ve işte oradaydı. Ses tonunda bir rahatsızlık vardı.

Axel mırıldandı ve sırtışını başparmağının arkasına saklayabilmek için başını eline yasladı. "En sevdiğin yemek bu mu?"

"Yemek konusunda takıntın var," diye mırıldandı, çekinerek bir havuç çubuğuna uzanırken.

"Eğer günde saatlerce sihirli elementle eğitim alan bir kişinin güç rezervlerini yeniden dolduracak kadar beslenmesini sağlama konusunda takıntılı olduğumu kastediyorsan, evet, bu konuda takıntılı olduğumu söyleyebilirim," diye karşılık verdi.

Katya, havuç ağzına yaklaşırken duraksadı. "Mantıklı."

"Ben akli başında bir insanım," dedi göz kırparak.

Neredeyse kahkahaya benzeyen bir şeyler mırıldandı ama sonra havuçtan bir ısırık aldı.

"Bütün bu yiyecekler ve sen havuç seçtin," dedi Axel, pirinçle sarılmış küçük bir çiğ balık tabağına uzanarak. Tabağı ona uzattı. "Proteinli bir şeyler ye."

Bir an ona baktıktan sonra inanmaz bakışlarını tekrar ona çevirdi. "Çıkış Töreni'nde bundan mı bahsediyordun?"

"Evet," diye cevapladı ve bir ruloyu alıp ağzına attı.

Katya başını iki yana salladı, yüzündeki tiksinti apaçık ortadaydı. "Yumurtalarda protein var," dedi ve tepsideki önceden soyulmuş haşlanmış yumurtalardan birine uzandı.

"Bunu hiç denemeyecek misin?" diye üsteledi lokmasını yuttuktan sonra.

"Ben fıstık ezmemi kullanmaya devam edeceğim, teşekkürler," diye karşılık verdi.

"Bir gün bunu sana da denettireceğim, kedcık," diye içini çekti ve bir rulo daha aldı.

"Ancak sen emredersen," diye alay etti.

Axel, ruloyu kapmak yerine eğilip çenesini başparmağı ve işaret parmağının arasına aldı. Kalın kirpiklerinin altından şaşkın gözler ona bakıyordu. "Seni asla denemeye zorlamayacağım."

Uzun bir süre bakışları birbirine kenetlendi ve sonra fısıldadı, "Tamam."

Axel çenesini bıraktı, tabaktan bir ekmek daha alıp sehpayı geri koydu. Katya yumurtasını bitirdikten sonra havuçlarına geri döndü.

"Klasik müzik, ha?" dedi Axel sonunda aralarında oluşan garip sessizliği bozmak için.

"Beğenmedin mi?"

Axel omuz silkti. "Yeterince iyi sanırım."

"Memleketimdeki kütüphanelerde ve arşivlerde hep çalınırdı. Ya da neydi o... Falein Krallığı," diye bitirdi sonunda.

"Kütüphanelerde mi? Oraların sessiz ve bok gibi olduğunu sanıyordum."

"Müzik, 'diğer boktan' şeylerin seslerini bastırıyor, bu yüzden kendi başına rahatlatıcı," dedi kısaca ve bir havuca daha uzandı.

Axel, "Klasik müzik çok güzel, Kat," demeden önce uzun bir süre sessiz kaldı.

Başını salladı ve Katya, "Sana bir şey sorabilir miyim?" diye sorana kadar bir süre sessizce oturdular.

"Elbette."

"Yani beni buna zorlamayacaksın... Yani, direnmiyorum. Bana direnmemi söyleseydin, direnirdim ve sorun etmezdim. Benden ne beklendiğini biliyorum ve tüm bunlara bir anlam vermeye çalışıyorum çünkü—"

"Katya."

Sadece adıydı ama bu onun kelime karmaşasını susturdu ve alt dudağını bükerek adamın bakışlarıyla buluştu.

Ve mesele Şu ki, bunun burada, bu evde veya Arius Krallığı'nda olmayacağına dair ona söz veremezdi. Axel, babasının, özellikle de Theon'u onu yerine Kaynak olarak almaya zorlamayı planlarken, kendisinden istediğı şeyi yapmasını istemeyeceğine dair ona söz veremezdi. Babasına meydan okuyup kazanacak durumda olmadığı için, zorla penis emmeye veya sikilmeye izin vermeyeceğine dair ona söz veremezdi. Krallıklarına çarpık bir haysiyet duygusunu geri getirecek olan o değildi. Theon'un kaderi buydu. Her zaman öyle olmuştu. Yıllardır yorulmadan bunun için çalışıyorlardı. Theon'un böyle olmasının, tek amacı hedeflerine odaklanmasının sebebi buydu. Çok şey Theon'a bağılıydı, ama Axel'a o kadar değil. O sadece yedekti. Babasının yedek planı ve perde arkasındaki pis işleri yapan kişiydi.

Yani ona burada hiçbir şeyin olmayacağına dair söz veremezdi ama ona başka bir şey vaat edebilirdi.

"Bu alanda, seninle benim aramda, senden asla böyle bir şey istenmeyecek. Şu anda senden böyle bir şeyi yalnızca birkaç seçkin kişi talep edebilir ve ben asla onlardan biri olmayacağım," dedi Axel.

Katya sessizdi ve adam boğazının bir kez titrediğini izledi. İki kez. "Teşekkür ederim, Lordum," demeden önce.

"Bana Axel diyebilirsin, Katya. Bunu yapmanın ne zaman akıllıca olmayacağını bilecek kadar akıllısın."

"Bu yine de uygunsuz, Lordum."

Kaşlarını çattı, uzanıp ona dokunmayı her şeyden çok istiyordu ama Şu anda dokunulmaktan hoşlanmayacağını düşünüyordu. "Doğrudan fıstık ezmesi kavanozundan yemekten daha mı uygunsuz?"

Kat güldü. Daha önce dinlediğı tüm müziklerden daha güzel, içten bir kahkahaydı.

"Haklısın... Axel."

Nihayet.

Sonunda adını söylemişti ve dudaklarından çıkması tahmin ettiğinden daha güzeldi. Ama neden? Neden bu

kadar umurundaydı ki?

Bir saat daha orada oturup boş boş sohbet ettiler, Kat her geçen dakika daha fazla yiyip rahatlardı, çünkü adamın yalan söylemediğini fark etti. Adam, kendisi yemek yerken burada oturup sohbet etmekten son derece memnundu.

Kadın kıpırdanmıştı, şimdi kanepede bağdaş kurmuş oturuyordu, yüzü ona dönüktü. Adam, "Buraya girdiğimde ne okuyordun?" diye sorduğunda vücudu ona doğru dönüktü.

Gözleri parladı. "Kardeşinin bana verdiği bir kitap."

Axel'in çenesi neredeyse düşecekti. "Theon sana bir kitap mı verdi?"

"Bilmiyor muydun?"

Axel başını salladı. "Konu ne?"

"Çoğunlukla tarih," diye yanıtladı. "Falein Krallığı'nda büyüdüğümü ona söylediğini söyledi. Orada yaşayan herkesin Kayıp Dil'i öğrenmesi gerektiğini biliyordu."

"Hatta Periler bile mi?"

"Bu, Malikanedeki çalışmalarımızın bir parçasıydı."

Şimdi bundan bahsettiğine göre, Theon seçenekleri daraltırken o krallıktan gelen Fae'leri tercih ediyordu. Bitmek bilmeyen teorileriyle bu mantıklıydı, ama Theon, Kat'in haberi olmadan onunla ne zaman konuşmuştu?

Axel boğazını temizledi ve göğsünde oluşan hissiyatı ovuşturdu. "Sanırım biraz dinlenmeliyiz. Özellikle de sen, yaptığın onca antrenmandan sonra. Yemeği bırak," diye ekledi Kat sehpanın üzerine yayılmış çeşitli tabaklara uzandığında. "Ford'a yarın yapacak bir şey verir."

Ayağa kalktı, daha fazla yer açmak için masayı geriye itti. "Yatağın üzerinden bir yastığa ihtiyacım var."

"Bu gece burada uyuman gerektiğini söylediğini sanıyordum," dedi Kat, hâlâ kanepede oturduğu yerden ona bakarak.

"Evet. Ben burada yatacağım; sen yatakta yatacaksın."

Gözleri bu gece yüzüncü kez fal taşı gibi açıldı. "Bunu yapamam."

"Yapamaz mısın?"

"Bu senin yatağın."

Axel kıkırdadı ve ellerini pantolonunun ceplerine sokarak parmaklarını çenesine doğru kaydırmaktan kaçındı. "Son birkaç gündür orada mı uyuyordun?"

"Hayır," diye cevapladı, başını sallarken bukleleri sallanıyordu.

Gözlerinin kocaman açılması sırası ona gelmişti. "Nerede uyuyordun?"

"Tam burada. Kanepede."

"Neden?"

"Çünkü bu senin yatağın," diye tekrarladı.

Axel buna ne diyeceğini bilemedi. "Yatağa gir, Katya."

"Ama sen bir Miras'sın. Ben sadece bir Periyim."

"Sen öylesine bir şey değilsin," diye çıkıştı sinirle, nereden geldiğinden emin değildi. Son bir saattir onu ikna etmeye çalıştığı role geri dönerken derin bir nefes aldı. "Sadece iyi bir gece uykusuna benden daha çok ihtiyacın olduğunu söylüyorum. Gücünle antrenman yapan sensin. Tıpkı yemek yeme ihtiyacı gibi, yatağa da daha çok ihtiyacın var."

Ona bakmıyordu ama başını reddedercesine sallıyordu.

"Tamam. Sen kanepede uyu. Ben yerde uyurum."

Bu, onun başını hızla kaldırmasına neden oldu. "Yerde uyuyamazsın."

Omuzlarını silkti ve bir yastık almak için yatağa doğru yürüdü. "Ben bir Miras ve bir varisim. İstedğim neredeyse her şeyi yapabilirim."

"Efendim—"

"Axel," diye söze karıştı.

Ona kayıtsız bir bakış attı. "Axel, yerde uyuman mantıklı değil."

"Mantıksız olan, son birkaç gündür burada mükemmel bir yatak varken senin kanepede uyuman. Mantıklı değil."

"Sen... sinir bozucusun," diye kekeledi.

"Ama benim argümanlarım seninkilerden daha mantıklı," dedi bilmiş bir gülümsemeyle.

"Tamam. Sen yerde değil de kanepede yatarsan ben de yatakta yatardım," diye çıkıştı. Axel, bileklerindeki shirastone bantlar gücünü kontrol altında tutmasaydı gözlerinde alevler parlayacakmış gibi hissetti.

"Anlaştık kedicik," dedi yere fırlattığı yastığı geri alırken.

Ve Axel bundan sonra her gece odasında uyuyacağını hiç şüphesiz biliyordu.

THEON

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu Tessa, sesinde o kadar büyük bir teslimiyetle ki Theon hemen bunu yapıp yapmamaları gerektiğini sorguladı.

"Bunu giy," diye cevapladı, ona bir ceket uzatarak. Kot pantolon ve binici çizmeleri giymişti. Son dakika kararıyla elinden gelenin en iyisi buydu.

Bu fikri öğleden sonra Luka'ya açmıştı. Luka'nın hemen kabul edip her şeyle ilgileneceğini söylemesi onu şaşırtmıştı.

Tessa ceketinin fermuarını çekince, o da bir çorap şapka uzattı ve gözlerini ona dikti.

"Dışarısı o kadar soğuk değil, Theon."

"Gün batımından sonra," diye karşılık verdi. Kadın ona sadece samimi bir bakış atınca, "Giy şunu, yoksa gitmiyoruz," diye ekledi.

"Nereye gittiğimizi bile söylemedin," diye çıkıştı.

"Gidiyoruz," dedi Luka, fuayeye girip doğruca kapıya doğru yürürken. "Ona bunu giydirmeyin; eğer zorbalık yapmak isterse üşüebilir."

"Zorluk çıkarmıyorum," diye tısladı. "Üstelik ceket bile giymiyorsun."

Yanında durdu, alaycı bir gülümsemeyle elini kaldırdı ve siyah alevler canlandı. Tessa öfkeyle gözlerini devirdi.

Luka kapı koluna uzanarak, "Şapkayı getir Theon. Üşüdüğünde, ona vermeden önce lütfen demesini sağla," dedi.

"Neden her zaman bu kadar pislik olmak zorundasın?" diye homurdandı Tessa, peşinden sertçe yürüyerek.

"Neden her zaman bu kadar şımarık olmak zorundasın?" diye karşılık verdi Luka.

"Bana karşılık vermemi söyledin," diye karşılık verdi ve onu kapıdan dışarı takip etti.

Öyle mi? Luka bunu ona ne zaman söylemişti? Ve neden Theon'a bu konuşmadan bahsetmemişi?

"Yine de hâlâ karşılık vermiyorsun," diye seslendi Luka, Tessa arka kapıyı hızla açarken aracın etrafında dolaşarak. "Hâlâ sızlanıyorsun."

"Sızlanmıyorum," diye homurdandı.

"Ve ben bir eşek değilim," diye alaycı bir şekilde konuştu.

"Benimle neredeyse hiç konuşmadığın zamanlarda seni daha çok seviyordum," diye homurdandı arka koltuğa doğru sürünürken.

Ama Luka onu duydu ve "Sürekli senin tavrınla uğraşmak zorunda kalmadığımda daha çok hoşuma gidiyordu, ama işte buradayız. En azından artık seninle bir eğitim odasında ilgilenebiliyorum." dedi.

"Benimle ilgilen," diye alay etti Tessa kendi kendine.

Theon'un telefonu bir bildirimle çınladı ve ceketinin cebinden çıkardığında, az önce aldığı e-postaya iç çekti. Tessa bu gece zaten biraz keyifsizdi. Bunu şimdi gündeme getirip durumu daha da kötüleştirmek istemiyordu ama ona karşı daha açık olmaya, fazla bilgi saklamamaya çalışıyordu. Hâlâ ona ne kadar güvenebileceğini bilmiyordu ama dün duruşmada onu seçtiğinde sadakatini kanıtlamıştı. En azından ona daha fazla güvenmeye çalışabilirdi. Başlangıçtaki pazarlıkları bu değil miydi? Al-ver ilişkisi?

Saçlarını eliyle düzelterek yaklaşan konuşmaya kendini hazırladı. Luka çoktan dikiz aynasından ona bir bakış

atmıştı. Bu, hayatları boyunca ayrılmaz bir ikili olmaları anlamına geliyordu. En ufak ruh hali değişimlerini bile fark edebiliyor ve birbirlerinin ipuçlarını anlayabiliyorlardı.

Theon hafifçe boğazını temizleyerek, "Yarın öğleden sonra diğer Kaynaklarla ilk dersin var, Tessa," dedi.

Pencereden dışarı bakıyordu ama sırtı dikleşti, omuzları gerildi. "Pekala," demesi birkaç saniye sürdü.

"Diğer derslere gelince, başka birini bulmaya çalışıyorum ama o zamana kadar..."

"Sorun değil," dedi gergin bir şekilde.

"Eğer vaktim olsaydı-"

"Tamam dedim," diye sözünü kesti.

"Bunu tartışırken en azından bana bakabilir misin?"

Birkaç saniye sonra yavaşça ona doğru döndü, o menekşe-gri gözleri sertti, ne düşündüğünü ya da hissettiğini belli etmiyordu.

Bir hafta daha.

Kadın ona bakarken düşünebildiği tek şey buydu. Bir hafta daha ve bir sonraki Mark'ı olacaktı. Ne hissettiğini tahmin etmek o kadar da zor olmayacaktı. Onun duygularını hissedebilecekti. Bunun tüm bu bağı kolaylaştıracağına inanmak istiyordu ama Tessa ile hiçbir şeyin kolay olmayacağının farkındaydı.

Hiç düşünmeden aralarındaki boşluğa uzandı. Parmak uçları çenesine değdi ve dokunuşa doğru eğilirken gözleri kısa bir anlığına kapandı.

"Başka birini bulacağıma söz veriyorum. Bana biraz daha zaman ver," dedi yumuşak bir sesle.

Gözleri aniden açıldı ve ondan uzaklaşarak pencereye döndü. "Zahmet etme Theon. Onunla neredeyse yirmi yıl yaşadım. Bunu da atlatabilirim."

"Tessa—"

"Nereye gidiyoruz?" diye sözünü kesti. "Akropolis'ten neden ayrılıyoruz?"

"Küçük fırtına, şu bantları çıkarman gerek," dedi Theon nazikçe.

Tekrar ona doğru döndü. "Ne?"

"O bantların işleri zorlaştırdığını biliyorum Tessa. Gücün sıkıştığında neler olacağını biliyorum. O acıyı biliyorum. Kurtulmaları gerek. Gücünün nefes almaya ihtiyacı var," diye cevapladı.

"Ama baban dedi ki..." Sustu, başını iki yana sallayarak. "Hayır Theon. Hayır. Başka birinden sorumlu olamam... Onu tekrar kızdıramayız. Onu tekrar kızdıramam."

"Luka ve ben her şeyi planladık, Tessa. O öğrenmeyecek ve öğrenirse de—"

"Başkası seni cezalandırmak için acı çekecek!" diye bağırdı.

Zeki. Babasının nasıl çalıştığını bir araya getirmişti.

"Ve bu benim yüzümden olacak. Yine. Hayır. Bunu yapmak istemiyorum," diye devam etti.

Yutkundu, üzerine belirgin bir panik çöktü. Onun böyle bir tepki vereceğini hiç beklemiyordu.

"İyiyim. İyi olacağım," diye devam etti, sanki onu ikna etmeye çalıştığı kadar kendini de ikna etmeye çalışıyormuş gibi.

"İyi değilsin Tessa," dedi Theon, yatıştırıcı bir ses tonuyla konuşmaya çalışarak ama o bile içindeki hayal kırıklığını duyabiliyordu.

Bitkin düşmüştü. Ortaya Çıkış Töreni'nden beri neredeyse hiç uyumamıştı. Kendi başarısızlıklarının sonuçlarıyla başa çıkmak, Mahkeme duruşmasına hazırlanmak ve tüm günlük sorumluluklarının yanı sıra, geceleri en fazla bir iki saat uyuyabiliyordu. Legacy'nin bir ölümlü gibi uykuya ihtiyacı yoktu. Hatta Fae'lerin güç rezervlerini yenilemek için bile uykuya ihtiyaçları yoktu. Legacy'nin Fae kanı içmesinin sebebi buydu. Legacy birkaç gün uykusuz kalabilirdi ama sınırlarını zorluyordu, özellikle de lanet olası bir gece taşı bıçak yarasından iyileşmek zorunda kaldıktan sonra.

Dün yaptıklarının ona neye mal olacağını biliyordu. Babasının önünde zayıflık göstermenin daha fazla acıya yol

açacağını biliyordu ama umursamamıştı. Tessa'nın sesindeki hafif paniği, başka bir Kaynak alma fikri karşısında duyduğunda ise umursamamıştı. Babası bunu zayıflık ve acınası olarak görüp bu zayıflığa hemen saldıracaktı ve o da öyle yaptı.

"Babam, başkalarının yeteneklerinin sınırlarını görebileceği eğitim alanlarında o bantları çıkaramayacağımızı söyledi. Tenha bir yere gidiyoruz," dedi Theon.

"Babanı alt edebileceğini mi sanıyorsun?" diye sordu Tessa. "Birini öldürdü, Theon. Gerçekten önemsendiğin birini—"

"Hayır, Tessa. Axel birini öldürdü. Ben de insanları öldürdüm. Luka öldürdü. Babam nadiren can alır. Ellerimiz kanlıyken mesajın daha net iletildiğini düşünüyor," diye araya girdi Theon. Tessa sustu, ceketinin eteğiyle oynuyordu. Theon derin bir nefes aldıktan sonra, "Yıllardır babamı alt ediyorum. Bunu öğrenmeyecek. Bunu biz sağladık," dedi.

Sessizce başını salladı, pencereden dışarı baktı ve Theon onu rahat bıraktı, başını geriye doğru koltuğa yasladı ve birkaç dakika gözlerini kapattı.

"Bunun olması gerek Tessa," dedi Luka sessiz araca. "Bana o grupların seni delirtmediğini söyleyemezsin."

"Ben hallederim" diye karşılık verdi.

"Ama buna gerek yok, küçüğüm. Biz yardım edebilecekken olmaz. Bu konuda yardım edebiliriz."

Ve ses tonu, Theon'un gözlerini açıp en yakın arkadaşına bakmasına neden oldu. En başından beri Tessa'dan uzak durmuş, sürekli ona bunun için doğru kişi olmadığını ve yanlış seçim yaptığını söylemişti. Ama eğitim seanslarına başladıklarından beri işler değişiyordu. Tessa'yı daha çok zorluyordu. Theon, eğitim sırasında bunu yapacağını biliyordu ama araca doğru giderken yaptığı alaylar yeniydi. Şimdi ona verdiği biraz yumuşak güvence de öyleydi. Theon, duruşma sırasında duygularını kontrol altında

tutması için ona fısıldadığından şüphelendiği aynı güvenceyi. Gecenin bir yarısı ondan yardım istediğine göre, bu güvencenin işe yaradığı açıktı.

"Haklısın Tessa," dedi Theon. "Bir sonraki İşaret verilmeden önce o gücün bir kısmını serbest bırakmak daha iyi olur. Gücünün hapsolmasının getireceği ek yük olmadan da yeterince tatsız olacaktır."

"Mark'ın bir hafta uzakta olduğunu biliyorum."

"Bunu gün aşırı yapacağız."

Dudaklarını birbirine bastırarak bir kez başını salladı. "Öyleyse teşekkür ederim."

"Bana baktığım için teşekkür etmene gerek yok."

"Sanırım hayır. Bu kadar temel bir nezaketin bedelini defalarca ödedim zaten," diye karşılık verdi.

"Bunu daha dün seçmedin mi?" diye sordu Theon.

Dilini şaklattı. "Kendini kandırma Theon. Her iki seçenek de cazip değildi."

"O zaman neden bunu diğer alternatife tercih ediyorsun?" diye meydan okudu, ona doğru eğilerek.

"İstedığimi elde etmek daha kolay olacak."

"Peki sen ne istiyorsun, Tessa?"

Eli aralarındaki koltuğa değdi, parmak uçları Theon'un uyluğunun dış kısmına değdi ve Theon, ona bahsettiği küçük dokunuş karşısında dişlerini gıcırdattı. Öne eğilip aralarındaki mesafeyi kapattı, nefesi dudaklarında dans ederken cevap verdi: "Kurtuluşun ve yıkımın."

"Zaten ikisi de sensin, küçük fırtına," dedi, sesi çatallıydı ve bakışları onun ağzına kaydığında dili alt dudağında gezindi.

Diğer eli yukarı kalktı, tek bir tırnak çenesini çiziyordu ve gözlerinin etrafındaki o mor halkaların, "Henüz değil, ama olacağım," diye fısıldadığında şimşek gibi parladığına yemin edebilirdi.

Sonra geri çekilip tekrar pencereden dışarı bakmaya başladı. Başka bir şey söylenmedi, ki bu sorun değildi çünkü Theon tüm bu konuşma hakkında ne

hissedeceğinden tam olarak emin değildi. Onun vahşiliğine karşı içini dolduran şehvetin kesinlikle hissetmesi gereken şey olmadığından emindi ama siktir et. Seviştikleri tek seferden beri testisleri ağrıyordu. Kendini bu kadar meşgul tutmasının sebeplerinden biri de buydu. Araştırma yapmak için geç saatlere kadar uyanık kalıyordu, evet, ama bu aynı zamanda onu yataklarından uzak tutuyordu. Tessa, sevişip sevişmediklerini umursamayı aniden bırakmıştı ve bu, açıkça bu bağı sağlamlaştırmaya hiçbir şey yapmamıştı.

Araç yirmi dakika sonra yavaşladı ve serin gece havasına çıktılar. Tessa hemen kollarını beline doladı ve Theon öne çıkıp palto cebinden çorap şapkasını çıkarıp ona uzattı. Tessa iç çekti, şapkayı adamın elinden kaptıktan sonra kulaklarına kadar indirdi.

"Nehir mi?" diye sordu şüpheyle, şapkasının altındaki saçlarını düzelterek. "Burası bizi kimse görmez mi?"

"Wynfell'in karşı yakasında," diye açıkladı Luka yanlarına yaklaşırken. "Arius Krallığı'ndayız."

"Arius Krallığı mı?" diye tekrarladı, etrafına bakmak için yavaşça dönerken. Bu gece bulutlar daha azdı, ay ışığı şapkasının altından akan altın rengi saçlarına yansıyor.

Luka başını salladı. "Bildiğin gibi Wynfell Nehri, Akropolis'in içinden geçiyor. Arius, Serafina ve Achaz Krallıkları'nın kesiştiği diğer tarafta ortaya çıkıyor. Bulduğumuz kıyı Arius Krallığı'nda."

Tessa alt dudağını ısırды. "Peki, siz ikiniz hediyelerimi nasıl saklamayı planlıyorsunuz?"

"Kontrol altına alınmasını istemiyoruz," dedi Theon. "Dışarıya bırakılması gerekiyor."

"Peki kendinizi bundan nasıl korumayı düşünüyorsunuz?" diye sordu.

"Benim yeteneklerim babaminkilerle yarışıyor ve henüz ejderha ateşine dayanıklı bir şey bulamadık."

"O zaman bu Luka'yı senden daha güçlü yapmaz mı?" diye sordu Tessa.

"Arius Birinci Tanrı'dır. Sargon ise Küçük Tanrı'dır," diye cevapladı Theon.

Tessa sadece mırıldanarak karşılık verdi.

"Ama ben Theon'u korumak için buradayım," diye araya girdi Luka.

Dudaklarının kenarı yukarı kıvrıldı. "Elbette öylesin. Sen onun koruyucususun. Onu korumak zorundasın."

"Bunu daha önce konuşmuştuk, Tessa," dedi Luka gergin bir şekilde.

"Evet, evet. Sen bağını seçtin. İki kötülükten daha azı. Tıpkı benim gibi," diye alaycı bir şekilde karşılık verdi ve nehre birkaç adım yaklaştı.

Theon, Luka'ya sorgulayan bir bakış attı ama arkadaşı onu sadece el sallayarak, "Hadi yapalım şunu," diye mırıldandı.

Tessa onu duymuş olmalıydı ki, bileklerini kaldırarak onlara döndü. Theon öne çıktı, ceketinin kollarını nazikçe geriye itti ve bantları gereğinden fazla oynatmamaya çalıştı.

"Bantlar çıktığında sihrin parlayacak," diye açıkladı Theon. "Umarım gerginliği biraz olsun azaltmak için teker teker yapacağız. Buna direnme. Sihrinin yapması gerekeni yapmasına izin ver. İki bant da çıktıktan sonra, sen kendin yapmayı öğrenene kadar gücümü kullanarak senin sihrini yönlendireceğim."

"Senin gücün benimkini nasıl yönlendirebilir? İkisi farklı," dedi Tessa, ayakları Theon'un Luka'nın eğitim sırasında saatlerce ayakta durmasını sağladığı bir duruşta sabitlenmişti.

"Göreceksin," dedi Theon. "Tek yapman gereken..."

Konuşması bitince, "Sana güveniyorum mu?" diye tamamladı onun yerine.

"Evet," diye sertçe cevap verdi.

"Hayır," dedi basitçe.

"O zaman bu işe yaramaz."

"Sana güvenmiyorum," diye tekrarladı. "Ama motivasyonlarına güveniyorum. Yeteneklerimi kontrol etmeyi öğrenmem gerekiyor. Bu, benim kadar senin de işine yarıyor."

"Bunların hiçbiri önemli değil" diye savundu.

"HAYIR?"

"Hayır," diye yanıtladı, her geçen saniye daha da sinirlenerek. "Sana daha önce de söyledim: İkimiz de gücümüzün böyle çeteler tarafından tuzağa düşürülmesinin nasıl bir şey olduğunu biliyoruz. Sana yardım etmeye çalışıyorum Tessa. Tek yapmaya çalıştığımız bu."

"Gergin olmakta bir sakınca yok," diye araya girdi Luka.

"Hemen geliyoruz güzelim," dedi Theon yumuşak bir sesle, sol bileğindeki bileziğe uzanarak. "Yardım edelim."

"Bizim olmamız, rastgele nöbetçilerin olmasından daha iyidir, değil mi?" dedi Luka sırtarak.

"Bu tartışılır," diye mırıldandı Tessa, derin bir nefes alarak.

Adam bileziği çekerken, parmaklarının altında eli titriyordu. Daha bile cebine koymadan, avucundan öyle güçlü bir ışık yayıldı ki, bir adım geri sendeledi. Luka çoktan aralarına girmişti, gözleri dikey yarıklara ve havada asılı duran kara alevlere kaymıştı.

"İyiyim," diye seslendi Theon, karanlığının kendisini bir kalkan gibi kaplamasına izin vererek.

"Elimde değil," diye karşılık verdi Luka, Theon etrafından dolaşmaya çalıştığında onu daha da geriye iterek. "Bana bir saniye ver, diğer grubu da halledebiliriz."

"Kendini tutuyor. Gücüyle savaşıyor," diye yanıtladı Theon, ışığın parlamaya devam etmesini izlerken. Parmak uçlarında enerji kıvılcımları belirliyordu ama daha fazlası olmalıydı. Dün, Lord Jove'un gücüne rehberlik ettiği duruşmada bile çok daha fazlası vardı.

"Diğer grup yokken o bunu yapamayacak," dedi Luka, tüm vücudunu saran bir titremeye. Theon, aralarında dururken onun gücünün ağırlığını hissedebildiğini

varsayıyordu. Bu güç, herhangi bir Legacy'yi çağdırmaya yeterdi.

"Onunla konuşayım. Onu hazırla," dedi Theon.

Luka başını salladı, Koruyucu Bağ'ın tüm içgüdülerine aykırı bir şekilde kenara çekilirken sert ve sarsıntılı bir hareketle. Çok uzağa gitmeden Tessa'nın etrafından dolandı ve Theon onun önüne geçti.

"Bırakman gerek küçük fırtına," diye onu kandırdı ve gölgelerle kaplı eliyle yüzünü avuçladı.

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum," diye soludu, bir ışık dalgası daha parladığında elini yumruk yaptı.

"Hiçbir kontrolün yokmuş gibi hissedeceksin ve çok korkutucu olacak. Bırak olsun. Biz burada olacağız." Başını iki yana salladı ve adam, gözlerinin umutla dolduğunu hissedebiliyordu. "Seçmen yok, güzelim. Bunun olması gerekiyor."

"Başka çare yok," diye fısıldadı, gözleri kapandı ve yanağından tek bir damla yaş süzüldü.

"Tessa-" diye söze başladı ama o sadece diğer bileğini kaldırdı.

Hazır olup olmadığını sormadı. Anlamsız bir geri sayımla uğraşmadı. Sadece bileziği eline geçirdi ve patlak verecek fırtınaya karşı kendini hazırladı.

Gücü içinden akıp giderken dizleri büküldü ve Theon onu yakalayıp nehir kıyısına indirdi. Buz gibi yağmur tenine çarpıyor, Tessa'dan kırık ışık huzmeleri yükseliyor, yerde kayıyor ve karanlık geceyi aydınlatıyordu. Theon her şeyi hissedebiliyordu, olağanüstü gücünün her zerresi gölgelerden ve karanlıktan oluşan kalkanına çarpıyordu ve lanet olsun. Dehşete kapılmasına şaşmamalı. Bu...

Gece gökyüzünde çakan şimşekler tam tepemize düşerken, kelimeler yetmiyordu. Luka çoktan oradaydı ve ejderha ateşi, Luka'nın verebileceği her türlü hasarı ortadan kaldırıyordu.

Etraflarında rüzgarlar uğuldarken bunu anlatacak kelimeler yoktu, saçları öylesine şiddetle savruluyordu ki,

boynuna sokulmuş haldeyken yüzüne cam kırıkları çarpmış gibi hissediyordu.

Yavaşça başını kaldırırken bunu anlatacak kelimeler yoktu, parlak gri-mor gözleri onun gözleriyle buluştu, ışık, kontrolünü kaybettiğinde kendi gözlerinde oluşan gölgeler gibi dönüyordu.

"Nefes al küçük fırtına," diye mırıldandı. "Gücünün nefes almasına izin ver."

"Çok fazla," diye soludu, tüm vücudu şiddetle titrerken, kendisinden yayılan bir başka büyü dalgası, Luka'nın etraflarına yerleştirdiği ejderha ateşi duvarına çarparak, asla kontrol altına alınmaması gereken bir şeyi kontrol altına almaya çalışıyordu. "Bunu asla kontrol edemeyeceğim."

"Yapacaksın. Zaman alacak ama yapacaksın, Tessa. Söz veriyorum."

"Sözlerin benim için hiçbir şey ifade etmiyor," diye tısladı, elini yere bıraktı ve parmak uçlarından daha fazla ışık fışkırdı.

Theon buna hiçbir şey söylemedi ve gücünün öfkelenmesine izin verdi. Birkaç dakika sonra, karanlığını yavaşça ışığına doğru gönderdi. Etrafını sarmak için. Ona liderlik etmek ve yol göstermek için. Ve güçleri ilk kez tamamen birleşirken kendi keskin nefesini içine çekti.

"Theon," diye fısıldadı. Daha çok bir iniltiydi ve adını hiç böyle söylememişti. Dudakları onunkilerin üzerindeyken. Penisini onun içindeyken. Onun altında çözülüşünü izlerken.

Büyüsü gerilmişti, sıkı tuttuğu tasmayı çekiyordu. Karanlığı onun ışığından daha fazlasını istiyordu ve o da ondan daha fazlasını istiyordu.

Sonra onun gücünün çekinerek geriye doğru uzandığını hissetti.

"İyi kız," diye inledi, kaşları onunkilere düştü.

Söylenecek başka bir şey yoktu.

Hissedilecek tek şey buydu.

Işık huzmeleri gölgelerinin en karanlık kısımlarına ulaşıyor, merakla arıyor, araştırıyordu ve o, onun oynamasına izin veriyordu. Elini kaldırıp ışığın parmak uçlarında dans etmesini, etrafında sürüklenmesine izin verdiği gölgeleri kovalamasını izliyordu. Hiçbir kontrolünün olmadığı bir dünyada, bir nebze olsun kontrol bulmasına izin veriyordu. Gerçekten de Miras olsa bile, kötü adamların yönettiği bir diyarda pek fazla kontrolü olmayacaktı.

Karanlık ve aydınlık iç içe. İtiyor ve çekiyor. Veriyor ve alıyor.

Tanrım, onu hemen şimdi o eve geri götürmek istiyordu.

Hayır, araca geri dönmeden önce bantların tekrar takılması gerekeceği için, ona bu ertelemeyi olabildiğince uzun süre vermek istiyordu ve o da bu işin ne kadar zor olduğunu biliyordu. Bu yüzden bir süre sonra ceketinin cebine uzanıp bantları çıkardığında, yüzünün nasıl bir hal alacağını tahmin ediyordu. Duygularını tekrar bastırmadan önce gözlerini dolduran o anlık paniği.

"İki gün," dedi geceye doğru, ilkinin eline geçirerek. "Seni iki gün içinde buraya geri getireceğiz."

Başını salladı ve diğer bandı yerine takmasına izin verdi, sonra da bir şekilde yerde kucağına oturduğu yerden kurtuldu. Tek kelime etmeden ondan uzaklaştı ve nehrin aşağısına doğru biraz ilerledi.

Theon ayağa kalktı, pantolonunun arkasını silkeledi ve ellerini ceketinin ceplerine soktu. Luka yanına geldi, gözleri hâlâ kayıyordu, mavisinin üzerlerindeki yıldızlar kadar parlaktı.

Gerçekten yıldızları görebiliyorlardı.

Tessa'nın gücünün artmasına izin verildiğinde yağmur dinmişti ve artık gökyüzü açıktı. Theon, Tessa'yı Kaynağı olarak seçtiğinden beri hatırlayabildiği ilk gerçekten açık gökyüzüydü bu. Akropolis'e giderken Kaosfer oynarken bulutların arasından kısa bir süreliğine görünen güneşi saymamıştı.

Luka, "Beklediğimden daha iyi bir performans sergiledi" dedi.

"Evet."

Theon'un söyleyebildiği tek şey buydu.

"Bunu yapmak sana onun mirasına dair bir fikir verdi mi?"

Theon, Luka'nın duyma mesafesinin dışına çıkana kadar bunu sormayı beklediğini bilerek iç çekti. İhtiyacı olan son şey, Tessa'nın bunu sırf kendi çıkarları için yaptıklarını düşünmesiydi, ama daha önce haklıydı. Luka'nın yeteneklerini kontrol etmeyi öğrenmesi gerekiyordu ve bunun için de onları hissetmesi, böylece onlardan korkmaması gerekiyordu.

"Hayır," diye yanıtladı. "En yakın olabileceğim kişi Rai, ama mevsimlerin tanrısının havayı kontrol edebileceğine dair hiçbir işaret yok. Teoride, havayı gerçekten kontrol edebiliyorsa, yeteneklerini geliştirdiğinde rüzgar ve su üzerinde de bir tür kontrole sahip olmalı."

Luka, "Yıldırımını nereye çarpacağını kontrol edebilirse yangın çıkarabilir. Birden fazlasını söndürmek zorunda kaldım," dedi.

Theon fark etmemişti. Kucağındaki kadına ve güçlerinin birleşmesine fazla odaklanmıştı.

"Biz..." Sustu çünkü bu gerçekten mümkün olamazdı, ama kanıtlar ortadaydı. "Esasen Perilerin kontrol edebildiği tüm unsurları bir şekilde kontrol edebileceğini mi söylüyoruz?"

"Bunun tam olarak Peri büyüğü gibi olacağını bilmiyorum ama eğer Arius Evi'ndeki bahçelerdeki o çatlakları gerçekten o yarattıysa—"

Theon onları gördüğü anda Luka aniden konuşmayı kesti.

Ve sonra ikisi de koşmaya başladılar.

Ve Tessa çığlık atıyordu.

Theon'un gücü ona doğru hızla ilerliyordu ama Luka ondan daha hızlıydı. Kanatları çoktan belirmişti ve

gökyüzündeydi, Tessa'nın etrafında ejderha ateşi püskürüyordu.

Birkaç adım kala Luka'ya "Bırak beni!" diye bağırdı. Alevler arasında Theon'un yanan kalkanın yanından geçebilmesi için bir açıklık belirdi. "Bırak onu. Hemen," diye hırladı Tessa'yı tutan kişiye.

Figür, yüzü bir başlıkla gizlenmiş siyah bir pelerin giymişti. Muhafız'ın kıyafetine o kadar benziyordu ki, yüzünü gizleyen inci beyazı maske olmasa, Theon onu Muhafız sanırdı. Üstelik kalkanın dışında en az yirmi tane daha bu orospu çocuğu vardı.

Tessa'nın sırtı figürün önüne dayanmıştı ve Theon, sadece boyuna dayanarak, onun bir erkek olduğunu tahmin etti. Ancak boğazına dayanan hançer, Theon'un erkek mi kadın mı olduklarını umursamamasını sağladı. Her iki durumda da, bu gece ölüm getirecekti.

Şekil bir adım daha geri çekilip Tessa'yı da beraberinde sürüklediğinde, Theon dişlerini göstererek gölgelerin arasından kendi hançerini çıkardı. "Bir daha söylemeyeceğim."

"Genç varis, içinde ne barındırdığını bilmiyorsun," dedi figür, Theon'un onun gerçekten erkek olduğundan şüphelendiğini doğrulayarak.

"Oldukça iyi bir fikrim var," diye karşılık verdi Theon, elindeki hançeri çevirerek. "Ancak sen, çok acı dolu bir ölüme ne zaman yaklaştığının farkında değilsin gibi görünüyor."

"Yeter ki amacımıza ulaşalım, ölümüm amacına ulaşmış olsun."

"Ölümünün tek amacı benim olanı intikam almam olacak," diye karşılık verdi Theon, yavaşça ilerlerken.

"Theon-" diye başladı Tessa.

Ancak figür onu geriye doğru çekip ayaklarını yerden kesince sözü kesildi.

"Bu senin hatan," diye devam etti figür, Theon ilerlemeye devam ederken. "O senin Kaynağın olarak

kalamaz. Dünkü duruşmada sadece kabul etseydin, tüm bunlar önlenebilirdi."

"Seni kim gönderdi?" diye sordu Theon, sözlerinin üzerine duraksayarak. Duruşmayı ve orada konuşulanları nereden biliyordu?

"Beni kimse göndermedi. Biz sadece Devram'ı olması gerektiği gibi tutmaya hizmet ediyoruz."

"Demek Muhafız'a hizmet ediyorsun?" diye sordu Theon sertçe.

"Hayır," diye başını salladı figür. "Bekçi birçok şeyi saklar ama bunu saklamaz."

"Bilmeceler sadece ölümünü daha da acı verici hale getirmemi sağlıyor." Bir kükreme havayı deldi ve Theon gülümsedi, karanlığı geldiği ölüm gibi kabarıyordu. " ok geç."

" yleyse doğru," dedi figür, yüzü göğe doğru eğilerek. "Sonsuz Savaş sonunda buraya geldi." Maskeli yüz bir kez daha Theon'a odaklandı. "Ama bunu sadece onun sayesinde yapıyor."

"Onun savaşla hiçbir ilgisi yok," diye hırladı Theon, gölgeleri yaklaşırken.

şekil h l  Tessa'yı yerden kaldırıyordu ama Tessa direnmiyordu. Gözleri Theon'dan gökyüzüne gidip geliyordu. Sadece birkaç dakika önce tüm o gücü harcadıktan sonra bitkin düşmüş olmalıydı. Henüz nasıl yapacağını bilmiyordu ve gücü de şu anda yavaş yavaş emilmesine izin vermezdi zaten.

"Savaşla her şeyiyle ilgisi var," diye cevapladı figür. Hançeri boğazından kalbinin üzerinde durana kadar indirdi. "Böyle olmak zorunda, yoksa bu dünya da diğerleri gibi yıkılacak."

Erkek elini geri çekti, hançeri kalbine saplamaya hazırlandı ve Theon'un beklediği fırsat buydu. Gölgeleri erkeğin bileğini sararak öldürücü darbeyi durdurdu.

"Anlamıyorsun!" diye panikle haykırdı adam, karanlık Tessa'yı sararken ve onu sertçe elinden çekerken. "Koskoca

bir aleml ölüme mahkûm ediyorsun!"

Theon dinlemeyi bırakmıştı. Yeterince dinlemişti ve gölgeleri erkeği yuttu, pelerinininden ve giysilerinden sızarak varlığının derinliklerine işledi. Karanlığı damarlarına aktı, vücudunda dolaşarak yok etti ve öldürdü; ta ki Theon'un duyabildiği tek ses, erkeğin acı dolu çığlıkları olana kadar. Onu tehdit etmiş, öldürmeye çok yaklaşmıştı. Onundu. Onu korumak, intikamını almak onun göreviydi ve bu erkek onu neredeyse elinden alacaktı. Onu neredeyse tekrar kaybediyordu.

"Theon."

Yüzünde yumuşak eller vardı.

"Theon, dur!"

Kadının dikkatini kendisine çekmeye çalıştığını hissedebiliyordu ama bu erkek acı çekip bedelini ödeyene kadar.

"Theon, sana ihtiyacım var!"

Bu sözler onu içinde bulunduğu intikam dolu sersemlikten çekip çıkardı. Gözlerini kırptırdı, sonunda Tessa'nın bakışlarıyla buluştu ve adamın boğazına hançer dayadığı gözlerinde görmeyi beklediği korkuyu gördü.

"Theon," diye fısıldadı, bakışları etrafta gezindi ve sonunda Luka'nın kara alevlerinin kaybolduğunu gördü.

Bunun yerine, ikisi bir insan çemberinin ortasında duruyorlardı. Hepsi siyah cübbeler giymiş ve inci beyazı maskeler takmıştı. Hepsinin elinde aynı siyah hançer vardı.

"Luka nerede?" diye fısıldadı Tessa.

"Burada olacak," dedi Theon, kolunu onun omzuna atıp onu yanına yatırarak.

"Ama nerede o? Senin onlarla savaşmana yardım edemeyiz, ben hiçbir şey yapamam," dedi, adamın karanlığı kendi tenini kapladığı gibi onun tenini de kapladı.

Uzakta gök gürültüsü gürlüyordu, bulutlar daha birkaç dakika önce açık olan gökyüzünü çoktan doldurmuştu. Şu anda bunların hiçbirini yapamamalıydı.

"Kim olduğunuzu biliyorum," dedi Theon, etraflarındaki maskeli gruba dönerek. "Neyi korumaya çalıştığınızı biliyorum. O düşman değil."

"Ama o öyle," dedi sağındaki bir kadın figürü. "Onun Kaynağınız olarak kalmasına izin vermek dengeyi bozar. Her şeyi altüst eder. Bu diyar yıkılır."

"Tek bir kadın bütün bir diyarın çöküşüne sebep olmayacak," diye çıkıştı Theon.

Maskeli yüz yana doğru eğildi. "Hayır, ama ikiniz birlikte olacaksınız."

"Yanılıyorsun," diye dişlerini sıktı Theon, Tessa'nın kolunu daha sıkı sararak. Öncekinden daha yakın bir kükreme sesi daha duyuldu ve Theon sırtıttı. "Sen de öldün."

Çünkü artık ayı örten bir bulut değildi.

Kanatları, pulları ve pençeleri vardı.

Bu, Luka'nın tam ejderha formundaki haliydi.

Tekrar geceye doğru kükrerken ağzından siyah alevler yağıyordu, hızla onlara doğru daldı.

Maskeli figürler siper almak için kaçışarak dağıldılar, ancak Luka'nın ateşi ıskalamadı. Kara alevleri onları kovaladı, yollarına çıkan herkesi yakıp kül etti, geride kül bile bırakmadı.

Yere indiğinde yer sarsıldı, iri bedeni etraflarında kıvrıldı ve göğsünün derinliklerinden bir hırıltı yükseldi.

"O bir ejderha," diye fısıldadı Tessa hayranlıkla. Elini uzatıp parmaklarını o kadar koyu renkli pulların üzerinde gezdirdi ki, gecede siyah görünüyorlardı ama üzerlerinden yansıyan ay ışığı, adamın parlayan safir gözlerinden daha koyu mavi tonlar yansıtıyordu.

"Sana söylemiştik," diye cevapladı Theon, kolunu onun beline dolayarak.

"Bunu görmek farklı," diye cevapladı, Luka'nın şu anda onları koruduğu tehlikeye rağmen sesinde hayret vardı.

Theon, Luka'nın devasa bedeninin etrafından kaç tane pelerinli figürle uğraşmaları gerektiğini görmek için hareket etti, ancak büyük bir burun oradaydı, onu göğsüne

doğru itiyordu ve burun deliklerinden çıkan duman doğrudan Theon'un yüzüne geliyordu.

"Siktir git," diye hırladı Theon, ejderhanın suratını iterek. "Ben iyi olacağım."

Bir başka gürleyen homurtu Tessa'nın "Bunu anlayamıyorsun, değil mi?" demesine neden oldu.

"Hayır," diye yanıtladı Theon. "Birbirimizi yeterince uzun zamandır tanıyoruz, ne yaptığını biliyorum." Safir gözüne bakarak ekledi, "Ve bu gereksiz. Geriye kalan var mı?"

Ejderhanın uzun boynu büküldü, elmas şeklindeki başı çevreyi taradı. Theon'a bir homurtu daha, tehdidin geçtiğini gösterdi ama Luka geri adım atmayacaktı. Henüz değil. Muhafız bağına çok fazla kapılmıştı ve koruma ihtiyacı onu bu formda biraz daha tutacaktı.

Hele ki bir uluma sesi duyulunca.

Sonra Luka onu tekrar Tessa'ya doğru sürüklüyor, tekrar etraflarına dolanıyordu.

"Çok... koruyucu," diye mırıldandı Tessa, Luka'nın yan tarafına katlanmış bir kanadı incelerken.

"Koruyucu Bağ," diye yanıtladı Theon. "Bir dakika içinde sakinleşecektir. Nasıl hissediyorsun?"

"Ben iyiyim."

"Tessa, iyi olamazsın. Gücünün tüm etkilerini ilk kez gerçekten hissetmen gerekiyor. Sonra dakikalar sonra saldırıya uğradın."

Omuzlarını silkti, elini Luka'nın pullarında tekrar boş boş gezdirdi.

Luka'nın bir başka yumuşak homurtusu Theon'un dikkatini tekrar arkadaşına çevirmesine neden oldu; Theon, ulumaların kaynağını görebilecek kadar hareket etmişti.

Nehir kıyısında iki kurt duruyordu. Biri koyu kömür grisiydi. Diğeri ise o kadar açık griydi ki, ay ışığında gümüş gibi parlıyordu. Bunlar, Bekçi'nin Ortaya Çıkış Töreni'nde yanında olan iki kurt olmalıydı. Tessa söz konusu olduğunda tesadüf diye bir şey yoktu.

Tessa bir saniye sonra onları fark etti, eli yana düştü. Bir adım öne çıktı ama Luka çoktan oradaydı, başıyla onu düşttü.

"Bana zarar vermeyecekler," dedi, sesi son zamanlarda bazen duyulan o ürkütücü tınıyı koruyarak. "İyi olduğumdan emin oluyorsun."

"Bunu nasıl bilebilirsin?" diye sordu Theon.

Tekrar omuz silkti. "Ben de öyle yapıyorum."

Kurtlar bir süre daha onlara baktılar, sonra dönüp çevredeki ağaçların arasında kayboldular.

"Geri çekil Luka," dedi Theon sessiz geceye doğru.

"Sadece... geri mi dönebilir?" diye sordu Tessa, elini bir kez daha pullarının üzerinde gezdirerek.

Yumuşak bir mavi ışık parladı ve Luka orada durdu, Tessa'nın eli kaslı karnının çıplak tenine bastırılmıştı. Sanki onu yakmış gibi elini geri çekti.

"Bu çok kaba bir davranıştı," diye mırıldandı.

"Sen kabalığın tanımısın," dedi Luka, gözleri hala etrafı tarıyordu.

"Pantolonunu nasıl giyiyorsun?" diye sordu Tessa.

Luka kaşını kaldırdı. "Keşke yapmasaydım mı diyorsun?"

"Tanrılar aşkına, hayır," diye alaycı bir şekilde dudaklarını büktü.

"Buradan çıkmalıyız," dedi Luka, araca doğru ilerlerken.

Akropolis'e geri döndüklerinde Luka, "Theon, bunların kim olduğu hakkında bir fikrin var mı?" dedi.

"Kim olduklarını tam olarak biliyorum," diye yanıtladı Theon, pencereden dışarı bakmaya devam eden Tessa'ya bakarak. Seken dizi, bu gece olan her şey hakkında ne kadar heyecanlı olduğunu anlaması için gereken tek işaret. Her kelimesini dinlediğini anlaması için gereken tek işaret. "Onlar Augury'ydi."

TESSA

"Tanrı aşkına," diye mırıldandı Luka, Tessa'nın tanıdığı bir sokağa dönerken. "Augury. Onunla mı gidiyorsun?"

"Hiçbir fikir öne sürdüğünü duymuyorum," dedi Theon, savunmacı tonu Tessa'nın ona yan yan bakmasına neden oldu.

Akropolis'e dönüş yolunda sessiz kalmıştı. Hepsi sessiz kalmıştı. Her biri son bir saatte yaşananları kendi yöntemleriyle hazmediyordu.

Gücünü hissetmişti ve Theon haklıydı. Çok korkutucuydu. Luka da haklıydı. Gergindi. Peki ya Theon ikinci grubu da çıkardığında hissettiği rahatlama? Gücü kontrolü ele geçirdiğinde?

İşte özgürlük buydu.

Düşünmemek.

Hissetmek zorunda olmamak.

Gücü - vahşi, evcilleştirilmemiş ve vahşi - onun sadece var olmasına izin vermişti. Sadece var olmasına izin vermişti.

Ta ki Theon gücünü onunkiyle kullanmaya başlayana kadar. Sonra her şeyi hissetmişti.

Hâlâ hissediyordu. Büyüsünün ona nasıl çekildiğini. Theon da bunca zamandır aynı şeyi mi hissediyordu? Gücünün onu aradığından bahsettiğinde?

İstek.

İhtiyaç.

Bu bağı bu kadar dayanılmaz kılan şey bu muydu? Onların gücü mü? Belki de aslında bir bağ değildi. Belki de bunca zamandır onların gücüydü.

Theon ve Luka arasında geçen konuşmaya odaklanması gerektiğini biliyordu, ama gücü bir kez daha tuzağa düştüğünde bu zordu. Dahası, Theon'un yakınlarda olduğunu ve onu çağıran büyüünün de onunla birlikte olduğunu biliyor gibiydi.

Bu harikaydı çünkü düşünebildiği tek şey adamın parmaklarının vücudunda aşağı doğru kayması, gölgelerinin onunla oynaması, ateşli bakışlarıydı.

HAYIR.

Bu gece yeterliydi.

Yeterli olmalıydı.

"Axel sana bu konuda çok laf sokacak," derken Tessa kendini konuşmaya geri dönmeye zorladı.

"Augry nedir?" diye sordu, bacaklarının arasındaki ağrıdan dikkatini dağıtmaya çalışarak.

Theon, "Bunlar, Vahiy Kararnamesi'nin Devram'ı yönetecek bir yasa olmadığına, bunun bir kehanet veya bir alamet olduğuna inanan bir grup insandır." diye açıkladı.

Luka, "Bu grubun var olduğu bile bir teori. Varlığına dair hiçbir kanıt yok," dedi.

Tessa kaşlarını çattı. "Yani aynadaki kadın gibi mi?"

Luka araçtan inerken kıkırdadı ve onun için kapıyı açmaya yöneldi.

"Öyle bir şey değil ki— Kadın oradaydı," diye çıkıştı Theon, aracın diğer tarafına geçmeden önce.

Tessa, Luka'nın aracın kapısını arkasından iterek kapatmasını izlerken ona baktı.

"Yorgun görünüyorsun," dedi kaşlarını çatarak.

"Teşekkürler," diye homurdandı Tessa.

"Bütün o gücü harcadıktan sonra yemek yemelisin."

Tessa, kasaba evine girerken ikilinin arkasından bir teşekkür mırıltısı mırıldandı. "Bu Augury grubunun bana

neden saldırdığını düşünüyorsun?"

Theon, başından çıkardığı şapkayı almak için uzandı. Şapkayı bir kenara bırakıp ceketinin fermuarını açarken cevap verdi: "Dediğim gibi, Kararname'nin bir alamet olduğuna inanıyorlar. Kehanet gerçekleşirse Devram'ın yok olacağına inanıyorlar ve kendilerini diyarın ilahi koruyucuları olarak görüyorlar."

"Bekçi'nin olması gereken şey bu değil miydi?" diye sordu Tessa, Theon'un ceketini çıkarmasına yardım edebilmesi için dönerek.

"Sana Gardiyan hakkında söylediklerimi hatırlıyor musun?"

"Onun sadece Kararnameyi yerine getirmekten daha fazlasını yaptığına inanıyorsun. Pantheon'un içinde bir şeyi koruduğuna inanıyorsun."

"Theon, Muhafız'ın Kararname ile hiçbir ilgisi olmadığına inanıyor," dedi Luka mutfaktan çıkıp ona soyulmuş bir portakal uzatarak.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu meyveye bakarak.

"Sana bir portakal uzatıyorum."

"Neden?"

"Sana söylemiştim, bu kadar güç kullandıktan sonra yemek yemen lazım."

"Öyle mi?" diye karşılık verdi Tessa. "Eğer bir Miras olsaydım, kana ihtiyacım olmaz mıydı?"

Luka'nın bakışlarının Theon'a kaydığını gördü ve Tessa da dönüp ona baktı.

Theon ceketini asıyordu ve onlara dönerken düğmeli gömleğinin kollarını sıvamaya başladı. "Bunu test etmemiz gerekecek."

"Test," diye tekrarladı Tessa şüpheyle.

"Sanırım şimdilik kan bağışından vazgeçelim ve bunu tekrar yaptığımızda rezervlerinizin ne kadarının dolduğunu görelim."

"Gruplar gücünün doğal yollarla dolmasını engelleyebilir," dedi Luka, Tessa'ya portakalı tekrar

uzatmaya çalışırken.

"Bana yemek yedirmeye çalışmaktan vazgeç," diye çıkıştı.

Luka kaşlarını çattı. "Sen hep yemek istiyorsun."

"Ben donut, pizza veya patates kızartması istiyorum, portakal değil."

Luka'nın dudaklarının sanki sırtmamaya çalışıyormuş gibi seğirdiğine yemin edebilirdi.

"Neyse," diye araya girdi Theon, "mirasını anlamamız için bize bir son tarih verildi. Elektrik kuyularının kendi kendine dolup dolmayacağını bilmek, seçenekleri daraltacak."

Gözleri kısıldı. "Yani şimdi senin için büyük bir deney miyim?"

"Ben öyle demedim," diye yanıtladı Theon. "Ama mirasını ne kadar çabuk öğrenirsek o kadar iyi. Başka planlar yapabilir, diğer Krallıkları peşimizden atabilir ve Augury'yi uzakta tutabiliriz."

"Tanrı aşkına," diye mırıldandı Luka. "Axel yanımıza gelene kadar seninle bu konuyu bir daha konuşmayacağım."

"Sorun değil," dedi Theon, fuayeye doğru ilerlerken. Tessa'nın elini tuttu ve başını sallayarak Luka'nın elinden portakalı kaptı. "Sabah görüşürüz."

Tessa, Theon'un neden bu Augury adamlarının peşinde olduğunu düşündüğü gibi soruları olduğu için onu takip etti.

"Sonsuz Savaş nihayet buraya geldi derken neyi kastettiler?" diye sordu.

"Bilmiyorum. Bunların hiçbirinin ne anlama geldiğini bilmiyorum," diye cevapladı Theon ve bunun onu ne kadar sinirlendirdiğini duyabiliyordu.

"Neden benim bununla bir ilgim olduğunu düşünüyorlar?" diye üsteledi.

"Bilmiyorum."

"Ne aradıklarını bildiğini söyledin. Dedin ki—"

Üçüncü kat sahanlığına vardıklarında Theon ona doğru döndü. "Ne dediğimi biliyorum, Tessa. Oradaydım." Gözlerini kırpıştırarak ona baktı, gözlerine dolan karanlık yüzünden içten içe irkildi. "Bunu ye," dedi, portakalı eline tutuşturup odanın kapısından içeri girmeden önce.

Kadın onu takip etti ve binicilik çizmelerini çıkarmak için durdu. Neden burada onun için binicilik çizmeleri vardı ki? Burada at yoktu.

Zaten giyinme odasına geçmişti, Tessa iç çekerek kanepeye çöktü ve portakal dilimini kopardı.

Theon'un göz attığı tüm kitaplar sehpanın üzerinde yığılıydı. Notlarını asla bırakmazdı. Bunun, Ford'un onları karıştırmaması için olduğunu tahmin ediyordu. Bir keresinde Peri'yle konuşmaya çalışmıştı ama o onu tamamen görmezden gelmişti. Tekrar denemeye tenezzül etmemişti.

Tessa, yığının tepesinden kitabı alıp sayfaları boş boş çevirdi. Çeşitli tanrıları ayrıntılarıyla anlatan bir tür tarih kitabıydı, ama bir sayfada onların geldiği Kaos'tan bahsedildiğinde durakladı. Kitabın yazılış biçimi, Kaos'tan sadece İlkler'in çıkmadığını gösteriyordu. Daha önce bu konuyu pek düşünmemişti, ama tanrılardan fazlasının çıkmış olması mantıklıydı. Peki ya diğer varlıklara ne oldu?

Turuncu sayfalar silinmişken hâlâ sayfaları incelerken, birkaç dakika sonra Theon'un odaya geri döndüğünü duydu. Ona bakma gereği duymadı. Yanında durdu ve çevresinden, ellerini değiştirdiği bol pantolonunun ceplerine soktuğunu gördü.

Hafifçe boğazını temizleyerek sordu, "Nasıl hissediyorsun? Ve Arius'a yemin ederim ki, eğer iyi dersens..."

"Ne yapacaksın?" diye mırıldandı Tessa, sayfayı çevirirken. "Beni bir şarap mahzenine mi kilitleyeceksin?"

Bir an sessiz kaldıktan sonra, "Bu gece olan her şeyi konuşmalıyız." dedi.

"HAYIR."

"HAYIR?"

Bir sayfa daha çevirdi, artık okumuyordu bile. "Seninle daha önce konuşmam gerekiyordu. Bir kez daha, bir şeyleri bilmenin benim haddime olmadığını açıkça belirttin. Bu yüzden hayır Theon, seninle olanlar hakkında konuşmak istemiyorum."

"Benimle," diye tekrarladı sertçe. "Ama bunu başkasıyla mı tartışacaksın?"

Sesindeki keskinlik, başını kaldırmasına neden oldu. "Önemli değil, değil mi?" diye alaycı bir şekilde dudaklarını bükerek sırttı. "Yakında bir Eşleşme ve yeni bir Kaynak bulacaksın ve ben de Luka'yla olacağım, değil mi? Artık seninle konuşacak kimsem olmayacak."

"Luka'nın eşi olmanın aramızdaki herhangi bir şeyi değiştireceğini mi düşünüyorsun, güzelim?" diye sordu Theon, bir adım daha yaklaşarak. Alaycı sırtışı soldu ve bakışlarını kaçırmaya çalıştı ama Theon çenesini eliyle yakaladı. "Teninde bir birlik işareti ve parmağında bir yüzük olsa da fark etmez. Benim de başka biriyle aynı şeyi yapmam fark etmez. Yeni bir bağ kurmaya zorlansam bile, bu bağ silinmez. Hâlâ çözemedin mi?"

Eli çenesinden yukarı, dağınık saçlarına doğru kaydı ve altın rengi tutamları yumruğunun etrafına doladı. Nefes alış veriş düzenisizdi ve adam ona doğru eğilirken bakışları gözleri ve ağız arasında gidip geliyordu.

Saçlarından çekiştirerek başını daha da geriye yaslamaya zorladı ve nefesi dudaklarında dans ederken, "Hâlâ benim olacaksın, Tessa," dedi.

"Seninle o kadar çok nefret ediyorum ki, asla senin olamıyorum," diye fısıldadı acı bir şekilde.

Omuzlarını silkti, gölgeleri belirip boğazına doğru kıvrıldı. "Verebileceğin her şeyi istediğimi söyledim. Nefretin de buna dahil. Hepsi benim."

Karanlık kıvrımlar yanağını okşadı ve sanki kendi elymiş gibi çenesinde kaydı. İşte böyle, bu gece sihirleri birleştğinde hissettiği tüm istek geri gelmişti. Onun

gücüne yaslanıyor, o karanlıkta ihtiyaç duyabileceği her şeyi buluyordu: zevk ve rahatlık, rahatlama ve özgürlük.

"Hiç, belki de bundan da aynı derecede nefret ettiğimi düşündün mü?"

Sesi kulağına bir fısıltı gibi geliyordu ve gözlerini açtı, ne zaman kapandıklarından emin değildi.

"Mümkün değil," diye hırıltılı bir sesle söyledi.

"HAYIR?"

Başını iki yana salladı, adamın gölgeleri teninde kaymaya devam ediyordu, karnında alevlenen sıcaklıktan ve ışığının onun karanlığıyla buluştuğu andaki o mutlak coşkudan başka bir şey düşünmesini zorlaştırıyordu.

"Açıkça aynı şekilde hissetmeyen birine takıntılı olmaktan hoşlandığımı mı sanıyorsun? Gücümün benimle savaşmasından hoşlandığımı mı sanıyorsun? Sürekli sana ulaşmaya çalışmasından mı? Hayatıma girdiğinden beri planlarımın ne kadar değiştiğini takdir ettiğimi mi sanıyorsun?" diye devam etti.

Şehvet bulutuna karşı mücadele eden Tessa, ona karşı koydu. Saçlarını bıraktı ama gölgeleri, sanki gerçekten kontrol edemiyormuş gibi, etrafında uçuşmaya devam etti. Kanepeye tırmanıp ayakta durdu. Çıplak ayakları minderlere gömüldü, ama en azından buradan bakınca ona bakmıyordu.

"Bu benden nefret ettiğin anlamına gelmiyor Theon," diye karşılık verdi. "Bu, durumundan, etrafındaki koşullardan nefret ettiğin anlamına geliyor. Bu, aslında ne kadar az kontrole sahip olduğunun farkına vardığın için nefret ettiğin anlamına geliyor."

Öne doğru eğilip ona sokuldu ve kadın sendeleyerek geriye doğru sendeledi, kalçası kanepenin arkasına düştü. Elleri kalçalarının iki yanına indi ve onu kollarının arasına aldı. "Ve bu senden farklı mı? İçinde bulunduğun durumdan nefret etmiyor musun? Çevresindeki koşullardan? Ne kadar az kontrol sahibi olduğundan nefret etmiyor musun?"

"Senden daha fazla kontrole sahibim," diye çıkıştı.

Başını yana eğdi. "Sen de mi?"

"Bunu bir kez kanıtladım."

Düşünceli bir şekilde mırıldandı, gölgeleri artık onun etrafında dolaşmıyor, kaburgalarına, kalçalarına, gövdesine baskı yapıyordu. Kot pantolonunun üst kısmından sıyrılıyorlardı ve...

"Biliyorsun," diye patladı.

Çünkü tanrılar aşkına, biliyordu. Onun ne için çaresiz olduğunu tam olarak biliyordu.

"Biliyor musun, küçük fırtına?" diye cevapladı

"Bunu biliyorsun— Biliyor musun..."

"Şu anda neye ihtiyacın var?" diye bitirdi onun yerine, büyüğü ona dokunduğunda neredeyse çılgına dönmüştü. Sanki dediği gibi, gerçekten de ona takıntılıymış gibi. "Neye ihtiyacın olduğunu her zaman biliyorum, Tessa."

"Yapamazsın," dedi, ayağa kalkarken göğsünü dürterek. Adamın onu kenara itmesine izin verdiğini fark etmedi. "Duş alacağım."

"Yeterli olmayacak," diye seslendi arkasından.

"Neyden bahsettiğini bilmiyorum."

"Parmakların," diye ekledi. "Yeterli olmayacaklar, tıpkı haftalardır elim bana yetmediği gibi."

Cevap vermedi ve banyo kapısını arkasından çarparak kapattı.

Ama sonra, bankta otururken, duşun buharı etrafını sarmış ve saçları damlıyordu, kendi kendine onun haklı olduğunu itiraf etti. Parmakları klitorisini okşayıp rahatlarırken, Theon'u duşta kendini tatmin ederken yakaladığı zamanı hatırlasa da, hiçbir işe yaramadı. Hâlâ ihtiyaç ve arzuyla dolu, sızlayan bir karmaşaydı.

Tessa başını geriye doğru yasladı ve güçlerinin birleşmesinin anıları onu sardı.

Yeterli değildi.

TESSA

Nefes alamıyordu.

Theon elinde siyah bir hançerle onun başında dururken değil.

Konuşacak kadar bile hava alamıyordu.

"Nefes al küçüğüm," diye yatıştırdı Luka. "Yakında her şey bitecek."

Ejderha başının yakınındaydı, elleri nazikçe omuzlarındaydı. Axel yanındaydı, gölgeleri bacaklarının etrafına dolanmış ve onları hareketsiz tutuyordu.

Gözlerinden yaşlar süzülürken hıçkırıklarını bastırdı, nefes nefese kaldı. "Lütfen Luka. Bunu yapmasına izin verme."

Luka'nın kaşları çatıldı, bakışları Theon'a kaydı. "Belki de beklemeliyiz. İlk Mark'ı ona vermeden önce bana da aynı şeyi söylemişti ve bak, işler nasıl sonuçlandı."

"Başka seçeneğimiz yok," dedi Theon, hâlâ başında dikilirken, saçları rüzgarda uçuşuyordu.

Hafif bir yağmur yağıyordu, uzaktan gök gürültüsü duyuluyordu.

"Ben hala bunun başka bir şekilde yorumlanabileceğini düşünüyorum."

Tessa'nın başı yana doğru döndüğünde uzun boylu bir erkek gördü. Adam bir şekilde tanıdık geliyordu ama Tessa onunla hiç tanışmadığından emindi. Sirtında bir kılıç vardı,

yanında duran kadın da öyle. Kızıl-altın saçları omzunda örülmüş ve gözlerinde alevler parlıyordu. Yanlarında duran...

Tristyn?

"Hayat vermeli, ölüm almalı," dedi Theon. "Bunu başka türlü yorumlamak mümkün değil. Dünyamızı kurtarmak istiyorsak, hayır."

Tessa uzun zamandır ölümü arzuluyordu ve şimdi, şu anda, istemiyordu. Sonunda uğruna savaşabileceği bir şey bulmuştu ve bu da elinden alınacaktı.

"Yanıyorsun," dedi Tristyn, gergin yüz hatları ve ellerini iki yanında sıkıp gevşeterek. "Son aylarda hiçbir şey öğrenmedin mi? Sen de Tessa'yı tanımadan önce bile, en başından beri her şeyi sorguladın."

"Ve tüm bu sorgulamalar beni buraya getirdi. Birbirimize neden çekildiğimizi anlamaya," dedi Theon, hançeri daha sıkı tutarak.

"Theon, yapma!" diye bağırdı Tessa. "Bu bir bağdan daha fazlası! Bunu artık biliyorum."

Zümrüt gözler ona dikildi. "Haklısın ve artık bunun ne anlama geldiğini anladığıma göre, bunu yapabilecek tek kişi benim."

Yerde kıvranıyor, Luka ve Axel'den kurtulmaya çalışıyordu. Ama onlar çok güçlüydü ve kurtulsa bile asla kazanamazdı. Parmağındaki yüzük onu hediyelerinden uzak tuttuğu sürece.

Luka'nın ellerinden biri alnına gitti ve saçlarını geriye doğru düzeltti.

"Luka," diye hıçkırdı, sesi yenilmiş ve kırılmıştı.

"Biliyorum Tessa," diye fısıldadı. "Biliyorum."

"Bu yanlış," diyordu ateşli dişi diğer erkeğe. "Bu her şeyi değiştirecek."

"Karışamayız," diye cevapladı erkek, Tessa'ya doğru bir adım attığında ona doğru uzanarak. "Bu, Tessa'yı üzer—"

"Dengeyi siktir et," diye öfkelenildi kadın, ellerini iterek.

Axel, Theon'a bakmayı reddediyordu ama Tessa'nın gözleriyle buluştuğunda gözlerinde pişmanlık parlıyordu.

"Özür dilerim bebeğim," diye mırıldandı ve ondan uzaklaştı.

"Theon, beklemeliyiz," dedi Luka, parlayan gözlerini bir an olsun yüzünden ayırmadan.

"Buraya gelebilir," dedi kadın, sesinde panik vardı. "Bunu durdurabilir."

"O bile yeterince hızlı olamaz," diye cevapladı Theon.

"O bir Dünya Yürüyüşçüsü ve bir—"

"Ve hatta ona bile buna karışmaması emredildi," diye araya girdi Theon, Tessa'nın yanına çökerek.

"Umurunda olmayacak."

"Çok geç kalacak," dedi Theon tekrar, parmakları Tessa'nın çenesinde gezinirken. "Sonsuza dek benim olacaksın Tessa. İster bu hayatta, ister Ahirette."

"Lütfen beni tek başıma karanlığa gönderme," diye fısıldadı. Artık mücadele etmeyi bırakmıştı ama vücudu titriyordu.

Erkek ve kadın Tristyn'le tartışıyorlardı ama Tessa onları duyamıyordu. Koyu zümrüt yeşili gözlerinde ve siyah saçlarında kaybolmuştu. Küçük bir gamzesi ve sayamayacağı kadar çok öptüğü dudakları vardı.

"Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm küçük fırtına," dedi Theon, gözlerinde keder parlayarak.

"Seni çok geç sevdiğim için özür dilerim. Ama ben seninim. Her parçamla."

Theon başka bir kelime söylemedi.

Sadece hançeri göğsünün üzerinden kaldırıp kalbine sapladı.

Nefes alamıyordu. Yeterli hava yoktu. Nefes nefese kaldığında ciğerleri yanıyordu ama göğsü kavurucu acıyı kaldıramıyordu. Bıçağı hissedebiliyor, vücudundan akan kanın kokusunu alabiliyordu.

Safir gözler aniden görüş alanına girdi, çene hizasındaki kahverengi saçları yüzüne dökülüyordu.

"Sakin ol. Az önce nefesin kesildi," dedi Luka.

Yanına çömelmişti, ön kolları dizlerinin üzerindeydi ve elleri gevşekçe önünde sarkıyordu.

Titrek bir nefes aldı, göğsündeki ağrı keskindi.

"Bu neydi lan Luka?" dedi Tessa, hâlâ derin bir nefes alamayarak.

"Odaklanmamandan kaynaklanıyordu," diye karşılık verdi, gözlerini kısarak, bir nefes daha alınca. "Ölmüyorsun. Derin bir nefes al."

"Senin için söylemesi kolay," diye homurdandı, dirseklerinin üzerinde durarak ciğerlerinin tamamen açılmasını sağladı.

"Daha iyi," dedi ayağa kalkarken, kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Bugün normalden daha büyük bir pisliksin," diye cevapladı, sonunda hızla atan kalbinin yavaşladığını hissederken. Yine de göğsündeki ağrı geçmedi ve dalgın dalgın ovuşturdu. Rüya, rahibenin ona dayattığı görüntüden farklıydı. Bu daha önce hiç olmamıştı.

"Dün gece hakkında konuşmaya hazır mısınız?" diye sordu Luka, onu düşüncelerinden çekip çıkararak.

Hareketsiz kaldı. "Ne?"

"Dün gece. Gücün. Saldırı."

"Eminim Theon sana bilmen gereken her şeyi anlatmıştır," dedi ve ayağa kalkıp su şişesini almaya gitti.

"Tartışmalarınızın ve ona yardım etmeyi reddetmenizin tekrarına ihtiyacım yok. Buna her gün tanık oluyorum," diye kuru bir şekilde cevap verdi.

"Ben reddetmiyorum ki—"

"Karşı koymadın, Tessa," diye aniden onun yüzüne karşı sözünü kesti.

Suyu dudaklarına kadar ulaşmıştı. "Ne?"

"Karşı koymadın. Denemedin bile," diye tekrarladı.

"Boğazıma bir hançer dayanmıştı," dedi Tessa. "Ne yapmam gerekiyordu?"

"Sana dokunmadan önce bile karşılık vermedin," diye homurdandı Luka ve Tessa yavaşça su şişesini indirdi. Luka ona sırtıttı. "Bilmediğimi mi sanıyorsun? Havadaydım, Tessa. Tamamen dönüşmeden, alevlerimin arasından Theon'a doğru yol açmadan önce seni görebiliyordum. Karşı koymadın. Ama koyabilirdin. Bu işi yaptığımız kısa sürede sana yeterince şey öğrettim. Birazcık bile olsa karşı koysaydın, o hançer boğazına asla değmezdi çünkü Theon zamanında orada olurdu."

Tessa ejderhanın bakışlarını kaçırmadan sessiz kaldı.

"Bu da beni iki şeyden birine inandırıyor," diye devam etti Luka, su şişesini elinden alıp kapağını geri taktıktan sonra kenara fırlattı. "Ya o kişiyi bir şekilde tanıyordun—"

"Ne? Onu neden tanıyayım ki?" diye söze karıştı Tessa suçlama karşısında.

"Lord Jove'un evinde yalnız başına vakit geçirdin," diye cevapladı gayet doğal bir şekilde.

"Oraya getirildiğimde saldırıya uğramış ve bilincimi kaybetmiştim. O zaman da 'karşı koymadığım' için beni azarlayacak mısın?" diye sordu ellerini kalçalarına götürerek.

"Elbette hayır. Axel, kaçırıldığın ana kadar neler olduğunu anlattı," dedi Luka, büyük bir öfkeyle. "Hiçbirimizin bilmediği şey, kaçırıldığın andan biz gelene kadar Lord Jove'un evinde neler yaşandığı. Bu, hesaba katılmayan epey bir zaman dilimi, Tessa. Her şeyi konuşabilirdin."

"Çoğu zaman bilincim yerinde değildi," diye yanıtladı. "Ama bunların dün geceyle ne alakası var?"

Luka umursamazca omuz silkti. "Belki de Lord Jove ile bir tür anlaşma yaptın. Belki de bir şekilde tezgahlandı."

Ağzı açık kaldı, başı inanmazlıkla sallandı. "Aklını kaçırmışsın."

"Öyle mi? Nereden bilelim?" diye karşılık verdi. "Theon'un sana bir şeyler anlatmak için neden beklediğini mi bilmek istiyorsun? Neden tüm sırlarımızı ve planlarımızı sana anlatmadığımızı mı bilmek istiyorsun? Mesele şu, tam burada. Sana güvenmemiz için bize hiçbir sebep vermedin."

Ellerini havaya kaldırdı. "İşte şimdi Theon gibi konuşuyorsun. Üçünüze körü körüne güvenmem gerektiğini ve karşılığında sizin güveninizi kazanmam gerektiğini unutuyorum."

Luka'nın iri elleri aniden omuzlarını kavradı. "Bunun senden daha büyük olduğunu ne zaman anlayacaksın? Bizden daha büyük olduğunu? Güvenliği ve hayatta kalması bu sırlara bağlı milyonlarca insan var, Tessa. Bunları öylece veremeyiz. Verdiğimizde masum insanlar bunun acısını çeker. Bir anlığına çabaladın. Bir anlığına sorular sordun ve anlamaya çalışıyormuş gibi göründün; işte o zaman Theon sana daha fazla bilgi vermeye başladı. Sen bundan daha zekisin, Tessa. Aradaki bağlantıyı mutlaka görüyorsun. Sadece yapmamayı tercih ediyorsun."

"Görünüşe göre o kadar zekiymişim ki, sadık kalmaya zorlandığım Krallığa karşı Achaz Lord'la komplo kurmuşum," diye alay etti.

Luka, elleri omuzlarından kayarken alaycı bir gülümsemeyle dişlerini gösterdi, parmak uçları kollarından aşağı doğru kaydı. "Mesele bu, Tessa. Ben hiç öyle düşünmüyorum."

"O zaman neden bu konuşmayı yapıyoruz?"

"Bir noktayı kanıtlamak için. Ama dün gece karşılık vermemenizin iki olası nedeni olduğunu söylemiştim."

"Bunu duymak için sabırsızlanıyorum," dedi kuru bir sesle.

"Gerçekten hayatına hiç önem vermiyorsun ve boğazına saplanan o hançerin hayatına son vermesi umurunda bile değil."

Tessa istemeden ondan bir adım geri çekildi. "Bir Peri'yi, hele ki bir Mirası öldürmek için bir bıçaktan fazlası

gerekir," diye cevapladı ama sesi titriyordu.

"Bu sıradan bir hançer değildi, bunu sen de biliyorsun."

Luka onu izliyordu ve tanrılar aşkına, sanki adamın onu görebildiğini hissetti. Çünkü haklıydı. Karşı koymamıştı. Mücadele etmemişti. Umursamamıştı.

Antrenman odasındaki sessizlik gürültülüydü. Çok gürültülüydü. Ellerini saçlarının arasından geçirmek, uçlarını çekiştirerek kendini sakinleştirmek istiyordu ama aynı zamanda Luka'ya bu tatmini yaşatmak da istemiyordu. Ne kadar haklı olduğunu bilmesini istemiyordu.

Bunun yerine, "Theon biliyor mu?" dedi.

Başını hafifçe eğdi ve o kadar hayvansıydı ki, derisinin altında gizlenen ejderhayı görebiliyordu. "Biliyor musun? Karşı koymadın mı? Yoksa karşı koymak istemedin mi?"

"Ona daha önce de ölümün daha iyi bir seçenek olduğunu düşündüğümü söylemiştim," diye cevapladı.

"Theon ölümdür, Tessa."

Onun sözleri karşısında gözlerini kırpıştırdı.

"Ama bunu bir kenara bırakırsak, dün geceyle ilgili Theon'a hiçbir şey söylemedim."

"Neden?"

"Çünkü sen de böyle hissediyorsun, Tessa. Senin yaşadığın hayatı yaşamış, kim oldukları hakkında yeni gerçekler öğrenmiş, istemediği bir şeye zorlanmış herkes aynı şeyi hissederdi. Biz de aynısını hissettik. Ama daha önce de söylediğim gibi, bu duygularla ne yapacağına yalnızca sen karar verebilirsin. Kendine ne kadar süre acıyıp bir şeyler yapmaya karar vereceğine yalnızca sen karar verebilirsin. O zamana kadar, eğer karşılık vermeye hazır değilsen, bu eğitim süresinin bir anlamı yok ve zamanıma değmez."

"Zaman ayırmaya değmez mi?" diye tekrarladı, kelimeler derinden yaralıyordu.

Çok fazla uğraş.

"Sözlerimi çarpıtma Tessa," diye homurdandı, başparmağı ve işaret parmağıyla çenesini kavırıyordu.

"Zamanımı boşa harcamadığımı söylemedim. Denemeyeceksen antrenman yapmanın anlamsız olduğunu söyledim." Tessa bir kez başını salladı ama bakışlarını kaçırmaya çalıştığında adam kararlıydı. "Diyorum ki, buna değdiğine karar vermelisin. Zor günlerde bile. Vazgeçmek istediğin günlerde bile. Anlamsız hissettiğin günlerde bile. Buna değdiğine karar vermelisin."

"Ne anlamı var?" diye karşılık verdi Tessa. "Denememi mi istiyorsun? Ne için? Herkes benden istediğini alsın diye mi? Beni istedikleri gibi dağıtsınlar mı? Kullansınlar mı?"

Luka doğrulup çenesini bıraktı. "Verebilecekleri için aranan tek kişinin sen olduğuna dair bencil bir düşüncen var. Sence Valter beni neden istedi, Tessa? Yaşım geldiğinde onun için ne ifade edeceğimden. Devram'daki tek kişi olduğumdan. Beni kullanabileceği şeylerden."

Tessa ona göz kırptı. Daha önce hiç bu şekilde düşünmemişti.

"Hadi, bu konuyu konuşurken, çocukları onun için ne ifade ediyor? Onları kendi amaçlarına ulaşmak için kullanmıyor mu? Sana daha önce de söylemiştim, üçümüzle sandığından çok daha fazla ortak noktan var. Çok da farklı değilsiniz."

"Sizden biri olmak istemiyorum," diye hırladı, sinirlenmesiyle birlikte teninin altında gücü kıpırdanıyordu.

Luka ona acımasızca gülümsedi. "Sanırım ne istediğini bilmiyorsun Tessa. Sanırım bir başkasının seninle ilgilenmesine, her hareketini dikte etmesine ve senin adına kararlar almasına o kadar alışmışsın ki, kontrol sana verildiğinde ne yapacağını bilmediğin için korkuyorsun. Bu yüzden insanların seninle ilgilenmesine izin veriyorsun. Başkalarının her hareketini dikte etmesine ve senin adına karar vermesine izin veriyorsun."

"Siktir git, Luka Mors."

"Kendin için savaşmaya başlamadığın sürece, burada işimiz bitti."

"İyi."

"Pekala," diye karşılık verdi. "Eşyalarını topla. Seni Theon'a götüreyim. Öğleden sonraki derslerin gelene kadar kışını nereye koyacağına o karar verebilir."

"Hepinizden nefret ediyorum," diye tükürdü, telefonunu ve birkaç eşyasını koyduğu küçük çantayı alırken.

"Şu anda hislerimiz neredeyse karşılıklı."

THEON

Theon sıcak fuayeye girdi, Luka kapıyı arkalarından kapattı. Hızla paltosunu çıkarıp bir askıya astı ve Tessa'nın yakında olduğunu gösteren bağı takip etti. Bugün, Cordelia ve diğer Kaynaklarla ilk ders öğleden sonrasındaydı. Dersi bittiğinde orada olmak istemişti ama babasıyla toplantılardaydı. Axel, her gece yaptığı gibi, Katya ile birlikte onu eve kadar eşlik etmişti.

Bağın peşinden koridorda ilerledi, bir an sonra yemek odasından sesler yükseldi. Köşeyi döndüğünde, üçünün masaya servis tabaklarını yerleştirdiğini gördü. Ford pek iyi aşçı değildi -en azından Pen gibi değildi- bu yüzden yemek hazırlaması için bir şef tutmuşlardı. Ancak, masayı kendilerinin kurduğunu görmek nadir görülen bir durumdu.

"Ford'u gece dışarı gönderdim," dedi Axel, Theon'un sormasına fırsat vermeden.

"Ve gitti mi?" diye yanıtladı Theon, gözleri masaya bir kase salata koymaktan doğrulan Tessa'ya dikilmişti. Bakışları kısa bir anlığına onunkilerle buluştuktan sonra omzunun üzerinden sert bir bakış attı. Nitekim, Luka yanına geldi. Theon, ikisi arasında neler yaşandığını bilmiyordu. Luka, antrenman seansları sırasında yaşananların aralarında kaldığını iddia ederek ona anlatmadı, ancak o antrenman seansları son beş gündür

yapılmamıştı. Luka'nın aniden vakti kalmamıştı ve Tessa ona tek kelime etmemişti.

Axel omuz silkti. "İsteyerek değil ama gecenin geri kalanını odasında geçirecek."

"Ford nerede uyuyor?" diye sordu Tessa, yemek sandalyesine çökerken.

"Bodrum katında ayrı bir dış girişi olan odalar var," diye cevapladı Theon, yanındaki koltuğa oturarak. "Nasılsın?"

"İyi."

Elbette öyleydi.

Luka onun karşısına oturdu, Kat ise ona bakmayı görev bilinciyle reddetti. Axel ise kendi koltuğuna otururken durakladı. "Oturabilirsin, Kat."

Theon başını kaldırıp baktı ve Peri'nin duvarın yanında durduğunu gördü. Bir haftadır hep birlikte ilk kez akşam yemeği yiyorlardı ve Katya burada kalmaya başladığından beri onlara hiç katılmamıştı. Hatta dişiyi neredeyse hiç görmemişti.

"Bekleyebilirim," dedi ellerini önünde kavuşturarak ciddi bir tavırla.

Theon, ağzı ince bir çizgi halinde olan Axel'a baktı. Başka bir şey söylemeden yerine oturdu ve sarımsaklı ekmek sepetine uzandı.

Tessa çoktan bir parça ekmek kapmış, bir parça koparmıştı bile. Theon ise Luka'nın masanın üzerinden uzattığı erişte kasesini elinden aldı.

"Oturabilirsin Kat," dedi Tessa, ekmeği ağzına atarak. "Bu bir sınav değil. Sonuçları olmayacak."

Theon, Tessa'ya servis ettiği erişte kaşığının yarısı donmuş halde durakladı. Kaşları çatık Axel'a baktı. Luka hâlâ yemeğini hazırlıyordu ama Theon, Luka'nın dinlediğini biliyordu.

"Bunu tercih etmem," dedi Kat, buklelerinden bir kısmını kulağının arkasına sıkıştırarak.

"Oturup yemek yiyorum," diye önerdi Tessa.

"Ama sen Peri değilsin."

Tessa bir an düşündükten sonra, "Bu adil, ama bu keşif yapılmadan önce bile ben bu masada yemek yiyordum," dedi.

"Sen bir Kaynaksın," dedi Katya.

Tessa içini çekip ekmeğini masaya bıraktı, ama tekrar konuşmadan Axel, "Burada tam olarak neler olduğunu düşünüyorsun Kat? Ford'a hepimiz burada olsaydık bizimle yemek yiyeceğini söylediğimi duydun," dedi. Gözleri kısıldı. "Her gece sana yemek yapıyor, değil mi?"

"Evet, benim-" Etrafındaki diğerlerine baktı ve sonra neredeyse fısıldadı, "Evet, Axel."

Axel, Tessa'ya döndü. "Neden endişeleniyor?"

Tessa şarap kadehine uzandı. Theon ona kadehi vermemiştir. Akşam yemeğinden önce almış olmalıydı. "Bazen malikanelerde sınıanıyorduk. İzin verilse bile, Legacy'nin önünde asla görgü kurallarını ihlal etmemeliydik. İhlal edersek sonuçlarına katlanırdık."

Bardağı dudaklarına götürüp bir yudum aldı.

"Seni kandırıp bunu yapabileceğini mi sanıyorsun..." Axel sustu, dikkati tekrar Kat'e döndü.

Tessa bardağını bıraktı. Theon eriştesinin üzerine kremalı sos ve tavuk koymuştu ve makarnayı çatalında çevirmeye başladı. "İnsan hatasını bir kez yapar." Kat'e baktı. "Bizimle yersen bu masadaki hiç kimseden ceza almayacağına yemin ederim."

"Peki ya bu masada olmayanlar?" diye sordu Kat, kehribar rengi gözleri Tessa'nın gözlerine dikilmişti.

"Hayır," dedi Axel sertçe. "Oturup yersen hiçbir şey olmaz. Otur, Katya."

Tessa'nın yanındaki koltuğa oturmadan önce bir an tereddüt etti. Tessa ekmeğin sepetini ona uzattıktan sonra tabağını alıp Axel'a uzattı. Axel de tabağın üzerine yiyecekleri yığdı.

Herkes yemeklerine dalmaya başlarken oda gergin bir sessizliğe büründü. Tessa, kendi yemeğinden bir ısırık almadan önce Kat'in çatalını kendine doğru itti. Eğilip,

Theon'un gelişmiş duyularına rağmen duyamayacağı alçak sesle Kat'in kulağına bir şeyler fısıldadı. Kat, söylediği her neyse başını sallayıp çatalını aldı. Axel ona minnettar bir bakış attı ama Tessa bunu fark etmeyerek kendi yemeğine daldı.

"Yarınki planın ne?" diye sordu Axel birkaç dakika sonra. O, sessizliğin uzamasına asla izin vermezdi.

"Akşama kadar sıradan bir gün," diye cevapladı Theon, Tessa'yı göz ucuyla izleyerek. Tessa sessizdi ve beden dili rahattı. Babası bu hafta onu çeşitli konsey üyeleriyle sürekli toplantılarda meşgul etmişti. Geceleri araştırma yapmaya neredeyse hiç vakti olmamıştı ve bir yanı babasının bunu çözmesini isteyip istemediğini merak ediyordu.

Elbette öyle yaptı. Bu, Theon'un tamamlamasını beklediği imkansız görevlerinden biriydi. Herhangi bir aşamada başarısızlık kendi hatası olacaktı ve mazeretlere müsamaha gösterilmeyecekti.

Ama tüm bu işlerin arasında, Tessa'yla konuşmaya da pek vakti olmamıştı. Hâlâ onu, gücünün nefes alması için iki günde bir Arius Krallığı'ndaki nehre götürüyorlardı. Gücü hiç azalmamıştı ve bunun kendini yenilediği anlamına mı geldiğini, yoksa güç kaynağının o kadar derin mi olduğunu bilmiyordu. Başka bir saldırı olmamıştı ve gidiş gelişlerinde, Tessa pencereden dışarı bakarken e-postaları yanıtlıyordu. Cordelia ile ilk dersi yaklaşırken, bu konuyu da konuşarak hissettiklerine bir yenisini eklemek istememişti.

Ve artık zamanı tükenmişti.

"Bu Mark'tan sonra ilk Mark'ta yaptığımız gibi Pantheon'da kalmamıza gerek kalmayacak. Hemen buraya geri döneceğiz."

"Arius Evi'ne ne zaman gitmeyi planlıyorsun?" diye sordu Axel, lokmaların arasında.

Bu durum Tessa'yı kaskatı kesmişti. Onu gerçekten suçlayamazdı ama Theon, Arius Evi'nin onu böyle tepki

vermeye zorlamasını ve bir sonraki Mark'ı bu şekilde tepki vermeye zorlamamasını merak ediyordu.

"Ertesi sabah ilk iş, eğer hepimiz iyi hissediyorsak."

Hepsi bunun Tessa'nın kendini iyi hissetmesi durumunda geçerli olduğunu biliyordu.

Tessa şarabından uzun bir yudum aldıktan sonra, "Arius Evi'ne mi dönüyoruz?" dedi.

Theon başını salladı, masanın altına uzanıp elini dizine koydu. Bundan nefret ediyor olabilirdi ama Theon, aralarındaki bağın gerginliğini biraz azaltınca dokunuşuyla hemen biraz rahatladığını hissetti. "Babam yarın dönecek. En yeni İşaret'e alışmamız için bize yedi gün veriyorlar. Diğer Periler derslerine devam edecek. Kaynaklar'ın ayrı bir eğitmeni olmasının bir nedeni de bu."

"Yedi gün," diye mırıldandı Tessa.

"Sen yokken nerede kalacağım?" diye merakla sordu Katya. Theon, zaman geçtikçe onun da rahatladığını fark etti.

"Sen de bizimle geleceksin," dedi Axel, kasesine biraz daha salata koyarken.

"Yapacak mı?" diye sordu Theon. "Dersleri ne olacak?"

"Bir hafta yokluğunda sorun yaşamayacak," diye yanıtladı Axel. "Onu burada Ford'la yalnız bırakmayacağım, zaten babam da öyle istedi."

Theon sinirle homurdandı. Ateş Perisi'nin Anala dışında hiçbir Krallık tarafından sahiplenilmeyeceği düşünülürken, babaları onun yalnız kalmasını asla istemezdi. Ama Luka'nın ağzından çıkan sözler, Theon'un parmaklarının Tessa'nın dizini daha sıkı kavramasına neden oldu.

Luka, "Kat'ın seninle biraz zaman geçirmesi gerektiğini şiddetle önerdi, Theon," diye ekledi.

Tessa yemeyi bırakmıştı, avuçlarını masaya koymuştu ve parmaklarının hafifçe kıvrıldığını gördü.

"Elbette onunla vakit geçirecek. Hepimiz birlikte olacağız," dedi Axel sertçe.

"Theon'un odasında mı kalacak?" diye sordu Tessa aynı ciddiyetle.

"Hayır," dedi Axel hemen. "Benimkinde kalacak."

Tessa sandalyesine yaslanıp Axel'ı inceledi. Theon, "Aptal olma. Gerçekten Arius Evi'nin özel bölümünde kalmasının en iyi fikir olduğunu mu düşünüyorsun?" dedi.

"Bizimle kalabilir," dedi Tessa, fazla rahat bir omuz silkmeye. "Bolca yer var."

"Yok," dedi Axel. "O küçük alandaki yatak berbat."

"Farkındayım," dedi Tessa kuru bir sesle.

"Ben Theon ve Tessa ile kalacağım. Sen ve Katya benim odamda kalabilirsiniz," dedi Luka ayağa kalkıp tabaklarını alarak.

"Hayır," dedi Tessa kesin bir dille, Axel ise "Gerçekten mi?" diye sordu.

Luka kaşlarını çattı. "Hayır mı? Bana karşı mı çıkacaksın, küçüğüm?" Tessa ona sadece dik dik bakınca, sırtıttı. "Ben de öyle düşünmüştüm."

"Ye, Tessa," dedi Theon, Luka gittikten ve bir daha çatalını eline almadıktan sonra.

"Aç değilim."

"Aç değil misin?" diye düşündü Axel.

"Yemek yemelisin. Yarın için güce ihtiyacın olacak," diye ısrar etti Theon, Axel'ı görmezden gelerek.

"Aç değilim," diye tekrarladı. "Sadece yatağa gitmek istiyorum."

Theon kaşlarını çattı. "Henüz erken."

Tessa şarap kadehini kaldırıp son yudumunu içti. "Evet. Deneyimlerime dayanarak, yarın yemekten çok kalanına ihtiyacım olacak."

Bunun üzerine masadan uzaklaştı, çıplak ayaklarını sert ahşap zeminde gezdirerek yemek odasından çıktı.

"Bunun için endişelenmeli miyiz?" diye sordu Axel, Theon'un şarap olmadığından emin olduğu kendi bardağından içerken.

"Sürekli onun için endişeleniyorum," diye mırıldandı Theon, neredeyse hiç dokunulmamış tabağına bakarak.

"Buraya gelmeden kısa bir süre önce tanışmıştım ama o... farklı. Celeste Malikanesi'nde tanıştığım kadından çok farklı," dedi Katya, çatalını temiz tabağının yanına koyarken.

"Nasıl yani?" diye sordu Theon, neden daha önce Tessa'yı sormayı düşünmediğini merak ederek. Artık her şey çok açıktı.

"Öncelikle, geride yiyecek bıraktı."

"Yemek yemeyi çok seviyor," dedi Axel. "Daha fazlasını ister misin Kat?"

Katya başını salladı. "Hayır, teşekkür ederim ama yanlış anladın. Geride yiyecek bıraktı. Malikanede asla böyle bir şey yapmazdı."

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Theon.

"Sana söylemedi mi?"

"Biz..."

Peki, Tessa'nın Fae olmaması nedeniyle Kaynak bağının hatalı olduğunu bu Fae'ye nasıl söyleyecekti? Elindeki her şeyi yapmasına rağmen, bu durum üzerinde kontrolü olmadığını nasıl kabul edecekti?

Katya başını eğdi ve kehribar rengi bakışları altında kıpırdamamak için elinden geleni yaptı. Tessa'nın bakışı kadar sinir bozucuydu ama bambaşka bir şekilde. Katya, onun canlandırdığı her maskeyi ve kişiliği görebiliyormuş gibi hissediyordu.

"Onun neden böyle olduğunu anlamaya hiç çalışmadın mı?" diye sordu Katya.

"Pek güvenen biri değil," dedi Theon gergin bir şekilde.

Kadının yüzünden acımaya benzer bir ifade geçti. "Elbette değil. Ne zaman—"

Katya sözünü kesince Theon, "Ne zaman değil?" diye üsteledi.

"Geçmişini sana anlatmadıysa, bunu yapacak kişinin ben olmamam gerektiğini düşünüyorum," dedi. "Lütfen benden

bunu istemeyin."

Theon masanın karşısındaki Axel'e baktı, kardeşi hafifçe başını salladı.

Tamam. Bu gece daha fazla ısrar etmeyecekti ama Tessa bir sonraki Mark'a sahip olduğunda ve onun duygularını hissedebildiğinde?

Her şey değişecekti.

THEON

"Neden aynı odada olmak zorundayız ki?" diye homurdandı Tessa, Pantheon odasının çevresinde dolaşırken. Çoraplarını ve ayakkabılarını çoktan çıkarmıştı ve Theon, onun hareket ederken parmak uçlarını duvarda sürüklemesini izledi.

"Burası Arius İşaretleme odası," diye cevapladı Theon.

"Her krallığın bunun için ayrılmış bir odası mı var?"

"Evet."

Hareket ederken mırıldanıyordu, saçları omzuna kadar uzanan bir örgüyle örülmüştü. Bol bir pantolon ve düşük kesim bir gömlek giymişti bile; son Mark'tan sonra vücudu saran hiçbir şey yoktu. Mark da değişmişti, ama o kadar rahat veya günlük değildi. Takım elbisesini çıkarmıştı ama hâlâ siyah bir pantolon ve düğmeli bir gömlek giyiyordu, kolları dirseklerine kadar kıvrılmıştı.

"Bundan sonra, şehir evine mi döneceğiz?" diye sordu Tessa, karşı duvara doğru yürürken.

"Evet. Hazır olur olmaz."

Luka, az önce üstünü değiştirdiği arka odadan çıkınca, kadın tekrar mırıldanarak onayladı. Giysilerinin bulunduğu çantayı kapının yanına koydu, sonra kollarını kavuşturup bakışlarını Tessa'nın bir tur daha atmasına çevirdi.

"Buna hazır mısınız?" diye sordu sessizce. Tessa duyduysa da, fark etmedi.

Theon başını salladı, ellerini ceplerine soktu. "Geçen seferki kadar kötü olmamalı... değil mi? Gücü artık kilitli değil. Gruplar elbette, ama eskisi gibi değil."

"Bilmiyorum," dedi Luka. "Okuduğumuz her şey, her İşaret'in ikiniz için de daha kolay olduğunu söylüyor, ama bu bir Peri ile olur. Diğer Kaynaklar zaten yetenekleri üzerinde en azından biraz kontrole sahip olacaklardır, ama bu yetenekler onunkine hiç benzemiyor."

"Bunun için hazırlık yapıyorduk," dedi Theon, sesi hâlâ alçaktı.

Luka, "Ben hala Axel'in benim yerime burada olması gerektiğini düşünüyorum" dedi.

"Bunu neden yapamayacağımızı biliyorsun. Axel'in gereğinden fazla güç kullanmasına ihtiyacımız yok. Haftalık iâşesini üç gün içinde bitirecek."

"Fark ettim."

"Yani ona bir haftalığına odalarını bir Peri ile birlikte vermenin iyi bir fikir olacağını mı düşündün?" diye sordu Theon sertçe, Tessa'nın bir anlığına hareketlerini durdurmasına ve onlara bakmasına neden oldu.

"Artık onunla aynı odada kalıyor. Ne fark eder?"

"Çok büyük bir fark var Luka. Senin odan tam karşısında, ben de tam üstündeyim. Arius Evi'nde senin odaların daha uzakta."

Theon saçlarını eliyle düzeltilti. Kardeşinin Peri kanına bu kadar bağımlı olması onun suçu değildi. Babalarına bunun için teşekkür edebilirlerdi, tıpkı hayatlarındaki neredeyse her boktan şey için teşekkür edebildikleri gibi.

"Axel, Kat'e zarar vermeyecek," dedi Tessa aniden, sesi o ürkütücü tonu almıştı.

"Kasıtlı olarak değil," dedi Theon. "Ama durumu hakkında her şeyi bilmiyorsun."

"Elbette bilmiyorum," diye alaycı bir gülümsemeyle cevap verdi. Sonra ekledi, "Ama sen de bilmiyorsun."

Theon ne demek istediğini soramadan kapı hafifçe çalındı. Luka rahibeyi içeri almaya giderken, Theon odanın

karşısına geçip Tessa'ya doğru yürüdü. Yüzünü avuçlarının içine alıp başını kaldırdı. Mor halkalar bugün daha canlı görünüyordu.

"Senin için hiçbir şey ifade etmediğini biliyorum ama burada olacağım. Tüm zaman boyunca. İhtiyacın olanı al. Bırak da bağ görevini yapsın," dedi yumuşak bir sesle, ama gözleri ona kilitlenmiş olsa da, sanki onu hiçe sayıyormuş gibi hissetti.

"Rahibe Theon bekliyor," dedi Luka ve Theon, keşke birkaç saniyesi, bir dakikası daha olsaydı diye düşündü. Son zamanlarda sürekli biraz daha fazla zaman diliyordu ki bu, özünde ölümsüz olduğu düşünülduğünde ironikti.

Tessa'yı kendine çekip bir dakikalığına kucağına alıp alnına bir öpücük kondurmak istiyordu ama tamamen aptal da değildi. Bu ona bir teselli olurdu, midesinde çalkalanan suçluluk duygusunu hafifletirdi.

Suçluluk.

Ne hissettiğini anlaması biraz zaman almıştı.

Bunun yerine yüzünü bıraktı, ama elini tuttu ve onu kanepeye doğru götürdü.

Rahibe, "Sırt üstü yat," diye emretti.

"Bu sefer içki yok mu?" diye sordu Tessa, söyleneni yaparak. İtaatin portresi.

"Çünkü gücün henüz ortaya çıkmamıştı," diye yanıtladı Theon. "Uyanıkken, buna gerek yok."

"Ya sonra?" diye sordu, ilk Mark'la birlikte aldığı ek tonik enjeksiyonuna atıfta bulunarak.

"Hayır. Bunun da olmasına gerek yok."

Ellerini karnında kavuşturmuş bir şekilde başını salladı ve adam örgüsünü omzundan itmek için uzandı. Düşük kesimli üst, bir sonraki İşaret'in gideceği kalbinin üzerindeki yere mükemmel bir erişim sağlıyordu. Luka çoktan başının yakınındaki bir noktaya geçmişti ve adam ona baktı.

"Sen hep orada duruyorsun," diye mırıldandı. "Rüyalarımda bile."

Rahibe, elinde tören hançeriyle öne çıktı. "Kan aldığımda, ben de İşaret'i çekeceğim. Daha önce olduğu gibi, gücünün onunkini geçmesi gerekecek, ama dikkat et, İşaret yerleştikçe onun duygularının selini yaşayacaksın," diye açıkladı.

"Anlıyorum," dedi Theon. Sonra Luka'ya dönerek ekledi: "İşareti çizdikten sonra, bantlardan birini çıkar."

Tessa ayağa fırladı ve o kadar hızlı hareket etti ki, Theon sendeledi. Onu bu kadar hızlı hareket ederken gördüğü tek an, onu oraya kilitledikten sonraki sabah şarap mahzenindeydi.

"Tessa," dedi Theon inanmaz bir tavırla, çünkü başka ne söyleyeceğini bilmiyordu.

Zaten odanın karşısına geçmiş, duvara yaslanmıştı.

"Bunları burada çıkaramazsın," dedi bileklerini kaldırarak.

"Buna hazırlıklıyız Tessa," dedi Theon. "Nehre her gittiğimizde buna hazırlanıyorduk."

Başını eğdi. "Ne?"

"Nehre her gittiğimizde, benim büyüüm senin büyüünü incelerdi ve Luka her zaman yakınlarda olup tehditleri ölçer ve onları en iyi şekilde nasıl azaltacağını düşünürdü," diye açıkladı Theon.

"Yani öyle değildi..." Gözleri ışıltılı kıvılcımlarıyla parladı ve rahibenin derin bir nefes aldığını duydu. "Elbette benimle ilgilenmiyordun. Hepsi senin içindi."

Kahretsin.

Bu doğru değildi ama kulağa tam olarak öyle geliyordu.

Evet, Tessa'yı gücünden bir süreliğine kurtarmak için Arius Krallığı'ndaki nehir kıyısına götürüyorlardı, ama aynı zamanda onu oraya bunun için de götürüyorlardı. Bir sonraki İşaret'i alabilmek için, en azından bu gruplardan birinin devre dışı kalması ve büyüüne erişebilmesi gerekiyordu.

"Hayır, Tessa," dedi Theon, ona doğru bir adım atarak. İlk kez aynı pozisyonda oldukları zamanı hatırlamadan

edemedi. Odanın diğerk ucunda, duvara yaslanmış haldeydi ve Theon ona yaklaşmaya çalışıyordu. "Bu senin içindi. Bizim için."

"Bunu sen seçtin, Tessa. Hatırladın mı?" diye atıldı Luka, hâlâ kanepenin yanında durarak.

Bakışları ona kaydı, bütün hafta boyunca ona attığı aynı bakışı attı, ama eli yana, Theon'un Mark'ın teninde bir pazarlık olduğunu bildiğı boşluğın tam üstüne düştü. Elinin karıncalandığını, ona anlaşmalarını hatırlattığını varsaydı. Başkalarını, birbirlerine o kadar bağılı olduklarına ve bir tehdit oluşturdıklarına inandırmasını gerektiren aynı anlaşmaydı bu ve rahibenin de orada olmasıyla, o anlaşmayı bozmaya tehlikeli derecede yakındı.

"Hadi güzelim," dedi Theon dikkatlice, bir adım daha atıp elini ona uzatarak. "Şu işi bitirelim de eve gidelim."

"Ev," diye tekrarladı, elinin arkasındaki İşaret'i inceleyerek. "Aynı görünecek mi?"

Theon, onun aniden konu değıştirmesi karşısında gözlerini kırıştırdı, ama elini uzattığı elinin üzerine koyunca biraz rahatladı.

"Farklı," diye yanıtladı Theon. "İşaretlerin hepsi farklı görünüyor. Eviana'nınkini gördün."

"Doğru," diye mırıldandı, sanki hiçbir şey olmamış gibi kanepeye yerleşerek.

Theon, Luka ile şaşkın bir bakış alışverişinde bulundu, ancak arkadaşı Tessa'yı inceliyordu ve örgüsünü kenara çekmek için elini uzatıyordu.

"Eskisi gibi olacak," dedi Luka, bakışlarına karşılık vererek.

Tessa'nın dudakları büzüldü ama cevap vermedi ve Theon rahibeye döndü. Normalde rahibeler İşaret'i çizdikten sonra salona çekilirlerdi. Bu, bir Fae'nin gücü uyandırılıp kontrolden çıktığı için kendi güvenlikleri içindi, ancak Theon'a, rahibenin gözlemlmek için odada kalması talimatı verildiğı zaten bildirilmişti. Bu, iktidardaki Lordlar ve Leydiler tarafından oybirliğiyle alınmış bir karardı.

"Hazırız," dedi Theon gergin bir şekilde.

Rahibe sadece başını salladı ve hançeri tekrar ona uzattı. Bu işi bitirmeye hazır olan adam, kanepenin yanına diz çökmeden önce avucunu kesti.

"Hazır mısın?" diye sordu.

"Bu sefer sorman ne kadar hoş," dedi ağır ağır. "Ama evet Theon. Buna hazırlıklıyım. Bu sefer ne bekleyeceğimi biliyorum."

"Kan alacağım, rahibenin İşaret'i çizmesini sağlayacağım, sonra da Luka bandı çıkaracak. Sadece bir tane. Sorun olmayacak."

"Bana bir şey açıklamana gerek yok. Daha önce hiç açıklamadın."

Cevabını yuttu. Kadın gergin ve üzgündü. Yaptığı şey ona saldırmaktı. Bıçağı kaldırıp göğsünde bir yarık açtı, kan hemen derisinden fışkırıp aktı. Rahibenin İşaret'i çekmesi için yana çekildi ve rahibenin yanına gelmesine izin verdi. İş bitir bitmez Luka bileğindeki bandı çıkardı.

İlk başta, gücü parmak uçlarında hafifçe çatırdadı, tıpkı daha önce yaptıkları birkaç seferde olduğu gibi. Theon, en azından her şeyin yolunda gittiği için hafif bir rahatlama hissetti. Derin bir nefes alıp kanayan avucunu kaldırdı ve kanı onunkilerle buluşurken mor-gri gözlerine baktı.

Işığı karanlığını sıkıca sararken, bir anlığına hissettiği rahatlama hissi de yok oldu. İçinden enerji fışkırdı, şimşekler yerde çaktı ve Theon, rahibenin küçük bir çığlık attığını duydu. İşte tam da bu yüzden bu odada olmamalıydı. Yine de Luka'nın etrafını kara alevlerden bir kalkan sarmıştı. Bu esnada bir rahibe ölürse tanrılar onlara yardım etsin.

Dişlerini sıkarak avucunu Tessa'nın göğsüne daha sıkı bastırdı ve karanlığından daha fazlasını ona akıttı. Sırtı kamburlaşmıştı, parmakları bileğini kavrayıp onu orada tutarken nefesi kesik kesik geliyordu. Luka'nın elleri omuzlarındaydı ve Theon üzerine eğilip diğer elini alnına koydu.

"İyisin küçük fırtına. Bunun olmasına izin vermelisin," diye hırıltılı bir sesle, ona daha fazla güç vererek. "Tıpkı nehir kenarında olduğumuz gibi. Bırak da yardım edeyim. Şu anda büyünü kontrol etmeye çalışma. Ona ne yapması gerektiğini göstereyim."

Tessa başını salladı, gözlerini sımsıkı yumdu ve bir damla gözyaşı şakağından aşağı süzüldü. Tırnakları adamın etine batıyor, kan akıtıyordu ama eğer buna katlanmak için buna ihtiyacı varsa, öyle olsun. Onun için ne kadar kan kaybetmeye razı olduğunun farkında değildi.

Derin bir nefes daha alıp kontrolü yeniden kazanmak için kendine bir saniye verdi, bağlantıları üzerinden bir güç dalgası daha gönderdi ve Tessa'nın büyüsü durmuş gibiydi. Gölgeleeri yavaşça, çekinerek hareket ediyordu ve Tessa'nın ışığının onu izlediğine, incelediğine yemin edebilirdi.

Beklemek.

Nedenini bilmiyordu ama karanlığı şimdi zorlanıyordu. Her zaman olduğu gibi büyüsüne uzanıyordu. Onu boyun eğmeye zorlamak yerine, gücünün etrafında yavaşça dolanmaya zorluyordu. Gölgeleeri onu kandırıyor ve kıskırtıyordu ve enerjiyle kıvılcım saçan bir ışık filizi geri uzanmaya başladı. Kemiklerindeki küçük şokları, gölgeleerinin en karanlık yerlerinde ışığının sıcaklığını hissedebiliyordu.

Daha fazla.

Her zaman bundan daha fazlasını isteyecekti.

İstediği her şeyi gönüllü olarak verse bile bu yeterli olmayacaktı.

"İşte bu, Tessa," diye mırıldandı, başparmağıyla bir gözyaşını daha silerek. "Neredeyse başardık."

Öyle olmak zorundaydı, değil mi? Ama hiçbir şey hissetmiyordu. Düşündüğü gibi bir duygu hissetmiyordu. Sanki ona sebepsiz yere işkence ediyormuş gibi hissediyordu.

Bunun bitmesini isteyerek, bir gölge dalgası daha çağırdı, birikmesine ve kabarmasına izin verdi ve sonra onu

içine gönderdi.

Tessa çığlık attı.

Ama o da aynısını yaptı, acı dolu bir ses onu parçaladı.

Çünkü onun gücü sadece onu kızdırmak, oynamak ve izlemekle yetinmemişti. Onu beklemiş, bir güvenlik duygusuna çekmişti.

Işık, vahşi bir hayvanın dişleri ve pençeleri gibi karanlığına gömüldü ve bırakmadı. Önceleri küçük şoklar olan şeyler, tüm vücudunu sarsan enerji çizgileriydi. İçgüdüsel olarak elini çekmeye çalıştı, ama kızın tırnakları daha da battıkça hareketsiz kaldı ve bağlantıyı korudu. Kahretsin, keşke bunu tekrar yapmak zorunda kalsalardı—

Ama sonra hissetti. Bir duygu kıvılcımı. Kendisine ait olmayan bir acı.

Sonra, gücü onunkini sardığında bir küfür savurdu ve aniden, ışığını teslim olmaya zorlayan gölgeleri değildi. İstedikini alan ışığıydı. Işığının karanlığını okşaması ve gücünün, sanki olduğu şeyin çağrısına karşı koyamıyormuş gibi, gönüllü olarak gitmesiydi.

Duyguları onu ele geçirirken derin bir nefes alamadı.

Acı, korku ve çaresizlik.

Yalnızlık ve umutsuzluk.

Özlem ve çaresizlik.

Ama her şeyin altında bir kararlılık vardı.

Ve öfke.

Ne kadar da öfke.

Kadının gücü onunkini de çektiğinde tekrar homurdandı ve irkilerek yeterince güçlü olamayacağını fark etti.

Onun muhtemelen kendileri kadar güçlü olduğunu biliyorlardı, ama kendilerinden daha güçlü olabileceği fikrini hiç dile getirmemişlerdi. Ancak Luka'nın da kendisi gibi düşündüğünü biliyordu. Dürüst olmak gerekirse, bu pek de olası görünmemişti. Hükümdar bir aile üyesinden daha güçlü bir varlık, onlarca yıl boyunca nasıl krallıkta saklanabilirdi?

Ama gücünün istediğini aldığı da inkar edilemezdi.

"Luka," diye hırıltılı bir sesle konuştu.

Tessa'yı hala omuzlarından tutuyor, onu kanepeye sabitliyor ve rahibenin etrafında bir kalkan oluşturunuyordu.

"Bana izin vermiyor-" Büyüsünün bir kez daha vahşice çekilmesi üzerine homurdandı. "Onu alt etmeyeceğim."

"Onu alt edemeyeceğin anlamına mı geliyor?" diye sordu Luka alçak sesle fısıldayarak. "Bant takmış."

Theon başını salladı. "Yardım etmelisin."

"Yardımcı olamam."

"Büyümüz. Birlikte," diye soludu Theon, kendi büyüsünün zayıfladığını, onun büyüsünün ise güçlendiğini hissederek.

"Theon, işler böyle yürümüyor," diye itiraz etti Luka, rahibenin duymaması için sesini alçak tutmaya devam ederek.

"Hiçbiri olması gerektiği gibi olmadı," diye çıkıştı Theon. "Hiçbir şey planladığımız gibi gitmedi. Bu neden farklı olsun ki? Lanet olsun."

Tessa tekrar çığlık attığında lanet geldi ve Theon bu noktada elinden gelen her şeyi yaparak karşılık vermek zorunda kaldı.

"Luka!" diye çıkıştı Theon. "Hemen!"

Sonra Luka'nın eli kendi elinin yanındaydı. Avucunu ne zaman ve nasıl kestiğini Theon bilmiyordu ama kara alevlerinin sıcaklığını hissedebiliyordu. Tessa'nın gücü tükenmiş gibiydi. Çok fazla bir şey değildi ama Theon'un gölgelerini büyüsünün pençesinden kurtarması için yeterliydi. Karanlık ve kara alevler tamamen senkronize bir şekilde birleşerek gücüne saldırdı ve onu teslim olmaya zorladı.

Sonunda, obsidyen siyahı ve altın rengi kordon belirdi; gümüş-mavi bir renk hafifçe iç içe geçmişti. Ellerin üzerinde, Tessa'nın kalbinin üzerinde asılı kaldı, sonra tekrar içlerine gömüldü. Theon, yaptıklarının sonuçları olacağını biliyordu ama bununla daha sonra ilgileneceklerdi.

Topuklarının üzerine oturdu, tamamen bitkin düşmüştü, ama daha da önemlisi, Tessa'nın hissettiği her şeyi hissedebiliyordu. Duyguları o kadar değişkendi ki, hangisinin kendisine, hangisinin ona ait olduğunu tam olarak ayırt edemiyordu. Deneyemeyecek kadar bitkindi. Ya da belki de bu onun bitkinliği idi.

Tessa öksürerek ve balgam çıkararak kanepeden yuvarlandı. Luka, yüzüstü yere düşmeden önce onu yakaladı. Hemen Theon'a uzattı ve onu göğsüne çekti. Aralarındaki bağ çılgınca, çılgınca titriyordu ve Tessa ona sokuldu. Bu, ona karşı savaştığı son Mark'a hiç benzemiyordu.

"Mark'ını görmem gerek," dedi rahibenin sesi.

Theon onun burada olduğunu unutmuştu.

Tessa'yı rahatlatmaya çalıştı ama kızın parmakları gömleğinin içine kıvrılmıştı ve yüzü göğsüne bastırılmıştı.

"Hadi güzelim," diye mırıldandı. "Sadece bir dakikalığına."

Başını iki yana salladı. Adam, onun gözyaşlarının gömleğinin kumaşından süzüldüğünü hissedebiliyordu ama daha da önemlisi, onun yorgunluğunu hissedebiliyordu.

"Tessa, ona İşaret'i gösterelim, sonra buradan çıkabiliriz," diye onu ikna etmeye çalıştı.

Titrek bir nefes vererek başını kaldırdı ve ondan uzaklaştı. Bağ anında panikledi ve adamın onun irkildiğini gördü.

HAYIR.

Onun ürperdiğini hissetti.

Luka sıcak ve nemli bir bezle belirdiğinde bakışları göğsüne kaydı. Theon bezi aldı ve İşaret'i nazikçe sildi, kaşlarını çattı. İşaret mükemmel görünüyordu, ancak daha önce orada olmayan ek bir girdap vardı.

"Bu doğru değil," dedi rahibe, İşaret'i takip etmek istercesine Tessa'ya doğru uzanarak, ama Luka'nın kısık bir homurtusu onu susturdu. "Bu doğru değil," diye tekrarladı.

"Bu konuda yapabileceğimiz bir şey var mı?" diye sordu Theon.

Bir an düşündükten sonra cevap verdi: "Daha önce hiç böyle bir Mark görmedim. Bilmiyorum ama bunu bildirmem gerekiyor."

"Hüküm süren Lordlar ve Leydiler," diye araya girdi Theon. "Yapılacak bir şey yoksa, bu akşam hizmetlerinize artık ihtiyaç duyulmayacak."

Ayrılma kararı net bir şekilde belli oldu ve rahibe başını eğerek ayrıldı, Luka da arkasından kapıyı kapattı.

İkisinin de dikkati, Theon'a doğru kıvrılmış olan Tessa'ya yöneldi.

"Bu da neydi böyle?" diye sordu Luka.

"Başka seçeneğim yoktu," diye cevapladı Theon.

"Seçeneğin yok muydu?" diye tekrarladı Luka. "Yeterince sikilmemiş miydik? Üstüne bir de sen mi eklemek zorundaydın?"

"Kimse neden böyle görüldüğünü bilmiyor," diye karşı çıktı Theon. "Hepsi onun bir Peri olmadığı ve bu yüzden İşaret'in farklı görüldüğünü varsayacak. Bunu sadece üçümüz biliyoruz. Bu şekilde kalmasını sağlayacağız."

Luka'nın kaşları çatıldı. "Axel?"

Theon bakışlarını kaçırdı. "Axel'ın hayatına yeterince pislik soktum. Bunu da ona yüklememe gerek yok."

Bir dakika sessizlik oldu ve ardından Luka, "Kusmaya başlamadan önce onu eve götürebilir miyiz?" dedi.

"Tessa?" diye sordu Theon, saçlarını okşayarak. Tessa sadece başını salladı.

Bu onun için yeterliydi. Onu eve götürmek. Onu güvende tutmak. Şu anda gerçekten önemseddiği tek şey buydu. Yarın Mark'ı çözeceklerdi.

Bunu da onun hakkında öğreneceği bitmek bilmeyen şeyler listesine ekleyecekti.

TESSA

Uyurken her zaman yaptığı gibi Theon'a sarılmıştı. Eli göğsündeydi, Theon'un parmakları onun parmaklarına gevşekçe kenetlenmişti ve bu rahatlığı ondan aldığı için kendinden nefret ederek iç çekti.

Teselliye ihtiyaç duyacak kadar zayıf olduğu için kendinden nefret ediyordu. Yıllardır kendi başına gayet iyi idare ediyordu.

Ama aynı zamanda kötü alışkanlıklarda boğulma yeteneğine de sahipti.

Belki de aslında hiç iyi olmamıştı.

Tanrım, şu anda bir ölümlüyle vakit geçirmek için neler vermezdi ki? Ama yine de bunun yeterli olmayacağını biliyordu. Bu lanet olası bağ, Theon'u, özellikle de elleriyle, ağzıyla ve gücüyle ona neler yapabileceğini bildiği için, onu sadece Theon'a özlemle doldurmuştu...

Bir ölümlü artık asla yeterli olmayacaktı.

Şu anda, o bağ o kadar mutluydu ki, kalçasındaki el kadar ruhunu ısıtıyordu. O el sıcaktı. Sırtına bastırdığı göğüs de öyle.

Dur. Ne?

Birdenbire gözleri açıldı ve aniden doğruldu.

Yatakta onunla birlikte yatan erkekler de uyandı ve ellerinde lanet olası silahlar ve büyü izleri belirdi.

"Neden elinde hançer tutuyorsun?" diye sordu Tessa, sesi muhtemelen kusmaktan dolayı hırıltılı çıkmıştı.

"Sanki saldırıya uğramış gibi neden yataktan fırlıyorsun?" diye karşılık verdi Luka, tehlike olmadığını anlayınca hançeri bir kenara fırlatıp sırtüstü yere yığıldı.

"Neden bu yataktasın?" diye sordu Tessa. Sonra nerede olduklarını fark etti.

Dağların eteklerindeki bahçelere bakan bir balkona açılan çift kapılı geniş bir yatak odası. Gösterişli bir banyoya açılan bir kapı. Tek kişilik yatak ve çalışma masası bulunan küçük bir odaya açılan başka bir kapı. Yatağın üzerinde dört siyah atın portresi.

Arius Evi'ndeydiler.

"Buraya nasıl geldik?" diye sordu Tessa.

"Neredeyse iki gün uyuduktan sonra yeni uyanmış biri için sorularla dolusun," diye mırıldandı Theon, hançeri karanlık bir sis girdabında kaybolurken. Elini yüzünden aşağı doğru çekti, abanoz rengi saçları dağınık ve dağınıktı.

"İki gün mü?" diye tekrarladı.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu Theon, artık tamamen uyanmış gibi görünüyordu. Onu yorgun gözlerle izliyordu ve Theon, kendisine ait olmayan bir endişe hissediyordu.

Aman Tanrım.

O da onun hissettiklerini hissediyordu. Kendi duygularıyla başa çıkamıyordu, hele ki onunkilerle.

"Tessa..." dedi Theon, içindeki ani karmaşayı açıkça hissettiği için sustu. "Sorun değil. Her şeyi özeceğiz. Sadece biraz ayarlamamız gerekiyor."

"Tamam. Ayarla," diye mırıldandı, Luka'nın yataktan kaydığını izlerken.

Çıplak.

Sanki kendini de çıplak bulacakmış gibi aşağı baktı. Ama hayır, üzerinde bol pantolon ve Theon'un şehir evinde giydiğini belli belirsiz hatırladığı tişörtü vardı. Tekrar yukarı baktığında, Luka'nın bir pantolon giydiğini gördü ki bu biraz hayal kırıklığı yarattı.

"Neden çıplaksın?" diye patladı.

"Değilim," dedi ve Tessa gözlerini devirdi.

"Neden çıplaktın?"

"Çıplak uyuyorum."

Başını eğdi ve adamın pantolonunu iliklemesini izledi.

"Her zaman mı?"

"Elbette," diye kuru bir şekilde cevapladı. Bakışları Theon'a kaydı. "İyi misin?"

Theon başını salladı. Luka balkon kapısına doğru yürüdü ve Tessa, dışarı adım attığında kanatlar belirirken sırtındaki kasların nasıl dalgalandığını izledi. Sonra gökyüzüne fırladı ve içindeki bir şey onun gidişini görünce üzüldü.

Bu da aptalcaydı.

Ona hala öfkeliydi.

"Her zaman birçok şeyi çok hızlı bir şekilde hissediyorsun," dedi Theon, dikkatini tekrar üzerine çekerek.

Tessa bileklerindeki bantlarla oynuyordu. İki gündür uyuyorsa, huzursuz ve keyifsiz hissetmesine şaşmamak gerekti. Bunun, biri çıplak iki erkek arasında uyanmasıyla hiçbir ilgisi yoktu.

Sadece bu düşünce bile onu ateşlendiriyordu.

Theon'a baktı. En azından pantolon giymişti.

Ancak bu durum onu rahatlatmaktan çok sinirlendirmişti.

Aman Tanrım.

"Neden bizimle aynı yataktaydı?" diye sordu Tessa.

Theon onu dikkatle izlerken, "Axel ve Katya onun odasında. Bizimle kaldığını biliyordun," dedi.

"Bu ev çok büyük. Kalabileceği başka oda yok mu?"

"İstenmeyen ilgiyi çekmeden olmaz."

"Çünkü baban, odaları burada değilken Axel'in bu kanatta uyumasından şüphelenmeyecektir, değil mi?"

"Biz bununla uğraşıyoruz."

"Peki bu yatakta?"

"Üç kişilik olarak tasarlandı, Tessa."

"O odada tek kişilik bir yatak var. Ya da bir kanepesi. Ya da yerde."

Theon iç çekerek yataktan kalktı. "Neden üzgün olduğunuzu anlamıyorum, sadece ikiniz bir tür çıkmazın ortasındasınız. Siz neredeyse baygınken ve ben son İşaret'ten bitkin düşmüşken bizi yalnız bırakamazdı."

"Üzgün değilim. Sadece... beklemiyordum," diye karşılık verdi. "Ne yapıyorsun?"

Odadan çıkmadan önce tek cevabı "Kahve" oldu.

Huysuzlanarak, devasa yataktan sürünerek çıkarken saçlarını yüzünden geriye itti. Kendi kokusunu alabiliyordu ve dilini kaplayan her neyse zımpara kağıdı gibiydi. Dişlerini iki kez fırçaladıktan sonra büyük duşa girdi. Ilık suyun hissettiği her şeyi yıkayacağını umuyordu ama tam tersini yapıyordu. Büyüsü, teninin altında hapsolmuş bir şekilde vızıldlıyordu ve suyu soğuk yapıyordu. Bağ, Theon'u bulmaya gitmesi için onu zorluyordu ve kendini derin bir nefes almaya zorlayarak banka çöktü. Bağ engellemenin yolları vardı. Theon bunu başarmıştı ve o da bu şeyi gizlice kontrol altına almanın yollarını bulmuştu ama onun gibi engelleyemiyordu.

Ve tanrılar, bunu engellemek istiyordu. Her saniyesinden nefret ettiğini ve istediğini bilmesini istemiyordu. Soğuk suyun bile rahatlamaya yetmediğini bilmesini istemiyordu. Kendi parmaklarıyla tekrar rahatlama bulsa bile, bunun hiçbir işe yaramadığını bilmesini istemiyordu. Ona herhangi bir rahatlama sağlamak yerine, sadece isteğini artırdığını. Bunda hiçbir dikkat dağıtıcı unsur yoktu. Düşüncelerinin ve duygularının ona fazla gelmesini engelleyemiyordu.

Hayal kırıklığıyla iç çekerek duşunu bitirdi. Kurulandıktan sonra, yanında asılı duran ipek bir sabahlık aldı ve hâlâ aşırı hassas olan tenine değen pürüzsüz kumaşa dişlerini sıktı. İlk Mark'ta kumaşın tenine

değmesine dayanamadığı için acıdığı o acıyı neredeyse tekrar yaşamak istedi. Bu tartışmasız daha da kötüydü.

Tessa bantlardan biriyle oynuyordu, bir dakikalığına da olsa çıkarmayı düşünüyordu. Bir dakikalığına kontrol edebilirdi, değil mi?

Elbette kontrol edemezdi. Çıkarması, kendi başına temizleyemeyeceği bir karmaşaya yol açacaktı. Dex burada değildi ve Theon'un bantları kendi başına çıkarabileceğini bilmesini istemiyordu.

Dex.

Lord Jove'la birlikte olduğunu fark etmesiyle şüpheleri su yüzüne çıkmasına rağmen, onu özliyordu. Sadece Dex'i değil, Corbin ve Lange'i de özlemişti. Brecken ve hatta Oralia'yı bile. Kat'in etrafta olması biraz yardımcı oluyordu ama dişiyi neredeyse hiç görmüyordu. Dex her zaman onu malikaneden çıkarmanın, hayatını biraz olsun unutmasını sağlamanın bir yolunu buluyordu.

Çok fazlaydı. Bütün bunlar çok fazlaydı.

"Tessa mı?"

Ellerini makyaj masasına dayamış, başını öne eğmiş, tek bir lanet şeyi kontrol etmeye çalışıyordu ama bunu bile başaramıyordu.

Dokunuşunu hissettiğinde derin bir nefes aldı. Tek bir parmak. Omurgasından aşağı inen tek şey buydu. Tek bir parmaktı, ama onu umutsuzluğun eşiğine getirdi ve başını kaldırdığında, aynada Theon'un bakışlarıyla karşılaştığında yanaklarından süzülen iki damla gözyaşıydı bunlar.

"İhtiyacın olanı sana vereyim, Tessa," diye mırıldandı, sesi o kadar sertti ki Tessa, bacaklarını daha da sıktı.

"Peki sence neye ihtiyacım var?"

Parmak şimdi omurgasından yukarı doğru uzanıyordu ve ensesine ulaştığında, adamın eli boğazına dolandı. Tutuşu gevşekti, başparmağı çenesinin alt kısmında geziniyordu.

"Sadece benim sana verebileceğim bir şey."

"Ya da başkasından almama izin verebilirsin," diye karşılık verdi.

Gözleri parladı, içlerindeki karanlık yoğunlaştı. "İkimiz de biliyoruz ki aynı olmayacak ve kesinlikle yeterli olmayacak. Tıpkı parmaklarının az önce yeterli olmadığı gibi. Yine."

"Bunu bilmiyorsun."

Dudakları seğirdi. Kulağına "Yalanlar," diye fısıldadı, sonra dudaklarını yavaşça boynuna indirdi. Tüm bu süre boyunca gözlerini aynadan ayırmadı. Ta ki yumuşak öpücükleri keskin ısırıklar ve sert emmelerle karıştırmaya başlayana kadar. Sonra başı omzuna düştü, gözleri titreyerek kapandı.

Diğer elinin parmak uçlarını kadının yan tarafında yukarı aşağı, kaburgaları boyunca kalçasına ve tekrar yukarı doğru gezdiriyordu. Her geçişinde sabahlık biraz daha gevşiyordu. Dudakları boynundan çıplak tenine doğru hareket ediyor, ipek kumaş omzundan aşağı kayıyordu.

"Söyle bana," diye mırıldandı.

Başını iki yana salladı ve adam omzunu dürterek nefesini tuttu. "Sana asla söylemeyeceğimi söylemiştim."

"Bir daha asla olmayacağını da söylemiştin," diye cevapladı, parmakları yine onun gövdesi boyunca sürükleniyordu ama bu sefer eli kalçasının etrafına kaydı ve onu kendine doğru çekti.

"Bunun hiçbir anlamı yok," dedi nefes nefese inlerken, adamın ona bastırıldığını hissetti. Bağ çılgıncaydı, büyüğü de öyleydi ve hiçbirine karşı koyacak kadar güçlü değildi. Pes etmek, kaçınılmaz olanla savaşmaktan daha kolaydı zaten.

Tutuşunda kıvranırken kaşları şaşkınlıkla kalktı. Hâlâ üstü çıplaktı. Bir eli göğsüne doğru kayarken, diğeri bol pantolonunun kemerine indi. Bir çiviye üzerinde gezdirdi, dokunuşuyla midesi kasıldı.

"Bunun hiçbir anlamı yok," diye tekrarladı. "Bu bir dikkat dağıtma."

"Bir dikkat dağıtma. Elbette. Başka bir şey değil."

"Bunu yapma. Beni yatıştırmaya çalışma."

Elleri kalçalarına inip onu makyaj masasına kaldırdığında, bir inilti daha koptu.

"Aklımdan bile geçirmem güzelim," diye cevapladı, cüppesinin kuşağını çekiştirerek.

"Söyle bana," diye ısrar etti.

Sırıttı ve kravatını çözdü. Cüppe kravatsız da yerinde duruyordu, ama zar zor. "Şimdi kim talepte bulunuyor?"

"Sana yalan söylememi istiyorsun," diye alay etti. "Bana, benim için ne ifade ettiğini tam olarak anladığını söylemeni istiyorum."

Islak saçlarına bir el kayd ve başını geriye doğru yatırdı, adam ona doğru eğildi. "Ben senin hiç istemediğin bir hayattan dikkatini dağıtan şeyim." Dudağının kenarına bir öpücük. "Bu dünyada nefret ettiğin her şeyim." Diğer köşeye bir öpücük. "Ben senden her şeyini alan kötü adamınım." Çenesine bir ısırık. "Öyleyse benden al, Tessa. İhtiyacın olanı al. İstedtiğin bu, değil mi? Benden tek istediğin bu, al gitsin."

Geri çekildi, bir kez daha bakışlarını ona dikti, saçlarını bıraktı ve sabahlığı yavaşça bir kolundan, sonra diğerinden aşağı kaydırıldı. Bir şekilde gözleri daha da karardı, çıplak göğüslerine ve çıplak etine karşı şehvetle doldu.

Bunu yine mi yapıyordu? Ona olmayacağını söylemişti ama siktir et, dikkat dağıtma yöntemi çoktan işe yaramıştı. Banyoya girdiğinden beri tek düşüncesi onda, dokunuşunda ve dudaklarındaydı. Hayatından bir mola, tam da olmasını istediği gibi.

Düşünmek için kendine bir saniye bile tanımadan öne atıldı, parmakları abanoz rengi bukleler halinde kıvrılırken ağzı onunkine çarptı. Adamın gürleyen iniltisi, sahip olduğu tüm kontrolü kullandığını ve bunun da gitmesine izin verdiğini söylüyordu.

Öpücük ateşli, yakıcı ve günlerdir birbirlerinden esirgedikleri ihtiyaçla doluydu. Dillerinin yalamaları ve dişlerinin ısırılmaları, ilk seferlerinden beri birbirlerini kızdırıp köşeye sıkıştırdıkları her anı, bu ihtiyacı kendi

başlarına tatmin etmeye çalışıp da başaramadıkları tüm yolları anlatıyordu.

Çünkü sadece bu, sadece onlar, her zaman yeterli olurdu.

Bu düşünce onu öfkелendirdi ve adamın saçını çekiştirince adam homurdandı.

"Söyle bana küçük fırtına," diye mırıldandı tenine doğru, "birkaç dakika önce kendine dokunurken ne düşündün?"

"Sen değil," diye tükürdü.

"Daha fazla yalan," diye mırıldandı göğsünden aşağı doğru inerken. "Ağzını özlediğim kadar yalanlarını da özlemeye başlıyorum."

"Yalan söylemiyorum," diye soludu, adamın ağzı meme ucunun etrafında kapandı ve dili sert uca değdi.

"Bana mükemmel bir yalancı olduğun söylendi," dedi, parmak uçları bacağında yukarı kayarken diğer göğsüne doğru hareket ederken, baldırından başlayıp uyluğunun iç kısmına doğru kaydı. Bacakları kendiliğinden açıldı ve başparmağı vücudunun ortasına kaydı. Çok hafif bir dokunuştı ama onu sarstı ve karanlık bir kıkırdama duyuldu. Başparmağı ağzına geldi, dili yastığı yalamak için dışarı fırladı. "Sanırım bundan sonra bana damlamalarının sebebinin ben olmadığımı söyleyeceksin," dedi.

Oturuşunu dikleştirdi, dudaklarında alaycı bir ifadeyle ona doğru eğildi, "Belki de Luka'yı düşünüyorumdur, çünkü o benim eşim olacak." diye alaycı bir şekilde söyledi.

"Dikkatli ol, Tessa," dedi Theon sertçe.

Memnun bir sırıtış belirdi. "Belki de burada olduğumuz sürece onu çıplak bir şekilde yatakta yanımda hissetmenin ne kadar hoşuma gideceğini düşünüyordum. Belki de sıcak tenini benimkinde, dilini bacaklarımın arasında hissetmenin nasıl bir şey olacağını düşünüyordum."

"Eğer istediğin buysa, güzelim, sadece sorman yeterli," diye sözünü kesti Theon ve dizlerinin üzerine çökerken ağzı açık kaldı.

Bacaklarını kavrayıp onu makyaj masasının kenarına doğru çekerken, şaşkınlıkla bir çığlık attı. Dilinin vücudunun ortasına değdiği an, ona vakit tanımadı. Ani hisle dizleri kapanmaya çalıştı ama adam omuzlarıyla dizlerini çoktan desteklemiş, onu açık tutmuştu.

"Theon," diye nefes nefese söyledi. Onun yalvarmasını beklemişti. Adamın hoşuna giden de buydu. Onun onu istemesini duymak, dudaklarından çıkan kelimelerin ona, çok değer verdiği o kontrole sahip olduğunu hissettirmesini seviyordu; isterse onu reddedebileceğini biliyordu.

Ama onu fark etmedi. Tüm dikkati, dilinin onu günlerdir peşinde koştuğu bir uçuruma sürüklediği yere odaklandı. Klitorisine hafifçe vurarak, onu ağzına sürtecek uzun ve sert bir yalama daha yaptı. Adamın ona gülümsediğini hissetti ve adam dudaklarını parlatarak ağzını ondan çekerken küfretti. Gözleri, zaferin şeytani bir parıltısıyla onunkilerle buluştu.

"Tekrar söyle Tessa. Duşta kendine dokunurken ne düşünüyordun?" diye sorduğunda, uyluğunun iç kısmında bir sızlanma oldu.

"Sen," diye soludu. "Hep sen oluyorsun ve bundan nefret ediyorum."

Sonra, gücü vücudunda yılan gibi kıvrılırken inledi, gölgeler çıplak teninde öyle bir şekilde kayıyordu ki, büyüğü teninin altında mücadele ediyordu. Dışarı çıkmak istiyordu.

"Theon," diye tekrar nefes aldı.

"Ne istiyorsun söyle bana, küçük fırtına."

Ama ona hiçbir şey söylemiyordu. Eli tekrar saçlarına gitti ve ağzını ağrıyan merkezine çekti. Adam ona karşı koymadı ama kadın titremenin bağ boyunca yayıldığını hissetti. Onu kendine doğru tutan tutuşu hiç gevşemedi ve adam tam olarak söz verdiği şeyi yapıp ona unutmaması gerekeni verdiğinde başı geriye düştü. Adam klitorisini öpmek ve emmek ile dilini onun en derin yerlerinde gezdirmek arasında gidip geliyordu. Kadının onu orada

tutmasını, bunu ona yapmaya zorlamasını umursamıyor gibiydi. İçindeki bir şey, adamın ona verdiği bir kontrol hissi olduğunu fark etti. Şu anda ihtiyacı olan bir şey daha olduğunu biliyordu ama kadın bunun üzerinde fazla durmayacaktı.

Ayaklarının omuzlarına ulaşp kendini ona yaslamasından nefret ediyor olabilirdi ama umurunda değildi. Aç bir erkek gibi davrandığı için değil. Bir bakıma, muhtemelen öyleydi. O da en az kendisi kadar açlıktan çıldırmış olmalıydı. Haklıydı. Ondan tek istediği buydu ve o kelimeleri söylemediği sürece, ihtiyacı olanı alacaktı.

Tam da tatlı bir noktaya dokundu ve kadın ona karşı koydu. Adamın iniltisi kadının içinde yankılandı. Mutluluğa bu kadar yaklaşırken nefes nefeseydi, görüşü parıldıyordu. Adam ona hiç ara vermedi. Bu sefer ondan alay eden veya talep eden yoktu. Eğer kadın alacaksa, görünüşe göre o da alacaktı.

Her kıvrım, her hareket ve her yalama onu o uçuruma yaklaştırıyor, alt karnında, uyluklarında, tüm vücudunda gerginlik artıyor ve klitorisine sert bir dokunuşla onu zorla üzerine çekiyordu. Söylediği gibi, ondan zevk alıyordu. Dilinin üzerine boşaldığında titreyen bir enkaz gibiydi ve adam durmadı. Titreyen uzuvları ve terden parlayan teniyle dili hareket etmeyi bırakana kadar. Ağzı açık bir şekilde iç uyluğuna bir öpücük kondurdu. Sonra bir tane daha.

Ayağa kalktı, ateşli bakışları onu süzdü ve sonra onu kucakladı. Onu yatak odasına geri götürürken, bu sefer umursamadı. Ayağa kalkmaya çalışsa bacaklarının tutamayacağından oldukça emindi.

Theon onu yatağa yatırdıktan sonra bir bardak su alıp ona uzattı. Kadın büyük bir yudum aldı. İçkisini bitirir bitirmez, adam bardağı elinden alıp kenara koydu. Ağzı tekrar onunkine değmeden önce çenesini eliyle kavradı ve dudaklarında kendi tadını tatmasını sağladı. Gözlerinin içine bakacak kadar geri çekildi.

"Kendine dokunduğunda başkasının sana yaptığı başka şeyleri düşündüğünü söyle bana," diye sordu, gözlerinde çılgınca bir şey vardı ve bu, kızın içinde heyecandan bir ürpertiye neden oluyordu.

"Neden?"

"Çünkü sana bir şey yapmayı düşünen tek kişinin ben olduğumdan emin olmak istiyorum."

Sırıttı. "Sanırım fantezilerimi kendime saklayacağım."

Yüz hatları karardı. "O zaman onları değiştirmek zorunda kalacağım."

"Bununla iyi şanslar," diye alay etti, çünkü bunun kendisine ne getireceğini çok iyi biliyordu.

Ve adamdan alçak bir hırıltı yükseldiğinde ve pantolonunu çıkarırken onu yatağa ittiğinde hayal kırıklığına uğramadı.

Sabahın geri kalanında ondan istediğini aldığı için hiç de hayal kırıklığına uğramadı.

Çünkü her şey bundan ibaretti.

Bir dikkat dağıtma.

"Luka yakında dönecek," dedi Theon, masada onun yanındaki koltuğa otururken.

Kızarmış tavuk, salata, meyve, ekmek, peynir ve sebze dolu bir çeşit çorba vardı. Theon onun için bir kase doldurmuştu ama o kaseyi kenara itip tabağına tavuk, meyve ve ekmek koymuştu.

"Nereye gitti?" diye sordu Tessa.

"Uçan."

"Evet, ama nerede?"

"Eminim bir süreliğine evine gitmiştir."

Kaşları çatıldı. Yakınlarda bir evi olduğunu söylediklerini hatırladı. "Emlakçısı mı?"

"Öyle bir şey işte."

"Nerede?"

"Dağlarda."

Tessa arkasına yaslandı. "Malikanesi dağda mı? Yani bir kulübe falan mı?"

Theon bardağını ağzına götürüp cevap verdi, "Ya da başka bir şey." Daha fazla soru sormasına fırsat vermeden ekledi, "Ye. Günler oldu."

"Evet, bu yüzden açım," diye mırıldandı. "Bunun son birkaç saatlik sevişmeyle hiçbir ilgisi yok."

"Bunu yapmadan önce yemene izin vermeliydim."

Bağın aşağısında onun iç çatışmasını hissedebiliyordu. Gerçekten bir şeyden dolayı suçluluk mu duyuyordu?

Hayır. Suçluluk duygusunu nasıl hissedeceğini bilmiyordu. Theon bunu kendisi söylemişti. Pişmanlık duymadan yapılması gerekeni yapıyordu. Onu umursamıyordu. Sadece onu bir arada tutmak için yapılması gerekeni yapıyordu. Bu yüzden fiziksel beslenme ihtiyacını gidermeden önce onunla başka şekillerde ilgilenmişti. Ne kadar berbat bir durumda olduğunu, kapanmanın eşiğinde olduğunu hissetmiş ve onunla ilgilenmişti. Hepsi buydu.

Boğazını temizleyerek, "Okuduklarından bir şey anladın mı?" diye sordu.

"Pek sayılmaz," diye yanıtladı Theon. "Ama duruşma yapıldığına ve en yeni Mark göreve başladığına göre, artık buna daha fazla odaklanabileceğim."

Tessa başını sallayıp bir parça ekmek kopardı.

"Ama senin yardımına ihtiyacım olacak."

"Buna çok ihtiyacın var gibi görünüyor," diye espri yaptı.

"Geçmişini bana anlatmanı istiyorum."

"Anlatacak bir şey yok. Her şey benimle ilgili dosyanda."

"Ama bunların hepsinin uydurma olduğunu varsaymak zorundayım. Hepsinin gerçek olmadığı açık," dedi Theon.

Çatalıyla bir parça kavunu delerek mırıldandı.

"Sen her zaman Celeste Malikanesi'nde miydin?"

"Hatırladığım kadarıyla evet."

Theon başını sallayıp tavuğa uzandı. Bu tuhaf hissettirdi. Sadece ikisinin olduğu medeni bir yemek. Saatlerdir onunla

aynı yataktaydı, ama bu onun gününün tuhaf kısmıydı.

"Aklınıza gelebilecek, yardımcı olabilecek başka bir şey var mı?"

"Tam olarak ne aradığını bilmiyorum Theon," diye cevapladı, çatalıyla tabağındaki meyveleri hareket ettirirken.

"Aslında her şey. Sıradan görünse bile önemli olabilir."

"Hiçbir şey yok."

"En azından deneyebilir misin? - Kahretsin."

Bu kelime karşısında onun gerildiğini açıkça hissetmişti.

"Denemediğini ima etmek istemedim," dedi hemen.

"Ama geçen akşamki yemekte bilmediğimiz şeyler olduğunu ima etti."

"Nasıl yani?" diye mırıldandı, bu konuşmayı bitirmeye hazır bir şekilde. Tüm bunlardan uzaklaşmak için hayatının en iyi seksini yapmıştı ve şimdi adam her şeyi tekrar gündeme getiriyordu.

Adam tereddüt edince, kadın ona baktı. Adam onu inceliyordu, ne söyleyeceğini açıkça tartışıyordu. Çatalını şangırıtıyla tabağına düşürdükten sonra, sandalyesine yaslandı ve bantların etrafındaki alanı ovuşturdu. "Şunu yapmayı bırak."

"Ne yapıyorsun?"

"Ne hissettiğimi anlamaya çalışıyorum."

"Çok şey hissediyorsun. Her zaman."

"Axel ve Kat nerede?" diye sordu, konuyu değiştirip suyuna uzandı.

"Uyanık olduğunu kimseye söylemedim."

"Neden?"

"İhmalimi mazur görmelisin. Senin o muhtaç amınla biraz meşguldüm, güzelim."

Theon yemeğini rahatça yemeye devam ederken Tessa'nın boğazına su kaçtı, ama onun eğlencesinin aralarındaki bağa yansıdığını hissetti. Çorba kasesini geri iterek, sadece elleriyle bir şeyler yapmak için kaşığı aldı, ama tabii ki şimdi Theon'un bacaklarının arasında yaptığı

tüm o şeyleri hatırlıyordu. Uzun zamandır hissetmediğı kadar lezzetli bir şekilde ağrıyordu.

"Yarın bantları çıkarabileceğın bir yerde olacağız," dedi Theon bir an sonra. "Eğitim odalarına benzer bir yer, yani bantları sadece sifonlamaktan fazlasını yapabileceksin." Kadın sadece başını sallayınca, "Orada birkaç gün kalmayı planlıyoruz, bu yüzden bantlar olmadan bolca zamanın olacak," diye ekledi.

"Arius Evi'nden mi ayrılıyorruz?" diye sordu, kaşığı ağızına kadar gelmişti.

Başını salladı. "Yarın sabah. Metroya gidiyoruz."

Tessa kaşığını düşürdü, sıcak çorba sıçradı ama fark etmedi. "Yeraltı mı?" diye tekrarladı.

Theon çorbayı temizlemek için peçete kullanırken hafifçe kaşlarını çattı. "Evet. Cienna ile görüşme fırsatımız var."

"Ama aslında yer altında değil, değil mi?"

"Sanırım hayır," diye cevapladı ve kaslarındaki tüm gerginlik hafifledi, ta ki "Ama Ozul Dağları'nda bir mağara ve tünel sistemi var, yani teknik olarak yeraltında olduğunu sanıyorum," diyene kadar. Başını hızla kaldırıp onu süzdü. "Tessa, sorun ne?"

"Hiçbir şey," diye hırıltılı bir sesle söyledi ama çoktan ayağa kalkmıştı. Odanın içinde, yatak odasında hareket ediyordu bile. Üzerinde sadece bol bir pantolon ve Theon'un gömleğı vardı. Yemekleri gelmeden önce tekrar duruladıktan sonra saçlarını gevşek bir topuz yapmıştı. Şimdi çift balkon kapısını hızla açıp dışarı sendeleyerek çıktı ve temiz havayı içine çekti.

Bir el dirseğini kavrayıp onu durdururken aynı anda gökyüzünden bir figür düşüyordu.

"Neler oluyor?" diye sordu Luka, kanatlarını incelerken kaybolurken.

Ama Tessa, onların söylediklerine odaklanamıyordu. Yeraltına gidiyorlardı. Günlerce. Ve orası yerin altındaydı. Oradaki insanları hiç saymıyorum bile. Arius Krallığı onları

denetliyor olabilir, ama Tessa'nın bildiklerinden ve Theon'un söylediklerinden, Yeraltı başlı başına bir krallıktı.

"Tessa mı? Tessa, bana bak."

Yüzünde, ona bakmaya zorlayan eller vardı ama gözleri sımsıkı kapalıydı. Ellerini itti. Çıplak ayak parmaklarını mermer zemine bastırdı, onu yere seren dondurucu soğğun tadını çıkardı. Derin bir nefes alarak sonbahar havasının kokusunu alabiliyordu ve yüzünde serin esintiyi hissedebiliyordu.

"Gözlerini aç, Tessa." Luka'ydı bu. "Hemen."

"Ben bir eğitim odasında değilim," diye hırıltılı bir sesle konuştu.

Başka bir el yüzünü avuçladı, bu seferki çok sıcaktı. "Tessa, gözlerini aç."

Gözlerini kırptırdı, safir gözlerine odaklanırken bağ göğsünde tuhaf bir şeyler yapıyordu. Adam hiçbir şey söylemedi, öylece durdu. Ona kendini topraklayabileceği başka bir şey veriyordu.

Ayak sesleri duyuldu ve bir an sonra Theon geri döndü. "Buraya," dedi sertçe, omuzlarına bir battaniye dolayarak. "Biraz dışarıda oturabiliriz."

Luka'nın parmakları çenesinde gezinirken, elini indirdi. Theon yanına oturdu, Luka da karşlarına bir sandalye çekti. Bu hoşuna gitmişti. Onu hâlâ orada görebiliyordu, Theon'un dokunuşu aralarındaki bağı ve dolayısıyla onu yatıştırıyordu.

"Yarın metroya gidiyoruz," dedi sonunda, zar zor duyulabilecek bir sesle.

"Öyleyiz," diye onayladı Luka.

"Orada ışık yok."

"Onların ışığı var."

Başını iki yana sallayıp battaniyeye daha sıkı sarıldı. "Işık yok. Hava yok. Sadece karanlık ve sönen yıldızlar."

"Bu konuda ne yapacağız?" diye sordu Theon, onu daha da yakınına çekerek.

"Gitmeliyiz. Cienna'nın bizi bir daha ne zaman göreceğini kim bilir," dedi Luka, saçındaki tokayı çekerek. Kahverengi saç telleri yüzüne dökülüyordu. "Bize verecek cevapları olduğunu biliyorsun."

"Ve bu cevapların bedeli olacak," diye iç çekti Theon.

"Onunla ilgilenenecektir," diye onayladı Luka.

"Bekle, ödeme benim mi?" diye sordu Tessa, Theon'a bakarak.

"Hayır, güzelim, ama seninle ilgili soruları yanıtlamadan önce seninle tanışmak isteyecek," dedi saçını kulağının arkasına sıkıştırarak. "Ama seninle orada olacağız. Hepimiz. Ana bölgelere vardığımızda yer altındaymışsın gibi hissetmeyeceksin."

Bakışlarını bölerek balkon korkuluğunun üzerinden görünen manzaraya baktı. "Gökyüzünü görebiliyor musun?"

Cevap vermeden önce uzun bir süre sessiz kaldı. "Hayır, Tessa. Gökyüzünü göremezsin."

"Ve orada mı kalacağız?"

"Birkaç gün için," diye doğruladı.

"Ama beni orada bırakmayacaksın, değil mi?"

Theon, "Hayır, Tessa. Seni orada bırakmayacağım." dediğinde cevabı bir tür amansız kararlılıkla doluydu.

Gözleri önce ona kaydı, sonra tekrar Luka'ya döndü. "Sana sormuyordum. Beni sürekli karanlıkta bırakıyorsun."

Luka, "Seni orada bırakmayacağım, Tessa," dediğinde bakışlarını bir an olsun ondan ayırmadı.

Neden onayını istediğini bilmiyordu. Ona inanmıyordu ama içindeki bir şey yeminine razı olmuştu.

Günün geri kalanını balkonda geçirdi.

AXEL

"Biraz daha ileri," diye seslendi Axel omzunun üzerinden.

"Bunu söyleyip duruyorsun," diye homurdandı Tessa.
"Ama hâlâ bu tünellerdeyiz."

Bunu söyleyip duruyordu ama sakın kalmasına nasıl katkıda bulunacağını bilmiyordu. Theon ve Luka, buraya gelmesine verdiği tepkiyi ona anlatmışlardı, anlatmamış olsalar bile, onu Yeraltı kapısından geçirirken biriken fırtına, bu konudaki hisleri hakkında yeterince şey söylüyordu.

Theon elini sıkıca tutuyordu ve Luka da arkalarında, yakınlardaydı. Şu anda geçtikleri geçit, iki kişinin yan yana yürümesine bile yetecek kadar geniş değildi, üç kişi bir yana. Tek ışık, Luka'nın kara alevlerinin parıltısıydı. Çok fazla değildi ama hepsinin görüşü gelişmişti, bu yüzden yeterliydi.

"İyi misin?" diye sordu Katya'ya bakarak.

Yanında, üzerinde antrenman kıyafetleriyle yürüyordu. Adam ona diğer kıyafetlerini getirmeyi teklif etmişti ama kadın buna gerek olmadığında ısrar etmişti.

Zaten yapacaktı. Antrenman kıyafetlerinden fazlasına ihtiyacı vardı. Arius Krallığı'na atanan Perilerin kıyafetlerine hiç dikkat etmemiştir, ama Akropolis'te bulunup diğer birçok Periyi görünce, Krallıkların Perilerini ne kadar farklı kontrol ettiğini fark etti. Üstelik Periler,

Krallıklarına ve görevlerine atanmadan önce genel olarak ne kadar farklıydılar.

"İyiim," diye yanıtladı Kat.

"Burada olmak seni rahatsız etmiyor mu?"

"Hiç de bile."

Dikkatini doğrudan önüne verdi ve Axel, içini kemiren öfkeyi bastırdı. Yalnızken onun yanında yavaş yavaş rahat etmeye başlamıştı, ama diğerlerinin yanında, onun güvencelerine rağmen aşırı temkinliydi.

Sessizlik çökmüştü, kayalık zeminde ayak seslerinden başka bir şey duyulmuyordu. Doğrudan Cienna'ya gidiyorlardı. Ya da plan buydu. Cienna hazır olduğuna karar verene kadar onu görmeyeceklerdi ve bir haberci gelip onları yanına götürdüğünde bunu anlayacaklardı. Bu yüzden şimdilik geçitleri takip etmeye devam ettiler.

Katya, "Arşivlerin yeraltı mezarlarında zaman geçirdim" dedi.

Axel ona tekrar baktı. "Ne?"

"Arşivlerin altında yer altı mezarları var. Orada zaman geçirdim. Bu yüzden yer altında olmak beni rahatsız etmiyor," diye açıkladı.

"Bu mantıklı."

"Biliyorum."

Dudaklarının köşesi seğirdi. "Çok mütevazısın, kedicik."

"Gerçekleri dile getirmek mütevazılık değildir."

Hareket ederken kolu onunkine değdi ve geri çekti. Ama bu temasla büyüğü neredeyse teninden fırladı. Dişlerini sıkarak gölgelerin olduğu yerde kalmasını sağladı. Yeraltını kontrol ediyor olabilirlerdi, ama "kontrol" kelimesini gevşekçe kullanırdı. Yine de tam rezervleri olmadan buraya asla gelmezdi ve merakını gidermek için gücünü ortaya dökmek şu anda bir seçenek değildi.

Ya da hiç, gerçekten.

"Özür dilerim," diye mırıldandı Kat.

Axel sessizce kendine küfretti çünkü elbette dokunuşuna tepki verdiğini düşünüyordu ve o da öyleydi ama...

Kahretsin. Bunların ne önemi vardı ki? Neden umurundaydı ki?

Bu çok saçmaydı.

Bir an sonra geçit, oldukça büyük bir mağaraya açıldı. Birkaç geçit buradan ayrılıyordu, ama burada Luka'nın alevlerine gerek yoktu. Her birkaç metrede bir büyük mangallar çevre boyunca dizilmişti ve temel ihtiyaç malzemeleri satan birkaç pazar tezgahı vardı.

Yiyecek.

İksirler.

Silahlar.

Haritalar.

Yeraltında hayatta kalmak için ihtiyaç duyulacak her şey.

"Bu kadar mı?" diye sordu Tessa.

Axel ona baktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Yeraltının böyle olmasını beklemiyordum," dedi bakışlarını mağaraya doğru çevirerek.

"Burası küçük bir karakol," diye açıkladı Theon, kızın elini elinden çektiğinde.

"Burada kimse yok," dedi Kat, Tessa'yı mağaranın derinliklerine doğru takip ederken.

Axel ellerini ceplerine soktu ve kadınların her şeyi nasıl algıladıklarını izlerken topuklarının üzerinde geriye doğru sallandı. Merkez bölgeleri gördüklerinde ne düşüneceklerini ancak hayal edebiliyordu.

"Burada birkaç tane var," diye yanıtladı Axel. "Gizleniyorlar ama izliyorlar."

"Neden?" diye sordu Tessa.

Axel omuz silkti. "Bazıları geldiğimizden beri bizi takip ediyor. Kime borçlularsa ona rapor verecekler. Diğerleri ise istismar edebilecekleri zayıflıkları görmeyi bekliyor. Büyük ihtimalle ikinizin de bileklerinde bantlar olan tutsaklar olduğunuzu ve neden burada olduğunuzu öğrenene kadar sizinle ilişki kurmak istemediklerini varsayıyorlar."

"Mahkumları Yeraltı'ndan bizzat siz mi geçiriyorsunuz?" diye sordu Tessa, iki kadın da bilinçaltında bileklerini ovuşturuyordu.

"Bazen," diye onayladı Axel.

"Hiç dışarı çıkmıyorlar mı?"

"Bazıları gidemez. Çoğu kişi gitmemenin daha güvenli olduğunu düşünür."

Tessa başını salladı. Tezgahlardan birine yaklaştı ama Luka oradaydı ve onu durdurdu.

"Sadece bakmak istiyorum," diye homurdandı Tessa.

"Hayır," dedi Luka. "Biz hiçbir şey aramıyoruz."

"Bakmasına izin ver," diye bir ses geldi gölgelerin arasından.

Cesur bir ruh, diye düşündü Axel, sesin geldiği yöne doğru gözlerini kısarak.

"Şu anda ihtiyacımız yok," diye cevapladı Luka, Tessa'yı mağaranın merkezine doğru çekerken.

Ses ona tısladı. "Herkesin ihtiyaçları vardır ve burada her türlü ihtiyaç karşılanabilir."

"Gerek var mı?" dedi Tessa, kaşları çatılarak.

Bok.

Soru, gölgelerin arasından beliren bir figüre işaret ediyordu. Uzun boylu ve kıvrak kadın, omuzlarına dökülen koyu renk saçlara sahipti. Dudakları kurnaz bir gülümsemeyle kıvrılmıştı ve bakışları hepsinin üzerinde gezindi.

Axel çoktan Kat'in önüne geçmişti ama Kat merakla etrafına bakıyordu.

"Ona soru sorma," diye fısıldadı Axel ve onun başını salladığını gördü.

"İhtiyacın olan her şey Yeraltı'nda bulunabilir," diye cevapladı kadın. "Büyüler. Büyüler. Silahlar. Sırlar. İntikam."

Tessa bileklerini ovuşturdu, sihrini bastıran bantlar yüzünden eti kızarmış ve kızarmıştı.

"Onunla konuşma, Tessa," dedi Theon sertçe.

Tessa'nın önüne geçmiş, Luka da yanına çekilmişti. Theon'un karanlığı yerde sürükleniyordu. Bazıları kadına doğru ilerliyor, bazıları Tessa'nın bacaklarının etrafından dolanıp gövdesine tırmanıyordu. Luka eğilip kulağına bir şeyler mırıldandı. Tessa'nın gözleri fal taşı gibi açıldı ve anlayışla başını salladı. Axel, Axel'in ona buradaki paranın madeni para değil, iyilik olduğunu ve sadece bir sorunun cevabını almanın bile başkasına borçlanmak için yeterli olduğunu söylediğini varsaydı.

Kadın başını eğdi. "O bir mahkum."

Sorgusuz sualsiz akıllıca.

"O benim," diye yanıtladı Theon. "Ve bunu aklında tutsan iyi olur, Cadı."

"Elbette, Lordum." Ses tonunda hafif bir alaycılık vardı. "Ama sorusuna cevap verildi."

Theon'un önünde karanlık bir girdap belirdi ve ayaklarının dibine bir bıçak fırlattı. "Bunun yeterli bir ödeme olacağına inanıyorum."

"Öyle, Lordum," diye cevapladı, bıçağı yerden alarak. "İyi yolculuklar."

Sonra tekrar gölgelerin arasında kayboldu.

"Bilmiyordum," diye fısıldadı Tessa.

"Sorun değil," dedi Theon gergin bir şekilde.

Hiçbiri kendilerine yaklaşılabileceğini beklemiyordu ama beklemeliydiler. Metro giderek huzursuzlanıyordu ve Axel eskisi kadar sık ortaya çıkamıyordu. Seçim Yılı'ndan bu küçük tatilde burada olmalarının bir sebebi daha.

"Hadi devam edelim," dedi Luka. "Bunun haberi çoktan yayılmıştır."

"Bilmiyordum," diye tekrarladı Tessa.

Axel, Katya'yı bir geçide doğru yönlendirirken ona anlayışlı bir gülümsemeyle baktı.

Birkaç dakika daha yürüdükten sonra Kat'e, "Antrenmanların iyi gidiyor mu?" diye sordu.

"Evet."

"İlk test turu Samhain kutlamalarından sonra yapılacak."

"Biliyorum."

"Haberlere göre eğitmenleriniz bantlarınızın çıkarılabileceğine inanıyor," diye devam etti. "Bu etkileyici. Çok az kişi ilk testte bantlarını çıkarıyor."

"Bu günlerde uzakta olmak sonuçları değiştirebilir" diye yanıtladı.

"Bundan mı endişeleniyorsun?"

"Hayır, ama pratik yapmanın gerekli olduğu aşikar. Yeteneklerinizi bu şekilde ustalaştırmadınız mı?"

"Burada olduğumuz sürece seni antrenmana götürebilirim," diye teklif etti.

"Gerçekten mi?"

Gülerek homurdandı. "Sadece sorman gerek, Kat."

"Bu, sizin anlattığınız kadar basit değil."

Sonra adam onu kendine doğru çektiğinde nefes nefese kalmıştı, adamın gölgeleri önlerine çıkan bir figüre kalkan oluşturunuyordu.

"Nereden çıktı?" diye fısıldadı Kat.

Ama Axel cebinden küçük aynayı çıkarıp Cienna'nın mesajını buldu. Theon'a bakarak, "Zamanı geldi," dedi.

Elçiyi bir saat daha takip ettiler. Onları dolambaçlı geçitlerden geçirdi, çoğu onları tek sıra halinde gitmeye zorladı. Axel önde, elçinin hemen arkasında kaldı ama Theon ve Luka'nın sürekli ikna çabalarını duyabiliyordu. Onu geçmeye zorladıkları ilk dar geçitti bu. Elçi onları beklemeyecekti. Onu kaybederlerse, siktirip giderlerdi. Cienna'nın, onu nasıl bulacaklarını bilmeyenleri bilerek yanlış yönlendiren korumaları vardı.

Sonunda, oraya doğru ilerledikçe giderek büyüyen hafif bir ışık belirdi ve nihayet açık mağaraya adım attıklarında Axel rahat bir nefes aldı.

Bu mağara, karşılaştıkları diğerlerinden daha büyüktü. Bir duvara raflar yerleştirilmişti; içlerinde ne olduğunu

ancak tanrıların bildiği çeşitli şişeler ve teneke kutular vardı. Taş duvara oyulmuş bir ocakta, içinde çeşitli tencerelerin kaynayıp buharlaştığı geçici bir soba vardı. Alanda birkaç masa vardı ve odaya çıkan dört ayrı geçit daha vardı.

"Artık kaos her yerde seni mi takip ediyor?"

Hepsi keskin sesi duyunca dönüp baktılar ve karşılarında uzun boylu bir kadın gördüler. Maun rengi saçları sırtına kadar örülmüş, siyah kıyafetleri vücudunu sarmıştı. Menekşe rengi bakışları, Tessa'nın etrafına bakındığı Theon'a odaklanmıştı.

"Cienna," dedi Axel öne çıkarak. "Bizi kabul ettiğin için teşekkür ederim."

"Sen Cienna mısın?" dedi Tessa'nın şaşkın sesi.

Cienna hiçbir şey söylemedi. Sadece onu izlemeye devam etti.

"Birbirinizi tanıyor musunuz?" diye soran Theon'du.

"Hayır," diye mırıldandı Tessa, Cienna'nın bakışlarını bölüp etrafa bakınarak. "Sadece şaşırdım."

"Cienna?" diye sordu Theon, Tessa'ya inanmadığı belliydi.

"Dikkatli konuş," diye sertçe karşılık verdi Cadı. "Beş kişisiniz. Beş soruya cevap vereceğim. Her birinden bir soru."

Theon, "Beş soru kesinlikle yeterli değil" diye savundu.

"Belki hayır, ama bu senin hak ettiğinden çok daha fazlası."

Bir kahkaha tufanı koptu ve hepsi Tessa'ya döndü.

"Ne?" diye sordu. "Ondan hoşlanıyorum." Theon'a dönerek, "Onu da bir şarap mahzenine mi kilitledin?" diye sordu.

Ama Cadı soğukkanlılıkla, "Sanırım mağaralar ağı biraz daha rahattır," diye cevap verdi.

"Ben yapmadım-" diye başladı Theon, ama sonra Cienna'nın kavisli kaşları karşısında ağzını kapattı.

"Tamam. Beş soru," dedi Axel öne çıkarak. "Bize verebileceğiniz her türlü bilgi için minnettar olacağız. Değil mi?" Theon'a keskin bir bakış attı. Aracı olmaktan bıkmıştı ama Cienna, babalarının arkasından Koruyucu bağını bahsettiği için saklanmak zorunda kaldıktan sonra Theon ve Luka ile doğrudan çalışmayı reddetti.

Theon'un çenesindeki kas titredi ama başını sertçe salladı. "Elbette Cienna. Sağlayabileceğin her şey paha biçilmez olacak."

"Peki sen, Sargon soyundan gelen?" Dikkatini Luka'ya çevirdi, sonra gözleri kısılmadan önce kocaman açıldı. "Ne yaptın?"

"Her zamanki gibi, ne hakkında konuştuğunu bilmiyorum Cienna," dedi Luka, kollarını göğsünde kavuşturarak.

Onaylamaz bir şekilde mırıldandıktan sonra dikkati tekrar Katya'ya kaydı. "Seni burada görmek hiç beklenmedik bir şey."

Axel, onu tanıyıp tanımadığını sormaktan kendini alıkoydu. Zar zor. Ama dilini tutmayı başardı.

Cienna onlara sırtını dönerek, üzerinde açık duran bir sürü kitabın olduğu masaya doğru yürüdü. "Sorularınızı sorun."

"Eğer bize sadece birer dakika veriyorsanız, birkaç dakikaya ihtiyacımız var," diye karşılık verdi Theon.

Sabırsız bir hareketle elini sallayarak devam etmesini istedi ve Axel, kardeşinin sinirlenmesiyle sırtışını gizledi. Tessa, malzemelerin bulunduğu raflara doğru ilerlerken merakla onları izliyordu.

"Cadıların kötü olduğu söylenir," diye yorum yaptı ve bir kutuya uzandı.

"Öyleyiz," diye yanıtladı Cienna, kitabından başını kaldırmaya zahmet etmeden, sadece bir sayfa çevirdi. "Onu yerine koy."

Tessa omuz silkti. Kutuyu yerine koyup parmağını bir bitkinin yaprağında gezdirdi. "Bitkiler o kadar da kötü

görünmüyor."

"Bunu değerlendirmelerini yapan rahibelere söyle," diye karşılık verdi Cienna.

"Rahibeler cadı değil."

Cienna başını kaldırdı. "Öyle değil mi? Kendilerine farklı bir isim veriyor olabilirler ama kim oldukları konusunda yanılmayın."

Tessa'nın gözleri büyüdü, ama tekrar konuşmadan Theon, "Soru yok, Tessa," dedi.

Ona dik dik baktı ve başka bir masaya geçti.

"Bütün gün benim değil Theon," dedi Cienna sinirle. "Bilmek istediğini bana sor."

"Dediğim gibi, beşten fazla soru var ve cevaplarınızın daha fazla soru yaratacağından hiç şüphem yok," diye cevapladı Theon, Cienna'nın oturduğu masaya doğru yürürken.

"Doğru soruları sorarsanız, durum böyle olmayacaktır."

"Bildiklerini konuş, o zaman bunların hiçbirine gerek kalmaz."

Cienna kitabını sertçe kapattı. "Yardı mı mı istemiyorsan, söylemen yeterli."

Tessa artık onlara katılmıştı ve Axel, onun gözlerinin Cienna ile Theon arasında gidip geldiğini, yüzünde meraklı bir ifade olduğunu gördü.

"Benim bir sorum var," diye aniden Tessa odaya seslendi.

Theon başını hızla ona doğru çevirdi. "Hayır, Tessa. Hangi soruları soracağımızı tartışmamız gerek."

"Her birimize bir tane vereceğini söyledi. Ama her birimize sorulacak bir soru veremezsin."

"Tessalyn, konuşma," diye emretti Theon, büyüleyici bir şekilde Tessa'nın dilini susturdu.

Axel, Tessa'nın gözlerindeki menekşenin öfkeyle parladığını gördü. Parmakları kıvrıldı ama orada bir ışık çıtırdadığına yemin edebilirdi. Ama bantları takılıydı...

"Anlamadığın şeylerle oynamak ne kadar da aptalca," dedi Cienna gizemli bir şekilde.

"O zaman anlamama yardım et," dedi Theon hayal kırıklığıyla.

"Sorularınızı bekliyorum."

Theon'un karanlığı belirdi ve Axel'a kardeşinin ne kadar sinirlendiğini gösterdi. Cienna ona kayıtsız bir bakış attı. Sonra başını yana eğerek sihrinin Tessa'ya doğru sürüklenmesini izledi.

"Tanrılar aşkına," diye mırıldandı Luka. "Sana bir soru soracağım. Ebedi Savaş nedir?"

Cienna doğruldu, avuçlarını masanın üzerine koydu. "Bu beklediğim bir soru değildi."

Luka, "Bu, endişelenmemiz gereken bir şey gibi görünüyor" diye yanıtladı.

"Bu Augury olayı mı?" diye sordu Axel, Katya'nın çekinerek kendine doğru bir kitap çekmesini izlerken.

Cienna da bunu fark etti, kitabı ondan aldı ama aynı zamanda bir diğerini de ona doğru kaydırды.

"Tessa'yı öldürmeye çalıştıkları düşünüldüğünde 'Augury olayı' çok gerçekmiş gibi görünüyor," diye karşılık verdi Theon.

Axel'a o geceyi anlatmışlardı, ama o zamandan beri kimse Tessa'nın peşine düşmemişti. Yine de, onu ikna etmeye yetecek kadar kanıt değildi. Amaçlarının bir kehanetin gerçekleşmesini engellemek olduğunu düşünen gizli bir topluluk, Axel için fazlaydı. Ama yine de onlara kimin saldırdığı ve bu savaşın ne olduğu sorusunu akla getiriyordu. Çünkü evet, eğer bir savaş yaklaşıyorsa, muhtemelen buna hazırlıklı olmalıydı.

Farkında olmadan Kat'e yaklaştı ve şimdi omzunun üzerinden baktığı kitaba baktı. Ama okuyamıyordu. Anlayabildiği kadarıyla Kayıp Dil'de yazılmıştı.

"Yani bu savaş..." diye üsteledi Axel, Cienna sessiz kalınca.

"Sonsuz Savaş, Devram yaratılmadan çok önce başladı," dedi Cienna. "Bu yüzden ona sonsuz deniyor. Bir süreliğine kazanıldığına inanılıyordu, ancak Kaderi değiştiren seçimler yapıldı ve savaş tüm diyarlarda devam ediyor."

"Ama ne-" Tessa, Theon'un ona soru sormamasını söyleyen bakışını attığında gözlerini devirdi.

"Bunu kendi başıma daha detaylı araştırabilirim," dedi Theon. "Cienna aniden daha cömert bir ruh haline bürünmezse sorularımıza dikkat etmeliyiz."

"Baban benim ölüm emrimi geri mi çekti?" diye sordu Cienna sertçe.

"Hayır," diye cevapladı Theon.

"O zaman seni gördüğüm için minnettar olmalısın, Theon St. Orcas."

Theon derin bir nefes aldı, belli ki sakinleşiyordu, sonra şöyle dedi: "Tessa'nın bir tür fırtına yaratma yeteneği var. Havayı kontrol edebiliyor. Bunu yapabilecek bir tanrı veya tanrıça bilmiyorum, bu da beni onun bir Miras olmadığına inandırıyor."

"Ne?" diye sordu Tessa. "Bana bundan hiç bahsetmedin."

Axel ellerini ceplerine soktu. Theon, düşüncelerini ve planlarını herkesle paylaşmadan önce her şeyi halletmeyi severdi. O ve Luka buna alışkındı, ama Tessa... değildi.

Theon ona bakmadı, Cienna'ya odaklanarak sordu: "Eğer o bir Miras değilse ve bir Fae değilse, başka ne gibi seçenekler var?"

Tessa alaycı bir tavırla masadan kalkıp tekrar etrafta dolaşmaya başladı. "Başka seçenekler. Sanki onun değerli köpeklerinden biriymişim gibi," diye mırıldandı kendi kendine, ama hepsi duydu. Luka, Theon'a bezgin bir bakış attı.

"Başka nasıl ifade edebilirim ki? Anlamaya çalıştığımız şey bu değil mi?" diye sordu Theon, başparmağı ve işaret parmağıyla alnını ovuşturarak.

Cienna sustu, cevabını tartışıyor gibiydi. Ya da belki de nasıl cevap vereceğini bilmiyordu. Axel emin değildi.

Cienna her zaman belirsiz ama yardımsever bir tavır takınmıştı.

Sonunda, "Aradığınız tüm cevaplara sahip değilim." dedi.

"Ama yardımcı olacak bilgilerin var," diye karşılık verdi Theon. "Benim sorum da bu. O bir Peri değil. Muhtemelen Miras da değil. Peki başka neyin soyundan geliyor olabilir?"

"Sayısız diyar ve sayısız soy var," dedi Cienna, başka bir kitaba uzanırken. "Bazıları hâlâ varlığını sürdürüyor. Bazıları çoktan yok oldu. Bazıları yeniden doğdu."

"Bu bir cevap değil ve sen bunu biliyorsun," diye itiraz etti Theon.

Menekşe rengi gözleri öfkeyle parladı ve Theon'a döndü. "Kaderi zorlamak isteyebilirsin Theon, ama ben istemiyorum. Elimden geleni söyleyeceğim. Bu yeterli değilse, buradaki işimiz bitti."

"Ama hâlâ bir sorum var," diye aniden atıldı Tessa. "Beni sorumdan mahrum bırakma Theon."

"Ben değilim-" diye söze başladı Theon, ama Axel araya girdi.

"Onun adını söyledin."

Tessa onu fark etmedi, kaynayan tencerelerden birine baktı ama Theon ona doğru döndü. "Bunu açığa vurduğun için duyduğun hayal kırıklığını hissediyorum. Kaynak bağının gereklerinin üstesinden gelebilir misin?"

"Anlamıyorum," dedi Katya, kitabından başını kaldırarak.

"Dördümüzün dışında başka insanların yanında benim adımı söyleyememesi gerekiyor," diye açıkladı Theon, bakışlarını Tessa'dan hiç ayırmadan.

Sonunda ona döndü, gözlerinde bileklerindeki bantlarla olmaması gereken bir güç parlıyordu. Axel kendini Kat'e doğru kayarken buldu, onu Tessa'dan kısmen koruyordu.

Tessa'nın dudağının kenarı alaycı bir sırıtışla yukarı kalktı. "Sırlarım olduğu konusunda ısrar ettin, oysa yoktu, ben de saklayacak birkaç tane buldum."

"Bu bilginin tüm bunları çözmemize yardımcı olabileceğini biliyorsun, değil mi? Bunu neden benden saklıyorsun?" diye sordu Theon.

Başını yana eğdi. "Neden Miras olmadığım konusundaki şüphelerini benden sakladın? Neden benden bilgi sakladın? Neden buna devam ediyorsun?"

"Yeter artık," diye araya girdi Cienna. "Bana onun başka hangi varlıklardan geldiğini sordun," diye cevapladım. Aradığın kesin cevapları sana veremeyebilirim, ama güven ki cevapları kendi başına bulman için sana yeterince şey verdim."

Theon sinirle ellerini saçlarından geçirdi ve Axel kardeşini izledi. Her zaman kontrolü elinde tutuyordu. Her zaman odadaki en zeki ve en bilgili kişi olduğundan emin oluyordu. Derslerinde kendini bu kadar zorlamasının sebebi buydu. Luka'yla Kaosfer oynarken burnunun sürekli bir kitapta olmasının sebebi buydu. Theon'un, kendisine avantaj sağlayacak en ufak bir gerçeği bulma ihtimaline karşı tuhaf teoriler araştırmasının sebebi buydu. Ona bu konuda zorluk çıkarabilirlerdi ama gerçek şu ki, Axel yaptığı her şeyin buna hazırlık için olduğunu biliyordu. Babaları Devram'ı yönetmek istiyordu. Theon'un tek isteği bunu engellemek ve Arius Krallığı halkını diğer Krallıklardan gelebilecek herhangi bir misillemeden korumaktı. Yüzyıllardır dışlanmış bir Krallık olmuşlardı ve bundan memnunnlardı.

Yeraltı hakkındaki gerçekleri, bitmek bilmeyen araştırmaları sırasında ortaya çıkarmıştı. Sonra tüm planları değişmişti. Artık mesele sadece Arius Krallığı değildi.

Sonra sıra Devram'a geldi.

"Geriye üç soru kaldı," dedi Cienna, çöken sessizliğe.

"Bize bir dakika ver," diye çıkıştı Theon. Odada volta atmaya başlamıştı ve Luka, uzaydaki her şeyi keşfetmeye devam eden Tessa'yı izliyordu.

"Soruma gel," dedi Axel, Theon tartışmaya başlayınca elini kaldırarak. Çünkü tüm bunları dikte ettirmesine izin veremezdi. Öğrenilmesi gereken daha çok şey vardı. "Yirmi yıldan uzun süredir kimse onun Peri olmadığını nasıl bilmedi? Bu nasıl mümkün olabilir?"

"Kimsenin bilmediğini kim söyledi?" diye karşılık verdi Cienna.

"Bunu yapmış olsalar bile, nasıl gizli tutuluyor?" diye sordu Axel.

"Gücün doğumla birlikte serbest kalır," dedi Cienna. Axel'in kolları geriye doğru kıvrıldığı için ön kolunda görünen hafif gümüş rengi İşaret'e başını salladı. "Belli ki o İşaret ona Ortaya Çıkış Töreni'ne kadar verilmemiş."

"Ancak onun gücü bir noktada bunu aşacaktı," diye savundu Axel.

"Öyleydi," dedi Theon. "Onu seçtiğim günden beri."

"Ama daha önce hiç böyle olmamıştı? Mantıklı değil," dedi Axel.

"Dediğim gibi, rahibelerin kim olduğunu yanlış anlama," diye araya girdi Cienna, kitabını hızla kapatarak. "Benim yapabildiğim iksirleri ve iksirleri onlar da yapabilir. Bazıları İşaretler, büyüler ve her türlü büyü konusunda benim kadar yetenekli."

Theon duraksadı. "Büyü mü? Lilura Inquest'in meşhur olduğu türden mi?"

"Evet," diye yanıtladı Cienna. "Bu da sorularınızdan biri sayılır."

"Cienna," dedi Theon inanmazlıkla. "Ciddi olamazsın."

"Ama öyleyim. Geriye bir sorum kaldı. Madem konuşmalarına izin vermiyorsun, belki de kadınlar sorsun," dedi sertçe.

Evet, bu hiç akıllıca değildi. Axel, Cadıların zaten erkeklerden pek hoşlanmadığını biliyordu. Sonra, lafı dolandırmak zorunda kaldığı Kat ve Theon'un sürekli susmasını söylediği Tessa ile buraya gelmişlerdi.

"Bir sorun mu var Kat?" diye sordu Tessa ve Axel'in gözleri şaşkınlıkla açıldı. Tessa sadece kendi sorusundan bahsetmişti, ama soruyu Katya'ya yöneltti.

"Her zaman sorularım olur," diye yanıtladı Katya. "Ama sen de sorabilirsin."

Tessa başını salladı ve parmağıyla masanın üzerine rastgele bir desen çizmeye başladı. "Çıkış Törenimin olduğu gece Rordan'la konuştum."

Odadaki erkekler hareketsiz kaldı, ancak Axel, Theon'un Achaz Lord'un adını söyleyerek ona alçak sesle homurdandığını duydu. Tessa, her zamanki gibi onu görmezden geldi.

"Bana Devram'da olmamın nedenini sorguladığını söyledi," diye devam etti Tessa. "Theon'un benim ne Peri ne de Miras olduğuma inandığını açıklamasıyla, Devram'da doğmadığım teorisi güçleniyor."

"Hayır," diye sözünü kesti Theon. "Tanrılar bu dünyayı terk etti ve asla müdahale etmeyeceklerine söz verdi. Kilit altındayız ve unutulduk. Bunu biliyorsun Tessa. Çalışmalarının bir parçasıydı."

"Kaynakların ne olursa olsun Üstatlarına itaat etmeleri gerektiği de çalışmalarımın bir parçasıydı ve hepimiz bunun doğru olmadığını öğrendik, Theon," dedi Tessa.

Axel, kadının dudaklarının seğirdiğini görmek için tam zamanında Cienna'ya döndü. "Sorunu sor."

"Ben buradan değilsem, Devram'daki diğerlerinin de buradan olması gayet doğal... Başkaları da var mı? Benim gibi?"

Axel, sesinin sonlara doğru çatallaştığına yemin edebilirdi ve Theon, Axel'e onun her şeyini hissedebildiğini gösteren bir şekilde ona bakıyordu.

"Senin gibi birileri olduğundan şüpheliyim... Evet, Tessa, başkaları da var," dedi Cienna, Cadı'nın sesinde bir parça acıma vardı. "Daha fazlasını söyleyemem, yoksa kaderi kıskırtmış olurum, ama şunu bil: Sen diğerlerini bulmaya

çalışırken, onlar da seni bulmaya çalışıyor. Uzun zamandır kayıpsın, ama artık değil. Dikkatli ol."

Tessa'nın kaşları çatıldı ve dişlerini alt dudağına geçirdi.

"Neden... endişeli hissediyorsun?" diye sordu Theon.

Theon'a dik dik bakınca endişesi anında kayboldu ve Axel, "Sıkılmadım. Sinirliyim. Sana. Yine." diye karşılık verdiğinde kahkahasını bastırmak zorunda kaldı.

"Dün bana hiç kızmadın. Hem de defalarca," diye umursamaz bir omuz silkmeye cevap verdi ve Tessa'nın gözleri inanmazlıkla irileşirken Axel bu sefer güldü. Ama söylemek üzere olduğu şeyi geri alamadan Cienna konuştu.

"Git. Üç gün içinde seni tekrar çağırtacağım," dedi, saksılardan birine geçip içine ne tür cadılık büyüsü varsa serpmeye başladı bile.

Theon itiraz edecekti ama Luka'nın ona attığı sivri bakış hepsini kurtardı. Tanrıya şükür. Cienna'nın onlara aynı hafta içinde dönmelerini söylemesi Theon için bir zafer olmalı.

"Zaman ayırdığın için teşekkürler Cienna," dedi Theon, girdikleri geçide doğru ilerlemeden önce. Haberci onları geri götürmek için orada bekliyordu.

Luka, Tessa'yı geçide doğru sürükledi; yüzü, böylesine dar bir alana girmek zorunda kaldığı için çoktan solmuştu. Kat'in yanına doğru yürümeye başladı, ama sonra Cienna, "Axel. Bekle," diye seslendi.

Kat durakladı, ona soru sorarcasına baktı ve adam ona hızlıca sırtıttı. "Luka ile git. Bir dakikaya gelirim."

"Kaybolmazsın değil mi?" diye sordu tereddütle.

"Hayır. Çok uzun sürmeyecek."

Başını salladı ve onu beklemek için duran Luka'ya yetişmek için adımlarını hızlandırdı. Hızlıca başını sallayıp mağaradan çıktılar ve Axel, Cadı'ya döndü. "Theon endişeli. Bugün onunla ilgilendiğin için teşekkür ederim."

Cienna sinirle elini salladı. "Kardeşinin önünde birçok zorluk var. Her şeyi yoluna koymadan önce insanları içeri almayı öğrenmesi gerekecek. O da öyle."

"Tessa mı?"

"Onun da," diye cevapladı Cienna, tencereyi üç kez karıştırdıktan sonra tahta kaşığı kenara koydu.

Bu...ilginç bir cevaptı.

"Ama sormadığın soruyu tartışmak istiyordum," dedi Cienna ona dönerek. "Daha doğrusu, sormadığın sorulardan birini."

"Daha spesifik olman gerekecek," dedi Axel göz kırparak, kollarını kavuşturup kalçasını masaya yaslayarak.

Cienna onun bu neşeli haline karşılık vermedi. Bunun yerine, "Bir sınırı aşmaya yakınsanız endişelenirsiniz ve cevap evettir," dedi.

Axel doğruldu, yutkundu. "Bunu... bana bakarak mı anlıyorsun?"

"Hayır, bunu yeteneklerimden dolayı söyleyebilirim," diye karşılık verdi.

"Şifa mı?"

"Sormak istediğin soru bu değil," dedi Cienna. "O çizgiyi aşarsan, geri alınıp alınamayacağını bilmek istiyorsun."

Axel'in bakışları ondan uzaklaştı. Çünkü evet, bu soru onu rahatsız ediyordu. Haftalık erzakları yeterli değildi. Gittikçe daha fazlasına ihtiyaç duyuyordu. Bu yol, Arius'un sonsuza dek kana susamışlık tarafından kontrol edilmesini tetikleyen bir Miras'a çıkıyordu. Dengeyi sağlamak için, haddini aşanların yetenekleri ellerinden alınıyor ve güneş ışığında zayıflamaya, sonsuza dek karanlığa ve arzulara bağlı kalmaya lanetleniyorlardı.

Babasının onu buraya zorla getirmesinin bir önemi yoktu. Babası onu böyle kontrol ediyordu. Babası, tüm büyüünü boşaltmasını sağlamanın bir yolunu bulur, sonra da onu, Tessa'ninkilerle aynı malzemeden yapılmış ve gücünün yeniden dolmasına izin vermeyen zincirlerle bileklerinde günlerce o halde bırakırdı. Babası, onu güçsüzlüğünden neredeyse delirecek ve boşluğu doldurma ihtiyacıyla vahşileşecek hale gelene kadar orada bırakırdı.

"Olabilir mi?" diye sordu Axel boğazındaki yumruyla. "Lanet bozulabilir mi?"

"Bu bir lanet mi?" diye karşılık verdi Cienna.

Bakışları aniden onunkilere döndü. "Başka türlü nasıl düşünülebilir ki?"

"Bazıları için bir lanet, bazıları içinse bir lütuftu."

"Hiçbir Mirasın, armağanlarını kaybetmeyi bir lütuf olarak nasıl düşünebildiğini anlayamıyorum."

"Böyle bir şeyden sadece Miras'ın etkilendiğini varsaymak ne kadar da kibirli bir düşünce," diye azarladı, duvara oyulmuş bir köşeye doğru ilerlerken. İçeri uzanıp küçük bir matara çıkardı. Matarayı Axel'a uzattığında, dokunulduğunda soğuk olduğunu görünce şaşırdı.

"Serin kalmak için yazılmış bir kelime" diye açıkladı.

"Luka'ya bunu yapabileceğini söyleme. Mağarasını ziyaret etmeni isteyecektir," diye şaka yaptı Axel, şişenin kapağını çevirerek.

Cienna dilini şaklattı. "Hazine hazinelerinin yanına yaklaştıracığı birkaç kişiden biri olduğumu sanmıyorum."

"Adil," diye kabul etti, şişeyi burnuna götürüp koklayarak. Sonra başını hızla kaldırdı. "Bu kan."

"Öyle."

"Peri kanı."

Cienna başını salladı. "İhtiyacın olacak."

"Bu... harika," diye mırıldandı Axel, kapağı tekrar çevirip ceketinin iç cebine koydu.

"Yolun henüz belli değil," dedi Cienna. "Kader senin için son seçimini yapmak üzere bekliyor. Akıllıca seç."

"Her zamanki gibi yardımseversin Cienna," dedi Axel bir kez daha göz kırparak. "Başka bir şey var mı?"

"Şimdilik değil, ama teşekkür ederim. Buraya kadar bildiğini belli etmediğin için."

"Elbette." Aynayı cebinden çıkarıp elinde çevirdi. "Görüşürüz, olur mu?"

Ona el sallayarak veda etti, alabileceği en iyi vedaydı. Dürüst olmak gerekirse, teşekkür bile başlı başına bir

şoktu. Ama Cadı'yla kurmak için bu kadar çok çalıştığı kırılğan güveni asla riske atmazdı. Theon ve Luka'nın, Cienna'nın Muhafız tahvilini verdiğini öğrendiğinde, babalarının verdiği ölüm emri yüzünden büyük bir suçluluk duyduklarını biliyordu. Elbette bir intikam bekliyorlardı, ama bunu beklemiyorlardı. Cienna, hiçbiri bu dünyaya gelmeden çok önce Arius Konseyi'ndeydi.

Yani Axel en iyi yaptığı şeyi yapmıştı: hasar kontrolü. Theon zor kararları nasıl vereceğini ve yapılması gerekenleri nasıl yapacağını biliyor olabilirdi, ama sonrasında ortalığı temizleyen Axel'dı. İnsanlarla nasıl konuşulacağını bilen oydu. İnsanları nasıl yatıştırıp sakinleştireceğini bilen oydu. Bir şeyleri çarpıtıp herkesin faydalanmasını sağlayan oydu, ama bu ilişkiler onun da sır saklamasıyla gelmişti.

Cienna'nın aynadan iletişime geçmesini beklemesine gerek olmaması gibi. Metroya geldiğinde onu nasıl bulacağını bir yıldan uzun süredir biliyordu. Bu yüzden diğerlerine yetişmeye gittiğinde kaybolmaktan endişe etmiyordu.

Kat'in yanından geçip grubun önüne doğru ilerlerken çenesini sertçe salladı. Cienna'nın habercisi hâlâ onları dışarı çıkarırken, Theon ve Luka ona soru sormadılar. Dahası, Tessa'ya ve onu bu geçitlerden bir kez daha geçirmeye fazlasıyla odaklanmışlardı.

Onları bulduğu noktaya geri döndüklerinde, haberci karanlığın içine doğru kaybolmadan önce eğildi ve Axel tekrar öne geçti.

Tekrar hareket etmeye başladıklarında Kat'a "Sorunuz neydi?" diye sordu.

Yüzünü kaldırıp ona baktı, birkaç buklesi gözlerinin önüne düştü. "Ne?"

"Cienna'ya soru sorma fırsatın olmadı. Eğer şansın olsaydı, ona ne sorardın?"

Gözleri başka tarafa kaydı ve o dağınık koyu saç tutamlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Ben..."

Bilinçli bir düşünce olmadan, son anda ne yaptığını fark etmeden, sanki elini tutmak istercesine uzandı. Kadın neredeyse utanmış gibiydi. Adam, sanki kendi rahatsızlığıymış gibi, neredeyse hissedebiliyordu.

"Kat?" diye üsteledi, diğerlerinin duymaması için sesini alçak tutarak.

"Önemli değil," dedi aceleyle. "Eminim cevabı bir noktada ortaya çıkacaktır."

"Keşfetmeyi umduğun şeyi paylaşman daha mantıklı olmaz mıydı? Belki ben bir şeyler biliyordum? Ya da Luka veya Theon?"

"Hayır, yapmazsın."

"Bunu bilemezsin."

"Bunu biliyorum," diye homurdanarak karşılık verdi, aynı bukleler serbest kalıp tekrar alnına döküldü. İçini çekerek ekledi, "Yeteneklerimin nasıl saklandığını ona sorardım."

"Bu...çok iyi bir soru," dedi ve kendisine sorması gereken bir soruydu.

"Değerlendirmelerim hiçbir zaman ateş elementine işaret etmedi. Anala Krallığı dışında kesinlikle hayır. İçinde bulundukları geçit başka bir kavşak mağarasına boşalırken, suyla çıkmayı bekliyordum," diye devam etti. "Bu yüzden nasıl saklandıklarını soracaktım ki..."

"Nereden geldiğini," diye tamamladı Axel, onun yerine. Tıpkı Tessa gibiydi, beklenmedik bir gücü vardı ve bu güç, kendisi hakkında bildiği her şeyi değiştirmişti.

Axel nasıl cevap vereceğini düşünmek için birkaç saniye bekledikten sonra, "Haklıymışsın." dedi.

"Ne hakkında?"

"Bunun cevabını bilmiyorum. Luka da, Theon da bilmiyor." Hafifçe güldü ve dudaklarında küçük bir gülümsemeyle ona baktığında, "Ama her şeyi çözmene yardım edeceğim," diye ekledi.

THEON

Theon, Tessa'yı izlerken birkaç adım ötede duruyordu. Tessa, eğitim çukurunun zemininde bağdaş kurmuş oturuyordu. Cienna'dan ayrılır ayrılmaz buraya gelmişlerdi. Tessa'nın geçitlerdeki tüm panik duygusunu hissetmiş, kavşak mağaralarına geldiklerinde yaşadığı rahatlama anlarını hissetmişti. Doğrudan merkez bölgelere gidebilirlerdi, ama sihrinin bir kısmını serbest bırakırsa gerginliğinin biraz olsun azalacağını umuyordu.

Ve haklıydı.

Şimdi, avuçlarında biriken ışığı yavaşça kontrol ederken, kadının hayretini hissediyordu. Bantları ilk çıkardıklarında, her zaman olduğu gibi içinden fışkırıp gitmişti. Gücünü kullanarak ışığı yönlendirmesine ve sakinleştirmesine yardım etmiş ve bir süre sonra yavaşça geri çekilmişti. Artık onu kontrol etmesine yardım etmediğini fark edip etmediğinden bile emin değildi. Ama ne gök gürültüsü, ne enerji parlamaları, ne de bir fırtınaya dair hiçbir işaret vardı. Sadece o ve büyüüne olan hayranlığı vardı.

Yeteneklerinin ilk ne zaman ortaya çıktığını belli belirsiz hatırlıyordu. Aynı hayret duygusu, hızla ustalaşma kararlılığına dönüşmeden önce bir anlığına da olsa varmıştı. Hiçbir zaman sadece büyüünün tadını çıkarmakla vakit geçirmemişti. Her zaman bir sonraki hedefe geçebilmek için onu kontrol etmekle ilgiliydi.

Luka yanına geldiğinde Theon, "Axel ve Kat nasıl?" diye sordu. Kardeşi ve dişi, bu çukurun yanındaki daha küçük bir eğitim ukurundaydı.

"Katya ateş konusunda oldukça usta," diye yanıtladı Luka. Gömleğini çıkarmış, kanatlarını dışarı çıkarabilmek için pantolonunun lastiğine sokmuştu. "Döndüğümüzde sınavını kolayca geçecek ve bantları çıkarılmış olacak."

"Babam çok sevinecek," diye mırıldandı Theon, ama Tessa'nın kollarına dolanan ışık kıvrımlarına yumuşak bir kahkaha attığında, kötü ruh halini bir saniyeden fazla tutamadı. Etrafında yumuşak, altın rengi bir sis de uçuşuyordu ve karanlığıyla savaşmaktan yorulan Theon, gölgelerini geri çekti. Gölgeler hemen ona doğru uzandı, yerde kıvrılarak ilerlediler. Gleri buluştuğu anda, Tessa'nın keskin nefesini ve içindeki arzunun yükselişini hissetti.

"Onuylece bırakamazdın, değil mi?" dedi Luka, onun yanında kıpırdanırken ve sinirle kanatları hışırdarken.

"Hiçbir şey yapmaya alışmıyorum ama büyüm onu arıyor. Onu sürekli geri tutmak çok yorucu."

Luka onaylarcasına bir ses çıkardı ve ardından, "Dersleri başlayınca kontrolünü çok çabuk bulacağını düşünüyorum." dedi.

"Duygularını kontrol edebildiği sürece," diye onayladı Theon. "Ama şimdi onları hissettiğime göre... Bir şekilde hem kontrolü yok hem de tam kontrolü var."

"ğretmeni ona yardımcı olacak."

"Achaz Krallığı'ndan bir eğitmen," dedi acı acı.

"Mantıklı," dedi Luka. "Onun yeteneklerine sahip değiliz."

"Sargon eğitmeni olmadan da yeteneklerini gayet iyi bir şekilde geliştirdin."

"Başka seçeneğim yoktu. Tek başımayım."

"Ve o tek—"

Theon sustu, Luka arkasından seslenirken Tessa'ya doğru ilerledi. Birkaç hızlı adımda ona ulaştı, yanına

çömeldi ve parmağının ucuyla yüzünü kendisine çevirdi. Tessa şaşkınlıkla ona baktı, irisleri parlıyordu ve mor çizgilerle ışıldıyordu.

"Luka'nın senin gibi bu dünyadan olmayabileceğine inanıyorsun," dedi, onun duygularına odaklanarak.

Bir anlık şaşkınlık hissetti, sonra da keşfedilmenin verdiği aynı hayal kırıklığını. Kaynak bağının emirlerini aşabileceğini açıkladığında hissettiği aynı öfkeyi.

Cevabını bekleyerek sessiz kaldığında, bu his yerini kararlılığa bıraktı. "Bunu asla söylemedim," diye cevapladı.

Yüzünde oluşan karanlık gülümsemeye engel olamadı, çünkü o...

"Sen güzel, zeki fırtına," diye mırıldandı, eli çenesinden saçlarına doğru kaydı. "Başka hangi sırları saklıyorsun?"

Dudakları, onunki kadar koyu bir gülümsemeye dolmuştu. Kadın, dizlerinin üzerine kalkıp göz hizasına geldiğinde, adamın gücü yavaşça kolunu sararken, adam kıpırdamadan durdu. Kadının gücü yavaşça koluna dolandı, altın teller boynuna doğru yükseldi, sonra sanki kendi parmaklarıymış gibi saçlarının arasından kaydı. Kadının gücü alevlenirken, adamın omurgasından aşağı inmek isteyen titremeyi bastırdı. Ancak adamın karanlığı, kadının ışıyla iç içe geçerek kendini tutmadı.

"Bana sır saklama konusunda bilmem gereken her şeyi öğrettin," diye mırıldandı Tessa, daha da yaklaşarak.

"Peki bu ne?"

"Sırlar para birimidir," diye cevapladı, ellerini göğsüne koyup büyüyle etrafını sararken, enerjiyle kıvılcımlar saçarak onu sarstı. "Sırlar bir kozdur." Dudakları dudaklarına hafifçe dokundu. "Sırlar, istediğini elde etme yoludur."

Onu iterek zarif bir şekilde ayağa kalktı. Attığı her adımda küçük enerji kıvılcımları belirdi. Elbette arenaya girer girmez ayakkabıllarını çıkarmıştı, çıplak ayakları toprak kaplı zeminde izler bırakıyordu.

Luka önüne geçti ve daha cebinden bileklikleri çıkarmadan bileklerini kaldırdı. Bileklikleri takarken bakışları hep Luka'nın üzerindeydi ve Theon... belirsizlik mi hissediyordu? Merak mı? Bu doğru gelmiyordu ama Luka, Luka'nın ne hissettiğini nasıl tanımlayacağını bilmiyordu. Sürekli çok fazla şey hissediyordu.

Ama tanrılar aşkına. Bunca zamandır onu küçümsüyordu. Zeki olduğunu biliyordu. Derslerindeki notlarını görmüştü ama zekâsı yavaş yavaş ortaya çıkıyor ve tüm işaretleri kaçırmıştı. Onu bu bağa boyun eğdirmeye çalışmaya fazla odaklanmıştı. Kendi amaçlarına fazla odaklanmıştı. Onu içeri almadan önce tamamen kendisine bağlama konusunda fazla endişeliydi. Özenle oluşturduğu tüm planlarını ve daha da önemlisi, bu planların koruması gereken insanları korumanın bildiği tek yol buydu. Ama Luka hakkında teorileri varsa, başka şeyler hakkında da teorileri vardı ve tüm bu teorileri birlikte ele alabilirlerdi.

Sorun şu ki, onun kendisine güvenmesine ihtiyacı vardı ama bu umut, şarap şişeleri ve ruhuyla birlikte bir mahzenin karanlığında paramparça olmuştu.

Ayağa kalkıp Luka'nın kulağına bir şeyler mırıldanmak için eğildiği sırada onu takip etti. Luka her neyse ona başını salladı ve Theon bir an için sinirlendi. Son zamanlarda bunu daha sık yapıyorlardı. Luka'nın sadece ona söylediği sözler açıkça belliydi. Eğitim seanslarından bahsetmeyi reddediyordu ama artık böyle bir seçeneği yoktu. Eğer Luka, Theon'dan sakladığı şeyleri ona açıklıyorsa.

"İkinizin tekrar anlaşabildiğini görmek güzel," dedi Theon rahat bir tavırla.

Ama Tessa onu duymazdan gelip, "Axel ve Kat'ı bulmaya gidebilir miyiz?" dedi.

Theon başını salladı ve onları beklemedi. Onu takip ederlerken Luka'ya, "Senin bu dünyadan olmadığını düşünüyor. Bunu biliyor muydun?" dedi.

Kaşları çatıldı. "Bunu nereden bileyim?"

"Belki eğitim sırasında bir şeyler söylemiştir."

"Neden böyle düşünüyorsun?"

"Belki de bana o antrenmanlarda neler olduğunu anlatmıyorsun. Beni odaya bile almıyorsun."

Luka ona kuru bir bakış attı. "Neden orada olamayacağını biliyorsun. Onu koruma ihtiyacın, onu düzgün bir şekilde eğitmemi engelleyecek. Eğitimine gelince, seni gelişiminden haberdar ediyorum."

"Peki, aranızda günlerdir süren bu çekişmenin sebebi ne?"

"Bu benimle onun arasında."

"Ama olamaz. Artık değil," dedi Theon. "Fikirleri var. Geçmiş, kendisi bilse de bilmese de sırlar barındırıyor."

"Geçmiş hakkında bana hiçbir şey anlatmadı, Theon."

"Belki de bariz görünen hiçbir şey yok. Ama Cienna'ya sorduğu soru? O da yeterince masum görünüyordu ama değildi."

"Paranoyaklaşıyorsun," diye mırıldandı Luka.

"Paranoyak değilim, seni pislik. Son tarihimizin olduğunu biliyorum ve Tessa'yı hafife aldığımı itiraf ediyorum."

Luka kıkırdadı. "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Gitmeye hazır mıyız?" diye seslendi Axel, onları küçük eğitim çukurunun girişinde karşılayarak.

Kat ve Tessa kafa kafaya verip birbirlerine mırıldanıyorlardı. Theon da aslında Perilerle daha fazla konuşmalıydı, ama inatçı bir yanı onunla gereğinden fazla zaman geçirmeyi reddediyordu. Babası, onu yeni bir Kaynak olarak almasını istiyordu ve bu asla gerçekleşmeyecekti.

Ve sonra Felicity vardı.

Tessa'nın gözleri, Eşleşme sözleşmesiyle bağlı olduğu kadına kaydığında ona kaydı. Bu, Tessa'yı Lord Jove'dan kurtarması karşılığında babasıyla yaptığı anlaşmaydı. Hiç yapmadığı bir şeydi, bu ani bir karardı ama konu Tessa olunca paniklemişti. Babası da bu fırsatı değerlendirip bu lanet olası pazarlığı yapmıştı. Eşleşme evliliği, Seçim

Yılı'nın bitiminden bir ay sonra gerçekleşecekti, ama sözleşme imzalandığında neredeyse kesinleşmişti.

Tessa'nın Match sözleşmesinin kiminle olduğunu sormadığı gözünden kaçmamıştı. Hatta babasının çalışma odasında öğrendiğinden beri neredeyse hiç bahsetmemişti ve doğrusunu söylemek gerekirse, o da konuyu açmak istememişti. Tessa üzülür müydü? Ya da daha kötüsü, aniden umursamaz mıydı?

"Merkez ilçelere artık çok uzak değil," diyordu Axel.

"Ama daha fazla tünel var," dedi Tessa, ellerini saçlarının arasından geçirip uçlarını çekiştirirken.

"Evet," diye yanıtladı Axel. "Özür dilerim bebeğim."

"Üç gün sonra ya da yarın geri gelemez miyiz yoksa—"

"Hadi, Tessa," dedi Theon, öne çıkıp bileklerini nazıkçe tutarak. "Bunu konuştuk."

Luka'ya doğru dönerek kanatlarını işaret etti. "Burayı nasıl sevebilirsin ki?"

"İdeal değil ama yine de mağaralarda ve merkez bölgelerde uçabiliyorum," dedi Luka, alçak ve ikna edici bir sesle. "Orası açık. Yeraltındaymışsınız gibi hissettirmiyor."

"Ama gökyüzünü göremiyorsun," dedi. Sonra kendi kendine mırıldandı, "Temiz hava yok. Çıkış yok. Beni bırakmadıkları için kapana kısıldım."

"Bu gece kalacağımız yere gidelim. Yemek yeriz. Sen dinlenebilirsin..." Theon sustu, parmaklarını onun parmaklarına geçirip onu çekiştirdi. Luka da yanlarına yürüdü. Geçitler daraldığında geri çekilecekti.

Tessa tekrar kendi kendine mırıldanmaya başlayınca Theon, "Cienna hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu.

"Ne?" diye sordu.

"Cienna. Onun hakkında ne düşünüyorsun?"

"Senden hoşlanmıyor."

"O... kendi tarzında yapıyor."

"Neden daha fazla soruya cevap vermiyor?"

"Daha fazla cevap için bir şekilde ödeme yapmamız gerekecek," diye yanıtladı Theon, ilk tünele yaklaştıklarında

tüm vücudunun gerildiğini hissederek. "İyi olacaksın, küçük fırtına."

"Luka önümüze geçebilir mi?"

"Bu oluşumun bir sebebi var," dedi Theon, onun inat etmeye başladığını hissederek. Kendi hayal kırıklığının arttığını hissedebiliyordu ve duygularının ona olan bağına yansımaları engellemek için çok çabaladı. "Bugün harika iş çıkardın Tessa. Neredeyse bitirdik."

"Bir adım önde git, küçüğüm," dedi Luka. "Sadece bir sonraki adıma odaklan."

"Bir adım," diye mırıldandı kendi kendine, ilerlerken. "Bir adım."

Theon, attığı her adımda bunu söylemek zorunda kalmasının bir önemi yoktu, yeter ki bu durumu atlatabilsinler.

"Bir adım. Bir adım. Beni bırakmayacaklar. Bir adım. Kapana kısıldım. Gökyüzü yok. Bir adım. Bir adım. Hava yok."

Geçidin sonuna yaklaşıyorlardı ki, başı aniden yukarı kalktı ve panik bağın her yanına yayıldı.

"Dur!" diye bağırdı, elini Theon'un elinden çekerek. Geriye doğru sendeledi, Luka onu kollarına aldı.

"Tessa? Neyin var senin?" diye sordu Theon. Axel ve Katya, kargaşanın ne olduğunu görmek için durup arkalarına dönmüşlerdi.

"Geri dönmeliyiz," dedi Tessa, Luka'nın kollarını tırmalayarak ama Luka onu sıkıca tutuyordu.

"Geri mi dönelim?" diye tekrarlardı Theon. "Geçidi neredeyse geçtik, Tessa. Bir dakikaya iyileşeceksin."

"Hayır," dedi başını sallayarak. "Hayır, hayır, hayır. Buradaydım... Yapamayız. Sen de buradaydın," diye kıvrandı, Luka'ya bakarak. "Ve sen. Ve... O biliyor. O da biliyor. Aman Tanrım."

Theon, Luka'nın kucağında çırpınmaya devam ederken ona uzandı. "Bir adım önde, güzelim. Tıpkı senin yaptığın gibi."

"Bizi bekliyorlar," diye fısıldadı.

"Bizi kim bekliyor?" diye sordu Luka.

"Bilmiyorum," dedi, sesi endişe doluydu.

"Her şey yoluna girecek Tessa," dedi Theon tekrar, titreyen elini eline alarak. "Bir adım. Aferin kızım," diye onu ikna etmeye çalıştı, titrek bir adım atarken. "Neredeyse çıktık."

"Çok fazla kan," diye mırıldandı. "Çok fazla kan akacak. Kat burada değildi ama sen vardın. Ve Luka. Ve Axel." Diğer eli göğsüne gitti ve adam oradaki korkunun kıvrıldığını hissetti.

Luka'ya bakan arkadaşı omuz silkti ama gözleri etrafta dolaşmaya devam etti, onu korkutan şeyi arıyordu.

Ama kavşak mağarasına adım attıkları anda anladı.

Elini bıraktı ve Luka'nın onu kendine çekmesine izin verdi. Sonra Axel'in yanına giderek Katya'yı korudu.

"Merhaba Jagger," dedi Axel. "Size yardımcı olabileceğimiz bir konu var mı?"

"Umarım bizim için bir şeyleri açıklığa kavuşturabilirsin," dedi Gece Çocuğu. Bol bir pantolon ve kaslı gövdesini saran bir gömlek giymişti.

Bir zamanlar Celeste Mirası'ydı ama onlarca yıl önce lanetin etkisi altına girmişti. Theon'un duyduğu son bilgiye göre, Cade adında bir Gece Çocuğu tarafından yönetilen bir klanın altındaydı. Yeraltı'nda dört ana klanın varlığı biliniyordu. Axel, Theon'a birkaç küçük klanın oluştuğunu söylemişti ama yine de ana dörtlünden birine bağlı görünüyorlardı. Ve hepsi Arius Lord'a hesap veriyordu. Ya da tesadüfen mirasçılarına.

"Eğer ben yapamazsam, eminim bunu yapabilecek birini bulabilirim," diye cevapladı Axel, parmak uçlarındaki gölgelerle oynayarak.

"Yeraltına bir Peri getirdiğin haberi yayılıyor," dedi Jagger.

"O hiçbirinize göre değil," dedi Axel kasvetli bir şekilde ve Theon kardeşine yan yan baktı. Sesinde ondan nadiren

duyduğu bir gerginlik vardı.

Jagger, "Ayrıca Achaz Legacy'yi getirdiğinize dair bir söylenti de var," diye devam etti.

"O da sana göre değil," dedi Theon, karanlığı ayaklarının dibine yayılırken.

"Yani doğru mu?" dedi Jagger. "Yeraltına lanet olası bir Achaz Mirası getirdin. Achaz. Bizi buraya zorlayan Krallık. Bizi burada tutan Krallık. Bizi bastıran Krallık. Seni bastıran Krallık mı?"

"Sakin ol Jagger," dedi Axel.

"Sakin ol?" diye tekrarladı Gece Çocuğu. "Şimdi onlarla mı ittifak kuruyorsun? O lanet ışıık efendisiyle mi?"

"HAYIR-"

"Peki başka ne açıklama var?"

Axel'in gölgeleri çarptı, ama Theon'un yapacağı gibi boğazına dolanmadılar. Hayır, çünkü Axel saldırılarını hesaplamamıştı. Hareketleri tamamen hisliydi ve anlıktı. Gücü doğrudan Gece Çocuğu'nun boğazına indi, Jagger gölgelerin arasında öğürdü. "Bir daha lafımı kesersen, bu sorunun cevabını asla öğrenemezsin. Anlaştık mı?"

Jagger çılgınca başını salladı ve Theon, solgun teninde siyah noktaların belirdeğini gördü. Gölge parçaları erkeğin kanına karışuyordu. Theon, Arius Krallığı'nın varisi olabilirdi, ama burası Axel'in alanıydı. Bunu biliyordu ve kardeşinin burada liderliği ele geçirmesine izin verdi.

Axel sonunda sihrini geri çekti ve "Seni Cade mi gönderdi?" diye sordu.

Jagger nefes nefese başını salladı.

"Peki kim?"

"Kendim geldim. Cade'den haftalar önce ayrıldım," diye tısladı Jagger, koyu gözleri Theon'a kaydı. "Kaynak olarak Seçildiğin haberi geldiğinde."

"Haftalar önce mi?" diye tekrarladı Theon. "Yeteneklerini yeni öğrendik. Haftalar önce o da sıradan bir Periydi."

Bağın aşağı doğru ani duygusal yükselişi, Luka tarafından hala korunan Tessa'ya bakmasına neden oldu.

"Onun daha fazlası olduğuna dair söylentiler zaten dolaşıyordu. Ama ortaya çıktığında bile onu elinizde tutmak için savaştınız," dedi Jagger, buraya doğru yaklaşan karanlık geçitlerden daha fazla Gece Çocuğu uzaklaşırken. "Yıllardır bize vaaz verdiniz. Cevabın siz olduğunu söylediniz. Bizi bu lanet tünellerin ve mağaraların sınırlarından kurtaracaktınız. Şimdi düşmanla mı ittifak kuruyorsunuz?"

"Onlarla ittifak kurmadık," diye homurdandı Axel. "Ama bana ana dörtlü dışında kendi klanını kurduğunu söylüyorsan, onlarla yaptığım anlaşmaların korumasına sahip değilsin. Bundan sonraki eylemlerini çok iyi düşün Jagger. Senin ve emrindekiler için."

"Benim emrim altında mı?" diye alay etti Jagger. "Mesele bu. Kimsenin emri altında olmak istemiyoruz."

Gece Çocukları aniden indi. Üçü Theon'a doğru atılırken, bir diğer grup Axel'e saldırdı. Theon, gölgelerinden iki hançer çekerken kardeşine odaklanamadı. Silahlar, kolay erişim için bir cep aleminde saklandı.

Yıllar boyunca topladığı silahlar.

Gece Çocukları da dahil olmak üzere çeşitli canlıları yok etmek için tasarlanmış silahlar.

Üç kişi önemli değildi. Karanlığı üzerlerine toplanıp, bıçaklarının boğazlarını kesmesi için onları yerinde tutuyordu. Theon kıpırdamadı bile, gölgeleri aynı bıçakları kalplere saplıyordu.

Ama Gece Çocukları giderek daha fazla ortaya çıkıyordu. Bu açıkça planlı bir saldırıydı. Yeraltı'nda bu kadar büyük bir huzursuzluğun yaşandığını nasıl fark etmemişlerdi?

Sonra Luka oradaydı, kara alevler iki kişiyi daha öldürürken Theon gerçekten de çalışmak zorundaydı. Aynı karanlık derinliklerden bir kılıç çekerken karanlığı onu bir zırh gibi kapladı. Ölümlülerin, diyarın büyüğü varlıklarına karşı hiçbir işe yaramayan aptalca silahları vardı.

Şirataşından, gece taşından veya daha kötüsünden yapılmış bir kılıç mı? Devram'daki gerçek silahlar bunlardı.

"Tessa nerede?" diye sordu Theon, ikisi birlikte saldırıyı savuştururken.

"Yakınlarda. Etrafında bir kalkanım var," diye seslendi Luka, kılıcı bir Gece Çocuğu'na saplanırken, siyah alevler bir Gece Çocuğu'nu sardı.

Theon dişi bir Gece Çocuğu'nu yere gönderdi, ayağı göğsüne değdiğinde ve onu yere serdiğinde bir tıslama sesi duyuldu. Kılıcı kalbine saplandığında kan fışkırdı.

"Onunla kalman gerekiyordu," diye çıkıştı Theon.

"Koruyucu bağı, seni pislik," diye karşılık verdi Luka, üzerine doğru koşarken erkek bir Gece Çocuğu'nun boğazını yakaladı. "Bu orospu çocukları sana saldırırken kenarda duracağımı mı sandın gerçekten?" Söz konusu orospu çocuğu, boğazını saran aynı elin etrafında siyah alevler yükselirken boğuk bir çığlık attı.

Theon, babasıyla yaptığı anlaşmanın hemen üzerinde, dişlerin gövdesine saplandığını hissettiğinde hırladı. Bu lanet vampirler.

Ama sonra daha fazla alev belirdi ve bunlar siyah değildi. Turuncu ve kırmızıydılar ve Gece Çocukları alevlerden uzaklaşırken tısladılar.

Theon döndü ve Katya'yı Axel'ın yanında, ellerini kaldırmış halde buldu. Etraflarını bir alev çemberi sarmıştı; Axel'ın gölgeleri ateşin arasında kıvrılıyordu. Kendini savunabilmesi için bantlarını çıkarmış olmalıydı, Tessa'nın kontrolden çıkmış kaosu karşısında bunu göze alamazlardı, ama Katya neredeydi?

Luka'nın keskin bir nefes aldığını duydu, ardından bir korku ve... gurur karışımı hissetti. Theon, gücü bir vampiri daha yere sererken, bir diğerine tekme savurup onu Luka'nın bekleyen bıçağına geri gönderirken, şu anda duygulara odaklanamıyordu.

Ama sonra onu gördü. Bir Gece Çocuğu onu yakalamıştı ve o, onun tutuşuna karşı mücadele ediyordu.

"Geliyoruz, Tessa!" diye bağırdı Luka ona. "Mücadeleye devam et!"

Theon'dan bir karanlık dalgası yayıldı ve tüm mağarayı kapladı. Axel'in küfrederek Katya'ya aşağı inmesi için bağırdığını duydu; saniyeler önce kara alevler yağıyordu. Bu onların gücünü tüketiyordu, ama Gece Çocukları Tessa'ya dokundukları anda kaderlerini belirlediler. Burası Yeraltı'ydı. Rezervlerini yenilemek için bir yerlerde kan bulacaklardı.

Karanlık ve alevler dağıldığında, dizlerinin üzerinde duran Tessa'ydı. Elleri, tam kalbinin altında, göğüs kemiğindeki bir hançerin etrafındaydı. Onlara buraya girmemelerini söylediğinde koridorda tuttuğu yerle aynı yer. Biliyordu.

Bir şekilde onları neyin beklediğini biliyordu.

Ve Jagger boğazındaydı, dişleri derinlerdeydi.

Mağaraya daha fazla vampir akın ediyordu.

Bitkin düşmüştü. Luka ve diğerleriyle bile olsa, bu kadar çok kişiyi aynı anda bitiremeyecek kadar bitkindi.

Ama birini bitirebilirdi.

Gölgeleri öfkeyle titreyerek ilerledi ve Gece Çocuğu Tessa'dan bir nefes daha aldı. Tessa çığlık atmadı ama Theon, aralarındaki acının her zerresini hissetti. Jagger, kan arzusuna ve Tessa'nın kanının tadına o kadar kapılmıştı ki, yanına çömeldiğinde Theon'u fark etmedi bile.

Ama gece yarısı paltolu elini çenesine koyduğunda fark etti.

Theon, sahip olduğu tüm kontrole vampirin dişlerini Tessa'nın boğazından nazikçe çekti.

Sonra sıktı, kemiklerin çıtırdadığını duydu ve Jagger'ın çenesinin parmaklarının altında ezildiğini hissetti. Vampir çığlık atmak için ağzını açtığında, karanlık filizler yukarı uzandı, dişlerini ağzından çekip boğazına doğru itti, sivri uçları aşağıya doğru bir yol açtı. Sonra gölgeleri kaburgalarını tek tek kırmaya başladı. Boğazı parçalanmış

olan Jagger ılık atamadı ama Theon gözlerindeki acıyı görebiliyordu. Yüzünden bakın.

Bunu Tessa'dan hissediyorum.

Bu acı onu intikamından uyandırdı ve bir başka düşünceyle karanlığı vampirin kalbini sardı, patlayana kadar sıktı.

Tessa hl dizlerinin üzerindeydi, elleri bıçağın sapını kavramıtı.

"Bırak gitsin, Tessa," dedi Theon ellerini çekmeye çalışarak ama başını iki yana salladı.

"Savaman gerek," diye nefes nefese söyledi. "Yoksa bu... anlamsız."

Boynundan aşağı kan akıyordu. Hançerin etrafından da kan sızıyordu.

Luka, kara alevlerden oluşan bir duvarla onları kavgadan ayırarak belirdi. Gözleri Tessa'ya ilitiğinde yüzü soldu.

"Ben... savatım," diye soludu Tessa, Luka'ya bakarken yanaklarından iki damla ya süzülüyordu.

Hemen dizlerinin üzerine çöktü ve baparmağıyla gzyaını sildi. "Gördüm, küçüğüm."

"Grne göre... eğitim-" Titrek bir nefes aldı. "Hl anlamsızdı."

Luka'nın yüzü vahşi bir ifadeyle doldu ve Theon'a döndü. "Onu havaya kaldır. Gerisini ben hallederim."

Theon'a iki kere söylenmesine gerek yoktu. Kalan yeteneklerini toplayarak gölge kanatlarını oluşturdu. Tessa'yı kollarına aldı, onun yüz buruturmasına veya bağdan aşağı ılık atan acıya tepki vermemeye çalıştı. Sonra havaya fırladı ve onları aşağıdaki çatışmanın çok üzerinde tuttu.

Axel da aynısını yaparken onları menzil dışında tuttu, Kat'i yakaladı ve havaya fırlattı.

Luka tamamen hareket edip cüssesiyle mağaranın yarısını kaplarken, onları menzil dışında tuttu. Gece çocukları dağılmaya çalıştı ama tıpkı nehir kenarında

olduğu gibi, nafile. Luka, o kara alevleri soluyup her şeyi yakıp kül etmeden önce kükredi. Geriye kül bile bırakmadı.

"Bana bir şey söyledi," diye mırıldandı Tessa, gözleri yarı kapalı.

"Hey, güzelim," dedi Theon, içinde bir panik dalgası kabarak. "Bana bakmanı istiyorum."

"Gözlerim üzerinde," diye mırıldandı.

"Evet. Kesinlikle. Gözler üzerimde."

O hançeri hemen çıkarmaları gerekiyordu.

Luka ona baktı ve Theon'a sahilin güvenli olduğunu haber veren bir duman bulutu savurdu. Ayakları yere değdiğinde, ejderhanın iri burnu omzunun üzerinden bakıyordu ve Tessa'yı yere yatırdı. Luka, her ihtimale karşı, yola devam etmeye hazır olana kadar bu formda kalacaktı.

Axel ve Katya belirince Tessa tekrar "Bana bir şey söyledi," dedi.

Axel Theon'a bir matara uzattı ve Theon kardeşine meraklı bir bakış attı.

"Cienna verdi. Yakında ihtiyacımız olacağını söyledi," dedi Axel sertçe.

Theon bir yudum içti. Peri kanıydı. Elbette biliyordu.

Ama Tessa da aynısını yapmıştı.

Bunu daha sonra düşünmesi gerekecekti.

"Sana ne dedi küçük fırtına?" diye sordu Theon, kolunu rahatça kavrayıp yere sabitleyen Axel'e başını hafifçe sallayarak.

"Beni öldürmesi gerektiğini söylediler. Yaşarsam Devram'ın düşeceğini söylediler," dedi hırıltılı bir sesle, diğer elini havaya kaldırarak. "Tüylere benziyorlar," diye mırıldandı.

"Ne yapalım?"

Ama sonra onun parmaklarının gölge kanatlarının arasından kaydığını hissetti ve aman Tanrım! Tessa yerde kanlar içinde ölmesine rağmen, saf şehvet tüm benliğini sararken geriye sendeledi.

"Zamanı değil, Tessa," dedi dişlerini sıkarak, biraz olsun kontrolü geri kazanmak için kollarını ve ellerini sallayarak.

Hafifçe omuz silktilti. "Pek fazla zamanım kalmadı, değil mi?" Luka'dan alçak bir homurtu yükseldi ve Tessa dikkatini başka yöne çevirdi. Parmakları çenesinin kenarında gezindi ve Luka avucuna doğru homurdandı. "Seni görebileceğim bir yerde kal, tamam mı?"

Katya, Axel'in yanına eğildi ve gömleğinden bir parça kumaş koparıp Tessa'nın boğazına bastırdı.

"Ölmeyeceksin, Tessa," dedi Theon.

Bakışları ona kaydı. "Şimdi değilse, beni daha sonra öldürürsün."

"Ne? Hayır. Yapmayacağım..."

"Saçmalıyor, Theon," diye araya girdi Axel. "Ne dediğini bilmiyor. Hançeri çıkar da onu haklayalım—"

"Katya hiç orada olmuyor ama sen oradasın," dedi Tessa, Axel'in bakışlarına karşılık vererek. "Beni aşağıda tutuyorsun. Tıpkı şimdi olduğu gibi."

"Çıkart şunu. İkimiz, merkez bölgelerde bir Cadı bulana kadar yarayı kapalı tutmak için sihirlerimizi birleştirebiliriz," dedi Axel.

"Derin bir nefes al, güzelim. Bunu benim için yapabilir misin?" diye sordu Theon, alnındaki saçlarını geriye doğru düzelterek.

Gözleri titreyerek kapandı ve birkaç saniye öyle kaldıktan sonra Luka burnuyla onu dürttü. Açılmadılar ve Theon daha fazla vakit kaybetmedi. Hançeri kavrayıp yukarı çekti ve bir Miras'ı sona erdirebilecek bir şey olduğunu anlayınca küfretti. Jagger bunu nereden bulmuştu? Çok sıkı kurallara bağlıydılar. Burada bile bir servet değerinde olurdu.

Ama daha da endişe verici olanı, hançeri çıkardığında Tessa'nın kıpırdamamasıydı.

Bağın aşağısında hiçbir şey hissetmedi.

Hiçbir şey hissetmedi.

AXEL

"Onu hala hissedemiyorum," dedi Theon, metroya her geldiklerinde kaldıkları çatı katı süitine girerken.

Burası her Şeyden  ok Axel'in eviydi. Theon burada nadiren bir geceden fazla kalırdı ve babaları da yılda sadece birkaç kez gösteriş için Metro'ya gelirdi. Valter buradaki insanları umursamıyordu. Tek umursadığı, herkesin kaderini kimin kontrol ettiğini anlamasıydı.

Neyse ki Charter Bölgesi saldırıya en yakın bölgeydi, bu yüzden diğer dört bölgeyi dolaşmak zorunda kalmamıŐlardı. Gerçi Eczacı Bölgesi'nden geçip bir Şifacı'nın onları takip etmesini emretmek güzel olurdu. Şimdi içlerinden birinin gidip bir Şifacı bulması gerekecekti. Telefonlar burada berbattı ve insanlar zaten onları kullanamayacak kadar paranoyaktı. Sinyaller ve mesajlar kolayca kesilebiliyordu ve çok geçmeden ya yanlış kişi bir kamyonete biniyordu ya da boğazlarına bir bıçak dayanıyordu.

Axel, Şifacı'yı bulacak kişinin kendisi olacağını biliyordu. Theon, Tessa'nın yanından ayrılmayacaktı ve Luka, ejderha formundan çıktığından beri tek kelime etmemişti.

Theon ve Axel, Tessa'nın göğüs kemiğindeki yarayı kapatmak için güçlerini birleŐtirmiŐlerdi, ama ikisi de tükenmişti. Axel'in alnındaki ter sadece buraya koŐturmaktan kaynaklanmıyordu. Gücünün son damlalarına kadar tükenmişti. Titriyordu ve tamamen tükendiğinde...

Tabii ki Tessa onun tek endişesi değildi.

"Onu hissedebilmeliyim, değil mi?" dedi Theon, baygın kadını kanepeye yatırırken. Boğazındaki yara, Katya'nın boynuna bağladığı kumaştan kanıyordu.

Kahretsin, Katya. Neredeydi o?

Sağa döndüğünde, Peri'nin mutfığa açılan salondan çıktığını gördü. Axel, tam olarak nereye gideceğini nasıl bildiğinden emin değildi ama elinde bir kase ve bez tutuyordu.

"Kanı temizlemek için, böylece her şeyin ne kadar kötü olduğunu anlayacaksın," diye açıkladı Kat, Axel'in bakışları ona kilitlendiğinde tereddüt ederek.

Başını salladı, tüm vücudu daha fazlasını yapamayacak kadar gergindi. Kaseyi alıp içinde ılık su buldu. Theon'un yanına geldi ve bezi kaseye bıraktı.

"Önce boğaz mı, göğüs mü?" diye sordu Axel.

"Buldum," diye çıkıştı Theon, bezi sıkmaya bile zahmet etmeden Tessa'nın üstünü kaldırıp kanını silerken. "Kalbi hâlâ atıyor. Hissedebiliyorum," diye mırıldandı, diğer eliyle bıçaklandığı yerin hemen üzerindeki göğsüne bastırarak.

Eğer o hançer kalbine saplansaydı, ölmüş olurdu. Hiç şüphe yoktu. O hançer, Legacy'yi öldürebilecek bir malzemeden yapılmıştı. Sadece hükümdar ailelerin böyle silahları vardı.

Ya da öyle inandırılmışlardı.

Ama Axel, onların söylediklerinin doğru olduğunu varsaydı: Bir kişi, doğru fiyatı ödemeye istekli ve muktedirse, Yeraltı'nda her şeyi bulabilirdi.

"Kalbi hala atıyorsa, onu hissedebilmeliyim," dedi Theon, sözleri daha çok bir homurtu gibiydi. "Hiç çabalamadan nasıl her zaman bu kadar zor olabiliyor?"

Axel, kardeşinin sözlerine pek odaklanamıyordu. Hayır, dikkati hâlâ yaralarından sızan kana odaklanmıştı. Theon, onlara tadının Peri kanından daha ilahi olduğunu söylemişti. Miras kanı diğer Miras kanlarına bir şey yapmasa da, Tessa'nın kanı bir şekilde onun rezervlerini

doldurmuştı. Ve yere damlayan, kumaşa işleyen tüm o kan...

Ne büyük israf.

Bir adım geri sendeledi, daldığı sersemlikten sıyrıldı. Hemen kan bulması gerekiyordu. İşler daha da kötüye gitmeden. Üçü, Cienna'nın ona verdiği matarayı bölüşmüşlerdi ama bu, rezervlerini tamamen doldurmaları için yeterli olmamıştı. Axel için kesinlikle yeterli olmamıştı. Mataranın tamamı bile yeterli olmazdı.

"Şey, ben bir Şifacı bulmaya gidiyorum," dedi Axel titreyen elini saçlarının arasından geçirerek.

"Seninle gelmemi ister misin?" diye sordu Kat ve sesi onu ürküttü. Çok yakındı.

"Hayır!" diye bağırdı ve aralarına mesafe koymak için iki adım daha geri çekildi.

Kat'in gözleri büyüdü, Axel'in gözlerinde okuyamadığı bir duygu belirdi, sonra kayboldu ve yerini itaatkar bir tevazu aldı.

"Yani demek istediğim... Burada kal. Luka'yla. Yakında döneceğim," dedi, kelimeleri geveleyerek çünkü bok gibi. Bir Peri vardı. Tam burada, odada, onlarla birlikte. Kan o kadar yakındı ki kokusunu alabiliyordu. Ve çok güçlüydü. Eğitim odasında ateşini kullanmasını izlemişti, sonra da Gece Çocukları'yla savaşırken. Gölgeleleri o alevlerin yanında savaşmıştı ve bu neredeyse savaşın kendisi kadar yoğundu.

Ama asansörün sesi onu duraklattı ve çaresizliğinden bir anlığına uzaklaştırdı. Luka da duymuştu, Theon ve Tessa'nın önünde durup koruyucu bir tavır takınmıştı. Katya kıpırdamamıştı ve Axel, onu hem kendine çekmek hem de itmek isterken buldu kendini. Bu odadaki en büyük tehdit kendisiyken, onu nasıl güvende tutabilirdi ki?

Bir dakika sonra asansörün kapıları açıldı ve koyu kıvılcı saçlı bir kadın içeri girdi. Çenesinin hemen altına kadar uzanan saçları, keskin yüz hatlarını gevşek dalgalarla çerçeveliyordu. Menekşe-mavi gözleri hepsini taradı, dar siyah pantolonu ve uzun kollu takımıyla odanın

derinliklerine doğru ilerlerken, omzunda deri bir çanta asılıydı.

Axel rahat bir nefes verdi ama Luka aynı şeyi yapmadı, burnundan hafif bir duman çıktı.

"Rahatla," dedi Axel. "O bir Şifacı."

"Refakatçisi olmadan buraya nasıl geldi?" diye sordu Luka, sesi karanlıktı.

"Sanırım Cienna gönderdi," diye cevapladı Axel, kadına bakarak.

"Evet," diye cevapladı, çantasını sehpanın üzerine bırakıp karıştırmaya başladı.

"Sen bir Şifacı mısın?" diye sordu Theon. "Seni kim eğitti?"

"Cienna gönderdi," diye cevapladı Axel, Theon'u tamamen görmezden gelen Cadı adına. "Cienna'nın buraya kendi başına gelemeyeceği aşikar olduğundan, Gia'yı gönderdi."

"Ve bu Gia'nın bu tür yaralar için yeteneği var mı?" diye karşılık verdi Theon, Tessa'nın yanında diz çökmüş halde, su dolu kase artık derisinden sildiği kanla kırmızıya dönmüştü.

"Buradaki herkesten daha yetenekli," diye cevapladı Gia, kibirli ses tonuyla Theon'un doğrulmasına neden oldu.

"Cienna burada olamazsa, sadece bir sonraki en iyi Şifacı'yı kabul edeceğim," dedi Theon.

"Ve onu yakaladın. Kıpırda," diye karşılık verdi Gia.

Theon, Axel'e ölümcül bakışlar attı. "Arius aşkına, lütfen bana kim olduğumuzu bildiğini söyle."

"Kim olduğunu çok iyi biliyorum," dedi Gia, elleri şişelerle dolu bir şekilde kanepeye yaklaşırken. "Ya çalışmama izin verirsin ya da Axel başka bir Şifacı bulana kadar en az bir saat beklersin. Çok daha beceriksiz olduğunu da eklemeliyim."

"Bizim kim olduğumuzu biliyor," dedi Axel. "Ve onu daha fazla sinirlendirmememi tavsiye ederim, yoksa Cienna'nın

bize yardım etmeye bugün olduğundan daha az istekli olduğunu görebilirsin. Onlar sevgili."

Theon, Axel'in sadece Cadıların yapabileceğine yemin ettiği, ona kayıtsız bir bakış atan Gia'ya baktı. Theon da aynı bakışla ayağa kalktı ve Gia'nın kendisiyle kanepenin arasına girmesine yetecek kadar geri çekildi.

"Ona alan ver Theon," dedi Axel. "Bırak çalışsın. Ona güvenebiliriz."

"Onu ne kadar zamandır tanıyorsun?" diye sordu Theon dişlerini sıkarak, biraz daha uzaklaşıp volta atmaya başladı.

"Birkaç yıl," diye yanıtladı Axel.

"Birkaç yıl mı?" diye tekrarladı. "Ve ondan bahsetmeyi hiç düşünmedin mi?"

"O zamanlar bu pek önemli görünmüyordu."

"İlgili görünmüyor muydu?"

"Aman Tanrım, söylediklerimin hepsini tekrarlayacak mısın?"

"Her şey önemli, Axel," diye öfkeyle söylendi Theon. "İlgililiğini hemen anlamasak bile."

"Artık biliyorsun."

"Ya bu bilgiye daha önce ihtiyacım olsaydı? Ya başka bir şeyi çözmemize yardımcı olsaydı?"

Axel iç çekti, ellerini ceplerine sokup kardeşiyle başa çıkmak için biraz olsun sabır bulmaya çalıştı. "Cienna'nın sevgilisi Theon hakkında bilgi sahibi olarak ne öğrenebilirsin ki?"

Theon ona döndü. "Başka hangi bilgileri sakladın?"

"Affedersiniz?" diye sordu Axel, ağzı açık kalmıştı.

"Duydun. Jagger'ın kendi klanını kurduğunu biliyor muydun?"

"Hayır," diye çıkıştı Axel. "Sana söyledim."

"Sen yapar mıydın?"

Axel, yeteneklerinin kalıntılarının teninin altında işe yaramaz bir şekilde kıpırdanırken, boş büyü rezervlerinin acı bir şekilde farkında olarak bir adım öne çıktı. "Tessa

için endişelendiğini biliyorum ama derin bir nefes alıp geri çekilmen gerek."

"Bu senin tek işindi Axel," diye çıkıştı Theon, elini havaya kaldırarak volta atmaya devam ederken. "Senden Metro'yu gözetlemen istendi çünkü aynı anda her yerde olamazdım."

"Son birkaç yıldır ne halt ettiğimi sanıyorsun?" diye sordu Axel.

"Gece Çocukları arasındaki huzursuzluğu nasıl bilemezsin?" diye karşılık verdi Theon. "Bu gece lanet olası bir tuzağa düştük. Böyle şaşırmamalıydık. Geleceğini bilmeliydin. Tek işin bu."

Axel, Theon'a bakakaldı, söyleyecek söz bulamıyordu. Tek söyleyebildiği, asansöre doğru yürümeden önce "Siktir git Theon," oldu.

"Cienna sana Peri'yi de götürmeni söyledi," diye seslendi Gia omzunun üzerinden.

"Bu şu anda kötü bir fikir," diye bağırdı ve asansörün kapısı açılana kadar asansörün düğmesine defalarca bastı.

"Bilgiyle ne istersen onu yap," diye yanıtladı Gia. Sesi o kadar kayıtsızdı ki, sanki Axel'in ne karar vereceğini gerçekten umursamıyormuş gibiydi.

Omzunun üzerinden geriye baktı. Cadı, Tessa'nın göğsündeki yarasının üzerinde elini tutuyordu; avucundan hafif bir parıltı yayılıyordu. İşine odaklanmış, gözleri kapalıydı. Luka yine hiçbir şey söylememeye başlamıştı ve Theon hâlâ volta atıyor, Axel'a o tam bir pislik gibi bakmayı reddediyordu.

Kararından çoktan pişman olmuş bir halde Katya'ya baktı. Katya, ellerini önünde kavuşturmuş, kenarda duruyordu. Kavgadan kalma esmer teninde is lekeleri vardı ve gömleğinin kumaş şeridini kopardığı yer yırtılmıştı.

"Hadi," dedi Axel, çenesini açık asansöre doğru çevirerek, ama Kat tereddüt etti. Onu gerçekten suçlayamazdı. Derin bir iç çekerek, "Kat, benimle gel. Gidip... malzeme alalım," dedi.

Başını salladı, hareket ederken buklelerini kulağının arkasına sıkıştırdı ve asansöre onun arkasından girdi. Asansör kapıları kapanırken kimse onlara başka bir şey söylemedi, ama Theon son anda onunla göz göze gelince, Axel orta parmağını veda edercesine kaldırdı.

İki katlı süit, mağaraya kadar uzanan kulenin tamamını kaplıyordu. Katlar boyunca aşağı doğru inen yolculuk sessiz ve gergindi. Kat'ın kokusu onu ele geçiriyordu. Yasemin ve narenciye, dumanlı bir şey. Arka duvara yaslanmış, parmaklarını çevreyi saran korkuluğa sıkıca dolamış, içindeki arzuyla kahrolası dişlerinin arasından nefes alıyordu.

Kan arzusu.

Bir şeye yumruk atma isteği.

Sikme isteği.

Ona duyulan arzu.

Siktir, siktir, siktir.

Asansörden neredeyse fırladı, kapılar tam olarak açılmamıştı bile. Kat'ın uzun adımlarına ayak uydurmak için attığı telaşlı adımları duyabiliyordu. Kulenin dışına çıkana kadar derin bir nefes alamadı. Dağların içinde olmak ve diğer her şey tam olarak temiz hava değildi ama en azından açık ve ferah hissettiriyordu. Charter Bölgesi'nin sesleri ona saldırdı, onu yere serdi. İnsanlar derme çatma yollardan birbirlerine bağıyorlardı. Yoldan geçenler tanınmamak için başlarını eğip yüzlerine kapüşonlarını çekiyorlardı. Aşağıda araç yoktu ama hayvanlar vardı. Atlar. Köpekler. Grifonlar ve hatta birkaç yırtıcı kuş. Ve tabii ki Şekil Değiştirenler. Ama Eğlence Bölgesi'ni onlar yönetiyor ve orada kalma eğilimindeydiler.

Ancak şu anda sadece kan için değil, aynı zamanda Bölgeyi yöneten dört kişiyle, yani dört ana Gece Çocukları klanının liderleriyle konuşmak için de Eczane Bölgesi'ne gitmesi gerekiyordu.

Çünkü Theon bu konuda tam bir pislik olsa da haklıydı. Midesinde suçluluk duygusu kabarıyordu. Burası onun

bölgesiydi. Tek işi buydu. Tek amacı bu topraklarda tutunmak olan yedek varis.

Ve bunda başarısız olmuştu.

Katya'nın hafifçe boğazını temizleme sesi, adamın ona dönmesine neden oldu. Orada öylece durmuş, boşluğa bakıyordu. Katya, kalın kirpiklerinin altından ona bakıyordu; ne yapması gerektiğinden, bir şey söyleyip söylememesinden emin olmadığı belliydi. Tüm bu zaman boyunca onu kabuğundan çıkarıp, adam da onu korkutup tekrar kabuğuna çekmişti.

Ona dokunmak, onu rahatlatmak istiyordu ama şu anda bunların hiçbirini yapabilecek kadar kendine güvenmiyordu. Sorun şu ki, onun peşinden gitme riskini de göze alamazdı. Burada değil.

Dişlerini sıkarak elini sıkıca kavradı. Onu arkasından sürüklerken söyleyebildiği tek şey "Devam et," oldu.

"Yavaşla," diye tısladı karşılık olarak.

Ama yapmadı. Charter Bölgesi'nden geçirirken onu bir daha tanımadı. Ana yollar beş merkezi bölgeyi birbirine bağlıyordu, ancak Eczane Bölgesi Charter Bölgesi'nin karşı tarafındaydı. Yol boyunca Eğlence, Giyim ve Eczacılık Bölgelerinden geçmeleri gerekecekti. Bir uçtan diğer uca yürüyerek gitmek bir saatten fazla sürecekti ve yolda gecikmeler olacağını tahmin edebiliyordu.

Kısacası, onu ayakta tutacak en azından biraz kana ihtiyacı olmadan Eczane Bölgesine asla ulaşamayacaktı.

Charter Bölgesi'nden çıkmaları uzun sürmedi; beş bölgenin en küçüğüydü. Ana yol, sonraki iki bölgeyi ayırıyordu: Kuzeyde Leisure, güneyde Apparel. Leisure Bölgesi'nde muhtemelen bir satıcı bulabilirdi, ama şu anda kimseye güvenmekten çekiniyordu. Ta ki klan liderleriyle konuşup burada tam olarak neler döndüğünü öğrenene kadar. Leisure Bölgesi'ni yöneten Shifter Alfa ve Beta kararsızdı. Kendilerine en iyi anlaşmayı kimin teklif ettiğinin tarafını tutarlardı.

Giyim Bölgesi'ni Periler yönetiyordu ve bu, Devram'ın geri kalanının yönetim şekliyle karşılaştırıldığında temelde yanlış görünse de, bunlar iğrenç bir suçtan dolayı Yeraltı'na gönderilmiş Perilerdi. Bunlar, yönetici ailelerin düzeltmeye zaman ayırmaya değmeyeceğine karar verip Arius Krallığı'na gönderdikleri Perilerdi. Bölgeyi yöneten ve giyim konusunda uzmanlaşmış bir erkek ve bir kadın vardı; sadece giyim değil, aynı zamanda bir kişinin kendisini süsleyebileceği silahlar da.

Hayal kırıklığıyla iç çekerek güneye döndü. Giyim Bölgesi'nde daha şanslı olacaktı, özellikle de...

Tekrar iç çekti. Özellikle yanında bir Peri varken.

Allah kahretsin Cienna ve onun Kahin yetenekleri.

En azından burada oldukları süre boyunca Katya'ya yeni kıyafetler bulabilirlerdi.

Ana yoldan ayrılıp birkaç dakika sonra küçük bir dükkâna girdiler. Dükkan arka sokaklardan birindeydi ama Axel, sahibini tanıyordu. Tezgahtaki küçük zili çalıp bekledi. Parmakları hâlâ kendi elinin içinde olan Kat'in elinin etrafında esniyordu. Bir an sonra bir Peri belirdi. Kısa boylu ve tıknazdı ama Axel'ı görünce eğildi.

"Efendim," dedi.

Axel, sözlerindeki alaycı ifadeyi fark etti. "Samson," diye selamladı. "Turner'ın nerede olduğunu öğrenebilir miyim?"

Samson dik durdu, parmaklarıyla arkasında durduğu tezgaha vuruyordu. "Her zaman doğru fiyata."

"Adını söyle."

Axel, Samson'ın bilgi için çok yüksek bir meblağ söylediğinde Kat'in hafifçe inlediğini duydu, ama umursamayacak kadar çaresizdi. Parayı transfer edebilir etmez yerine getireceği bir Pazarlık Markı ile anlaşmayı imzaladı ve dakikalar içinde tekrar ara yollara çıktılar.

"Axel," dedi Katya, nefes nefese kalmış bir sesle. "Yavaşlaman gerek."

"Devam et," dedi tekrar. Hâlâ ona bakacak kadar kendine güvenmiyordu.

"Seninle gelmemi istemediğini biliyorum," diye ısrar etti, elini çekiştirerek. "Ama o antrenman sahasında ve dövüşte çok fazla güç kullandım."

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?" dedi ve bir köşeyi daha döndü.

"Bence yapmıyorsun," diye tükürdü, damarlarındaki ateş sesinde yankılanıyordu ve Axel'ı aniden durduruyordu.

Sonunda dönüp ona baktı, konuşma şekline biraz şaşırmıştı. Sonra gözleri kocaman açıldı. Sıcak teni solmuş, yanaklarındaki kızarıklık belirginleşmişti. Alnında bir ter lekesi vardı ve son derece bitkin görünüyordu.

Ona doğru bir adım atarak, "İyi misin?" diye sordu.

"İyi miyim?" diye tekrarladı, o kızarıklık şimdi farklı bir sebepten alevlenmişti. Öfkeliydi. Axel, öfkesinin ondan yayıldığını neredeyse hissedebiliyordu. "Hayır, 'iyi' değilim, Axel. Gücümü bir seferde en fazla bu kadar kullandım. Sonrasında dinlenmeye bile vaktim olmadı, büyüün yenilenmesine bile izin veremedim. Sonra da uzun adımlarına yetişmek için neredeyse koşmama neden oluyorsun. Bilmiyorsan söyleyeyim, Fae'lerin rezervlerini yenilemek için yiyecek ve dinlenmeye ihtiyacı var, Legacy gibi kana değil. Anala aşkına, sen gerçekten kaba bir herifsin, bunu biliyor musun?"

Küçük nutkunu bitirirken, eli hâlâ onun elindeyken, ona bakıyordu. Sanki aniden ne yaptığını fark etmiş gibi, yere baktı ve botunun ucunu tozlu yola gömdü. Ama özür dilemedi, hatta denemedi bile ve asla açıklayamayacağı bir sebepten ötürü, bir sonraki nefesinde onu bir binanın duvarına yasladı. Çünkü artık kanı nerede bulacağını düşünmüyordu, ancak dudakları onun dudaklarının üzerindeyken, doğrudan ondan alma düşüncesi aklından geçiyordu.

"Seni öpeceğim," dedi, sesi o kadar kısık ve sertti ki, ne dediğini anlayamadı.

Gözleri tekrar büyüdü. "Bunu neden yaptın?"

"Çünkü bana bağırdın."

"Yani beni öpmen mi gerekiyor? Bu hiç mantıklı değil," dedi başını hafifçe sallayarak.

"Biliyorum," diye cevapladı. Diğer eli kalçasındaydı ve tutuşu daha da sıkılaştı. "Pek çok şey mantıksız. Çok fazla şey. Tam bir delilik. İçine düşsen iyi olur."

"Sen..." diye sözünü yarıda kesti, yüzündeki ifade ona ne kadar kızgın olduğunu düşündüğünü anlatıyordu.

Ama delirmişti. Kan ihtiyacından deliriyordu. Dudaklarının tadı için. İkisi için de. Bilmiyordu ve her şey çok kafa karıştırıcıydı. Onu metronun ara sokağında bir duvara yaslamasının hiçbir mantıklı sebebi yoktu. Kahretsin, metroda bile olmamalıydı. Burası onun gibi biri için fazlasıyla karanlık ve ahlaksızdı.

Onun gibi biri için fazlasıyla karanlık ve ahlaksızdı.

Ama ahlaksızlık onu hiç umursamamaya yöneltti.

"Lütfen seni öpmeme izin ver," diye mırıldandı, tüm dikkati onun ağzındaydı, gerginliği yüzünden dili alt dudağının üzerinde geziniyordu.

"Seni durduramam."

"Elbette yapabilirsin, kedicik. Söyle."

"Bu hiçbir işe yaramıyor."

Bakışları aniden onunkilere kaydı. "Senden asla böyle bir şey talep etmeyeceğimi söylememiş miydim?"

"Evet, ama-"

"Ama hiçbir şey. Sözüm her şeydir. Bana hayır de, gidip Turner'ı bulalım."

Ama hayır demedi. Onu inceledi, boştaki eli, onu buraya ittiğinde indiği göğsündeydi. Parmakları gömleğinin üzerinde kasıldı.

"Benim seçimim mi?"

Sanki böyle bir şeyin kendisine verilmesini anlamıyormuş gibi bir soruydu bu. Neden anlasındı ki? Tessa da anlayamıyordu. Hiçbir Peri, kendilerine özgürce verilen kontrolün ne olduğunu anlayamıyordu. Nereye gideceklerinin, nasıl davranacaklarının, kiminle sevişeceklerinin ve ne olacaklarının söylenmesine o kadar

alışmışlardı ki, seçim yapmaları istendiğinde, seçimlerinin ne olduğunu bile anlayamıyorlardı.

"Tamam," diye fısıldadı sonunda.

"Tamam, ne?" diye sordu Axel, doğru duyup duymadığından emin değildi.

"Öp beni."

"Neden?"

Kaşları çatıldı. "Beni öpmek istedin."

"Ve sen evet dedin."

"Yaptım."

"Neden evet dedin?"

"Ben... Bilmiyorum," diye itiraf etti. Sonra ekledi, "Hayır mı demeliyim?"

"Tanrılar aşkına, hayır."

"Kafa karıştırıcısın," dedi, Axel'in ondan çıkarmayı sevdiği o sinirlilik sesine de yansımıştı.

Ama o da en az onun kadar şaşkındı.

Siktir et.

Ağzı onunkine değdi ve kızın şaşkınlıkla inlediğini hissetti. Uzun bir süre hareket etmedi, öyle donup kalmıştı ki Axel neredeyse geri çekilecekti.

Ama sonra o da çekinerek onu öptü.

Tüm gücünü kullanmasına rağmen, onun yönlendirmesine izin verdi. Dudaklarını yavaşça ona sürmesine izin verdi. Dudaklarının her dokunuşunda keşfetmesine izin verdi. Dilini, açgözlülükle araladığı ağzının kıvrımında kaydırmasına izin verdi.

Sonunda geri çekildiğinde, eli bir şekilde ipeksi siyah buklelere dolanmıştı. Diğer eli hâlâ onun elini tutuyordu ve kadın meraklı gözlerle ona bakıyordu. Onun ne düşündüğünü veya hissettiğini bilmiyordu, kendisi de ne düşündüğünü veya hissettiğini bilmiyordu.

"Turner'ı bulmamız lazım," dedi sertçe.

Yanakları kızardı. "Öpüştükten sonra bunu mu düşünüyorsun?"

"Seninle öpüştükten sonra mı? Hayır," diye cevapladı, sorusuna cevap verirken bakışlarını kaçırdığında parmağıyla çenesini yukarı kaldırdı. "Turner'ı bulmam gerek çünkü ya seni becereceğim ya da kanını alacağım, kedicik ve şu anda bu seçeneklerin hiçbirinin cazip olmadığını varsayıyorum."

"Yani... kamuya açık bir yolda değil," diye cevapladı.

Axel kahkaha atarken boğulur gibi oldu ve ondan uzaklaştı. "Ama ya halka açık bir yolda olmasaydık?"

"Önemli değil. Kamuya açık bir yoldayız."

"Ah, önemli, kedicik," diye cevapladı. Parmaklarını sıkarak ekledi, "Turner birkaç blok ötede bir dükkânda olmalı. O kadar uzağa gidebilir misin?"

"Sana yetişmek için koşmadığım sürece," diye karşılık verdi.

"Anlaşıldı," dedi ve yolda çok daha yavaş bir tempoda yürümeye başladı. "Üzgündüm ve tıpkı senin gibi benim de gücüm tükendi."

"Kan alabilirsin" dedi.

Ve bunu o kadar basit ve kayıtsızca söyledi ki, Axel onu durdurmak için çekiştirdi. "Senden kan alamam."

"Elbette yapabilirsin."

"Hayır, yapamam."

"Neden?"

"Çünkü bize sadece haftalık bir erzak veriliyor. Bundan fazlasını almak..."

"Seni metroya gönderebilir miyim?" diye araya girdi Katya, durdukları yerin belli olmasına bakarak.

"Şey... evet. Devram'da, kendisine verilenden fazlasına ihtiyaç duymak büyük bir suçtur," dedi Axel, aralarındaki en kötü suçlulardan biriyken, onu buna ikna etmeye çalıştığı için kendini çok aptal hissetmişti.

"Çoğu yakalanmıyor," dedi omuz silkerek ve tekrar yola doğru yürümeye başladı.

"Nasıl yani... Bir dakika," dedi Axel, ona yetişmek için acele ederken. "Miras'ın kana ihtiyacı olduğunu ne

zamandır biliyorsun? Seçim'e kadar sana bu söylenmeyecek."

Kendi kendine güldü. "Her şeyden önce bilgiye değer veren bir krallıkta büyüdüm," diye yanıtladı Kat. "Diğer Perilerin, Seçildikten sonra bile, bilmediği pek çok şeyi biliyorum."

Axel buna nasıl cevap vereceğini bilemedi, bu yüzden elini tekrar tuttu ve onu Giyim Bölgesi'nden geçirerek, kiralık paralı askerlerin tercih ettiği giysilerde uzmanlaşmış bir dükkâna getirdi. İçeri girdiklerinde kapının üstünde bir zil çaldı ve uzun boylu bir Peri, dükkân tezgahında yaptığı şeyden başını kaldırıp baktı. Sonra doğruldu.

"Axel Aziz Orcas," dedi Peri, önce ona baktı, sonra soluk yeşil gözleri Katya'ya kayd. "Bir arkadaşını getirmişsin."

"Turner," dedi Axel başını sallayarak. "Samson bana seni nerede bulacağımı söyledi."

"Şimdi öyle mi?"

"Biraz kana ihtiyacım var."

"Eczane Bölgesine git," dedi Turner.

"Vaktim yok. Ne istersen öderim," dedi Axel, çaresizlik aniden tüm şiddetiyle geri dönerken. Katya bir anlığına dikkat dağıtıcı olmuştu ama artık değildi. Hele ki ona kanını ikram ettikten sonra. Şimdi aklından geçen tek şey buydu.

"Nakliye ettiğiniz mahkumlardan biri mi?" diye sordu Turner, bakışları tekrar Kat'e kayd.

"HAYIR."

"O zaman herkesin hakkında fısıldaştığı ateş perisi o mu?"

"Ne diyorlardı?" diye sordu Axel.

Turner omuz silkti. "Sadece Anala Hanımı krallığından alındığı için üzgün."

"Öyle mi?" dedi Axel. "Başka neler duydun?"

Turner sırtıttı. "Kan mı, bilgi mi? Seçim senin."

"Kan," diye hemen cevapladı Axel. Bilgiyi başkasından alabilirdi.

Turner arkadaki bir odaya açılan kapıdan içeri girdi ve bir dakika sonra mataranın iki katı büyüklüğünde bir şişeye geri döndü.

Lanet olsun. Evet.

Theon ve Luka için daha fazlasını bulması gerekecekti ama bu konuda endişelenmesi, ihtiyaç duygusunun yarattığı belirsizlikten kurtulup, net bir şekilde düşünebildiğinde başlayacaktı.

"Maliyeti ne kadar?" diye sordu Axel, şişeye uzanarak.

"Klan liderlerinden bir şey istiyorum," dedi Turner şişeyi geri çekerken.

"Benim bununla ne ilgim var?"

"Onları bana vermeleri için ikna edebilirsin."

Axel'in gözleri kısıldı. "Ne oldu?"

"İşyerlerimden birinden bir silah çaldılar. Onu geri istiyorum," diye yanıtladı Turner.

"Ne tür bir silah?" diye sordu Axel, içinde bir huzursuzluk hissederek.

"Nadir ve çok pahalı bir tür."

"Tahmin edeyim: Bir Mirası öldürebilecek türden mi?"

Turner kaşlarını çattı. "Biliyor musun?"

"Böyle bir şeye sahip olmanın anında ölüme sebep olduğunu biliyor musun?"

"Onsuz zaten ölüm kaçınılmaz. Tabii söylentiler doğruysa," diye cevapladı Turner, elini ona doğru uzatarak. "Anlaştık mı, anlaşmadık mı?"

Kan hemen oradaydı. Axel neredeyse tadını alabiliyordu ve içten içe, eğer almazsa Kat'ten de kan alacağını biliyordu. İçindeki bir şey bu fikirden hem dehşete kapılmış hem de meraklanmıştı ve bu onu bu lanet olası anlaşmadan daha çok korkutuyordu. Bir yolunu bulacaktı.

"Bu bir fırsat," dedi Axel, elini Turner'ın eline vurarak ve bir başka Fırsat İşareti'nin etinde karıncalanmayı hissederek.

Parmaklarının şişeyi kavramasından, içerken sıvının boğazından aşağı kaymasına kadar saniyeler geçti. Katya

ona kocaman gözlerle bakıyordu, Turner ise kıkırdadı. Axel onu görmezden gelerek Kat'i dükkândan dışarı çıkardı.

"Axel—"

Ama adam sözünü kesti. "Sana temiz kıyafetler alalım, sonra çatı katına döneriz."

"Malzemelere ihtiyacımız olduğunu söyledin," diye itiraz etti.

Birkaç yudum daha aldı, boş rezervlerinin dolmaya başladığını hissediyordu, gücünü geri kazanmanın rahatlığına gömülürken rahatlama tüm benliğini kaplamıştı. Artık onu kontrol eden bir arzu yoktu. Hareketlerini yönlendiren bir yoksunluk yoktu.

"Görünüşe göre klan liderlerini ziyaret etmemiz gerekiyor," dedi Axel, onu yolun karşısındaki bir dükkana doğru dürterek. "Sanırım Theon da buna katılmak isteyecektir."

"Ya Tessa uyanık değilse?" diye sordu Kat.

"Hepimiz burada fedakarlık yapıyoruz," dedi Axel kasvetli bir şekilde. "Gece Çocukları arasındaki huzursuzluğun sebeplerini bulmama güvenmiyorsa, gelip cevapları kendisi alabilir."

THEON

"Bunu hızla yapacağız," dedi Theon köprüden geçerken.

Geniş bir mağaraya yayılıyor ve Dörtlü Ev'i Eczane Bölgesi'nin geri kalanından ayırıyordu. Tabii ki, köprüyü geçtikten sonra dik bir merdiven çıkmaları gerekecekti çünkü Dörtlü Ev, tıpkı Charter Bölgesi'ndeki çatı katı gibi, aşağıdaki her şeye bakıyordu.

Tessa'yı bıraktığı aynı çatı katı.

Hâlâ uyanmamıştı. Theon, Axel'ı günün geri kalanında oyalamayı başarmıştı ama bu sabah kardeşi bu görüşmeyi yapmakta ısrar etmişti. Gia, Tessa'nın tamamen iyileşeceğini ve düzgün dinlenmesine izin verilirse iyileşmesinin daha hızlı olacağını söylemişti. Cadı'ya gönülsüzce teşekkür etmişti. Yetenekliydi, bunu kabul edecekti.

Charter Bölgesi'nde gizlice daha fazla Fae kanı alması için bir hırsız tutmuşlardı ve Luka'yla birlikte yedeklerini doldurmuşlardı. Sonra klan liderleriyle görüşmek için Bölgeler'i dolaşırken Luka'yı Tessa'nın yanında bırakmıştı. Axel'a kendi halletmesini söylemeye çalışmış ama Axel ısrar etmişti. Ve evet, Theon onu suçlayamazdı. Dün kardeşine kötü davranmıştı, sözleri biraz doğru olsa bile. Özür dilemeyecekti. Axel bilmeliydi ama konuşmayı farklı şekilde de yapabilirlerdi.

Dörtlü Ev'in taş duvarları, her biri dört klanın sembolleriyle boyanmış dört ayrı kanada ayrılıyordu. Ancak Ev'e ulaşmadan önce, tek katlı bir yapıya rastladılar. Taş o kadar pürüzsüzdü ki mermer gibi görünüyordu. Burası onların toplantı eviydi. Akropolis'teki mahkeme binasının kendilerine özgü bir versiyonuydu. Theon, tüm klan liderlerinin hazır bulunması için önceden haber göndermişti ve eğer hepsi burada değilse, Yeraltı'nı kimin yönettiğini onlara hatırlatmaya hazırdı.

Kapıdaki Gece Çocuğu, Axel'le birlikte binaya girerken hiçbir şey söylemedi. Katya da Luka'yla birlikte geride kalmıştı. Axel, Katya'nın Gece Çocukları'nın yakınında olmasını istemiyordu ve Theon da aynı fikirdeydi. Klan liderlerinin Katya için pazarlık yapmaya çalışmasının bir sakıncası yoktu.

Theon, dairesel toplantı odasına doğru ilerleyip tam ortada durdu. Klan liderlerinin hepsi buradaydı, her biri ona farklı derecelerde ilgiyle bakıyordu. Henry'nin kısa kahverengi saçları vardı, neredeyse siyah gözleri sıkıntıyla kısılmıştı. Rayell'in kısa kesilmiş ve pembe çizgilerle boyanmış sarı saçları vardı. Parlak yeşil gözleri yaramazlıkla dans ediyordu. Cade'in de sarı saçları vardı ama saçları omuzlarına kadar uzanıyordu. Teninde, bir zamanlar Miras olarak tenini süsleyen İşaretleri anımsatan sayısız dövme vardı. Sonra Bree vardı. Kadın, koltuğunda oturmuş, uzun bacaklarını çaprazlamış ve bal rengi gözleriyle ikisini de süzerken parlak oniks saçlarını parmağında döndürüyordu. Çalışmalarından, en uzun süre iktidarda kalanın o olduğunu biliyordu. Diğer üçü önceki klan liderlerinin yerlerini almışlardı ama Bree özgün biriydi.

"Arius Mirasçıları," diye mırıldandı Cade, çenesini yumruğuna dayayarak. "Bu çağrıyı neye borçluyuz?"

"Kaba bir çağrı," diye ekledi Bree, kırmızıya boyanmış dudaklarını hafifçe büzerek.

"Kaba ol ya da olma, biz çağırıyoruz, sen cevap ver," diye karşılık verdi Theon, gölgelerinin ince bir sis gibi yerde kaymasına izin vererek.

"Ee?" diye tekrarladı Cade, sesi son derece sıkılmış gibiydi. "O zaman dinleyelim. Senin için ne yapabiliriz?"

"Komik," diye yanıtladı Axel, elleri ceplerinde, topuklarının üzerinde geriye doğru sallanırken. "Dün Jagger'a da aynı şeyi sordum."

Cade doğruldu. "Ve?"

Axel omuz silkti. "Bize saldırdı. O ve bir sürü başka vampir. Sanırım bu senin emrinle oldu?"

"Onlara asla Arius Varislerine saldırmalarını söylemem," diye öfkeyle söylendi Cade.

"Klanınızın bir parçasıydı, değil mi?" diye sordu Axel. "Bana klanınız üzerinde hiçbir kontrolünüzün olmadığını mı söylüyorsunuz Cade?"

Cade'in çenesi gözle görülür şekilde kenetlendi ve Theon, Axel'in klan liderlerini nasıl idare edeceğini çok iyi bildiğini itiraf etmek zorunda kaldı.

"Neden Jagger'a kendin sormuyorsun?" diye araya girdi Henry.

Axel ona kısa bir bakış attıktan sonra küçümseyerek bakışlarını kaçırdı. Henry öfkelenmişti. Klan liderlerinin en genci olan Theon, değersiz görülmekten nefret ettiğini biliyordu. Bu da Axel'in bir sonraki sözlerinin genç vampiri daha da öfkeliendirdiği anlamına geliyordu.

"Yaşlı liderlerle konuşuyorum Henry. Bunun seni ilgilendirdiğini sanmıyorum."

Bree yumuşak bir kahkaha attı, keskin bakışları hala Theon'un üzerindeydi.

"Eğer bu kadar iyi liderlerse, Jagger neden Cade'in liderliğinden ayrıldı?" diye tükürdü Henry, sandalyesinde öne doğru eğilerek.

"Öyle mi yaptı?" diye sordu Axel, sanki bu haber onun için sürpriz olmuş gibi. "Bunu neden yapsın ki?"

Henry, Cade'in ona dik dik bakmasıyla çok fazla şey söylediğini fark ederek sessizleşti.

"Klanlarınızdan kaç kişi daha kaçtı?" diye sordu Theon, sesi fazlasıyla sakindi. Tüm liderler fark etti, her biri doğruldu.

"Daha iyi bir soru," dedi Axel. "Hangi klan en çok ayrılıyor?"

Bree hafifçe tıslayarak ayağa kalktı. Taşa çarptığında tıkırdayan topuklu ayakkabılar giymişti, elbisesi dudakları kadar kırmızıydı. "Bizi birbirimize düşürmeye çalışma genç varis," dedi alaycı bir sırıtışla.

"Öyleyse önemli ayrıntıları atlamadan sorularımızı yanıtla," diye cevapladı Axel, önlerinde durduğunda.

"Adabını unuttun, canım Axel," diye mırıldandı, çenesinde hafifçe bir tırnak gezdirirken.

"Yerini unuttun," diye alay etti Theon, karanlığı o parmağa yapışıp onu kardeşinden kopardı.

Dudakları yine o küskün halini aldı. "Her zaman çok korumacı," diye azarladı. Sonra umursamazca elini sallayarak sandalyesine geri döndü. "Klanlara ihtiyaç duymadıklarını düşünenler her zaman vardır. Genç yaşlı, bizziz daha iyi hayatta kalabileceklerine inananlar." Dişlerini göstererek genişçe gülümsedi. "Çok geçmeden yanıldıklarını anlarlar, eminim Jagger çoktan anlamıştır."

"Hâlâ gerçeğin etrafından dolanıyorsun, Bree," diye tısladı Axel aynı yapmacık tonla. "Jagger bazı sırları ifşa etti, sana da aynısını yapmanı öneririm. Bize saldırdılar ve Theon'un Kaynağı ağır yaralandı. Miras'ın böyle bir eylemden dolayı ne kadar... intikamcı olabileceğini biliyorsun."

Bree'nin şakacı tavrı bir anda kayboldu. "Beni tehdit etme, Axel St. Orcas."

"Ve beni sına Bree DelaCrux," diye karşılık verdi Axel. "Jagger, birinin ona gelip Tessa'nın yaşamasına izin verilirse bunun Devram'ın sonu anlamına geldiğini söylediğini söyledi. İsimler istiyorum."

"Sana verecek hiçbir şeyim yok," diye tükürdü.

"Aynı bilgiyle sana yaklaşılmadığını mı söylüyorsun?" diye sordu Theon.

"Elbette bize başvuruldu," diye karşılık verdi. "Yardım teklifini reddettiğimizde, klanlardaki diğerlerine gidip onları ikna etmeye çalıştılar. Belli ki bazılarında başarılı oldular."

"Kim? Onlara kim gitti?" dedi Theon.

"Sana bilmediğimi söylemiştim. Koyu renkli, başlıklı cübbeler ve sedefli maskeler giyiyorlardı."

"Kaç kişiydiler?" diye sordu Axel.

"Şimdi durduğun noktada durduklarında dokuz taneydiler."

"Hiçbiriniz yardım teklif etmediniz mi?" diye sordu Theon, dört klan liderine bakarak.

"Ben de aynısını söylemedim mi?" diye alay etti Bree.

"Evet, sen söyledin," dedi Axel. "Ama diğerlerinin hiçbiri cevap vermedi."

"Çok zekisin, genç mirasçı," diye dişlerini sıktı Bree.

"Ya da yıllar geçtikçe artık eskisi kadar kurnaz olmuyorsun."

"Akıllıca konuş," diye uyardı Bree yumuşak bir sesle.

Axel, Theon'un takdir ettiği bir sırtışıla ona baktı. Cade'e dönerek, "Hayır dediğini ve Jagger'ın bu yüzden kaçtığını varsayabilirim," dedi.

Cade sertçe başını salladı ama konuşmadı.

Rayell, Axel ona soru sormasına fırsat vermeden yeşil gözleri parlayarak konuştu. "Çok ikna edici bir argüman sundular. Neredeyse ikna olmuşum, itiraf ediyorum."

"Seni ne durdurdu?" diye sordu Theon.

"Aslında hiçbir şey," diye itiraf etti. "Devram'ın hayatta kalıp kalmaması umurumda değil."

Theon vampirin açık sözlülüğüne gözlerini kırptırdı.

"Henry?" dedi Axel.

Genç Gece Çocuğu onlara dik dik baktı. "Üçte bir oy oranıyla oy çokluğuyla reddedildim."

"Rayell oy kullanmadığını söyledi."

"Bu da onun benim tarafımı tutmadığı anlamına geliyor."

"Peki, kendini sana ve senin gibilere kanıtlamamış, tamamen yabancı insanlarla aynı tarafta olmanı sağlayacak kadar ikna edici olan neydi?" diye sordu Axel.

"Her şey," diye alay etti Henry. "Var olacağını iddia ettikleri her şey gerçekleşti. Bu eğilimin devam edeceğini varsayabiliriz, sonra da buraya bir Achaz soyundan birini getirirsin."

"Onun böyle olduğuna dair hiçbir kanıt yok," diye araya girdi Theon.

"Umurumda değil. Bu karanlık mağaralardan kurtulmayı bekledik, hâlâ karanlıkta oturuyoruz."

Axel dilini şaklattı. "Güneş ışığı seni zaten zayıflatıyor, Henry."

Henry, Axel'in alaycı tavrına cevap veremedi Theon, "Sana başka ne söylediler?" diye sordu.

Vampir ayağa kalktı ve onlara doğru tek bir adım attı. "Öldürülmezse Arius soyunun bu diyardan silineceğini söylediler."

"Bu imkansız," dedi Axel, sesindeki tüm neşe kaybolmuştu.

Henry sıırttı. "Öyle mi? Bu mağaralara Ahaz soyundan geldiğinden şüphelenilen birini getirdin. En büyük silahının tam kalbine. Yayılacak bir zehir o." Duraksadı, Theon'u baştan aşağı süzdü. "Yine de, Arius kanına bu kadar kök salmışken gerçekten hiç umut yok."

Theon, herhangi bir Gece Çocuğu kadar hızlı hareket ediyordu; elindeki hançer, Henry'nin göğsüne saplanmadan hemen önce belirdi. Vampirin gözleri şaşkınlıkla fal taşı gibi açıldı, ağzının kenarından kanlar akıyordu.

"Saçtığın o zehir zemberek lafların Yeraltı'na yayılmasını istemem, değil mi?" dedi Theon umursamazca.

Karanlığı yaranın etrafında toplanmadan önce hançeri çıkardı. Tessa'yı bıçaklamak için kullanılan hançerle aynıydı bu. Henry'nin damarları, gücü hareket ettikçe siyaha

döndü, teninde karanlık çizgiler oluştu, ta ki Theon büyüü geri çekene kadar. Geri çektiğinde, gölgelerin ortasında bir kalp belirdi; organ da aynı siyahlıktaydı. Cesedin yere yığılmasına izin veren kalp, üzerine düştü. Cansız bedenden tertemiz zemine yuvarlanırken mide bulandırıcı bir şapırtı duyuldu ve siyah kan sıçradı.

"Yeni klan liderine bize karşı ayaklanmaya kalkışırsa ne olacağını mutlaka bildir," dedi Theon, ayakkabılarına kan bulaşmaması için geri çekilerek.

"Tehlikeli oyunlar, Lordum," dedi Bree yumuşak bir kinle.

"Bu maçları her zaman kimin kazanacağını bir hatırlatıcısı," diye cevapladı Axel, ardından ikisi de arkalarını dönüp gittiler.

Theon dizüstü bilgisayarını çarparak kapattı. Metro'daki bağlantılar berbattı. Düzgün teknoloji hizmeti olan tek yer ana kapıydı. Babasının Kuvvetler Komutanı Bohden orada ikamet ediyordu, ancak adamın her yerde gözleri ve kulakları vardı. Yeraltı'nın iç işleyişi konusunda Axel kadar bilgiliydi. Bu da akla şu soruyu getiriyordu: Gece Çocukları arasındaki huzursuzluktan haberi var mıydı? Babası da haberi var mıydı da bundan bahsetmemiştii?

Sinirle iç çekerek elini saçlarından geçirdi ve yatağa baktı. Gia ne halt ettiyse bitirdikten sonra Tessa'yı odasına almışlardı. Belli ki yeterli değildi. Tessa hâlâ uyuyordu. Hâlâ onu hissedemiyordu. Ara sıra bir duygu kıvılcımı hissettiğinden emindi ama bu pek de doğru gelmiyordu. Duyguları suçluluk, pişmanlık ve özlemin bir karışımıydı. Ama gerçek şu ki, uykusunda en ufak bir kıpırtı bile yapmamıştı. Onu koydukları gibi kalmıştı.

Klan liderleriyle yaptığı toplantıdan döndüğünde, Katya ve Gia'nın nezaketi sayesinde onu temiz kıyafetler içinde bulmuştu. O zamandan beri Cadı'yı görmemişti. Cadı ne haber vermiş, ne de haber vermek için bir haberci göndermeye zahmet etmişti. Eğer bugün daha sonra onu

gördüğünde Cienna'nın yanında olsaydı, kesinlikle bu konuda konuşuyor olurlardı.

Üçüncü gündü. Cienna'nın ona dönmesini söylediği gün. Theon'un gitmekten başka seçeneği yoktu. Eğer reddederse, onu ne zaman geri davet edeceğini yalnızca tanrılar bilirdi. Çok sinir bozucuydu ama bunu fazlasıyla hak etmişti.

Ayak sesleri başını kaldırmasına neden oldu. Luka'nın odaya girip doğruca yatağın yanındaki koltuğa doğru gittiğini gördü. Tessa'yı yatağa yatırdıkları anda koltuğu oraya sürüklemişti ve banyoda değilse bile, o koltukta oturuyordu. En azından bu sabah, otururken elinde bir kupa kahve vardı.

"Bir mola vermen gerek," dedi Theon. "Dışarı çık. Kanatlarını aç."

"İyiyim," dedi Luka, bir yudum su içerken.

"En azından artık aynı anda birden fazla kelime söylüyorsun," diye alay etti Theon ve bu da arkadaşının ona orta parmak göstermesine neden oldu. Theon, "Arius Evi'ne geri dönmemiz gerek," demeden önce saniyeler geçti.

"Biliyorum."

"Hâlâ bilinci kapalı."

"Biliyorum."

"Babam saldırıyı öğrenecek."

"Biliyorum."

"Lanet olsun, dur artık," diye çıkıştı Theon, ayağa kalkıp yatağın yanına doğru yürürken. "Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum. Ya huzursuzluğun farkındaydı ve bizi gafil avlamak için içeri gönderdi, ya da bilmiyordu ve öğrendiğinde öfkeden deliye dönecek."

"Zaten hallettin. Ölü bir klan lideri onun öfkesini dindirmeye fazlasıyla yeter," dedi Luka, sandalyesine yaslanıp bileğini dizinin üzerine koyarken.

"Kim bilir," diye mırıldandı Theon. "Şu Kaynak meselesi yüzünden sinirleri gergin. Hepimiz gerginiz."

Luka hiçbir şey söylemedi ve kahvesinden bir yudum daha aldı, ama Theon onun bu konuda söyleyecek bir şeyi olduğunu biliyordu.

"Sadece söyle," diye iç çekti Theon, bundan hoşlanmayacağını biliyordu.

Luka, "Belki de Valter'i biraz yatıştırmanın, onu bir süreliğine de olsa üzerinizden uzaklaştırmanın zamanı gelmiştir" dedi.

"Peki bunu nasıl yapmamı öneriyorsun?"

"Felicity ile vakit geçir."

"Defol git," dedi Theon. "Match sözleşmesini imzaladım zaten. Şimdilik bu kadar yeter."

"Peki ya Katya?" diye üsteledi Luka.

"Başka bir Kaynak almayacağım."

"Sorun değil, ama babandan zaten bir sürü bilgi saklıyoruz. Onu biraz olsun mutlu etmek için bu küçük şeyleri yapmak fena fikir olmaz. Bunun sadece bir oyun olduğunu bilmesine gerek yok," dedi Luka. "En azından Felicity'yi Akropolis'te gördüğünde ona selam ver."

Theon'un bakışları tekrar Tessa'ya kaydı. Katya, altın rengi saç tutamlarını omzuna düşen bir örgüye örmüştü; uykuda yüz hatları yumuşamıştı.

"Bilmiyor," dedi Theon sessizce.

Luka'nın kaşları çatıldı. "Ona eşinin kim olduğunu söylemedin mi?" Theon başını sallayınca Luka ekledi, "Ve o da sormadı mı?"

"Hayır," dedi Theon, parmak eklemlerini yanağında gezdirmek için uzanarak. "Bunu sadece seninle nasıl Eşleşeceği konusunda bana sataşmak için söylüyor."

Luka alaycı bir tavırla, "Hepimiz bunun olmayacağını biliyoruz." dedi.

Theon bir onay mırıldandı ama içinde bir şeyler kıpırdandı. Felicity ile birlikte görülmesi, hatta Akropolis'te varlığını fark etmesi bile her şeyi daha gerçekçi kılıyordu. Sanki özenle planladığı tüm planlara rağmen kaçamayacağı bir kadermiş gibi.

Kapı çalınınca ikisi de kapıya baktılar; Axel kapı pervazına yaslanmıştı. "Hâlâ bir şey yok mu?" diye sordu, gözleri Tessa'nın üzerindeydi.

"Hayır," dedi Theon, yüzünü ovuşturarak. "Bir şeye ihtiyacın var mı, yoksa sadece haber vermek için mi?"

"Cienna'nın habercisi geldi," diye yanıtladı Axel. "Onu bekletemeyiz."

Theon başını sallayıp Luka'ya döndü.

"Git," dedi Luka. "Ben onunla kalırım. Her şeyi sonra hallederiz."

"Tamam, tamam," dedi Theon, takım elbisesinin ceketini almak için odanın karşısına geçerken.

Axel'ı çatı katının birinci katına kadar takip etti; koridorlardan gelen aynı haberci asansör kapılarının yanında duruyordu. Kat da onları bekliyordu, kiralık paralı askerlere yakışır kıyafetler giymişti. Görünüşe göre Axel, alışveriş yapmak için ayırdığı kısa sürede bulabildiği tek şey buydu.

Hazır olduklarında, asansöre binip sessizce sokaklara indiler ve haberciyi takip ederek mahallelerden geçip tünellere geri döndüler. Tessa'yı her dar geçitten geçirmek zorunda kalmadıkları için, Tessa'yla olduğundan çok daha hızlı hareket ettiler. Çok geçmeden, öncekiyle aynı geniş mağaraya adım attılar.

Cienna, ne yapıyorsa ondan başını kaldırmaya tenezzül etmedi. Gia yanındaydı, başları eğik, aralarında usulca mırıldanıyorlardı. Cienna'nın sonunda konuşmaya tenezzül etmesi için Theon'un hayal kırıklığıyla iç çekmesi gerekti.

"Çok sabırsızım," diye azarladı Gia, üzerinde çalıştıkları bütün kağıtları toplayıp bir çekmeceye koyarken.

"Zamanım kısıtlı. Bugün Arius Evi'ne dönmem gerekiyor," dedi Theon gergin bir sesle. "Ama eminim bunu zaten biliyordun."

"Evet," diye onayladı Cienna, önlerinde durarak.

Gia yanında belirdiğinde Theon, "Hâlâ uyuyor, ama sen gelip onu kontrol etmedin." demekten kendini alamadı.

"Bunu neden yapayım ki?" diye sordu Gia.

"Her şeyin olması gerektiği gibi ilerleyip ilerlemediğini görmek için," diye yanıtladı Theon inanmaz bir tavırla.

"Gerek yok. Yeteneklerim eşsiz. Vücudu hazır olduğunda uyanacaktır," diye yanıtladı Gia, belli ki hiç aldırış etmeden.

"Sana en iyisini gönderdim," dedi Cienna, Theon daha fazla tartışmadan. "Gia doğruyu söylüyor. Zamanı geldiğinde uyanacaktır."

"Zamanı geldiğinde," diye tekrarladı Theon, volta atma dürtüsüne direnerek. "Peki o ne zaman olacak Cienna?"

"Dikkat et Theon," diye uyardı Cienna, Gia yanında ölümcül bir şekilde hareketsiz dururken.

"Dikkatli olmayacağım," diye çıkıştı Theon. "Oyunlarına ayıracak vaktim yok. Artık yok."

"Theon," diye tısladı Axel, bir eliyle dirseğini uyarırcasına kavradı ama Theon artık dayanamamıştı.

Kaynağını isteyen bir krallığı, diyarı isteyen bir babası, Kaynağının ölmesini isteyen gizli bir örgütü, intikam almak isteyen ve intikamını beklemekten bıkmış insanlarla dolu bir yeraltı şehri vardı ve Tessa bir türlü uyanmıyordu. Cienna'nın bilmecelerini ve geleceğe dair ipuçlarını haftalarca çözmeye vakti yoktu.

"Cevaplar. İhtiyacım olan bu, Cienna," dedi Theon, kolunu Axel'in elinden çekerek.

"O zaman sorularını sor," dedi Cadı gergin bir şekilde, menekşe rengi gözleri ona doğru kısılırken doğrularak. "Sana rahatsızlık vermek istemem. Belki burada sıkışıp kalmasaydım, daha fazla yardımcı olabilirdim."

Theon, ellerini iki yanında yumruk yaparak onun alaycılığını duymazdan geldi. "Tessa her şeyi biliyor gibi görünüyor."

"Açıkla," dedi Cienna.

"Yaralandığı saldırı. Bunun olacağını biliyordu." Sonra ekledi: "Görünüşe göre sen de biliyordun."

"Bunun nasıl sonuçlanacağını bilmiyordum," dedi Cienna. "Onu dinlemeyi seçseydin, kader değişirdi."

"Bana kader saçmalığı yapma. Ölebilirdi," diye hırladı Theon, ona bir adım daha yaklaşarak.

Gia aralarına girmek için hareket etti ama Cienna elini kaldırarak onu etkisiz hale getirdi. Cienna'nın başı yana eğildi, dudaklarında karanlık bir gülümseme belirdi. "Öldürülseydi, tüm kaderler değişirdi," diye yanıtladı Cienna. "Seninki de dahil. Belki de bu 'kader saçmalığına' biraz daha fazla önem vermelisin."

Theon saçını başını yolmak istiyordu. "Doğrudan cevaplara ihtiyacım var. Ailesini tanıyor musun?"

"HAYIR."

"Bu alemde mi doğdu?"

"HAYIR."

"O bir Miras mı?"

"HAYIR."

"Kahretsin Cienna," diye öfkelenildi Theon, bir şeyleri fırlatmamak için tüm öz kontrolünü kullanarak. "Bundan daha fazlasına ihtiyacım var."

"Doğrudan cevaplar istedin. Sana verdiğim cevap bu," diye cevapladı Cienna ve o gülümsemesi, tıpkı bir cadı gibi, tamamen kötücül bir hal aldığı anda, cevabında fazlasıyla sakindi.

Theon, yükselen öfkelerini yatıştırmak için derin bir nefes alarak, "Eğer ailesini tanıımıyorsan, onun bir Miras olmadığını nasıl bilebilirsin?" diye sordu.

"Onları tanıyıp tanımadığımı sordun. Tanımıyorum. Hiç tanışmadım," dedi Cienna, ona sırtını dönüp kitaplarla dolu bir rafa doğru yürürken. "Doğru soruları sor, doğru cevaplar alırsın."

Yükselen öfkelerini bir kez daha dizginleyerek sertçe sordu: "Anne babasını tanıyor musun? Soyunu?"

"Parçalarını biliyorum."

"Peki o parçalar neler?"

Cienna tekrar karşısına dikildi. Elinde Katya'ya uzattığı bir kitap vardı ama Theon cevaplara o kadar yakındı ki, şu anda endişelenecek bir şey yoktu.

"Babası bir tanrı. Annesi de öyle olabilir. Bir Aşağı Tanrı kadar güçlü," dedi Cienna kısaca. "Sana söyleyebileceğim tek şey bu. Daha fazlasını söylersem kaderi zorlayacağım. Zaten öyleyim."

"Arius'a yemin ederim, Cienna-" diye başladı Theon, ama sonra küfretmeye başladı.

Cienna hareket etmişti. Theon, iki uzun bıçağı nereden bulduğunu bilmiyordu ama birinin boğazında, diğerinin ise yanında olduğunu biliyordu. Gözleri parladı ve alçak sesle, sertçe konuşurken dişlerini gösterdi. "Oyunlarıma vakit ayıramadığından mı bahsediyorsun, Theon St. Orcas? Benim senin oyunlarına vaktim yok. Senin yüzünden buradayım. Yeraltından çıkabilseydim ne kadar daha fazlasını yapabileceğimi biliyor musun? Senin için kaç cevap daha bulabileceğimi biliyor musun? Kaynaklarım sınırlı ve özgürlüğüm yok. Kaderi sınamamı isteme, zaten sınadım ve bu yüzden her şeyimi kaybettim."

Theon yutkundu, bunu yaparken boğazındaki bıçağı hissetti.

"Cevaplar olmadan bunların hiçbirini düzeltemem Cienna," dedi dikkatle. Cadı onu o bıçaklarla öldüremezdi ama onu uzun bir süre etkisiz hale getirebilirdi. "Bunu değiştiremem; cevaplar olmadan hataları düzeltemem."

"Sana cevaplar verdim Theon. Sana elimden geleni verdim ve veremediğim şeyleri de cevapları kendi başına bulman için sana araçlar verdim," diye cevapladı silahlarını indirip geri çekilirken.

Bunun aptalca olduğunu ve sadece daha fazla belaya davetiye çıkardığını biliyordu. Ona kesin bir cevap veremeyeceğini biliyordu ama yine de sordu. "Bunun nasıl sonuçlandığını gördün mü?"

"Hâlâ yanlış soruları soruyorsun," diye cevapladı, uzun bıçaklar her zaman giydiği takım elbisenin gizli kılıflarına girerken.

"O zaman ne sormam gerekiyor?"

Menekşe gözleri onun gözleriyle buluştuğunda, "Bu kaderi kontrol altına almak için ne yapabileceğini sormalısın." dedi.

"Kaderi kontrol edemeyiz," diye cevapladı Theon.

"Ama değiştirebiliriz," diye yanıtladı Cienna. "Her eylem, her söz, her nefes. En basit şeyler bile kaderi değiştirebilir." Tekrar gülümsedi; Theon'un ürpermesini bastıran, bilgece bir gülümsemeydi bu. "Sanırım kaderle boğuşmanın yara bıraktığını yakında öğreneceksin. Buna değip değmeyeceğine yalnızca sen karar verebilirsin."

TESSA

Çıplak ayakları serin, beyaz mermer basamaklardan inerken yumuşakça yere basıyor, parmakları aynı malzemeden yapılmış duvarda geziniyordu. Her birkaç metrede bir aplikler vardı. Altın ışık küreleri onları dolduruyordu. Merdivenlerin sonuna ulaştığında parmak uçlarında cıtırdayan aynı altın ışık.

Nefesi kesildi. Tavanın tepesindeki bu kadar yüksek, alanın geniş ve açık olmasına rağmen hâlâ yer altındaydı. Işığına, gücüne rağmen, çoktan kopmuş prangaların kalıntıları hâlâ ona yapışıyordu. Bir an durdu, hızla atan kalbinin sakinleşmesini diledi. Burada olamayacağı anlamına gelmiyordu. Bu yerde istediği yere gidebilirdi. Kurallar yoktu. Emirler yoktu. Ondan hiçbir şey talep edilmiyordu. Burada değildi.

Ama yine de...

Soğuk bir burun elini dürttü ve yanındaki kurda baktı. Devasaydı, başı belinin üzerine kadar uzanıyordu. Tazıları kadar iriydi. Parmakları, ışıktaki gümüş gibi görünen açık gri renkteki ipeksi kürkün üzerinde kaydı. Kurt, alçak bir iniltiyle elini tekrar dürttü.

Derin bir nefes daha alıp geniş bir koridorda ilerledi. Kalın cam bölmeler koridoru kaplıyordu ve her iki taraftaki odaları görebiliyordu. Birkaçı doluydu; çoğu boştu. Her türlü varlığı barındırabilecek hücrelerdi.

Hareket ederken kendi kendine yumuşak bir sesle şarkı söylüyordu. Aslında bir ferman olmayan bir fermanın dizeleri.

"Her şeyde bir denge olmalı. Başlangıçlar ve Bitişler. Işık ve Karanlık. Ateş ve Gölgeler. Gökyüzü, deniz, diyarlar. Ama terazinin kefeleri değiştiğinde ve Kaos yağdığında, kim savaştacak? Ve kim düşecek?"

Uzun elbisesi hareket ettikçe hışırdıyor, ipeksi kumaş tenine değiyordu. Beyaz elbise göğüslerinin arasından aşağı iniyor, neredeyse göbeğine kadar uzanıyor ve sırtındaki derinin bir kısmını ortaya çıkarıyordu. Omuzlarında bağlanan kumaş ve yan taraftaki derin yırtmaç, özgürce hareket etmesini sağlıyordu. Elbiseye siyah, altın ve soluk mavi iplikler işlenmişti.

Renkler onu hem yere sağlam basıyor hem de çıldırtıyordu.

"Hayat vermeli, Ölüm almalı. Ama Kader daha fazlasını ister." Cam hücrelerden birinin önünde durdu. "Kader çağırır ve fedakarlık ister." Cam, içindeki varlığı hapsetmek için damarlarında aynı sihirle dolup taşarak kıvılcımlar saçtı.

Yerde bir erkek oturuyordu. Kahverengi saçları uzundu, omuzlarını epeyce geçiyordu. Karışık, düğümlü bir yığındı ve yıkanıp düzeltilmesi gerekiyordu. Yüzündeki sakalların daha uzun olmasını bekliyordu. Sakalları, sanki yeni tıraş edilmiş gibi kısa kesilmişti. Parmağında, yüzükle aynı renkte büyük bir oniks yüzük vardı ama kadın daha çok boynundaki kelepçeyle ilgileniyordu. Kalın, saf beyaz taştan bir şeritti ve içinde altın parçacıkları vardı.

Işık ve enerji parçacıkları.

Kelepçeye bağlı bir zincir duvara sabitlenmişti ve bu da o kadar az hareket imkânı sağlıyordu ki, adamın nasıl yemek yiyebildiğini veya ihtiyaçlarını nasıl karşılayabildiğini anlayamamıştı. Bol keten pantolon giymişti ama gövdesi çıplaktı, bu da sol kolu boyunca

uzanan İşaretleri mükemmel bir şekilde görmesini sağlıyordu.

Yanındaki kurt inleyerek karnına doğru eğilirken, Tessa öne doğru bir adım atıp elini cama koydu. Camın arkasındaki İşaret dikkatini çekti. Kendi koyduğu bir İşaret. Avucunun cama değdiği yerde enerji cızırdadı ama Tessa onu emdi. Bu güç onu dışarıda tutmak için değildi.

Onu içeride tutmak içindi.

Erkek başını kaldırdı, parlak safir gözleri onunkilerle buluştu.

Ve şarkı söylerken gülümsedi: "Kaos hüküm sürmeye başladığında kim ayakta kalacak?"

TESSA

Göğsündeki bağ çelişkiliydi. Theon yakınında değildi. Bunu anlayabiliyordu ve Theon bundan hoşlanmamıştı. Ama nedense o da memnundu. Hiçbir mantığı yoktu.

Öte yandan, hayatta olması da mantıklı değildi. Hele ki bıçaklanmışken.

Belki de ölmüştü.

Ölüm huzurlu görünüyordu. Rahatlatıcı. Özgürleştirici. Uzun zamandır özlemini çektiği bir şeydi bu.

Theon ölümdür.

Kelimeler birdenbire ortaya çıktı, zihninin duvarlarına çarpıyordu.

Uzuvları ağırlaşmış, ağzı kurumuştı. İçine çektiği taze hava duyularını doldurdu ve bu, gözlerini zorla açmasına neden oldu.

Arius Evi.

Arius Evi'ndeki Theon'un odalarına geri dönmüştü. Artık Yeraltı yoktu. Dar geçitlerde sıkışıp kalmak yoktu. Karanlık ve bayat hava yoktu.

İyi.

Gökyüzünü bile göremeyeceği bir yerde ölmek istemiyordu.

Aslında ölmüş olamayacağına karar vermişti. Elbette After, Arius Evi'ne benzemiyordu.

Yoksa Azap Çukurlarına mı gitti?

O zaman her şey çok mantıklı geldi.

Derin bir nefes daha alıp oturma pozisyonuna geçmeye hazırlandı ama kolunu bile kıpırdatmadan bir ses duyuldu.

"Henüz hareket etmeye çalışmayın."

Luka görüş alanına girip üzerine doğru eğilince yüreği ağzına geldi.

"Tanrılar aşkına," diye mırıldandı. "Bir dahaki sefere birini uyar. Ya da en azından bir çan tak."

Dudakları seğirdi, ama tabii ki gülümsemesi asla tam olarak oluşmadı. Birdenbire, onu gerçekten gülümserken görüp görmediğini merak etti.

Tekrar hareket etmeye çalıştığında, "Bir dakika rahatla," dedi.

"Burada öylece yatamam" diye savundu.

"Günlerdir yaptığın tek şey bu. Eminim bir iki dakika daha idare edebilirsin."

Ona sert bir bakış attı. "Neredeyse ölüyordum, kusura bakma."

Ama Luka bıkkın bir cevap vermek yerine bakışlarını ondan kaçırdı.

Bir dakika daha bekledikten sonra, "Artık oturabilir miyim?" diye sordu.

"Yavaş git," dedi, ona yardım etmek için uzanarak. "Nasıl hissediyorsun?"

"Sanki göğsümden bıçaklanmışım gibi," diye homurdandı. Vücudu hâlâ ağrıyordu ve evet, oturmak nedense nefes almayı zorlaştırıyordu.

"Şifacı, vücuduna iyileşmesi için ihtiyaç duyduğu dinlenmeyi verersen iyi olacağını söyledi."

"Harika," diye mırıldandı, bakışları yakındaki koltuğa kaydı. "Az önce orada mı oturuyordun?"

"Uyuyordum."

"Çıplak değilsin."

Luka başını hızla kaldırdı. "Neden çıplak olayım ki?"

"Her zaman çıplak uyuduğunu söyledin."

Homurdandı ve Tessa bunun sinirden mi yoksa neredeyse gülmekten mi kaynaklandığına karar veremedi. "Sana biraz su getireyim. O yataktan kalkmaya çalışma."

Tessa ona kaşlarını çatarak baktı ve odadan çıktığı anda da aynısını yaptı.

Ya da denemeye çalıştı.

Kenara doğru kaydı, battanileri geriye fırlattı ama her hareketi göğsünü çekiştiriyordu. Gömleğini kaldırıp yaranın nerede olduğunu görmeye çalıştı ama yara boynunda bir şeye dokunuyordu. Bir aynaya ihtiyacı vardı.

Bacaklarını yatağın kenarından kaydırarak çıplak ayaklarını dikkatlice yere koydu. Odadaki büyüler zemini güzel ve sıcak tutuyordu ve yavaşça, sendeleyerek ayağa kalkmaya başladı.

"Otur kıcını," diye homurdanan bir emir geldi.

Çok büyüleyici değildi ama Tessa kendini hemen yatağa bırakırken itaat ettiğini fark etti.

Luka, elinde iki şişe suyla yatağın etrafında döndü. "İki lanet olası dakika boyunca dinleyemedin mi?" diye sordu, şişelerden birinin kapağını açıp ona uzatırken. Luka cevap vermedi, büyük bir yudum su içti. "Sadece orada olmak istedim. Kendine daha fazla zarar verme diye," dedi sesi yumuşayarak.

Tessa omuz silkti, hareket ağrıyan boynunu sızlattı. "Theon nerede?"

"Babasının bazı işlerini hallediyorum," diye cevapladı Luka.

Bir yudum daha su içtikten sonra mırıldanarak teşekkür etti. "Arius Evi'ne ne zaman döndük?"

"Dün."

"O kadar zaman oldu mu? Cienna'ya ne oldu?"

"Theon ve Axel onu görmeye gittiler."

Su şişesinin kapağını çevirirken ona baktı. "Ve sen öylece oturdun, öyle mi?"

"Seni başıboş bırakacağımızı mı sandın? Ya uyandığında hepimiz gitmiş olsaydık?" diye sordu Luka, onu aynı

dikkatle izleyerek.

Tessa tekrar omuz silkti. "Yani, eminim zamanını daha iyi şeylerle geçirmişsindir."

"Ben yapmadım."

Bu sözler üzerine garip bir şekilde kıpırdandı ve boğazını temizledi. "Banyoyu kullanmama izin verecek misin? Açıklığa kavuşturalım, bu durumda yataktan kalkacağım."

"Her zaman böyle yaramaz olmak zorunda mısınız?" diye sordu Luka, ayağa kalkmasına yardım etmek için uzanarak.

Tam bir şeyler söyleyecekti ki, adamın eli koluna değdiği anda, bağ tuhaf bir şey yaptı. Tökezledi ve adamın elleri belindeydi, onu dengede tutuyordu. Ve tanrılar, adam sıcaktı. Bu da ona, Theon'a sarılmış haldeyken uyandığında adamın ona sarıldığını hatırlattı. Sonra da ateş bastı.

"İyi misin?" diye sordu Luka, belli ki onun kadar etkilenmemiştir.

Konuşacak gücü kendinde bulamayınca başını salladı ve adam kenara çekildi. Eli beline indi ve onu banyoya yönlendirdi. Neyse ki, geniş odaya girince, hiç sorun çıkarmadan özel tuvalet alanına gitmesine izin verdi.

Dışarı çıktığında, adam artık banyoda değildi ama musluk akıyor, devasa küveti dolduruyordu. Bir küvet harika bir his veriyordu.

Tuvalet masasına doğru yürüyüp dişlerini fırçaladı. Bunu yaparken boynunu incelerken parmaklarını boğazında gezdirdi. O vampir onu ısırmıştı. Adı neydi? Jagger mıydı? Dişlerinin boğazının derinliklerinde olduğundan emindi. Bu bir rüya değildi.

Ya da belki de öyleydi.

Hayalleri ve gerçekler birbirine karışmaya başlıyordu ve bu durum onu rahatsız ediyordu. Saldırının gerçekleşeceğinden o kadar emindi ki, sanki daha önce yaşamış gibiydi. Cienna'yı nereden tanıdığını bir türlü çıkaramamıştı. On yıldan uzun süredir Yeraltı'nda mahsur

kaldığı düşünöldüğünde, bu imkânsız görünüyordu. Cadı'yı daha önce nerede görmüş olabilirki ki?

Anlaşılan rüyalarında.

Diş fırçasını bir kenara bırakıp gömleğini göğüslerinin hemen altına kadar kaldırdı. Bıçağın olduğı yer tamamen iyileşmişti, tek bir yara izi bile yoktu. Peki ama neden aldığı her nefes bu kadar acı vericiydi?

Arkasından gelen gürültü onu irkiltti ve vücudunu saran keskin, bıçak saplanır gibi acıyla inleyerek yerinden sıçradı.

"Özür dilerim," dedi Luka sertçe. Elinde çeşitli yiyeceklerle dolu paketler vardı - kraker, portakal, donut - ve bunları Theon'un makyaj masasının yan tarafına koydu. "En son kontrol ettiğimizde yaralar güzelce iyileşmişti. Hâlâ öyle mi?"

Tessa aynaya döndü ve gömleğini tekrar kaldırdı. Parmaklarını, cildinde kesinlikle bir yara izi olması gereken yerde hafifçe gezdirdi. Ancak görünen tek iz, kaburgalarındaki Pazarlık İzi'ydi.

"Hâlâ acıyor," dedi aynada Luka'nın gözlerine bakarak.

Başını salladı, kollarını kavuşturup tezgaha yaslandı. "Gia, iç acının en son dineceğini söylemişti. Bunun sebebi, bıçaklandığın bıçak türü. Bir Mirası sona erdirmek için."

"Ama öyle olmadı."

"Jagger kalbini ıskaladı," dedi Luka. "Miras olsun ya da olmasın, ölümcül olmazdı."

"Ah," diyebildi sadece.

"Banyo neredeyse hazır. Sana yardım edebilirim."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Sen... Ben çıplak olacağım," diye patladı.

Lanet olası dudakları seğirdi ve kadın, adamın suratına yumruk atmak istedi. "Aslında çoğı, banyo yaparken çıplaktır. Mesele de bu zaten."

"Theon üzölmeyecek mi?"

Luka omuz silkti. "Belki."

"Ve sen umursamıyor musun?"

"Onun için rahatını ertelemeyeceğim. Ancak, etrafımda çıplak olmaktan rahatsız oluyorsan, Theon'u bekleyebilirsin."

Kaşları çatıldı. "Beni çıplak görmem umurumda değil."

"Öyleyse sanırım mesele hallolmuş," diye cevap verdi.

Haklısın. Çıplaklık onu rahatsız etmiyordu. Genellikle erkeklerle çıplak olmaktan hoşlanırdı. Ya da erkeklerle. Ya da her neyse işte.

Ama şimdi ağzı kurumuştı ve avuçları terliydi ve—

Bu aptalcaydı.

Küvetin kenarına geçip, artık bunu düşünmesine izin vermedi. Bol pantolonunu kalçalarının üzerinden geçirip yere bıraktı, iç çamaşırlarıyla birlikte. Sonra tişörtünü başından geçirdi, Theon'un kokusu burnuna doldu. Bağ daha da şaşkındı, kendisi de öyle, çünkü bağın başka bir erkeğin onu çıplak görmesi konusunda çıldırmış olması gerektiğinden oldukça emindi.

Luka tek kelime etmeden öne çıktı. Adam elini uzattı, kadın da elini tuttu ve küvetin yüksek kenarına tırmanırken dengesini sağlamasına izin verdi. Su mükemmeldi ve sıcak suya batarken inlemesini tuttu, tamamen suyun altına girdi. Yüzeye çıktığında, ıslak saçlarını yüzünden itince Luka'nın kozmetik masasındaki sandalyeye geçtiğini gördü.

"Sadece orada mı oturacaksın?" diye sordu.

"Şimdi boğulmana izin veremem, değil mi?"

"Belki de sen sürekli bir pislik olduğun için ben hep şımarık biriyimdir," diye karşılık verdi, küvetin arkasına yaslanıp parmaklarını baloncukların arasında gezdirirken.

"Şüpheli."

Dilini şaklatıp gözlerini devirdi. Aralarına rahat bir sessizlik çöktü ve bu daha da tuhaftı. Theon bu kadar uzaktayken neden bu kadar rahattı? Evet, bir yanı onu özlüyordu ama aynı zamanda o an mutluydu.

"Savaşkın," dedi Luka sessizliğe doğru.

Ona kısaca baktıktan sonra tekrar baloncuklara odaklandı. "Yaptım."

"Neden?"

"Ben..." Zorlukla yutkundu. "Gökyüzünü göremeyeceğim bir yerde ölmek istemedim."

"Tek sebep bu mu?"

"Yani, sanırım senin de söylediğin şeylerdi," diye itiraf etti. "Buna değdiğimi sanmıyorum ama değdiğimi düşünmek istiyorum."

"Öylesin, Tessa."

Tekrar omuz silkti ve çenesine kadar suya gömüldü. "Ben..." İçini çekti. "Bir daha asla bu kadar savunmasız hissetmek istemiyorum Luka."

"O zaman senin iyi olmadığından emin oluruz," dedi ve sesinde, kızın dönüp ona bakmasına neden olan bir sertlik vardı. Ve tanrılar, yüzündeki ifade buna inandığını gösteriyordu. Gerçekten de zamanına değdiğine inanıyordu. Ona sadece kendini savunmayı değil, aynı zamanda karşılık vermeyi de öğretebileceğine.

Tekrar boğazını temizledi. "Atıştırmalık getirdin mi?"

"Onlar benim için."

Kahkahasını tutamadı. Göğsü acıyordu ama gülmek de iyi hissettiriyordu. "Donut da mı?"

"Özellikle o. Krakerleri alabilirsin," dedi Luka ve ağzının köşesi o kadar küçük bir gülümsemeyle yukarı kalktı ki, buna gülümseme demek bile zordu ama gülümseme oradaydı.

"Eşek," diye mırıldandı.

Tekrar suyun altına kayarken onun kahkahasını duydu.

Yıkanıp temiz kıyafetler giydikten sonra, ikisi Katya'nın yanına oturmak için dışarı çıktılar. Katya kanepede kitap okuyordu, Tessa ise haftalar önce uzun süre vakit geçirdiği cumbalı pencereye doğru yöneldi. Luka ona donut verdi ve Theon ile Axel kapıdan içeri girdiklerinde, Tessa tam bitiriyordu ki donutları yedi.

Yaklaştığını hissetmişti, aralarındaki bağ heyecanla uğulduyordu. Theon da hissetmiş olmalıydı ki, takım

elbisesini bir sandalyenin üzerine fırlatarak kapıdan hızla girdi. Birkaç uzun adımda odanın karşısına geçip yüzünü ellerinin arasına aldı.

"Uyanmışsın," diye soludu, başparmağı çenesinde geziniyordu.

"Uyandım, yıkandım ve karnım doydu," diye karşılık verdi. "Bebek bakıcın iyi iş çıkardı. Ona fazladan bahşış versen iyi olur." Theon, sanki bizzat Arius'a teşekkür ediyormuş gibi gözlerini kapattı. "Neyin var senin? Luka, Şifacı'nın iyi olacağını söylediğini söyledi."

Gözleri açıldı, zümrüt yeşili irisleri, aralarındaki bağı hissedebildiği duygularla parlıyordu.

Hiç hoşlanmadığı duygular.

"Seni hissedemedim, Tessa. Hiçbir şey. Tek bir şey bile."

"İyiyim. Sadece biraz ağrım var," dedi, adamın dokunuşundan uzaklaşarak.

Luka'ya döndü. "Bu doğru mu?"

Luka başını salladı, bacaklarını uzatarak kanepede oturdu. "Yaraları gördün. İyileştiler. Hâlâ acıdığını söyledi ama Gia acının geçeceğini söyledi."

"Gia kim?" diye sordu Tessa. "Luka daha önce bu isimden bahsetmişti."

"Seni iyileştiren Şifacı," dedi Axel, Kat'in oturduğu sandalyenin koluna oturarak. Kat onu fark etmedi ve Tessa, Kat'in onların yanında olduğundan daha rahat görünmesine biraz kıskandı. Dişi bu kadar kısa sürede nasıl bu kadar rahat olabilmmişti? Onlarla oturup yemek yemeye ikna edilmesi gerekiyordu ama burada sorun yoktu.

Axel eğilip kitaptaki bir şeyi işaret etti. Tessa sorusunu duyamıyordu ama Kat başını iki yana sallayıp bir sayfayı çevirip başka bir şeyi işaret etti. İzlediği şeye fazlasıyla meraklı olduğundan, Luka ve Theon'un ne konuştuğunu bile dinlemiyordu. Aralarında bağ olan o ve Theon değil, ikisi gibi görünüyordu.

"Akşam yemeği bir saat içinde hazır olacak," dedi Theon, onu düşüncelerinden ayırarak. "Yarın Akropolis'e

dönüyoruz."

Tessa başını sallayıp pencereye döndü. Aşağıdaki bahçeler çoraklaşıyor, yapraklar dökülüp yere saçılmaya başlıyordu. Yağmur yakında kara dönüşecek, nehirler buz tutacaktı. Dağların bu kadar yükseklerinde olduğu için sabahleyin her yeri bir kırağı tabakası kaplayacağından şüpheleniyordu.

"Kar yağdırabilir miyim sence?" diye yüksek sesle düşündü.

Ne kadar ufak bir sohbet varsa sustu ve başını eğip Theon'a baktı. "Neden böyle düşündün?" diye sordu ihtiyatla.

"Cienna'ya havayı kontrol edebileceğime inandığını söyledin."

"Pantheon'un içinde yağmur yağdırdın," dedi Axel odanın diğer ucundan.

"Bilerek yapmadım" diye savundu ve hemen savunmaya geçti.

"Kimse seni suçlamıyor. Sadece şunu söyleyeyim, içeride yağmur yağdırabiliyorsan, son zamanlardaki tuhaf hava olaylarından senin sorumlu olduğunu varsayabiliriz," diye devam etti Axel.

"Bu biraz abartılı görünüyor. Havayı kim kontrol edebilir ki?" diye savundu.

"Ve yine de kar yağdırabilir miyim diye soruyorsun," diye karşılık verdi Theon.

"Ahaz havayı kontrol edemiyor, değil mi?" diye sordu.

"Hayır, yapamaz."

Tessa başını sallayıp pencereye döndü. "Oraya gitmem gerek. Achaz Krallığı'na. Döndüğümüzde."

"Hemen değil," dedi Theon gergin bir sesle. Cevap vermeyince ekledi: "Samhain Şöleni, döndüğümüzden sonraki gün. Seni buradan çıkarmaya çalışmak için zamanımız var. Şölen biter bitmez gidecek değilsin ya."

"Bir değerlendirme yapılacak," diye mırıldandı.

"Biliyorum, güzelim."

"Ama sanırım orada ışık olacak," diye düşündü, kendini rahatlatmaya çalışarak.

"Tessa."

Sadece adıydı ama içindeki acı tonunu duyabiliyordu. Bir kez daha dönüp ona baktı. "Hiçbiriniz orada olmayacaksınız. Yalnız olacağım."

Gözleri bir anlığına kapandı ve bağın altından çaresizliğini hissedebiliyordu. Onun, onun yüzünden sık sık hissettiği bir şeyi deneyimlemesini izlemek ilginçti. Ona uzanıp onu kollarına almasını bekliyordu. Onu rahatlatmak için değil, bağın onu rahatlatmasını istediği için. Bunun yerine, "Akşam yemeğinden önce duş alacağım," dedi.

"Valter'le yemek yemiyor muyuz?" diye sordu Luka, Theon'un yatak odasına doğru gidişini izlerken.

Theon durakladı. "Görüşmemiz onu yatıştırdığı için bu akşam bizden bunu talep etmedi."

Luka başını salladı ve Theon gitti. Tessa onun arkasından baktı.

Bunun ne anlama geldiğini sorması gerektiğini biliyordu ama içinden bir ses cevabı beğenmeyeceğini söylüyordu. Buna his, içgüdü, sezgi deyin.

Bunun neden önemli olduğunu bilmiyordu. Neden onu kollarına almasını beklediğini anlamıyordu. Neden bunu istediğini anlamıyordu. Aralarındaki bağdan kaynaklanıyor olmalıydı ama o da bir süredir farklıydı.

Hiçbir şey anlamadı.

Ya da çok korkuyordu çünkü ondan istediğini almak, onu herhangi bir konuda ona bağımlı kılmıyordu. Açıklama veya özür beklememesi gerektiğini biliyordu. İşlerin nasıl çözüleceğini kendi başına çözeceğini biliyordu, bu da Luka'ya bunun ne anlama geldiğini sorması gerektiği anlamına geliyordu ama...

Tessa pencereye döndü ve bahçe yollarında uçuşan ölü yaprakları izledi.

Uyanmıştı.

Bir gün için bu kadar cesaret yeterdi sanki.

TESSA

Maskeyle yemek yemek neredeyse imkânsızdı. Ama işte buradaydı, kalbinin üzerindeki Kaynak İşareti'ni gösteren göz alıcı gece mavisi bir elbise giymişti. Mavi ve altın rengi maske yüzünün üst yarısını örtüyordu ama aldığı her lokmada burnundan aşağı kayıyordu. Varisler, Lordlar ve Leydiler de dahil olmak üzere diğer Kaynaklarla birlikte bir masada oturuyordu. Theon, Axel ve ailesiyle kürsüdeki iki uzun masadan birinde oturuyordu. Birkaç ay önce Seçildiğinde oturduğu kürsüydü bu. Şimdi ise şeyin hemen önündeki yuvarlak masalardan birinde oturuyordu. Hükümdar ailelerin altında ama aynı zamanda onlarla Miras'ın geri kalanı arasında. Diğer Perilere masa bile verilmemişti. Büyük salonun karşısındaki bölünmüş bir alanda, onlar için çok daha az süslü yiyeceklerden oluşan bir büfe yayılmış halde dolaşıyorlardı.

Tessa keşke onlarla birlikte olsaydı.

Theon'a tekrar baktığında, onu ve Axel'i Anala Krallığı'nın varisi Tana Aithne ve küçük kız kardeşiyle sohbet ederken buldu. Masanın diğer tarafında Falein ailesi oturuyordu.

"Hep birlikte mi oturuyorlar?" diye sordu Tessa, çatalıyla tabağındaki kızarmış sebzeleri gezdirirken. "Tatlıyı ne zaman yiyecektiler?"

"Evet," diye cevapladı Eviana sol taraftan. "Aynı sebepten dolayı her zaman böyle oturacağız."

Tessa, sağında, Tana'nın Kaynağı Gatlan'ın oturduğu yere baktı. Yanında da Anala Hanım'ın Kaynağı Hollis vardı. Gatlan kadehini göz kırparak ona tezahürat edercesine kaldırdı. Tabağı boştu ve Hollis kendilerine servis edilen taze balığı bitiriyordu. İkisi de sadece gözlerini kapatan kırmızı ve gri maskeler takıyordu. Bunlar pratik maskelerdi. Neden kendisi de böyle bir maske takmıyordu ki?

Gatlan, "Kuzey Krallıkları bir arada oturuyor ve Güney Krallıkları bir arada oturuyor," diye açıkladı.

"Neden?" diye sordu Tessa, Serafina, Achaz ve Celeste ailelerinin oturduğu diğer masaya bakarak.

"Hiçbir fikrim yok," diye cevapladı. "Benim anladığım kadarıyla her zaman böyle yapılıyor."

"Bu, Krallıklar arasında ilişki kurmanın aleyhine görünüyor."

"İnsan öyle sanıyor," dedi Gatlan. "Başka gözlem yapmak ister misin?" Tessa ona dik dik baktı, Gatlan da hafifçe güldü. "Sana bir gönderme değildi. Bu role bizim kadar hazır olmadığını biliyorum ve şimdi..."

"Fae değil mi?" diye tamamladı Tessa onun yerine. "Biliyorum, teşekkür ederim. 'Gözlemlerime' gelince, bu gece diğerlerine iletebileceğin hiçbir bilgi vermeyeceğim."

"Fae değilsin ama yine de kenara itilmişsin, ha? Bu çok zor," dedi Gatlan içki bardağını döndürerek.

Tessa'nın tüyleri diken diken oldu ve Theon'un ani duygu patlamasıyla ona baktığını gördü. Kaşlarını çatarak bir havucu biraz fazla sert bir şekilde sapladı. "Beni kışkırtmayı bırak, Gatlan."

"Çıkış Töreni'nden önceki o şık küçük şey nerede?" diye sordu Gatlan. "Maxson'ı haddini bildirmeni izlemek uzun zamandır gördüğüm en iyi şeydi. En az bir saat çenesini kapat. Sana teşekkür etmeyi düşünüyordum."

"Teşekkür ederim," diye tekrarladı şüpheyle.

"Gerçekten samimi," diye araya girdi Eviana. "Seni kızdırmaya çalışmıyor."

Tessa ona döndü. Dişi onunla hiç konuşmazdı. Valter'in talimatı olmadıkça. "Sana güvenmediğim için beni affet."

Eviana sadece omuz silkti ve neredeyse temiz tabağına geri döndü. Parıldayan siyah maskesini çıkarmadan yemek yemekte bir sorun yok gibiydi. Zaten bunu ne zamandır yapıyordu... Valter'in Kaynağı ne kadar zamandır oydu?

"Jasper ve Maxson herkese karşı kaba davranıyor. Kendini kötü hissetme," diye devam etti Gatlan, sanki Tessa onun niyetlerini sorgulamamış gibi. "Dade, Hanımı gibi sessiz ve dikkatli. Sasha huzuru korumaya çalışıyor."

Tessa sandalyesine yaslandı ve çatalını tabağına koydu. "Diğer Kaynaklar'ın özetini istememiştim ama sen bu karışıma nasıl uyuyorsun?"

"İstemiyorum," dedi ve bir kez daha göz kırparak içkisinin son yudumunu içti. Birkaç saniye içinde garson gelip bardağı taze, dolu bir bardakla değiştirdi. Gatlan, onun hafif şaşkın bakışlarını fark etti çünkü "Tadına bakmak ister misin?" diye sordu.

"Hayır," dedi hızla, bakışları önündeki yarı dolu su bardağına kaydı. Ama neden biraz alkol alamıyordu? O bir Fae değildi. Theon, onun Miras olduğunu bile düşünmüyordu. Elbette, hâlâ bir Kaynak'tı ama...

Ama hiçbir şey.

O hâlâ bir Kaynak'tı. Eğer hata yaparsa, her şey değişebilirdi. İktidardaki Lordlar ve Leydiler zaman çizelgelerini ileri alabilirlerdi. Şartları değiştirebilirlerdi ve o buna hazır değildi. Daha fazla zamana ihtiyacı vardı.

Tessa, sert bir nefes verip Gatlan'ın bakışlarını tekrar gördüğünde yüzüne zoraki bir gülümseme yerleştirdi. "Hayır, teşekkür ederim. İyiyim."

Ona bakarken dudaklarında hafif bir sırıtiş vardı. "Bu sefer kendine yardım etmeden önce ben teklif edeceğimi düşündüm."

Tessa, bu anıyı hatırlayınca yanaklarının kızardığını hissetti. O gece inanılmaz derecede düşüncesizce davranmıştı.

"Sorun değil, Tess," dedi ve Tess'in gözleri kısıldı.

Ona bu şekilde hitap eden sadece bir kişi vardı. "Lange'ı tanıyor musun?" diye sordu.

Küçük sırtışı daha da arttı. "Ortaklaşa."

"Corbin'i tanıyorsun," dedi, farkına varmaya çalışarak. Corbin, Anala Krallığı'ndan gelmişti.

Gatlan başını salladı, gözleri Tessa'nın ancak yaramazlık diyebileceği bir şekilde dans ederken içkisinden bir yudum daha aldı.

"Onu ne kadar iyi tanıyorsun?"

"Oldukça yakındık," dedi Gatlan, gözlerindeki o sevinç biraz sönerek. "Onun ve Lange kadar olmasa da, çok iyi arkadaşlık. Birlikte büyüdük."

"Neredeydin?"

"Sanırım hala öyle."

Bardağını masaya bıraktı, parmağıyla masaya vuruyordu. Bileklerinde bant yoktu. Kaynaklar'ın günün erken saatlerinde değerlendirmelerine izin verilmişti. Elbette hepsi geçmişti ve kelepçelerden kurtulmuşlardı. Sadece Tessa hala kelepçe takmak zorundaydı ve Jasper ile Maxson, onu gördüklerinde bunu yüksek sesle tartışacaklarından emindi.

"Onu sık sık görebiliyor musun?" diye sordu Tessa.

Gatlan omuz silkti ve sandalyesinde kıpırdandı. "Celeste Malikanesi'ne nakledilmeden önce her gün görüşüyorduk," diye acı acı cevap verdi. "Artık ikimizin de başka sorumlulukları var ve onun da Lange'si var."

Tessa, "Corbin, sadece biriyle romantik bir ilişki yaşadığı için arkadaşını bir kenara atacak biri değil," diye araya girdi.

Gatlan ona baktı, parmağıyla tekrar vurdu. "Arkadaş olduğunuzu söyledi."

"Biz. Malikanede sahip olduğum az sayıdaki kişiden biriyiz."

Kaşları çatıldı. "Onunla daha kısa bir süre önce tanıştın."

"Evet, ama bu seni şaşırtabilir." Sanki ona büyük bir sır verecekmiş gibi eğildi, sesini alçalttı ve Gatlan da ona yaklaştı. "Ama ben biraz dürtüsel biriyim, bu yüzden Jasper gibi insanların konuşacak bir şeyleri oluyor."

Gatlan kıkırdadı ve içkisini tekrar yudumladı. "Sen etraftayken her şey kesinlikle daha ilginç. O kadarını kabul ediyorum. Bu etkinliklerde senin yanında oturmak, bir süreliğine de olsa, o kadar da kötü olmayacak."

Tessa kaşlarını çatı. Bu tuhaf bir uyarıydı ama daha ne olduğunu sormasına fırsat kalmadan garsonlar belirdi, tabakları kaldırıp masayı temizlediler. Gerçekten tatlı vermeyecekler miydi?

Eviana'ya döndüğünde kadının ellerini önünde gevşekçe kavuşturmuş bir şekilde ayakta durduğunu gördü. Maskesini nasıl yerinde tutmuştu? Bir kez bile kıpırdamamıştı ve Tessa sürekli kendi maskesini ayarlıyordu. Ya da belki de sadece sürekli maskeyle oynadığı içindi.

Tessa onun yanında ayağa kalktı. "Ne yapıyoruz?"

Eviana, odanın bir tarafına doğru hareket ederek, "Legacy için alanı büyütme ve gece boyunca keyifle yiyebilecekleri çeşitli atıştırmalıklar hazırlamak için masaları taşıyacaklar," diye açıkladı.

"Peki ne yapacağız?"

Eviana, turkuaz gözlerinde her zamanki gibi duygusuz bir ifadeyle ona baktı. "Üstatlarımızın ulaşabileceği mesafede, diğer Kaynaklarla birlikte kalıyoruz."

Bu sert bir ifadeydi ve Tessa altta yatan uyarıyı duyabiliyordu. Eviana, Hollis ve diğer Lord ve Leydi Kaynaklarının toplandığı yere doğru sola dönerken başka bir şey söylemedi. Bu da akşamı mirasçıların Kaynaklarıyla geçireceği anlamına geliyordu.

Bu da gerçekten harikaydı.

Sert bir iç çekişle, görünüşe göre kendi grubunun yanına doğru yürüdü. Topukları her adımda tıkırdıyordu. Ayakkabılarını giydiği anda çıkarabileceği ana kadar dakikaları saymaya başlamıştı. Katya saçını yapmasına yardım etmişti; kadın, tenine çok yakışan koyu turuncu bir elbise ve maske takmıştı. Tessa, kadının telaşlandığını anlayabiliyordu; elbise, muhtemelen giydiği her şeyden çok daha abartılı görünüyordu. Ama bir kez bile şikayet etmemiş, Tessa'nın saçını kıvrıp toplamasına yardım ederken sessizce küçük bir sohbet etmişti.

Güzel olmuştu...

Tessa, Sasha ile Gatlan'ın arasına girdi. Gatlan tek kelime etmeden ona içkisini tekrar uzattı. Neredeyse bitmek üzereydi ama Tessa umursamadı, bardağı alıp son yudumunu içti.

"Biz de tam senden bahsediyorduk," dedi Maxson sırtarak.

Bunun için bir içkiye daha ihtiyacı olacaktı.

"Bana biraz aşık olduğumu biliyorum Max, ama biraz umutsuz görünmeye başlıyorsun. Gerçekten üzücü," dedi sırtarak ve boş bardağı yoldan geçen bir garsona uzattı.

Maxson alaycı bir tavırla, parmak uçlarında küçük bir rüzgar hunisi dönen elini kaldırdı. "Söz konusu sen olunca tek istediğim, onların seninle ne yapacaklarına karar vermeleri. Eminim Efendin de bunu istiyordur. O zaman gerçek bir Kaynak Seçebilir ve herkes yoluna devam edebilir."

Tessa alaycı bir şekilde başını salladı. "O duruşmada olduğumu biliyorum ama Lealla'nın senin anlayabileceğin kadar açık bir şekilde anlatmadığını görüyorum. Basitleştirmeye çalışacağım."

"Tessa'dan bahsetmiyorduk," diye araya girdi Sasha, işler kızıışmadan. "Bir sonraki Seçim'i ve Axel'in Kaynak Seçen tek yetişkin kişi olacağını konuşuyorduk."

"Bir Arius Varisi. Bir Arius Kaynağı. İkisi de aynı reddedilmiş krallıktan, yani anlamsal olarak," dedi Maxson

omuz silkerek.

Gatlan, "O zaman Seçim Yılı daha az olaylı olmalı" dedi.

Dade, "Hiçbir değişikliğe gerek kalmadığını varsayarsak," diye yanıtladı.

"Neyse, diğer Arius Varisinin, Seçmeyi planladığı gizli bir varlıktan haberi olup olmadığını tartışıyorduk," diye devam etti Maxson. "Arius Krallığı çok... gizli. Sanırım şimdi nedenini biliyoruz."

Gözlerini onun üzerinde gezdirmesi Tessa'nın tüylerini diken diken etti, ama dramatik bir şekilde iç çekti. "Ben de Hanımımdan hayal kırıklığına uğrardım."

Maxson hareketsiz kaldı. "Bu ne anlama geliyor?"

"Ah, ben senin Üstadım'ın seninkinden daha zeki olmasından yakındığını sanıyordum. Benim hatam."

Maxson'ın sırtışı büyüdü. "Ona daha ne kadar böyle hitap edebileceksin? Sanırım bir sonraki Seçim'de yeni bir Kaynak'ı olacağını varsayabiliriz, değil mi?"

"Bu nasıl işe yarayacak?" diye düşündü Jasper, sohbete dalarak. "Bu İşaretler hâlâ işe yarayacak mı? Onun... başka biriyle bağ kurduğunu hissedecek misin? Onunla birlikteyken düşüncelerini duyabilecek misin?"

Tessa'nın sakinleşme sırası gelmişti, içindeki bir şey Theon'un başka biriyle olması fikrine bile karşı çıkıyordu. O bağ. O bağ olmalıydı.

Ancak pencerenin dışındaki şimşek çakması ve ardından gelen gök gürültüsü, küçük gruplarının ani hava değişimine odaklanmasını sağladı. Jasper ve Maxson yavaşça geri döndüler ve bakışlarıyla karşılaştığında, gülümsemesinin hiç de tatlı olmadığını anladı. Ellerini yavaşça kaldırdı ve hâlâ yerinde duran bilekliklerini göstererek, "Son zamanlarda hava ilginç, sence de öyle değil mi?" dedi.

İlk kez ikisinin de söyleyecek bir şeyi yoktu. Grupları hareketsizdi. Gatlan hariç. Taze içeceğini yudumluyor, bir eli cebinde, gülümsemesini gizliyordu.

"Affedersin?"

Tessa, sese döndüğünde orada duran bir garson gördü. Elinde tek bir shot bardağı olan bir tepsi tutuyordu.

"Bana bunu ve bununla birlikte bunu da getirmem söylendi."

Ona bir not uzattığında eli biraz titriyordu.

"Bana mı?" diye sordu, notu elinden alarak. Kâğıdı açıp sade ve zarif bir el yazısıyla yazılmış tek satırı okudu:

Bu geceki programınıza uygun bulursanız, size bir şişe dolusu içki vereceğim, Fury.

Agave kalbi yudumlarken gülümsemesine engel olamadı, boğazından aşağı kayarken hissettiği yanmanın ve karnında biriken sıcaklığın tadını çıkardı.

"Bu ne kadar eğlenceli olsa da, yanımda daha iyi arkadaşlar var," dedi Tessa, garsona başıyla işaret ederek bardağı tepsiye geri koyarken, garson hızla uzaklaştı.

"Hiçbir yere gidemeyiz," diye patladı Maxson.

Elbisesine takılıp düşmemek için elinin içine aldı. "Görünüşe göre bantlarından kurtulmuşsun ama tasmandan kurtulmuşsun," dedi göz kırparak ve uzaklaşıp gitti.

Tristyn Blackheart'ı büyük salonun uçsuz bucaksız alanında nasıl bulacağından tam olarak emin değildi. Üstelik herkes maske takıyordu. Yine de, Tristyn onu bulma eğilimindeydi. Onu beklemek zorundaydı ama bu, yüzleri taramasını engellemiyordu. Theon'un dehşeti bağı yayıldı ve tek bir düşünceyle engelledi. Bunu nasıl yapacağını henüz çözmediğini bilmesini istememişti ama Kaynak bağının gereklerini aşabileceğini çoktan ağzından kaçırmıştı. Başkalarını yakınında tutmak için bu sırrı feda edecekti.

Tessa odayı taramakla o kadar meşguldü ki, çok geç olana kadar kadını göremedi. Ani bir hareketle ona doğru

koştu ve dengesini sağlamaya çalışırken topuklarının üzerinde sendeledi.

"zr dilerim-" diye başladı Tessa, ama tiz bir ses sözünü kesti.

"Aman Tanrım! Tessa mı?"

Tessa, siyah bir maskenin ardındaki koyu gözlere baktı; soluk sarı saçları omuzlarına dökülmüştü. "Oralia mı?" dedi inanmazlıkla.

"Aman Tanrım!" diye tekrar bağırdı. "Bu gece seni görebileceğimizi sanmıyordum. Diğerleri çok sevinecek."

"Ama ben-" diye tekrar denedi Tessa, Oralia bileğini yakalayıp grubun tenine saplanmasıyla yüzünü buruştururken. Oralia, onu birbirine karışmış Fae ve Legacy kalabalığının arasından çekiştirmeye başladı. Sıradanları seçkinlerden ayıran görünmez çizgiyi ne zaman geçtiğinden emin değildi, ama odanın bu tarafında her şey daha rahattı. Hava o kadar boğucu değildi.

Nefes alabiliyordu.

Ama aynı zamanda Tristyn'i de bulmak istiyordu.

"Dex!" Oralia kalabalığın arasından sesini duyurabilmek için bağırıyordu. "Dex, bak!"

Saniyeler sonra, iri eller onu kendine çekip sarıldı. "Tessie. Tanrılara şükür," diye mırıldandı Dex, ama sonra onu geriye itip omuzlarından tuttu. "Sorun ne?"

"Neden bir şeylerin yanlış olduğunu düşünüyorsun?" diye sordu Tessa.

"Tahta gibi kaskatısın. Burada olmaman mı gerekiyordu? Tessa," diye iç çekti, bununla uğraşmak zorunda kaldığı için çoktan pes etmiş gibiydi. "Olay çıkarmanın zamanı değil."

"Ben değilim—"

Derin bir nefes aldı ve dışarıda bir şimşek daha çakarken teninin altındaki gücünün yayıldığını hissetti. Yeraltı'ndaki eğitim çukurundan beri gücünü kullanmamıştı. Bu... Çok uzun zaman önceydi. Huzursuzlaşıyordu, bu da onun huzursuz ve daha dürtüsel

olmaya başlayacağı anlamına geliyordu. En azından bunu anlamıştı. Theon, yeteneklerini sömürmesi için onu nehre götürdüğünde, kendini daha fazla kontrol altında hissediyordu... Yani, her şey üzerinde.

"İyiym," diye yanıtladı. "Muhtemelen burada olmamam gerekiyor ama bu bir olaya yol açmaz."

"Ya sonra?"

Daha sonra dürüst olmak gerekirse inanılmaz bir orgazmla sonuçlanacak bir sahneye sebep olurdu, o yüzden...

Dex'in alnındaki kırılganlık, onu incelerken daha da belirginleşti. "Farklı görünüyorsun. İyi olduğundan emin misin?"

Ama cevap veremedi başka bir erkek sesi onu etrafında döndürdü.

"Tessalyn Ausra." Erkek, Dex'ten biraz daha kısaydı ve onu daha iyi görebilmek için maskesini alına kadar çekmişti. Kahverengi-sarı saçları özenle kesilmiş ve taranmıştı ve kendine özgü cilveli gülümsemesi yerli yerindeydi.

"Brecken," diye selamladı kendi küçük gülümsemesiyle, adam onu kendine çekip sarıldığında. "Uzun zaman oldu."

"Son zamanlarda seni hep özlüyorum," diye onayladı. "Ama bu gece seni görmeyi umuyordum. Kat seninle mi?"

Kadınlara karşı her zaman bir zaafı vardı ve Tessa başını salladı. "Onu görmedim ama Axel onu yakından takip ediyor. Dikkatli olmalıyım."

Nedense gözleri karardı. "Onu sahiplendi mi yani?"

Tessa şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı. "Arius Krallığı, gücü daha ortaya çıkmadan onu ele geçirdi."

Brecken gözlerini devirdi ve Tessa daha da şaşırdı.

"Bunu herkes biliyor," dedi. "Ama genellikle onları Kaynaklar'la aynı tasmaya bağlamazlar," dedi ve hafifçe yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim. Öyle demek istememiştim..."

Tessa ona uzun bir süre baktıktan sonra gergin bir şekilde, "Tasmamın oldukça uzun olduğu açık," dedi.

"Öyle demek istemedi Tessie," dedi Dex. "Abartmaya gerek yok."

Muhtemelen haklıydı. Fazla abartıyordu. Tuzaklanmış büyüü onu aşırı hassaslaştırıyordu ve dikkatli olması gerekiyordu. Bu gece zaten sınırlarını zorluyordu.

"Corbin ve Lange nerede?" diye sordu, etrafında toplanan üç kişiye bakarak.

"O ikisini tanıyorsun," dedi Oralia, uzanıp Tessa'nın maskesini düzeltirken. "Nasıl oluyor da her zaman bu kadar berbat görünüyorsun?"

"Bilmiyorum," diye mırıldandı, hâlâ Tristyn'i aramaya çalışıyordu ama Dex ve Brecken'in etrafından görmek imkânsızdı.

"Öyleyse konuş bizimle Tessa," diyordu Dex. "Nasılsın? Eminim fazla vaktimiz yoktur."

"İyiym," diye hemen cevap verdi.

"Bana bu saçmalıkları anlatma. İyi değilsin." Çenesini tutup yüzünü yukarı kaldırmaya çalıştı ama kız geri çekildi. Kaşları şaşkınlıkla havaya kalktı. "Tessa mı? Öyle demek istemedim... Benim sorunum bu."

Sadece ben varım.

Ama gözleri, Achaz İşareti'nin Celeste Malikanesi ve rüzgar elementi işaretlerinin yanında durduğu bileğine takıldı. Lord Jove'un malikanesinde uyandığında oradaydı. Hiçbiri mantıklı gelmese bile, unutmadığı şeyler söylemişti.

Dex, onun bakışlarını fark edip kolunu indirdi ve ellerini ceplerine soktu. "Hâlâ senin tarafındayım Tessa. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Ama ona cevap veremedi. Ona nasıl cevap vereceğini bilmiyordu.

"Saçmalama," diye alay etti Oralia. "Onu yıllardır tanıyoruz. Elbette onun yanında olduğumuzu biliyor. Her zaman yanındaydık." Dikkatini Tessa'ya çevirip uzun

saçlarını omzunun üzerinden savurdu. "Dex senin yanında olduğunu fazlasıyla kanıtladı, Tessa."

Oralia'nın haklı olduğu bir nokta vardı. Merdivenlerin altında onunla karşılaştığı andan itibaren, ona yardım etmekten başka bir şey yapmamıştı. Ona yiyecek getirmiş, Rahibe Cordelia'nın gazabından mümkün olduğunca uzak durmasına yardım etmiş ve kimse kabul etmezken onu kabul etmişti. Karşılığında hiçbir şey istememiş veya beklememişti.

"Özür dilerim," diye mırıldandı Tessa sonunda, kollarını ovuşturarak. "Bu gece keyfim yerinde değil."

"Sorun değil," dedi Dex, tüm tavrı değişerek. "Hâlâ düzenli olarak güç kullanmana izin vermiyor mu?" Kaşlarını çatarak ekledi, "Lord Jove, Mahkeme Duruşması'nda işlerin nasıl gittiğini bana bildirdi."

"Neden?"

"Çünkü onun evinde hizmet ediyorum, Tessa," dedi Dex, gözleri kısılarak. "Bunu daha sonra, bu kadar savunmacı olmadığın bir zaman konuşabiliriz."

"Savunmaya çalışmıyorum," diye çıkıştı. "Sadece bir Lord'un -hem de Achaz Lord'unun- haftalar önce seçtiği bir Peri'ye güvenmesi tuhaf."

"Arius Varisi sana güvenmiyor mu?" diye sordu Brecken, sağındaki duvara yaslanarak.

"Hayır. Yani evet," diye hemen düzeltti Brecken'ın kavisli kaşlarını. "Ama bu farklı. Ben onun Kaynağıyım."

"Ve o seni sadece birkaç hafta önce seçti," diye karşılık verdi omuz silkerek.

"Bu..." diye homurdandı. Tamam, bir bakıma geçerli bir noktaydı.

"Gücü yüzünden kendini kötü hissettiğini ve şu anda keyifsiz olduğunu söyledi zaten. Onu rahat bırak Breck," diye araya girdi Dex. Ona bakarak, "Aç mısın?" diye ekledi.

"HAYIR."

"Hayır mı? Akşam yemeğini bile yemedin."

"Sen mi izliyordun?"

"Elbette izliyordum. Seni nadiren görebiliyorum. Seni gizliyor. Eğitim yok. Özel dersler," diye yanıtladı Dex hayal kırıklığıyla. Şaşkın ifadesine karşılık, "Senin için endişeleniyorum Tessie. Hepimiz endişeleniyoruz," diye ekledi.

Onaylayan bir mırıldanma mırıldandı, dikkati odanın sonunda, yönetici ailelerden olabildiğince uzaktaki derme çatma dans pistine döndü. Birkaç Fae dans ediyordu, hatta bazıları Legacy bile. Muhteşem elbiseler ve maskeler giymiş erkekler ve kadınlar. Gümüş saçlı bir kadın başını geriye atmış, partneri onu döndürürken dudaklarından bir kahkaha dökülüyordu. Adamın siyah kıyafetleri zarifti, ceketinin yakaları boyunca kırmızı ve altın iplikler vardı. Altın ve gümüş maskesi onunla uyumluydu ve Tessa kaşlarını çatı. O açıkça Legacy'ydi, ama o muydu? İkisinin de parmaklarında yüzükler vardı, ama sol ellerinin arkasındakiler Birlik İşaretleri değildi. Oraya giden tek İşaretler Kaynak İşaretleriydi. Çıplak kollarında başka İşaretler de vardı. Bazıları siyah. Bazıları solmuş gümüş.

Erkek onu tekrar döndürdü ve Tessa, ayak seslerini yankılayan gölgeler ve beyaz alevler olduğuna yemin edebilirdi. Gümüş gözler, kısa bir anlığına onunkilerle buluştu ve Tessa, yüzünü dolduran gülümsemeyi ancak karanlığın ta kendisi olarak tanımlayabildi. Sonra erkek onu kendine doğru çekti, kulağına eğilip konuştu ve Tessa'nın gözleri tekrar ona döndü. Adam onu sıkıca sarmıştı.

Tessa'nın gücü gerilmişti, bantlara çarpıyordu. Bir gök gürültüsü daha duyuldu ve Tessa anlamadı. Hiç böyle olmamıştı. Önceleri kemiklerinde yavaş yavaş büyüyen bir ağrı vardı ama bu farklıydı. Bu, onun bir şey isteyen, onu almasını talep eden büyüydü. Neden aniden bu kadar huzursuz, bu kadar kontrol edilemez hale geldiğini anlamıyordu. Sanki bir şeye çekiliyordu ve Tessa neye çekildiğini bilmiyordu. Ama ondan veremeyeceği bir şey talep ediyordu. Kalabalık bir yerde ve paylaşmaya hazır olmadığı şeyleri açığa çıkarma riskini almadan değil.

"Tessa? Beni duydun mu?" diyordu Dex, görüş alanına girip dans pistini görmesini engelleyerek.

"Ne? Hayır, özür dilerim. Ne diyordun?" diye sordu, gücü tekrar artarken başını hafifçe sallayarak.

Dex, "Faven'deki haftan için Achaz Krallığı'na geldiğinde orada olacağımı söylüyordum," dedi.

Bakışları aniden ona döndü. "Ne? Neden?"

"Çünkü Lord Jove orada tanıdık bir yüzün olmasının seni daha rahat ettireceğini düşündü," diye cevapladı ve tekrar maskesini takmak için uzandı.

"Peki derslerin?"

"Kat derslerinden uzun bir süreliğine uzaktaydı. Bir Fae bir Krallık tarafından ele geçirildiğinde kurallar biraz esnetilir."

"Ancak-"

Gözüne bir şey çarptığında döndü. Sedefli bir maskeden yansıyan ışık. Maskeyi takan kişinin yüzünü tamamen kapatıyordu. Siyah cübbe değil, takım elbise giymiş, kalabalığın arasına karışmışlardı. Kimse bir terslik fark etmemiş gibiydi, ama figür kalabalığın arasından hareket ederek çıkışa doğru ilerliyordu.

"Tessa," dedi Dex, öfkesi iyice artmıştı. "Bir dakika odaklanabilir misin?"

Ama maskeli kişi neredeyse odadan çıkmak üzereydi ve eğer bu Augury topluluğu gerçek olsaydı, cevapları olurdu. İhtiyaç duyduğu cevaplar.

"Gitmem gerek," diye mırıldandı Tessa, Dex'in yanından geçerken.

"Gitmek mi? Nereye gitmek?" diye sordu inanmazlıkla. "Bu Theon yüzünden mi?"

"Hayır," dedi hemen, gerçi muhtemelen Theon'u bulmaya gitmesi gerekiyordu. Ama bu, maskeli kişiye kaçmak için daha fazla zaman kazandırdı. "Tuvalete gitmem gerek."

"Ben de seninle geliyorum," diye hemen araya girdi Oralia.

"Hayır," diye cevapladı Tessa, uzaklaşıp bir grup insanın arasından sıyrılarak.

"Tessa!" diye seslendi Dex arkasından ama onun onu bırakacağını biliyordu. İstemezdi ki... Ne demişti? Sık sık yaptığı gibi olay çıkarmaktan kaçınacaktı.

Fae ve Legacy kalabalığının arasından geçmesi birkaç dakikasını aldı, ama sonunda maskeli kişinin yöneldiği kapılardan geçti. Elbette, mekan tamamen boştu ama koridoru tanıdı. Theon'un onu içinde bir çikolatayla bulduğu koridordu, yani burada birkaç girinti vardı.

Şu anda Theon veya Luka'yı almak gerçekten iyi bir fikir olurdu. Bunu biliyordu. Ama aynı zamanda dışarısı sessizdi. Nefes alabiliyordu.

Gücü yeniden harekete geçti, bir kez daha huzursuz ve talepkârdı ve tanrılar, sadece çığlık atmak istiyordu. Bütün gece kocaman, rahatsız edici bir karmaşaydı. Belki de Luka'nın banyo penceresinden sürünerek çıktığında onu bulduğu balkona geri dönebilirdi.

Bağın ucundaki bir endişe kıvılcımı, Theon'u bulmaya gitmesi gerektiğini hatırlattı. Kalabalık büyük salona geri dönmeden önce sadece bir dakikaya ihtiyacı vardı. Bağlantılarını biraz daha kesmeye odaklandı. Yakında gelip onu bulacaktı. Belki de onu burada beklerdi. Akşamı çoktan mahvetmişti. Buraya bile gelmemeliydi ama...

"Biraz hava almaya ihtiyacın var gibi görünüyor, Fury."

Döndüğünde Tristyn'i lacivert bir takım elbiseyle orada dururken buldu. Gözlerini sade lacivert bir maske örtüyordu ve kahverengi saçları Theon'unki kadar kusursuz bir şekilde şekillendirilmişti. Hem neden olmasındı ki? O, hükümdar aileler kadar güçlü ve nüfuzlu görünen seçkin bir Miras'tı.

Peki ama nereden çıkmıştı?

"Beni mi takip ediyordun?" diye sordu.

Dudakları, agave kalp şişesini kaldırırken, onun çok iyi bildiği o şakacı sırıtışa büründü. "Hiç de değil. Sadece seni bekliyorum."

Gözleri kısıldı, tam da bu anda nasıl ortaya çıktığının farkındaydı. "Ne kadar zamandır buradasın?"

Sırtışı soldu, yerini endişe aldı. "İyi misin Tessa?"

"Burada bir süredir mi kaldın? Başka birini gördün mü..."

Bir an onu inceledikten sonra, "Odanın karşısından buraya geldiğini gördüm. İçerideki şenliklerden kendimi kurtarmam birkaç dakika sürdü," dedi.

Sessizce başını salladı, gücü bir kez daha alevlendi. Sanki hissetmiş gibi bakışları, iki yanında yumruk haline getirilmiş ellerine kaydı. Ağzı ince bir çizgi halindeydi, yüz hatlarında belirgin bir onaylamama ifadesi vardı.

"Biraz hava alman lazım," dedi tekrar.

"Ben sadece Theon'u bulmaya gidiyordum."

"Muhtemelen oraya geri dönmek pek iyi bir fikir değil," dedi Tristyn.

Haklıydı ve Theon zaten şu an bir ruh haline bürünecekti.

Omuzlarını silkti. "Biraz hava alabilirim. Bir de o havayı içeyim."

O sırtış geri döndü, ama şişeyi ona uzatırken endişesi geçmedi. "Bu taraftan, öfke."

Kadın onu bir köşeden takip etti ve adam bir kapıyı iterek açtı. Odanın karşısındaki çift kanatlı kapı bir balkona açılıyordu ve Tris kapıyı arkalarından kapatmayı bitirmeden kadın içeri girmişti. Gece havası yüzüne serin vuruyordu, başını geriye atıp derin bir nefes aldı. Gücü ruhunu yine sarstı ve bunun nedenini bir türlü anlayamadı. Şimşek çaktı. Uzaklarda gök gürültüsü gürledi. Kızgın, üzgün ya da gerçekten hiçbir şey hissetmiyordu. Her şeyden bıkmıştı, elbette, ama bu huzursuzluktu. Gücü yine vahşi ve kontrolden çıkmış bir şekilde yükseldi ve parmak uçlarında ışık parladı. Hızla yukarı baktığında, Tristyn'i dudaklarının arasında bir uyuşuk yaprak kıvrımıyla balkondan dışarı bakarken bulduğu için minnettar oldu. Gücünün bantları aştığını açıkça fark etmemişti.

Tessa ayakkabılarını çıkarıp korkuluğun dibine çöktü. Maskeyi çıkarıp kenara koydu ve içki şişesinden bir yudum aldıktan sonra Tristyn'e geri verdi.

"Konuşmaya gerek var mı?" diye sordu.

Kızıl kahverengi gözler onunkilerle buluştu ve neden her zaman umurundaydı ki? Onunla bir otel lobisinde tanıştığı andan itibaren, yanında rahat hissetmişti. Sakin ve kendinden emindi, sanki sürekli onu rahatsız eden kaygı ve beklentiler olmadan var olabilirmiş gibi.

"Sen bir Pax Mirası'sın," dedi farkına vararak.

Yumuşakça gülümsedi. "Tam olarak değil ama yeterince yakın."

"Pax barış ve dinginliğin tanrısıdır," dedi temkinli bir şekilde. "İşte bu yüzden senin yanında hep böyle hissediyorum."

"Çok gururlandım, Fury."

"Olma," diye mırıldandı, adamın uzattığı şişeyi bir kez daha alırken.

"Oturabilir miyim?"

"İçeri dönmem gerek. Theon çok üzülecek. Babası..." Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Aman Tanrım. Babası çok öfkelenecek." Ayağa fırladı, maskesini ve ayakkabılarını kaptı. Ne haltlar düşünüyordu acaba?

Bir kez daha, yeterince dikkatli olmamıştı. Ne kadar haklı olursa olsun, yaptıkları yeterince dikkatli değildi.

Pervasisiz. Dürtüsel. Çok vahşi.

Dex ona anlatmaya çalışmıştı; o dinlememişti ve şimdi yine bir karmaşa yaratmıştı.

"Tessa," dedi Tristyn, elini dirseğine koyarak. Kaygısı kanayarak geçti ama gücü de geri çekildi.

Tristyn elini geri çekti. "Bunu tahmin etmeliydin," diye mırıldandı elini sallayarak. "O bantlar seni daha fazla tutamayacak."

"Bunu nereden biliyorsun?" diye sordu, daha önceki şüpheleri tüm gücüyle geri gelmişti.

Bir ara düşürdüğü maskeyi almak için eğildi. Maskeyi ona geri uzatarak, "Çünkü kaos kontrol altına alınamaz," dedi.

Kapılar arkalarından çarparak açılırken Tessa maskeyi ondan aldı. Hiç irkilmedi bile. Onun geldiğini hissetmişti.

"Elbette sensin," diye alay etti Theon, yanında Luka ile balkona doğru yürürken. İkisi de sinirli görünüyordu.

Tessa'nın umurunda değildi.

"En azından bu sefer pizza yok, değil mi?" dedi Tristyn göz kırparak ve agave kalp şişesini devirip bir yudum aldıktan sonra selam verdi.

Theon'un bakışları ona kaydı ve onu azarlamak için ağzını açtığı şeyi söylemesine fırsat kalmadan, "Biliyorum, biliyorum. Tartışmalar olacak. Beklentiler ve sonuçlar olacak," dedi.

Ama Tristyn onun önüne geçiyordu. Şaşkınlıkla geriye doğru sendeledi.

"Benimle Kaynağım arasında durmanın bir sebebi var mı?" diye sordu Theon.

"Günlerdir gücünü harcamamasının bir sebebi var mı acaba?" diye karşılık verdi Tristyn.

"Bu seni ilgilendirmez."

"Onu neredeyse delirecek noktaya kadar tükettiğinde. Tekrar içeri girmesini beklemeden önce müdahale edip onu dışarı çıkarmak zorunda kaldığımda," dedi Tristyn ve tanrılar aşkına, sesi... korkunçtu.

Ölümcül.

Kötü.

"Sorun değil Tris," diye mırıldandı Tessa. Ona dokunmak için elini uzattı ama sonra az önceki şok anını hatırlayıp vazgeçti.

"Sorun değil Tessa," diye öfkeyle söylendi, hâlâ Theon'un bakışlarını kaçırmadan. "Onun seni eğitmesi gerekiyor, seni boğması değil."

"Peki sen bundan ne anlarsın?" diye sordu Theon.

Tristyn cebine uzandı ve Tessa kahkahasını bastırmak için bir yudum daha aldı ve sigarayı yaktı. "Görünüşe göre senden daha fazla. Onu oradan çıkaran bendim. Sanırım aradığın kelimeler 'teşekkür ederim'."

"Onun hakkında çok şey biliyor gibisin, Kara Yürek," dedi Theon, gözleri kısılarak. "Ama Lilura Soruşturması'ndaki aramalarımın cevap vermeni sağlayamıyorum."

"Muhtemelen seninle konuşmak istemediğimdenidir," diye cevapladı omuz silkerek.

"Hayır, sen sadece Kaynağımınla konuşmak istiyorsun."

"Beni suçlayabilir misin?" diye sordu Tristyn, sigara yaprağından bir nefes daha çekerken.

"Geri dönmemiz gerek Theon," diye araya girdi Luka. "Burada işimiz bitti mi?"

"Bilmiyorum," dedi Theon, bakışlarını Tessa'ya dikerek. "Burada işin bitti mi?"

"Yüzündeki ifadeye bakılırsa, muhtemelen birkaç kadeh daha agave kalbi ve kendi "lull-leaf" rulomu daha iyi olurdu," diye homurdandı, gücü tenine baskı yaparken bileklerini ovuştururken. Kontrolden çıkmıştı. Bağ Theon'a uzanıyordu. Luka'nın bakışlarını üzerinde hissedebiliyordu ama bakışlarına karşılık veremiyordu. Tristyn ne halt ediyorsa ona baskı yapıyor, tanrılar bilir ne yapmaya çalışıyordu ve büyüğü sadece dışarı çıkmak, dışarı çıkmak, dışarı çıkmak istiyordu, onu kızdıran şeyi bulmak için çaresizce.

"Alkol ihtiyacın olan son şey," dedi Theon gergin bir şekilde, çenesini Luka'ya doğru sallayarak onu almaya gitmesini söyledi ama Luka tereddüt ediyor gibiydi.

"Bir şeyler ters gidiyor," dedi Luka.

"Elbette," diye çıkıştı Theon. "Onu bu yüzden bulmaya geldik."

"Hayır, o... Tessa, bana bak," dedi Luka, Yeraltı'nda kullandığı o tatlı dille.

"Kendine bak," diye mırıldandı. "Kendine bak. Gözlerin üzerinde. Seni yerin altında, denizin altında kilitli tutan bağlara odaklanma. Her zaman karanlıkta. Her zaman, her zaman, her zaman."

Gökyüzü parlak bir şimşekle aydınlandı ve gök gürültüsü o kadar şiddetliydi ki kemiklerinde hissetti.

Ve gücünün, istediğini almak üzere olduğunu biliyordu.
Özgürlük.

THEON

"Sanırım gitmemiz gerek," dedi Tessa, sesi bazen aldığı o ürkütücü tonla çınlıyordu.

"Kahretsin," diye küfretti Tristyn. "İkinizin de onu buradan çıkarması gerek."

"Sanırım şu anda ona kimse dokunmamalı," dedi Luka temkinli bir şekilde, ama sanki kavgaya hazırlanıyormuş gibi gözleri kaymıştı.

"Şu anda ona dokunabilecek tek kişi sizsiniz. Her şeyi değiştirdiniz," dedi Tristyn. "Lordlar ve Leydiler ile yaptığınız anlaşmanın şartlarının değişmesini istemiyorsanız, gitmelisiniz."

"Şu anda onu herhangi bir yere götürme seçeneğimiz olduğunu sanmıyorum," dedi Theon. "Yaklaşabilsek bile ne yapacağız? Onu Pantheon'dan geçirip valeye mi götüreceğiz?"

Tristyn, "Onu nereye götürürseniz götürün, o bantların çıkarılıp kalması gerekiyor," dedi. "Gücünün düzenli olarak boşaltılması gerektiğinin açıkça belirtildiğini sanıyordum."

"Ne olması gerektiğini biliyorum. Gelip bana bununla nasıl başa çıkacağımı söylemene ihtiyacım yok," diye çıkıştı Theon.

"Elbette öyle," diye karşılık verdi Tristyn, yaklaşarak. "Çünkü asla bu noktaya gelmemeliydi. Bu gece Pantheon'a adımını attığın anda onun gücünü hissettim ve bütün akşam

boyunca giderek arttığını hissettim. Oradaki herkes hissetti. Sadece nereden geldiğini anlamadılar."

Theon onu bekliyordu. Bir nebze sihir. Soyundan gelen en ufak bir ipucu. Yakalanması zor Tristyn Blackheart hakkında bilgi bulmak, Tessa kadar zordu. Theon doğmadan çok önce, onlarca yıldır ortalıktaydı ama hakkında mevcut olan azıcık bilgi bile aynıydı. Devram'da iksirlerden teknolojiye, kayıp dillerin çevirisine ve aradaki her şeye kadar sayısız ilerlemeden sorumlu olan Lilura Inquest şirketini kurmuştu. Peki ya onun hakkında gerçek bir bilgi? Bu neredeyse yoktu. Yine de, şirketi sayesinde istediği her bilgiyi kolayca gömebilirdi.

Ayrıca belgeleri değiştirebilecek kaynaklara da sahip olacaktı.

Birini gizli tutun.

Uygun olduğu zaman orada bulun.

Theon, Ortaya Çıkış Töreni'nden beri erkekle bir görüşme ayarlamaya çalışıyordu. O zamandan beri her gün Lilura Soruşturması'nı aramıştı ama Blackheart'ın lanet olası asistanını bir türlü aşamamıştı. Peki Tessa halka açık bir etkinlikte ve tekrar ulaşılabilir olduğu anda ortaya çıkıyor mu?

"Theon."

Adı sert bir fısıltıydı ve döndüğünde Tessa'nın dizlerinin üzerine çöktüğünü gördü. Tüm vücudunun titrediğini görebiliyordu. Bu onu şaşırtmamalıydı. Bantlar çözülüp gücü patladığında onu nehir kıyısında birkaç kez tutmuştu. Parmak uçlarında ışık titreşiyor ve kıvılcımlar saçıyordu. Yaklaşan fırtına vahşi ve amansız bir şekilde artarken etraflarında rüzgarlar esiyordu. Birkaç büyük yağmur damlası yere düştü, buzlu su damlaları boynundan aşağı kaydı. Bir uluma duyuldu ve rüzgarlar yüzünden ne kadar uzakta olduğunu anlayamıyordu.

"Onu nereye götüreceğiz?" diye sordu Luka yine.

"Nasıl yapılacağını çözemediğine inanamıyorum. Ne yapıyorsun?" diye sordu Tristyn.

Ama Theon artık dayanamıyordu. Karanlığı tenini kaplamış, gölge kanatları oluşmuştu. Buradan çıkmaları gerekiyordu. Pantheon'un koridorlarından geçemezlerdi ama geçmeleri de gerekmiyordu.

"Eğitim alanlarına gideceğiz. Sadece birkaç blok ötedeler," diye yanıtladı Theon, Tessa'nın yanına çömelerek. Parıldayan menekşe gözleri onunkilerle buluştu; bağ boyunca umutsuzluk ve kötülük karışımı yayılıyordu. Tessa'nın hissettiği her şeyi hissedebiliyordu. Zeki yaratık, aralarındaki bağı kısa süreliğine engellemenin bir yolunu bulmuştu, ama gücü aniden dışarı çıkmaya karar verdiğinde kontrolü kaybetmiş gibiydi. Tessa'nın paniğini ve çaresizliğini, korkusunu ve acısını hissedebiliyordu.

Sadece teslim olma isteği.

"Kontrol edemiyorum," diye hırıltılı bir sesle söyledi. "Ben... Ben... Babam... demek istemedim."

"Bırak babam için ben endişeleneyim," diye cevapladı, uzanıp parmak uçlarını çenesine sürterek. "Biraz daha kontrol et, sonra yardım edebilirim. Tıpkı daha önce yaptığımız gibi."

Ama başını iki yana salladı. "Sanırım... istemiyorum."

Theon onu kollarına alırken Luka, "Eğitim alanları onu tamamen alamaz," diye savundu.

"Daha iyi bir fikrin yoksa tek seçeneğimiz bu," diye cevapladı Theon, Tessa'yı daha sıkı kavrarken, bir şekilde ona doğru kıvrılmayı ve aynı zamanda onu itmeyi başardı.

Luka'nın daha fazla tartışmak istediğini anlayabiliyordu ama kararlı bir şekilde, "Daha iyi bir fikrim yok. Axel'i getirmemi ister misin?" dedi.

Theon başını salladı. "Bence kalması daha iyi. Babam bu şekilde ayrıldığımız için çoktan öfkelenmiştir."

"Haklısın," diye onayladı Luka.

Theon, Tristyn'e döndü. "Bir dahaki sefere seni ziyaret ettiğimde, doğrudan seninle konuşmayı umuyorum."

Erkek ona sırtıttı. "Arius'un varisi ol ya da olma, benimle iletişime geçen Tessa değilse, Maggie ile konuşmaya devam

edeceksin."

Bir şimşek daha çaktı ve Theon erkeğe sırtını döndü. Bununla daha sonra ilgilenenecekti.

Yumuşak bir sıçrayışla balkon korkuluğunun üzerinden atladı. Tessa kollarını hızla yere kaydırırken gergindi. Işığı, sanki bir zayıflık arıyor, içeri girmenin bir yolunu arıyormuş gibi, tenini kaplayan karanlığın üzerinde sürünüyordu.

Ayakları yere değdiğinde, "Seni çağırdığını biliyorum, Tessa. Sihrinin kontrolü ele geçirmesine izin verme. Yardım edeceğim. Sadece biraz daha." dedi.

"Çok geç," diye fısıldadığında yüzündeki küçük gülümseme korkutucuydu. Elini kaldırdı, parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Görmüyor musun? Dışarı çıkmak istiyor ve ben onu durduramıyorum. Kimse durduramaz. Konu kaos olduğunda kimse durduramaz."

Yavaşça başını salladı. "Yürüyebilir misin?"

Cevap olarak kıpırdandı ve adam onu çıplak ayaklarının üzerine indirdi. Ayakkabı isteyip istemediğini sormaya bile tenezzül etmedi. Adımları artık daha emindi, titremesi durmuştu ve Theon'un artık ondan hissedebildiği tek şey, gücünün kontrolü ele geçirmesine izin verirken hissettiği doğal olmayan bir huzurdu.

Luka onun yanına indi ve Theon'un söyleyebildiği tek şey, "Ona yenik düştü," oldu.

"Hayır, değil," diye itiraz etti Luka.

"Öyle. Hissedebiliyorum. Orası onun için daha güvenli." En yakın arkadaşına bakmak için döndü. "Gücünü kontrol altına almayı, onu kullanmayı öğrenmekten daha güvenli buluyor. Onu hayal kırıklığına uğrattık."

"O zaman düzeltelim şunu," diye karşılık verdi Luka, ileri doğru yürüyerek.

Theon, onun kara alevlerini çağırışını izlerken, Tessa'nın güç gösterisi karşısında başı hızla ona doğru döndü. Eğer büyü kontrol altındaysa, başka bir güç arardı.

Güçlü güç.

"Oynamak ister misin?" diye sordu Luka. Adamın patıkada geri geri yürümesini izlerken, başını yırtıcı bir tavırla eğerek hareketsiz kaldı.

Sonra elini kaldırdı ve bantlardan birinden kaydı.

Kahretsin.

"Burada olmaz, zeki fırtına," dedi Theon, Luka'nın peşinden gidip Tessa'nın yanından geçerken karanlığının onu takip etmesine izin vererek. "Seni bir yere götüreceğiz."

Gözleri kısıldı, ama adam ona karanlık bir sis tutamı gönderip onu boğazından ve çenesinin altından kaydırdığında, o şeytani gülümseme geri döndü ve onu takip etmeye başladı.

İkisi de onu olabildiğince hızlı bir şekilde eğitim alanlarına götürürken bir şey söylemeye cesaret edemedi. Yan yolları kullanmak ve gölgelerde kalmak, onun istediğinden daha uzun sürmesine neden oluyordu, ama görülme riskini göze alamazlardı.

Daha doğrusu, Tessa'nın başka biriyle görüşmesi ve aniden başka bir gücü daha ilginç bulması riskini alamazlardı.

Luka onları tüm küçük eğitim odalarının yanından geçirerek en büyük arenaya götürdü. Bu bir riskti. Herkes girebilir ve herkes gözlemleyebilirdi, ancak Tessa'nın hissettiklerini küçük bir odada tutmaya çalışmak daha büyük bir riskti.

Kapılar arkalarından kapanır kapanmaz, homurtuyu duydu.

Arenanın karanlık köşelerinden iki kurt, tüyleri diken diken ve dişleri açık bir şekilde sinsice yaklaşıyordu. Biri koyu gri, diğeri açık renkliydi.

"Ona yardım ediyoruz," derken buldu kendini, etraflarında dönmeye başladıklarında.

Luka yanındaydı, elinde alevler çıtırdayıp tıslıyordu. Kurtlar tekrar hırladı, biri çenesini şaklattı.

"Ona yardım etmeye çalışıyoruz," dedi Theon, kurtlara kendini açıklamaya çalışmasının akıl sağlığından şüphe ederek.

Tessa arenanın derinliklerine doğru ilerlemişti. Elleri saçlarının arasındaydı ve saçlarından tokalar çekiyordu. Işığı kollarının etrafında dolaşüyor, attığı her adımda zeminde şimşekler uçuşuyordu. Tessa volta atıyor, kurtlar aralarına sıkışmış halde beklerken Theon'un ancak parça parça duyabildiği kelimeler mırıldanıyordu.

"Kontrol edilemeyi kontrol et...çok çılgınca...denge...değiştirir..."

"Diğer bandı çıkarması gerek," dedi Luka, onu dikey göz bebekleriyle takip ederek. "Ve Blackheart haklı. Bantları tekrar takamayız."

"Onu kontrol edemez. O gücü yönetmek için ikimizin de çabası gerekecek," diye yanıtladı Theon.

"Evet, ama bu ikimizi de savunmasız bırakır," dedi Luka. "Bir seçenek değil."

Tessa durdu. Arenanın ortasındaydı ve onlara döndü. Enerji, mor renkte parlayan irislerde parıldıyordu. Theon elini kaldırarak, diğer grubu onlara gösterirken sadece izleyebildi.

"Bunlar bizi tuzağa düşürüyor," dedi ve sesi ona ait değildi. Başka bir dünyadan geliyordu, bir şekilde karanlık ve aydınlıktı. Vahşi. Kaotik.

"Ne zamandır bunları kendi başına çıkarabiliyor?" diye sordu Luka, sesi alçaktı.

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Theon. "Ama çok öfkeli. Ya da büyü öyle."

"Muhtemelen ikisi de," diye bitirdi Luka. "Siktir."

Gerçekten siktir et.

Çünkü Tessa'nın büyü onu tüketecekti. Geriye hiçbir şey kalmayana kadar alacaktı. İşte bu yüzden büyüü kontrol etmeyi öğrenmek çok önemliydi. Hem Legacy hem de Fae gruplarını, yeteneklerinde yeterince ustalaşana kadar kullanmalarının sebebi buydu. Ama bu konuya

gereken önemi verememişlerdi. Duruşma, babasının talepleri, en yeni Mark ve Yeraltı'na yolculuk arasında, yeterince zaman olmamıştı. Ama yine de bu noktaya gelmemeliydi. Bu kadar çabuk olmamalıydı.

"Birdenbire ortaya çıktı," dedi Theon. "Biliyorum, bantları çıkaralı birkaç gün oldu ama bu bir anda oldu. Yavaş yavaş bir gelişme olmadı."

"Konuyu daha sonra inceleyeceğiz," dedi Luka. "Şu anda bununla ilgilenmemiz gerekiyor."

Tessa, bilek bandına uzanıp bileğinden aşağı, elinin üzerine doğru kaydırıyordu. Luka, kendisinden gelmesi kesin olan güç patlamasını savuşturmaya hazır bir kalkan hazırlamıştı bile. Theon ise en azından onun büyüsünü alt etmek için elinden geldiğince kendi büyüsünü ortaya çıkarıyordu.

Ve tam da öyle oldu. Grup serbest kalırken, göz kamaştırıcı parlak bir ışık parladı. Kalkan yerindeyken bile, Theon enerjinin titrek titreşimlerinin taş zeminde yayıldığını hissetti. Bunu kontrol edebilmeleri mümkün değildi.

Güçlerin çarpışmasına karşı kendini hazırladı, tanrılara, Kader'e, dinleyecek olan herkese dua etti.

Işığı güçle çarpıştı ve gücü onu arena duvarına fırlattı. Yan tarafındaki, muhtemelen kaburgalarının çatlaması gibi bir acı hissetti, ama acıyı zar zor fark etti. Çünkü gücü ne karanlığına ne de Luka'nın kara alevlerine çarpmıştı.

Bembeyaz alevlerle çarpışmıştı, ateşin arasında gölgeler ve başka şeyler dans ediyordu.

Havadan iki figür belirmişti.

Siyah giysiler içinde biri... modern değildi ama bir şekilde zarif ve erkeğe yakışıyordu. Kenarları ince altın ve kırmızı ipliklerle kaplıydı ve Theon'un yanlarından bıçak geçtiğinden emin olduğu çizmeler giyiyordu. Altın ve gümüş maskesi yüzünün yarısını gizliyordu. Peki ya diğeri?

Gümüş rengi saçları vardı.

Siyah elbisesinin yanlarında derin yırtmaçlar vardı ve hareket ettiğinde Theon, uyluklarına bağlı hançerleri görebiliyordu.

Etrafında saf gölgeden panterler dolaşıyor, beyaz alevler ondan fışkırıyor ve Tessa'nın altın ışığıyla kafa kafaya geliyorlardı.

Theon ayağa kalkmaya çalışıyordu, Luka da öyle, ama dişiye doğru ilerlerken erkek önlerine geçti. Başını uyarırcasına sallayıp elini kaldırdığında dudaklarındaki küçük sırtış tehditkârdı; ateş belirdi; altın, kırmızı ve en sıcak mavi alevler.

"Ona zarar vermeyecek ama dikkatini dağıtırsan müdahale etmek zorunda kalacağım," dedi erkek, sesinde Theon'un anlayamadığı hafif bir aksan vardı.

"Kaynağıma saldırıyor. Onu oyalayacağım," diye hırladı Theon.

Erkeğin kaşları kalktı. "O senin Kaynağın mı?"

Bu adam kimdi yahu? Diyarın Kaynaklarını nasıl bilmiyordu?

Kadınlara dönüp baktığında, iki farklı ışık kıvrılıp dans ediyordu. Tessa paniklemiş veya acı çekiyor gibi görünmüyordu. Aslında, bağın aşağısında hissedebildiği tek şey, öfkeyle karışık çarpık bir meraktı.

Önemli değildi. Bu insanları daha önce hiç görmemişti, bu da sadece Tessa için burada oldukları anlamına gelebilirdi.

"Evet, o benim Kaynağım, bu yüzden dışının hayatına değer veriyorsan, o lanet olası dikkat dağıtma işini sen yapsan iyi olur," diye karşılık verdi Theon, tekrar öne doğru bir adım atarak, ama o gölge panterlerden biri döndü. Aynı beyaz alevin parlak gözleri ona kilitlendi ve yaratık ona hırladı. Erkeğe baktığında, kehribar rengi irislerinde alevler titreşti ve—

Ve elinde, karanlık bıçağından alevler fışkıran bir kılıç tutuyordu. "Aşırı derecede vahşileşiyor," diye iç çekti erkek.

Omzunun üzerinden bakarak ekledi, "Sanırım ailede var. Yemin ederim ki yardım ediyor, zarar vermiyor."

"Şu kılıcı kaldırmazsan aşırı şiddete başvuracağım," diye homurdandı Luka, nefes verirken dumanlar saçıyordu.

"Ona bir an verin, sonra elinden geldiğince her şeyi açıklayacaktır, ama—"

Yüksek bir hırlama erkeğin sözünü kesti. İkisi de tam zamanında döndüler ve açık gri kurdun sedefli bir maske takmış pelerinli bir figüre doğru atıldığını gördüler.

Lanet Augury buradaydı.

Kurt dişlerini figürün boynuna geçirdi, hayvan başını vahşice sallarken kişi anlaşılmas bir çığlık attı.

"Onun bizim tarafımızda olmadığını mı varsayacağım?" diye sordu erkek.

"Bizim tarafımızdan mı?" diye tekrarlardı Theon. "Senin kim olduğunu bile bilmiyorum."

"Geçerli bir nokta" diye kabul etti.

Aniden bir ok vızıldayarak figürün göğsüne saplandı ve onları susturdu. Luka, oku göğsünden çekip çıkararak ilerledi. "Neredesin..."

Ancak gölgelerden daha fazla maskeli figür belirmeye başlayınca sesi kısıldı. Theon yukarı baktığında, arenaya bakan üst güvertede daha fazla figür olduğunu gördü.

İnanılmaz derecede sikilmişler.

Gümüş saçlı kadın aniden ortaya çıktı ve Luka'nın elinden oku kaptı.

"Bununla ne yapacağını bilmiyor musun?" diye sordu ağır ağır, gölgelerin arasından bir yay belirdi. Okun ucu beyaz alevler saçarak fırladı ve Theon gözünü kırpmadan oku yerleştirip havada pelerinli figürlerden birine fırlattı.

Bir sonraki anda yay gitmişti ve elinde zarif bir kılıç vardı. Theon ile Luka'ya bakarak, "Hanginizin ona ait olduğunu söyleyemem," dedi.

Kime aitti? Tessa'ya mı?

Ne diyeceğini bilemiyordu. Belli ki Luka da bilmiyordu, çünkü kadına sanki yarı deliymiş gibi bakıyordu.

Kadının bakışları diğer erkeğe kaydı. "Konuşmuyorlar mı?"

İçini çekti. "Konuşuyorlar, Aşk."

"Başka bir dil mi?"

"Aman Tanrım, hayır," diye araya girdi Luka.

"Çok şükür," dedi. Arenanın kenarlarında hâlâ sessiz duran Augury üyelerini işaret ederek, "Şunu açıkça belirtmek isterim ki, onlardan hoşlanmıyoruz, değil mi?" diye ekledi.

"Kaynağımı öldürmeye çalıştıklarını düşünürsek, hayır, biz... onlardan hoşlanmıyoruz," diye cevapladı Theon, bu noktada şaşkınlığın da ötesinde.

Burnunu kırıştırdı. "Kaynağın o mu?"

Peki bunu neden sorgulamaya devam ettiler?

Theon ona öylece bakınca omuz silkti. Sonra elindeki kılıcını çevirip Theon'a doğrulttu. "Git... Kaynağını büyüsünün esaretinden kurtar," diye emretti. Kılıç Luka'ya doğru kaydı. "Dövüşmeyi biliyor musun?"

"Ne yapmalıyım?" diye sordu, nefes verişinde duman izleri belirliyordu.

Sırıttı. "Ben de öyle düşünmüştüm. Sen savaş tanrısı gibi davran." Kılıç diğer erkeğe kaydı ve sırtışı şeytani bir hal aldı. "Sen, gel de benimle oyna."

Sonra gölge panterleri yanında, Augury üyelerine doğru koşmaya başladı. İlerlediğinde, pelerinli üyelerin hepsi kendi silahlarını çıkardı.

Kılıçlar ve yaylar, hançerler ve... mızraklar?

Burada gerçekten ne oluyordu?

"Theon, Tessa'ya git," diye emretti Luka, havaya kalkmadan önce kanatları belirdi ve üst güvertedeki üyelerle buluşmak üzere yukarı doğru uçtu.

"Hepsiyle baş edemezsin..." dedi Theon, ama sonra kadın alevli kılıcını bir Augury üyesinin karnına saplayınca sesi kısıldı. Panterleri iki kişiyi daha parçaladı. Kadın yere yığılırken kılıcını bıraktı, uyluğundan bir hançer çekip

fırlattı. Hedefine isabet etti, ama kadın çoktan kılıcını çekip bir sonraki kurbanına saldırmıştı.

"Silahın var mı?" diye sordu erkek.

"Elbette silahlarım var," diye karşılık verdi Theon, karanlığından iki kısa kılıç çıkarırken.

Erkek onaylarcasına başını salladı. "Onun yanına git," dedi ve kılıcını kaldırıp kavgaya girmeden önce ilerledi.

Theon döndü ve iki kurdun Tessa'ya yapıştığını gördü. Mor gözleri ona dikilmişti ve bakışları Theon'la buluştuğunda gözleri kısıldı. Ellerini kaldırdığında ışık çıtırdadı, etrafında altın rengi bir sis belirdi. Gücüne yenik düşmüştü ve etrafları kaos içindeydi. Tessa'yı buraya ona yardım etmesi, onu koruması için getirmişti ve onu bir kez daha tehlikeye atmıştı.

Tekrar.

Luka üst güvertedeydi ve tek başına en az bir düzineyle uğraşıyordu. İki yabancı ise etraflarında daha da fazlasına meydan okuyordu. Kadın, beyaz alevler, karanlık ve bıçaklardan oluşan bir bulanıklıktan ibaretti; erkek ise geride bıraktıklarıyla ilgileniyordu.

Gümüş saçlı kadının ona bir görev vermesinden hoşlanmamış olabilirdi ama haksız da değildi. Tessa'nın geri getirilmesi gerekiyordu.

"Tessalyn," diye söze başladı, onu büyülemeye hazırlanıyordu ama kızın dudakları yukarı kıvrıldı ve yavaşça başını salladı.

Bilmeliydi. Kaynak bağı emirlerine karşı gelebileceğini açıkladığı anda bilmeliydi. Cienna ona Fae veya Legacy olmadığını söylediği anda bilmeliydi.

Gözleri hâlâ elinde tuttuğu kısa kılıçlara kaydı ve sonra tekrar ona dönüp sordu.

"Her ihtimale karşı," diye açıkladı ve birini gönderdi.

"Onlar kim?" diye sordu Tessa, sesinde hâlâ o ürkütücü tını vardı.

"Bilmiyorum," diye itiraf etti, Augury'den mi yoksa yabancılardan mı bahsettiğinden emin olamayarak.

Etraflarında çatışma sesleri yankılanıyordu ve dikkati kara alevlerin tekrar parladığı yere kaydı. "Ama gözlerini tam burada tutmanı istiyorum, küçük fırtına."

"Küçük fırtına," diye alay etti. Çömeldi, kurtlardan biri yanına geldi. Parmaklarını kürkünde gezdirdi. "Ne düşünüyorsun?" Kurt dişlerini göstererek hırladı.

"Tessa," dedi Theon, sesindeki huzursuzluğu duyarak. "Kontrolü ele almanı istiyorum—"

"Kontrolü ele mi alayım?" diye sözümü kesti. Zarif bir şekilde ayağa kalktı. "Ne yaptığımı sanıyorsun?"

"Büyünün kontrolü ele geçirmesine izin vermek, kontrolü ele geçirmek değildir, Tessa," diye karşılık verdi.

"Yani senin beni kontrol etmene izin mi vereceğim?"

Bir kurdun uyarı havlaması ve hırlaması onu döndürdü, kısa kılıcı içgüdüsel olarak kalktı. Bir avuç Augury üyesi arbededen kaçıp onlara yetişmişti. Karanlığın kırbaçları ikisini yakalayıp yere indirdi, gölge ipleri onları orada tutuyordu. Bir diğeri kılıcını boğazına sapladı. İki tanesi daha yanından hızla geçti ve panik içinde döndü. Kurtlar çoktan oradaydı, onları parçalamaya başlamıştı. Kan fışkırıyordu ve Tessa her şeyin ortasında duruyordu; yüzünde, kollarında ve saçlarında kırmızı lekeler vardı.

Elini kaldırdı, ışık kıvılcımları yerde çakarken bir şimşek çaktı. Gölgeleleriyle hâlâ yere bağlı olan figürlerden birine saplandı. Figür, sırtı kamburlaşmış uzuvları kaskatı kesilirken, saf bir azap sesiyle çığlık attı. Theon bakışlarını tekrar Tessa'ya çevirdi; Tessa elini yavaşça indirirken dudaklarında hafif bir gülümseme vardı.

Geri döndüğünde figür hareketsizdi ve Theon, onun ne yaptığının onu öldürdüğünü içten içe biliyordu, Miras olsun ya da olmasın.

Diğerine gitti, kısa kılıcıyla maskeyi fırlattı ve bir kadın ortaya çıktı. Yüzü solgun, donuk kahverengi gözleri kocamandı. Karanlık büyüünün sınırları içinde kıvranırken, terli yüzüne sarı saç telleri dolanmıştı.

"İşte böyle başlıyor," diye soludu kadın ve adam, gücünün kendi gücüne karşı savaşmaya çalıştığını hissetti. Karanlığı, tıpkı fiziksel bedenini rehin tuttuğu gibi, onun yeteneklerini de rehin alarak kolayca bastırdı.

"Açıklaman için saniyelerin var," diye cevapladı Theon, kılıcının ucunu kalbine dayayarak.

"Kontrol edilemeyi kontrol edemezsin," diye ısrar etti.

"Onu kontrol etmeyi öğrenebilir."

"Peki onu kim kontrol edecek?"

Bu ona yetmişti. Kılıcı ete saplandı ve gücü onu takip etti, damarlarında dolaşp kanla birleşti.

Bu kadarı yeterliydi. Augury'nin Tessa'nın kontrol edilebileceğine dair kanıtı ihtiyacı vardı. Bunu yapabilirdi.

Kılıcını bir kenara fırlatıp döndü ve ona doğru sinsice ilerledi. Yüzü şaşkınlıkla doldu ve bir adım geri çekildi, belirsizlik bağın üzerinden aşağı doğru titreşti. Kurtlar, onun ne için geldiğini anlamış gibiydi, yavaşça geri çekilip korudukları alanı genişlettiler. Theon, kimsenin onları geçemeyeceğini hissediyordu.

"Theon..." diye başladı Tessa, ama o da birkaç dakika önce yaptığı gibi yavaşça başını sallayınca sustu.

Gücünü ona gönderdi, gölgeler bacaklarına dolandı, kollarına dolandı. Büyüsü de aynı şekilde karşılık verdi, pençelerini ve dişlerini anında karanlığa sapladı ve adam ona izin verdi. Karanlığını geri çekti ve onun almasına izin verdi, hediyelerini kendikine o kadar sıkı sardı ki, kendi gücünün nerede bitip onun gücünün nerede başladığını ayırt edemedi.

Ona ulaştığında yüzünü ellerinin arasına aldı ve ancak o zaman gücünün geri dönmesine izin verdi. Kadın nefes nefese kaldı, gözleri şaşkınlık ve öfkeyle parlarken adamın elinden kurtulmaya çalıştı ama adam onu bırakmadı. Gölgeleeri onu daha da kendine çekti.

"Gücünün seni ele geçirmesine izin vermenin özgürleştirici olduğunu düşündüğünü biliyorum Tessa, ama sana en başından beri ne söyledim? Verebileceğin her şeyi

istiyorum. Gücün sana sahip olamaz. Ben istiyorum," dedi Theon.

Kadın ona dik dik baktı, gücü onunkinin altında eziliyordu. Diğer kadın ne yaptıysa, yeteneklerini zayıflatmış ve tam da bunu yapmasına izin vermişti. Erkek yalan söylememişti. Kadın yardım etmişti.

"İstediğin kadar savaş küçük fırtına, ama sen bana ait olacaksın. Her bir parçan," dedi, daha önce ona söylediği sözleri tekrarlayarak. O zaman da ciddiye, şimdi de ciddiye. "Senin için savaşmayı asla bırakmayacağım."

"Beni kontrol etmek için savaşmaktan mı bahsediyorsun? Beni tuzağa düşürmek ve tutmak için savaşmaktan mı?" diye karşılık verdi, ama sesi titriyordu ve adam bağıın aşağısında apaçık bir öfkeden fazlasını hissediyordu. Çaresizlik ve korku sızıyordu.

"Seni yanımda tutmak için sonsuza dek savaşacağım, Tessa," diye onayladı.

"Karanlıkta nefes alamıyorum. Işığa ihtiyacım var," diye fısıldadı acı içinde, ona daha da yaslanırken, gücü tükenip çırpınıyordu.

"Ama çok fazla ışık seni kör edebilir," diye karşılık verdi. "Dengeyi bulmak için yine de karanlığa ihtiyacın var."

"Her şeyde bir denge olmalı," diye mırıldandı.

"Başlangıçlar ve bitişler. Işık ve karanlık. Ateş ve gölgeler," diye aynı şekilde tekrarladı.

Kadın hareketsiz kaldı ve ilk kez, ona gerçekten baktığını hissetti. Onun üzerinden değil. Onu efendisi ya da kötü adamı olarak değil, sanki daha önce hiç fark etmediği bir parçasını görüyormuş gibi.

Muhtemelen daha önce ona bunu hiç göstermediği için.

Ama büyüğü aniden sustu ve karanlığı onu sardı. Titrek bir nefes aldı, kaşları göğsüne düştü ve adamın eli saçlarına gitti, hafifçe okşadı ve başının tepesine bir öpücük kondurdu.

Kargaşanın dindiğini fark etmemişti. Kurtların karınlarının üzerine çöktüklerini, başlarını kaldırdıklarını ve

keskin gözlerle onları izlediklerini fark etmemiştir. Ama Luka aniden yanına çökmüştü ve başını çevirip ona baktı. Sanki onun yanında, içinde başka bir şey daha belirliyordu.

"Döndün mü, küçüğüm?" diye sordu Luka ve başını salladı. Gözleri Theon'a kaymadan önce sadece "İyi," dedi. "Bu ikisiyle ilgilenmemiz gerek."

"Onlar kim?" diye sordu Tessa, Theon'un tutuşundan sıyrılıp etrafına bakınırken.

"Bilmiyoruz," diye cevapladı Luka gergin bir şekilde. Ama yanıliyordu.

Theon onların kim olduğunu çok iyi biliyordu. Ya da en azından kendisinin kim olduğunu.

"Axel'ı çağır," dedi Theon, arenadaki ikisine bakarak. Kan ve cesetlerin arasında duran kadın başını geriye atıp güldü, erkek ise alevli kılıcını hâlâ elinde tutarak başını iki yana salladı. "Ona aynadaki kadının burada olduğunu söyle."

TESSA

"Cordelia ile dersin nasıldı?" diye sordu Theon.

"Tamam," diye mırıldandı Tessa, şehir evinin geniş mutfağındaki pencerenin önünde durduğu yerden.

"Yakında sizin için yeni bir eğitmenin ayarlanmasını umuyorum."

"Harika," diye cevapladı, güneşin batışını ve ışığını da beraberinde götürüşünü izlerken.

"Bunu hâlâ anlamıyorum," diye araya girdi Axel. "Aynadaki kadın buraya nasıl ve ne zaman gelecek?"

"Herkes aile evlerinin nerede olduğunu biliyor," diye cevapladı Theon.

"Evet, ama eğer gerçekten aynadaki kadınsa-"

"Öyle," diye sözünü kesti Theon.

"Tek söylediğim, bunların hiçbirinin uyuşmadığı."

Tessa, bu kesintiden dolayı minnettardı. Diğer Kaynaklarla olan ders her zaman sıkıcıydı ama Rahibe Cordelia, "başka türlü rahat hissetmediği" için bantlarının tekrar takılmasında ısrar etmişti. Bu muhtemelen haklı bir ifadeydi. Sorun, bantların kaybolmuş olmasıydı. Eğitim alanında bulamıyorlardı ve Theon, ona farklı bantlar takmak zorunda kalmıştı. Büyüsü bunlardan daha da nefret ediyordu, hemen kısıtlamalara karşı tepinip itiyor, odaklanmasını imkansız hale getiriyordu. Bunlar, Lord Jove'un taktıklarına benziyordu. Gücünü kontrol etmeye

hâlâ yaklaşılamamıştı ve dürüst olmak gerekirse, Faven'daki zamanını neredeyse dört gözle bekliyordu. En azından birileri ona nasıl kontrol edeceğini bilmeliydi.

Sonra bir saatlik özel derslere katlanmak zorunda kalmıştı. Lanet olası bantlar yüzünden her kıpırdandığında, Tessa, Malikane Annesi'nin hava büyüü sayesinde nefes almakta zorlanıyordu. Rahibe Cordelia, Samhain Şöleni'ndeki davranışları ve bu davranışlarıyla hizmet ettiği aileye ne kadar saygısızlık ettiği konusunda ona nutuk atmaya başlamıştı. Tessa zaten bunların hepsini biliyordu.

Augury saldırısından sonra, gösteriş olsun diye Samhain Şöleni'ne geri dönmüşlerdi. Arius Lordu'na bir kez bakmış ve memnun olmadığını anlamıştı, ancak Theon onu Luka'ya teslim etmişti. Theon'un babasını yatıştırmak için ne söylediğini bilmiyordu, ama belli ki doğru şeyi söylemişti. Yıllardır onunla uğraşmanın bir parçasıydı bu, sanırım.

Ama şimdi, Theon ve Luka'nın yanında savaşılan gizemli çifti bekliyorlardı. Theon, aynadaki kadının aynı kadın olduğuna yemin etti, ama onlarla konuşma fırsatı bulamamışlardı. Çift, onları ancak güvenli olduğunda bulacaklarını söylemiş, sonra da havada bir yarıktan atlamış gibi ortadan kaybolmuştu. Saniyeler sonra, nöbetçiler eğitim arenasına dolmuş ve Valter'la ilgilenmek için Pantheon'a geri dönmüşlerdi.

"Bilmiyorum Theon," diyordu Axel mutfak adasında oturduğu yerden. "Onu gerçekten gördüğünden şüphelenmeye başlıyorum. Yine."

"Sus Axel. Bu sefer sadece ben değildim," diye karşılık verdi Theon, Tessa'ya bir şey uzatırken koluna sürtünerek. Tessa aşağı baktığında, adamın elinde bir kadeh şarap tuttuğunu gördü.

"Bunu senin için mi tutacağım?" diye sordu ifadesiz bir şekilde, bakışları onun gözlerine kaydı.

Çenesindeki kas seğirdi ve gergin bir şekilde, "Bir bardak isteyebileceğini düşündüm," dedi.

Sessizce şarabı aldı, ardından kollarını kavuşturdu, kadehin sapı parmaklarının ucundaydı. Birkaç saat önce çiftin bu gece uğrayacağına dair bir mesaj gelmişti.

Theon'a kısa bir yürüyüşe çıkıp çıkamayacaklarını sormak için ağzını açmıştı ki Luka içeri girdi. Safir gözleri, şarap mahzenine doğru yürümeden önce kısa bir bakışla onu süzdü. Birkaç dakika sonra elinde bir şişeyle dışarı çıktı ve doğrudan şişeden içti.

"Kat nerede?" diye sordu Luka.

"Salonda," diye cevapladı Axel şişeye bakarak.

"İhtiyacın var mı?" diye sordu Luka, Tessa merakla konuşmayı izlerken. Axel, parmaklarıyla tezgahta tempo tutarak cevabını düşünüyor gibiydi, sonra Luka onun yerine geçip şişeyi tezgahta kaydırды. "İhtiyacın olanı al."

Axel şişeye bakarken yüzünde utanç benzeri bir ifade belirdi. "Siz az önce savaşanlardansınız. Tazminatınıza ihtiyacınız var."

"İki gün içinde daha fazlasını alacağız. İyi olacağım," diye yanıtladı Luka.

Uzun bir aradan sonra Axel başını iki yana sallayıp şişeyi Luka'ya doğru uzattı. "Bu iki gizemli kişi gelirse, tam yedeğe ihtiyacınız olacak. Ben hazırım."

Tessa sonunda Peri kanı hakkında konuştuklarını anladı, ama Axel dün gece hiç dövüşmemişken neden kana ihtiyacı olsundu ki? Rezervi yeterince dolu olmalıydı.

Ama birdenbire büyüğü bozuldu ve Tessa neredeyse şarap kadehini düşürüyordu.

Theon'un dikkati ona döndü. "Ne oldu?"

Ama bunu daha önce de hissetmişti. Yoğun bir merak. Daha fazlasını isteme isteğı. Yakından tanıdığı bir şeyin farkındalığı.

"O burada," dedi Tessa basitçe.

"Kim var burada?" diye sordu Theon.

"Dün geceki kadın."

Luka hemen alarma geçti ve Axel hemen ayağı kalkıp mutfaktan çıktı. Tessa, onun Katya'ya gittiğini sandı.

"Neden böyle düşünüyorsun?" diye sordu Theon ihtiyatla.

Tessa omuz silkti. "Büyüm onu hissediyor."

"Bu değil-" diye söze başladı Theon, ama sonra Luka'ya döndü. "Onları muhafazalarda hissettin mi?"

Luka başını iki yana sallayarak çoktan fuayeye doğru ilerliyordu. Theon onu takip etti, Tessa da onları takip etti. Bütün gün içeride mahsur kaldıktan sonra kısa bir yürüyüş iyi olurdu ama şimdi böyle bir şey olmayacaktı. Saniyeler sonra kapı çalındı ve Luka kapıyı açtı.

"Bakın!" diye haykırdı gümüş saçlı kadın. "Tıpkı ona benziyor."

Bir önceki geceki aynı adam alnını ovuşturuyordu. "Zamanı değil, Scarlett."

"Ama görüyorsun, değil mi?"

Adam içini çekti, yüzünde özür dileyen bir gülümsemeyle Luka ile Theon arasında bakıştı. "Uygun bir zaman mı? Birkaç saattir kimsenin gelip gittiğini görmedik."

"Bunu nasıl bilebilirsin ki?" diye sordu Theon. "Ve korumalarımızı nasıl aştın?"

Kadının dudaklarında kurnaz bir sırıtış belirdi ve bu, Luka'nın Theon'un önüne doğru kayarken daha da gerilmesine neden oldu.

Kadın sadece güldü.

"Burası bizi içeri davet ettiğin kısım," dedi ve işaret ederek arkalarındaki eve doğru yöneldi. Gümüş gözler, Theon'u süzen Tessa'nın kilerle buluştu ve kadın, "Bu bir aile meselesi," diye ekledi.

Gerilim dolu bir anın ardından Theon, "Bırak onları içeri, Luka. Bu uzun zamandır beklenen bir şeydi." dedi.

Theon döndü, elini Tessa'nın beline koydu ve onu salona doğru götürdü, ancak Tessa omzunun üzerinden geriye baktığında kadın ona göz kırptı.

Kat içeri girer girmez ayağa kalktı ve Tessa onu suçlayamazdı. Eski alışkanlıklar zor ölürdü ve bu alışkanlıklar sizi her türlü ıslahtan kurtarabilecekken, asla

ölmelerine izin vermezsiniz. Ama Axel, tıpkı Theon ve Luka'nın ona yaptığı gibi, onun önünde rahatça süzüldü.

"Öyleyse," diye söze başladı kadın, bakışlarını odanın içinde gezdirerek, sanki olası her çıkışı işaretliyormuş gibi. "Burada duyulmaktan endişelenmemize gerek var mı?"

"Normalde hayır derdim ama koşuşlarımıza hiç sorun çıkarmadan girdiğin için o kadar emin olamıyorum," dedi Theon kuru bir sesle.

Umursamazca elini salladı. "Bunu başka kimse yapamaz."

"Dün gece Kaynağıma saldırdıktan sonra sana inanmadığım için beni affet."

Adama baktı. "Ona ona zarar vermediğimi söylediğini sanıyordum."

İçini çekti. "Evet, Aşkım."

Theon'a döndü, ona beklentiyle bakıyordu. Sanki bir açıklama bekliyormuş gibi. Sanki ona bir açıklama borçluymuş gibi.

Sanki ona cevap veriyormuş gibi.

Tessa kahkahasını bastırdı. Bu kadının kim olduğunu bilmiyordu ama Theon'un sinirini bozan tavırları onu biraz eğlendirmişti.

"Belki tanıştırmak biraz gerginliği azaltır," diye araya girdi erkek. "Ben Sorin Aditya. Bu da eşim Scarlett Sutara Aditya."

Scarlett odanın içinde dolaşıp çeşitli eşyalara bakmaya başlamıştı. Luka, onun daha büyük bir tehdit olduğuna karar vermiş gibiydi; kendini onunla aralarında tutarken, Theon da Sorin'e odaklanmıştı. Luka yanılmıyordu. Tessa ikisinin de büyüsunü hissedebiliyordu ve Sorin gerçekten güçlü olsa da, Scarlett daha güçlüydü.

"Peki sen hangi krallıktansın?" diye sordu Theon.

Scarlett hafifçe kaşlarını çatarak omzunun üzerinden baktı. "Kendini tanıtmaman kabalık olur. Sen prens falan değil misin?"

Tessa, Theon'un öfkesini bağıın altından hissedebiliyordu ve sandalyesine yaslanıp şarabından bir yudum aldı.

"Ben Theon St. Orcas'ım," diye dişlerini sıkarak söyledi. "Arius Varisi."

Scarlett sadece bir teşekkür mırıltısı çıkardı ve lambayı inceledi.

"Axel St. Orcas, kardeşim," diye devam etti Theon ve Tessa sesindeki dehşeti duyabiliyordu. Luka'yı işaret ederek, "Luka Mors," dedi.

"Mors?" diye tekrarladı Scarlett, sonunda onu büyüleyen lambadan başını kaldırarak. "İlginç."

"Bu neden ilginç olsun ki?" diye sordu Axel.

Omuz silkti. "Farklı bir soyadı bekliyordum. Koruyucu mu?"

"Evet, o benim Koruyucum," diye cevapladı Theon.

"O senin..." Bir an burnunu kırıştıtararak sustu. "İlginç."

"Onun benim koruyucum olduğunu nereden biliyordun?"

"Onun senin koruyucun olduğunu bilmiyordum," diye cevapladı, şöminenin üzerindeki televizyonun kumandasını alırken. "Ama sinir bozucu aşırı korumacılığına bakılırsa öyle olduğunu varsaymıştım. Benim de onlardan bir tane var."

Tessa bu sefer kahkahasını tutamadı ve hem Theon hem de Luka ona dönüp dik dik baktılar. Omuz silkip şarabından bir yudum daha aldı.

"Bir Koruyucunuz varsa, nerede?" diye sordu Axel. "Bu ikisi, birbirlerinden ayrı tuvalete gitmeye bile dayanamıyorlar."

"Tanrı aşkına, Axel," diye homurdandı Theon.

"Vasi'm geride kaldı. O da buna çok sinirlendi. Ama onu ben getirseydim, Cyrus'un da gelmesi gerekirdi. Ortalık karıştırdı. Cyrus geride kalmak zorunda kaldığı için daha da büyük bir öfkeye kapıldı," diye cevapladı Scarlett.

"Cyrus senin koruyucun mu?" diye sordu Theon.

"Hayır. Cassius benim koruyucum. Cyrus onun... eşi mi? Kocasısı mı? Burada onlara ne diyorsunuz bilmiyorum," diye

yanıtladı. "Tanıtım kısmını bitirebilir miyiz?"

"Evet," diye cevapladı Theon, ama Scarlett'in yüz ifadesine bakılırsa, bu söylenmesi gereken yanlış bir şeydi.

Hoşluk hızla kayboldu ve hayaletimsi bir şeye dönüştü. "Anlıyorum. Sen de Arius Prensi falan mısın?" diye sordu Scarlett, ses tonuyla tüm erkekleri gerdi. Tessa bile biraz daha dik oturdu.

"Arius'un Varisi," diye hırıltılı bir sesle konuştu Theon. "Ben Arius Lordu olacağım."

Scarlett'in dudaklarının kenarında alaycı bir sırıtış belirdi. "Duydun mu Sorin? Arius Lordu olacak."

"Duydum Scarlett," diye yanıtladı Sorin, altın rengi gözleri hepsini temkinle süzerek. "Bu küstahlık, bir Arius soyundan gelen için kesinlikle kötü."

Scarlett kocasına etkilenmemiş bir bakışla döndü ve Sorin sanki sadece onun duyabileceği bir şey söylemiş gibi homurdanarak güldü.

"Hangi krallıktan olduğunu hiç söylemedin?" diye araya girdi Luka.

Scarlett onu tamamen görmezden geldi ve etrafına bakınarak büyük bir gösteri yaptı, Tessa'nın bakışlarıyla buluştu. "İlk başta odadaki kadınları koruduklarını sandım ama görünüşe göre buradaki erkekler tam birer pislik. Ben Scarlett. Dün talihsiz koşullar altında tanıştığımız için özür dilerim. Umarım biraz daha sağlam temeller üzerine oturuyorsundur?"

Theon'a bakan Tessa, cevap vermesi mi yoksa sessiz kalması mı gerektiğinden emin olamayarak dudağını ısırды. Sesi yine buz gibiydi ve Scarlett, "Kaynağın o mu?" dediğinde Tessa odadaki sıcaklığın düştüğüne yemin edebilirdi.

"Evet, ve onunla izinsiz konuşmanız derhal gözaltına alınmanız için bir sebeptir," diye sertçe yanıtladı Theon.

Scarlett, Axel ve Kat'e dönmeden önce ona yapmacık bir gülümsemeyle baktı. "Ve o senin..." Başını eğdi, gümüş rengi bir örgüsü omzuna düştü. "Sorin?"

"Biliyorum Scarlett," diye yanıtladı kocası. "Juliette'in ne dediğini hatırla."

Scarlett gözlerini devirerek mırıldandı, "Evet, evet. Kader ve tüm o saçmalıklar."

"Bu Katya," diye bildirdi Axel, hâlâ durduğu yerden, Perilerin görüşünü engelleyerek. "Arius Krallığı'na hizmet ediyor."

"O senin Kaynağın mı?" diye sordu Scarlett.

Axel, "Henüz bir Kaynak sahibi olacak yaşta değilim," diye açıkladı.

"Bunların hiçbirini nasıl bilmiyorsun?" diye araya girdi Theon. "Sen benim sorularıma cevap verene kadar başka soru cevaplamayacağım."

Scarlett'in kaşları kalktı. "Elbette, sor bakalım, Arius Lordling."

Bu sefer gülme krizine giren Axel oldu ama Tessa kadına tamamen hayran kalmıştı.

"Üçüncü kez soruyorum, hangi krallıktansın?" diye sordu Theon.

"Buna cevap vermenin pek çok yolu var," diye yanıtladı, alaycı bir düşünceyle çenesine vurarak. "Ama aslında bilmen gereken tek şey, bu diyardan olmayan bir krallık."

Bütün oda sessizliğe gömüldü.

"Saçmalık" diye patlayan Axel hariç.

"Şaşırtıcı, biliyorum," diye cevapladı, Theon'un buraya geldiklerinde sehpa koyduğu telefonunu eline alarak. "Bunları taşıyan insanları sürekli görüyorum. Bunlar ne?"

"Bu ne... Bu bir telefon," dedi Theon, açıkça şaşkın bir şekilde.

"Bunu ne için kullanıyorsunuz?"

"Birbirimizi aramak. Ya da mesaj göndermek."

"Biraz karmaşık görünüyor."

"Gerçekten değil," diye cevapladı Theon.

"Neden sihir gücünle mesaj göndermiyorsun?" diye sordu Scarlett, telefonu elinde çevirip incelerken.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Axel.

"Ateş mesajı veya su mesajı gibi." Scarlett bileğini şıklattı ve Tessa'nın başının yanında beyaz alevler belirdi. "Uzanıp içindeki kağıdı çıkar."

"Sadece... ateşe mi uzanayım?" diye sordu Tessa çekinerek.

"Seni yakmayacak. Ben istemediğim sürece." Sırıttı ve Tessa bir gülümsemenin nasıl bu kadar sinir bozucu olabileceğinden emin değildi.

"Hayır," diye emretti Theon, ama Tessa çoktan elini kaldırıp parmaklarını alevlere daldırmıştı. Ellerinden küçük bir kağıt parçası alırken içinden çıkan hafif inlemeye engel olamadı. Kağıdı açtı ve kahkaha attı.

Lordling her zaman bu kadar huysuz mudur?

Kağıdı Theon'a uzattı, Theon da kağıdı hızla okudu ve sonra Scarlett'e dik dik baktı.

"Peki o zaman," dedi Scarlett ve telefonu büyük bir gürültüyle yan sehpayaya bıraktı.

"Bunlar pahalı," diye hırladı Theon, kağıdı kaldırıp inceledi, muhtemelen bir hasar arıyordu.

"Ben seni bir lord falan sanıyordum, değil mi?" dedi Scarlett.

"Ben Arius Krallığı'nın varisiyim," diye çıkıştı Theon.

"Öyleyse, Arius Krallığı'nın Varisi," diye mırıldandı. "Yeni bir tane al. Ya da daha iyisi, büyüünü doğru kullanmayı öğren."

"Büyümü nasıl doğru kullanacağımı biliyorum."

"Elbette," dedi Scarlett ciddi bir tavırla.

Ve Tessa sadece ikisi arasında gidip gelebiliyordu.

"Aşkım, belki onu kızdırmayı bırakabilirsin?" dedi Sorin, ona sinirli bir bakış attığında ağzı seğirerek. "Doğana aykırı olduğunu biliyorum." Yavaşça orta parmağını kaldırdı. "Her zaman çok kraliçe gibi."

"Tanrım, Sorin," dedi abartılı bir iç çekişle. "Bugün sürekli kader hatırlatmalarıyla özellikle sinir bozucuydun. Doğana aykırı olduğunu biliyorum ama lütfen bu kadar anne tavuk olmayı bırakabilir misin?"

"Bir sorum var," diye duyurdu Axel, tüm dikkatler ona çevrilmişti. "Theon seni gerçekten aynada ölümden kurtardı mı?"

"Bu saçmalık," diye alay etti Scarlett. "Kesinlikle beni kurtarmadı."

"Oldu," diye hırladı Theon. "Bir kadın sana saldırdı."

"Daha spesifik olman gerekecek. Bu eskiden oldukça sık olurdu."

Theon elini saçlarının arasından geçirdi ve Tessa, onun gerginliğini bağın üzerinden hissedebiliyordu. Dürüst olmak gerekirse, Scarlett ona "lordluk" dediğinde tamamen kontrolden çıkmamış olmasına şaşırılmıştı.

"Taş bir odaydı. Öyle giyinmiştin," dedi, siyah bir takım elbiseye benzeyen kıyafetini işaret ederek. Tessa'ya Cienna'nın giyim tarzını hatırlattı. "Siyah pelerin, başlık veya benzeri bir şey giymiş bir kadın, kavisli bir bıçakla arkandan sinsice yaklaşıyordu ve seni uyardım."

"Sanırım beni kurtardığını hatırlardım," dedi Scarlett.

"Seni aynada gördüm," diye ısrar etti Theon.

"Ah, o mu?" dedi Scarlett gülerek. "O benim kız kardeşimdi. Beni kesinlikle kurtarmadın."

"Kız kardeşin," diye tekrarladı Theon.

"Hı hı."

"Kız kardeşin seni öldürmeye mi çalıştı?" diye sordu Luka şüpheyle.

"Hem evet hem hayır. Uzun bir hikaye ve sana anlatırsam diğer kız kardeşim bile üzülür," diye yanıtladı Scarlett. "Ama devam edersek, buraya seninle bunları tartışmaya gelmedim. Söyle bakalım, Arius soyundan ne kadar uzaktasın?"

"Hayır," diye araya girdi Theon ve Tessa, ses tonundan kırılma noktasına geldiğini anlayabiliyordu. Tabii bir de

aniden beliren karanlık. "Bir şekilde sorularımızdan kaçmayı başarıyorsun ama artık yok. Soruları biz soruyoruz, sen de cevaplıyorsun."

Karanlık ilerledi ve Sorin, Scarlett'in önüne geçmek ister gibi hareket etti, ama Scarlett elini kaldırdı. Kendi gölgeleri dönüp, o gölge panterler bir uyarı olarak belirip hırlamaya başlamadan önce, tek söylediği "Gerek yok Prens," oldu. Tek bir adım öne çıktı, elinde beyaz alevler belirdi. "Sana bir bilgim var, ama beni bir daha tehdit edersen, bunu çok tatsız bir şekilde öğreneceksin."

"Onu tekrar tehdit edersen, tek sorunun o olmayacak," diye araya girdi Luka, gözleri kaymıştı.

Scarlett dişlerini göstererek ona baktı. "Söz veriyorum ejderha, ısırığım daha çok acıtıyor."

Sorin, karısıyla Theon'un arasına girdi; "Burada birçok şeyin rol oynadığını biliyorum. Bağlar ve büyü. Soylar ve... saldırgan kişilikler." dedi. Hâlâ Luka'ya, sanki ona tehdit olarak ne kadar önemli olduğunu göstermekten keyif alacakmış gibi bakan Scarlett'e baktı. "Başka bir alemden geldiğimizi zaten söylemiştik. Bu, sindirilmesi zor bir şey. Sorularınızın olması çok doğal."

"Ve yine de onlara cevap vermiyor," dedi Theon ve Tessa şarap kadehindeki son yudumu içerken alaycı bir kahkaha daha attı.

Theon, kaşlarını soru sorarcasına kaldırarak döndü. Söylediklerini söylemesine şarabın sebep olduğunu söylemek isterdi ama bu yalan olurdu. Rahibe Cordelia ile geçirdiği öğleden sonra zaten morali bozuktur ve o haldeyken daha da dürtüsel davranıyordu.

"Sinir bozucu, değil mi?" diye düşündü Tessa, boş şarap kadehini incelerken.

"Nedir?" diye sordu Theon.

"Sorular sorup cevap alamamak."

Gözleri kısıldı ama "Sadece tüm gerçeklere sahip olmadığı için sinirli. Her zaman her şeyi bilmeye alışkın." diyen Axel oldu.

"Hayır, mesele bu değil," dedi Tessa, Theon'un bakışlarını kaçırmadan başını yana eğerek. "Odadaki en güçlü kişi olmamasından hoşlanmıyor."

"Ben Arius'un Varisiyim. Bu diyarın en güçlülerinden biriyim," diye çıkıştı Theon, ama Tessa'nın gülümsemesi daha da büyüdü.

"Ve sana bu alemden olmadığını söyledi." Boş bardağını sehpayaya koyup çenesini eline dayadı. "Seninle aynı büyüye sahip olduğunu fark etmedin mi? Görünüşe göre odadaki tek Arius Mirası sen değilsin, Üstat."

Scarlett'in şaşkın alaycı bakışı ikisinin de ona dönmesine neden oldu, kadının yüz hatları belirgin bir tiksintiyle buruştu. "Özür dilerim. Efendim?"

"O benim Kaynağım," dedi Theon dişlerini gıcırdatarak. "Hizmet ettiğin kişiye hitap etmenin doğru yolu budur."

Scarlett, Sorin'e dönüp kahkaha atmadan önce uzun bir sessizlik oldu, ama Sorin çoktan burnunun kemerini sıkmaya başlamıştı. "Sana Efendi, Hanım veya benzeri bir şey demiyorum."

"Dur bir dakika," diye araya girdi Axel. "Onun senin Kaynağın olduğunu mu anlıyorum?"

"Diğer şeylerin yanı sıra," diye onayladı Scarlett.

"Nasıl?" diye sordu Tessa, Theon'un etrafına bakmak için öne eğilerek. "Kaynak İşaretleri nerede?"

"Kolunun ön tarafında."

"Hepsi mi?"

"Hepsi..." Scarlett'in kaşları çatıldı. "Sadece bir Kaynak İşareti var." Oda sessizliğe bürününce, "Kaç tane olduğuna inanıyorsun?" diye sordu.

Sessizlik devam etti ve sonunda Theon, "Dört. Dört Kaynak İşareti var," dedi.

"Sana temin ederim ki yok," dedi Scarlett başını sallayarak.

Tessa çok... Ayağa kalkıp Theon'un etrafından dolaşırken ne hissettiğini bilmiyordu. Theon ona doğru uzandı,

parmakları kolunu kavrayarak daha fazla yaklaşmasını engelledi.

"Nasıl sadece bir tane olabilir?" diye sordu Tessa, sesinde ne yapacağını bilemediği bir titreme vardı.

Kadın, "Kaynak İşaretleri olduğuna inandığın kaç tane var?" dediğinde, kadının yüz hatları karanlık bir şekilde dolmuştu.

"İki," diye yanıtladı Tessa. "Son ikisini henüz almadım."

"Neden dört Kaynak İşareti olduğunu düşündüğünü anlamıyorum," dedi Scarlett başını sallayarak. "Görebilir miyim?"

"Hayır," dedi Theon, Tessa elini kaldırmaya başlayınca. Onu geriye doğru çekip tekrar arkasına itti. "Bize güvenmemiz için bir sebep verene kadar olmaz. Buraya geliyorsun, bize başka bir dünyadan olduğunu söylüyorsun, sorular soruyorsun ve karşılığında hiçbir cevap vermiyorsun. Sanırım onun için buradasın."

"Ben onun için buradayım," dedi Scarlett basitçe.

Theon doğaüstü bir şekilde hareketsiz kaldı.

Luka ve Axel de aynısını yaptı.

Tessa, bağın derinliklerinde şiddet, öfke ve tuhaf bir vahşilik hissedebiliyordu. Ama tüm bunları anlamaya çalışmadan önce, Scarlett tekrar konuştu ve aklındaki diğer tüm düşünceleri uzaklaştırdı.

Gümüş gözler, Theon'a bir kez daha göz gezdiren Tessa'nın üzerinde durdu ve "Beni baban gönderdi." dedi.

"Babam mı?" diye soludu Tessa, içine çöken tüm duygularla ne yapacağını bilemeden.

Olasılığa inanmama.

Burada terk edilmenin verdiği öfke.

Babasının gelip kendisini almaya tenezzül etmemesine ihanet etti.

Bu rastgele kadının babasını tanıdığı fikrinin inkarı.

Ve tüm bunların altında, her şeyin gerçek olduğuna dair bir umut tohumu vardı. Yıllardır kafasını kurcalayan soruların cevaplarını nihayet buluyordu.

"Buna inanmamızı mı bekliyorsun?" diye sordu Theon. Tek bir adım öne çıktı, etrafındaki karanlık yoğunlaştı. "Sen, bambaşka bir alemden gelen bir Miras olarak, babasının kim olduğunu nasıl bilebilirsin?"

"Çünkü o benim amcam," diye yanıtladı Scarlett. Sonra ekledi, "Ayrıca Arius'un oğlu."

"Aman, siktir git," diye alay etti Axel. "Bizden buna inanmamızı mı bekliyorsun? Bu, Tessa'yı Arius'un torunu yapar."

"Bu yüzden sana Arius soyunun ne kadar altında olduğunu sordum," diye yanıtladı Scarlett.

"Yüzlerce nesil," diye mırıldandı Tessa, Theon'un bir zamanlar ona söylediklerini hatırlayarak. "Tristyn, Aziz Orcas ailesinin Arius'tan o kadar uzak olduğunu söyledi ki, onlara böyle bir şey demek gülünç."

"Bu birçok açıdan rahatlatıcı bir şey," dedi Scarlett parmak uçlarındaki beyaz alevlerle oynarken.

Tessa da ona katılmak zorundaydı. Bunu düşünmek bile istemiyordu.

"Hayır," dedi Theon inanmazlıkla başını sallayarak. "Mümkün değil."

"Neden olmasın?" diye sordu Scarlett, başını merakla eğerek.

"Öncelikle Arius'a özgü bir yeteneği yok," diye çıkıştı Theon.

Bu iyi bir noktaydı ama Tessa hala Arius'un torunu olma fikrine takılıp kalmıştı.

"Bunu biliyorsun," diye karşılık verdi kadın. "Doğrusu amcamı pek iyi tanımıyorum çünkü başka bir alemde yaşıyor."

"Hayır, haklı," diye araya girdi Tessa, sohbete odaklanmaya çalışarak. Tüm bu bilgileri daha sonra, yalnız kaldığında inceleyebilirdi. "Benim büyüm Arius büyüsü değil."

Scarlett ona yumuşak bir gülümsemeyle baktı. "Arius'un büyüsü sadece gölgeler ve karanlıklar değildir, Kuzen."

Kuzen.

Kan bağı olan bir aile fikri, bunun bir şekilde doğru olduğuna dair o kırılğan umut tohumunun biraz daha büyümesi onu yutkundurdu.

Axel, "Gölgeler ve karanlık aynı şeydir" dedi.

Scarlett başını tekrar salladı. "Benzer, evet, ama aynı zamanda çok farklı. Kardeşimin karanlığı var. Kaotik, sürekli kontrolü ele geçirmeye çalışıyor. Bunu benden farklı kullanıyor ve başkalarının güç seviyelerini hissedebiliyor. Öte yandan benim gölgelerim..." Gücü belirip etrafını sardığında, onu okşadığında, sevdiğinde sesi kısıldı.

"Peki ya beyaz alevler?" diye sordu Luka ve Tessa, Theon'un Koruyucusunun bunu teşvik etmesinden duyduğu rahatsızlığı hissetti.

"Annemden. Daha doğrusu büyükannem Serafina'dan," diye cevapladı Scarlett.

"Şimdi yalan söylediğini biliyorum," diye sabırsızca araya girdi Theon. "Serafina, Achaz'la eşleştirilecekti."

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum," dedi Scarlett. "Ama Arius ve Serafina'nın aşkları yüzünden bir savaş başlattıklarını biliyorum. Daha doğrusu, bir savaşın devam etmesine sebep oldular."

"Ebedi Savaş'tan bahsediyorsun," dedi Katya ilk kez konuşarak. Tüm gözler üzerine çevrildiğinde yanakları hafifçe kızardı. "Özür dilerim," dedi yumuşak bir sesle. "Konuşmamalıydım."

"Neden olmasın?" diye sordu Scarlett.

"O bir Peri," diye ekledi Tessa, kimse cevap vermeyince. "Miras dolu bir odada sessiz kalacak."

Scarlett'in yüz hatları yine o karanlık ve korkutucu ifadeyle doldu ve Tessa kendini Theon'a biraz daha yaslanırken buldu.

"Bu yüzden mi burada Perilere bu kadar... farklı davranıldığını görüyorum?" diye sordu Scarlett fazla sakin bir sesle.

"Neyden farklı?" diye sordu Axel.

"Scarlett," diye tekrar uyardı Sorin. "Juliette ile olan anlaşmayı hatırla."

"Juliette kim?" diye sordu Theon.

"Kız kardeşim," diye mırıldandı Scarlett, volta atmaya başlayarak. Tessa, odadaki sıcaklığın tekrar düştüğüne yemin edebilirdi.

"Seni öldürmeye çalışmayan kız kardeşin mi?" dedi Theon kuşkuyla.

"Hayır, diğeri."

"İki kız kardeş. Bir erkek kardeş. Kaç kardeşin var?" diye sordu Luka.

Scarlett, bakışlarını ona çevirerek volta atmayı bıraktı. "Kaç tane var sende?"

"Mesele şu ki," diye araya girdi Sorin, elini Scarlett'in sırtına koyarak. Dokunuşuyla gözle görülür şekilde sakinleşmiş gibiydi, omuzlarını hafifçe silkeledi. "Ancak bu kadarını söyleyebiliriz. Juliette ile bir anlaşma yaptık çünkü çok fazla şey açığa vurmak kaderi değiştirebilir ve Cadılar kader söz konusu olduğunda çok dikkatlidirler."

"Bir anlaşma," diye tekrarladı Theon. "Bir pazarlık gibi mi?"

"Evet," diye iç çekti Scarlett, takımının yakasını çekiştirerek köprücük kemiği boyunca uzanan Pazarlık İşareti'ni ortaya çıkardı.

"Kız kardeşin bir cadı mı? Bu seni de cadı yapmıyor mu?" diye sordu Axel.

"Eğer Arius büyüsü varsa bunun bir anlamı olmaz," diye savundu Theon.

"Ama aynı zamanda Serafina'ya karşı da yetenekleri var," diye karşılık verdi Axel.

"Bu mümkün olmamalı. Mirasçılar yalnızca bir kan soyundan hediye alır," dedi Theon, elini saçlarının arasından geçirerek.

Tessa neredeyse ona acıdı.

Neredeyse.

Son birkaç aydır yaşadığı her şeyi o da yaşıyordu. Gerçek olduğunu sandığı her şeyin altüst olması? İnsanı çileden çıkarmaya yeterdi. Öte yandan, Scarlett muhtemelen sırf bilgiyi iletme biçimiyle bile onu çileden çıkarıyordu. Tessa'nın sorularını her zaman telaşsızca yanıtlıyordu ama Theon'a cevap verirken muğlak ve alaycıydı.

"Ben Cadı değilim," dedi Scarlett, sanki sürekli sorularından gerçekten rahatsız olmuş gibi. "Ve eğer tam bir Miras olsaydım, muhtemelen sadece bir hediye setim olurdu. Babam bir Anahita Mirası'ydı ama annem bir tanrıça, bu da birkaç şeyi değiştiriyor."

"Annen bir tanrıça mı? Yani Arius ve Serafina'nın kızı mı?" diye sordu Theon.

"Evet. Saylah gölgelerin ve gecenin tanrıçasıdır," dedi Scarlett, sanki çok kısa bir sürede paylaştığı tüm âlemi değiştiren bilgileri anlayamamış gibi, bezgin bir sesle.

Tessa onu gittikçe daha çok seviyordu.

"Bu babamı tanrı yapar mı?" dedi Tessa, aniden şüpheyeye düşerek. Babası tanrı olamazdı.

Bir tanrı, kızını unutulmuş bir diyarda bırakmazdı. Bir tanrı, sadece var olduğu için bir baş belasıymış gibi davranılmasına izin vermezdi. Bir tanrı, onu öylece terk etmezdi.

"Baban vahşi ve evcilleşmemişlerin tanrısı Temural," dedi Scarlett, sesi yumuşayarak. "Bunu hazmetmenin zor olduğunu biliyorum çünkü ben de yirmi yaşına kadar mirasımı öğrenemedim. Hissettiğin her şey mi? Hepsi geçerli Tessa. Sana geçerli olmadığını söyleyen herkes yanılıyor."

Tessa hiçbir şey söylemeden kendini kucakladı. Theon'un ona olan bağlılığı daha da sıkılaştı, ama bağ bile şu anda ona teselli veremezdi. Neye inanacağını bilmiyordu ve burada düşünemiyordu.

"Bize anlatılanlara göre, Arius ve Serafina birlikte olmayı seçtiklerinde bir tür anlaşmayı ihlal etmişler," dedi Sorin.

"Söylediklerin doğruysa ve Serafina'nın bir zamanlar Achaz'la birlikte olması gerekiyorsa, bu uygun olur. Temural ve Saylah yüzyıllar boyunca diğer tanrılardan gizli tutuldu. Keşfedildiklerinde ise, zaten gergin olan durum daha da gerginleşti."

"Bütün bunlar Devram yaratıldıktan sonra olmuş olmalı," dedi Theon. Tessa, adamın okuduğu tüm tarih metinlerini anlattığından emindi. "Tanrılar buraya asla müdahale etmemeyi kabul ettiler, bu yüzden bilmezdik."

"Tanrılar ayrıca daha fazla yarı tanrı çocuğu yapmamayı da kabul ettiler, bu da daha fazla Legacy'nin doğmasına yol açacaktı," dedi Luka kuru bir sesle. "Açıkçası bu anlaşmalara da uymadılar."

"Tanrıların Kader Tanrılarından daha fazla sır sakladığını göreceksin," dedi Scarlett kasvetli bir şekilde. "Oyun oynuyorlar ve eğer izin verirsen, seni kendi mevkilerini güçlendirmek ve kendi hedeflerine ulaşmak için kullanırlar."

Tessa, eğlendiğini belli eden homurtusunu bastırdı. Zaten başkasının mevkisini yükseltmek ve kendi hedeflerine ulaşmak için kullanılıyordu. Bu nasıl farklı olabilirdi ki? Babası onu çoktan terk etmişti. Onu kullanmak isteyen bir tanrı, kaderin ona sunduğu hayata uygundu.

"Tanrıları sevmiyor musun?" diye sordu Axel. "Annen de bir tanrı olmasına rağmen mi?"

"Saylah ve benim bir çeşit... anlaşmamız var," dedi Scarlett, keskin gümüş gözleriyle Tessa'yı izlerken. "Ama Tessa'nın şu anda hissettiği duyguların aynısını yaşadığı için bilmeyi hak ediyordu. Tanrıların kendi kanlarını bir amaca ulaşmak için bir araç olarak kullanmaktan çekinmediğini bilmeyi hak ediyordu. Temural'a, gelip onunla tanışmama izin vermediği sürece yardım etmeyi reddettim."

"Bir tanrının senin yardımına neden ihtiyacı olsun ki?" diye sordu Theon.

O şeytani gülümseme geri döndü, Tessa'yı daha da sıkı sarmasına ve Luka'nın daha da gerilmesine neden olan gülümseme. "Ben birçok şeyim, bunlardan biri de Dünya Gezgini."

"Bunlar efsane," diye patladı Katya, öfke patlaması karşısında bir kez daha kızararak, ama Tessa onun kehribar rengi gözlerindeki heyecanlı parıltıyı fark etti. Sabahları Theon'u izlerken gözlemlediği tavırla aynıydı bu. Çalışmalarında veya araştırmalarında ilginç veya umut verici bir şeye rastladığında etrafında vızıldayan çılgın bir enerji.

"Sana temin ederim ki değiller," dedi Scarlett. "Nadirler ama efsane değiller ve insanları yıldızlar ötesindeki diğer alemlere taşıyabilecek tek kişi benim."

"Eğer bu Temural benim babamsa, o zaman nerede?" diye sordu Tessa, bu durumu kabullenemeyerek.

Scarlett'in yüz hatları hüznü ve bilmiş bir ifadeyle doldu. "O bir tanrı. Anladığım kadarıyla tanrılar Devram'a giremez."

"O zaman bana bunları anlatmanın ne anlamı var? Beni ona götürebilir misin?"

Başını iki yana salladı. "Senden daha fazlasını tehlikeye atar."

"O zaman ne anlamı var?" diye tekrarladı Tessa.

"Yanlış anladın," dedi Scarlett. "Tanrılar buraya gelemmez ama buradaki olayları etkilemenin yollarını bulmuşlar."

Theon, "Devram'a karışamazlar" diye savundu.

"Ama her zaman açıklar vardır," dedi Scarlett. "Oyunlarını oynamayı planlıyorsanız, kendi açıklarınızı bulmaya başlamanızı öneririm."

"Tanrılar buraya gelemiyorsa, onların oyunları hakkında endişelenmeme gerek olduğunu sanmıyorum," diye kuru bir şekilde cevapladı Theon.

"Aptal, küçük Lord," dedi Scarlett acı bir kahkaha atarak. "Henüz anlamadın mı? Zaten onların ortasındasın."

AXEL

Axel, kardeşinin zihninin çalıştığını, Scarlett ve Sorin'in ona anlattığı her şeyi düşündüğünü görebiliyordu. Theon'un buna günlerce kafayı takacağını biliyordu. Dürüst olmak gerekirse, herkes takardı, ama Theon gibi değil. Tüm olasılıkları, bilgiyi kendi lehine kullanmanın farklı yollarını ve tüm bunların bildiği diğer her şeyle nasıl uyumlu olduğunu gözden geçirecekti. Aniden aklına yeni ve çılgınca bir teori gelecekti. Gerçi bu teorilerin bazıları artık o kadar da çılgınca gelmiyordu. Karşısında oturan gümüş saçlı kadın bunun en iyi örneğiydi. Augury ise ikincisiydi.

Scarlett ve Theon arasında bir kez daha gergin bir çekişmenin ardından, Sorin herkesin bir an nefes almasını önermişti. Axel içki ikram etmişti. Çift şimdi onun karşısına, Katya ise diğer kanepeye oturmuştu. Tessa, daha önce oturduğu koltuğa oturmuştu. Theon diğer koltukta kaskatı kesilmiş bir şekilde oturuyordu. Luka ise elbette hâlâ ayakta idi.

"Peki ya annem?" diye sordu Tessa, yorgun bir sesle. "Onun hakkında ne biliyorsun?"

"Denedim ama Temural ondan bahsetmeyi reddetti," dedi Scarlett, şarap kadehini bir kenara koyarken. "Anne tarafından soya dair hiçbir şey bilmiyorum."

"Uygun," dedi Theon, içki bardağının etrafındaki parmak eklemleri beyazlamış bir halde. Şanslıydı ki bardağı

kırmamıştı.

"Güçlü olabilirim ama ben bile oyunları stratejik oynamalıyım," diye karşılık verdi Scarlett. "Temural annemden daha öngörülemez. Biraz... değişken. Tahmin etmem gerekirse, tüm o vahşi ve evcilleşmemiş şey. Onu henüz onunla doğru düzgün pazarlık edecek kadar iyi tanımıyorum."

Odaya bir kez daha sessizlik çöktü, Devramlılar kendi düşüncelerine dalmıştı. Scarlett'in başı yana eğildi. Bunu sık sık yapıyordu, sanki diğerlerinin duyamadığı bir şeyi duyabiliyormuş gibi. Gözlemlemek ilginçti. Axel bunun Kaynak bağı olduğunu varsaymıştı, ama bu onu tekrar...

"Yani o senin Kaynağın mı?" diye sordu Axel, Sorin'e başını sallayarak.

"Evet," diye onayladı Sorin.

"İkiniz de Kalma sürecinden geçtiniz mi?"

Scarlett kahkaha attı ve başparmağını Sorin'e doğru salladı. "Bu adam bir bilgeden bile yaşlı."

Sorin burnunu silip elini iterek "Senin o tatlı dilin," diye espri yaptı.

"Peki ya sen?" diye sordu Tessa, kuzenini izleyerek.

"Birkaç yıl önce Kalma sürecimi yaşadım. İlginç bir deneyimdi," diye yanıtladı Scarlett.

"Birkaç yıl önce mi?" diye sordu Axel. "Kaç yaşındasın?"

"Kaç yaşındasın?" diye karşılık verdi.

"Yirmi dört yıl. Sıra sende," diye karşılık verdi.

"Yirmi altı yıl."

"Sorin ne zaman Kaynağınız oldu?"

"Yirminci doğum günümde."

"Yirmi yıl mı?" dedi Axel. "Nasıl?"

Scarlett'in burnu şaşkınlıkla kırıştı. "'Nasıl' derken neyi kastediyorsun? Ona Kaynak İşareti'ni verdim."

Kocasına işaret etti, o da tuniğinin kolunu yukarı çekerek ön kolunda Axel'in daha önce hiç görmediği bir İşaret'i ortaya çıkardı. Ancak bu tamamen doğru değildi.

Kendi Kaynak İşaretlerinden birine benziyordu, ancak farklılıklar vardı.

"Sadece bir Mark mı?" diye sordu Tessa.

"Sanki bu konuyu daha önce ele almışız gibi hissediyorum ve kısıtlı zamanımla tekrar ele almak aptallık olur," dedi Scarlett. "Ama bu dört Kaynak İşareti'ni merak ediyorum. Neden dört?"

"Biri fiziksel bağlantı için, biri duygusal bağlantı için, biri zihinsel bağlantı için ve sonuncusu da güç paylaşımı için," dedi Tessa sanki bir ders anlatır gibi.

"Diğer şeylerin yanı sıra," diye ekledi Theon.

"Ah, evet," dedi Tessa, alaycı bir tavırla. "Senin için hayatımı vermeye zorlama olayını unutmuşum."

Scarlett ve Sorin, ne söyleyeceklerini bilemiyormuş gibi onlara bakıyorlardı. Scarlett şarap kadehini yavaşça yere bıraktı, hafif gölgeler belirip havada asılı kaldı. "Sahip olduğunuz İşaretleri görebilir miyim?"

Sesi gergin ve sakindi, Theon bir anda ayağa kalktı. "Neden?"

"Merak deyin buna." Theon hâlâ yolundan çekilmeyince Scarlett gözlerini devirdi. "Ona zarar vermeyeceğim. O aileden biri."

"Annenizle anlaşılmadığınızı bize defalarca söylediniz."

Scarlett dilini şaklattı. "Bu farklı."

"Ona zarar vermez," dedi Sorin ayağa kalkarken. "Scarlett İşaretler konusunda çok bilgili. Birden fazla Kaynak İşareti olması fikri ona ilginç geliyor."

"Eğer bir şeye kalkışırsan," diye uyardı Theon, karanlığı ortaya çıkararak.

"Çok tatlı," dedi Scarlett, yanından geçerken küçümseyici bir şekilde koluna vurarak. Parmak uçlarındaki beyaz alevler, adamın gömleğinde hafif yanık izleri bırakıyordu.

Axel kahkahasını bastırdı ama Tessa bunu yapmadı.

Scarlett, birkaç adım önünde durup, "Göster bana," dedi.

Tessa sağ elini kaldırarak ona ilk işareti, yani üç ters üçgeni gösterdi.

Scarlett'in kaşları kalktı. "Bu Arius sembolü. Mark değil."

"Bir sembolden daha fazlası olmalı," diye homurdandı Tessa. "Verildiği anda onun varlığını hissedebiliyordum, o da benimkini hissedebiliyordu."

Bunun üzerine Scarlett, Tessa'nın eline uzanırken kaşlarını çatı. "Bakabilir miyim?" Scarlett, elini uzun süre inceledikten sonra elini çevirip bileğinin iç kısmındaki İşaretler üzerinde parmağını gezdirdi. "Peki bunlar?"

"Tanımlama işaretleri," diye cevapladı Tessa, ardından her birinin basit bir açıklamasını yaptı.

"Bu sözde Kaynak İşaretlerinden iki tane olduğunu söylemiştin, değil mi?" diye sordu Scarlett, sesi şimdi daha da gergindi.

Tessa elini yukarı uzattı, gömleğinin yakasını aşağı çekerek kalbinin üzerinde dönen Mark'ı ortaya çıkardı.

"Ne işe yarıyor?" diye sordu Scarlett.

"Birbirimizin duygularını hissedebiliyoruz," dedi Tessa ifadesiz bir şekilde.

Theon'a dönerek, "Bana son iki İşaret'i göster," dedi.

Theon'un gözleri kısıldı. "Neden?"

"Buna karışamayız Scarlett," dedi Sorin alçak sesle. Tessa'ya yaklaşırken yanına doğru hareket etmişti ve Axel, sesinde hafif bir hüzün olduğuna yemin edebilirdi.

"Karışmamak mı? Ciddi olamazsın," diye karşı çıktı Scarlett, kocasına dönerek. "Benim gördüğümü sen de görmüyor musun? Ne yaptıklarını?" Bunu, sol elini kaldırarak vurguladı; kendi izinin kocasının elinin üstündekiyle aynı olduğunu gördü.

"Anlıyorum, Aşkım," dedi Sorin yumuşak bir sesle. "Bu... çok fazla şeyi değiştirebilir."

"Ne zaman umursadım ki?"

"Peki maliyetleri dikkatlice değerlendirmeyerek ne bedeller ödediniz?"

Kadının dudakları büzüldü. Sonunda, "Hiçbir şey yapamam Sorin," dedi.

"Birinin açıklaması gerek. Hemen şimdi," diye çıkıştı Luka. "Tanrı aşkına, sanki Cienna ile aynı odadaymış gibiyim."

Scarlett ve Sorin yine sadece ikisinin duyabileceği bir şekilde tartışıyor gibiydiler, ama Kat'in kolu, gördüğü şey yüzünden irkilmiş Axel'a değdi. Tenindeki sıcaklık dalgası, farkında olmadan ona doğru eğilmesine neden oldu, ama Kat tamamen çifte odaklanmıştı.

Kat, bu süre boyunca çok sessiz kalmıştı; sadece birkaç soru dışında, sessizce özür dilemişti; aslında buna ihtiyacı yoktu. Ama tüm bunları Theon gibi özümsemişti. Kat, başka bir alemden gelen varlıkların buraya gelme fikrine tamamen kapılmıştı.

Uzun ve gergin bir anın ardından Scarlett iç çekti, ellerini kalçalarına götürdü. "Pekala," diye çıkıştı kocasına. Diğerlerine dönerek sertçe sordu: "Burada İşaretleri kim veriyor?"

Theon ve Luka birbirlerine baktılar ve ardından Theon, "Bunların çoğunu Rahibeler yapıyor." dedi.

"Peki Kaynak İşaretleri?"

"Bazı Rahibeler bu amaç için özel olarak eğitilirler."

Scarlett'in gözleri kısıldı. "Onları kim eğitiyor?"

"Onlar Zinta Legacy yani—"

"Zinta Mirası mı?" diye araya girdi Scarlett. "Peki ya Taika Mirası?"

"Taika Mirası kim?" diye sordu Tessa. Scarlett ne söyleyeceğini düşünürken, Tessa'nın bakışları bağlı olduğu kişiye kaydı. "Theon?"

Theon başparmağı ve işaret parmağıyla alnını ovuşturdu. Bu, Perilere öğretilmeyen bir bilgiydi. "İki cadılık ve büyücülük tanrıçası var," dedi. "Onlar kız kardeşler. Zinta ve Taika."

"Kardeş tanrıçalar mı?" diye tekrarladı Tessa. "Burada Taika Mirası var mı?"

"Evet, ama çok az sayıdalar. Sargon Mirası'nın birkaç üyesi öldürüldüğünde çoğu da öldürüldü," dedi Theon.

Tessa, Luka'ya döndü. "Ailen mi?"

Luka omuz silkti. "Anladığım kadarıyla bu, ben doğmadan çok önce olmuş. Ailem bir şekilde katliamın istisnasıydı."

Tessa zorlukla yutkundu ve Scarlett'e döndü. "İkisinin de burada olmasının ne önemi var?"

"Çünkü bir tanrıça Achaz'a, diğeri Arius'a sadık," diye yanıtladı Scarlett. "Her şeyde denge gerekir ve Devram... dengeyi bozmuş gibi görünüyor," dedi gümüş gözlerini Tessa'nın elindeki İşaret'e çevirerek.

Aniden ince gri ve mavi bir sis bulutu belirdi. Scarlett giysisinin içine uzanıp sisin geldiği yerden kolye ucu olan bir zincir çıkardı.

"Bu ne?" diye sordu Theon, şeye bakarak.

Scarlett kaşlarını çatarak kolyeyi tekrar yerine koydu. "Buradaki zamanımın neredeyse bittiğinin bir hatırlatıcısı."

"Gidiyor musun?" diye sordu Tessa, sandalyesinde öne doğru sendeleyerek.

Scarlett, "Bunu yapmak zorundayım, Tessa," dediğinde içtenlikle özür diler gibi görünüyordu.

"Yani buraya öylece gelip bana bir tanrının kızı, bir İlk'in torunu olduğumu söyleyeceksin, sonra ne olacak? Bu bilgiyle ne yapacağımı bana bırakacaksın, değil mi?" diye sordu Tessa.

"Daha fazla dayanamam," dedi Scarlett. "Bir Pazarlık İşareti ile mühürlenmiş bir kan yeminiyle bağlıyım. Tek yapabileceğim sana bilgi vermek."

"O zaman neden buraya geldin? Eğer yardım edemeyeceksen—"

"Yardımcı olamayacağımı asla söylemedim," diye sertçe araya girdi Scarlett. "Ama senin istediğin şekilde değil."

Tessa sessizliğe büründü ve Axel, Scarlett'in Tessa'nın kendisinden ne istediğini nasıl bildiğini merak etti.

"Eğer hemen yola çıkmazsak geç kalacağız," dedi Sorin nazikçe.

"Evet, evet," diye içini çekti ve onu başıyla onayladı. "Doğum günü partisine geç kalırsak Veliaht Prens çok üzülecek."

Sorin sırttı. "Prens Finn üç yaşına giriyor. Sanırım hatırlamayacak ve umursamayacak. Callan ve Tava'nın ikinci hamileliklerini duyurmalarını kaçırdığın için daha çok üzüleceksin sanırım. Callan'a orada olacağını söylemiştin ve Tula'ya geç kalmayacağımıza söz vermiştin."

"Biliyorum," diye tekrar iç çekti. "Kader Tanrısı, Tula'ya verdiğim sözü bozduğum için Kül Süvarisi'yle uğraşmamı yasaklıyor."

"Diyardan nasıl ayrılacaksın?" diye sordu Katya. "Bir Dünya Gezgini olduğunu duydum," diye hemen düzeltti. "Ama... bu nasıl işliyor?"

Scarlett ona yumuşakça gülümsedi ama Axel hâlâ gergindi, her şeye hazırlıklıydı.

"Sessiz ve dikkatlisin," dedi Scarlett. "Ayrıca oldukça zeki olduğuna da bahse girerim."

Axel, Katya'nın başını eğeceğini bekliyordu ama sıcak teni yeniden kızarmasına rağmen Scarlett'in bakışlarını kaçırmadı.

"Sadece isteyerek diyarlar arasında dolaşabilirim," dedi Scarlett. "Ama başkalarını da yanımda getirmek için ayna kapılarını kullanmak daha kolay. Rezervlerimi daha az tüketiyor."

"Aynalı kapılar mı?" dedi Axel. "Mecazi anlamda, değil mi?"

Scarlett elini kaldırdığında gülümsemesi sinsî bir sırıtışa dönüştü. Beyaz alevler ve gölgeler, parlak beyaz köz parçacıklarına benzeyen şeylerle dönüyordu ama bunlar daha fazlasıydı.

"Bu Kaos," dedi Scarlett kısaca. "Standart Legacy'den daha fazlasına sahibim."

"O, alışılmadık derecede mütevazı davranıyor," dedi Sorin kesin bir sesle. "Herhangi bir Birinci Tanrı veya Tanrıça kadar güçlü."

"İmkansız," diye alay etti Theon.

"Ama yine de buradayım, Lordum," diye mırıldandı Scarlett. "Parmak uçlarımda kaos, dört tanrı ve tanrıçadan gelen hediyeler ve iki Peri unsuru."

"Bana Yeraltındaki aynanın başka dünyalara açılan bir kapı olduğunu mu söylüyorsun?" Axel, Theon ve Scarlett'in tekrar çekişmeye başlamasına fırsat vermeden araya girdi.

"Elbette başka alemlerin aynaları," diye yanıtladı Scarlett. "Kardeşin beni yıllar önce gördü. Neden geçitler olmasın?"

"Ama... nasıl?" diye tekrarladı Axel.

"Şimdi onları Kaos ile kontrol ediyorum," diye cevapladı, avucunda tekrar alevlenen o güçle. "Ama o kontrolü ele geçirmeden önce, söyleyemem."

"Daha önce... Aynayı başka birinin kullanabileceğini mi söylüyorsun?" diye araya girdi Theon.

Scarlett, Tessa'ya işaret etti. "Sence buraya nasıl geldi? Geçitler... sanırım, onları kontrol etme imkânına kavuşmadan önce kırılmıştı. Ama bu, bu arada başkalarının da kullanmadığı anlamına gelmiyor. Bedelini ödemeye razı olan herkes bir yolunu bulabilir."

"Maliyeti ne kadar?" diye sordu Tessa.

"Her gücün bir bedeli vardır. Güç ne kadar büyükse, bedeli de o kadar yüksek olur," diye sertçe cevapladı.

"Peki o gücün bedeli neydi?" diye alayla sordu Theon, Scarlett'in avucunda dönen Kaos'a doğru çenesini sallayarak.

"Hayal edebileceğinden çok daha fazla. Ama bu gücü sadece istediğim için aldığımı düşünüyorsan yanılıyorsun," diye yanıtladı Scarlett. "Alemler denge gerektirir ve ihtiyaç duyulduğunda, kader araya girmeden önce nasıl düzelteceğine karar vermek için çok az zamanın olur. Bazen iki istenmeyen sonuç arasında seçim yapmak

gerekir, ama sonunda, bence kendi bedellerinin de aynı derecede ağır olduğunu göreceksin."

"Sana bir şey göstermem gerek."

"Lanet olsun Kaderlere," diye mırıldandı Axel, elini çarpan kalbine götürerek. Katya odanın öbür ucuna, sehpanın üzerine yayılmış birkaç kitap ve birkaç kağıdın olduğu yere doğru koştu.

Günün olaylarından sonra hızlıca duş almış ve banyo kapısını açtığında onu orada dururken bulmuştu. Onu çok korkutmuştu. Ya da en azından, artık etrafında dolanan gölgelerini. Kat'e doğru yürürken gölgelerin orada kalmasına izin verdi ve kalp atışları yavaş yavaş normale döndü.

Yerde diz çökmüş, iki kitapla bir kağıda çizdiği bir şey arasında gidip geliyordu. O da giyinmişti; üzerine yapışan yumuşak bir pantolon ve başka bir kitaba uzanırken yukarı doğru sıyrılan bol bir üst giymişti. Bukleleri belli ki aceleyle başının üstüne toplanmış, birkaçı serbestçe dökülmüştü.

Scarlett ve Sorin gitmişti. Scarlett, Tessa'yı kucaklayıp kulağına kimsenin duymadığı bir şeyler fısıldamıştı. Sonra Scarlett ve Sorin havaya karışmış, onlara birkaç cevap bırakmışlardı, elbette, ama aslında içinden geçmeleri gereken daha fazla kaos.

Scarlett buna Seyahat adını vermişti. Aynı alem içinde bir mekandan diğerine geçebilme yeteneği. Theon'un defalarca bahsettiği bir yetenek. Devram yaratıldığında Miras'tan, ya da en azından burada tecrit edilenlerden alındığı söyleniyordu. Scarlett'in Devram içinde nasıl Seyahat edebildiği ise Theon'un öğrendiği diğer tüm bilgilerle birlikte kesinlikle takıntı haline getireceği bir şeydi.

Ama takıntılı olan tek kişi Theon değildi.

"Bunlar da ne, kedicik?" diye sordu Axel, kanepeye çökerek. Bitkin düşmüştü. Bir sonraki erzak paketi bir gün

daha gelmeyecekti ve gergindi. Luka'nın teklifini kabul etmeliydi.

Omzunun üzerinden bakıp, biraz daha yakından çizdiği şeye baktı. Bir tür İşaret'ti ve bu onu biraz daha dik oturmaya itti. İşaretlerle şaka yapılmazdı. Küçük bir kusur, tüm anlamı ve amacı değiştirebilirdi. Tekrar kalemine uzandığında, Axel'in eli aniden uzanıp bileğini kavradı.

Şaşkın kehribar gözler onunkilerle buluştu. "Ne yapıyorsun?"

"Ne yapıyorum?" dedi Axel. "Sen ne yapıyorsun? Marks'la deney yapmaman gerektiğini biliyorsundur herhalde."

"Kullanmıyorum," diye belirtti Kat. "Bu sadece bir referans."

"Ne için?"

"Scarlett, tek bir Kaynak İşareti olduğu konusunda çok kararlıydı," dedi Katya, çizime dokunarak. "Bu, Sorin'in Kaynak İşareti'nin nasıl görüldüğünün kabataslak bir çizimi."

"Sorin'in Kaynak İşareti mi? Onu neredeyse hiç görmedik," dedi Axel, kaşlarını çatarak.

Kadın onu el sallayarak geçiştirdi. "Konu bu değil. Konu bu," dedi ve bir kitabı öne doğru sürükledi. Axel, sayfadaki dört Kaynak İşareti'nin temel bir akademik kitap olduğunu hemen anladı. Dördüncü ve son İşaret'i işaret ederek, "Bak, ne kadar da benzerler," dedi.

Daha fazla öne eğildi, bunu yaparken çıplak göğsü onun omzuna değiyordu. Bu temas ona bir şey hissettirdi. Metroda onu öptüğünden beri unutmaya çalıştığı bir şey.

Axel hafifçe boğazını temizledi. "Tekrar söylüyorum, Sorin'in İşareti'ne tam olarak bakamadık ama aynı şeyi yapıyorlarsa, birbirlerine benzer olduklarını tahmin ediyorum."

Ondan bir çeşit bezginlik sesi geldi.

Oluşmaya çalışan küçük gülümsemesini bastırarak, "Burada neyi kaçırıyorum, kedicik?" dedi.

Tekrar dönüp ona baktı. "Aynı şeyi yapmamalılar, yoksa değiştirmenin ne anlamı olurdu? Güç elde etmek için sadece bir İşaret gerekiyorsa, neden diğer üçüne ihtiyaç duyulsun ki?"

Axel elini yüzünde gezdirdi. Bu, Theon'un teorilerinden birini anlatırken onu dinlemek gibiydi.

"Bilmiyorum Kat," diye iç çekti. "Dünyamızın daha gelişmiş olduğundan bahsetmişti. Muhtemelen İşaretleri daha akıcı hale getirmenin bir yolunu bulduk."

"Daha akıcı mı?" dedi inanmazlıkla gözlerini kırıştırarak. "Dört Mark nasıl bir Mark'tan daha akıcı olabilir ki?"

Kaşlarını çattı. "Bu iyi bir nokta."

"Biliyorum."

"Daha önce sana inanılmaz derecede mütevazı olduğunu söyleyen oldu mu?" diye takıldı.

"Bir konuda haklı olduğumu kabul etmek kibirlilik değildir" diye tısladı.

"Tabii ki değil."

Ona dik dik bakmak için arkasını döndü. "Buradaki Marks'ların neden farklı olduğunu bilmek istemiyor musun?"

"Burada farklı olduklarını kim söylüyor?" diye karşılık verdi Axel. "Belki de Scarlett'in geldiği dünyada farklıdırlar ve bizim İşaretlerimiz de diğer tüm dünyalarla aynıdır."

"Bu mantıklı değil."

"Neden?"

"Scarlett'in bu konuda daha bilgili olacağını düşünürdüm. O bir Dünya Gezgini. Gerçek bir Dünya Gezgini," dedi Kat.

"Sahte bir Dünya Gezgini'nin aksine mi?" Bakışları derinleşti, irislerinde bir kıvılcım çaktı ve Axel kıkırdadı. "İşaretler hakkında konuşurken oldukça sinirli görünüyordu."

"Evet," diye onayladı Kat.

"Ancak diğer İşaretlerin yaptıkları göz önüne alındığında, bunların Üstat ile Kaynak arasındaki bağı güçlendirmek için verildiği varsayılabilir," diye devam etti Axel.

"Sanırım," diye mırıldandı Kat. "Ama nasıl?"

Tanrılar aşkına. Yine nasıl? Theon gibi o da kendi kendine düşündü.

"Bilmiyorum kedicik," diye iç çekti, kanepeye yerleşip başını geriye attı. Gözlerini kapattı ve kedinin öne eğilip başka bir kitap aldığını hissetti.

Kat, "Bu kitapta daha önce hiç karşılaşmadığım İşaretler var," dedi.

Axel gözlerini araladı ve kızın sayfaları çevirmesini izledi. "Bu hangi kitap?"

"Cienna'nın bana verdiği."

"Çevirmekte zorlandığımız mı?" diye sordu şüpheyile.

"Sadece yavaş ilerliyor," diye cevapladı ve yanındaki kanepeye tırmandı.

Kitaba o kadar dalmıştı ki, onun yanına yerleştiğini fark etmediğinden bile emindi, ama kesinlikle fark etmişti. Bedenlerinin birbirine değdiği yerlerden, damarlarında çakan zevk kıvılcımlarına ve bir anlığına durup şimdi merakla yaklaşan gölgelerine kadar varlığının her zerresi farkındaydı. Tüm bunlara olan hayranlığını hissedebildiğine yemin edebilirdi, ama daha da önemlisi, damarlarındaki gücün kokusunu alabiliyordu.

Kanındaki güç.

Kitabın sayfalarını çevirdiği kitabı okumaya odaklanmaya zorladı kendini, nasıl okuyacağını bilmiyordu ama kız bir sayfa daha çevirince onu durdurdu.

Eğilip işaretlerden birini işaret ederek, "Bu Koruyucu İşaret" dedi.

"Gerçekten mi?" Kitabı aralarında gezdirdi, elini sayfanın üzerinde gezdirdi.

"Hımm," diye mırıldandı. "Theon ve Luka aylarca araştırdılar. Aslında yıllarca."

"Cienna'nın Yeraltı'nda olmasının sebebi bu mu?"

"Babam çok memnun değildi," dedi Axel. "Sadece Legacy'nin görebileceği bazı Mark'lar var. Bu da onlardan biri."

"Biliyorum," diye karşılık verdi. "Başka kitaplarda da benzer işaretler buldum ama bunda daha fazlası var."

"Ve sen gerçekten bunların hepsini tercüme edebilir misin?"

"Bazı kaynak kitaplarla daha kolay olurdu ama evet, yapabilirim," diye cevapladı, dönüp ona bakarak. Artık çok yakınlardı, konuşurken nefesi adamın dudaklarının üzerinden akıp gidiyordu.

Amber'ın gözleri kocaman açıldı ve geriye doğru sendelemeye başladı ama adam kolunu onun etrafına doladı ve onu yerinde tuttu.

"Axel?"

Adı dudaklarında uğultulu bir şekilde yankılandı ve sesi duyunca iniltiyi yuttu. Gölgeleleri yaklaşıyordu ve onları fark ettiği anda, derin bir nefes aldığı için bunu anlayabiliyordu. Kulağının etrafında kıvrılıp koyu renk saçlarının arasında dolanıyorlardı. Daha da eğilip derin bir nefes aldı. Tanrım, ne kadar güzel kokuyordu. Onu rahat bırakmayan o yasemin ve turunçgil kokusu ve damarlarında vızıldayan güç.

Şimdi geriye doğru sendeleyeyen oydu. Ayağa fırlayınca kitaplar yere düştü.

"Kahretsin," diye mırıldandı Axel, onları toplamak için dizlerinin üzerine çökerken aynı anda kendisi de yere kayarak aynısını yaptı.

"Özür dilerim," diye mırıldandı.

"Olma."

İkisi de birbirlerine dokunmamak için çok dikkatliydiler ve o da ayağa kalkıp kitaplarını yığdı ve kağıtları düzeltti. Axel, onu nasıl kendine çekip kendinden uzaklaştırmak istediğinden emin olamayarak elini saçlarından geçirdi.

"Sana bir şey sorabilir miyim?" dedi ve eşyalarını koymak için yer açtığı kitaplığa doğru ilerledi.

"Elbette."

"Seçme Yılından sonra nereye atanacağımı düşünüyorsunuz?"

Eli yana düştü. "Ne demek istiyorsun? Arius Krallığı'na atandın."

"Evet, ama ben ne yapacağım?"

"Sanırım bilmiyorum," diye itiraf etti Axel.

Başını salladı, ona döndü ve ellerini önünde kavuşturdu.

"Bunu sormanızın bir sebebi var mı?"

Katya uzanıp saçının bir tutamını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Hayır, sadece Arius Evi'nde mi yoksa başka bir yerde mi olduğum hakkında bir fikrin olabileceğini düşündüm."

"Arius Evi mi?" diye şaşkınlıkla tekrarladı.

"Önemli değil," dedi aceleyle. "Biraz uyumalıyız."

Yatağa doğru ilerledi ve Axel de onu takip etti. "Arius Evi'nde kalmak ister misin?"

"Bu sana neden bu kadar çılgınca geliyor?" diye karşılık verdi, battaniyeyi geri çekerken.

"Çünkü kimse Arius Evi'nde kalmak istemiyor."

"Ama sen orada olacaksın?"

"Ben?"

"Ve Tessa. Theon. Luka," diye ekledi.

Ellerini bol pantolonunun ceplerine soktu. "Babam istediğini elde ederse, evet, Arius Evi'nde olacaksın."

Duraksadı. "Bundan dolayı üzölmüş gibisin."

"Kaynak bağıını koparmanın bir yolunu bulurlarsa, babam Theon'un seni Kaynak'ın yerine almasını istiyor."

"Theon mu?" dedi ve ona doğru döndü.

"Evet."

"Hayır..." Dudaklarını birbirine bastırarak sustu.

"Sen güçlü bir ateş perisisin, Katya," dedi Axel. "Elbette seni Kaynak olarak isterdi."

"Bu gerçekten bir kaynak israfı," diye alay etti.

Başını eğdi. "Neden böyle söylüyorsun?"

"Krallıktaki tek ateş perisini, gücünü emecek birine mi bağlayacak? Bu aptalca."

"Sanırım bu mantıklı," diye kabul etti Axel.

"Bu arada teşekkür ederim."

Kaşları çatıldı. "Ne için?"

"Bana karşı her zaman açık sözlüsün. Olduğundan daha azmış gibi göstermeye çalışmıyorsun," diye cevapladı.

"Olumsuz olsa bile gerçeği hak ediyorsun."

Dönüp yatağın kenarına oturdu. "Ekayan Adası'ndaki yer altı mezarlarında kadim metinler var. Theon oraya bir yolculuk ayarlayabilirse, bu İşaretler hakkında daha fazla cevap bulabiliriz. Belki de aradığı daha fazla cevap."

"Theon, Ekayan Adası'na gitmek için bir dizi şüpheli şey yapardı," dedi Axel ve Kat kahkaha attı. "Sana bir soru sorabilir miyim?" Kat başını salladı. "Arius Krallığı'nda nerede hizmet etmek istiyorsun? Neden Arius Hanedanı'nda?"

"Çıkış Töreni'nde beni talep ettiklerinde, sizin kişisel odanızda kalacağımı beklemiyordum," diye cevapladı.

"Tamam..." dedi, devam etmesini bekleyerek.

"Sanırım burayı düşündüğümde daha çok seviyorum. Daha doğrusu, arkadaşlığı düşündüğümde daha çok seviyorum," diye bitirdi.

Axel, "Rahat hissettiğiniz kişilerin yanında kalmak istemeniz anlaşılabilir bir durum" dedi.

"Mantıklı," diye onayladı.

"Öyle."

Bir an daha birbirlerine baktılar, sonra hafifçe boğazını temizledi. "Neyse, iyi geceler Axel."

"Kat?"

"Evet?"

"Seni yanımda tutmak için elimden geleni yapacağım," dedi Axel. "Çok bir şey olmayabilir ama deneyeceğim."

Yumuşakça gülümsedi. "Kendine yeterince değer vermiyorsun."

"Neden böyle söylüyorsun?"

Battaniyelere iyice sokulmadan önce omuz silkti.
"Uyumak için müzik açabilir misin?"

"Klasik mi?" diye sordu ve cebinden telefonunu çıkardı.

"Ne istersen. Burada klasik müziğe ihtiyacım yok."

Sözlerinin neden önemli olduğunu bilmiyordu ama ona bir şeyler hissettiriyordu. Onun yanında kendini güvende hissediyordu, aslında tam tersi olması gerekirken. Babasının onun için kararlaştırdığı kaderden onu koruyamazdı. Arius Krallığı'nın dehşetinden koruyamazdı. Kana susamışlığı daha da kötüleşeceği için onu kendisinden koruyamazdı. Dahası, onu korumak onun görevi değildi.

Bu düşünceyle büyüye harekete geçti ama önemli değildi. Bağlanmak tehlikeliydi. Caris'e bak. Pen'e bak. Kahretsin, Theon ve Tessa'ya bak.

Hayır, Katya onun yanında hiç de güvende değildi.

THEON

"Bir Eşleşme Sözleşmesi imzalandığını duydum. Seçim Yılı'nın ilki."

Theon, telefonundan başını kaldırıp Achaz Krallığı'nın Varisi Dagian Jove'u gördü. Dagian, bir eli cebinde, kendi telefonuyla ilgileniyordu. Krallığın iki varisi arasında medeni bir sohbet geçiyordu.

"Ne önemi var?" diye sordu Theon, kendi yazılarına dönerek.

Dagian, "Bir varisin eşleştirilmesi her zaman büyük bir olaydır, ancak henüz resmi bir açıklama yapılmadı" dedi.

"Yine ne önemi var?"

"Pek hoş görünmüyor, değil mi?"

Theon, Dagian'ın altın gözlerinin üzerinde olduğunu görünce tekrar yukarı baktı. "Maç Sözleşmem olması neden kötü görünüyor?"

Dagian omuz silkti ve telefonunu diğer cebine koydu. "Arius Krallığı'nın son zamanlarda ortaya çıkan birçok sırrı var. Bir Eşleşme Sözleşmesini gizli tutmak, şüpheleri daha da artırıyor."

"Ve Arius Krallığı ne zaman umurunda oldu ki?"

Dagian'ın ağzının kenarında küçük bir sırıtış belirdi. "Sadece Arius Krallığı'nın, diyarın geri kalanından daha fazla uzaklaşmak yerine daha iyi bir ilişki kurmaya çalışması gerektiğini söylüyorum. Sonuçta ilişkiler oldukça

önemli, özellikle de yakın gelecekte varlıklarınızı barındıracağımız için," dedi ve odaya yeni giren Lealla ve Mahina'ya el sallayarak selam verdi.

Theon'un telefonu o anda bir mesajla titredi. Mesajı okurken parmakları cihazı daha sıkı kavradı. Dagian'a bir cevap vermek için başını kaldırıp baktı, ama çoktan uzaklaşmıştı.

Bu da iyiydi. Dagian'ın oyunlarına ayıracak vakti yoktu.

Hala anlamadın mı? Zaten tam ortasındasın.

Odadan çıkarken Scarlett'in gizemli sözleri aklından geçiyordu ve gümüş saçlı kadından nefret ettiği sonucuna varmıştı.

Buraya gelip bu kadar belirsiz konuştuğu için ondan nefret ediyordu.

Onun kibri ve kendisini sürekli küçümsemesi yüzünden ondan nefret ediyordu.

Ondan nefret ediyordu çünkü haklı olduğunu, bunun Devram'dan daha büyük bir şey olduğunu biliyordu. Parçaların hepsinin orada olduğunu biliyordu. Ama büyük resmi görebilmek için hepsini bir araya getiremiyordu.

Ama hepsinden daha çok, Tessa'ya sonunda hiçbir önemi olmayan yanlış bir umut duygusu verdiği için ondan nefret ediyordu.

Theon, Tessa'yı son dersinden almak için sokağın karşısına geçti. Cordelia'yla tekrar vakit geçirmesi gerekiyordu, ancak az önce aldığı mesajdan sonra bu mümkün olmayacaktı.

Binanın içine daldı, koridorlarda hızla ilerledi. Kapıyı çalmaya bile gerek kalmadan açtığında, altı Kaynak'ın dizüstü bilgisayarlarını kucaklarında dengeleyerek sandalyelerde oturduğunu gördü.

"Vasi Arius," dedi Cordelia başını eğerek. Kaynaklar hemen ayağa kalkıp dizlerinin üzerine çöktüler.

Tessa hariç herkes, kocaman gözlerle ona bakıyordu ve açıkça şaşkındı.

"Tessalyn," diye çıkıştı Cordelia, Tessa bileklerindeki bantlardan rahatsızlık duyarak ayağa kalkmaya çalışırken. Dizinin üzerine çöktü, bir eli boğazına gitti ve Theon, derin bir nefes almadan önce anlık bir panik hissetti.

Cordelia'ya döndüğünde gözleri kısıldı ve onu dudaklarını büzmüş, Tessa'ya hoşnutsuzlukla bakarken buldu. Tessa'ya büyü yaptığına dair şüphesini doğrulamak için görmesi gereken tek şey buydu.

"Saygısızlığından dolayı özür dilerim," dedi Cordelia. "Benden düzeltmemi istediğiniz davranışın bu olduğunu biliyorum."

Theon hiçbir şey söylemedi, karanlık görüş alanının kenarlarını doldurdu. Bunun yerine, odanın içine doğru ilerledi, Tessa'nın önünde durup elini uzattı. "Gel. Gitmemiz gereken bir yer var." Parmakları avucuna değdiği anda, elini onunkine doladı ve onu ayağa kaldırdı. "Eşyalarını topla," dedi sertçe.

Söyleneni yaptı ve hızla dizüstü bilgisayarını topladı.

"Bundan sonra bir dersimiz var, Lordum," diye araya girdi Cordelia.

"Ders iptal edildi," diye cevap verdi, Malikane Ana'ya bakma zahmetine bile girmeden.

"Gördüğünüz gibi, eğitimi hâlâ eksik. Böyle bir eğitimi kaçırmanızı tavsiye etmiyorum," diye savundu Cordelia.

"Aynı odada dururken Kaynağımı disipline etmeyi kendine görev edinmeni tavsiye etmem," diye karşılık verdi Theon, karanlığı belirip dışarı doğru kıvrılarak. Diğer Kaynaklar dizlerinin üzerinde durdukları yerde kıpırdandılar. Karanlık Cordelia'ya doğru yol alırken, duraklayıp saldırmak üzere kıvrılırken, onların orada kalmasına izin verdi. "Anlaştık mı?"

"Elbette efendim," dedi başını eğerek.

Başka bir şey söylemeden Tessa'yı odadan çıkardı. Dışarı çıkıp temiz havayı içine çekene kadar, "Bunu yapmana gerek yoktu," diyemedi.

"Seni disipline etmek onun görevi değil, tıpkı senin beni sorgulamak gibi," diye karşılık verdi, elini indirip bantları çıkarıp cebine koydu.

"Elbette," diye alaycı bir şekilde söylendi.

Bantları çıkardıktan sonra gücünün nasıl parladığını izleyerek bekledi. Kontrol altına aldığından emin olduktan sonra döndü ve Tessa'nın peşinden yürüyerek yürüyüş yoluna yöneldi.

Şehir evine dönerken ikisi de tek kelime etmedi ve içeri girdiklerinde doğruca mutfağa gidip bir şişe su aldı ve merdivenlerden yukarı çıktı. Tüm yol boyunca onu izleyen Luka'yı bile fark etmedi.

Theon doğruca içkiye yöneldi, kendine bir içki koydu ve telefonunu Luka'ya uzattı. Ekranı açtı ve aldığı mesaj görünüyordu. Ejderhanın yüzü karardı, nefes verişinde hafif duman izleri belirdi.

"Sanırım bu yüzden şu anda duyguları bu kadar karmaşık," dedi Luka, telefonu Theon'a geri uzatırken.

"Henüz ona söylemedim," dedi Theon. "Ama sence duyguları neden çelişkili?"

"Sanırım onu yeni okumayı öğrendim," diye cevapladı.

Theon'un gözleri kısıldı. "Peki sence ne konuda çelişki yaşıyor?"

"Hiçbir fikrim yok. Eve gelmeden önce ne oldu?"

"Onu derslerinden erken aldım. Cordelia davranışlarını önümde düzeltti ve ben de bunun kabul edilemez olduğunu açıkça belirttim," diye yanıtladı Theon.

Luka ona samimi bir bakış attı. "Ve?"

Theon iç çekerek içkisini çevirdi. "Ve Tessa bana sonradan bunu yapmama gerek olmadığını söylediğinde, söylememem gereken şeyler söyledim."

"Bu kesinlikle çelişkili duyguları açıklıyor," diye mırıldandı Luka, arka tezgahdaki pasta tepsisine doğru yürürken. Peçete üzerinde iki şekerli kurabiyeyle geri döndü. "Bir şeyler yemesi gerek. Bütün gün neredeyse hiç yiyeceğe dokunmadı."

Theon tatlılara dik dik baktı. "Kötü beslenme alışkanlıklarını teşvik ediyorsunuz."

"Elbette ona bir salata götür ve nasıl olacağını gör," dedi Luka ağır ağır.

Theon bir küfür daha savurarak uzattığı kurabiyeleri kaptı ve mutfaktan çıktı, merdivenleri ikişer ikişer çıktı. Odalarına girdiğinde, Tessa'yı kanepede buldu. Başını geriye yaslamış, gözleri kapalıydı. Elinde telefonunu tutuyordu ve kulaklarında kulaklıklar vardı. Muhtemelen Axel'in onun için hazırladığı çalma listelerinden birini dinliyordu.

İçeri girdiğini duymadığını düşünmek isterdi ama büyük ihtimalle onu görmezden geliyordu. Şimdi, Malikane Annesi'nin Tessa'yı rahatsız etmesine duyduğu öfkeyi bir kenara bıraktığında, Luka'nın söylediklerini tam olarak hissedebiliyordu. Minnettarlık ve memnuniyet, tedirginlik ve kızgınlıkla karışmış bir his, bağın üzerinden aşağı doğru titreyordu.

Kurabiyelerin olduğu peçeteyi su şişesinin yanına koydu, ceketini çıkarıp kravatını gevşetti ve kollarını ön kollarına kadar sıvadı. Akşam yemeği birkaç saat sonraydı, bu yüzden tamamen üstünü değiştirmeye zahmet etmedi ama ikinci kolunu sıvamayı bitirince kulağından bir kulaklık çıkardı.

"Hey!" diye bağırdı Tessa, doğrulup kulaklığa uzanarak. Nitekim, Axel'in sık sık çaldığı bir şarkı minik hoparlörden yüksek sesle duyuluyordu.

"Eve yürürken sana çıkışmak istememiştim," dedi Theon kulaklığını bir kenara bırakarak.

Tessa ona gözlerini kırptırdı. Bir kez. İki kez.

"Özür dilerim," dedi sonunda, diğer kulaklığını kulağından çıkarırken. "Benden özür mü diliyorsun?"

"Hayır," dedi Theon hemen.

"Benim hatam," dedi Tessa, gözlerini devirip kulaklığını yerine koymak için hareket ederken, Theon kulaklığı elinden kaptı ve diğeriyle birlikte kenara koydu. "Theon!"

"Birkaç şey hakkında konuşmamız gerekiyor" dedi.

"Seninle konuşmak istemiyorum."

"Çok yazık," dedi ve telefonunu da elinden aldı. "Scarlett ve Sorin'in bize anlattıklarından hiçbirini konuşmadık. Düşüncelerin ve soruların olmalı. Belki paylaşabileceğin bazı fikirler?"

"Tartışılacak ne var ki?" diye karşılık verdi. "Bize söylediği hiçbir şey hiçbir şeyi değiştirmiyor."

"Bunu nasıl anladın?" diye sordu Theon, bu açıklama karşısında tamamen şaşkına dönmüştü.

Ama Tessa dudaklarını büzdü ve ondan uzaklaştı. "Konuşacak bir şey yok."

Elini uzatıp çenesini tuttu ve yüzünü kendisine çevirdi. "Ondan ne yapmasını istiyordun, Tessa?"

"Bilmiyorum. Her şeyi. Hiçbir şeyi. Sonunda önemi yok."

"Bir şey olmalı."

Sessizdi, bakışları pencereden dışarıya dikilmişti.

"Belli ki bir fikrin vardı. O gittiğinden beri sessizsin ve onlar buradayken hissettiğin her şeyi hissedebiliyordum. Ondan ne bekliyordun?"

"Bilmiyorum dedim," diye çıkıştı.

Theon tısladı. "Buna inanmıyorum."

"İstediğine inan."

"Tanrılar aşkına, çok sinir bozucusun," dedi Theon, çenesini bırakıp elini saçlarının arasından geçirerek. "Duygularını hissedebiliyor olsam bile, yapamam..."

"Neyi yapamazsın?" diye karşılık verdi, ayağa kalkarken. "Beni nasıl yönlendireceğini mi çözemiyorsun? Bana kontrol yanlsaması verecek doğru kelimeleri nasıl söyleyeceğini mi? Zaten benden istediğin her şeyi alıyorsun. Daha neye ihtiyacın var?"

İçgüdüsel olarak elini uzattı, boğazını sıkan eli gevşedi, ama parmak uçlarının altında nabzının hızla attığını hissedebiliyordu. "İstediğim her şeyi elde ettiğimi mi sanıyorsun, zeki fırtına?"

"Öyle değil mi?" diye karşılık verdi. "Güçlü bir Kaynağın, babanı alt etmem için benimle bir Pazarlığın, bir Koruyucun ve bir Eşin var. Çok yakında bu Krallığa ve muhtemelen tüm diyara hükmedeceksin. Neyi kaçırdığımı söyle bana."

"Sen," diye hırladı.

"Beni yatağına yatır. Gücümü elde et. Olduğum her şeye sınırsız erişimin olsun. Benden başka ne alabileceğini bilmiyorum, Theon." Sırtışı soğuk ve sertti ama sesindeki çatlak hiç de öyle değildi. Bağın içinden çığlık çığlığa inen acı çaresiz ve öfkeliydi. "Alacak hiçbir şey kalmadı. Verecek başka hiçbir şeyim yok. Kim olduğumu bilmezken nasıl alabilirim ki? Kendi kanımdan biri tarafından bile kullanılacak bir şeyken? İstenmediğimi hep biliyordum ama unutulmuş bir diyara atılmak mı? İstenmeyen değildim, Theon. Gerçekten hiçbir şeydim."

"Tessa," diye fısıldadı, bağlarındaki o kelimelerin çığlığını hissederken başka ne söyleyeceğini bilemiyordu.

Burası, birbirlerine karşı en gerçek oldukları yerd. Nefretin ve gerilimin, tartışmanın ve tutkunun ortasında. İkisi de üstünlük kurmaya çalışmadan konuşuyorlardı. Her şey çıplak gerçek ve kanayan arzular. İşte o zaman, istediğini almasına izin veriyordu ve o da bunu, onun ihtiyacı olan şey olduğu için alıyordu: zevke dalıp düşüncelerinden uzaklaşmak. Ama bu sefer, ikisi için de daha fazlası vardı.

Bu, öne doğru hamlesinden, dudaklarının onunkilere sert bir öpücük kondurmasından belliydi. Birbirleriyle nasıl olabileceklerini bildikleri tek yol buydu. Dişleri çarpışıyor ve dilleri savaşıyordu. Elleri kıçına inip onu yerden kaldırırken çıkardığı iniltide belliydi. Sanki ona ihtiyacı varmış gibi bacaklarını beline dolamasında belliydi ama dudağındaki keskin ısırık, bundan nefret ettiğini söylüyordu. Kollarını boynuna dolamış, dudaklarını çenesi boyunca, boğazından aşağı, köprücük kemiğinin üzerinden geçirirken onu yakınında tutuyordu.

Sonra geriye yaslandı, kravatını çekti, düğmelerini tırmaladı. Elleri gömleğinin altına kaydı ve ten temasıyla gelen iç çekiş, adamın bu anda korumaya çalıştığı tüm kısıtlamaları kırdı. Çünkü ona kendi kırık dökük yolunda bir şey emanet ediyordu, ona güvenmenin bildiği tek yol buydu ve yarın onu bir haftalığına serbest bırakmak zorundaydı. Bunu yapmadan önce ona söylemeliydi ama bencil bir pislikti. Bunu kabul edecekti. Bir haftalığına gidecekti ve adamın kime ait olduğunu hatırlamasını istiyordu. Kokusunun onunkine o kadar karışmasını istiyordu ki, Faven'daki diğerleri de bunu bilsin.

İtirazlarına rağmen bacaklarını aşağı itti, sonra elbisesinin eteğine uzanıp başından aşağı çekti. Sonra onu kendine doğru çekti, bacaklarını beline doladı ve dudaklarını tekrar dudaklarının üzerine koyarak yatağa doğru yürüttü. Onu aşağı indirdi, dilini boynuna yaladı, ağzını emdi, göğüslerine doğru ilerlerken izler bıraktı. Başını geriye attı, bir eli saçlarının arasına gömüldü, sutyenini kenara fırlattı ve meme ucunu ağzına aldı. Karanlığı yükseldi, çıplak et boyunca uçtu ve onu yatağa geri itti ve o da onu takip etti, ihmal ettiği düğmeleri ilikleyerek gövdesine açık ağızlı öpücükler bıraktı. Gömleğini ve pantolonunu hızla çıkardı, iç çamaşırlarını da sıyırdı.

Ateşli arzuyla dolu menekşe grisi gözler onu izliyordu ve bu sefer ağzından akıllıca bir şey çıkmıyordu. Bu sefer farklıydı. Kabul etmese de, onun da bunu bildiğini anlayabiliyordu. Kadın çoktan yataktan yukarı kaymıştı ve adam üzerine çıkıp üzerine çıktı. Saçlarını geriye doğru düzeltmek için uzandı ama kadın başını yana çevirdi.

"Yapma," diye çıkıştı.

"Neden?"

"Çünkü bu o değil. Şimdiye kadar yaptığımızdan farklı bir şey değil," diye hırıltılı bir sesle söyledi.

"İnanman gereken şey bu mu, küçük fırtına?"

"Evet."

"Tamam, ama yine de gözlerine ihtiyacım var," diye cevapladı, kendini yukarı iterek. Dizlerinin üzerine birer elini koydu ve emrettiği şeyi yapmasını bekledikten sonra bacaklarını açıp üzerine diz çöktü.

Ayağını kaldırıp bileğini öptü, ardından bacağını omzuna atıp onu daha da açtı. Penisini kavradı, ucunu ıslaklığında gezdirdi ve onu fazlasıyla hazır buldu. Kadın tısladı, kalçaları sarsıldı, daha fazlasını istedi.

"Ne duymam gerektiğini biliyorsun, Tessa," dedi, elini kalçasına götürüp onu yerinde tutarken aynı şeyi tekrarladı.

"Söylemeyeceğim," diye dişlerini gıcırdatarak, yumruklarını yatağın üzerinde sıktı. "Ya beni becer ya da bırak kendim yapayım."

Theon dilini şaklattı. "İkimiz de bunun seni tatmin etmeye yakın bile bırakmayacağını biliyoruz. Aramızdaki bağ daha fazlasını gerektiriyor. Bizim daha fazlasını istiyoruz."

"Ne olduğu umurumda değil—"

Ama sözleri, adam aniden onun içine gömülürken küfür dolu bir iniltiyle dağıldı. Kahretsin, asla eskimiyordu. Sıcaklık. Doğruluk. Onun altında kıvranıyor, daha fazlasını istiyordu. Elleri omuzlarındaydı, sıktığı dişlerinin arasından soluk soluğa kalırken tırnakları saplanıyordu.

"Söyle bana, Tessa," dedi tekrar, en küçük parçayı çekip tekrar içine gömerek. Ama Tessa başını salladı, altın rengi saçları koyu renk yatak örtüsünün üzerinde dimdik duruyordu.

"Bu o değil," diye tekrarladı. "Asla o olmayacak."

"Göreceğiz," dedi, kalçalarını bir o yana bir bu yana çevirip, ondan yine kesik kesik bir inilti kopardı. "Çıkarttığın seslere bak," diye inledi. "Şu an boşalmama yetecek kadar."

"Sakın buna kalkışma," diye hırladı, gözleri kocaman açılmıştı.

Theon hafifçe kıkırdadı. "Belki de yapmalıyım," diye düşündü, tekrar ona karşı koymaya çalıştığında elini karnına doğru kaydırды. "Sonunda itiraf edecek kadar çaresiz kalana kadar seni diken üstünde tutacağım."

"Yalan olacak. İstedigimi elde etmek için güzel sözler," dedi dişlerini gıcırdatarak, Theon az miktarda çekip geri itmeyince ardından bir inilti geldi.

"Yalanların en tatlı sestir, küçük fırtına."

"Theon, lütfen!" Bu bir hayal kırıklığı ve ihtiyaç çığlığıydı.

Dilencilik.

Bu onu her zaman mahvederdi.

Dizlerini açtı, bacaklarını daha da açtı ve sonra tamamen geri çekilip, hayal kırıklığıyla gerilen kaslarını gevşetmek için birkaç kez yavaşça geri çekildi. Sonra, tırnaklarını daha derine batıran sert itmeler ve kalın pompalamalar ve onu çileden çıkaran o sikişme seslerinden daha fazlası geldi. Aceleci öpücükler ve ısırılmış ten, gezinen eller ve penisinin her santimini hissetme. Bir ara diğer bacağını omzunun üzerinden atıp, daha da derine batmasını sağladı.

Onun yakın olduğunu biliyordu, o çaresiz çığlıklar ve kalçaları ona tekrar tekrar girerken düşüncesizce sürtünüyordu. İşte o zaman karanlığını serbest bıraktı. Uzun zamandır havada asılı kalmış ve bekliyordu ama şimdi boğazını sarıyor ve sıkılaştırıyordu. Ellerini başının üzerine zorladı. Orgazmı etrafında titrerken onu yerinde tuttu. Bir sonraki hamlede kendini iyice bastırdı, o mükemmel noktaya vurdu. Ama onun siki onun içinde derinden sarsılırken, kendi boşalması omurgasından yukarı fırlayıp gözlerini homurdanarak "Siktir" diyerek geriye doğru yuvarlayan şey, onun ışığının parlaması ve karanlığını tırmalamasıydı.

Daha sonra, bacaklarını yavaşça indirip baldırlarını öptükten ve temizlikten sonra yatağa geri döndükten sonra, başını göğsüne yaslamış yatıyordu. Hafif nefesi, uykuya

yakın olduğunu gösteriyordu. Luka'ya akşam yemeğine gelemeyeceklerini söyleyen bir mesaj atmıştı bile.

"Sana bir şey söylemem gerek," dedi Theon yumuşak bir sesle, parmakları saçlarının arasında geziniyordu.

"Bunu mahvedecek mi?" diye sordu, yanına daha da sokularak.

Yutkundu, daha önce hiç hissetmediği bir memnuniyet duyuyordu ondan.

"O zaman yarın söyle bana," diye mırıldandı, onun sessizliğini bir cevap olarak algılayarak.

"Yapamam," diye cevapladı sonunda.

İçini çekerek onu itti ve üzerinden atlayıp yorganı çıplak bedenine sardı. "Ne oldu?"

Soru, bir teslimiyet ve kabullenmeyle doluydu.

"Yarın Faven'a gideceğin haberini aldım," dedi elini sıkarak. "Sabahın erken saatlerinde biri seni almaya gelecek."

Tessa ona uzun uzun baktıktan sonra başını salladı ve gözleri balkon pencerelerine kayd. "Yani bavulumu falan mı hazırlamalıyım?"

"Ford bunu yapabilir," diye hemen cevap verdi, kadının yataktan çıkmasını istemiyordu.

"Bu aptalca. Kendim yapabilirim."

"Öyleyse sabahleyin." Hâlâ tereddüt ederken ekledi: "Bu gece tahvilden ihtiyacın olanı al."

Gözleri ona kayd. "Bunun için mi yaptık bunu? Dur bir dakika. Beni derslerden erken almanın sebebi bu muydu?"

"Evet."

"Ve Rahibe Cordelia'ya bu kadar sinirli davranmanın sebebi bu muydu?"

"Cordelia'ya sinirlendim çünkü seni sebepsiz yere cezalandırdı," diye karşılık verdi.

Neşesiz bir kahkaha attı. "Bu yeni bir şey değil Theon. Onu olduğu gibi bırakmalıydın."

"Kesinlikle hayır. Tam orada dururken seni cezalandırmanın hiçbir sebebi yoktu. Orası onun işi değil,"

diye savundu.

Dudaklarını büzdü, yorganı daha sıkı sardı. Duyguları sinirlilikten huzursuzluğa dönüştü.

"Neyin var söyle bana," dedi ve dişlerinin arasında tuttuğu dudağını çekmek için öne doğru eğildi.

Sahte bir gülümseme gönderdi. "İyiyim. Luka burada mı?"

Theon kaskatı kesildi. "Aşağıda. Bana neyin yanlış olduğunu söyle."

"Buraya gelebilir mi?"

"Neden?"

Kıpırdandı, tekrar pencereden dışarı baktı. "Arius Evi'nde yaptığı gibi bizimle yatabilir mi?"

Duyduklarına inanamadı. "Yatakta yanında uyandığında çılgına döndün."

"Yapmadım."

"Öyle dedin," dedi Theon. "Hatta, aynı yatağı paylaşmadan önce yerde yatabileceğini söylemiştin."

"Ve sen umursamadın. Öyleyse şimdi neden önemli olsun ki?" diye karşılık verdi.

Theon, kaygısının arttığını hissederek onu inceledi. "Nedenini söyle, hemen yakalayayım."

Ama daha bir şey söylemesine fırsat kalmadan kapı çalındı ve ejderhanın kendisi elinde üst üste dizilmiş iki tabakla odaya girdi.

"Yemek," dedi açıklama niyetine. "Akşam yemeğine gelmeye zahmet etmediğine göre yemek yemen gerektiğini düşündüm." Bakışları Theon'dan Tessa'ya kaydı. "Sorun ne?"

"Hiçbir şey," dedi ama Theon bağın aşağısında derin bir rahatlama hissedebiliyordu.

Theon bakışlarını kaçırmadan, "Tessa senin bizimle yatmanı istiyor," dedi.

"Bu öyle değil-" Gözleri kocaman açıldı ve Theon'a karanlık bir bakış attı. "Böyle söyleme."

"Burada uyumamı mı istiyorsun?" diye sordu Luka.
"Neden?"

"Aynı yatakta," diye açıkladı Theon.

"Sus," diye çıkıştı Tessa.

"Neden, Tessa?" diye tekrarladı Luka, sesinde emir yankılanıyordu.

"Çünkü Theon yarın Faven'a gideceğimi ve sınavlar olacağını söyledi. Bir hafta yalnız kalacağım için bu gece kendimi yalnız hissetmek istemiyorum. Sadece ikiniz olduğunuzu biliyorum ama—"

"Tamam," diye araya girdi Luka omuz silkerek. Bir tabak yemeğin kapağını açıp Tessa'ya uzattı, Tessa da battaniyelerin arasından elini uzatıp tabağı ondan aldı.

Aynen öyle.

Luka neyin yanlış olduğunu sormuştu ve o da ona söylemişti. Tartışmak yok. Ondan cevap almaya çalışmak yok. Cevabı elinden kaçana kadar onu zorlamak yok.

Luka odadan çıkmadan önce "Sadece birkaç şey almam gerekiyor," dedi.

Theon yataktan kayarken Tessa ona bakmadı. Dolapta bol bir pantolon giydi, ardından ona bir gömlek ve şort aldı. Geri döndüğünde, Theon pantolonlara uzandı ama adam onları erişemeyeceği bir yere koydu.

"Onun olmadan kendini yalnız mı hissediyorsun?"

"Kendimi her zaman yalnız hissediyorum Theon," dedi sert bir sesle. "En azından ikiniz varken yalnız olmadığımı iddia edebiliyorum."

"Bunu bana söyleyemezdin, değil mi?"

"Hayır, çünkü böyle oluyorsun," diye karşılık verdi ve elini uzatarak kıyafetleri istedi.

Bir an daha onu inceledikten sonra eğilip çenesini başparmağı ve işaret parmağının arasına aldı. "Bana bunu bu gece yapmamamı söyledin ama ondan sonra ne söylediğin umurumda değil. Duyman gerektiği çok açık."

Gözleri kocaman açıldı, panik bağı üzerinden aşağı doğru yayıldı. "Sakın söylemeye cesaret etme Theon."

"Sen benim için hiçbir şey değilsin, Tessa."

"Dur. Hemen."

"Hiçbir şey değilsin çünkü sen—"

"Bunu yapamazsın," diye araya girdi, gözlerinde şimşekler çakarak. "Beni karanlığa kilitleyemezsin, tekrar yapacağını söyleyemezsin ve sonra bana senin için önemli olduğumu söyleyemezsin. Beni kazanmak ve iyi davranmamı sağlamak için tatlı sözler kisvesi altında yalanlar fısıldayamazsın. Duygularımla oynayamazsın çünkü daha önce onları anlayamayacak kadar beceriksizken şimdi onları hissediyorsun. Ve kesinlikle Luka'yı kıskandığın için benden sevgi isteyemezsin."

"Kıskanılacak hiçbir şeyim yok," diye karşılık verdi Theon.

"Haklısın. Yok. Seçme şansım olsaydı ikinizden de kurtulurdum ama seçme şansım yok, değil mi?" dedi, adamın elinden kıyafetleri kapıp tabağını neredeyse devirerek. "Öyleyse yanlış bir şey yapmışım gibi davranmayı bırak. Bunların hiçbirinden nasıl sağ çıkmayı seçtiğim konusunda beni suçlu hissettiremezsin."

Öfkeyle yataktan çıktı, kıyafetlerini hızla giydikten sonra yemeğini banyoya götürüp kapıyı arkasından çarptı. Aynı anda Luka geri döndü, kapıyla Theon arasında bakışlarını gezdirip başını salladı.

"Bana açıklaman gereken bir şey mi var?" diye sordu Theon.

"Hayır," dedi Luka.

"Bütün bunlar neydi lan?"

"Hiç sorunun burada olabileceğini düşündün mü?"

"Şu anda üstünlük taslama," diye karşılık verdi Theon.

"Sana ne olduğunu anlattı. Belli ki dinlemiyordun," dedi Luka, kanepede oturup bacaklarını uzatarak. "Sana sürekli bir şeyler anlatıyor. Sen sadece onu duymamayı tercih ediyorsun."

"O yokken ona tam erişim sağlamak istiyorum," dedi Theon, Tessa'nın önünde durup Dagian Jove'la yüzleşirken.

"Babam günde bir telefon görüşmesi yapmayı kabul etti. Bazen... rahatsız olabileceğini düşünürsek, bu telefon görüşmelerinin saatleri değişebilir," diye yanıtladı Dagian, telefonundan başını bile kaldırmadan.

Theon, Tessa'nın korkusunu bağıın dibinde hissetti. Çevresinden, Luka'nın da eğilip kulağına konuştuğunu gördü. Tessa başını hafifçe salladı, ama kaygısı pek azalmadı.

"Öğrenilenlerle ilgili günlük raporlar da istiyorum," dedi Theon, dikkatini tekrar Dagian'a çevirerek.

Acaz Veliahtı, oyuncak isteyen bir çocuk gibi ona gülümsedi. Telefonunu cebine koyup, "Eminim öyledir, ama ikimiz de burada pazarlık gücün olmadığını biliyoruz. Onu bana vermeyi reddedersen, Lordlar ve Leydilerle olan anlaşman bozulur," dedi.

Aslında, o becerilmişti ve Dagian bunu biliyordu.

Tessa'ya dönerek yüzünü ellerinin arasına aldı. "Telefonun yanında mı?"

Başını salladı ama Dagian yine sözünü kesti.

"Telefonu burada kalacak."

"Sen delirdin mi?" diye sordu Theon, ona dönerek.

"Hayır. Biz aptal değiliz. Telefonunda ne tür casus programlarınız olduğunu kim bilir. Başkentimize, evimize getirmesine izin vereceğimizi mi sanıyorsunuz?" diye yanıtladı Dagian, üstünlük taslayan bir tonla. "Tüm teknoloji ürünleri kalacak. Hatta tüm eşyaları kalacak. Ona kıyafet sağlanacak."

"Kendi kıyafetlerini bile getiremiyor mu?" diye itiraz etti Theon.

"Sakin ol," diye mırıldandı Tessa arkasından. "Arius Evi'ne kendi kıyafetlerimi getirmem gerekmiyor zaten. Sorun değil. Alışkırım."

Dagian'a tekrar sırtını dönerek bakışlarını ona dikti. "Bir hafta sonra geri döneceksin."

Başını salladı, Luka çoktan haberci çantasını alıp kenara koymuştu.

Gözleri Dagian'a kaydı, sonra tekrar Theon'a döndü. "Sen... Öğrendiğin bir şey olsaydı bana söylerdin, değil mi? Senin bildiğin her şeyi ben de biliyorum, değil mi?"

"Neye ilişkin?"

Kaşları çatıldı. "Ben, Theon. Mirasım. Annem. Soyum. Herhangi bir şey."

Babası bir tanrıdır ve annesi de öyle olabilir.

Cienna, kaderi zorlamak istemediği için sık sık bilmeceler anlatırdı. Söylediklerini nadiren olduğu gibi kabul ederdi ama görünüşe göre bu durumda kabul etmeliydi. Scarlett, babası konusunda kesinlikle muğlak davranmamıştı, ama Tessa'ya babasının bir tanrı olduğunu zaten bildiğini söylememişti, o zamanlar hangisi olduğunu bilmesi bile. Annesi hakkında bildiklerini de anlatmamıştı. Ona özünde iki tanrının kızı olduğunu da söylememişti. Bilgiyi gizli tutmanın gücünü biliyordu ve bu bilginin bu test ve değerlendirmelerde Achaz Lord'a ulaşmasını istemiyordu.

"Elbette güzelim," dedi ve eğilip alnına bir öpücük kondurdu.

"Bir hafta," diye fısıldadı.

"Bir hafta," diye onayladı.

Aynı anda, Dagian'ın Kaynağı Sasha aracın arka kapısını açtığı anda ve bir Fae dışarı çıktığında kenara çekildi.

"Dex?" dedi Tessa ve Theon onun şaşkınlığını ama aynı zamanda tereddütünü de hissetti. "Burada ne yapıyorsun?"

Dex, Theon ve Luka'ya hızlıca bakmadan önce ona hafifçe gülümsedi. "Tanrı Jüpiter, bunun sizin için stresli bir durum olacağını biliyordu. Varlığımın sizi biraz daha rahatlatacağını umuyordu. İsterseniz, iyi niyet göstergesi olarak düşünebilirsiniz."

Tessa yavaşça başını salladı ve bir adım öne çıktı, ama Theon koluna uzandığında hareketsiz kaldı. Mor-gri gözleri ona soru sorarcasına baktı.

"Onlara güvenme Tessa," diye mırıldandı. "Sadakatinin kime ait olduğunu unutma."

"Kimseye güvenmiyorum Theon," diye yanıtladı. "Ve sadakatimin kime ait olduğunu çok iyi biliyorum."

Bunun zerine kolunu onun elinden kurtardı ve merdivenlerden indi. Dex'in onu sıkıca sardığı sarılmaya, sert de olsa, karşılık verdi ve ardından arka koltuğa tırmandı.

Bir an sonra gitmişti. Onunla iletişime geçmenin bir yolu yoktu. Onu görmenin bir yolu yoktu. Onu korumanın bir yolu yoktu.

Bir hafta sonra aynı şeyi tekrarladı.

Ama bir haftada ne kadar çok şeyin değişebileceğini çok iyi biliyordu.

İKİNCİ BÖLÜM
YA DA ÖFKELENİRSE İKİSİ DE
KAYBEDERSİN

AXEL

Axel, Katya'nın arkasındaki araca binerken Luka, "Tebrikler" dedi.

Arka koltukta olmak tuhaftı ama Tessa gidince Theon yolcu koltuğuna oturmuş, sinirliydi. Bütün gün neredeyse hiç konuşmamıştı ve konuştuğunda da çoğunlukla homurdanarak taleplerde bulunuyordu.

"Teşekkür ederim," diye cevapladı Kat, ellerini kucağına koyup koltuğuna yerleşirken.

Luka aracı trafiğe çekerken, "İlk sınavları geçen sadece yirmi Fae'den biri bile etkileyici," dedi. "Özellikle de senin gibi güçlü biri için."

Bantları Axel'in cebindeydi ve Axel heyecanla dizini sallarken sessizce birbirlerine şıngırdıyorlardı. Erzaklar şimdiye kadar teslim edilmiş olmalıydı.

"Her zaman çabuk öğrenen biri oldum," dedi Kat. "Ama bize küçükken duyguların akademik hayatta yeri olmadığı da öğretildi ve güçlerimiz duygularımıza bağlı olduğundan, başarılı olmam mantıklı."

"Bugün aramızdan ayrılanların hepsi Falein Malikanesi'nden miydi?" diye sordu Luka.

"Çoğu," diye yanıtladı. "Birkaç tanesi değildi. Corbin aslen Anala Malikanesi'ndendi."

"Ne?" diye sordu Theon, ona bakmak için dönerek.

"Konuşuyor," dedi Luka kuru bir sesle.

Theon onu görmezden gelerek, "Corbin mi? Tessa'nın arkadaş olduğu Peri mi?" dedi.

"Evet, Tessa'nın arkadaşı." diye cevapladı Kat.

"Anala Malikanesi'nde mi büyüdü?"

"Evet. Benden bir yıl kadar önce Celeste Malikanesi'ne transfer edildi."

"Ama ateşle ortaya çıkmadı," dedi Theon.

"Olağanüstü eğitilmiş biri olarak, çoğu zaman çok bariz şeyler söylüyorsun. Gözlemlemek oldukça ilginç," diye yanıtladı Katya.

Luka, "Sadece hangi kısımları kabul edeceğini seçiyor, sonra görmezden geldiği şeyler geri gelip yüzüne patladığında şaşırması gibi davranıyor" dedi.

Theon dik dik baktı. "Bugün her zamankinden daha büyük bir pisliksin."

"Tessa gittikten sonra ikiniz de somurtkan eşekler gibi davranıyorsunuz," diye mırıldandı Axel.

Luka bugün daha yavaş sürebilir miydi? Kahretsin.

"Ruh halin pek iyi değil," diye karşılık verdi Theon.

Axel hiçbir şey söylemedi, sadece orta parmağını kaldırdı.

Katya, üçünü de sanki büyüleyici bir deneymiş gibi inceliyordu.

"Corbin neyle ortaya çıktı?" diye sordu Theon gergin bir sessizliğin ardından.

"Su," diye cevapladı Kat.

"Peki diğeri?"

"Diğeri hangisi?"

"Corbin'in dahil olduğu kişi," dedi Theon sabırsızlıkla.

"Lange hava alarak çıktı," diye cevapladı Kat gergin bir şekilde.

"Ve o da başka bir aileden mi geliyordu?"

"Falein."

Axel ona baktı, cevapları giderek kısaldı ve sertleşti. Kesinlikle fazlasıyla sinirlenmişti.

"Konuya gel Theon," diye homurdandı Axel, Theon'un koltuğunun arkasına tekme atarak.

"Kahretsin, Axel," diye hırladı, karanlık onu uyarmak için kıvrılıyordu.

Axel sırttı, gölgeleri uzadı ve Theon'un büyüüne meydan okudu.

"Araçta olmaz, aptallar," diye homurdandı Luka.

"O zaman daha hızlı sür," diye çıkıştı Axel. "Eve bundan daha hızlı yürüyebilirim."

"Pek olası değil. Birkaç saatlik sessizlik için seni ezip geçebilirim."

"Güzel, orospu çocuğu," diye karşılık verdi Axel, gölgeleri aniden ortaya çıkıp Luka'nın kolunu ısırды ve kırmızı bir çizgi belirdi.

"Siktir git, Axel!" diye bağırdı Luka, direksiyonu aniden çevirince araç savruldu ve dik göz bebekleriyle ona bakmaya başladı.

"Yolda ol," dedi Axel, memnun bir gülümsemeye tekrar koltuğuna yerleşerek.

Katya ona bakıyordu ve evet, tam bir pislik gibi davrandığını biliyordu. Ama kahretsin, tam orada oturuyordu. Bantlar büyüünü bastırmadığı için, neredeyse tadına bakabiliyordu. Kanında öyle büyük bir güç vardı ki. Bunun için buna ihtiyacı bile yoktu. Rezervleri gayet iyiydi. Bu kadar çılgına dönmesi için hiçbir sebep yoktu, yine de burada oturuyordu. Bir arzu tarafından kontrol ediliyordu ve çaresi birkaç adım ötede duruyordu. Lanet olası bir dikkat dağıtmaya ihtiyacı vardı.

Hafifçe boğazını temizledi, ellerini bol antrenman pantolonunun üzerinden geçirdi. "Corbin ve Lange'ı sormanın bir sebebi var mı, Theon?"

"Lange bugün de sınavını geçti mi?" diye sordu Theon.

"Evet öyle yaptı."

"Onları talep eden oldu mu?"

Katya şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı. "Bildiğim kadarıyla hayır. Periler normalde bu kadar erken sahiplenilir mi?"

"Örnek beceriler gösterirlerse, bazıları öyledir. Sen öyleydin," diye cevapladı Theon ve tekrar sessizliğe gömüldü.

"Bir kere de düşüncelerini bizimle paylaşacak mısın?" diye sordu Luka ağır ağır.

"Sen misin?" diye alaycı bir şekilde karşılık verdi Theon.

Bu, ejderhanın dudaklarını birbirine bastırmasına neden oldu.

Kat, birkaç dakikalık gergin sessizliğin ardından, "Bizi neyin birleştirdiğini anlamaya çalışıyorsan, mantıklı bir şey bulamadım," dedi.

Theon omzunun üzerinden baktı. "Bir şey olmalı."

"Katılıyorum," dedi sadece ve Luka garaja girerken pencereden dışarı baktı.

Tanrılara, Kader'e ve onları bir sonraki Seçim Yılı'ndan önce buraya getiren diğer varlıklara şükürler olsun.

Axel, diğerleri kapılarını bile açmadan araçtan inip içeri girmişti. Paltosunu çıkarmaya bile gerek kalmadan mutfağa, kiler dolabına doğru yürüdü ve camlı buzdolabını açtı. İçeriye uzandığında eli titriyordu.

Ancak onu boş bulmak için.

Ne oluyor yahu?

Parmak uçlarına basarak içeriye baktı. İçeride hiçbir şey yoktu.

Axel topuklarının üzerinde dönerek buzdolabına doğru yürüdü ve kapıyı hızla açtı; soslar şiddetle şangırdadı. Meyve suyu kutularını ve bir yoğurt kabını kenara itti. Birkaç yumurta yere düşüp çatladı ve ortalığı dağdı.

"Axel?"

Sesi ona küfürler savurdu ve tamamen hareketsiz kaldı. "Çıkarın onu buradan. Hemen," diye hırıltılı bir sesle söyledi.

Biliyordu.

Ona bakarsa her şeyin biteceğini biliyordu. Köpek dişleri boğazına dolanacak ve her şey gerçekten bitecekti. İşte bu, son kırılma noktası olacaktı. Artık gölgeleri kontrol

edemeyecek, şu an yaşadığı aynı kana susamışlığın kölesi olacaktır.

"Theon onu dinlenme salonuna götürdü," dedi Luka sertçe, elini omzuna koyarak. "İyi misin?"

"Hayır. Hiç iyi değilim," diye çıkıştı Axel, buzdolabının kapısını çarparak kapatırken. Kırık yumurtalara bastığında tekrar "Kahretsin!" diye küfretti. Burnundan sertçe nefes alarak, "Ford'a erzaklarımızın nerede olduğunu sor," dedi.

Sanki adını duymuş gibi, Peri'nin kendisi belirdi ve yumurta yığınınına kaşlarını çatarak baktı. Kağıt havlu almaya doğru yönelerek, "Bir şey bulmanıza yardım edebilir miyim, Lordum?" dedi.

"Rasyonlarımız nerede?" diye çıkıştı Axel.

Ford, yumurtaları temizlemek için eğilirken hiç istifini bozmadı. "Lord St. Orcas, bu gece ziyarete geldiğinde erzakları getireceğine dair haber gönderdi."

"Neden?"

"Sanırım taşıyıcıya yolculuktan tasarruf ettirmek için. Zaten uğrayacaktı," diye cevapladı Peri. "Ayakkabılarını çıkar."

Axel yumurtaları hızla çıkardı, Ford da onları alıp mutfaktan çıktı; muhtemelen geri dönüp mutfağın zeminini temizlemeden önce yumurtaları temizlemek için. Daha fazla yumurtayı düşürmemek için elinden geleni yaptı.

"Bu güçlü bir hareket. Bunu biliyorsun," dedi Luka tezgaha yaslanıp kollarını kavuşturarak.

"Elbette biliyorum," diye homurdandı Axel, iki elini de saçlarına götürüp köklerinden çekiştirerek.

"Bilseydim sonuncusunu saklardım. Bu sabah içtim."

"Eğer içimizden biri bilseydi, babam bu kadar piç olmazdı," diye çıkıştı Axel ve volta atmaya başladı.

"Birkaçını avlamamı ister misin?" diye sordu Luka sert bir şekilde.

İki eli yine saçlarının arasından geçti. Babası gelmeden önce düzeltmesi gerekecekti, yoksa o pislik muhtemelen yeterince düzgün görünmediği için erzağı vermeyecekti.

"Axel?" diye üsteledi Luka.

"Hayır," diye homurdandı. "Ne zaman geleceğini bilmiyoruz. İhtiyacımız olan son şey, o geldiğinde senin burada olmaman."

"Tamam," dedi Luka tezgahdan inerek. "Rızkını alana kadar işleri kontrol altında tutmana yardım edeceğiz."

"Ben..." Axel sustu. "Duş alacağım. Katya'yı burada tut."

Axel mutfaktan çıkıp yukarı çıkarken Luka başını salladı. Telefonunu çıkarıp en sevdiği şarkı listelerinden birini açtı, sonra kendine büyük bir bardak içki doldurup yarısını tek seferde içti. Bunu yapabilirdi. Sadece ne kadardı? En fazla birkaç saat daha mı? Babası gelene kadar burada kalacak ve her şey yoluna girecekti.

Gelecek haftaya aynı saatte görüşmek üzere.

İçkinin kalanını bir dikişte içti, bu düşünceleri bir kenara itti ve bardağını tekrar doldurduktan sonra odasında dolaşmaya başladı. Oda onun gibi kokuyordu. Yasemin ve narenciye esintileri, altta yatan baharatlarla dumanlı bir koku. Tüm kıyafetleri düzgünce katlanmış ve dolabın bir köşesine yerleştirilmişti. Ders kitapları, okuma kitapları ve notları bir rafta düzenlenmişti. Ona bir telefon almalıydı. Artık bir Arius Krallığı Perisiydi. Bir telefonu olabilirdi.

Axel, yığının tepesindeki not defterine uzanırken viskisinden bir yudum daha aldı. Defteri açıp kahkaha attı. Elbette notları başka bir dilde yazmıştı. Defteri yerine koyup yanlarında duran bir kitabı aldı ve kanepeye götürdü. Theon'un ona verdiğini söylediği defter olduğundan oldukça emindi.

Bardağını bir kenara bırakıp sayfaları çevirdi. Kitap tamamen tanrılar ve soyları, güçlerinin nasıl ortaya çıktığı, Devram yaratılmadan önce aralarındaki bilinen müttefikler ve anlaşmazlıklarla ilgiliydi. Elbette, tarih binlerce yıl öncesine dayanıyordu, çünkü şu anda alemin dışında neler olup bittiği hakkında hiçbir fikirleri yoktu. Görünüşe göre genç kadınlar tanrısal güçler elde ediyor ve ayna kapılarını kontrol ediyorlardı.

Siktiğimin ayna kapıları.

Hala bunların gerçek olduğuna ya da gümüş saçlı kadının gerçek olduğuna inanamıyordu.

Kitabı bir kenara koyup gömleğini pantolonundan çıkardı, ardından düğmelerini açıp bir kenara fırlattı. Ford'un daha sonra temizlemesi için ortalığı kirletmek onun en sevdiği eğlence haline gelmişti.

Duşta vakit geçirdi, sıcak suyun ve vücudundaki alkolün gergin sinirlerini yatıştırmasına izin verdi. Saçlarını havluyla kurularken diğer odada bir hareket duydu ve hemen gerildi. Onu aşağıda tutmak ne kadar zordu?

Hayal kırıklığıyla iç çekerek havlusunu beline doladı ve kapıya doğru yürüdü. Theon ve Luka'nın bu basit görevi halledebileceğini varsayarak kapıyı açık bırakmıştı.

"Böyle olmamalısın—"

Odanın ortasında babasını, yanında Eviana'yı görünce kelimeler boğazında düğümlendi.

"Axel," diye selamladı Valter, Axel'ın daha önce göz attığı kitabın sayfalarını karıştırırken. Elinde de Axel'ın içki bardağı vardı. "Konuşmadan önce belki bir pantolon giyeriz," demeden önce büyük bir yudum almayı ihmal etmedi.

"Elbette," dedi Axel, hızla dolabına gidip lacivert pantolon ve beyaz bir gömlek giyerek. Babasının sabırsızlandığını bildiği için kravat takmakla uğraşmadı.

Odaya döndüğünde gömleğinin manşetlerini ilikliyordu. "Ford uğrayacağınızı söyledi."

"Yine de geldiğimde beni bekletmeyi seçtin," dedi Valter sertçe ve kitabı sertçe kapattı. Eviana'ya bakmadan uzattı, Peri kitabı alıp sessizce kenara koydu.

"Özür dilerim," dedi Axel, ellerini ceplerine sokup yumruk yaparak. "Daha fazla zamanım olduğunu sanmıştım."

Babası hoşnutsuz bir ses çıkardı ve Axel kefarete olarak acı dilimini bekledi, ama kefarete asla gelmedi.

Bunun yerine babası, "Bana ateş perisinin bugün sınavlarını geçtiği ve artık shirastone bantlarından kurtulduğu söylendi." dedi.

"Evet, öyle. Çok yeteneklidir," dedi Axel dikkatle.

"Görünüşe göre, Yükseliş Töreni'ndeki pervasız kararınız meyvelerini vermeye devam ediyor."

Axel, babasının kurnaz bakışları altında kıpırdamamak için kendini zorladı; düşün ve alkolün sakinleştirici etkisi çoktan geçmişti. "Memnun olduğunuzu bilmek beni mutlu ediyor."

Valter tekrar mırıldandı, içkisinden bir yudum daha alırken diğer elini cebine soktu. "Theon'la iyi anlaşıyorlar gibi görünüyor."

"Ne?" diye patladı Axel, ses tonunu hemen düzelttikten sonra. "Yani, birlikte pek vakit geçirdiklerini görmedim. O dersleri ve antrenmanlarıyla meşgul, o da Tessa ile."

Valter bir an onu inceledikten sonra, "Ben salona geldiğimde birbirlerine oldukça yakın görünüyorlardı." dedi.

"Bunu duyduğuma sevindim," dedi Axel, sözcükler dilinde asit gibiydi.

"Sanırım, ama kadın sınavını geçtiğine göre bize biraz zaman kazandırıyor," diye devam etti Valter, içkiyi çalkalayarak. Artık gözleri Axel'dan hiç ayrılmıyordu, sanki bir şey bekliyormuş gibi.

Avuç içleri terlemişti ve bunun artan yoksunluktan mı yoksa konuşmanın gidişatından mı kaynaklandığından emin değildi. Kendini rahat bırakmaya zorlayarak, "Ne için biraz zaman?" dedi.

"Güçlü bir ateş perisi oldukça arzulanır," diye devam etti Valter. "Theon'a bağlanmadan önce bu varlığı bazı anlaşmalar yapmak için kullanmamak aptallık olur. Bu gerçekleştiğinde... Diğeriyle nasıl olduğunu gördün," dedi Valter dudaklarını bükerek. "Umarım zamanın geldiğinde, Kaynak Seçerken bu kadar aptalca davranmazsın."

"Tessa, bilinmeyen kökeni göz önüne alındığında, açıkça benzersiz bir vaka," diye yanıtladı Axel. "Ama Katya'nın element sınavlarını geçmesine rağmen hâlâ başka dersleri var. Doğrudan ileri element eğitime geçecek. Bence bu konuda ustalaşması oldukça önemli."

Valter, "Az önce bana onun çok yetenekli olduğunu söylediniz," dedi.

"O."

"O zaman ayak uydurabilir ve krallığa karşı görevlerini yerine getirmeye başlayabilir. Theon'un onu Seçebilmesi için önünde kısa bir zaman aralığı var. Bu zamanı stratejik olarak kullanmalıyız," diye devam etti Valter.

Axel yutkunmaya çalıştı ama ağzı kurumuştur. "Varis Theon olduğu için neden onu bu tartışmaya dahil etmiyoruz?"

"Çünkü bana kadına... bağlanıyor olabileceğin söylendi," dedi babası içkisini bir kez daha yudumlarken. "Sorun yaratıp yaratmayacağını görmek için seninle şahsen görüşmek istedim. Tanrılar bilir, sen de bu dramatiklikten hoşlanıyorsun."

O lanet olası Ford herifi. Her şeyi babalarına anlattığını biliyorlardı ama belli ki yeterince dikkatli davranmamıştı.

Axel yeterince çabuk cevap vermeyince Valter, "Anlıyorum," dedi.

"Neyi görüyorsun?" diye sordu Axel.

"Bilgilerin doğru olması."

"Öyle değil."

Babası kaşlarını çatı. "Hayır mı? Senin işlere karışman konusunda endişelenmeme gerek yok, değil mi?"

"Dediğin gibi, o güçlü ve nadir bir varlık," dedi Axel. "Onu neden odamda uyutuyorum sanıyorsun?"

Valter gözlerini devirerek "tıs ...

"Bunun dışında," dedi Axel, bu ima yüzünden midesi bulanarak. "Onu yakından takip ediyorum. Pantheon'a gidip gelirken ona eşlik ediyorum. Bizimle yemek yiyor çünkü

ona bağılı olduğum için değıl, krallığımız için ne kadar değıerli olduğunu bildiğim için."

Babasının ela gözleri onu incelemeye devam ediyordu ve Axel, aradığı şeyi bulup bulmadığını bir türlü anlayamıyordu. Yeterince ikna edici olup olmadığını bilmiyordu ama babasının sonraki sözlerinin ima ettiğı şey gayet açıktı.

"Haftalık erzaklarınız mutfakta," dedi Valter, bardaktaki son içkiyi içip Eviana'ya uzatırken. "Aniden tiyatro oyunlarınıza ihtiyaç duyarsanız, onları teslim etmek için yarına kadar bekleyebileceğimi anlarsınız. Ya da birkaç gün daha. Haftalar."

"Buna gerek kalmayacak," dedi Axel gergin bir şekilde.

Babası, "Sanırım bu sana kalmış," dediğinde gülümsemesi dişlerini gösteriyordu.

Peri kanı içmek, kendisini herhangi bir alkol veya uyuşuk yaprak rulosundan daha iyi hissettiriyordu. İçindeki gücü, bu şişedeki topraksı ve cesur bir şeyi tadabiliyordu. Şişeyi ışığa tuttuğunda ve yarısından fazlasının bittiğini gördüğünde, çok fazla içtiğini fark etti.

Bok.

Mantarı yerine taktı, parmakları hâlâ hafifçe titriyordu. Kiler zemininde oturuyordu.

Lanet olası zemin.

Şişeyi buzdolabından alıp içerken duvardan aşağı doğru kaymıştı. Babası gidene kadar mutfığa koşmaya cesaret edememişti. Valter, diğerlerine katılmak için aşağı indiklerinde Katya için yaptığı planlardan tek kelime etmemiştir. Bunun yerine, Tessa'nın soyunu çözme ve Kaynak'la olan bağıını koparma konusunda Theon'a on beş dakika boyunca rahatça sorular sormuştu.

Ayak sesleri duyuldu. Theon'un ayakkabıları kapıda durduğunda Axel bakmaya zahmet etmedi.

"Bu hafta sana biraz ayıracağım," dedi kardeşi.

Axel sadece başını salladı ve alnındaki terin hâlâ ıslak olduğu yeri sildi. Muhtemelen tekrar duş almalıydı.

"Bu sadece Tessa ile ilgili değildi," dedi Theon.

"Her zamanki gibi zekice," diye mırıldandı Axel alaycı bir şekilde, başını ellerinin arasına alarak.

"Söyle de yardım edeyim."

"Kat nerede?"

Bir kıpırtı oldu ve sonra Theon onun yanına çöktü. "Odana çıktı."

Axel başını kaldırdı, ama sonra geriye, duvara yasladı. Gözlerini kapatarak, babalarıyla yaptığı konuşmayı anlattı.

Theon bitirdiğinde uzun bir süre sessiz kaldı ve sonra "Bir Peri'ye karşı hisler besleyemezsin, Axel," dedi.

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun? Beş yıl içinde kendi Kaynağımı seçeceğim. Muhtemelen kendi Match sözleşmeme bağlı kalacağım."

"Onu beceriyor musun?"

Gözleri aniden açıldı ve başı aniden kalktı. "Hayır, onunla sevişmeyeceğim."

"Gerçekten mi? Öyle olduğunu varsaymıştım."

"Beklenmedik bir şekilde sahiplenildi, yurtlar yerine buraya getirildi ve ona türlü şeyler yapmaya zorlandı-" Theon'un ona bakışı üzerine sustu. "Büyütüldüğümüz gibi bir pislik olduğumu biliyorum ama ben öyle biri değilim. Hakkımda en kötü şeyleri düşündüğün için teşekkürler."

"Öyle demek istemedim," dedi Theon. "Seninle rahat ettiği belli. Şimdilik karşılıklı fayda sağlayan bir alışveriş olduğunu varsaydım."

"Evet, yanlış düşünmüşsün," diye homurdandı Axel.

"Ama sen ona değer veriyorsun."

Bu bir soru değil, bir açıklamaydı.

"Onunla çok vakit geçiriyorum."

"Onu tehlikeye atıyor. Caris'i düşün. Pen'i düşün—"

"Biliyorum Theon. Sence neden daha ileri gitmedim? Aynı yatakta bile yatmıyoruz," dedi Axel.

Yeraltında onu öpme kısmını uygun bir şekilde atlamış.

Birkaç dakika boyunca ikisi de tek kelime etmedi, ta ki Theon iç çekerek sessizliği bozana kadar. "Bunun olmasını engellemek için elimden geleni yapacağım ama dikkatli ol Axel. Eğer baban onun senin için ne kadar önemli olduğunu anlarsa..."

Theon'un cümlesini bitirmesine gerek yoktu. Axel, Pen'inki gibi Katya'nın da boynunu kıracağını biliyordu. Birden fazla açıdan Katya için en büyük tehditti, ama bu, odasına çıkmak için merdivenleri tırmanmadan önce ayağa kalkıp kan şişesini kaldırmasını engellemedi. Kapıyı açmadan önce bile onu hissedebilmesini ve elinde bir kaşık fıstık ezmesi ve bir kitapla onu bulduğunda biraz daha rahat nefes alabilmesini engellemedi.

Kapıyı iterek kapatırken, kapıya yaslanıp kehribar rengi bakışlarını ona diktiğinde hiçbir şey söylemedi.

"İyi misin?" diye sordu sonunda, artık boş olan kaşığı indirirken.

Ve ona karşı her zaman dürüst olduğu için sadece birkaç gün önce teşekkür ettiği için, "Hayır" dedi.

Kat başını salladı, kaşığı ve kitabı kenara koydu. "Bunun hakkında konuşmanız gerekiyor mu?"

"HAYIR."

"Bir konuda yardıma mı ihtiyacınız var?"

"HAYIR."

"Fıstık ezmesi ister misin?"

Dudaklarından bir kahkaha döküldü. "Neden fıstık ezmesi isteyeyim ki?"

"Birincisi, fıstık ezmesi her zaman kendimi daha iyi hissetmemi sağlıyor ve ikincisi, bunun seni 'hayır'dan başka bir şey söylemeye teşvik edeceğini düşündüm. Ya da en azından gülümseteceğini."

Gülümsedi ama gülümsemesi hemen kayboldu. Elbette, fark etti. Ellerini önünde kavuşturarak, "Sanırım kan aldın?" dedi.

Bu konuda bir şey söylemeye utanıyordu, bu yüzden sadece başını kısaca salladı.

"Sana da verirdim, biliyor musun?"

"Bunu senden asla istemem," dedi Axel sertçe, hâlâ kapıya yaslanmış bir şekilde.

"Yine de ihtiyacın olursa sana yine de teklif edeceğim," diye karşılık verdi, çenesini öyle bir kaldırdı ki, adam onu tekrar öpmek istedi.

Bunun yerine, "Yapmamalısın," dedi ve sonunda kapıyı itip dolaba doğru yürüdü. Orada o gün onuncu kez giyindiğini hissetti. Bol bir pantolon giydi ve yine gömlek giymeye uğraşmadı.

Ortaya çıktığında, tam yüzüne bakarak onu bir kez daha şaşırttı.

"Tanrı aşkına, bunu yapmayı bırak," diye sızlandı, onun etrafından dolaşıp dişlerini fırçalamak için banyoya yöneldi.

Ama tabii ki onu takip etti. "Benden içmek zorunda değilsin," dedi dişlerini fırçalamaya başlarken. "Bir bardak falan doldurabilirim."

Sik beni.

Çünkü şimdi doğrudan ondan kan almayı düşünüyordu. Yine. Ve bu düşünce onu hasta etmek yerine, başka şeyler yapıyordu.

Diş macununu lavaboya tükürdü, onu, sözlerini, o lanet kıvrımlarını ve onu öptüğünde aldığı tadı görmezden gelmeye çalıştı.

"Bunu daha önce Legacy için kendi mülkümde yapmıştım," diyordu.

Ne yaptığını anlamadan ona döndü. "Bir daha asla," diye hırladı.

Gözleri kocaman açılmıştı ve ondan tedirgin bir şekilde bir adım geri çekildi. "Bir daha asla ne?"

"Bir daha asla kanınızı başka bir Miras'a vermeyin."

Oda o kadar sessizdi ki, musluğun her damlasını duyabiliyordu.

"Haftalık bağışımı yapmam gerek Axel," dedi yavaşça. Dikkatlice. Belli ki başına gelen her neyse tekrar olmasını engellemeye çalışıyordu.

Bunun mantıksız bir talep olduğunu biliyordu. Hayır, Devram'da imkânsız bir talepti. Perilerin erzakları karşılamak için haftalık olarak kan bağışında bulunmaları gerekiyordu. Bunu aşmanın tek yolu, Perilerin bir Kaynak olmasıydı.

"Ben de anlamıyorum," dedi sessizce, adamın o saçma çıkışında fırlatmış olması gereken diş fırçasını kaldırmaya doğru ilerlerken.

"Neyi anlamıyorum?" diye mırıldandı Axel, kolu ona değdiğinde keskin bir nefes vererek.

"Neden sana çekiliyorum ve sen bana çekiliyorsun?"

"Olmamalısn. İyi bir insan değilim, hele ki senin için," diye karşılık verdi Axel, bir kez daha yanından geçerek.

Alaycı bir tavırla güldü.

Lanet olsun ki alay konusu oldum.

Bu onu tekrar ona yöneltti. "Katılmıyor musun?"

"Evet," dedi, çenesini bir kez daha meydan okurcasına kaldırarak.

"Ben bir Arius Mirası'yım."

"Ve?"

"Ve...biz iyi insanlar değiliz," diye kekeledi.

"Çünkü bana yeterince yiyecek sağladığından emin oluyorsun?"

"Ne?"

"Yoksa klasik müzikten pek hoşlanmadığın halde bana klasik müzik dinlettiğin için mi iyi bir insan değilsin?"

Axel yumruklarını iki yanına sıktı. "İnsanları öldürüyorum Katya ve insanlar - iyi insanlar - benim yüzümden öldüler," dedi, konuyu netleştirmeye çalışarak.

"Ölüme tanık olmadığımı sanıyorsan yanılıyorsun," dedi ve onun geri adım atmamasına inanamıyordu.

Adam ilerledi. Adamın attığı her adıma karşılık, kadın bir adım geri çekiliyordu ve adam onu duvara yaslıyordu. Hâlâ bakışlarını üzerinde tutuyordu, gözlerinde küçük alevler parlıyordu.

Buklelerinden birini parmağına dolayarak, "Ölüme tanıklık ettiğimi söylemedim, kedicik. Öldürmeyi ben yapıyorum dedim," dedi.

"Hoşuna gidiyor mu?" diye sordu.

"Bazen."

Bu cevap onu tereddütte bıraktı ve adamın dudaklarında memnun bir gülümseme belirdi, ta ki "İyi bir insan olmayan biri bu konuda yalan söylerdi." diyene kadar.

Boğazından yukarı tırmanan sinirli hırıltıyı durduramadı.

"Ve eğer iyi bir insan olmasaydın, kanepede yatmazdın ve yatağı bana vermezdin," diye devam etti.

"Belki bu gece yatakta uyurum," diye karşılık verdi.

"Tamam."

"İyi."

"Üç yaşında değilim Axel," dedi, sesine artık bir sinirlilik sinmişti. "Burada oturup son sözü söylemek için saçma bir girişimde bulunarak aynı kelimeyi tekrar tekrar söylemeyeceğim."

Ağızından küfürler savurarak duvardan aşağı kaydı ve neredeyse sert adımlarla yatağa doğru yürüdü; tıpkı az önce azarladığı üç yaşındaki çocuk gibi hissediyordu kendini. Örtüleri geri çekip altına girdi, sonra da kendi üzerine çekti. Bir an sonra, yatağın diğer tarafındaki battaniyelerin hışırtısı onu ters çevirdi.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu, yatağın altına girerken.

"Yatağa gidiyorum."

"Bu gece yatakta uyuyacağımı söyledim."

"Öyleydin ama ben olmadığımı hiç söylemedim," diye cevapladı. "Işığı kapat."

Ne söyleyeceğini bilemeyen adam, başucu lambasını kapattı ve oda karanlığa gömüldü.

"Bunu bilerek yaptın," dedi birkaç dakika sonra, onu buna ne kadar kıskırttığını düşünerek.

"Çok kötü bir ruh halindeydin," diye yanıtladı.

"Kanepede uyumak durumu daha da kötüleştirirdi."

"Bunu nasıl anladın?"

"Kimse kanepede uyumayı sevmez, Axel," diye mırıldandı.

Sırtüstü döndü, bir eli başının arkasına kayd1. Tanrım, gerçek bir yatağı kaçırmıştı. Arius Evi'nde bile, yatağı o alsın diye kanepede uyudu.

Birkaç dakika daha geçmişti ki, "Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

"Sadece iyi bir insan olmaya çalışan biri 'teşekkür ederim' der," diye mırıldandı.

"Belki de sonunda bu çabalar boşunadır" diye yanıtladı.

"Ya da belki de bu girişimler, sizi olduğunuza inandığınız şeyden farklı kılan şeydir."

TESSA

Tessa, neredeyse bir saattir Lord Jove geldiğinde ne yapacağını düşünüyordu. Perilerden beklendiği gibi diz çökmek mi? Ama o Peri değildi. Miras'ın yönetici ailelere yaptığı gibi belinden eğilmek mi? Ama annesi Miras olsa bile o bir Miras değildi, çünkü babası bir tanrıydı. Peki bu onu ne yapıyordu? Bir tanrı mı?

Yüzü tiksintiyle buruştu. Eğer biri ona tanrıçık dediyse, bir daha asla böyle bir şey söylemeye cesaret edemeyecek kadar sihrini kullanmayı öğrendiğini umuyordu. Eğer öğrenmediyse, Luka ona temel yumruk atmayı öğretmişti. Bu yeterli olurdu.

Luka düşüncesi içini kemiriyordu. Yeraltından döndüğünden beri eğitime vakit bulamamıştı ve şimdi buradaydı. Kendini savunmanın gerçek bir yolu yoktu. Gerçi Dagian ona asla bant takmasını emretmezdi. Araca bindiğinde bunu bekliyordu ama gücüne karşı koyabilecek biri varsa, o da Achaz Varisi olurdu.

Faven'a yolculuk, Karanlık Liman'dan Arius Evi'ne kadar olan yolculuk kadar uzun sürmüştü, ancak yol o kadar güzel değildi. Nefesini kesen dağlar yoktu ama yol onları Wynfell Nehri'nin yakınında tutuyordu, bu da bir şeydi sanırım. Evin kendisi, tıpkı Rordan'ın Akropolis dışındaki malikanesi gibi, Wynfell Nehri kıyısındaydı. Faven ayrıca Dreamlock Ormanı'nın kuzey ucunda yer alıyordu ve Tessa pencereden

ormanı çevreleyen ürkütücü gümüş sisi zar zor seçebiliyordu. Ormanın sonuna kadar gitmeyi başaranlar, ağaçların güney tarafında Serafina Krallığı'nın başkenti Sanal'ı bulabilirlerdi.

Achaz Evi'ne daha bir saat kadar önce gelmişlerdi ve Lord Jove ile görüşmek üzere doğrudan bu odaya getirilmişti. Loş ışık, odanın etrafına bir parıltı yaymaya çalışıyordu ama hiçbir ışık miktarı burayı sıcak ve samimi kılamazdı. Bembeyaz mermer duvarlar, Arius Evi'ndeki koridorlar ne kadar siyahsa o kadar beyazdı. Bu odadaki her şey beyazdı; üzerinde oturduğu kanepeden şömineye ve beyaz halılara kadar. Altın rengi vurgular taşıyan her şey. Resim çerçeveleri. Beyaz çiçek vazoları. Işık kürelerinin titreştiği aplikler.

Dikkatlice elini kaldırdı, aynı ışık parmak uçlarında öyle parlak bir şekilde parladı ki, elini kapatıp söndürmeye çalışmadan önce arkasını döndü. Saniyeler içinde sustu. Büyüsü burada daha sakın, daha kolay yönetilebilir görünüyordu, ama belki de bunun nedeni sonunda özgürce var olmasına izin verilmesiydi.

Lord Jove içeri girmeden saniyeler önce ayak sesleri onu ayağa kaldırdı. İçgüdüsel olarak dizlerinin üzerine çökmeye çalıştı ama Lord Jove'un bir kıkırdaması onu durdurdu.

"Leydi Aithne duruşmada haklıydı canım," dedi ceketini çıkarıp bir sandalyenin arkasına atarak. "Diz çökmene gerek yok. Sen Peri değilsin."

"Özür dilerim," diye mırıldandı, yüzü kızarıırken doğruldu ve başını eğdi.

"Buna da gerek yok. Eminim böyle bir şeye alışmak epey uzun bir süreç. Yeni alışkanlıklar edinmek biraz zaman alacak," dedi ve odanın karşısındaki bir arabaya doğru yürüdü. "Çay ister misin?"

"Şey, tabii. Yani, evet, teşekkür ederim," diye hemen düzeltti, ellerini önünde kavuşturarak.

"Sizi beklettiğim için özür dilerim," diye devam etti, camların hafifçe şingirdaması odayı doldurdu. "Toplantım

gecikti."

Kapı tekrar açıldı ve Tessa döndüğünde içeri giren bir kadınla karşılaştı. Koyu saçları bir çeşit altın tarakla yarıya kadar toplanmıştı. Sıcak kahverengi gözleri Tessa'nın üzerinden geçip Efendisi'ne odaklandı. Bir elinde küçük sandviçlerle dolu bir tabak tutuyordu. Diğerinde ise Tanrı'ya uzattığı küçük bir kutu vardı.

"Mutfaklarda buldum" dedi.

"Teşekkürler Dysani," dedi Rordan kutuyu alırken. Tessa'ya bakarak ekledi: "En sevdiğim çay bu ve görünüşe göre personelim evin çeşitli odalarında yeterli stok bulunduramıyor."

Ne söyleyeceğinden emin olmayan Tessa, ona sadece hafifçe gülümsedi. Dagian buraya gelirken pek bir şey söylememişti. Dex onu ara sıra sohbetlere dahil etmeye çalışmıştı ama ilk saatin sonunda, onu kendi düşüncelerine dalmış halde bulunca bıraktı. Dex onu buraya getirmişti ama ertesi günkü dersleri için tamamlaması gereken bazı şeyler olduğunu söyleyerek kalamadı.

İlk başta kendi başına iyiydi. Sonra sinirleri onu ele geçirmeye başladı, düşünceleri en kötü ihtimallere kayd, ama içinde bir yandan da heyecan vardı. Burada birinin cevapları, ya da en azından içgöröleri olmalıydı. Dahası, bu gücü kontrol etmesine yardımcı olabilirlerdi.

"İşte buradasın," dedi Rordan, oturması için işaret etmeden önce ona bir fincan çay getirip. Dysani de peşinden gitti ve elleri serbest kalınca fincanını ona uzattı.

"Dagian buraya yolculuğunuzun sorunsuz geçtiğini söyledi, değil mi?" dedi Rordan, bir koltuğa yerleşerek.

Tessa boğazını temizledi. "Evet. Heyecan verici bir şey yok."

"Dagian ayrıca bantlarınızı çıkarmak zorunda olmadığını da söyledi?"

"Hayır, ama araba kullanırken bana bunları takmamı söylememesine şaşırdım." diye itiraf etti.

Rordan gülümsedi. "Gücünün nefes alması gerekeceğini varsaymışım ama endişelenme. Büyün kontrol edilemez hale gelirse hazırlıklıydı."

Bunun ne anlama geldiğini bilmek istemiyordu.

"Akropolis'te işler nasıl gidiyor? Derslerin iyi gidiyor mu?"

Tessa her geçen dakika daha da endişeleniyordu. "Evet."

Rordan çayından bir yudum aldı. "Peki ya sihir eğitimin?"

Tereddüt etti.

"Anlıyorum," dedi Rordan. "Endişelenme. Bu hafta onunla ilgileneceğiz."

"Peki ya testler?" diye patladı Tessa. Hemen dudaklarını birbirine bastırdı, bu fevri çıkış karşısında içten içe irkildi.

"Bu hafta sonuna kadar bunun için endişelenmeye gerek yok," dedi gülümseyerek.

Söylemesi kolaydı. Buna katlanacak olan o olmayacaktı.

"Ama derslerinize dönelim," diye devam etti. "Size herhangi bir ek eğitim verilmediğini varsayıyorum?"

"Anne Cordelia ile ekstra saatler geçiriyorum ama—"

Tekrar tereddüt edince Rordan, "Rahatça konuşabilirsin, Tessa," dedi.

"Ek talimatların yararlı olduğunu düşünmüyorum" dedi sonunda.

"Ve Arius Varisine söyledin mi?"

"Yedeğini bulmak için çalışıyor ama... meşgul," diye yanıtladı Tessa.

"Anlıyorum." Çayını kenara koyup elini kaldırdı. Altın rengi bir sis bulutu oluştu ve dağıldığında elinde bir kitap vardı. Tessa'nın görebildiği kadarıyla eski bir kitaptı. Kitabı ona uzattığında, Tessa ona göz kırptı. "Al," dedi.

Kendi çayını bir kenara koyup ondan aldı. Kapağı deriydi, pürüzsüz ve yıpranmıştı. Parmaklarını üzerinde gezdirdikten sonra, kapağı tutan deri kayışı çekti. İlk sayfayı açıp başka bir dil görünce, "Bunu okuyamıyorum," dedi.

"Zamanla öğreneceksin."

Birkaç sayfa daha karıştırdıktan sonra tekrar durdu, bakışları tekrar ona döndü. "Bunlar Marks."

"Diğer şeylerin yanı sıra."

"Ben rahibe değilim. Yapamam..."

"Rahibe olsun ya da olmasın, en güçlüler İşaretleri gerçekleştirebilir," dedi Rordan. "Bu artık seni de kapsıyor. Ama konu bu değil. Theon sana da benzer bir şey vermeliydi. Tüm Mirasçılara bu temel bilgiler öğretiliyor."

"Öyle mi?" Bir sayfa daha çevirdi, çözemediği kelimelerin arasına dağılmış İşaretleri inceledi.

Lord Jove bir cevap mırıldandı. "Şimdilik onu yanında götürebilirsin."

"Ah, buna gerek yok," dedi aceleyle, kitabı kapatıp ona geri vermeye çalışırken.

"Elbette öyle. Devram'ın neresine giderseniz gidin, bu tür temel bilgileri bilmeniz gerekecek."

"Nereye varırsam varayım?" derken neyi kastediyorsun?

"Tam da dediğim gibi. Geleceğin henüz belli değil gibi görünüyor."

"Peki, tam olarak nasıl belirlenecek?" diye sordu Tessa, huzursuzluğu giderek artıyordu.

Lord Jove çayını tekrar eline alırken tekrar gülümsedi. "Bu seçim sana kalmış canım."

"Sen sessizsin," dedi Dex.

Tessa'ya bir haftalığına verilen odada, yatağın ayak ucunda, yerde oturuyorlardı. Saraydaki diğer her şey gibi oda da bembeyaz ve tertemizdi. Artık ona böyle diyordu. Arius Evi bir şatoysa, Achaz Evi de kocaman bir saraydı.

"Ben hiç konuşkan biri olmadım," dedi Tessa, açık pencereden esen serin esintinin tadını çıkarırken.

"Doğru, ama bir çöreği bu kadar uzun süre bekletmek, hele ki onu kırıntılara ayırmak hiç doğru olmaz," diye karşılık verdi sivri bir bakışla.

Sadece omuz silkti, hamurdan bir parça daha koparıp parmaklarının arasında yuvarladı.

"Burada durum aynı değil, biliyorsun," dedi Dex.

Koyu renk gözlerine baktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Yani, Arius Krallığı'nda işlerin kötü olduğunu biliyorum ama burada rahat edebilirsin, Tessie."

"İşler pek de farklı değil— İşler burada da pek farklı görünmüyor," diye düzeltti.

"Lord Jove ile geçirdiğiniz zaman tatsız mıydı?"

"Tam olarak değil. Her şeyden çok sinir bozucuydu."

"Bu anlaşılabilir bir durum, ama birkaç kez iyi niyet gösterisinde bulundu," dedi Dex. "Burada seninle oturmam da onlardan biri."

"Sanırım," diye mırıldandı ve bir parça daha donut aldı.

"Tanrım, birkaç ay içinde sana yaptıklarından nefret ediyorum," diye tükürdü, bükülmüş dizlerinin üzerinde duran ellerini sıkıyordu.

Kaskatı kesildi. "Bana ne yapacaksın?"

Dex, açıkça sinirlenmiş bir şekilde ona işaret etti. "Öncelikle, sen benimle konuşuyordun."

"Seninle konuşuyorum."

"Benimle ilk tanıştığımız zamanki gibi konuşuyorsun."

"İlk tanıştığımızda merdivenlerin altındaydım ve sana siktir gitmeni söyledim," dedi yumuşak bir sesle.

Dex, artan hayal kırıklığının bir başka işareti olarak kıpırdandı. "Kesinlikle. Bana güvenmen ne kadar sürdü? Ve birkaç ay içinde tüm bunları mahvetti."

"Hepsi bu," diye kuru bir şekilde tekrarladı.

"Ne demek istediğimi biliyorsun." Tessa sadece mırıldanarak cevap verince, "Elimden gelenin en iyisini yapıyorum, Tessa," dedi.

"Bu ne anlama geliyor?"

"Yani ben bunu düzeltmeye çalışırken sen burada olduğun için üzgün görünüyorsun. Seçim'den beri neredeyse hiç konuşmadık," dedi, her kelimedede sesi sertleşiyordu.

"Bu benim hatam mı?" diye sordu Tessa.

"Bu kısım senin suçun değil. Seçildikten sonra yapabileceğin hiçbir şey yoktu."

Birkaç saniye boyunca ona sadece bakakaldı. Sesini tekrar bularak, "Özür dilerim ama Theon'un beni seçmesinin benim hatam olduğunu mu ima ediyorsun?" dedi.

"Salondan çıkan sendin. Eğer olduğun yerde kalsaydın seni asla o girintide bulamazdı."

"Olurdu... Zaten beni arıyordu," dedi, bu konuşmayı nasıl yaptıklarını anlamaya çalışarak.

"Ve senin uzaklaşman onun seni bulmasını kolaylaştırdı," diye çıkıştı Dex. "Asla öylece..."

Ağzını kapattı ama Tessa bunun nereye varacağını biliyordu. Annesi Cordelia'nın sesi kafasının içinde yankılanıyordu.

"Bana söyleneni asla yapamam, değil mi?" dedi acı bir şekilde.

"Ben bunu demek istemedim."

"Ama sen bunu söyleyecektin."

"Yanlış çıktı."

"Eminim öyledir," diye mırıldandı.

Birkaç dakikalık sessizlik oldu, Tessa donutla oynamaya devam etti. Çikolatalı bile değildi. Sadece parmaklarını yapış yapış yapan bir tutam şekerle kaplı sade bir donuttu. En azından Lord Jove'la birlikteyken birkaç küçük sandviç yemişti. Dex'e söylediği gibi onunla geçirdiği zaman gerçekten sinir bozucuydu ama aynı zamanda... ilginçti. En azından Arius Krallığı hakkında bir şeyler sormasını beklemişti ama her soru onunla, çalışmalarıyla, nasıl hissettiğiyle ilgiliydi. Mirasıyla ilgili yeni bir şey bulup bulmadıklarını hiç sormadı. Theon'un görevlerinde nasıl olduğunu hiç sormadı. Sanki... Eski bir akıl hocasıyla çay içmek gibi bir şeydi, eğer böyle bir şey yaşamış olsaydı, böyle olacağını hayal etti.

"Katya nasıl?" diye sordu Dex.

"Ne?" diye sordu, içsel tefekküründen sıyrılarak.

"Katya," diye kuru bir şekilde tekrarladı Dex. "Nasıl?"

"Sanırım iyi," diye yanıtladı Tessa omuz silkerek. "Onu pek görmüyorum."

"Onu nasıl görmüyorsun? Şehir evinde kalmıyor mu?"

"Evet, ama gün içinde hiç birlikte olmuyoruz. Akşamları da arada sırada birer akşam yemeği dışında pek görüşmüyoruz. Ama iyi görünüyor," diye ekledi omuz silkerek. "Axel ona iyi bakıyor."

"Eminim öyledir," dedi Dex dudağını bükerek.

Tessa ona sert bir bakış attı. "Onunla ilgilenilmesini istemez miydin? Ona yiyecek ve koruma sağlıyor."

"Eminim yaptığı tek şey budur," diye karşılık verdi, keskin bir bakışla.

"Axel öyle biri değil," diye çıkıştı ve Dex'in kaşları kalktı.

"Şimdi onları mı savunuyorsun? Sonra da bana ejderhanın da seni önemseydiğini mi söyleyeceksin? Oysa herkes onun tek yaptığının Arius Legacy'nin gücünü korumak olduğunu biliyor," dedi gözlerini devirerek.

Tessa, ellerindeki şekeri biraz sertçe silkelemeye çalışarak irkildi. Elbette bunu biliyordu. Luka'nın Theon'a olan sadakati sadece Muhafız bağı yüzünden değil, aynı zamanda Arius soyundan geldiği içindi. Sargon soyu uzun zamandır Arius'a sadıktı; bu çok mantıklıydı.

Birdenbire hareketsiz kaldı.

Ama o da Arius kanındandı.

Theon'dan, Axel'den ve Valter'den daha fazla.

Scarlett'e inanılacaksa o, Arius'un torunuydu.

Tessa yatağa gömüldü ve bu gerçeğin içine sinmesini bekledi. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu. Belki de hiçbir anlamı yoktu.

"Eğer bilmek istiyorsan, bugün sınavlarını geçti," dedi Dex, sesi artık sertti.

"Kim yaptı?"

"Katya," diye cevap verdi, artık rahatsızlığını gizleme gereği duymuyordu.

"Harika," dedi Tessa, onun adına içtenlikle sevinerek. "Ama bunu nereden biliyorsun?"

"Lord Jove'la birlikteyken raporu gördüm."

Bir teşekkür mırıldandı. Achaz Lord'un evinde ona bu kadar yüksek bir mevki verilmesi ona hâlâ hiç mantıklı gelmiyordu. Daha haftalar önce Seçilmişti ve bu sarayda sanki istediğini yapma özgürlüğü varmış gibi dolaşıyordu. Peki ya erişebildiği bilgiler? Hiçbiri doğru gelmiyordu.

"Corbin ve Lange mi?" diye sordu.

"Onlar da geçti."

"Bu iyi."

Birkaç saniye daha konuşmayınca Dex, "Oralia ve Brecken hakkında soru sormaya zahmet etmeyecek misin?" dedi.

"Bana Kat'ten bahsetmiştin. Eğer onlar da ölürse bana onlardan da bahsedeceğini sanıyordum," diye karşılık verdi.

"Aman Tanrım, bu gece çok keyiflisin."

Bakışları ona kaydı. "Sen de bilmediğin bir yere getirilmiş olsaydın, sen de çok sinirlenirdin. Ve buradayken karşılaşacağım sınavları da unutmayalım."

"Sizi daha rahat ettirmeye çalışıyoruz. Bu yüzden buradayım," diye savundu.

"Ne söylememi istediğini bilmiyorum Dex," dedi parmaklarını birbirine kenetleyerek. "Yeni ortamlarda huzursuz ve kararsız olmaya meyilliyim."

"Elbette senin olduğun yerden daha iyidir," dedi küçümseyerek. Ama kadın hemen aynı fikirde olmayınca, "Öyle mi?" diye sordu.

Hissettiklerini doğru bir şekilde tarif edecek kelimeleri bulmaya çalışarak tereddüt etti. Sonunda, "Orada ne bekleyeceğimi biliyorum," dedi.

"Yani oradaki yerini biliyorsun," diye alay etti.

"Hayır, yani orada ne kadar kontrolüm olduğunu biliyorum," diye karşılık verdi.

Dex dilini şaklattı ve gözlerini devirdi. "Hiçbir kontrolün yok, Tessa."

Bir sonraki nefesinde ayağa kalktı, yumruklarını teninin altında kabaran gücün etrafına sıkıca kenetlemişti. "Artık gidebilirsin."

"Öyle demek istemedim," dedi Dex. O da ayağa kalkmış, onu dikkatle izliyordu.

Bir kurdun hafif uluması duyuldu ve Dex daha da gerildi. "Dreamlock Ormanı'nda kurtların olduğunu bilmiyordum," dedi Tessa, açık pencereye bakarak.

"Sanırım var," dedi gergin bir şekilde.

İkisi uzun süre birbirlerine baktılar, sonra Dex'in omuzları düştü, yüzünde tam bir yenilgi ifadesi belirdi. "Bunu bu kadar kısa sürede yaptığına inanamıyorum."

"Ne yaptın?" diye sordu, artan öfkesini bastırmaya çalışarak.

Dex aralarındaki boşluğu işaret etti. "Aramıza bu mesafeyi koy. Seni Celeste Malikanesi'nde ilk gördüğümünden beri hep yanında oldum, ama sen Arius Krallığı'nda birkaç ay geçiriyorsun ve biz buyuz."

Suçluluk duygusu kabardı ve bakışlarını kaçırıp kollarını kendine doladı. "Özür dilerim," diye mırıldandı. "Anlamadığım çok şey var. Anlamaya çalıştığım çok şey var. Çok bunaltıcı ve ben..." Gözyaşlarının biriktiğini hissedebiliyordu ve gözlerini kırptırarak onları geri itti.

Dex onu kendine doğru çekiyor, tıpkı daha önce defalarca yaptığı gibi saçlarını okşuyordu. Ama bu sarılma, öncekiler kadar rahatlatıcı değildi. Öyle olmasını istiyordu. Tanrım, keşke bu sarılma onu eskisi gibi rahatlatırsaydı. Ama hiçbir işe yaramadı.

Çünkü o Theon değildi.

Ve bunun bağ olmadığını biliyordu çünkü Luka'dan ya da Axel'den gelecek bir sarılmanın daha rahatlatıcı olacağını da biliyordu.

Tüm bunlara rağmen Dex onu hâlâ tanıyordu. Yıllardır süren dostlukları silinmemişti ve bunun bir anlamı olmalıydı, değil mi? Tüm bu değişim ve belirsizliğin ortasında Dex haklıydı. Buradaydı. Olmak zorunda değildi

ama iŖte buradaydı, gömleğinin içine ağlamasına izin veriyordu.

YumuŖak ağlaması dindiğinde, Dex geriye yaslandı, çenesini avucunun içine alıp yüzünü yukarı kaldırdı. "Sadece senin için olanı istediğimi biliyorsun, değil mi? Tek istediğim bu dünyadaki yerini bulmandı. Olması gereken kiŖi olman."

"Biliyorum," diye burnunu çekti. "   r dilerim."

"Sen benim en iyi arkadaŖımsın Tessa. Haftalardır seninle konuŖamamanın nasıl bir Ŗey olduğunu biliyor musun? Seni sadece orada burada görebiliyorum. Ve seninle konuŖtuđumda, kısa ve savunmacı oluyorsun. Ne yapacağımı bilmiyorum. Düzeltmeye  alıŖıyorum ama elimden ancak bu kadarı geliyor," dedi.

"Biliyorum," diye fısıldadı tekrar. "Theon'la konuŖabilirim. Seninle daha fazla telefon g r Ŗmesi ayarlamaya  alıŖ. Daha önce pazarlık etmiŖtim; tekrar yapabilirim."

Dex alaycı bir tavırla, "Pazarlık yapmaz, Tessa. İstedediğini elde etmek için yalan söyler ve manipüle eder." dedi.

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?"

" yle mi? Çünkü bu gece böyle geçti, değil mi?"  zg n bir i  çekti. "Belki de artık karıŖmak bana d Ŗmez çünkü nerede durduğumuzu bilmiyorum—"

"Her zaman olduğumuz gibiyiz," diye araya girdi Tessa. Bu sözler çaresizlikten s ylenmiŖti çünkü çok Ŗey deđiŖiyordu ve ona tamamen g venmeyebilirdi, ama haklı olabileceğini kabul etmeye dayanabileceğinden emin değildi. Ŗu anda değil. Bu yerde, onsuz olmazdı...

"Orada kontrolü bulduğunu d Ŗ nd đ n  biliyorum. AnlaŖmaları ve vaatleriyle sana bir nebze özgürlük verdiğini sanıyorsun, ama sen bundan daha akıllısın Tessa. Arius Krallığı acımasız. Gerçekten onun farklı olduğunu mu d Ŗ n yorsun? Onlardan herhangi birinin farklı olduğunu mu? Sana zarar vermediğini, seni kırmaya  alıŖmadıđını söyleyemezsin."

Sana daha ağır sonuçları olacağını söylemiştim. Keşke en başından beri tek yapmam gerekenin bu olduğunu bilseydim.

Koluna yapışıp onu karanlık bir bodrumda bırakmaması için yalvardığını hatırlarken, bu sözler zihninde yankılanıyordu.

"Değişmeyecek, Tessa," dedi Dex yumuşak bir sesle.

"Onu değiştirmeye çalışmıyorum," dedi hemen.

Dudaklarında hüznü bir tebessüm belirdi.

"Değilim," diye ısrar etti. "Onu değiştirmek benim elimde değil. Sadece hayatta kalmaya çalışıyorum ve bu bir kötü adamla pazarlık yapmak anlamına geliyorsa, öyle olsun."

Dex sadece başını salladı. "Kötüler pazarlık yapmaz, Tessie. İstediklerini alırlar ve daha azına razı olmazlar."

Düşüncelerini toparlamaya çalışırken alt dudağını ısırarak ondan uzağa baktı.

"Bunu düzelteceğim," dedi Dex. "Söz veriyorum. Her zaman yaptığım gibi düzelteceğim."

"Doğru," diye mırıldandı.

Ama o gittikten ve yumuşak bir yorganın altına kıvrıldıktan çok sonra bile, zihni hâlâ çılgılık atıyordu. Asla böyle uyuyamazdı. Lord Jove'un sözleri ve Dex'in sözleri zihninde tekrar tekrar çalarken. Scarlett ve Sorin'in paylaştığı bilgileri hâlâ sindirmeye çalışırken. Bu dev yatakta kendini bu kadar yalnız hissederken. Sessizlik bu kadar gürültülüken.

THEON

"Ciddi ciddi bu gece bunu mu yapacağız? Yine mi?" diye homurdandı Axel sandalyesinden.

"Bütün bunları çözmek için haftalarım var," diye karşılık verdi Theon. "Daha yakın olmak yerine, daha fazla sorumuz var. Öylece oturmak yerine yardım edebilirsin."

Telefonuna uzandı, ekranı görmek için çevirdi.

"İki dakikada bir kontrol etsen de zil sesi duyulmuyor," dedi kardeşi, alçak masanın üzerindeki kitap raflarından bir tanesini almak için uzanırken.

Kat'in eli fırladı ve uzandığı kitabın üzerine kondu. "O değil," diye mırıldanırken başını bile kaldırmadı ve sonra ona başka bir kitap uzattı.

Axel omuz silkti, diğer kitabı alıp sandalyesine oturdu. Kapağını açarken Theon'a bakmayacaktı. Babalarının ziyaretinden beri, yani iki gün önce, pek bir şey söylememişti. Dün sabah Tessa ile birkaç dakika konuşmuştu. İstendiği gibi bir rapor gönderilmemişti ve şimdi akşamın ilerleyen saatleriydi. Onu hissedebiliyordu ama mesafe, duygularını bastırıyordu. Huzursuzluk ve heyecan vardı, ama aynı zamanda tedirginlik ve merak da. Yakınlardayken, hele ki yüzlerce kilometre uzaktayken duygularını anlayamıyordu.

Bağın ondan bu kadar uzakta olmanın verdiği telaş hiç dinmiyordu. Gittiğinden beri neredeyse bir saatten fazla

uyumuyordu. Legacy'nin çok fazla uykuya ihtiyacı yoktu ama arada sırada bir saat bile onu er ya da geç yoracaktı.

Axel, kitabı birkaç dakika karıştırdıktan sonra, "Annesiyle ilgili bir şeyler aramamızın nedenini anlamıyorum," dedi. "Babası Devram yaratıldıktan sonra doğan bir tanrıysa, annesi de aynı olamaz mı?"

"Elbette yapabilir," dedi Katya.

"Cienna, annesinin bir tanrıça olabileceğini söyledi. Ama aslında öyle değildi," dedi Theon.

"Ama Achaz gücünün bir yerden gelmesi lazım," diye cevapladı Kat, sonunda kitabından başını kaldırarak.

"Ve Cadı özelliklerinin de hesaba katılması gerekiyor," diye onayladı Theon. "Soyunda en az bir tane olmalı. Gözleri. Olayların nasıl olacağını bilme şekli. Sanırım henüz bunu yapabileceğinin farkında bile değil."

"Yani Arius, Achaz ve Witch mi?" dedi Axel şüpheyle. "Ve cevapları Devram'daki bir kitapta bulmayı mı bekliyorsun?"

"Başka nereye bakmamızı öneriyorsun?" diye sordu Theon, kaşlarını çatarak. "En ufak bir ipucu bile bizi cevaba götürebilir."

Axel hafifçe omuz silkti, kitabı kapatıp kenara koydu. "Bilgi dosyasında hiçbir şey yok mu? Orada bir ipucu bulma olasılığımız daha yüksek olmaz mıydı?"

"Birkaç kez okuduk," diye iç çekti Theon. "Luka dün gece tekrar inceledi ama eminim ki hiçbir şey bulamadı. Dosyaları değiştirilmişse, zaten bir anlamı yok."

"Gidip malikanenin anasıyla konuşabiliriz," diye önerdi Axel.

Katya'dan gelen yumuşak ses, iki erkeğin de ona dönmesine neden oldu. Katya devam etmeyince Axel, "Kat?" diye sordu.

"Özür dilerim," diye mırıldandı. "Bu uygunsuz ve saygısızcaydı."

"Cordelia ile konuşmanın kötü bir fikir olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu Theon. "Neden? Tessa'yı hayatı boyunca tanıyor. Bir şeyler biliyor olmalı."

"Hiçbir şey söylememeliyim," diye yanıtladı Kat. "Falein Malikanesi'nin Annesi, kesinlikle anaç diyebileceğim biri değildi. Bana söylendiğine göre diğer Malikane Anneleri de öyle değil, ama Rahibe Cordelia..."

"Açıkça konuşabilirsin Kat. Bunu biliyorsun," dedi Axel.

Ellerini kucağına koydu ve onları sıkmaya başladı. "Rahibe Cordelia, Perilerle etkileşime girme konusunda katı ve talepkardı."

"Malikane Anneleri, Perileri şımartmak için orada değiller," dedi Theon. "Seçim ve sonraki görevleri için uygun şekilde hazırlanmalarını sağlamak için oradalar."

"Evet, ama-" Kat aniden konuşmayı kesti.

"Ama ne?"

"Hiçbir şey. Söyledikleriniz doğru."

Theon devam etti: "Celeste Malikanesi, Anala Malikanesi'nden bile daha güçlü Perileri sürekli olarak yetiştirmiştir."

Kat başını salladı ve sayfaları çevirmeye devam etti. "Yirmi yıldan uzun süredir."

"Kesinlikle, son yirmi üç yıldır..." Theon öne doğru eğildi ve hareketlerini durdurmak için elini kitabının üzerine koydu. Axel da öne doğru kaydı, vücudu kasıldı ama Theon onu duymazdan geldi. "Sence Tessa ile ilgili mi?"

Katya başını kaldırdı, kehribar rengi gözleri onunkilerle buluştu. "Tesadüflere inanmam."

"Ben de." Birkaç saniyelik sessizlikten sonra, "Bana teorilerini anlat." dedi.

"Aman Tanrım," diye homurdandı Axel. "Bunun için bir içkiye ihtiyacım var."

Axel içkisini almak için odadan çıkarken Theon tekrar telefonunu kontrol etti ve boş ekrana küfretti.

"Bu konuda pek fazla teorim yok," dedi Kat, konuşurken kitabının sayfalarını boş boş çevirerek. "Orada büyümedim. Onu yirmi iki yıllık hayatımın sadece üç ayında deneyimledim."

"Ve oraya neden taşındığınıza dair hiçbir fikriniz yok mu?"

"Şimdi biliyorum," diye cevapladı, sanki çok açılmış gibi. "Gücüm."

"Dosyanı gördüm. Orada ateş veya tahmini güç seviyeleri hakkında hiçbir şey yoktu," diye karşılık verdi Theon. "Nasıl bilebilirdi ki?"

"Kesinlikle. Sürekli olarak en güçlü Perileri nasıl üretiyor? Elbette, diğer malikanelerde her Seçim Yılı'nda birkaç tane oluyor, ama her zaman en fazlasına sahip olmak için mi?"

"Bu bir tesadüf değil" dedi Theon.

"Öyle değil."

"Sizden önce oraya kimler taşındı?"

"Corbin. Ondan önce Lange vardı. Brecken. Oralia. Dex. Dex'ten önce izini sürmek daha zordu. Tessa bana bunları anlattı. Ondan önce gerçekten dikkat edip etmediğini veya umursayıp umursamadığını bilmiyorum. Ama malikaneden birkaç Fae alındı. Mesela Dade, Prudence'ın Kaynağı olarak etiketlendiğinde. Sonra Falein Malikanesi'ne taşındı."

"Daha güçlü olanlardan biri olma umuduyla mı?" diye düşündü Theon.

"Benim varsayımım buydu. Yoğun testlere maruz kaldığını biliyorum," diye yanıtladı Katya.

Bu şaşırtıcı değildi. Tüm potansiyel Kaynaklar öyle yaptı.

"Cordelia, Falein Malikanesi Annesi'nden nasıl farklıydı?"

"Celeste Malikanesi belki de... daha sertti? Nasıl açıklayacağımı bilmiyorum. Rahibe Cordelia'nın favorileri vardı ve kısıtlamalar bazıları için diğerlerinden daha katıydı. Nereye gittiğimi anlamam birkaç hafta sürdü."

"Peki Tessa?"

"Favori değildi."

Theon, Kat ondan biraz uzaklaşana kadar karanlığının ortaya çıktığını fark etmemişti. "Ona ne yaptı?" diye sordu gergin bir şekilde.

"Gerçekten benim işim değil."

"Bu şimdilik bir istek değil, Katya."

Gözleri kapıya kaydı. "Anlaşıldı, ama Axel'i beklemek istiyorum, lütfen."

Bu onu sinirlendirmişti ama Theon başını sallayıp telefonunu tekrar kontrol etti. Dün aradığı numarayı daha önce de aramıştı.

İki kez denemişti.

Kapı açıldı ve Axel içeri girdi. Luka da arkasındaydı, her biri elinde ikişer içkiyle. Luka birini Theon'a uzatırken, Axel de birini Kat'e uzattı.

"Ne zaman döndün?" diye sordu Theon Luka'ya.

"Biraz önce," diye cevapladı ve Axel'in karşısındaki sandalyeye oturmadan önce bir kitap aldı.

Bağ değişti, suçluluk ama aynı zamanda memnuniyet de hissedildi ve Theon tekrar telefonunu çevirdi.

"Burada, Katya. Bana Cordelia'dan bahset," dedi.

"Tessa... dürtüsel olabiliyor, özellikle de üzgün olduğunda ya da... Şey, bilirsin işte," dedi Kat, gömleğinin eteğiyle oynayarak.

"Bu ne demek oluyor Theon?" diye sordu Axel, Katya'ya bakarken sesi sertti.

"Celeste Malikanesi'nden gelen güçlü Peri'yi konuşuyorduk ve Cordelia'nın favorileri olduğunu söyledi. Tessa ise tam tersiydi," diye yanıtladı Theon.

"Ona ne yaptı?" diye sordu Luka, sesinde bir hırıltı vardı.

Theon, Luka'ya doğru başını çeviren bağın altından bir homurtu hissetti, safir gözler çoktan ona dikilmişti.

Luka ona anlamlı bir bakış attıktan sonra Katya'ya döndü. "Cordelia, Tessa'ya ne yaptı?"

"Bunu asıl Tessa'nın söylemesi lazım," dedi alt dudağını bükerek.

"O burada değil, o yüzden bana söylemen gerekecek sanırım," diye cevapladı Theon.

"Saçmalama," diye çıkıştı Axel.

"Ne yapmadı ki? Tessa'yı azarlayacak bir sebep buldu," dedi Katya sonunda. "Ve eğer bir sebep yoksa, kendi yarattı. Onu nasıl manipüle edeceğini, kontrolünü kaybetmesi için onu nasıl sinirlendireceğini biliyordu. Sonra da pervasızlığı yüzünden onu cezalandırıyordu. Bir krallığa atandığında kontrolünü kaybetmeyeceği için bunun eğitim olduğunu söylüyordu. Sence neden böyle yiyor? Malikane Annesi bazen günlerce yemek vermezdi. Bazen de ona sadece bayat ekmek ve et suyu verirdi."

"Başka zamanlar mı? Bu ne sıklıkla oluyordu?" diye sordu Theon.

Kat omuz silkti. "Bilmiyorum. Sadece üç ay oradaydım ama o aylarda en az dört kez."

"Yirmi dört yaşında," dedi Axel. "Ergenlik çağına girdiğinde bile mi?"

"Orada büyüdü," dedi Luka, yüz hatları sertleşerek. "Tessa başka türlü olduğunu bilmiyordu ve dahası, muhtemelen direnmenin değmeyeceği bir noktadaydı."

"Tartıştığı zamanlar günlerce ortadan kaybolurdu. Brecken bana ofisinde bir dolap olduğunu söylemişti," dedi Katya sessizce, parmaklarının arasında bir kumaş parçası kıvrarak.

"Bir dolap," diye tekrarladı Luka. Dik duran gözbebekleri Theon'a döndü. "Biliyor muydun?"

"Hayır," dedi Theon başını sallayarak.

"Şimdi benimle uğraşma Theon. Biliyor muydun?"

"Hayır," diye karşılık verdi Theon. "Dolaptan sonra haberim oldu. Ben olsam..."

"Evet, yapardın," diye araya girdi Luka.

Katya boğazını temizledi. "Bir keresinde kontrolünü kaybettiği ve bazı Perilerin öldüğü söylentileri var. Olay raporlarını bulmaya çalıştım ama hiçbir şey bulamadım."

"Bu doğru olamaz," dedi Axel. "Bu tür haberler Arius Krallığı'na bile ulaşmış olurdu."

Katya, "Tessa'nın ne olduğunu en başından beri biliyorsa," dediğinde Theon'un bakışlarıyla tekrar karşılaştı.

"Dosyalarını deęiřtirenin Cordelia olduęunu mu dūřünüyorsun?" diye sordu Theon. "Her řeyini kaybedebilir. Bu bir ölüm cezası."

Axel, "Ve eğer Cordelia bilseydi, bunun Ortaya Çıkış Töreni'nde ortaya çıkacağını da bilirdi" dedi.

"Doğru," diye iç çekti Kat, yüzünden düşen saçları geriye iterek. "Ben..."

Ama Theon'un kanepenin kolundan telefonu kapmasıyla telefon çalması onu susturdu.

"Tessa mı?"

"Merhaba," dedi yorgun sesi.

"İyi misin? Her şey yolunda mı?"

"İyiyim Theon. Sadece yorgunum."

Ayağa kalkıp odanın içinde volta atmaya başladı. "Bugün ne yaptın?"

"Önemli bir şey değil. Gücümle ilgili biraz eğitim aldım. Bana Faven'ı gezdirdiler."

"Bu kadar mı?" diye sordu Theon. Lord Jove, neden sadece başkenti gezdirmek için Faven'a gelmesini istiyordu ki?

"Mhmm," diye mırıldandı, hattan hışırtı sesi geldi.

"Ne yapıyorsun?"

"Dışarıda oturuyorum."

"Yani bugün değerlendirme yapılmadı mı?" diye sordu Theon.

"Hayır. Bu akşam Rordan'la bir akşam yemeği yiyeceğiz," dedi esneyerek.

Rordan.

Theon, bu ismin gelişigüzel kullanılması karşısında dudaklarını büktü.

"Neden bu kadar yorgunsun?"

"Burada iyi uyuyamıyorum," diye cevapladı sessizce.

"Bu bizi iki kişi yapıyor," diye mırıldandı Theon.

Uzun bir süre sessizlik oldu ve ardından balkona doğru yürüyüp kapıyı arkasından kapattı.

"Tessa mı?"

"Hmm?" diye mırıldandı, sanki yarı uykudaymış gibi.

"Cordelia sana düzenli olarak yiyecek vermiyor muydu?"

Telefondaki gergin sessizliği hissedebiliyordu, sonra kadın, "Bunu sana kim söyledi?" dedi.

"Doğru mu?" Saniyeler geçmesine rağmen cevap gelmeyince, "Tessa?" diye sordu.

"Luka orada mı? Onunla tekrar konuşmak istiyorum."

"Tekrar?"

"Yani onunla konuşmak istiyorum."

"Sanırım fazla vaktimiz yok. Sanırım ikimizin de konuşması daha iyi olur," dedi sakın bir sesle.

"Tahvil için daha iyi demek istiyorsun," diye karşılık verdi.

"Hayır, senin için diyorum. Belki daha iyi uyumana yardımcı olur."

"Burada her şey o kadar beyaz ki," diye mırıldandı. "Karanlığa yer yok."

"Tessa."

"Biliyorum, biliyorum. Denge," diye mırıldandı.

"Ben...bu konuda hiçbir şey söylemeyecektim."

"Ah."

"Son zamanlarda rüya gördün mü?"

"Ne tür rüyalar?"

"Tuhaf olan var mı?"

"Beni öldüren yine aynı kişi," dedi bir esneme eşliğinde.

"Ne?"

"Gitmek zorundayım."

"Tessa—"

"Yarın bir ara konuşuruz."

Hat kapandı ve adam yine boş telefon ekranına bakmak zorunda kaldı.

Theon arkasını dönüp odaya girdi. Katya ve Axel gitmişti ama Luka hâlâ orada oturmuş, içkisini yudumluyor ve bir kitaba bakıyordu.

"Bu lanet bağda neden öfkeni hissedebildiğimi söylemek ister misin?" diye sordu Theon, balkon kapısı arkasından

sertçe kapanırken.

"Bana son Kaynak İşareti'ne beni dahil etmenin hiçbir sonucu olmayacağını düşünmenin nedenini söylemek ister misin?" diye umursamazca karşılık verdi ve bir sayfa çevirdi.

"Ne kadardır?"

"O gecedен beri."

"Sen de onu hissedebilirsin," dedi Theon, sormadan.

"Evet."

"Ve hiçbir şey söylememenizin sebebi şu...?"

Luka sonunda bakışlarını onunkilere çevirdi. "Sizin de aynı şeyi hissedip hissetmediğinizi yoksa sadece benim mi hissettiğimi bilemedim."

"Önemi var mı?"

"Tessa zaten zorlanıyor. Buna bir de yenisini eklemek istemedim," diye yanıtladı Luka.

Theon başını salladı ve parmaklarını uyluğuna vurdu. "Ve duygularımı hissedebiliyor musun?"

"Bazen. Yeterince güçlü olduklarında. Ama çoğunlukla onun."

"Ne yapacağız?"

Luka ona kuru bir bakış attı. "Ne demek 'Ne yapacağız?' Kaynak bağı'nı nasıl sonlandıracağımızı bile çözemiyoruz, hele ki başka biri söz konusu olduğunda ne yapacağımızı. Çözmemiz gereken yeterince sorun var. Bu bekleyebilir."

Theon elini saçlarının arasından geçirdi. Kaynak'la olan bağı'nı bitirmek istemiyordu. Tek amacı Tessa'yı elinde tutmaktı, bağı'nı koparmak değil. Tek sonuç Luka'nın duygularını hissedebilmesi olsa da, asıl mesele bu değildi.

"Bu gece erken saatlerde bir şey buldum," dedi Luka, Theon'u tekrar tartışmaya çekerek.

"Ne?" diye sordu Theon dalgın dalgın.

"Tessa'nın dosyalarında."

İşte onun tüm dikkati buna odaklanmıştı.

Luka, Theon'un masadaki tabletine uzanıp veritabanındaki dosyalarını açtı ve yanına geldi. Ekranın alt

kısımında Lilura Inquest logosunun olduğu yeri işaret etti. Logo her ekrandaydı çünkü tüm verileri depolayan teknoloji şirketi onlardı.

"Orospu çocuğu," diye küfretti Theon, tableti alıp logoyu büyütürken. "O orospu çocuğu."

Theon, yüksek binanın dışında durup Tessa'nın telefonunu kulağına götürdü ve Luka'ya karanlık bir bakış attı. Üçüncü çalıştan sonra bir erkek sesi cevap verdi.

"Hey, Fury."

"Numarasını nereden biliyorsun?" diye sordu Theon.

Uzun bir sessizlik oldu ve Theon, sonunda Tristyn Blackheart'a üstünlük sağladığı için kendi kendine sırıttı.

Ta ki her zaman kullandığı o küstah ses tonuyla cevap verene kadar.

"Şirketim hücresel veriyi kontrol ediyor. Elbette numarasını biliyorum."

"Ama benim adım altında listelenmiş," diye karşılık verdi Theon.

"Seçimden günler sonra kurulan bir hat mı?"

Theon'un çenesindeki kas hayal kırıklığıyla kasıldı. Telefonu tutan eli daha sıkı kavradı ve "Dışarıdayım. Adamlarınıza beni bırakmalarını söyleyin," dedi.

"Burada taleplerde bulunamazsın, Arius Varisi," diye cevapladı Tristyn, son derece sıkılmış bir sesle.

"Beni bırakacaksın, yoksa şirketini Tessa'yı çevreleyen bu komploya dahil etmeye hazırım."

"Ne saçmalıyorsun sen?"

"Şirketiniz yalnızca hücresel verileri kontrol etmekle kalmıyor, aynı zamanda Devram'ın en önemli bilgilerinin tamamını da barındırıyor. Tessa'nın dosyaları açıkça kurcalanmış ve siz de onlarca yıllık inzivadan sonra aniden kamuoyunda tanınmaktan rahatsız olmuyorsunuz," dedi Theon.

"Bu çok saçma," diye homurdandı Tristyn sinirle. "Kimse sana inanmayacak. Şirketimin itibarı, çaresiz bir varisin

suçlamalarından daha güçlü."

"Bu benim için değil, seni kibirli pislik," diye tısladı Theon telefona. "Bu onun için."

"Faven'da. Her şey yolunda mı?"

Elbette onun Faven'da olduğunu biliyordu. Herkes Kaynağının bir hafta boyunca ortadan kaybolduğunu biliyordu.

"Bırak beni, Kara Kalp."

Karşı taraftan derin bir iç çekiş duyuldu. "Pekala. Otuz dakikanız var."

Theon, Luka'ya başını salladı ve ikisi binaya girdi. Onları karşılayan bir nöbetçi, yan odaya götürdü. Burada, büyü kullanılmadığını kanıtlamak için her ikisinin de sihirli imzalarını atmaları gerekiyordu. Ardından, iki nöbetçinin de onlarla birlikte en üst kata çıktığı bir asansöre bindiler.

Asansörden indiklerinde, onları bir kadın Mirasçı karşıladı. Daha uzun boylu, keskin hatlı bir kadındı ve onları karşılayan bir gülümsemesi, hele ki bir varis için reverans yapması hiç yoktu. Koyu saçları çenesine kadar kesilmişti ve çelik mavisi gözleri onları dikkatle süzdükten sonra, "Bu taraftan," dedi.

Onu bir koridor boyunca takip ettiler ve Tristyn Blackheart'ın bir duvar boyunca üç bilgisayar ekranıyla masasının arkasında oturduğu köşe ofisinin kapısını açtılar. İçeri girerken dizüstü bilgisayarını kapattı ve kadına başıyla selam verdi. Kadın da çıkarken arkasından kapıyı kapattı.

Tristyn ayağa kalkıp masanın etrafından dolaşırken, "Asansörden indiğin anda otuz dakikan başlıyor," dedi. Masaya yaslandı, kollarını kavuşturdu ve bekledi.

"Dosyalarını değiştirmekle hiçbir ilgin olmadığına inanmamı mı bekliyorsun?" diye sordu Theon, doğrudan konuya girerek.

"Hayır," dedi Tristyn kısaca.

"Yani onları değiştirdin mi?"

"Ben öyle bir şey söylemedim. Sadece bana inanmanı beklemiyorum dedim."

"Başka nasıl değiştirilecekti?" diye sordu Luka.

"Bu güzel bir soru. Cevabını henüz bulamadığım bir soru," diye yanıtladı.

"Uygun," dedi Theon kuru bir sesle.

"Pek sayılmaz," diye yanıtladı Tristyn omuz silkerek.

"Ve yine de çok endişeli görünmüyorsun."

"Endişeliyim ama tüm dosyalara erişimim olduğunu düşünüyorsanız, yanıyorsunuz. Şirket, kimsenin erişemeyeceği bir program oluşturmak için işe alındı. Onlar tatmin olmadan önce programa erişemeyeceğimi bile kanıtlamam gerekiyordu," dedi Tristyn.

"Peki bunlara kim erişebilir?" diye sordu Luka.

"Her Lord ve Leydi'nin bir ağı var ve aralarında ortak bir ağ da var. Sanırım cevap sensin," diye yanıtladı Theon'a dik dik bakarak.

"Bu ağları hiç duymadım," diye sertçe yanıtladı Theon.

"Buna inanmamı mı bekliyorsun gerçekten?" diye tekrarladı Tristyn.

Theon, sinirli bir şekilde ellerini ceplerine sokup ofise baktı. Kenarda sekiz kişilik bir konferans masası vardı. Masasının önünde iki sandalye vardı. İki tarafta Akropolis'e bakan yerden tavana pencereler vardı.

Sonunda Theon, "Miras Anneleri hakkında bilgiye erişiminiz var mı?" diye sordu.

"Evet."

"Cordelia hakkında elinizdeki her şeyi istiyorum."

Tristyn dilini şaklattı. "Bu işler böyle yürümez, Arius Varisi. Karşılığında bir şeye ihtiyacım olacak."

"Ne gibi?" diye çıkıştı Theon.

"Metroya bir yolculuk."

Theon şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Ne için?"

"Bu benim işim. Celeste Malikanesi Annesi Cordelia hakkında bulabildiğim her şeyi, karşılığında bir günlük refakatsiz metro yolculuğu karşılığında. Bir anlaşmamız var mı?" diye sordu Tristyn elini uzatarak.

"Bir anlaşma," diye yanıtladı Theon, elini kendi eline vurarak. Dirseğinin kıvrımının üzerindeki karıncalanma hissi, bu gece üstünü değiştirdiğinde İndirim İşareti'ni orada bulacağını söylüyordu.

Tristyn masasına dönüp dizüstü bilgisayarını tekrar açtı ve üç monitör canlandı. Theon, çeşitli programlara kod ve şifreler giren adama yetişemiyordu. Theon ve Luka çalışırken hiçbir şey söylemediler, ancak Theon, Tessa'nın bugün ne zaman arayacağını bilmediği için telefonunu tekrar kontrol etti.

Kapının çalınmasıyla ikisi de döndüler ama Tristyn ekrandan bir an olsun ayrılmadı.

"Evet, Maggie?"

Asansörde onları karşılayan kadın kapıyı iterek açtı. Theon ve Luka'ya baktıktan sonra, "Dreamlock Ormanı'nda kurtlar olduğuna dair haberler var," dedi.

Tristyn'in tek tepkisi, kapıyı tekrar kapatmadan önce mırıldanarak onaylamak oldu.

"Bunun bir önemi var mı?" diye sordu Theon, her ne yapıyorsa onu yapmaya devam ederken.

"Orada."

"Peki bu bilginin bedeli ne olacak?" diye sordu Theon karanlık bir şekilde.

"Hiçbir şey," dedi Tristyn omuz silkerek. "Benim değiller."

"Peki neden önemliler?"

"Onlar onun," dedi ve dizüstü bilgisayarını tekrar kapattı. "Her şeyi sana gönderdim. Sistemdeki sihirli imzana göre şifrelenmiş ve kodlanmış. Dosyaları yalnızca sen açabileceksin."

"Peki ya kurtlar?" diye sordu Theon.

"Peki ya onlar?"

"Önemleri nedir?"

Tristyn, "Dreamlock Woods yaban hayatıyla tanınmıyor" dedi.

"İçinde barındırdığı sihir yüzünden," diye araya girdi Luka.

"Kesinlikle," dedi Tristyn, masasının etrafından bir kez daha dönerek. "Buraya geldiğine göre, Tessa için yeni bir özel eğitmen aradığını duydum."

"Sen olmayacaksın," dedi Theon sertçe.

"Bu kadar içki içip pizza yersek hiçbir şey başaramayız," dedi Tristyn sırtarak. "Ama bir önerim var. Onu sana bir röportaj için göndereceğim."

"Tamam," dedi Theon gergin bir şekilde, ama şu anda Tristyn Blackheart'ın önerdiği birini işe almayı düşünmüyordu.

Kapı açıldı, kadın bir şekilde burada işlerinin bittiğini anladı. Theon, Luka'yı takip ederek dışarı çıktı.

"Aziz Orcas," diye seslendi Tristyn, Theon'un durup omzunun üzerinden geriye bakmasına neden oldu.

Onda bir şeyler değişmişti. Tüm tavrı daha karanlık, daha tehditkâr görünüyordu.

Kötü.

"Bugün yaptığın gibi beni bir daha tehdit edersen, kardeşin Arius'un yeni varisi olur," diye devam etti, hiç de hoş olmayan bir gülümsemeyle.

"Beni öldürebileceğini mi sanıyorsun?" diye alaycı bir şekilde sordu Theon, karanlığı ayaklarının dibinde birikiyordu.

Tristyn arkasını dönüp bilgisayarına döndü ve dizüstü bilgisayarı tekrar açtı. "Yıkım ya da kurtuluş. Seçim senin," diye cevapladı. "Çık dışarı."

Telefonu çalınca dikkati dağıldı ve Tessa'nın aradığı numaranın ekranda yanıp söndüğünü görünce Tristyn'den uzaklaştı.

"Tessa mı?"

"MERHABA."

"Asansöre binmek üzereyim. Bağlantı bir anlığına kesilebilir."

"Neredesin?"

"Lilura Soruşturması."

Hafif bir nefes sesi duyuldu. "Tristyn'i görmeye mi gittin? Neden?"

Asansörden inene kadar cevap vermeyi bekledi. "Onu görmeye gittiğimi nereden biliyorsun?" diye sordu ve dışarı çıktı.

"Yoksa neden oraya gidesin ki?"

"Çok büyük bir teknoloji şirketi" diye cevapladı.

Cevap olarak mırıldandı.

"Bugün erken arıyorsun."

"Evet."

"Her şey yolunda mı?"

"Sanırım."

"Yarın yolun yarısı."

"Harika," diye mırıldandı.

"Yeterince yiyor musun?"

İçini çekti. "Evet, Theon. Beni besliyorlar, yıkıyorlar ve her şeyi yapıyorlar. Evcil hayvanına da iyi bakıyorlar."

"Ben öyle demiyorum—"

"Luka yakınlarda mı?"

Theon, kollarını kavuşturmuş onu izleyen arkadaşına baktı. Kaşlarını kaldırdı.

"Burada," diye cevapladı Theon.

"Onunla konuşabilir miyim?"

Hiçbir şey söylemeden telefonu Luka'ya uzattı. Sertçe alıp kulağına götürdü.

"Merhaba?"

Konuşurken bir sessizlik oldu. Theon'un, kendisine iki kelime bile söyleyememesine rağmen Luka'ya kısa bir konuşma yapabildiği gerçeği karşısında sinirlenmesine neden olan uzun bir sessizlik.

"Bence bu mantıklı bir varsayım," dedi Luka, tekrar duraksamadan önce. "Hayır, bunu yapma-" Bir duraklama daha. "Tessa-" Bir duraklama, ardından uzun bir iç çekiş. "Bunun için geri dönene kadar bekleyemez misin?" Bir

duraklama daha. "Evet, bekleyebilirim... Hayır... Tanrı aşkına, Tessa. Zaten evet dedim."

Bir sessizlik daha oldu ve sonra sinirli bir şekilde homurdanarak telefonu Theon'a geri verdi.

"Tessa-" diye söze başladı.

"Dün gece bir rüya gördüm" diye duyurdu.

"...nasıl bir rüya?"

"Dün bana rüya görüp görmediğimi sormuştun. Gördüm."

"Konu neydi?" diye sordu Luka'yı araçlarına kadar takip ederken.

"Saadet."

Theon hiçbir şeye takılıp sendeledi, biraz sendeledi. "Neden Felicity'yi rüyanda görüyorsun ki?"

"Bilmiyorum. Sen..."

"Ben neydim?"

"Hiçbir şey. Hiçbir şey."

"Tessa—"

"Gitmek zorundayım."

Hat kesildi ve Theon telefonunu kucağına bıraktı. Araca ne zaman bindiğini bilmiyordu.

"Ne oldu?" diye sordu Luka, park yerinden geri geri çıkmak için beklerken.

"Ben de sana aynı şeyi sormalıyım. Bu da neydi böyle?"

"Eğitimi," diye yanıtladı Luka, aracı geri vitesine takarak.

"Sanki bundan daha fazlasıymış gibi geldi."

Telefonu tekrar çaldı ve gözleri ekrana kaydığında öğle yemeğini kaybedeceğini düşündü.

Saadet.

Tessa biliyor, diye düşündü.

Ya da en azından öyle olduğundan şüpheleniyordu.

Bu yüzden hiç Match sözleşmesi hakkında soru sormamıştı.

Aman Tanrım.

TESSA

Derin bir nefes alan Tessa, ışığına odaklandı ve onu tekrar içine çekti. Enerji hâlâ cızırdıyordu. Parmak uçlarında hissedebiliyordu, hâlâ zorlanıyordu.

"Hayır," dedi eğitimci. "Bırak onu. Şimdilik ışığa odaklan."

Söylemesi kolaydı. O bir Achaz Mirası'ydı. Rordan'ın kuzeni falandı ve Dagian'ı büyü konusunda eğitmişti. Ama bir Achaz Mirası, onun tüm yeteneklerine sahip değildi.

İçeride yağmur yağdırmayı başaramadılar.

Ya da bir fırtına çağır.

Gücü alevlenince yüzünü buruşturdu, sonra Dagian'ın küfürlerini duyunca gözleri açıldı.

"Görüyorum ki iyi gidiyor," dedi varis gergin bir şekilde, kollarını kavuşturmuş bir şekilde ve eğitim odasının taş zemininde beliren küçük bir çatlağa doğru yürüyordu.

"Odaklanmamı kaybettim," diye mırıldandı Tessa, avuç içleri hâlâ hafifçe parlayan parmaklarını esneterek. Bakışları, kapının yakınında nöbet tutan ve sadece belirli kişilerin içeri girmesine izin vermesi talimatı verilen Dex'e kaydı.

"Elbette," dedi Dagian ciddi bir tavırla.

"Hepimiz sihirle oynamanın onu kullanmaktan farklı olduğunu biliyoruz," dedi Rordan, Lord ağır taş kapıdan içeri girerken hepsi arkasını dönerken, Dysani de

arkasındaydı. Buradaki ilk gününden sonra, Lord'u sadece akşam yemeklerinde gördü. Eğitiminde veya Faven turlarında asla.

Eğitmen belinden eğildi ve Tessa hemen bakışlarını indirip ellerini önünde sıkıca kenetledi.

"Kullanmak için bir nedene ihtiyacı var. Kontrol et," diye devam etti Rordan, oğlunun yanında dururken.

Tessa hafifçe kaşlarını çatı. "Onu kontrol etmem için bir sebebim var. Bununla kimseye zarar vermek istemiyorum."

"Ve bu takdire şayan," dedi Rordan gülümseyerek. "Ama Miras gücü tanrıların gücüdür. Kullanılması gerekir. Bunu gerektirir. Bunu hissediyorsundur herhalde?"

"Evet, ama..." Teninin altında sihrini hissederek sustu.

Huzursuz.

Heyecanlı.

Arayış.

"Gücümüzün ne olduğunu düşünüyorsun?" diye sordu Rordan, tıpkı Theon'un karanlığı gibi, ışığı parlayarak içinden dışarı doğru süzülüyordu. Sanki altın sarmaşıklarmış gibi kıvrılarak odanın duvarlarına tırmanıyordu. Saf ışıktan oluşan parlak beyaz çiçekler açmış, saraydaki tüm apliklerdeki küreler gibi parlıyordu.

Çok güzeldi.

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Tessa.

Rordan, "Tanrıların tüm gücü Kaos'tan gelir" dedi.

"Tanrılar Kaos'tan geldi," dedi Tessa.

"Ah, evet, oradan geldiler. Ama yetenekleri de öyle. Peki ya İlkler? Onlar da Kaos'un ta kendisi," dedi Rordan. "Aynı güç, yavrularına da sızıyor. Tabii ki, özellikle de Miras söz konusu olduğunda, sulandırılmış bir şekilde. Ölümlü kan, Kaos'u zayıflatır. İşte bu yüzden Eşleşmelerimiz konusunda bu kadar titiziz."

Tessa kaşlarını çatı. Miras'ın, özellikle de yönetici ailelerin, Eşleşmeler konusunda neden bu kadar stratejik davrandıklarını biliyordu. Ölümlü kanı, soylarından mümkün olduğunca silmek istiyorlardı.

"Ancak tüm planlarımıza rağmen ölümlü soy devam edecek ve bu nedenle Legacy sonsuza dek dezavantajlı olacak," diye devam etti Rordan.

Dezavantajlı mı?

Böylesine saçma bir iddiaya gülmemek için kendini zor tuttu.

Ama ona yine bilmiş bir gülümseme gönderdi. "Böyle bir şey söylediğim için hayal gördüğümü düşünüyorsun, ama şunu bir düşün, Çocuk. Perileri tanrılar tasarladı. Onlar büyülü varlıklar. Periler de dahil olmak üzere tüm büyülü varlıklarda Kaos vardır. Güç oradan gelir, peki ya Periler?" Dysani ve Sasha'nın Efendilerinin yanında durduğu yeri işaret etti. "Soylarına ölümlü kanından kimse girmiyorsa, bir zayıflıkları da yok demektir, değil mi?"

"Hâlâ tanrıların soyundan gelmiyorlar," diye savundu Tessa. "League'in soyundan gelen orijinal yarı tanrılar bile Perilerden daha güçlü olmalıydı. Bir tanrı veya tanrıçanın doğrudan soyundan geliyorlardı."

"Doğru," diye kabul etti Rordan. "Ama Miras ölümlülerle üremeye devam ederse, Periler de diğer Perilerle üremeye devam ederse, sonunda hangisi daha güçlü olacak? Ve iki güçlü Perinin çocuğu olursa? Yeteneklerinizin ne kadar güçlü olduğunu belirleyen, kanınızdaki Kaos'tur."

"Affedersiniz ama bu dersin nereye varacağını anlamıyorum," dedi Tessa, hayal kırıklığını bastırmaya çalışarak. Buraya bu gücü nasıl kontrol edeceğini öğrenmek için gelmişti, Miras hakkında bir tarih dersi almak için değil. En azından şimdilik. Bu akşamki akşam yemeği sohbeti bu olamaz mıydı?

"Önemli çünkü Kaos güce çekilir. Kişi ne kadar güçlüyse, o kadar çok arzular. Kaos her zaman daha fazlasını ister ve sen güçlüsün canım," dedi Rordan, ışığı ona doğru uzanıp kendi gücünün beklentiyle titremesine neden olarak.

Çok fazlaydı. İçinden taşarak çağıran güce doğru koşarken, onu durduramadı. Ama onun hiçbir kontrolü olmadığı yerde, Rordan'ın kontrolü tamamen ondaydı. Bir

anda, gücünün tüm izleri yok oldu ve geriye sadece odada enerji parıltıları ve güç kıvılcımlarıyla çıtırdayan ışığı kaldı.

"Yeteneklerin üzerinde en çok kontrol sahibi olduğun bir zamanı anlat bana," dedi Rordan, onun kalan büyüsüne bakarak. Bundan çekinmiyordu. Işığının arasında yürürken endişe veya gerginlik değil, hayranlık ve memnuniyet vardı.

"Hiçbir zaman bunun üzerinde kontrolüm olmadı," diye cevapladı, büyüsünü geri çekmeye çalışarak.

"Bunun doğru olduğunu sanmıyorum," dedi Rordan bilmiş bilmiş. "Ortaya Çıkış Töreni gecesi mi?"

"Bu kontrol değildi," dedi Tessa.

"Ve yine de bunu bir Arius Varisini korumak için kullandın," diye karşılık verdi.

"Ben yapmadım—"

Ama yapmıştı.

Nöbetçiler peşine düşmüştü. Axel için. Onları geriye doğru fırlatmıştı. Tıpkı Theon ve Axel'a otoparkta yaptığı gibi.

Nehir kıyısında da kontrolü elinde tutuyordu. Augury ilk saldırdığında. Elbette, gruplar oradaydı ama o gece karşılık vermek de istememişti. Luka haklıydı. Yaşayıp yaşamadığını ya da sonunun gelip gelmediğini umursamamıştı ve gücü de aynısını yapmıştı.

Peki ya Augury son kez eğitim arenasına saldırdığında? O gece kullanmıştı. Ne yapacağını, nasıl kullanacağını tam olarak biliyordu. Ama aynı zamanda kendini büyüsüne kaptırmış, tamamen kaybetmişti. Büyüsünün kontrolü ele geçirmesine izin vermişti ve istediği bu değildi.

"Kendini koruman gerektiğinde kullanırsın," dedi Rordan, bir şekilde ona daha yakın bir şekilde. "Bu tehdit ister fiziksel ister duygusal olsun. Öfkeliyken ortaya çıkmasının sebebi bu. Gücümüz duygularımızla bağlantılı. Hissettiklerimizi hissediyor ve ikinizi de korumak için ne gerekiyorsa yapacak. Kaos'umuzun da ona benzer şeylere yönelmesinin sebebi bu. Çünkü insan ne kadar çok güce sahipse, kendini o kadar iyi koruyabilir."

"Yani onu yalnızca tehdit edildiğimde mi kontrol edebileceğim?" diye sordu, bu sözlerden hoşlanmamıştı.

"Hayır, ama senin için öğrenmenin en iyi yolunun bu olacağını düşünüyorum."

Ondan bir adım geri çekilirken gözleri kocaman açıldı, gücünün vücudunda nasıl bir his yarattığını hatırladı. Sonra Lord Jove, "Dagian mı?" dediğinde resmen paniğe kapıldı.

Varis yüzünde bir sırıtışla öne çıktı ve Tessa'nın düşünebildiği tek şey, ona saldırdığı, onu azarladığı ve onu acı içinde dizlerinin üzerinde tuttuğu değerdirmeydi.

"Hayır," dedi başını sallayarak, ani tedirginliğine karşılık büyüğü çoktan artmıştı.

"Bir Peri mi olmasını isterdin?" diye sordu Rordan. "Daha az güçle mi başlasam? Çeviklik mi?"

"Hayır!" diye soludu Tessa, bakışları kenarda metanetle duran adama kaydı. Adam ona sert bir bakış attı.

"O zaman devam et," dedi Rordan, avucunda güç biriken Dagian'ı işaret ederek.

"Bekle!" diye bağırdı Tessa. "Bekle! Lütfen!"

Ama beklemek yoktu.

Güç ona çarptı ve onu uçurdu. Luka ile antrenman yaparken her zaman yaptığı gibi, ciğerlerinden çıkan havayla sırt üstü yere indi. Nefes almaya çalışarak öksürdü.

Dex'in sesi ona ulaştı. "Gücünün seni korumasına izin ver, Tessa."

Ama gücünün kontrolünü ona vermek istemiyordu. Theon onu oradan geri getirmek için burada değildi ve orada ne kadar uzun süre kalırsa, kendinden o kadar çok şey kaybedecekti.

Damarlarında, kemiklerinde, ruhunda daha fazla acı hissetti.

"Dur!" diye soludu. "Daha çok çabalayacağım."

"Ama asla yeterli olmuyor, değil mi?" diye sordu Dagian, tepesinde dikilirken görüş alanına girerek. Başını yana eğdi. "Deneyebilirsin, deneyebilirsin ama asla yeterli

olmayacaksın. Belki de Kaynak olarak kalman en iyisidir. O zaman en azından biri kanındaki o gücü kontrol edebilir."

"Daha fazla zamana ihtiyacım var," diye tekrar nefes nefese söyledi, ellerinin ve dizlerinin üzerine doğrulurken.

Dagian onun yanına çömeldi, sesi alçaldı. "En çaresiz olduğun zamanı biliyor musun? Seni önemseydiğini düşündüğün kişilere saldırdığımda."

"Onlar beni önemsiyorlar," diye tısladı, ellerinde ılık titreyordu.

"Bazıları yapıyor. Bazıları yapmıyor. Aradaki farkı nasıl anlayabilirsin? Seni kimin kullandığını, kimin kurtarmaya çalıştığını nasıl anlayabilirsin?"

"Beni mi kurtaracaksın? Neyden?"

Dagian'ın ona doğru eğilip kulağına fısıldadığı tebessümü tüyler ürperticiydi: "Kendin."

Sonra onun gücü etrafını sararken, tenini ısırırken, onu tırmalarken çığlık atıyordu.

"Gücünü görmem gerek, Tessalyn," diyordu Dagian, büyüsünün daha fazlası onun içine akıyordu.

"Dur!" diye bağırdı. "Lütfen!"

Onu kurtaracak kimse yoktu. Kimse gelmiyordu. Dex hiçbir şey yapmazdı. Theon hiçbir şey yapamazdı. Rordan bunu istiyordu. Burada olmasının sebebi buydu. Yeteneklerinin sınırlarını görmek için.

"Tessa! Gücünle karşılık ver! Bunu kendi başına yapamazsın!" Dex ona bağıırıyordu ama zihninde yankılanan Luka'nın sesiydi.

Kendin için mücadele etmeye başla.

Karşı koy.

Ama nasıl yapacağını bilmiyordu.

Kimse ona nasıl karşılık vereceğini öğretmemişti. Sadece teslim olmayı öğretmişti. Olduğundan daha az olmayı. Başkası parlasın diye, sahip olduğu her şeyi, tüm ışığını karanlığa gömmeyi.

Ona sadece yeterli olmadığı söylenmişti.

Çok vahşi.

Çok dürtüsel.
Çok fazla uğraş.
Kontrol edilemez.

Böylece kendisinden beklenen oldu ve gücünü ortaya koydu.

Hepsi.

Ve bu, eğitim odalarında gücüne boyun eğip istediğini almasına izin verdiği gibi değildi. Bu, büyüsunü çağırması, onu varlığının derinliklerinden çekip çıkarmasıydı. Vahşi ve evcilleşmemiş her parçasından.

Bu, onun gücüne fısıldadığı ve ona borcunu almasını söylediği bir şeydi.

Dagian'ın büyüsunünün tekrar ona çarptığını hissetti, ama kendi gücünden oluşan bir duvara çarptı. Başını kaldıran Dagian, ona gülümserken yüzü soldu. Hâlâ dizlerinin üzerindeydi ve yere çarpmadan önce bir elini kaldırdı. Avucundan bir şimşek fırladı, yerde sekerek bir çatlak oluştu. Altın sis yükselmeye başlamadan önce ışık parladı.

"Baba?" diye seslendi Dagian, sesinde huzursuzlukla, ondan bir adım geri çekilirken, sonra bir adım daha.

Ayağa kalktı, giydiği ayakkabıları çıkarırken çatlak genişledi, çıplak ayaklarının altındaki taş zemin serindi. Başka bir düşünceyle, avucundan ışık yayıldığını hissetti. Ama ışık Dagian'a çarpmadı. Etrafını sardıktan sonra onu öne doğru sürükledi, ayakları tutunacak bir yer ararken dehşet içinde çığlık attı.

Tam önünde durduğunda, başını eğip onu inceledi. "Görmek istediğin bu muydu, Dagian?" dediğinde sesi o ürkütücü tonu koruyordu.

"Evet," dedi, onun gücüne karşı direnerek.

Onun büyüsunünün de mücadele ettiğini, ışığına karşı koyduğunu hissedebiliyordu ve bir an sonra, etrafına dolanmış bir şekilde gücüne yıldırım gönderdiğinde bir küfür savuruyordu.

"Yeter!" diye hırladı. "Baba!"

Ama elini ağzına koydu, altın rengi gözleri şaşkınlıkla büyüdü. "Yardım çağrılarına kimse cevap vermiyor," dedi kısaca. "Yardım için çığlık atamazsın."

"Sanırım bugünlük bu kadar yeter, Tessa," dedi Rordan'ın sesi. Sakindi ama talep ve düzen doluydu. Gözlerini kısarak ona döndü.

Dex, dudaklarında hafif bir gülümsemeyle yanındaydı. "İyi iş çıkardın, Tessie."

"Senin sayende hayır," diye karşılık verdi.

"Bu senin içindi," diye cevapladı, Dagian'ın etrafında hâlâ sarılı olan büyüsünü inceleyerek.

"Bu ne anlama gelir?"

"Bu, neler yapabileceğini bilmen gerektiği anlamına geliyor," dedi Rordan, kendi gücü ortaya çıkıp yavaşça tekrar ortaya çıkarken. "Yeteneklerinin tüm derinliğini anlamam gerekiyordu. Sanırım daha fazlası var," diye ekledi, bakışlarını yerdeki yarığa indirerek. "Ama şimdilik bu kadarı yeterli. Onu serbest bırakabilirsin."

"Bırak onu?" diye tekrarladı, gücü Dagian'ın etrafında daha da yoğunlaşıyor, onun acı içinde inlemesine neden oluyordu.

"Tessie," diye yalvardı Dex, elini uzatarak. "Bırak onu. Çok güzel yaptın. Seninle gurur duyuyorum."

Sözleriyle ne yapacağını bilemeden uzun bir süre ona baktı. Tüm oda gergindi. Dysani, Efendisini korumaya hazırlanarak etrafında dönüyordu. Sasha endişeleniyordu, henüz Dagian için savaşmak zorunda kalmamıştı ama başının dertte olduğunu hissediyordu. Eğitim kenarda duruyordu, Tessa'nın elinde sımsıkı tuttuğu bir şeyi göremiyordu.

"Sen güçlüsün Tessa, ama ben daha da güçlüyüm," dedi Rordan, gücü yavaşça Tessa'nınkinin üzerine bir battaniye gibi yayılarak. Büyüsünü sardı ve oğlunun elinden nazikçe çekti. "Birlikte geçireceğimiz birkaç günümüz daha var. Bunların sana faydalı mı yoksa rahatsız edici mi olacağına sen karar ver."

Derin bir nefes verip gücünü geri yönlendirmesine izin verdi. Bu yanlış hissettiriyordu. Theon'un büyüünü yönlendirmesi gibisi yoktu. Bu düşünceyle aralarındaki bağ sarsıldı. Buradayken sakın kalmayı başarmıştı, günlük telefon görüşmeleri ondan bu kadar uzakta olmanın rahatsızlığını hafifletmeye pek yaramıyordu. Ama sonunda Rordan haklıydı. Hâlâ ondan daha güçlüydü.

Ama gücü tekrar içine çökerken, başka bir şey hissediyordu. Sanki onu çağırmasını bekleyen bir şey. Sihrinin yatışmasından daha fazlası, herkesin onu kontrol altına aldığına inanmasına izin vermekten memnun.

Şimdilik, güzel sözler söylemelerine izin verecekti. Şimdilik, onun uysal olduğuna inanmalarına izin verecekti.

Çünkü burada sırlar öğreniyordu ve keşfedilecek daha çok şey vardı.

"Nefes al, Tessie," dedi Dex, kolunu onun omzuna atıp sıkarak.

"Tamam. Nefes al," diye tekrarladı, derin bir nefes almaya çalışarak. Rahibe Cordelia'nın nefesini tuttuğunu hissediyordu. Her nefes alışı çok kısaydı.

Dex kaşlarını çatarak ona baktı. "Hızlı nefes alıp vereceksin."

"Bunların neye benzediğini biliyorsun," dedi, alnında ve ensesinde terlemenin belirlediğini hissederek.

O sabah büyüyle daha çok çalışmıştı. İki gün önce eğitim odasında geçirdiği zamandan sonra biraz daha kolaylaşmıştı. Gücünü Dagian'a salması, ona büyüü nasıl çağıracağını öğretmişti. Onu nerede bulacağını göstermişti. Şimdi tek yapması gereken, küçük miktarlarda nasıl salacağını öğrenmekti. Şu anda, tek istediği birkaç damlayken kuyuya bir kova daldırmak gibiydi.

"Bu farklı olacak. Her zaman burada olacağım," dedi Dex.

Tessa cevap vermedi, elindeki serumun olduğu yeri kaşıdı. Hiçbir şeye bağlı bile değildi. Ne olur ne olmaz diye

oradaydı. Bu farklı görünüyordu ama bunu uygulayan o değildi. Normalde ona direncini azaltacak bir şey verirlerdi ama gücü titriyordu. Aynı endişeyi o da hissediyor ve tıpkı Rordan'ın söylediği gibi onu korumaya hazırlanıyordu.

"Biraz su veya başka bir şey alabilir miyim?" diye hırıltılı bir sesle sordu, ciğerlerinin daha fazla genişlemesini sağlamaya çalışarak.

"Elbette," dedi Dex, bir Fae'ye biraz getirmesini işaret ederek.

"Artık başka Perilere de emir mi veriyorsun?" diye sordu, pencereye doğru gidip iterek açtı.

"Şu an seni yalnız bırakmak istemiyorum."

Küçük yağmur damlaları düşerken başka bir şey söylemedi ve elini pencereden dışarı uzattı, serin suyun onu biraz rahatlatacağını umuyordu.

Olmadı.

İki gün daha.

Kendini böyle düşünürken buldu.

İki gün daha ve gidebilirdi—

Tessa derin bir nefes aldı. Orası ev değildi.

Evde değildi.

Kapının sesini duyunca irkildi, arkasını döndüğünde Lord Jove ve bir kadının içeri girdiğini gördü, Dysani de bir adım gerisindeydi.

Yeni kadın büyüleyici bir güzelliğe sahipti. Uzun boylu ve narindi, soluk tenliydi ve omzunun üzerinden basit bir örgüyle örülmüş simsiyah saçları vardı; altın tellerden oluşan bir tutam. Altın elbisesi hareket ettikçe yerde hışırdıyor, bileklerindeki altın bilezikler her adımda hafifçe şingirdadı. Parlak menekşe rengi gözler ona dikildi ve dudaklarında bir gülümseme belirdi.

Bir rahibe.

Tessa, önlerinde durduklarında içgüdüsel olarak geri çekildi. Dex derin bir şekilde eğildi, muhtemelen o da eğilmeliydi, ama aniden tekrar nefes almak çok zorlaştı.

"Günaydın Tessa," dedi Rordan sıcak bir şekilde ve ona bir bardak su uzattı. "İçecek istediğin söylendi."

Boğazı kurumuş bir halde zorlukla yutkundu, titreyen eliyle bardağı adamın elinden aldı.

"Teşekkür ederim, Lordum," diye fısıldadı, sanki bir uyarıda bulunur gibi gücü tekrar titreşti.

Rordan sadece gülümsedi.

"Sizi Elowyn'le tanıştırayım," dedi rahibeyi işaret ederek.

"Peri olmayan Kaynak," dedi Elowyn, sesi diğer rahibeler kadar melodikti. "Hakkında çok şey duydum."

Tessa hafifçe gülümsedi.

Elowyn'in dudakları hafifçe kıvrıldı. "Endişelisin. Bu anlaşılabilir bir durum."

Hiçbir şey söylemedi ve Dex su bardağını almak için uzandı. Tek bir yudum bile içmemiştii.

"Elowyn, Faven'daki Baş Rahibe'dir," dedi Rordan. "Çoğunlukla Achaz Krallığı için çalışsa da, Zinta soyunun en güçlüsüdür ve tüm krallıklar tarafından tüm diyarı ilgilendiren konularda sık sık ona danışılır."

"Benim gibi," dedi Tessa temkinli bir şekilde.

"Endişelenecek bir şey yok canım," diye devam etti, Dex'in etrafından dolanarak elini tuttu ve onu öne doğru çekti.

"Saygılarımla efendim, ama yanılıyorsunuz."

Hafifçe kıkırdadı. "Endişeni anlıyorum. Geçmişteki değerlendirmeler şüphesiz rahatsız ediciydi."

"Ve bu olmayacak mı?" diye sordu, onu kanepeye doğru götürürken.

"Eskisi gibi değil," diye cevap verdi ve onu oturmaya yönlendirdi.

Bu ne anlama geliyordu?

Elowyn, "Önceki değerlendirmeleriniz, hangi elementle ortaya çıkacağınızı değerlendirmeye yönelikti," dedi. "Şu an bildiklerimizi bilerek, yöntemlerimizi sizin için daha rahat hale getirmek üzere ayarlayabiliriz."

"İyi olacaksın Tessie," dedi Dex, sesinde hafif bir sinirlilikle. "Mirastaki değerlendirmelerde olduğu gibi yalnız değilsin sanki."

"Tamam," diye mırıldandı, dizi titremeye başlamıştı. Rordan'a baktı. "Daha sonra Theon'la konuşabilecek miyim?"

"Elbette canım," diye cevapladı. "Bu bağın senin için rahatlatıcı olacağını biliyorum."

"Umarım yakında bu sorun ortadan kalkar," diye ekledi Dex, ağzını ince bir çizgi haline getirerek.

Elowyn yeniden belirdi. Tessa nereye gittiğinden ve ne yaptığından bile emin değildi ama elinde bir fincan çay tutuyordu. Çayı ona uzatarak, "Tek yapman gereken içmek, Tessalyn," dedi.

Tessa bardağı alıp ellerini etrafına doladı. Bardak sıcaktı ama büyüsu parlayarak bir bariyer oluşturdu.

"Bu kadar mı?" diye sordu, sıvıya bakarak. Portakal ve tarçın kokuları ve altta yatan bir tatlılık. Bakışları Achaz Lord'a kaydı. "Buraya geldiğimde bana verdiğin çayın aynısı. Her gece içtiğim çay."

"Öyledir," diye onayladı.

"İçinde ne var? Ve bunun amacı ne?" diye sordu, kapaklı serum kateterini tutan elini kaldırarak.

"Sadece bir önlem. İç, Tessie," diye araya girdi Dex, kupaya anlamlı anlamlı bakarak. Bu, bir rahatsızlık belirtisinden öteydi. Şimdiyse düpedüz bir can sıkıntısıydı ve içindeki bir şey, adamın sözlerinin tamamen küçümseyiciliğini fark etti.

Elinde tuttuğu çay fincanı paramparça oldu, parçaları uçtu. Bir ışık huzmesi Dex'in göğsüne çarpıp onu geriye itmeden önce enerji çatırdadı. Gözleri öfkeli bir ifadeye bürünmeden önce kocaman açıldı. Ama sorun değildi. Dex de aynı derecede öfkeliydi.

"Soru sorma hakkım var Dexter," diye öfkeyle ayağa kalkıp ona doğru yürüdü. Ne yaptığını bile bilmiyordu. Sadece o enerji, elinde kıvrılıp ham bir şimşek kırbacına

dönüşmeden önce oradaydı. Diğer elinde ışık birikmiş, aralarında beyaz közler dans ediyordu. Büyüsünün çılgınlığının onu daha fazlasını almaya ittiğini hissedebiliyordu.

"Haklı," dedi Rordan sakince ve Tessa'nın bakışları ona kaydı. Dysani, elinde buzdan bir hançerle, Efendisini korumaya hazır bir şekilde karşısında duruyordu. Elowyn de yanındaydı ama en ufak bir etkilenmişe benzemiyordu. "En başından beri ne dedim? Bu, bizden çok senin için. Neler yapabileceğini bilmeyi hak ediyorsun. Nereden geldiğini. Kim olman gerektiğini."

Gözleri kısıldı, gücü ona doğru yaklaşıyordu. Dysani gerildi, diğer elinde bir buz hançeri daha belirdi.

"Bu anı bekliyordum," diye devam etti Rordan. "Gelmeyeceğinden korkmaya başlamıştım."

"Hangi an?" diye sordu Tessa, sesi sertti ve hâlâ artan gücün çınlamasıyla yankılanıyordu.

"Alman gerektiğini anladığın an," dedi Rordan. "Cevap mı istiyorsun? İçtiğin çay, çaydan daha fazlası. İçinde bir iksir var. Aradığın cevapları bulman için seni hazırlayan bir iksir."

Tessa yere, çıplak ayaklarıyla bastığının farkında bile olmadığı kırık cam parçalarına baktı.

Tıpkı bir şarap mahzeninde, teninin içinde cam olduğunu fark etmediği zamanlar gibi.

"Daha fazlasını getir, olur mu Elowyn?"

Rahibe, Tessa'nın daha önce fark etmediği eşyalarla dolu bir masaya doğru ilerledi.

"İçmek istemiyorum," dedi Tessa.

"Tessa, bu-" diye başladı Dex, ama Rordan onu susturmak için elini kaldırdı.

"Bunu yapmak zorunda değilsin, Tessa," dedi Achaz Lordu.

"Ben... yapmıyorum mu?" diye sordu, büyüğü şaşkınlıktan sarsılmıştı.

"Elbette hayır," diye yanıtladı. "Eğer bu cevaplarla henüz yüzleşmek istemiyorsanız, bu gayet anlaşılabilir bir durum. Gerçek, çetrefilli bir iştir."

Kaşları çatıldı. "Gerçekte aldatıcı hiçbir şey olmamalı. Gerçekler gerçektir."

"Ah, peki ya gerçeklerle yüzleşmek? İşte asıl zorluk burada. Ve bu gerçeklerle ne yapacağına karar vermek? İşte en büyük yük bu, değil mi?" dedi Tanrı, gücü yavaşça onu bir kez daha sararken. "Pek çok insanı gerçeği aramaktan alıkoyan da budur. Onu öğrenmenin beraberinde getirdiği seçimler vardır."

"Seçenekler mi?" diye tekrarladı Tessa.

"Öğrendiğin bilgilerle ne yapacaksın?" diye sordu Rordan. "Kucaklayacak mısın? Yoksa savaşacak mısın? Ve bedeli ne olacak?"

"Ben..."

Seçim yapma şansı yoktu. Nasıl seçeceğini bile bilmiyordu. Birisi her zaman onun için seçim yapmıştı. Rahibe Cordelia. Bir rahibe. Dex. Theon.

"Benim karar vermemi mi istiyorsun?" diye sordu Tessa sonunda.

"Ama tabii ki," diye cevapladı, gücü onunkileri yatıştırırken.

"Ya sana inanmazsam?" diye sordu çenesini kaldırarak.

"Bu da senin tercihin."

Tanrı'nın altın bakışlarını tutarken büyü kayboldu, ışık ve enerji yok oldu. "Çay. Ne işe yarayacak?"

"Bırakın sihriniz olması gerekeni yapsın. Olması gereken gibi olsun."

"Yakar mı? Marks'ın toniği gibi mi?"

"Hayır, Çocuğum," diye cevapladı Elowyn, yeni bir fincanla yaklaşarak. "Ama seçimlerini kolaylaştıracağını düşünüyorum."

Rahibe kadehi ona uzattı ve Tessa tereddütle bir kez daha kadehi ondan aldı. "Benim seçimim mi olacak?" diye tekrarladı.

"Seninle Kan Yemini yapmamı ister misin?" diye sordu Rordan.

Şok içinde dalgalandı. "Ciddi olamazsın," diye patladı.

"Ama öyleyim," diye cevapladı, Dysani'den buz hançerlerinden birini alırken. "Bu hafta burada geçirdiğiniz süre boyunca ne öğrenirseniz öğrenin, bu bilgiyle ne yapacağınıza dair seçimi tamamen sizin yetenekli ellerinize bırakacağıma yemin ediyorum."

Hançeri ona uzatmadan önce avucunu kesti. Dex çayını içerken o da aynısını yaptı ve kanayan avucunu Lord'un avucuna dayadı. Avuçlarından beyaz bir ışık huzmesi yayıldı ve Tessa yeminin varlığının derinliklerine yerleştiğini hissetti. Hiçbir yemin etmemiştir, oysa Achaz Lordu bozarsa gerçekten olumsuz sonuçlar doğuracak bir yemin etmişti.

Ve ona bu yemini etmişti.

"Artık mesele hallolduğuna göre," dedi Rordan, hançeri Dysani'ye geri verirken. "Bugün çayla ne yapmayı düşünüyorsun?"

Dex'in elindeki kupaya baktıktan sonra, hâlâ kanayan avucuna bir kez daha baktı. Ne olursa olsun, istediği gibi kullanabilirdi. Bir seçenek. Ona sunduğu şey buydu.

İyi niyet göstergesi.

Bir özgürlük.

"Ben içerim," dedi ve bardağa uzandı.

"Mükemmel," dedi Rordan. "Oturmanı öneririm canım."

Onun tavsiyesini dinleyip kanepeye yaslandı ve derin bir nefes aldı.

"Sadece iç," dedi Elowyn. "Ve vücudunun doğal tepkisini vermesine izin ver."

Rahibelerin değerlendirmelerde hep söylediği aynı sözler.

Bardağı dudaklarına götürüp içerken bunu düşünmemeye çalıştı.

AXEL

"Ne demek burada değil?" diye hırladı Axel, gölgeleri nöbetçiyi duvara doğru itip orada tutuyordu.

Erkeğin gözleri kocaman açılmıştı, büyüü onu korumaya çalışıyordu ama Axel'in gölgeleri onu bir kenara itti.

"Arius Varisi onu aldı," dedi nöbetçi sert bir şekilde.

"Theon onu aldı mı? Ne zaman?" diye sordu Axel.

"Bilmiyorum. Bir saat önce mi?"

"Bilmiyor musun?" diye tekrarladı Axel. "Perilerin nerede olduğunu bilmek senin işin değil mi? Özellikle de bir krallığın ele geçirdiği güçlü bir ateş Perisi'nin?"

"Evet, ama-"

Axel onu çoktan kenara itip uzaklaşıyordu. Bahanelerini duymasına gerek yoktu. Telefonunu çıkarıp tekrar açtığında, nöbetçinin söylediklerini doğrulayan kısa mesajı gördü. Theon, Katya'yı bir saatten biraz fazla bir süre önce almıştı ve Pantheon'daki kamu arşivlerine gitmişlerdi. Elbette, erzak dağıtımına birkaç gün kala Akropolis'in arka sokaklarında daha fazla kan bulmaya çalıştığı için mesajı kaçırmıştı. Müşteriler onu gizli bir nöbetçi falan sanmasın diye telefonunu orada hep kapatırdı. Zaten zaman kaybıydı. Kimseyi bulamamıştı.

Ağzından küfürler mırıldanarak Pantheon'a doğru ilerledi, güvenlik kontrolünde bile durmaya tenezzül

etmedi. Arkasında bıraktığı gölgeler, kim olduğu hakkında yeterince şey söylüyordu. Koridorlarda ağır ağır ilerleyerek alt katlara çıkan merdivenleri kullandı. Nereye gittiğini biliyordu, ama bilmese bile, Kat'in kokusu onu bulur ve ona götürürdü.

Pantheon arşivlerini koruyan alimler, ana avluya dalarken ona kötü kötü baktılar ve o da sessizce kendini azarladı. Sanki Kat'ı rastgele biri getirmiş gibi değildi. Tanrı aşkına, o Theon'du ve yine de nöbetçi, Katya'nın orada olmadığını söylediğinde hissettiği mutlak paniği hissedebiliyordu.

Onları arka taraftaki uzun bir masada, yan yana, aralarına kitaplar yayılmış halde buldu. Kat, adamın yaklaşmasını görünce hemen başını kaldırdı, adam ilerledikçe gülümsemesi soldu.

Axel tek kelime etmeden diğer tarafındaki sandalyeye çöktü. Theon hâlâ onun varlığını fark etmemiş, okuduğu şeye dalmıştı. Axel, Kat'in üzerinden uzanıp kitabını kapattı. Theon'un başı hızla kalktı.

"Burada ne yapıyorsun?" diye tısladı Axel, öğrencilerin dikkatini tekrar üzerine çekmek istemiyordu.

Theon ona alaycı bir bakış attı. "Araştırma. Elbette."

"Ve bunun için Kat'i okuldan alman mı gerekiyordu?"

"Çok bilgili," diye cevapladı Theon, kitabını zorla yeniden açarken.

"Bir saat bekleyebilirdi."

"Zamanım kısıtlı," diye cevapladı Theon, sohbeti çoktan sonlandırmıştı ama Axel henüz bitirmemişti.

Kat'in üzerinden uzanıp kitabı tekrar kapattı.

"Ne yapıyorsun Axel?" diye çıkıştı Theon, gözbebeklerinde karanlıklar dönerken.

"Axel, dur," dedi Kat alçak sesle. "Önemli değil. Daha önce hiç Pantheon arşivlerine gitmedim."

"Konu bu değil," diye karşılık verdi Axel.

"O zaman ne anlamı var?" diye sordu.

"Mesele şu ki, seni almaya geldim ve sen orada değildin."

"Sana bir mesaj gönderdim," diye mırıldandı Theon, kitabını tekrar zorla açarak. "Telefonuna bakmaman benim suçum değil. Zaten ne yapıyordun?"

"Dışarıdaydım," dedi Axel, kitap raflarına bakarak. "Luka nerede?"

"O da dışarıda," diye kısaca cevapladı Theon.

"Peki uçuyor musun?"

"Evet."

Axel parmaklarıyla masaya vuruyordu.

"Kalırsan faydalı olur," dedi Katya, ona doğru bir kitap uzatarak. Sesi sertti ve rahatsızlığı onu daha da sinirlendirdi.

Sinirle kitabı açtı, sayfalara bile bakmadan çevirdi. "Bugün Tessa ile konuştun mu?"

"Hayır," diye cevapladı Theon.

Kardeşinin ruh halinin bu olduğunu tahmin ediyordu. Dn sabahın erken saatlerinde Theon, katıldıkları bir toplantıdan aniden izin isteyerek ayrılmıştı. Luka da peşinden gelmiş, sorularla yine Axel'ı baş başa bırakmıştı. Samhain şöleni'nde ona yaptıklarıyla aynı şeyi yapmıştı. Daha sonra Theon'un bağında ani bir duygu seli hissettiğini öğrenmişti. Değerlendirme sürecinde olduğunu varsayabilirlerdi. Dün gece Lord Jove'dan Tessa'nın dn arayamayacağı kadar yorgun olduğunu söyleyen bir mesaj almıştı. Theon onu birkaç kez aramayı denemiş ama sonunda pes etmişti. şimdi bugün ondan hala haber alamamış olmak mı?

Tamam. Anlamıştı. Theon stresliydi ve burada kontrolün kendisinde olmamasından hoşlanmıyordu, bu yüzden kendini meşgul etmeye çalışıyordu. Bunu hayatları boyunca yapmıştı. Kontrol arzusu duyduğunda kendini kitaplara ve araştırmalara gmerdi, ama bu, her şeyi öylece bırakıp gidebileceği anlamına gelmiyordu.

Axel ayağa kalkıp kitabı kapattı. "Geri döneceğim," diye mırıldandı, nereye gittiğinden pek emin değildi. Kitap rafları arasında gezindi, parmaklarını kitap sırtlarında gezdirdi.

Ayak sesleri onu durdurdu, bir alimin köşeyi dönmesini bekledi, ama yan sıradaki bir alimle karşılaşmadı. Omuzlarına dökülen gece yarısı saçları olan bir kadındı. Sanki hayalet rüzgarlar onu hareket ettiriyormuş gibi hareket ediyordu, ya da belki de... küllerdi bunlar? Siyah pantolonu ve gömleğinin üzerinde deri kayışlar vardı. Başını ilgiyle eğdi ve Axel, avını süzdüğünü hissetti. Dönen gri gözler onunkilerle buluştu ve içgüdüsel olarak bir adım geri çekildi. O bir Arius Mirasıydı, ama o... bambaşka bir şeydi. Bunu kemiklerinde hissedebiliyordu.

"Ben, şey... sadece..." Axel yavaşça geri çekildi. Gölgeleeri ince bir sis gibi beliriyor, her ihtimale karşı bir bariyer oluşturunuyordu.

Kadın gülümsedi, ama bu gülümseme hoş olmayacak kadar keskindi.

Çok korkunçtu.

Axel, tek kelime etmeden köşeyi döndü; kalbi olması gerekenden çok daha hızlı atıyordu. Devram'daki en güçlü Mirasçılardan biriydi. Böyle tepki vermesi için hiçbir sebep yoktu.

Duraksayıp arkasını döndü ve kitap yığınının etrafına baktı ama kadın gitmişti. Ondan hiçbir iz yoktu. Sadece yerde küllü ayak izleri vardı.

Hızla masaya doğru ilerleyen Katya, adam belirir belirmez başını kaldırıp baktı. "Ne oldu?"

"Neden bir sorun olsun ki?" diye sordu, sandalyesine yaslanıp bir kitap çekti.

"Bilmiyorum," diye yanıtladı. "Bu yüzden soruyu sordum."

Theon kıkırdadı ve Axel kitabı açarak kardeşine baktı. "Ne arıyorum?"

Kat kendi kitabından başını kaldırmadan ona bir parça kağıt uzattı.

*Tessa'nın kan bağı
Cadılar
Achaz
Temural, Arius, Serafina
Ebedi Savaş
Hava/Fırtına Büyüsü
Kehanet
Vahiy Kararı
Kaynak İşaretleri*

"Tüm listen var mı?" diye mırıldandı Axel, maddeleri okurken.

"Her şey yardımcı olabilir," diye cevapladı Theon.

"Bu sadece bizi organize tutmak için," dedi Katya.

"O zaman Kaynak bağıını koparma konusunu burada ele alman gerekmez miydi?" diye sordu Axel.

"Kaynak bağıının kopmasını istemiyorum," dedi Theon gergin bir sesle. "Soyunu öğrendikten sonra bir plan yapabilirim."

"Peki, ya zamanında çözemezsen?"

"Öyle bir seçenek yok," diye yanıtladı Theon. "Öyleyse işe yara ve aramaya başla."

"Yani, şu anda neyi aramıyorsun?"

"Axel, sus artık," diye çıkıştı Theon.

İsteksizce sayfaları çevirip Devram'ın tarihini hayatında milyonuncu kez okuyormuş gibi hissetti. Artık bu kitapları neredeyse yazabilirdi.

Onu bir kenara itip bir tane daha aldı; bu sefer Başlangıç'ı ve İlklerin Kaos'tan nasıl ortaya çıktığını anlatıyordu. Onlar da Küçükleri yarattılar. Tanrılar daha sonra çeşitli alemleri ve varlıkları yaratmak için diğerlerine katıldılar. Yine bildiği tüm standart tarih.

"Arius, Achaz'la eşleştirecekse, Serafina'nın nasıl çocuk sahibi olduğunu düşünüyorsun?" diye yüksek sesle düşündü ve bir sayfa daha çevirdi.

"Bilmiyoruz. Bu yüzden listede," diye mırıldandı Theon.

Scarlett'e göre bu, sona ermek üzere olan bir savaşı sürdürüyordu.

"Dünya Gezginleriyle," diye mırıldandı Kat, iki kitap arasında gidip gelirken.

"Ne?" diye sordu Theon.

Kat, "Bir yerlerde Dünya Gezginleri ile tanrılar arasında bir savaş olduğunu düşünenler olduğunu okudum." dedi.

"Ve ne? Dünya Gezginleri öylece ortadan mı kayboldu?" diye sordu Axel.

"İşte bu yüzden çok ilginçti," diye cevapladı sonunda başını kaldırarak. "Dünya Gezginleri'nin efsane oldukları söylenirdi. Bu, gerçek oldukları ve ortadan kaybolmalarını açıklamaya çalıştıkları bir teoriydi. Bazıları kalanların saklandığına inanıyor. Scarlett onlardan biriye, bunda bir miktar doğruluk payı olduğu açık."

"Ama o gücü ele geçirdi," diye savundu Axel.

"Bunu bir yerden alması gerekiyordu," diye belirtti Kat.

"Dünya Gezginleri'nin Tessa ile hiçbir ilgisi yok," diye araya girdi Theon.

"Her şey yardımcı olabilir' lafına ne oldu?" diye sordu Axel ağır ağır. "Özellikle de Ebedi Savaş'ı gerçekten başlatan şey buysa. Kehanetçinin sana söylediğini söylememiş miydin? Ebedi Savaş buraya kadar geldi."

"Ama bu Tessa'yla ilgili olmalı," diye araya girdi Katya. "Eğer Arius ve Serafina Achaz'la karşı karşıya geldiyse, kavganın Arius ve Achaz'da olması mantıklı olurdu."

"Ve eğer Tessa, Arius'un torunuysa..." diye düşündü Theon, sandalyesine yaslanıp parmaklarıyla masaya vurarak.

"O zaman Achaz gücüne nasıl sahip oluyor?" diye sordu Axel. "Ve bir tür Cadı yeteneği?"

"Bilmiyorum," dedi Theon, saçlarını eliyle düzeltirken belli ki sinirlenmişti. "Bunu bilseydim, şimdiye kadar başka şeylere yönelirdim."

"Bu ilginç," dedi Katya, Theon'un da bakabilmesi için kağıdı uzatarak. Öne eğildi, başları birleşti ve Axel onun sinirini bastırdı.

"Ne oldu?" diye sordu Axel dişlerini gıcırdatarak.

"Kardeş Tanrıçalar," diye mırıldandı Theon. "Yeni kan hatları yaratmanın bir parçasıydılar, özellikle de Periler."

"Miras'a bir hediye olarak," dedi Axel şakaklarını ovuşturarak. "Bunu zaten biliyoruz."

"Hayır," dedi Theon, sesine o heyecanlı ton hakimdi. Axel'a önümüzdeki birkaç saat boyunca bu her neyse onu duyacağını söyleyen ton. "Bu, Perilerin dengeyi korumak için yaratıldığını iddia ediyor."

"O zaman Kader Tanrıları da işin içine girmiş olurdu," dedi Axel.

"Ya da Kader Tanrısı bir şey yapılmasını istedi ve cevap buydu," diye önerdi Katya.

"Gitme zamanı."

Üçü de arkalarında duran, uzun kahverengi cübbesi yerleri tozlandıran bir bilginle karşılaştılar.

"Henüz bitmedi," dedi Theon, koltuğunda doğrularak.

"Evet, öylesin," diye iddia etti bilgin, bir adım daha yaklaşarak. "Arşivler gün batımında halka kapanıyor."

"Ben halk değilim," diye karşılık verdi Theon.

Bilgin ayaklarını sürüdü, ama "Burada yaşayan bizlere emanet edilen Pantheon'un kutsal bir alan olduğunu belirten Devram'ın kararlarına saygıyla uymanızı rica ediyorum." dediğinde yerinde durdu.

Ayağa kalkan Theon ceketinin düğmelerini ilikledi. "Bu kitapları kaldırma. Yarın döneceğim. Anlaşıldı mı?"

"Evet efendim," dedi alim başını eğerek.

Theon arkasını dönüp dizüstü bilgisayarının bulunduğu çantasını aldı ve masadan çeşitli notlar ve eşyalar aldı.

Axel de ayağa kalktı ve Kat'e yer açmak için kenara çekildi. Theon, bilginin yanından geçip onları takip etmeye bıraktı ve Axel bile kardeşinin telaşlı adımlarına ayak uydurmakta zorlandı.

"Ateş nerede?" diye seslendi Axel, kitap sıraları arasında ilerlerken.

Ama tabii ki Theon cevap vermedi.

Birkaç koridor daha geçtiler. Axel arşivlerin ne kadar derinlerinde olduklarını fark etmemişti.

Yanındaki Kat'e, "Ekayan Adası'ndaki arşivler bu kadar büyük mü?" diye sordu.

"Daha büyük," diye yanıtladı. "Her ne kadar dört ayrı bölümü olsa da."

"Orada neyin saklanacağına ve burada neyin barındırılacağına nasıl karar veriyorlar?"

"Açıkçası bilmiyorum."

Bir sonraki koridora saptılar ve aniden duran Theon'a neredeyse çarpıyorlardı. Karanlığı etrafta dolanıyordu ve en sevdiği kısa kılıçlarından birini büyüünden çekip çıkarmıştı. Koridorun diğer ucunu sedefli maskeli iki figür kapatıyordu.

"Aman Tanrım, bunlar gerçekmiş," diye fısıldadı Axel.

"Elbette gerçekler," diye tısladı Theon. "Hayaletlerle savaştığımızı mı sanıyordun?"

"Hayır, karşılaşmalara hiç katılmadım," diye cevapladı. "Ama Tessa burada değil, ne istiyorlar peki?"

"Seninle konuşmak istiyorum," diye bir kadın sesi geldi ve hepsi döndü. Koridorun diğer ucunda iki figür daha durmuş, onları sıkıştırıyordu. Axel, Kat'i yakalayıp arkasına iterken gölgesinden kendi silahını çıkardı. Katya burada ateşini kullanamazdı. Arşivler, geçitlerde saklanan ciltlere ve metinlere zarar verebilecek bazı büyülere karşı korunuyordu.

"Örgütünüz şimdiye kadar Kaynağımı iki kez öldürmeye çalıştı," dedi Theon. "Size söyleyecek hiçbir şeyim yok."

"Buraya sadece ölüm getiriyor," diye cevap verdi kadın sesi.

"Ben ölümüm," dedi Theon karanlık bir sesle, gücü öne doğru sızıyordu.

Kat, Axel'e bastırdı ve onun nefes nefese kaldığını hissetti.

"Güzel," dedi kadın öne doğru bir adım atarak. Yanındaki figür de aynı anda hareket etti. Sanki tek vücutmuşlar gibi. "Olman gereken bu."

"Bilmecelerin beni sadece daha hızlı öldürmek istememe neden olduğunu öğrenmediniz mi?" dedi Theon umursamazca ve ona doğru bir adım attı.

"Theon," diye uyardı Axel, koridorun diğer ucuna doğru başını sallayarak, diğer iki figürün yaklaştığını işaret ederek.

"Bilmece yok, Arius'un Varisi," dedi kadın. "Sadece bilgi. Kim olduğumuzu biliyorsun."

"Ne sandığınızı biliyorum," diye karşılık verdi Theon. "Kendini Devram'ın koruyucusu ilan edenler."

"Bu bizim kaderimiz," diye karşılık verdi. "Devram dengeyi korumak için yaratılmıştı ve şimdi bu denge tehdit altında. Savaşı buraya o getiriyor."

"Onun lanet olası savaşla hiçbir ilgisi yok," diye hırladı Theon.

"Varlığı dengeyi bozarken nasıl yapamaz ki? Kontrol edilemeyeni kontrol edemezsin. Hayat vermek zorundadır, ölüm almak zorundadır," dedi figür, bir kez daha yaklaşıp.

Katya gerildi, Axel'e daha fazla bastırdı ve bu hareket onun kılıcını kaldırmasına neden oldu. Adam donakaldı ama konuşmaya devam etti.

"O, krallığın çöküşünü getirecek. Kader çağırıyor ve fedakarlık gerektiriyor. Hepimizi kurtarmak için birini feda etmeyecek misin?"

"Yapılacak tek fedakarlıklar onun için olacak," diye karşılık verdi Theon.

"Nehirler kırmızıya akacak," dedi kadın, sesine umutsuzluk sinmiş bir şekilde. "Dünya bölünecek ve her şey yıkılacak. Kaos hüküm sürmeye başladığında ayakta kimse kalmayacak. O, kayırmaz, sadece daha fazlasını ister."

"Dinlemiyor," dedi diğer taraftan sinirli bir erkek sesi.

Axel döndüğünde diğer iki figürün daha da yaklaştığını gördü.

"Bizi sadece engelleyecek," diye devam etti erkek, pelerinininden eğri bir hançer çıkarırken.

Tessa'nın bıçaklandığı hançerle aynı türdendi. Kalbine isabet ederse bir Mirasçı'yı öldürebilecek türdendi. Ancak bir Peri, bıçak yüzünden dakikalar içinde ölebilirdi.

"Aklını başına toplayacaktır," diye ısrar etti kadın.

"Bunun doğru olup olmadığını görmek için zamanımız yok," diye cevapladı erkek ve sonra öne doğru atıldı.

Theon'un karanlığı ona çarptı ve onu yere serdi. Büyüsü, varlığına gömüldü ve kanı Theon'un emrettiği karanlığa dönüşürken siyah çizgiler oluştu. Erkek çığlık attı, ama Theon çoktan hançeri erkeğin elinden çekip göğsüne saplamıştı.

Kalın sarmaşıklardan oluşan bir ağ, koridorun uçlarını kapatacak şekilde örülmüş bir şekilde belirdi ve Axel'a bir Silas Mirası'nın burada olduğunu haber verdi. Kalan üçünden hangisi olduğunu bilmiyordu ama üçünün de bu gece burada öleceğini biliyordu.

Kadına doğru yöneldi, gölgeleri etrafını sardı ve çığlık atarken onu ileri doğru sürükledi, onları davasına ikna etmeye çalışmaya devam etti. Kadın hâlâ birkaç adım ötedeydi ki, kolunda keskin bir acı hissetti. Nefes nefese kalan adam, Kat'i koluna sarılmış, parmaklarının arasından kan sızarken buldu.

Ve sonra Axel'in gördüğü tek şey kırmızıydı.

Karanlık bir homurtuyla gölgeleri içinden döküldü. Artık kadını kendisine doğru sürüklemiyor, şiddetle çekiyorlardı. Maskeyi yüzünden çekip çıkarırken, ona bakan şaşkın soluk mavi gözlere ya da dudaklarında henüz belirmemiş olan

yalvarışa aldırış etmedi; gölgeleri onu susturuyordu. Elinde tuttuğu hançerle ona vurmaya çalıştığını gördü, ama büyü bileğini yakaladığında sadece karanlık bir şekilde gülümsedi.

Sonra da bıçağı kendi kalbine saplamaya zorladı.

Onu yerde ölmek üzere bıraktı, kendisine ait olanı incitmiş olanı bulmaya hazırdı, ama bir başkasının çoktan orada olduğunu gördü.

Arşiv raflarında karşılaştığı kadın buradaydı. Sadece burada olmakla kalmıyor, elinde bir yay vardı ve aynı anda ona doğru üç ok atıyordu. Gölgele kabardı, ama yeterince hızlı değildi. Neyse ki önemli değildi. Oklar o kadar yakınından vızıldayarak geçiyordu ki, yüzünün önündeki havanın kıpırdadığını hissetti. Acı dolu bir homurtu sesiyle döndüğünde, maskeli figürlerden birinin hançerini kaldırmış halde neredeyse üzerine geldiğini gördü. Dizlerinin üzerine çöktü, silah yere düştü.

Onu kurtarmıştı.

Geriye doğru döndü ama kadın gitmişti. Geriye sadece yere savrulan bir avuç kül kalmıştı.

"O da kimdi?" diye çıktı Theon ve Axel, kardeşinin son Augury üyesiyle ilgilendiğini gördü. Figür yerde kıvranıyor, maskesinin arkasından boğuk acı iniltileri geliyordu. Theon, canını almadan önce gücünün tadını çıkarıyordu.

Axel, Katya'ya doğru yürürken aklından geçen tek şey "İyi"ydi.

Kitap duvarına yaslanmış, kendini olabildiğince küçültmeye çalışıyordu. Burada ateşine erişimi olmadan, onlara karşı yapabileceği pek bir şey yoktu. Hâlâ kolunu tutuyordu ve adam yaklaştığında, altın gözlerindeki ince gümüş birikintilerini görebiliyordu. Yaraya sebep olan hançer, arkasındaki kitaba saplanmıştı; daha önce hiç görmediği altın bir bıçaktı.

"Bakayım," dedi sertçe.

Ama elini bile kıpırdatmadı.

Bakışlarını kaçırmadan bileğine uzandı ve elini kolundan nazıkçe çekti. Kırmızı kan aşağı doğru akıyordu, kesik ilk düşündüğünden daha derindi ve yaranın etrafında şimdiden belli belirsiz siyah çizgiler belirmeye başlamıştı. Bundan endişe duymalıydı ama odaklanabildiği tek şey teninden aşağı akan kandı. Kanı, gücünü ve onu koklayabiliyordu.

Bilinçli bir düşünce olmadan elini kaldırdı, iki parmağını ağzına alıp emdi. Kanın tadı onun gibiydi; narenciye ve ateş, bir tutam duman ve baharat; ve tanrılar, onun gücü. Ağır göz kapakları koluna kaydı ve vücudunun her yeri heyecanla canlandı. Taze kan. Hemen orada, hemen alınmaya hazırdı.

Omzuna konan bir el onu geriye doğru çekiyordu ve o da dişlerini göstererek hırlayarak arkasına döndü, kendisi ve...

"Kendine gel Axel," diye homurdandı Theon, Katya ile arasına girerken onu daha da geriye iterek.

Ama yapamadı çünkü zaten daha fazlasını istiyordu ve o küçük tat her şeydi. Daha önce hiç böyle bir kan tadı tatmamıştı. Kan onu çağırıyordu, büyüsünü çağırıyordu, ruhunu çağırıyordu.

"Biraz alabilir," dedi Katya yumuşak bir sesle, elini tekrar yaranın üzerine koydu.

"Hayır. Yapamaz," dedi Theon kararlı bir şekilde, kolunu omzuna atıp onu öne doğru yönlendirerek. "Seni buradan çıkaralım ve koluna bakması için bir Reselda Mirası bulalım." Axel'a sert bir bakış atarak, "Git sarmaşıkların arasından bir yol aç," dedi.

Ama onu zar zor duyabiliyordu. Hâlâ yere damlayan kana odaklanmıştı.

"Axel!" diye bağırdı Theon.

Sanki transtan çıkmış gibi irkildi. Bakışları, kocaman gözleriyle onu izleyen Katya'ya kaydı ve orada daha önce hiç görmediği bir şey olduğuna yemin edebilirdi.

Bir korku belirtisi.

Onu korkutuyordu.

Utanç onu sardı, istese bile yutamayacağı kadar acıydı. Ama istemiyordu. Bu anın utancını ve suçluluğunu hissetmeyi hak ediyordu. Theon orada olmasaydı, ondan alırdı. Onu durduracak kimse yoktu ve yüzündeki ifadede de bunu anlıyordu.

Axel eğilip bir bıçak aldı, sessizce koridorun sonuna doğru ilerledi ve yollarını tıkayan sarmaşıkları hızla temizledi. Âlimler hiçbir şey söylemedi. Söyleselerdi onları tanımazlardı. Periler, koridorlarda ne varsa temizlemek için çağrılmış olmalarına rağmen, yanlarından geçerken başlarını eğdiler.

Theon, Pantheon'un dışına çıkana kadar tekrar konuşamadı.

"İyi misin Axel?"

"Tamam," diye kısaca cevapladı. Katya'ya bakmaya cesaret edemiyordu.

"Prudence'ı arayıp Reselda Şifacısını bizimle şehir evinde buluşturmak için çağırırken onunla kalmaya yeter mi?"

"Falein Varisi mi? Bunu yapacak mı?" diye sordu Katya.

Theon'un dudakları inceldi. "Bir bedel karşılığında bunu yapacak. Dostça bir ilişkimiz var. Kırılğan ama dostça."

Axel gözlerini kırptırdı. Theon'un bu konuda ne kadar ilerleme kaydettiğinin farkında değildi. Son haftalarda sayısız toplantıya, sayısız sosyal etkinliğe ve çeşitli etkinliklere katıldığını biliyordu. Üstelik Tessa ile de uğraşıyor ve cevaplar bulmaya çalışıyordu.

"Ama şifa tanrıçasının soyundan geldikleri için Reselda Mirası en iyi seçenek olacaktır," diye devam etti Theon. "Seni Cienna'ya götürmeyi tercih ederim ama hepimiz biliyoruz ki şu anda böyle bir seçenek yok. Olsa bile, Yeraltı'na asla zamanında varamayız."

"Zamanında mı?" diye sordu Katya.

"O hançer sıradan bir hançer değil," diye cevapladı Theon, cebinden telefonunu çıkarırken.

"Hayır, öyle değil."

Hepsi dönüp arşivdeki kadının orada durduğunu gördüler. Theon hemen karanlığından kısa bir kılıç çıkarıp Axel ve Kat'in önüne geçti.

"Sen kimsin?" diye sordu.

Başını eğdi, dudaklarında eğlence dansı vardı, onları incelerken. "Onun hayatını kurtaracak olan benim. Daha doğrusu, hayatını nasıl kurtaracağını sana söyleyebilirim. Sargon'un ki nerede?"

"Luka mı? Neye ihtiyacın var?"

"Damarlarındaki zehri yakması gerekecek," diye cevapladı basitçe, yayını sırtına dolayarak.

"Ateş büyüm var," dedi Katya ve Axel ona baktı, alnında hafif bir ter lekesi gördü.

"Anala'nın ateşi işe yaramaz," diye cevapladı dişi, ilerleyip arkasında küllü ayak izleri bırakarak. Dönen gri gözler hepsinin üzerinden geçip Axel'a odaklandı. "Bir ejderhanın ateşine ihtiyacın var."

"Bu acı verici görünüyor," dedi Axel, Auryon'un ne olması gerektiğini açıklamasını dinledikten sonra.

Auryon.

Adı buydu ve nereden geldiğine dair sorulardan ustaca kaçınmıştı. Ne kadar da uygun. Aynı olan gümüş saçlı bir kadın tanıyordu. Ama bu kesinlikle bir endişe kaynağı olsa da, şu anda en büyük endişesi bu değildi. En büyük endişesi, Luka'nın o altın kılıçtaki zehri yakmak için ejderha ateşini Katya'ya göndermesi gerektiğini söylemesiydi.

"Çok acı verici," diye onayladı Auryon. "Ama sanırım ölümden iyidir."

"Katılıyorum," dedi Katya, Theon'un şehir evindeki odasındaki kanepeden. Ford'un ne yaptıklarını anlamasını engelleyecek kadar iyi korunan tek yer orasıydı.

"Ölüm mü?" diye sordu Axel, Auryon'a dönerek. "Zehrin onu felç edeceğini söylediğini sanıyordum?"

"Bu da zamanla ölüme yol açacaktır."

"Muhtemelen?"

Auryon omuz silkti. "Ben bir Kahin değilim, bu yüzden kesin bir Şey söyleyemem ama ölüm geçmişte de peşimi bırakmadı."

"Ya onu ldrrsem?" diye sordu Luka, Axel'in daha önce hiç görmediği kadar endişeli görünüyordu.

"Bu bir ihtimal," diye cevapladı Auryon, Őmineden uzaklaŐmadan.

Kat'in yarasını temizleyen, herkesten çok Theon'du. Kan gitmiş olabilirdi ama yara iyileŐmekten çok uzaktı. Axel ise arşivlerde neredeyse yaptığı Şeyden sonra ona yakın olabileceğine güvenmediği için mesafeyi koruyordu.

Luka öne doğru hareket ederek Katya'nın yanına çöktü. "Bundan emin misin Kat? Bir Reselda Mirası, bir Őıfacı bulabiliriz ki o da..."

"Sanırım haklı," dedi Kat, konuşması zaten ağırlaşmış bir Şekilde. Her göz kırpması yavaŐtı, sanki göz kapaklarını yeniden açmak için çok fazla çaba sarf etmesi gerekiyormuş gibi.

"Sadece yap," dedi Axel, içinde panik kabarmaya başlamıştı.

Luka ona baktı, bir kez başını salladı ve sonra aynısını yaptı.

Siyah alevler alevlendi, etrafa loş gölgeler düşürdü, sonra aynı ateşi Katya'nın etrafına sardı.

Ve ığlık attı.

Axel'in ruhunda hissettiği bir ığlıktı bu ve onu öne doğru atmasına neden oldu. Ama Theon oradaydı, kollarını arkadan ona dolamıŐtı. Biri beline sıkıca dolanmış, diğeri göğsüne sarılıydı. Axel, bir Şeyler söylediğini biliyordu ama duyamıyordu. Başka bir dilde konuşuyor olabilirdi çünkü duyabildiği tek Şey Katya'nın ığlıklarıydı. Hissettiği tek Şey acı ve yanmaydı. Tanrım. AteŐti. Tek düşünebildiği buydu. Yanıyordu, kadın çığlık atıyordu ve ona ulaŐamıyordu.

Gölgeleri belirdi, Theon'u üzerinden çekmeye çalıştı ve Theon geri çekilmek zorunda kaldı. Gölgeler ve karanlık,

ikisi de çaresizce savaşıyordu ama sonunda Theon hâlâ güçlüydü. Her zaman öyle olacaktı.

Dakikalar geçmiş olabilirdi ama saatlerce uzamış gibiydi. Katya'nın çığlıkları, hayatının geri kalanında onu rahatsız edecekti. Bir noktada yere yığılmıştı, Theon da onunla birlikteydi ve tutuşu hiç azalmamıştı. Axel, sonunda Theon onu bırakana kadar, yere tutunarak sürünmeye çalışıyordu.

Bir sonraki göz açıp kapayıncaya kadar, Axel hırlayarak Luka'yı kenara itti ve Kat'i kollarına aldı. Damarlarında ateşle doğal olarak sıcaktı, ama şimdi sıcaktı. Giysileri üzerine yapışmıştı ama altın rengi gözleri ona bakıyordu.

"İyi misin?" diye fısıldadı, parmakları yukarı doğru kaydı ve dudaklarına değdi.

Yapabildiği tek şey inanmazlıkla gülmek, onu daha da yakınına çekmek ve çenesini başının üstüne koymaktı.

Ne yaptığını ancak o an idrak edebildi. Onu sıkıca tuttuğunu fark etti. Luka ve Theon'un ona baktığını fark etti. Luka, Kat ile ona bakıp duruyordu ve Theon'un yüzünde bilmiş bir onaylamama ifadesi vardı.

Theon gidip kendini becerebilir.

"Başka bir şey var mı?" diye sertçe sordu Axel, sorusunu Auryon'a yönelterek.

"Yorgun olacak ama iyileşecek. Yarası iz kalacak," diye ekledi kadın.

Diğerlerine baktıktan sonra, "Onunla ilgilenmeniz için sizi ikinize bırakıyorum," dedi ve akıcı bir hareketle ayağa kalkıp Kat'i de yanına aldı.

"Axel-" diye başladı Theon.

Kapıya doğru yönelirken kardeşine sadece "Yapma" dedi.

"Kana ihtiyacın var," diye seslendi Theon arkasından. "Bütün bunlardan sonra, ihtiyacın var. Onu güvende tutmak için."

"Ona zarar vermeyeceğim," diye mırıldandı Axel, kapıda durarak.

"Bundan emin misin?"

Dişlerini sıkarak, hiç emin olamamaktan nefret etti. "Biraz alacağım. Onu yerleştireceğim ve—"

"Kapının önüne biraz bırakacağım," diye araya girdi Theon. "Luka, Auryon'la kal."

Kardeşler merdivenlerden inerken konuşmadılar ve ikinci kata geldiklerinde Axel sessizce odasına döndü ve kapıyı arkasından tekmeleyerek kapattı.

Derin bir iç çekerek yatağa gitti ve kendini yatağa bıraktı. Onu bırakmadı, sıkıca tutmaya devam etti. Kat kıpırdandı, hafif bir inilti duyuldu.

"Hey, kedicik," diye fısıldadı, arkasına yaslanıp yüzünü kendisine doğru eğerek. "Nasılsın?"

"Yorgunum. Ağrım var," diye itiraf etti. "Üzgünüm."

Ağzı açık kaldı. "Ne için özür diliyorsun?"

Sanki sorusunu algılaması bir dakika sürmüş gibi, ona birkaç kez göz kırptı. "Yaralandığım için."

"Tanrılar aşkına, Kat," diye iç çekti Axel, onu tekrar kendine çekerek. "Etrafta olman için iyi olmadığımı biliyordum ama senden özür dilemem gerektiğini hiç düşünmemiştim."

"Sen bir Mirassın," diye fısıldadı.

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu, kaşlarının arasından dökülen saçları geriye iterek.

"Özür dilemiyorsun."

Sözleri göğsünde bir şeylerin burkulmasına sebep oldu ama onu bir kenara itti. "Biraz temizlemek ister misin?"

"Evet, lütfen."

Başını salladı, ayağa kalkmasına yardım etti ve ardından onu banyoya götürdü. Onu öylece bırakıp yatak odası kapısına giderken banyo kapısını açık bıraktı. Gerçekten de Theon bir şişe kan bırakmıştı. Yarisından fazlası gitmişti, muhtemelen haftalık erzakının geri kalanıydı. Theon'un Augury ile savaştıktan ve sonra yukarıda onunla tekrar dövüştükten sonra buna ihtiyacı vardı ve Axel kanın ne olduğunu anladı.

Bir barış teklifi.

Şişeyi bitirip kenara koydu ve banyoya geri döndü. Kat'i hâlâ giyinik halde, sanki kollarını bile doğru düzgün kaldıramayacak kadar yorgunmuş gibi gömleğiyle boğuşurken buldu. Axel öne doğru bir adım atarak ellerini nazikçe yana itti. Kat yüzünü yüzüne doğru kaldırdığında, "Sadece yardım edeceğim, başka bir şey değil," dedi.

Başını salladı ve ellerini yana bıraktı. Terli kıyafetlerini çıkardıktan sonra, suyu ılık tutarak onu duşa soktu. Ardından ayakkabılarını, çoraplarını ve tişörtünü hızla çıkarıp yanına girdi. Saçını yıkarken, hangi saç ürünlerini nasıl kullanacağı konusunda ona fısıldayarak talimatlar verdi.

Kurulanmasına yardım ettikten sonra, düğmelerini hızlıca ilikleyebilmesi için ona gömleklerinden birini giydirdi. Onu banyoda bırakıp dolaba gitti ve ıslak pantolonunu hızla çıkardı. Üstünü değiştirdi, ona da bir pijama şortu aldı, ama geri döndüğünde, çoktan yatağa girmiş ve battaniyelere sarılmıştı.

Axel bu kararı hiç tartışmadı bile. İstese bile bu gece ondan uzakta uyuyamazdı. İçindeki bir ses, yanında kalmasını, ona göz kulak olmasını, onu korumasını istiyordu.

Bu yüzden yorganın altına girip yanına yerleşti ve kadın ona döndüğünde, yumuşak nefesleri çıplak teninde gezinirken, kolunu ona doladı ve onu kendine yakın tuttu. Göğsünün her iniş çıkışını tattı, parmaklarını kolundaki yaranın üzerinde gezdirdi. Bu gece uyku onu bulamazdı. Kadın uyanana ve iyi olduğundan emin olana kadar dinlenmeye bile çalışmayacaktı.

Gecenin ilerleyen saatleri ilerledikçe kendini arşivlerdeki zamanlarını düşünürken buldu.

"Bu, Perilerin dengeyi korumak için yaratıldığını ileri sürüyor."

"O zaman Kader'in parmağı olurdu."

"Ya da Kader bir şeylerin yapılmasını istedi ve cevap buydu."

Peki ya Periler düzeltilmesi gereken bir şeyin cevabı olsaydı?

Peki ya Perilerin Miras'a hizmet etmesi hiç amaçlanmamış olsaydı?

Ya sonunda Periler onları kurtarsaydı?

THEON

"Şu anda bu alemden olmadığını varsayacağım," dedi Theon şakaklarını ovuşturarak. Bu gece en azından bir saat uyumayı umuyordu. Bu kesinlikle mümkün olmayacaktı.

"Bunu neden varsayıyorsun?" diye sordu Auryon, o tuhaf gözleri sürekli dönüyordu.

"Seni daha önce hiç görmemiştim ve gücün fark edilirdi."

"Pantheon'un altındaki arşivleri düzenli olarak inceliyor musunuz?"

"HAYIR."

"O zaman belki de ben bunca zamandır oradaydım."

Theon ona baktı, böyle bir şeye nasıl cevap vereceğini bilemiyordu.

"Sen belli ki bir akademisyen değilsin," diye araya girdi Luka.

Bir kavga olduğunu öğrendiğinden beri somurtkan bir haldeydi ve o sırada orada değildi. Şimdi tam bir Muhafız modundaydı, Auryon ile arasında süzülüyordu. Gözbebekleri dikey yarıklar gibiydi, parlak mavi parlıyordu ve her nefes verişinde duman çıkıyordu.

"Sen açıkça gözlemcisin," diye cevap verdi.

Theon, Luka'nın kadına attığı bakışın ateşle dolu olmamasına şaşırdı.

"Son haftalarda birdenbire ortaya çıkan birçok insan oldu," diye araya girdi Theon. "Hepsi Tessa ile bağlantılı, bu yüzden burada olmanızın sebebinin bu olduğunu varsayabilirim."

"Ya öyleyse?"

"Bu geceki eylemlerinizi Augury'nin tarafında olmadığınızı kanıtladı ve Katya'yı kurtarmadaki yardımınız için minnettarız, ancak niyetleriniz hala şüpheli," diye yanıtladı.

"Çok akıllıca bir hareket," dedi.

Theon kaşlarını çattı. "Bunu söylemen ve niyetlerinin olumlu olmayabileceğini ima etmen çok cesurca."

"Beni tükenmiş güç rezervleriyle tehdit etmenden daha cesur olamazsın," dedi, o çılgın sırıtışı daha da genişleyerek.

"Rezervlerim gayet iyi," diye araya girdi Luka dişlerini göstererek.

Auryon onu baştan aşağı süzdü. "Senden çekmeye başlayana kadar."

"Gerçek şu ki senin büyüün nadirdir ve çoktan fark edilmiş olmalıydı," dedi Theon.

"Dağlarının altındaki krallığında gizli varlıklar yok mu?" diye karşılık verdi Auryon. "Diğer krallıkların da kendi gizli varlıkları olmadığına inanmak ne kadar safça."

Theon şu anda bunu düşünecek durumda değildi. Odaklanması gereken çok fazla şey vardı. Düşünmekten kendini alamadığı çok fazla şey. Bunu, zaten uzun olan çözmesi gerekenler listesine ekleyecek gücü yoktu. Gerçek şu ki, Tessa'yı Seçtiğinden beri, diyarları hakkında bildiğini sandığı her şey altüst olmuştu ve her geçen gün biraz daha fazla kontrolün elinden kayıp gittiğini hissediyordu.

"O zaman devam et," dedi Theon, konuya girmesini bekleyerek. "Ne istiyorsun? Onunla konuşmayı umuyorsan, o burada değil."

"Onu aramıyordum. Seni arıyordum," diye cevapladı Auryon.

Theon'un kaşları kalktı. "Benim için mi?"

"Ona ulaşmak için senin aracılığınla gitmek uygun olmaz mı?"

Bu onun güvenini kazanmanın bir yoluydu sanırım.

"Onun için yeni bir eğitmen aradığınıza dair bir söylenti var," diye devam etti Auryon. "Pozisyon hakkında bilgi almak istiyordum."

İnanmaz bir kahkaha attı. "Ciddi olamazsın."

"Ben her zaman ciddiyim."

"Onun özel eğitmeni olmaya uygun olduğunuzu nereden çıkarıyorsunuz?"

"Bu, ona ne öğretilmesini istediğine bağlı," diye cevapladı kadın ve öylece durdu. Hareket eden tek şey, ateşten çıkan dumanın arasından süzülen simsiyah saçlarıydı.

Ve gözleri.

Bunlar hiç durmadan dönüyordu.

"Devram hakkında her şeyi bilmesi gerekiyor, buna Fae'lere öğretilmeyen tarih ve öğretiler de dahil," diye cevapladı Theon.

Auryon tısladı. "Krallar ve kraliçelerin sinsî oyunlarını nasıl oynayacağını bilmesi gerek."

"Öyle," diye onayladı Theon. "Ama önce Devram'ın gerçekte nasıl çalıştığını öğrenmesi gerek. Ölümlüler, Periler ve sıradan Miras için çizilen o güzel tabloyu değil."

"Anladığım kadarıyla o bunu zaten biliyor."

"Ona kontrolün öğretilmesi gerekiyor. Doğru zamanda kullanamazsa bu bilginin hiçbir anlamı olmayacak," diye devam etti Theon.

"Anlaştık."

Kaşları çatıldı. "Ve ona böyle bir şey öğretebileceğine mi inanıyorsun?"

Auryon tekrar gülümsedi. Bu sefer her şey yırtıcıydı ve ensesindeki tüylerin diken diken olmasına, karanlığının gerilmesine neden oldu.

"Sadece bir eğitmene değil, aynı zamanda onu koruyabilecek birine de ihtiyacı olduğuna inanıyorum. Bunlardan birini yapabileceğimi zaten kanıtladım," diye cevapladı, elini kaldırdığında küller uçuşuyordu ve parmaklarının arasından bir ok belirdi.

"Ama sen bir Miras değilsin," dedi Theon.

"Sanırım senin gibi değil," diye onayladı, oku parmaklarının arasında çevirirken.

"Peki ya senin hediyelerin?" diye sordu Luka.

"Duman ve küllerin arasında da hareket edebilirim."

"Başka şeyler," diye tekrarladı kesin bir sesle.

"Öldürücü şeyler."

Theon bunu çoktan görmüştü ve ne kadar nefret etse de, Tessa'yı korumakta berbat bir iş çıkarmıştı. Onu sahiplendiğinden beri kaç kez saldırıya uğramıştı?

"Pekala," dedi Theon, Luka başka bir soru sormadan önce. "Deneme amaçlı."

"Ne?" diye sordu Luka, ona dönerek. "Onu kimseye bırakmayan sen, rastgele bir yabancının ona öğretmenlik yapmasına mı izin vereceksin? Neler yapabileceğini bile bilmiyoruz."

"Neler yapabileceğini çok gördüm," dedi Theon. "Ve yalnız olmayacak. Sen de onlarla birlikte olacaksın."

"Tekrarla," dedi Luka, sesi alçak ve soğuktu.

"Haklısın," dedi Theon. "Tessa'yı yeni tanıştığımız biriyle yalnız bırakamam, hele ki neler yapabileceğini bildiğim için. Böylece sen de yanında olabilirsin." Auryon'a dönerek, "İki gün içinde dönecek. İletişim bilgilerini bırak, hemen haberleşelim." dedi.

"Buralarda olacağım," dedi kadın, dudaklarının o koyu kıvrımıyla.

"Ama dikkatli ol," diye ekledi Theon kapıya doğru bir adım atarken. "Tessa seninle ilgili herhangi bir endişe dile getirirse... Şunu söyleyeyim, kazanman gereken tek şey benim güvenim değil."

Auryon başka bir şey söylemedi, odadan çıkarken çıplak ayakları küllü ayak izleri bıraktı. Luka, gerçekten çıktığından emin olmak için onu takip etti ve Theon kanepeye çöktü. Başını ellerinin arasına aldı ve hüsrarla iç çekti.

Cebinden telefonunu çıkarıp çevirdi. Bu geceki aramasını kaçırmıştı. Katya'yı Pantheon'dan çıkarırken ve Axel'den uzak tutarken telefonunun titrediğini hissetmişti ama açma riskini almak istememişti. Axel, Katya'yı incitirse kendini asla affetmezdi. Bunun korkunç bir fikir olduğunu bilmesine rağmen, kardeşi kadına karşı hisler beslemişti ve bu da şimdi üstesinden gelmeleri gereken bir sorundu.

Ama Theon bu gece başka bir çağrı olmayacağını biliyordu.

"Ne saçmalıyorsun sen?" diye sordu Luka, kapıyı arkasından tekmeleyerek kapatırken odaya geri döndü.

"İkimizin de şu anda onu Cordelia'nın yakınında istemediğini düşünüyordum," diye cevapladı Theon, telefonuna bakarken sesi monotondur.

Dünden beri onu hissetmemişti.

Dün, onun dehşetini ve paniğini hissettiğinde. Değerlendirmeden geçtiğinden hiç şüphesi yoktu. Luka da hissetmişti. Theon, çok yorgun olduğu söylendiği için sonrasında onunla konuşmamış ve şimdi de lanet olası aramasını kaçırmıştı.

"Yani rastgele bir kadının cevap olduğunu mu düşünüyorsun?" diye devam etti Luka. "Senin sorunun ne?"

"Onun yanında olacaksın Luka," dedi Theon kesin bir sesle. "Ona söylenen her şeyi duymak ve nasıl muamele gördüğünü izlemek için orada olacaksın."

"Bütün bunlara nasıl razı olduğunuzu anlamıyorum."

Theon ayağa fırladı. "Bütün bunlara razı mısınız? Hiçbirine razı değilim Luka," dedi sesi yükselerek. "Tessa'nın Faven'da olmasına razı değilim. Onunla günde bir kez bile olsa konuşmama razı değilim. Zamanımın tükenmesine razı değilim. Onu hissedememeye,

görememeye, dokunamamaya razı değilim. Babamın sabahın erken saatlerinde beni görmek istemesine razı değilim. Hiç razı değilim, bu yüzden o zamanlarda onu sana emanet ediyorum. Çünkü en azından bu konuda, bu tek lanet şeyde, biraz kontrolüm var."

"Benim yerim değil. Sen onunsun, ben değil. Orada olman gerek."

"Bunun hakkında tartışmayı bıraktım. Kesin karar," diye çıkıştı Theon.

Luka sustu, ağzı ince bir çizgi halini aldı. Birkaç saniye sonra, "Babanla olan bu görüşme..." dedi.

"Tek başıma katılacağım."

"Theon."

"İyi geceler, Luka."

Arkadaşı kapıya doğru yürümeden önce onu bir dakika daha inceledi. Kapı eşiğinde durdu, ona bakmadan, "Bu gece onunla konuştum," dedi.

Theon başını hızla kaldırdı. "Ne zaman?"

"Cevap vermeyince beni aradı," dedi Luka. "Orada senin olman gerekiyor."

"Nasıl?"

Uzun bir sessizlik oldu ve sonunda omzunun üzerinden dönüp Theon'un bakışlarıyla buluştu. "Sana güvenmeye başlıyor Theon, bu yüzden orada olman gerekiyor."

"Bana güvenmiyor," diye karşılık verdi ve dizüstü bilgisayarının bulunduğu çantasına uzandı.

"Kırılğan ama orada," diye cevapladı Luka odadan çıkmadan önce ve kapıyı arkasından kapattı.

Theon çantasından bir kitap ve bir deste not çıkardı. Notları yığınlar ayırıp kitabı açtı ve arşivden alma riskini göze aldığı sayfayı çevirdi. Yarın geri verecekti ama biri aldığını öğrenirse...

Eğer böyle bir şey olursa bununla başa çıkacaktı.

Bu kitap, Kat'in Cadılık ve Büyücülük Tanrıçaları'na adanmış onlarca sayfa içeren kitaptı. Eski bir dildeydi, çevirmesi asırlar sürecektik kadim dillerden biriydi. Katya

yardımcı olabilirdi. Daha ustaydı ama bu gece Axel'in odasına yaklaşmayacaktı. Hayır, özellikle kaynak kitaplarının çoğu Arius Evi'ndeyken, çevirmek uzun ve sıkıcı olacaktı.

Ceketini çoktan çıkarmıştı. Sonunda kravatını çıkarmaya vakit buldu. Kollarını dirseklerine kadar sıvamadan önce üst düğmelerini açtı. Ayakkabılarını çıkarıp çoraplarıyla birlikte kenara koydu ve çıplak ayakla kanepeye doğru yürüdü. Ama hâlâ erişebileceği mesafedeydiler. Neredeyse her zaman ayakkabı giyerdi, babasının gelip ondan bir şey istemesine her zaman hazırды. Asla hazırlıksız yakalanmak istemezdi.

Dizüstü bilgisayarını açtıktan sonraki saatler, metni yavaşça çevirip şifreli bir belgeye yazmakla geçti. Sonunda gözleri ağrımaya başladı ama zaten uyuyamazdı. Tessa'nın Cadı tarihiyle bir şekilde bağlantılı olduğu açıktı ve Cadıların hepsi Taika ve Zinta'dan geliyordu. Annesi bir Cadı olsa bile, Achaz gücü nereden geliyordu? Peki ya fırtına çağırma yeteneği? Bunların hiçbirisi Achaz veya Arius değildi. Peki babasından ne gibi yetenekler almıştı? Vahşi ve evcilleşmemiş bir tanrı mı?

Pervasızlığını açıklıyordu, diye düşündü. O vahşilik ve zaman zaman kendini kontrol edememe hali, ama daha fazlası olmalıydı. Bir tanrının, hele ki bir İlk'in doğrudan soyundan gelmek? Daha fazlası vardı.

Güneşin ilk ışıkları odaya sızmaya başlamıştı ki, sonunda arkasına yaslanıp ellerini dağınık saçlarına daldırdı. Tahmin etmesi gereken birkaç kelime vardı ama sayfaların genel fikrini anlamıştı.

Taika ve Zinta iki Küçük Tanrıçaydı, ancak diğer Küçük Tanrıçalardan çok daha büyük bir amaçla yaratılmışlardı. İlk Tanrıçalar tarafından var edilen ilk iki Küçük Tanrıçaydılar ve amaçları denge sağlamaktı. Yeni yaşam formları yaratabilirlerdi, ancak yeteneklerinin başkalarıyla birleştirilmesi gerekiyordu. Bunu başarmak için diğer tanrı ve tanrıçalarla yakın bir şekilde çalıştılar ve sonunda biri

Achaz'a, diğeri Arius'a sadık kaldı, tıpkı Scarlett'in dediğı gibi. Kaos'tan çıkanlara ek olarak yeni varlıklar yaratıldı ve tanrılar Miraslarını sürdürmeleri gerektiğinde, Perileri yaratmak için bir araya geldiler.

Theon, yaratılan çeşitli Perilerden bahseden bir sonraki bölümü atlamış ve onu başka bir zamana bırakmıştı. Periler aralarında yaşarken bu konuyu okumasına gerek yoktu. Büyülerini biliyordu, peki ya bir sonraki bölüm? İşte ilgi çekiciydi. Çünkü o bölüm, Devram'ın yaratılışından sonraki tarihten bahsediyor gibiydi.

Achaz ikisine de ayrı zamanlarda yaklaştı. Hem kendi hem de onların yeteneklerine sahip bir çocuk istiyordu. Hem Zinta hem de Taika onu reddetti. Haklı sebepleri vardı. Achaz ve Kardeş Tanrıçalardan birinin çocuğı, teorik olarak, yeteneklerini bir diğeriyle birleştirmesine gerek kalmayacaktı. Özünde, sadece isteyerek yeni bir hayat yaratabilirlerdi. Achaz öfkelen-di ve ceza olarak tanrıçaları lanetledi. Metinde lanet hakkında ayrıntılı bilgi verilmese de, Achaz'ın Zinta'nın kızlarından biriyle istediğini elde ettiğinde bile, lanetin onların soyundan gelenleri sonsuza dek rahatsız ettiği belirtiliyordu.

Kapıyı hızlıca tıklatıp belgeyi aceleyle kilitledi, ancak Luka kapıdan girince rahat bir nefes aldı. Elinde iki kupa kahve vardı ve birini Theon'a uzattı. Yarısını tek seferde içti.

"En son ne zaman uyudun?" diye sordu Luka.

"Gerçekten uyudun mu? Tessa gitmeden önceki gece," diye yanıtladı Theon.

"Tanrı aşkına, Theon—"

"Kahve için teşekkürler," diye mırıldandı, banyoya doğru yürüyüp kapıyı arkasından kapatırken.

Aynaya bir bakış, Luka'nın neden endişelendiğini anlamasını sağladı. Dünden beri tükenen rezervlere ek olarak, gözlerinin altında koyu halkalar vardı. Bu, Legacy'de hiç olmamıştı. Saçları, bütün gece ellerini saçlarında gezdirmekten darmadağın olmuştu ve birkaç

gündür tıraş olmamıştı. Başka bir deyişle, dış görünüşü, ruh halinin tam bir karmaşasıydı. Kendine gelmesine yardımcı olacağını umarak soğuk bir duş aldı.

Olmadı.

Ama siyah bir takım elbise giydi, kravat taktı, ayakkabılarını giydi ve babasıyla yapacağı toplantıda olması gereken kişiye dönüştü.

Bir gün daha.

Yarın evde olacaktı.

Yemek odasındaki tek ses bilgisayar tuşlarının tıkırtısıydı ve Theon çatalını daha sıkı kavradı. Akropolis'in dışındaki Arius malikanesinde, babasının karşısında kahvaltı masasında oturuyordu. Eviana yanında dizüstü bilgisayarda bir şeyler yazıyordu. Babası, biftek ve yumurtalarını keserken aralarındaki bağ aracılığıyla ne yazıyorsa onu iletliyordu.

Çocukken sabahlarının çoğunu böyle geçirirdi. Sessizce kahvaltısını yer, klavyenin sesinin kesilmesini beklerdi. Eviana yazmayı bıraktığında, babasının dikkati ona kayardı. Annesi sık sık orada olur, krallık dedikoduları ve yaklaşan randevular hakkında bitmek bilmeyen gevezelikleriyle sessizliği doldururdu. Axel ve Luka da oradaydı, sessizce kendi kahvaltılarını yerken, kendisiyle aynı şeyi merak ederdi: Bugün özel öğretmenleriyle normal bir ders günü mü olacaktı yoksa babasının dersleriyle mi geçecekti?

Theon artık yirmi sekiz yaşında olmasına rağmen, aynı endişeyi taşıyordu. Rezervleri tükenmişti. Dün gücünün büyük bir kısmını kullanmış ve kalan erzakını Axel'a vermişti. Önemli bir mesele değildi. Erzaklar bugün daha sonra teslim edilecekti, ancak bu, bu konuşmada ekstra dikkatli olması gerektiği anlamına geliyordu. Rezervleri dolu olsa bile, babasının Kaynağı yanında oturuyordu, Theon ise burada erzakları az ve Kaynaksız oturuyordu. Gerçi Tessa'nın varlığı bir fark yaratmayacaktı. Ondan güç

alamazdı ve bu noktada yardımına kolayca yetişeceğinden de emin değildi.

Hayır, kalacaktı. Onunla kalmayı seçmişti. Bunun bir anlamı vardı. Olmalıydı.

Sana güvenmeye başlıyor, Theon.

Belki de Luka haklıydı. Belki de birbirine karışmış o geceler, hiçbir şey ifade etmediğini iddia etmesine rağmen, gerçekten de başka bir şeydi. Gücü kontrolden çıktığında ona daha çok yöneliyordu. Cevaplar bulmasına yardım ediyor, ona sorular soruyordu...

Onu korumak için bile olsa, ona açıkça yalan söylemişti.

Birkaç gün önce duygularını hissetmiş olmasına rağmen, bu seçiminden pişman değildi. Onu neler yaşattıklarını kim bilebilirdi ki ve en son ihtiyacı olan şey, onun ne olduğunu kendisinden önce anlamalarıydı. Onlara Arius'un torunu olduğunu söylemiş miydi? Bir yerlerde Cadı kanı taşıdığını mı anlamışlardı? Achaz yeteneklerine sahip olduğunu biliyorlar mıydı?

Peki ya bunları yapsalardı, bunların hiçbirini hatırlar mıydı?

Duvarın yanında duran Peri'ye bir fincan daha kahve getirmesini işaret etti. Bu sabah kaç tane içtiğini unutmuştu. Yarın Tessa'yı gördüğünde, onu doğruca yatağa götürecekti. Garip bir şekilde, kulağa ne kadar şatafatlı gelse de, bacaklarının arasında kaybolmak için değil, biraz uyumak için.

Odadaki ani sessizlik Theon'un başını kaldırmasına neden oldu. Eviana'nın bilgisayarını kenara koyduğunu ve önüne bir tabak yemek konulduğunu gördü. Babası takvimini gözden geçirme, gününü planlama ve acil durumlara yanıt verme gibi sabah ritüelini tamamlayana kadar yemek yemesine asla izin verilmiyordu.

Eviana, Valter'e yumuşak bir "teşekkür ederim" mırıldandıktan sonra çatalını alıp kendisine servis edilen omletten küçük bir parça kesti.

Ama Eviana'ya şimdi yiyecek verilmesi demek şu anlama geliyordu:

"Görevin nasıl gidiyor Theon?" diye sordu Valter, içinde oturdukları sonsuz sessizlikten sonra sesi rahatsız edici derecede yüksek çıkmıştı.

Theon, bifeğini yuttuktan sonra, boğazını temizlemeden önce hızlıca bir yudum meyve suyu içti. "Bana birçok görev verdin, Baba. Hangisini tartışmak istiyorsun?"

Babasının yüzü anında öfkeyle doldu, ela gözlerinde gölgeler uçtu. "Kaynağın. Onun ne olduğunu öğrendin mi? Bu bağı nasıl koparabilirim?"

"Soy konusunda ilerleme kaydettim ama somut bir şey yok," diye temkinli bir şekilde söze girdi Theon. "Bağı koparmaya gelince, hiçbir şey yok. Kaynak bağları bu şekilde yaratıldı. Kaynak bağına ancak ölüm koparabilir."

"Elbette bir çözüm yolu bulursun," diye cevapladı babası umursamazca ve tostuna uzandı.

"Benden imkânsız bir görev istiyorsun," diye itiraz etti Theon.

Babası duraksadı, kızarmış ekmek havada asılı kaldı. "Sana, yarattığın bir soruna bir çözüm bulmanı söylüyorum. Görevi tatsız bulman, onu imkansız kılmaz."

"Ama bu imkansız. Tanrıların geri alınmamasını tasarladığı bir şeyi nasıl geri alabilirim?"

Babası omuz silkti. "Alternatif bir çözüm bulacağınıza inanıyorum."

"Ya yapmazsam?"

"Başarısızlık asla bir seçenek değil, Oğlum," diye cevapladı karanlık bir sesle. Etrafındaki gücü giderek artarken, Eviana da muhtemelen rezervlerini tükettikçe geriliyordu. "Ama sanırım uygun bir alternatif bulamazsan, onun ölümü yeterli olacak."

Theon kaskatı kesildi, Tessa'nın tehdit edilmesi düşüncesi bile içindeki karanlığın patlamasına neden oldu.

Babasının dudakları, gücü masanın üzerinden sürünerek Theon'un boğazına dolanmadan önce, en ufak bir sırtışla

yukarı kalktı. Eviana'nın gücü babasının gücünü beslerken, hiçbir şey yapamazdı. Bu yüzden orada oturup yıllardır yaptığı gibi kabullendi. Nefes alamıyordu ama sakin ve soğukkanlı kalmaya zorlanmıştı. Hiçbir tepki göstermemeye zorlanmıştı, yoksa babası bunu daha da uzatacaktı. Bilincini kaybedip yere düştüğü zamanlar çoktu.

Sonunda babası büyüsunü geri çekti ve Theon'un kendi karanlığı, teslimiyetini kanıtlamak için dağıldı. Uzun zaman önce öğrendiği bir şey, o piçi yatıştırdı. Bazı günler daha çok kavga ediyordu ama bu toplantının olumlu bitmesi gerekiyordu, bu yüzden bugün babasının kurallarına göre oynayacaktı.

Valter, sanki hiçbir şey olmamış gibi bifteğinin sonunu kesmeye geri dönmüştü bile. "Bu sabahki toplantının sebebi senin Kaynak sorunun değil."

Kaynak sorunu.

"Diğer anlaşmamız nasıl gidiyor?"

Theon'un kaşları çatıldı. "Başka hangi anlaşma?"

"Cildinizi bozan."

"Pazarlığımız mı?" diye sordu Theon şaşkınlıkla. "Bir Match sözleşmesi imzalandı. Bunu zaten biliyorsun. Sen de tanık oldun."

"Peki ya anlaşmanın geri kalanı?" diye sordu Valter, Theon'a diktiği gözlerini kırpmadan, suyundan bir yudum aldıktan sonra.

"Geri kalanı..." Theon sandalyesinde geriye doğru sendeledi. "Varis mi? Seçim Yılı tamamlanana kadar Eşleştirme Töreni'ni yapamayız. Anlaşmalarda var."

"Bir Eşleştirme Töreni yapılmadan mirasçı olunamayacağını belirten bir yasa yok," diye yanıtladı babası, çatal bıçak takımını boş tabağına koyarken. Hemen bir Peri belirdi, kirli bulaşıkları temizlerken, bir diğeri kahve fincanını doldurdu. "Çocuk sizin Eşleştirmenizle doğduğu sürece herhangi bir sorun olmayacak. Sorunlar, bir çocuğun... başka biriyle gebe kalması durumunda ortaya çıkıyor."

Son kelimeyi ima ederek söylemişti ve Theon bu ima karşısında sinirlendi. "Sanırım şu anda fazlasıyla uğraşıyorum. Bir varis doğurmak o listenin başında değil," diye çıkıştı, sabrı tükenirken.

"Senin önceliklerin umurumda değil Theon," diye karşılık verdi Valter, sesi alçak ve ölümcül bir tona bürünerek. "Buradaki tek öncelik Devram'daki konumumuzu güvence altına almak. Bir varis gerekli."

"Onlarca yıl boyunca değil," diye savundu Theon.

Valter alaycı bir tavırla, "Soyumuzu güvence altına almak için onlarca yıl beklediğimi sanıyorsan, yanılıyorsun." dedi.

"Elbette Seçim Yılı'ndan sonrasına kadar bekleyebilir. Tessa'yla olan her şeyden sonraya kadar"

Babasının onun adını duyduğunda çıkardığı hırıltı Theon'u gerdi ve karanlığının bir daha ortaya çıkmasını engellemek için tüm kontrolünü kullandı.

"Asla senin gibi olmayacağını düşünüyordum," diye çıkıştı Valter.

"Bu ne demek oluyor?" diye sordu Theon.

Babası derin bir nefes aldı, sakın ve kontrollü maskesi gözle görülür şekilde yerine oturdu. "Bu, her şeyi geciktiren melez bir melez değil, bir Peri Seçmen gerektiği anlamına geliyor. Başarısız olması imkansız gibi görünen bir şeyde nasıl olduysa başarısız oldun."

Sözleri karşısında irkilmedi. Babası hayatı boyunca ona yeterince hakaret etmişti. Hatırlayabildiği kadarıyla ne kadar başarısız olduğunu duymuştu. Bu yüzden hiçbir şey söylemedi, avuçlarını masaya koyup bu odada kontrol edebildiği tek şeyi, yani gücünü kontrol etmeye çalıştı.

Babası ayağa kalktı, Eviana da kahvaltısının henüz yarısını bitirmesine rağmen aynısını yaptı. "Bunu yapacaksın Theon. Anlaşmamızın bir parçasıydı."

"Hiçbir zaman çizelgesi belirtilmedi," diye tükürdü Theon.

Babasının yüzünde karanlık ve eğlenceli bir ifade belirdi. "Bu konuda beni alt edebilecek kadar zeki olduğunu mu sanıyorsun? Bir Pazarlıkta bir açık bulabileceğini sanıyorsan, Kaynağınla ilgili bir açık da bulabilirsin." Theon karşılık olarak bir şeyler söylemek için ağzını açtı ama babası elini kaldırarak onu susturdu. "Ama madem bu konuda bana meydan okumaya kararlısın, görünüşe göre seni besleyen eli hatırlaman gerekiyor. Bu hafta erzakların kesilecek."

"Ne?" dedi Theon, kelime dudaklarından dökülmeden önce. O erzaka ihtiyacı vardı. Rezervi tükenmişti ve geçen haftaki erzakının sonunu dün gece Axel'a vermişti.

"Belki bu sana kardeşinin kusurlarına göz yummayı bırakmayı öğretir," diye alay etti Valter, Eviana uzun paltosu ve bir çift deri eldivenle belirttiğinde ceketini ilikleyerek. "Ama daha da önemlisi, eğer senin çaba sarf ettiğini görmezsem, onun erzakının da kesilmesini sağlarım."

"Seni kahrolası piç," diye tısladı Theon, ayağa kalkarken babasının gücü onu tekrar sandalyesine oturttu, sonra bir kez daha boğazına dolandı ve konuşma yeteneğini elinden aldı.

"Burada ne olacağını düşündüğünü bilmiyorum Theon," diye devam etti babası umursamazca. "Gerçekten bir Kaynak kazanıp beni aniden alt edeceğini mi sandın? Daha güçlü olacağını mı? Krallığı aniden benden alabileceğini mi sandın? Sen bu diyara girmeden yıllar, hatta on yıllar önce her olasılığa hazırlık yapmadığımı mı sandın?"

Babasına baktı, ciğerleri yanmaya başlamıştı.

"Bunu yapacaksın Theon. Zayıflıkların beni hayal kırıklığına uğratmaya devam etse de, sanırım birbirimizi anladığımızdan emin olmamı sağlayacak bir araç olmaya devam ediyorlar." Valter eldivenlerini taktı. "Kaynağının Faven'da öğrendikleri hakkında, dönüşünden bir gün sonra bir rapor bekliyorum."

Bunu söyledikten sonra arkasını dönüp yemek odasından çıktı. Eviana'nın topuk sesleri onu takip ederken yankılandı ve ön kapının çarpılarak kapandığını duyana kadar nefesini tutamadı.

Kontrolün sende olduğunu sanıyorsun çünkü baban sana kontrolün sende olduğu yanılsamasını veriyor.

Tessa'nın sözleri, nefesini düzenlemeye çalışırken kafasını dolduruyordu.

Aklı başında olan kim, hiçbir kontrolü olmadığı için kontrol sahibi olmak isteyen birine zincirlenmek ister?

Haklıydı. En başından beri haklıydı. Hiçbir şeyi kontrol edemiyordu.

Cebinden telefonunu çıkarıp Felicity'yi aradığında aklından geçen tek şey buydu.

TESSA

Nefes alamıyordu.

Theon elinde siyah bir hançerle onun başında dururken değil.

Konuşacak kadar bile hava alamıyordu.

"Nefes al küçüğüm," diye yatıştırdı Luka. "Yakında her şey bitecek."

Ejderha başının yakınındaydı, büyük bir avuç içi yanağını kavıyor, bakışlarını ona dikiyordu. Axel yanındaydı, gölgeleri bacaklarının etrafına dolanıyor ve onları hareketsiz tutuyordu.

Gözlerinden yaşlar süzülürken hıçkırıklarını bastırdı, nefes nefese kaldı. "Lütfen Luka. Böyle olmak zorunda değil."

Luka'nın kaşları çatıldı, bakışları Theon'a kaydı. "Ya haklıysa Theon? Ya başka bir yol varsa?"

"Başka seçeneğimiz yok," dedi Theon, hâlâ başında dikilirken, saçları rüzgarda uçuşuyordu.

Hafif bir yağmur yağıyordu, uzaktan gök gürültüsü duyuluyordu.

"Ben hala bunun başka bir şekilde yorumlanabileceğini düşünüyorum."

Tessa'nın başı yana doğru döndüğünde uzun boylu bir erkek gördü. Adam nedense tanıdık geliyordu ama Tessa onunla hiç tanışmadığından emindi. Sirtında bir kılıç vardı,

yanında duran kadın da öyle. Kızıl-altın saçları omzunda örülmüş ve gözlerinde alevler parlıyordu. Yanlarında ise Tristyn ve Katya, Peri'nin elinin tersiyle dimdik duran tuhaf bir İşaret duruyordu.

"Hayat vermeli, ölüm almalı," dedi Theon kesin bir dille. "Bunu başka türlü yorumlamanın bir yolu yok. Dünyamızı kurtarmak istiyorsak, hayır."

Tessa uzun zamandır ölümü arzuluyordu ve şimdi, şu anda, istemiyordu. Sonunda uğruna savaşabileceği bir şey bulmuştu ve bu da elinden alınacaktı.

"Yanıyorsun," dedi Tristyn, gergin yüz hatları ve ellerini iki yanında sıkıp gevşeterek. "Son aylarda hiçbir şey öğrenmedin mi? Bildiğini sandığın her şey yanılmış. Bu da farklı değil."

"Her şey farklı. Bütün bu sorgulamalar beni buraya getirdi. Birbirimize neden çekildiğimizi anlamaya," dedi Theon, hançeri daha sıkı tutarak.

"Theon, yapma!" diye bağırdı Tessa. "Bu bir bağdan daha fazlası! Bunu artık biliyorum."

Zümrüt gözler ona dikildi. "Haklısın ve artık bunun ne anlama geldiğini anladığıma göre, bunu yapabilecek tek kişi benim."

Yerde kıvranıyor, Axel'in gölgelerinden kurtulmaya çalışıyordu. Ama gölgeler çok güçlüydü ve kurtulsa bile asla kazanamazdı. Parmağındaki yüzük onu hediyelerinden uzak tuttuğu sürece.

Luka onu kendine çekti, eliyle saçlarını düzeltti.

"Luka," diye hıçkırdı, sesi yenilmiş ve kırılmıştı.

"Bunu yapmayacak, Tessa," diye fısıldadı. "Sana zarar veremez. Bağ—"

"Bu yanlış," diyordu ateşli dişi diğer erkeğe. "Bu her şeyi değiştirecek."

Theon, "Dengeyi düzeltecek" dedi.

"Onarılamaz hale getirecek!" diye haykırdı Katya. "Theon, başka bir yol var. Saatlerce birlikte araştırma yaptık. Başka bir yol bulabiliriz."

"Zamanımız doldu," dedi Theon. Sonra, zar zor duyulabilen bir mırıltıyla ekledi: "Bir kez daha, zamanım doldu."

"Karışamayız," dedi tanıdık görünen erkek, Tessa'ya doğru bir adım atan dişiye ateşle uzanarak. "Bu, onu rahatsız eder—"

"Dengeyi siktir et," diye öfkелendi kadın, ellerini iterek. "Bizi yardıma gönderdi. Bu tam tersi!"

Axel, Theon'a bakmayı reddediyordu ama Tessa'nın gözleriyle buluştuğunda gözlerinde pişmanlık parlıyordu.

"Özür dilerim bebeğim," diye mırıldandı ve ondan uzaklaştı.

"Theon, dur," dedi Luka, elini saçlarında gezdirmeyi hiç bırakmadan, onu sıkıca kendine çekerek. "Başka bir yol bulacağız."

"Buraya gelebilir," dedi kadın, sesinde panik vardı. "Bunu durdurabilir."

"O bile yeterince hızlı olamaz," diye cevapladı Theon.

"O bir Dünya Gezgini ve diyarlar arasında bir kraliçe. O—"

"Ve hatta ona bile buna karışmaması emredildi," diye araya girdi Theon, Tessa'nın yanına çökerek.

"Umurunda olmayacak."

"Çok geç kalacak," dedi Theon tekrar, parmakları Tessa'nın çenesinde gezinirken. "Sonsuza dek benim olacaksın Tessa. İster bu hayatta, ister Ahirette."

"Lütfen beni tek başıma karanlığa gönderme," diye fısıldadı, vücudu Luka'nın kollarında titriyordu.

Erkek ve kadın Tristyn'le tartışıyorlardı ama Tessa onları duyamıyordu. Koyu zümrüt yeşili gözleri ve siyah saçlarının arasında kaybolmuştu. Küçük gamzesi ve dudaklarında ise sayısını bile bilmediği kadar çok öpüşmüştü.

"Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm küçük fırtına," dedi Theon, gözlerinde keder parlayarak.

"Seni çok geç sevdiğim için özür dilerim. Ama ben seninim. Her parçamla."

Theon başka bir kelime söylemedi.

Ani bir güç patlamasıyla, karanlığı onu Luka'nın kollarından çekip aldı. Kadın çığlık attı ve Luka, ruhunda hissettiği bir kükremeye haykırdı. Kara alevler parladı, ama ortaya çıkan bir kadındı. İki kurt etraflarında sinsice dolaşp Tessa'nın bacaklarına sürtünürken, Theon'un hançerini kendi hançeriyle engelledi. Gece yarısı saçları kadının etrafında uçuşuyordu, çıplak ayakları yere basarken yüzünde karanlık bir sırıtışla Theon'a bakıyordu.

"Onun koruyucusunu çalmış olabilirsin ama bu sadece benimle uğraşman gerektiği anlamına geliyor." derken sesi yırtıcı bir mırıltıydı.

Uyandığında elleri, hançerin her zaman kalbine saplandığı göğsüne gitti.

Ancak bu sefer farklı.

Bu sefer olmadı.

"Sakin ol, Tessie," dedi Dex arabada yanında oturduğu yerden. "İyisin."

Akropolis'in dış mahallelerini fark edince kalp atışlarının yavaşlamasını dileyerek başını salladı. Kaşları serin pencereye düştü. Bir gün erken dönüyordu. Güneş batıyordu, yani çok daha erken sayılmazdı, ama Rordan'ın o sabah onu seyahat kıyafetleriyle karşılaması onu şaşırtmıştı. Acil bir işi çıkmıştı ve orada geçirdiği zamandan memnun kalmıştı, bu yüzden Dagian'a onu yarın yerine bugün geri getirmesini söylemişti. Aziz Orcas ailesiyle çoktan konuşmuştu ve erken gelmesini bekliyorlardı.

İçinde bir beklenti dalgası vardı ve bunun sadece aralarındaki bağdan kaynaklanmadığını itiraf etmekten nefret ediyordu. Dün Theon telefonuna cevap vermeyince... endişelenmişti. Her zaman cevap verirdi. Sadece bu hafta evde olmadığı için değil, onu ne zaman araması gerekse, mutlaka cevap verirdi. Gerçi sadece gerçekten bir şeye ihtiyacı olduğunda arardı, ama cevap vereceğini bilmek rahatlatıcıydı.

Luka'yı aramış, iyi olduğunu söylemiş, ama paniklemesine rağmen sesi gergin çıkmıştı. Kendini biraz daha iyi hissetmesini sağlasa da, neredeyse hiç uyumamış ve gücüyle yoğun bir şekilde çalıştığı bir günün ardından bitkin düşmüştü. Uyuduğunda ise rüyaları daha canlı, her şey daha gerçekçi geliyordu.

Sanki hiç rüya değilmiş gibi.

Elowyn'e göre durum buydu ve Rordan sözünü tutarak, bu bilgiyle ne yapmak istiyorsa onu yapması için ona zaman ve alan tanımıştı. Ona planlarının ne olduğunu bir kez bile sormamıştı. Bu sabah veda ederken bile, ona doğrudan ulaşabilmesi için bir numara içeren bir kart uzatmış ve yakında Akropolis'te tekrar görüşeceğini söylemişti.

İşte bu kadardı.

Ve bu durumla ne yapacağını bilemiyordu, ki bu da son zamanlarda hayatının hikayesi gibiydi. Adamın ondan hiçbir şey istememiş olması tuhaftı.

Ne kadar güçlü olduğunu bilmesine rağmen.

Fae olmadığını bilmesine rağmen, Legacy bile değildi.

Hatta bilerek bile... Aslında, ondan daha fazlasını biliyordu.

Hiçbirine güvenmiyordu ama Theon'un tüm sorularına kendini hazırlıyordu. Dahası, bu konuyu onunla konuşmak istiyordu. Bu rüyalar veya her neyse, fikirleri ve teorileri olacaktı. Bunu yapacağını biliyordu. Telefonda ona özellikle rüyalarını sormuştu, bu da Theon yokken kendi başına da bir şeyler keşfettiği anlamına geliyordu.

"Geri dönmekten endişeleniyor musun?" diye sordu Dex, zıplayan dizine bakarak.

"Hayır," diye cevapladı dalgın dalgın. "Neden endişeleneyim ki?"

"Burası Arius Krallığı," dedi Dagian, aracın arkasında karşılıklı iki koltuk bulunan karşısındaki banktan. "Krallıkla ilgili her şey endişe verici."

"Neden böyle söylüyorsun?" diye sordu Tessa.

"Onların neden sürgün edildiğini elbette biliyorsundur," diye cevap verdi.

"Öğretilen tarihi biliyorum, ama tarihin pek de doğru olmadığını öğrendim."

"Bu konularda özel hocanız yok mu?"

Tessa, giydiği kazak elbisenin eteğiyle oynayarak kıpırdandı. Akropolis, Faven'dan biraz daha serindi ve dizlerine bir ceket örtmüştü. Genel olarak, kendisine verilen kıyafetler oldukça rahattı ve normalde giymesi gerektiği kadar resmi değildi.

"Evet," diye yanıtladı. "Ama benden hâlâ sakladığı çok şey olduğuna inanıyorum."

Dagian alaycı bir kahkaha attı. "İşe uygun olmayan birini işe almasına hiç şaşırmadım."

"Neden?"

"Çünkü Theon St. Orcas bilgiyi kontrol etmekten hoşlanıyor. Eminim onun emriyle senden çok şey saklıyordur," diye yanıtladı Dagian, kolunu koltuğun arkasına doğru kaydırarak. Sasha kitabını okumaya devam ederken ona yaslandı ve birbirlerine gerçekten bağlı bir çift gibi görünüyorlardı. Theon'un kendi aralarındaki bağ hakkında dünyanın inanmasını istediği portreyi tam olarak yansıtıyorlardı.

"Sanırım bu doğru bir ifade," diye kabul etti Tessa. "Öyleyse bana söyleyecek misin?"

Dagian, altın gözlerinde bir tür onay parıltısıyla onu inceledi. "Arius Krallığı, Vahiy Kararnamesi'ni, özellikle de 'yaşamın hükmetmesi gerektiği' kısmını kabul etmeyi reddettikleri için krallığın kendi köşelerine hapsedilmişti. Onlara birçok uyarı ve fırsat verilmişti, ama sonunda yine de kararı görmezden gelmeyi seçtiler. Bir ordu kurdukları ve diğer krallıklarla savaş başlatmayı planladıkları keşfedildiğinde, bir şeyler yapılması gerekiyordu."

Tessa'nın kaşları çatıldı. Savaş mı? Daha önce böyle bir şey duymamıştı.

"Diğer krallıklar bir araya gelip onları dağlarına ve Gölge Ovaları'na sürmeyi kabul ettiler. Onlarla ticaret yapmayı reddettiler ve ithal ettikleri her şeye ağır vergiler koydular," diye devam etti Dagian, tarihi sıkıcı bir tonda anlatarak.

"Peki ya bu ordular?" diye sordu Tessa.

"Hakkında işlem yapıldı. Birçoğu Yeraltı'na mahkûm edildi ve hizmet etmek gibi kötü bir karar aldıkları krallıkta çürümeye mahkûm edildiler."

"Ama Arius Krallığı acı çekmedi. Onlar refah içinde," dedi Tessa, şaşkınlığı giderek artarak.

"Şimdi öyleler," diye yanıtladı Dagian. "O duruma geri dönmeleri yüzyıllar sürdü. O yüzyılların çoğunda krallıkları, aç ve çaresiz insanlarla dolu ıssız bir yerdi. Krallığın bu kadar karanlık ve yozlaşmış olmasının sebebi bu."

Tessa onları suçlayamazdı. Seçkinler dışında, sıradan Miras, Periler ve ölümlüler sadece hayatta kalmaya çalışıyordu. Çaresizlik, insanları tarifsiz şeyler yapmaya iterdi. Hayatta kalmak hırsızlık, öldürme ve ihanete bağlı olsaydı, krallığın bu hale gelmesine şaşmamak gerekirdi.

"Mesele şu ki krallığa güvenilemez," dedi Dex, onun düşüncelerini bölerek.

"Komik," diye yanıtladı Tessa, pencereye dönerek. "Theon da ayrılmadan önce bana Achaz Krallığı hakkında aynı şeyi söylemişti."

"Elbette öyle yaptı," diye alay etti Dex, sıkıntıyla.

Tessa, alaycı bir karşılık vermemek için yanağının içini ısırdı. Arius Krallığı'ndaki herhangi bir şey hakkında onunla konuşmaya çalıştığı her seferinde, adam onlara hakaret etmek için bir sebep buluyordu. Sonunda, bu konuda hiç konuşmayı bıraktı. Onun bunu düzeltmesini ve fikrini de istemiyordu. Sadece olan biteni sindirebilmek için konuşmak istemişti ve adam buna izin vermemişti.

Hükümdar ailesinin evlerinin olduğu sokağa saptıklarında kalp atışları hızlandı. Theon'un, sinir bozucu bir şey gibi sokak kenarında onu beklediğini sanıyordu.

Ama araç durduğunda, onu bekleyen kimse yoktu. Ön basamakta kimse, hatta bir Peri bile yoktu.

Sorun değildi. Muhtemelen Valter'i kızdırmadan değiştiremeyecekleri bir şeyleri vardı. Birinin onu selamlamasına ihtiyacı yoktu. Şimdi düşününce, geri dönüp yerleşmek oldukça iyi olurdu. Theon'un sürekli etrafında dolanması tekrar normal hale gelmeden önce biraz yalnız kalabilirdi.

Ancak Dex, onu yürüyüş yolundan yukarı çıkarırken onların orada bulunmamalarına dair bir yorumda bulunacağından emindi. Ön kapıya geldiklerinde durdu ve ona döndü. "İçeri güvenli bir şekilde girmeni sağladım, ama sen benimle birlikte geçmeme izin vermezsen onların koşuşlarından geçemem," dedi.

"Sorun değil," diye yanıtladı Tessa, yüzünden bir tutam saçını geriye atarak. "Taşıyacak bir bavulum yok zaten."

"Başınıza bir şey gelene kadar sorun yok, sonra da bizi suçlamaya çalışıyorlar," diye sertçe karşılık verdi.

"Biz mi?" diye tekrarladı Tessa.

"Achaz Lordu. Ne demek istediğimi biliyorsun," diye küçümseyerek cevap verdi. Sonra omuzlarını ellerinin arasına alarak, "Bu hafta harika bir iş çıkardın Tessie. Bir şeye ihtiyacın olursa Lord Jove'a ulaşmaktan çekinme," dedi.

"Doğru," diye cevapladı, alt dudağını ürperterek, şehir evine bakarken. En üst kattaki ışıklar yanıyordu, demek ki burada biri vardı. "Gitmeliyim."

Dex onu kendine çekip sarıldı, o da isteksizce karşılık verdi. "Şimdi olman gereken kişi ol ki, yakında olman gereken kişi olabilesin, Tessie," dedi yumuşak bir sesle, yanağına yumuşak bir öpücük kondurarak. "Yakında konuşuruz."

Başka bir şey söylemeden kapıdan geçti ve korumaların teninde kaydığını hissetti. Ön basamakları tırmanıp ön kapıdan içeri girdi ve fuayeye açılan düğmeyi çevirdi.

İçeriye sıcak bir ışık doldu ve sessizce ceketinin fermuarını açıp askıya astı, ardından topuklu ayakkabılarını çıkardı.

Ana katta yalınayak yürürken onları kucakladı. Theon burada değildi. Bağ bunu anlayacaktı ve içini kaplayan hayal kırıklığı, bağın olduğu kadar onun da hayal kırıklığıydı. Theon'u da kapsasa bile, biraz normalliğe fazlasıyla hazırdı.

Gerçi, kendine karşı dürüst olması gerekirse, Theon'u bundan daha fazlası için görmeyi dört gözle bekliyordu. Buraya gelirken yolda defalarca aklının onunla yatakta olduğu zamanlara kaydığını fark etmişti. Onun, yapması gereken tüm düşüncelerinden ve seçimlerinden onu uzaklaştırmasına izin veriyordu. Ona özlediği ve ihtiyaç duyduğu şeyi vermesine izin veriyordu, çünkü ne kadar nefret etse de, o her zaman biliyordu. Tanrılar aşkına, bu gece onunla istediği her şeyi yapmasına izin verecekti, eğer bu, geceyi düşünemeyecek ve rüya görmeyecek kadar iyi bir şekilde bitirecekse.

Bu düşünce bile merdivenleri biraz daha hızlı tırmanmasını sağladı. İkinci kat sahanlığında durdu. Axel'ın kapısı açıktı, odası boştu. Luka'nın kapısı her zamanki gibi kapalıydı. Tokmağı çevirdi, etrafındaki muhafazaların açıldığını hissetti. Başını içeri uzattığında, odanın da karanlık olduğunu, yatağının battaniye ve yastıklarla dolu olduğunu gördü. Tekrar kapatıp odasına çıkan merdivenleri çıkmaya başladı. Theon eve geldiğinde ışığı açık bırakmış olmalıydı.

Bu iyiydi. Ona değişmek için zaman tanıyacaktı ve—

Odaya girdiğinde, topuklu ayakkabıları parmaklarının arasından kaydı ve sert zemine sert bir şekilde çarparak aniden durdu.

Parlak kestane rengi saçlı bir kadın kanepeden ayağa fırladı. Altın rengi teni odanın loş ışığında hafifçe parlıyordu ve elinde bir kadeh kırmızı şarapla kapıya doğru dönerken kahverengi gözleri kocaman açılmıştı.

Felicity Davers.

Theon'un Maçı.

"Aman Tanrım," dedi nefes nefese. "Beni korkuttun. Seni daha birkaç saat beklemiyorduk."

"Biz mi?" diye sordu Tessa, sesinde ürkütücü bir şekilde hiçbir duygu yoktu.

"Theon birazdan dönecek," dedi Felicity şarap kadehini kenara bırakarak. "Bir meseleyle ilgilenmek için çağrıldı."

Tessa, söyleyecek hiçbir şey bulamadan, sadece ona baktı.

O buradaydı.

Bir hafta boyunca evden uzaktayken odalarında.

O zaman—

"Bir aydan az," diye heyecanla konuştu Cressida masanın aşağısından.

"Gerçekten heyecan verici bir ay olacak," dedi Valter masanın başında geniş bir gülümsemeyle, içki bardağını Theon'a doğru eğerek.

Theon'un gülümsemesi gergindi ve zümrüt yeşili gözleri, Luka'nın yanında oturduğu masanın karşısındaki Tessa'ya döndüğünde simsiyahtı. Tessa, Luka bakışlarını kaçırana kadar Theon'un bakışlarını üzerinden çekmedi, sonra çatalını alıp salatasını yemeye başladı. Ellerinin üstündeki izler, Arius Evi'nin yemek odasının loş mum ışığında hafifçe parıltıyor gibiydi.

Tam karşısında soluk mavi bir elbise giymiş Felicity oturuyordu. O da sandalyesine yaslanmış, elini yuvarlak karnına koymuştu. Arius Evi'ne taşındığından beri biraz solmuş olan teninde, bir Birleşik Krallık işareti göze çarpıyordu; parmağındaki yüzük ışığı yansıtıyordu.

"Tessalyn mi?"

Tessa, aslında rüya olmayan rüyanın anısıyla gözlerini kırıştırdı. Felicity tam karşısında duruyordu. Rordan ve Elowyn'in ona "rüyaları" hakkında anlattıklarından en ufak bir şüphesi varsa bile, artık yoktu. Çünkü Felicity, Theon'un odasında, rahat bir şekilde oturuyordu. Ayakkabıları çıkarılmış, elinde şarap ve belli ki rahattı. Kahretsin. Onu

ne zamandır buraya getiriyordu ki? Çoğu zaman onu yukarıda, korumalarının arasında bırakmaktan çekinmiyordu.

"Tessalyn?" diye tekrarladı Felicity. "İyi misin? Bütün gün yolculuk yaptığını biliyorum. Bu çok yorucu olabiliyor ve eminim Faven'da geçirdiğin zaman çok zordu."

"Benim zamanım... Bunları nereden biliyorsun?" diye sordu Tessa, bakışları mükemmel bir şekilde yapılmış yatağa kaydı.

"Elbette Theon söyledi," dedi Felicity, dolgun dudaklarını hafifçe çatarak. Uzanıp elini Tessa'nın koluna koydu. "Belki otursan iyi olur. İyi görünmüyorsun."

İyi görünmüyordu?

Tessa kendine baktı. Krem rengi kazak elbisesi uyluk hizasında bitiyordu. Çıplak ayak parmakları yere değiyordu. Avuç içleri yanlarında parlıyordu.

Yavaşça başını kaldırdı ve Felicity'nin gözleri kocaman açılırken elini geri çekti.

"Üzgünsün ama Theon geri dönecek-" diye söze başladı Felicity, ama Tessa çoktan ondan uzaklaşmıştı. Merdivenlerden beceriksizce inerken, korkuluğa birkaç kez takıldı. Çılgınca, her şeyi aşağı itmeye çalıştı. Hissettiği her şeyi, çünkü hiçbirinin önemi yoktu.

Bunların hiçbiri onu şaşırtmamalıydı. Elbette Felicity onun çocuğunu doğuracaktı. Eşi olacaktı. Yatak üç kişilikti, bok gibi. Hükümdar ailelerin mirasçıları olmalıydı, hem bu onun için ne önem taşıyordu ki?

Çünkü sen asla benim olmayacaksın!

O gece Theon'a neredeyse haykırdığı sözlerdi bunlar. Kendine asla itiraf edemediği bir gerçektir bu. Asla itiraf etmek istemiyordu çünkü istemediği bir şeydi.

Ama tanrılar, o bunu istiyordu.

Onu seçecek kadar önemseyen tek bir kişi istiyordu. Sadece bir tane. Ve aptalca bir şekilde, belki de o kişi olacağını düşünmüştü. Onu bu kadar büyüleyen şey sadece aralarındaki bağ olsa bile, son birkaç hafta bir bakıma

güzeldi. Birinin yanında uyanmak. Nadiren yalnız kalmak. Her zaman sıcak kahvesini hazırlayan, tişörtünü onun için dışarıda bırakan ve doğum gününün ne zaman olduğunu söyleyen biri.

Bunların sıradan nezaket kuralları olduğunu, bu küçük şeylerin ölçüt olarak alınması gereken bir standart olmadığını biliyordu, ama kimse ona bu sıradan nezaket kurallarını vermemişti. Ve onun için gücünden daha önemli olduğunu düşünecek kadar saf değildi, ama bir yanı öyle istemişti. Bir yanı da belki de istediğini elde etmek için kulağına güzel sözler fısıldamadığını düşünmüştü.

Çünkü dün geceye kadar hep onun aramalarına cevap veriyordu ve aman Tanrım. Muhtemelen onunla birlikteydi ve bu yüzden cevap vermiyordu.

Peki ya gerçeklerle yüzleşmek? İşte asıl zorluk burada.

Beline bir kol dolandı ve aniden gökyüzündeydi. Çığlık attı ama çığlıkları uluyan rüzgârda kayboldu. Yağmur yüzüne çarpıyordu ama ne zaman dışarı çıktığını anlamaya çalışıyordu. Evin içinden geçtiğini veya arka kapıdan bahçelere çıktığını hatırlamıyordu. Gök gürültüsünü duymamış veya sırtından aşağı akan soğuk suyu hissetmemişti.

Güneş henüz tam olarak batmamıştı, ama karanlık bulutlar ışığı engellediği için batmış gibiydi. Kararan gökyüzünde uçan ejderhanın dokunuşunu içgüdüsel olarak tanıdı ve ona dönüştü, yüzünü çıplak göğsüne gömerken ejderhanın başının arkasını tuttuğunu hissetti.

Saniyeler gibi geldi ama yere düştükleri an dakikalar geçmiş olmalıydı. Bilmiyordu. Karnı ağrıyordu ve kusmamakla o kadar meşguldü ki umursamıyordu. Çıplak ayakları soğuk toprağa değdi, sonra sıcak eller yüzüne değdi ve gözlerini yukarı kaldırmaya çalıştı.

"Tessa, bana bak," dedi Luka, sesi sert ve emir dolu bir tondaydı. Kendini parlayan safir gözlere bakarken buldu. İçlerinde acıma, öfke ve başka bir şey vardı ama onu görmek, ruhunu rahatlatan bir şeydi. Küçüktü ama yine de

oradaydı. "İşte benim kızım," diye mırıldandı. "Nefes al, küçüğüm."

Şimşekler çaktı, etraflarını aydınlattı. Nehir. Gücünü harcaması gerektiğinde onu her zaman götürdükleri yer. Tanıdık bir alan.

"Onu oraya ne kadar zamandır getiriyor?" diye sordu Tessa kısık bir fısıltıyla.

"Bu gece ilk geceydi," diye cevapladı Luka.

"Yalan söylüyorsun," diye tükürdü, adamın tutuşundan sıyrılıp volta atmaya başladı. Çıplak ayakları her adımda çamura batıyordu.

"Değilim, Tessa. Onu oraya getirmek istemedi. Onun bir..."

Dönüp parmağını ona doğrulttu. "Bana başka seçeneği olmadığını söyleme. Onu başka bir yere götürebilirdi."

"Üzgün olduğumu biliyorum, Tessa, ama bu onun Eşleşmesi—"

"Üzgün değilim," diye hırladı, parmaklarını saçlarının arasından geçirirken tellerini çekiştiriyordu.

"Kışın başında kesinlikle yağmur fırtınası tahmin edilmiyordu," dedi ve Tessa kendini avucunda ılık birikintisiyle buldu.

"Şu anda ihtiyacın olan bu mu, Tessa?" dedi Luka, omuzlarında belirip yükselen siyah alevlerle, gücüne alaycı bir şekilde bakarak. "Çünkü seninle dövüşebilirim. Sorun değil. İkimiz de biliyoruz ki, saniyeler içinde seni yerle bir edeceğim."

Alevleri kalkanı zar zor oluştururken, gücünü ona doğru fırlattı. Yine de onu birkaç adım geriye sendelemeye zorladı.

Ve fırtına etraflarında hiddetlendi. Onun fırtınası. Şiddetli rüzgarlar ve ete çarparken yakan yağmur. Yeri sarsan gök gürültüsü ve yakınlara düşen şimşekler, Luka'nın büyüüne karşı koyarken dikkatini dağıtıp yangınları söndürmesine neden oldu.

Ayaklarının dibinde ışık parlıyor, parmak uçlarında enerji cızırdıyordu. Luka, sonunda dayanamayıp ona attığı her şeye göğüs gerdi. Bileklerini ve bacaklarını saran siyah alevler dengesini bozdu ve sinirli bir çığlık atarak dizlerinin üzerine çöktü.

"Özür dilerim Tessa," dedi ve tanrılar, cebinden iki siyah bant çıkarırken bunu gerçekten kastettiği anlaşıyordu.

Bileklerine bantları takarken ona karşı koymadı, gücü anında yok oldu. Bunun yerine, artık sadece içinde çırpınıyordu. Neredeyse hissetmiyordu.

Fırtına dindi ama yağmur yağmaya devam etti ve şimşekler hâlâ gökyüzünde çakıyordu.

Bir parmak çenesinin altına bastırıldı ve başını tekrar geriye doğru yatırdı. Hiçbir şey söylemedi, sadece bakışlarını ona dikti.

Çok fazla şey oluyordu ve hepsiyle başa çıkamıyordu. Acı, ihanet ve...

"Sik beni," diye patladı, kelimeler çaresiz ve yalvarıcıydı.

Luka'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ne?"

"Lütfen Luka," diye yalvardı. "Bu çok fazla. Buna dayanamıyorum. Sadece... Hayır, bunun dışında bir şeyin içinde boğulmaya ihtiyacım var. Böyle hissettirmeyen bir şeyin."

"Tessa," diye başladı, ismi acı dolu bir yalvarış gibiydi.

"Lütfen Luka," dedi, kırık bir hıçkırıkla. "Senden hiçbir şey istemedim. Asla. Lütfen bunu benim için yap."

"Eğer şu anda ihtiyacın olan şeyin bu olduğunu düşünseydim, sadece adımı söyleyebildiğin ana kadar seni becerebilirdim," dedi Luka, yüzünü ellerinin arasına alarak.

Ve ancak bir feryat olarak tanımlanabilecek bir ses çıkardı. "İhtiyacım olan bu!"

"Hayır, küçüğüm," dedi başını sallayarak. "Hissetmen gerek."

"Hissetmek acıtıyor," dedi nefes nefese, hıçkırıkları daha da şiddetlenirken. "Yaptığım her şey hissetmemek için ve işte bu yüzden."

"Hislerimiz bizi canavarlara dönüşmekten alıkoyar, Tessa."

"Belki de canavar olmak istiyorum!" diye haykırdı.

Luka buna hiçbir şey söylemedi. Onu sadece göğsüne çekti, ama duyguları bastırılmaya, teker teker sıkıca kilitlenmeye başlamıştı. Yavaş yavaş yağmur, sıcaklık giderek düştükçe donan sabit bir çiselemeye dönüştü ve Luka şehir evinin bahçelerine indiğinde, zemini ince bir kar tabakası kapladı. Peki ya o?

Hiçbir şey hissetmiyordu.

Adam onu eve götürüp odasına götürürken hiçbir şey hissetmedi.

Islak giysilerini üzerinden çıkarıp, kurumuş çamuru teninden silerken hiçbir şey hissetmedi.

Adamın gömleğinden birini kafasından geçirmesiyle hiçbir şey hissetmedi.

Saçındaki suyu havluyla sıktıktan sonra onu sıcak ateşin önüne oturttuğunda hiçbir şey hissetmedi.

"Sana önce ben yetiştim," dedi sertçe, arkasından sürüklenerek ve muhtemelen kendi ıslak kıyafetlerini çıkararak. Camın ardında hapsolmuş titrek alevlere bakıyor, aylar önce Arius Evi'nde de aynısını yaptığını hatırlıyordu. "İkimiz de sana doğru koşarken duygularını hissettik. Ben daha hızlıydım ama o yakında dönecek. O ilgilendi... Sana geri dönüyor. Olabildiğince hızlı."

"Onu görmek istemiyorum," dedi kesin bir dille.

"İhtiyacın var, Tessa. Bağın buna ihtiyacı var. İkinizin de ihtiyacı var. Yardımcı olacaktır."

"Tamam. Uyuduktan sonra. O zaman onu görmek zorunda kalmam."

"Pekala," diye onayladı Luka bir anlık sessizliğin ardından.

"Ve ben orada uyumak istemiyorum."

"Tamam aşkım."

Ona bakmak için döndüğünde, onu dolabının kapısına yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş ve kanatlarını

hâlâ açmış halde buldu.

"Ciddiyim Luka. Sabah o yatakta uyanmak istemiyorum."

"Yemin ederim, Tessa."

Başını sallayıp ateşe döndü. Keşke biraz alkolü olsaydı. Luka onun zevk içinde kaybolmasına yardım etmiyorsa, en azından bir şişede boğulabilirdi.

Bunun yerine, duygularıyla baş başa kalmış, onları ruhunun derinliklerinde kilitlediği yerden çıkarmaya çalışıyordu.

Ve orada kalacaklardı çünkü hissetmenin tek yaptığı ona umut vermektir.

Aptal kız.

Bir daha aynı hatayı yapmayacaktı.

THEON

Theon, garaj kapısından içeri daldı, montunu ve ayakkabılarını çıkarma zahmetine bile girmeden ana kattan koşarak merdivenlerden yukarı çıktı. Luka, kapıyı açık tutarak onu ikinci kat sahanlığında karşıladı.

"Uyuyor," dedi Luka. "Onu uyandırmayın. Şu anda hepimiz için kötü olur."

Theon nihayet ona baktığında nefesi kesildi. Oda karanlıktı, sadece Luka'nın odanın dört bir yanındaki kara alevleri aydınlatıyordu ama Theon onu görebiliyordu. Luka'nın yastık ve battaniyelerden oluşan yuvasının ortasında kıvrılmıştı. Saçları hâlâ nemli görünüyordu ve çıplak bacakları göğsüne gömülmüştü, Luka'nın gömleği pek bir şey örtmüyordu. Bacaklarında ve kollarında çamur izleri vardı, sanki temizlemeye çalışmış ama umursamamış gibiydi. Bir eli yanağının altına, diğeri yastığın üzerine yayılmıştı. Tamamen bitkin görünüyordu.

"Bantları takman gerekiyordu," dedi Theon, zorlukla yutkunarak.

"Evet," dedi Luka, kapıyı sessizce kapatırken.

Theon ellerini saçlarının arasından geçirip sert bir nefes verdi. "Ne dedi?"

"Felicity'yi buraya ne sıklıkla getirdiğini sordu."

"Asla," dedi Theon şiddetle. "Onu asla buraya getirmem."

"Ona söyledim. Yalan söylediğimi söyledi," diye yanıtladı Luka. Theon başka bir şey söylemeye başladı ama Luka sözünü kesti. "Söyleyeceklerimi dinlemeyecekti. Bu gece olmazdı. Felicity ne dedi?"

"Tessa'nın buraya geldiğinde onu korkuttuğunu, ona kısa süre sonra döneceğimi söylediğini ama Tessa'nın arkasını dönüp gittiğini söyledi," diye cevapladı Theon, hızla ceketini ve ceketini çıkarırken.

"Tessa'ya bahçelerde yetiştirdim," dedi Luka. "Kontrolünü tamamen kaybetmeden önce onu nehre ulaştırmayı başardım. O yarattığı fırtınada havada olmayı sorguladım ama bantları elimden geldiğince uzak tuttum. Ona bunu yapmak istemedim, özellikle de Faven'da neler yaşadığını bilmeden. Ama Theon, o..." Luka içini çekti ve yüzünün etrafına dağılmış saçlarını eliyle düzeltti.

"Onu hissettim Luka," dedi Theon ayakkabılarını çıkarırken. "Ne hissettiğini biliyorum."

Acıtmak.

İhanet.

Kızgınlık.

Ne kadar da öfke.

"Çok tesadüf, değil mi?" dedi Theon, gömleğini çıkarıp hızla düğmelerini açıp çıkardı. "Babam da aradı. Tessa erken eve geliyor. O gelince biz de çağırıyoruz."

Luka çenesini eliyle ovuşturdu. "Düzinelerce insan öldürüldü. Sence hepsi bir tuzak mıydı? Ne amaçla?"

"Bunun bir tuzak olduğunu sanmıyorum. Öyle olduğunu biliyorum," diye yanıtladı Theon, Luka'nın yatağına çökerek. Adam yerde bir şilte üzerinde uyuyordu, lanet olsun. Theon bundan nefret ediyordu.

"Ne yapıyorsun?" dedi Luka, ona temkinle bakarak. "Sana söylüyorum, onu uyandırma Theon."

"Onu uyandırmayacağım."

"Ona burada uyanacağına söz verdim. Yukarıda uyanmak istemedi."

"Onu hareket ettirmiyorum," diye cevapladı Theon, yanına yerleşerek.

Hemen ona döndü ve her zaman yaptığı gibi uykusunda onu aradı. Kendini kandırmıyordu. Bunun bir bağ olduğunun gayet farkındaydı, ama aynı zamanda bu gece ondan neler hissettiğini de biliyordu. Eğer bu bağ onu rahat uyumasına yetecek kadar rahatlatacaksa, ihtiyacı olanı almasına izin verecekti. Geçen hafta yeterince acı çekmişti, hele ki bu gece olanlara hiç katlanmamıştı.

"Felicity odamızdaydı," dedi Theon.

"Ne?" diye sordu Luka, yatağın diğer tarafına doğru eğilerek.

"Onun koşuılara girdiğini hissettim," diye devam etti. "Tessa onu orada buldu."

"Kahretsin," diye mırıldandı Luka, sırtüstü dönerken.

"Aradığımda onu buraya bırakmamı öneren oydu. Acelem ve karmaşa içinde, kabul ettim. Tessa'ya odaklanabilmek için onu başımdan atmak istiyordum ve..." Elini Tessa'nın saçlarından aşağı doğru kaydırıldı.

"Felicity'nin de bu işte parmağı olduğunu mu düşünüyorsun?" diye tamamladı Luka.

"Henüz her şeyi çözemedim ama sonunda bir önemi olmayacak," dedi Theon, Tessa kaşlarını çatarak kıpırdanırken.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Luka, karanlık alevlerini söndürürken.

"Söyleyeceklerimin hiçbirine inanmayacak. Ona inanması için hiçbir sebep vermedim."

Uyudu. Sabahın neler getireceğini bilmemesi gerekirdi ama çok bitkindi ve Tessa geri dönmüştü. Tessa'nın başı omzuna, eli göğsüne yaslanmış halde uyandı. Gözlerini açana kadar uyumanın tadını çıkardı; sonra Luka'yı kanepede buldu.

"Bu yatak üç kişi için yapılmamış," diye homurdandı Luka, onun uyanık olduğunu fark edince. Zaten gün için

kısmen giyinmişti.

"Her yerde bu kadar çok yastık ve battaniye olmasaydı, daha fazla yer olurdu," diye fısıldadı Theon, Tessa'nın titreyen omzuna battaniyelerden birini çekerken.

Luka, ayağını sehpaye dayayarak kısık sesle bir şeyler mırıldandı. "Ford kahve getiriyor."

"Bu iyi olur," dedi Theon, parmaklarını Tessa'nın kolunda yukarı aşağı hafifçe gezdirerek.

Aralarındaki sessizlik, Luka "Bazı şeyler söyleyecek Theon. Ona sinirlenmemelisin. O... Ona yaşattığımız onca şeye rağmen, onu hiç böyle görmemiştim." diyene kadar devam etti.

Tekrar sessizlik çöktü ve Tessa, Ford'un kahveyle birlikte kapıyı tıklatması sesini duyana kadar kıpırdamadı. Ondan ne bekleyeceğini bilmeyen Theon, kolunu yavaşça altından çekti. Anladığı kadarıyla, Tessa'nın ona sokulmuş bir şekilde uyanmasından hiç memnun olmayacaktı. Yataktan kayarak çıktı, bir haftadır ilk kez dinlenmiş hissediyordu. Rezervleri hâlâ azdı, acı verici derecede azdı ve büyüsünü daha fazla kullanırsa Luka'dan güç çekeceğini biliyordu.

Telefonunu açtı, bir yandan kahvesini yudumlarken bir yandan da e-postaları ve mesajları taradı, ama kadının tamamen uyandığı anı hissetti. Sanki onun bunu fark etmesini bekliyormuş gibi, aralarındaki bağ daha da dikleşti.

O yapmadı.

Telefonunu hızla kapatıp kenara koydu ve yatağa döndü. Kadın, üzerine sıkıca sarılmış bir battaniyeyle tekrar içine kıvrılmıştı. Menekşe-gri gözleri ona dikilmişti ama onu göremiyordu. Sanki doğrudan onun içinden bakıyormuş gibiydi.

Burası tam anlamıyla bir şarap mahzeniydi.

Bir fincan daha kahve doldurup ona yaklaştı, kahveyi komodinin üzerine bıraktı ve geri çekildi.

"Tessa?" dedi dikkatlice.

Ona cevap vermedi. Sadece top gibi kıvrılmış, dizlerini göğsüne çekmiş bir şekilde kaldı.

Theon, gergin bir ifadeyle onu izleyen Luka'ya baktı. Öne eğildi, dirseklerini dizlerine dayadı ve ellerini önünde gevşekçe birleştirdi.

"Bu sabah konuşacak çok şey var Tessa," dedi Luka. "Ve sen en azından bizi fark edene kadar o bantları çıkaramam."

Gözleri kısa bir anlığına ona kaydı ve sonra tekrar Theon'a döndü.

"Sorun değil, güzelim," dedi Theon hemen. "Konuşmana gerek yok. Sadece dinlemeni istiyorum." Başka bir onay işareti vermedi ve Theon da bunu beklemiyordu. "Öğleden sonraya kadar erken döneceğin söylenmemişti ve gece geç saatlere kadar eve dönmeyeceğin de söylenmişti."

Bunun üzerine gözleri hafifçe kısıldı ve adam her bir hareketini tek tek inceliyordu çünkü şu anda ondan hiçbir şey hissetmiyordu. Ne düşündüğünü anlamasını sağlayacak tek bir duygu kırıntısı bile yoktu ve bu durumu anlamasına yardımcı olacak hiçbir şey yoktu.

"Babamı yatıştırmak için akşam yemeği planları yapmıştım. Akşam yemeği rezervasyonumuza giderken, o gece seni almam gereken yerde Augury'nin bir saldırı düzenlediği haberini aldım. Doğal olarak seni beklediklerini varsaydım," diye devam etti. "Luka'yı aradım. Saldırı haberini çoktan almıştı ve oraya doğru geliyordu. Axel de oradaydı çünkü Katya ile birlikte olduğu arenaların dışındaydı. O iyi," diye ekledi Tessa'nın gözleri biraz irileşince aceleyle. "İkisi de iyi, ama diğerleri... Saldırıda çok sayıda kayıp oldu. Hem Fae hem de Legacy." Yutkunurken boğazının inip kalktığını gördü. "Kaybolan Fae'lerin listesini görmedim. Kaybolan Legacy'lerin listesini ancak bu sabah aldım."

Gerçek şu ki, Perilerin adını verme zahmetine girmeyeceklerdi. Kaybedilen ve artık sahiplenilemeyen güçler hakkında kısa bir rapor alacaklardı, ama Axel'a

Tessa'nın arkadaşlarından herhangi birinin kayıplar arasında olup olmadığını öğrenmesini söylemişti.

"Orada olduğum süre boyunca... dikkatimi dağıtmak istemedim," diye devam etti. "Önemli olan tek şey sendin. Şehir evlerinin yakınındaydık ve onu buraya bırakmayı önerdi. Acelem olduğu için kabul ettim. Yakındı ve soruna hızlı bir çözümdü. Açıkçası, bunu düşünmemiştim. Odak noktam o değildi. Sen vardın. Ama odamıza girdiğini biliyorum, Tessa. Koğuşlara girdiğini hissettim. Çok öfkeliydim ve döndüğümüzde onunla yüzleşmeyi planlıyordum ama kaosu ortasındaydım. Oraya vardığımda hâlâ kavgalar devam ediyordu. Seni geri alana kadar ayrılmayacaktım ama onu orada bulduğunu biliyorum. Ve tanrılar aşkına, Tessa, bunun için üzgünüm."

Ama yine de onu anlamaya başlamıştı. Bu noktada onu duyup duymadığını merak ediyordu. Ama bir kısmı bunun anlamsız olduğunu bilse de, onun duymasını umarak ilerlemeye devam etti.

Gözleri yanarken, yıllardır deneyimlemediği bir şeyi yutkunarak boğazını temizledi. "Seni hissettiğimizde Luka'yla birlikteydin. Nerede olduğunu öğrenmek için sürekli Dagian'ı, hatta Dex'i arıyordum. Ama sonra hissettiğin her şey bana çarptı ve ben asla..." Kadın ifadesizdi ve onu izlerken ruhunda bir şeyler çatırdıyordu. Çünkü hiçbir şeyi engellemiyordu. O anda yaşadığı her şeyi hissedebildiğini biliyordu.

Ve umursamadı.

"Luka'nın daha hızlı olacağını biliyordum. İkimiz de sana yetişmek için yarışıyorduk ama sana önce onun ulaşacağını biliyordum. Şehre döndüğümde, o çoktan seninle gitmişti. Babam buradaydı, onunla konuşuyordu. Axel ve Kat geri dönmüşlerdi ve babam günün erken saatlerinde Axel'i tehdit etmişti. Katya en kolay hedefti. Bu yüzden... onu eve götürmek zorundaydım. Ya da Akropolis'te kaldığı yere. Babam bizimleydi, bu yüzden onu istediğim gibi

sorgulayamadım. Ama en kısa sürede geri döndüm, Tessa. Tek yapmam gereken sana en kısa sürede geri dönmektir."

Sözleri odanın sessizliğinde yankılanıyor gibiydi. Ne yapacağını bilmiyordu. Kahve kupasını çoktan kenara koymuştu. Elleri ona uzanma ihtiyacıyla hafifçe titriyordu ve onları ceplerine soktu. Sonunda konuştuğunda, sesini duyunca neredeyse dizlerinin üzerine çökecekti.

"Yani beni mi bekliyorlardı?" diye sordu, sesinde tonlama yoktu. "İnsanların ölmesinin sebebi benim. Yine. Bu benim hatam."

"Tanrılar aşkına, hayır, Tessa," dedi Theon, bir adım öne doğru sendeleyip tekrar hareketsiz kalarak. Tessa hâlâ hareket etmiyor, tepki vermiyordu. "Bu senin hatan değil. Duyuyor musun?"

"Hayır mı?" diye sordu, bir kez göz kırparak. Sanki tek bir hareketle bir şey temizlenmiş gibiydi ve ona bakıyordu. Gerçekten onu görüyordu.

Ve bir sonraki sözleriyle onu bir kez daha yere serdi.

"Arenanın yakınındaki saldırı doğrudan benimle bağlantılı değil mi? Pen'in ölümüyle aynı mı?"

"Bu bir tuzaktı, Tessa," dedi ve yatağın kenarına oturdu. "Seni değil, beni kandırmak için bir tuzaktı. Henüz her şeyi çözemedim ama geçen hafta, özellikle de dün, bazı şeyler oldu. Kendini... daha iyi hissettiğinde sana her şeyi anlatacağım. Ama bu senin hatan değildi, Tessa. Lütfen bunu bil. Beni kandırmak için kullanıldın."

"Böylece ona ulaşabilirsin," dedi Luka sert bir şekilde.

Theon omzunun üzerinden geriye baktı. "Ne?"

"Sanırım haklısın. Bunların hepsi bir tuzaktı ama sadece seninle ilgili değildi. İkinizle de ilgiliydi. Felicity ona ulaşabilirsin diye buradan uzaklaştırıldın."

Arkasını döndüğünde Tessa'nın gözlerini sıkıca kapadığını, nefesinin biraz fazla hızlı olduğunu gördü, ama birkaç saniye içinde düzeldi.

"Ama o zaman Tessa'nın bana söylenenden daha erken döneceğini bilirdi. Ama neden? Bundan ne kazanabilirdi

ki?" dedi Theon.

"Kötü adamlar ve canavarlarla dolu bir dünyada herkesin kazanacağı şey bu," dedi Tessa gözlerini açarken sesi ifadesizdi.

"Zaten bir Match sözleşmesi var," dedi Theon başını sallayarak. "Onun elde edebileceği daha büyük bir statü yok."

Tekrar sessizleşti ve keşke üçüncü İşaret'e sahip olsaydı diye düşündü. İkinci İşaret'le, duygularını hissedebildiği zaman her şeyin daha iyi olacağını düşünmüştü ama hayır. Üçüncü İşaret, düşüncelerini duymasını sağlayacaktı ve o anda aklından neler geçtiğini bilmek için her şeyi verirdi.

Sonunda Tessa hareketlendi. Oturur pozisyona geçti ve saçlarını yüzünden geriye itti. "Sonuçta pek bir önemi yok."

"Elbette önemli, Tessa. Eğer bize karışacaksa, ben..."

"Ne yapacaksın?" diye araya girdi, üzerindeki battaniyeyi açarken. Sesi değişmişti. Pürüzsüz ve düzgündü, ama bir parça çılgınlıkla ürkütücüydü. "Sözleşmeyi babanın isteği üzerine imzaladın zaten. Yaptığın her şey onun yüzünden. Ve evet, bunu başkalarının güvenliğini sağlamak için yaptığını anlıyorum. Axel. Kat. Ben. Ama bu, onun taleplerinin ve tehditlerinin seni kontrol ettiği gerçeğini değiştirmiyor. Sonunda ona ve isteklerine boyun eğeceğin gerçeğini değiştirmiyor." Öne doğru eğildi, parmak ucunu kaburgaları boyunca uzanan Pazarlık İşareti'nin üzerinde gezdirdi. İçinden üç yatay çizgi geçen ters bir üçgen. "Önemli değil. Sonuçta, sen hala onunsun ve o da hala senin."

"Hayır!" diye hırladı Theon, bileğini eliyle yakalayarak. "Hayır. Onu istemiyorum."

"Önemli değil," diye tekrarladı. "Sen onunsun. Gördüm."

"Çok önemli, Tessa," dedi öne doğru sendeleyip yüzünü ellerinin arasına alarak. "O benim... Dur. 'Gördün mü?' derken ne demek istiyorsun?"

Menekşe-gri gözleri ona doğru kalktı ve menekşe daha da koyulaştı. Daha koyu. Işık büyüünün lekeleri şimdi

derinliklerinde dönüyordu. Ellerini yüzünden çekerken, parmaklarını adamın ön kollarına doladı. "O senin eşin olacak. Evet?"

"Evet, ama-"

"Ve Match sözleşmesine göre ondan bir mirasçı bekleniyor. Evet?"

"Evet, ama-"

"Ve sen onunla birlikteydin. Evet?"

"Onunla mı?" diye tekrarladı şaşkınlıkla. Sonra gözleri fal taşı gibi açıldı. "Tessa, hayır. Onunla yatmadım. Yakınına bile yaklaşmadım. Akşam yemeğine çıktık ve birkaç öğle yemeği randevumuz oldu. Hepsi bu. Senden sonra kimse olmadı."

Başını eğdi. "Ama başaracaksın."

"Hayır," dedi, başını inkar edercesine sallayarak.

"Nedenini anlıyorum."

"Sen... Ne?"

Duyduklarına inanamıyordu. Dün gece ondan hissettiklerinden sonra değil. Son haftalarda ondan hissettiklerinden sonra değil. Şimdi onunla fazla sakin konuştuğu için değil.

"O olmazsa, başkası olur," diye yanıtladı zarif bir şekilde ayağa kalkarken. Theon, Luka'nın gömleği uyluklarının ortasına bile gelmeden, tepesinde dikilen kadına baktı. Yüzü ifadesizdi. Aksine, hastalıklı bir kabulleniş vardı. "Sonsuza dek başkasının olacaksın."

"Eğer sonsuza dek başkasının olursam, bu seni ne yapar, küçük fırtına?"

"Hep aynıydım. Hiçbir şey."

Yataktan kalkıp kahve fincanını aldı ve Theon ayağa fırladı. "Soğuk," dedi ve kahveyi elinden alıp yeni bir fincan kahve almak için uzandı.

Ama o, onu onun erişemeyeceği bir yere çekti ve göğsüne bastırarak, "Sorun değil," dedi.

"Sana sıcak kahve getirebilirim, Tessa."

"İyiym," diye tekrarladı.

"İyisin," dedi ifadesiz bir şekilde.

"Mhmm," diye mırıldandı, Luka'ya dönerek. "Duşunuzu kullanabilir miyim?"

"Evet," dedi dikkatlice, odanın karşısına geçip banyonun kapısını arkasından kapatırken onu inceleyerek.

Theon hemen Luka'ya döndü. "Ondan hiçbir şey hissetmedin, değil mi?"

Luka başını sallayarak ayağa kalktı. "Bu sorun olacak."

Theon, "İkinci Mark'tan önce onu hissedemiyordunuz ve onu gayet iyi anlıyor gibiydiniz," dedi.

"Sorun bu," diye yanıtladı Luka. "Bağları engellemiyor. Hiçbir şey hissetmiyor. Sonunda kopacak ve koptuğunda onu geri getirip getiremeyeceğimizi bilmiyorum. Bir daha asla."

İkisi yan yana durmuş, kapalı banyo kapısına bakıyorlardı. Bu noktada söylenecek ne vardı ki?

Theon, "Vizyonlarını öğrendi" dedi.

"Öyle anlaşıyor."

"Babam gün sonuna kadar Faven'da geçirdiği zamanın raporunu istiyor."

Luka onaylarcasına bir ses çıkardı.

"Bunca şeyin arasında ona bunu sormak doğru gelmiyor."

"Ne yapacaksın?"

"Bilmiyorum."

Bunların hiçbirisi hakkında ne yapacağını bilmiyordu. Bir kez daha her şeyin kontrolünü kaybetmişti.

"Giysilerini almaya gitmeliyim," dedi Theon, bir dakika daha banyo kapısına sessizce baktıktan sonra.

"Muhtemelen," diye onayladı Luka.

Theon odadan çıktı ve merdivenleri yavaşça üçüncü kata çıktı. Luka'nın duşunu kullandığı mesajı fazlasıyla açıktı. Tıpkı odasında uyuma isteği gibi. Şu anda odalarına girmek istemiyordu ve bu da Theon'un eve vardığında tam olarak neyle karşılaştığını merak etmesine neden oldu.

Buraya hiç gelmemişti ama oda bıraktığı gibiydi. Yatak mükemmel bir şekilde toplanmıştı. İki gündür orada uyumamıştı. Her zamanki gibi kitaplarını ve kağıtlarını toplamıştı, Ford'un gizlice ortalığı karıştırmayacağına güvenmiyordu. Hiçbir şey ters görünmüyordu ama bunun bir anlamı olmadığını biliyordu. Felicity babasıyla bir şeyler biliyorsa, Ford izlerini sildirirdi.

Dişlerini fırçaladı ve hayatının en hızlı duşunu aldıktan sonra, ona birkaç temel eşya, bir tayt ve bir kazak aldı. Erken döneceğini öğrendiğinde, gününü çoktan boşaltmıştı, ama bu, son zamanlarda giderek daha sık yaptığı gibi, babasının beklenmedik bir şekilde uğramayacağı anlamına gelmiyordu. Tessa'nın rahat ve konforlu bir şeyler giymesini çok isterdi, ama her şeye hazırlıklı olmaları gerekiyordu.

Luka'nın odasına döndüğünde, Luka henüz dışarı çıkmamıştı. Luka giyinmeyi bitirmiş, siyah kot pantolonuyla düğmeli bir gömlek giymişti. Saçlarını geriye doğru toplayıp tepesinde bağlamış ve tabletinde bir şeyler yazıyordu. Theon'un sesini duyunca başını kaldırıp kısa bir bakış attı ve sonra ne yapıyorsa ona geri döndü.

"Bugünkü planlar değişti mi?" diye sordu Luka.

"Hayır. Günün temposunu ona bırakalım. Mümkünse Cordelia hakkındaki bilgileri incelemek istiyorum," diye yanıtladı Theon, Tessa'nın eşyalarını bir kenara bırakarak. "Salonun karşısında bir hareketlenme duydum. Axel ve Kat da uyanık olmalı."

Luka başını salladı. "Ford'a bir saat içinde kahvaltı için aşağıda olacağımızı söylemiştim. Al bakalım."

Tableti Theon'a uzattı ve ekrana baktığında, Luka'nın hızlı karalamalarıyla yazılmış birkaç isim gördü. Bazıları daire içine alınmış, bazılarının yanında soru işaretleri vardı.

Luka, "Felicity'nin bu işte parmağı olduğu açık," dedi. "Ama böyle bir şeyi tek başına başaracak kadar kurnaz olduğunu sanmıyorum."

"Zeki ama bu konuda yardıma ihtiyacı olacak. Bahsim babama," diye yanıtladı Theon, Valter'in adının yanındaki

soru işaretini fark ederek.

"Emin olmalısın, Theon."

"Öyleyim. Dün bana ne dediğini anlattım. Bunca zamandır ona karşı komplo kurduğumuzu biliyor. Elbette peşime düşecekti. Zayıflıklarımı hep bana karşı kullandı," dedi Theon. "Bu bağın kopmasını istiyor. Tessa ile aramı bozmaktan daha iyi bir yol ne olabilir ki?"

"Kesilmesini isteyen tek kişi o değil," dedi Luka, tableti geri alırken. "Bütün Lordlar ve Leydiler istiyor."

"Sence daha fazlası mı var? Krallıkları bir araya getiren şeyin bu olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Şu anda ne düşüneceğimi bilmiyorum," diye yanıtladı Luka, banyo kapısına bakarak. "Ama buraya bırakılmış, bu da Achaz Krallığı'nın da işin içinde olduğuna inanmamı sağlıyor."

"Bu mümkün," diye onayladı Theon, bu fikri uzun uzun düşünerek. "Bu da—"

Ama banyo kapısı açılınca ne söyleyeceğini unuttu ve Tessa üzerinde hiçbir şey olmadan ortaya çıktı. Tamamen çıplak teni ve çıplak göğüsleriyle, siktir et, siktir et, siktir et.

Elinde Luka'nın fırçası vardı, sanki burada tamamen çıplak olduğunun farkında değilmiş gibi saçlarının arasından geçiriyordu. "Ne giymem gerektiğini bilmiyordum."

Ağzı konuşamayacak kadar kurumuş olan Theon, sadece giysi yığınının işaret etti. Islak saçlarını fırçaladıktan sonra başını salladı ve giysilerini giydi.

Theon, saçlarını örerken boğazını temizledi, Luka ona saç tokalarından birini uzattığında, bir tane aramaya başladı.

"Aç mısın?" diye sordu Theon.

"Pek sayılmaz," diye cevapladı, Luka'nın hâlâ elinde tuttuğu tablete uzanarak. "Bu ne?"

Luka, "Bütün bu işin içinde kimlerin olduğunu bulmaya çalışıyoruz" diye yanıtladı.

Cevap olarak mırıldandı, tableti ona geri verip kapıya doğru yürüdü. Hızlıca bakışıp onu takip ettiler. Parmaklarını duvarda gezdirerek aşağı indi ve yemek odasına girdi.

"Günaydın bebeğim," dedi Axel, sesinde zoraki bir neşe vardı.

"Ölmediğine sevindim," diye cevapladı Tessa, her zamanki yerine otururken.

Katya az önce içtiği meyve suyunun boğazına kaçmasıyla boğuldu. Axel bir an irkilmiş gibi göründü, ama sonra dudaklarının kenarı hafifçe kıvrıldı. "Ben de bundan oldukça memnunum."

Bakışları Katya'ya kaydı. "Gerçekten iyi misin?"

"İyiym, Tessa," diye yumuşak bir sesle cevap verdi.

Tessa başını salladı, yoğurda uzanıp birazını bir kaseye koydu. Hepsi onun meyve ve granola eklemesini izledi.

"Donutlar var," dedi Axel dikkatlice.

"İyiym," diye cevap verdi yoğurdundan bir ısırık alarak.

Axel'in bakışları Theon'a kaydı, kardeşinin gözleri kısıldı.

"İstediğini alabilirsin, Tessa," dedi Theon.

"Bana Kayıp Dil'i okumayı öğretebilir misin?" diye sordu.

Şaşkınlıkla, "Yapabilir miyim?" dediğinde cevabı daha çok bir soru gibiydi.

Başını salladı ve gözleri Luka'ya kaydı. "Peki ya eğitim? Bana söylemiştin."

"Antrenmanlara devam edebiliriz, Tessa," diye onayladı Luka, tostundan bir ısırık alarak.

Theon krep tabağına uzandı ve aniden yemeği henüz hazırlamayan tek kişinin kendisi olduğunu fark etti. "Sen yokken yedek bir öğretmen buldum."

"Bu bir deneme," diye araya girdi Luka, bu fikirden hâlâ memnun olmadığı belliydi.

"Doğru. Bu bir deneme sürüşü. Luka, onun yerine geçebileceğinden emin olana kadar derslerinizde sizinle kalacak," dedi Theon.

"Ve bana Kayıp Dil'i öğretecek mi?" diye sordu Tessa.

"Bunu yapabilirim," diye cevapladı Theon.

Sadece omuz silkti ve yoğurdundan bir lokma daha aldı.

Kahvaltının geri kalanını sessizce yediler. Axel, Katya'yı günlük derslerine ve antrenmanına götürmek için ayrılmadan önce Tessa'ya yeni bir çalma listesi gönderdiğinden bahsetti. Theon, geri döndüğünden beri ilk kez onunla yalnız kalması biraz daha uzun sürdü. Salondaydılar ve Tessa pencerenin önünde durmuş, yere düşen kar tanelerini izliyordu. Blackheart'ın Cordelia hakkında gönderdiği bilgileri okuyordu ama işine odaklanmamıştı. Cordelia pek bir şey söylememiş, bir soru sorulduğunda sadece kısa cevaplar vermiş ve Theon, bağında tek bir duygu kırıltısı bile hissetmemişti.

"Nerede olduğumuzu bilmem gerek, Tessa," dedi ve bilgisayarını bir kenara bırakıp ayağa kalktı.

Kısa bir süre omzunun üzerinden baktıktan sonra dikkatini tekrar pencereye çevirdi.

"Yarına, ertesi güne, gelecek haftaya hazırlanabilmem için bunu bilmem gerekiyor" diye devam etti.

"Her zaman olduğumuz gibi olacağız Theon," diye cevapladı.

"Her zamanki gibi olmak istemiyorum," diye karşılık verdi ve yanına geldi.

"Ne istediğimizin bir önemi yok."

"Gerçekten buna inanıyor musun?"

"Gördüm."

"Vizyonlar sadece budur, Tessa. Değişebilirler. Sadece olabileceklerin anlık görüntüleridir," dedi Theon.

"Ya öyle değillerse?" diye mırıldandı bileklerini ovuşturarak.

Theon uzanıp ellerini nazikçe yana itti. Gözleri kısa bir anlığına, neredeyse göz kırpyormuş gibi kapandı. Göğsündeki bağ, dokunuşla yatıştı. Bütün gün gergindi ve o sabah yanında uyandığından beri ona bir kez bile dokunmamıştı. Ama şimdi bilekliklerden birini bileğinden, sonra diğerini çıkarıp cebine koydu. Tessa gözle görülür bir

şekilde rahatladı, gerginlik omuzlarından inerken elini kaldırıp ışığın oraya dolmasına izin verdi. Faven'da biraz kontrol sahibi olmayı öğrenmişti.

"Cienna ile konuşabiliriz," diye cevapladı Theon sonunda. "Onun da Kahin yetenekleri var."

"Öyle mi?" diye sordu Tessa, mor enerji kıvılcımlarının içinden geçtiği ışığı incelerken.

"Evet, dürüst olmak gerekirse, iyi bir fikir olurdu. Sana en ufak bir şeyin kaderi değiştirebileceğini, tüm bir vizyonu değiştirebileceğini ilk söyleyen o olacak," diye yanıtladı. "Axel'in onunla iletişime geçip geçemeyeceğine bakacağım."

"Ne zaman öğrendin?"

"Neyi ne zaman bildim ki?" diye sordu Theon, onun gücüyle oynamasını izlerken.

"Vizyonlar gördüğümü."

"Ben... Yeraltı. Tünellere geri dönmeye çalıştığınızda ve saldırıya uğradığımızda. Gücü fark ettim ve Cienna'yı görmeye gittiğimde ona sordum," diye cevapladı.

Ve bekledi.

Neden ona söylemediğini sormasını bekledi. Bir sırrı daha sakladığı için ona çıkışmasını bekledi. Öfkesini bekledi.

O bunu istiyordu.

Bir şey istiyordu.

Ama o sadece başını salladı.

Yavaşça uzandı ve tepki vermeyince, örgüsünden çıkan saç tutamını parmaklarının arasında döndürdü. "Neredeyiz küçük fırtına?"

"Her zaman olduğumuz yerdeyiz. Yıkımın ya da kurtuluşun eşiğindeyiz," diye mırıldandı.

"Bu ne anlama gelir?"

"Bir anlaşmamız var. Ben de bundan geri dönemem, tıpkı senin babanla yaptığın anlaşmadan geri dönemeyeceğin gibi."

Bir an donakaldı ve ardından saç tutamını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Neden bu pazarlığı yaptığımı biliyor musun?"

"Bunu bilmek benim haddime değil."

İster isteyerek, ister istemeyerek olsun, darbeyi hissetti.

Eli yanağına kayd, başparmağını elmacık kemiği boyunca kaydırırken onu okşadı. "Ortaya Çıkış gecen. Tanrı Jüpiter seni almıştı ve babam, o anlaşma yapılmadığı sürece seni geri almama yardım etmeyecekti. Hepsi sana ulaşabilmem içindi. Güvende olduğundan emin olmak için."

"Seçimin ardındaki amaç sonucu değıştirmez Theon. Ne kadar asil olduğunu düşünsen de."

"Yapmaya hazır olduğum bir fedakarlıktı" diye karşılık verdi.

"Peki şimdi? Hangi fedakarlıkları yapacaksın Theon?"

"Gerekli olan neyse," diye hemen cevap verdi.

"Peki ya pazarlığınızı yerine getirmek gereken fedakarlıksa?"

"Tessa," diye yalvardı. "Bana zaman ver."

"Nerede durduğumuzu mu soruyorsun? Rollerimiz değışmedi. Kaynak. Efendi. Sorumluluklarımız değışmedi. Hiçbir şey değışmedi."

"Saçmalık. Her şey değışti," diye karşılık verdi, sesi yükselerek.

"Bir şeyi kabul etmeyi reddetmek onu sahte yapmaz," diye yanıtladı. "Bunu bana sen öğrettin. Anlaşmamız geçerli. Ben de üzerime düşeni yapacağım."

"Olacaksın?"

Tessa başını sallayıp pencereye döndü.

Bir çeşit rahatlama hissetti çünkü bu, vaktinin olduğunu gösteriyordu.

Bir çözüm bulmanın zamanı geldi.

Bunu düzeltmenin zamanı geldi.

Onunla vakit geçirmek.

"Gittiğinde başka neler öğrendin?" diye sordu Theon, ona bir adım daha yaklaşmaya cesaret ederek.

Bakışlarını tekrar pencereden dışarıya dikti ve "Gerçeklerle yüzleşmek zordur ama o gerçeklerle ne yapılacağına karar vermek en büyük yüküdür." dedi.

TESSA

"Kahretsin," diye küfretti Tessa, arkadan bir kez daha elleri ve dizleri üzerine düşerken.

"Bu sefer daha iyi yaptın," dedi Luka, ona elini uzatarak ama o elini savuşturarak kendi kendine ayağa kalktı.

"Tekrar," diye talep etti, ayaklarını ilk eğitim seanslarına başladıklarında saatlerce beklediği hazır pozisyonuna yerleştirirken.

"Sanırım bugünlük bu kadar yeter," dedi Luka, ondan uzaklaşıp su şişelerinin, havluların ve diğer eşyaların bulunduğu masaya doğru yürürken.

"Bitmeye hazır değilim," diye cevapladı yerinden kıpırdamadan. "Tekrar, Luka."

"Öğleden sonraki derslerin için hazırlanmamız gerek. Grup dersinden sonra Auryon'la buluşacaksın."

"Birkaç tur daha atmaya vaktimiz var," diye ısrar etti.

"Yarın."

"Hayır, Luka," diye çıkıştı. "Şimdi."

Sonunda ona döndü, kaşları çatılmış bir şekilde masaya yaslanıp kollarını kavuşturdu. Hiçbir şey söylemedi. Sanki itaat etmesini bekliyormuş gibi ona baktı.

Ve o da bana ters ters baktı.

"Düzgün besleniyor olsaydın bunu düşünürdüm," dedi sonunda. "Ama beslenmiyorsun."

"Aç kalmadım," diye homurdandı.

Akropolis'e döneli sadece bir gün olmuştu ve Theon'un ona şehir evinde bir gün geçirip her şeyi yeniden anlaması için zaman tanımasına minnettardı. Açıklamalarını dinlemişti. Hiçbiri onu şaşırtmamıştı. Felicity, Gracil'in Mirasıydı. Gracil empati tanrısıyken, soyundan gelenlerin bazıları duygularını manipüle etmek için yeteneklerini kullanabiliyordu. Özellikle Felicity, çatışma konusunda yetenekliydi; çatışmayı ya tırmandırıyor ya da yatıştırıyordu. Tessa, Theon ve Luka'nın tahmin ettiği kurguyu bile anlamıştı. Her şey uyuyordu. Her şey mantıklıydı.

Ama bunların hiçbiri önemli değildi.

Tıpkı Theon'a söylediği gibi. İster Felicity Davers'la ister başka bir Miras'la olsun, yine de Eşleşecekti. Peki ya Tessa? Şey...

Luka ona her zaman iddia ettiği gibi inatçı bir veletmiş gibi bakmaya devam ederken, kadın kollarını kavuşturdu ve kalçasını sinirle öne çıkardı.

Valter, Luka'nın Eşi olarak atanabilmek için bu Kaynak bağının kopmasını istiyordu. Ama Legacy olmasaydı, bu geçerli olur muydu? Yoksa diğer krallıklar bir kez daha bir araya gelip, şimdi yaptıkları gibi, bunun değiştirilmesini mi talep ederlerdi?

Vizyonlarının sebebi cadı kanıydı. Elowyn ona bunu söylemişti. Kanında Zinta veya Taika kanı olabilirdi ya da bir Cadı'nın soyundan geliyordu. Cadı soylarının bazıları doğrudan Tanrıça Kardeşlerin soyundan gelmiyordu, ancak Periler gibi büyü yeteneği onlara da verilmişti. Tanrıçaların soyundan gelenler açıkça daha güçlüydü, ama ister öyle olsun ister olmasın, bunların hiçbiri Achaz büyüsünü açıklamıyordu.

"Hadi gidelim, Tessa," dedi Luka sonunda, masaya dönüp birkaç eşyasını toplarken.

"Hayır," dedi Tessa tekrar. "Bana kendimi nasıl koruyacağımı öğreteceğine söz vermiştin, Luka Mors."

"Seni eğitiyorum," diye cevap verdi, ona bakma zahmetine bile girmeden.

"Yeterli değil."

"Bu, bir gecede ustalaşabileceğiniz bir şey değil."

"Ama şimdi antrenman yapmaya devam edersek, daha çabuk oraya varırım" diye ısrar etti.

Bıkkın bir homurtuyla arkasını döndü ve küçük çantayı omzuna attı. Ellerine bir su şişesi tutuşturarak ona doğru yürüdü. "Seni eğiteceğime söz vermemiş miydin?"

Başını geriye atıp yüzünü görebildi ve safir bakışlarını onun gözlerine dikerek, "Biliyorum, ama bu yeterli değil," dedi.

Başını yana eğdi, küçük atkuyruğundan düşen bir tutam saç çenesine değdi. "Nasıl yeterli olmaz?"

"Öyle değil," diye karşılık verdi. "Bu, daha önce yaptığımızdan farklı değil. Ben Sargon soyundan değilim Luka. Her şeyi senin kadar çabuk kavrayamam. Daha fazla pratiğe ihtiyacım var."

"Tessa, bugün birkaç hareketi başarıyla savuşturdun. Birkaç haftadır antrenman yapmadığımızı düşünürsek, bu önemli bir şey."

"Hiçbir şey söylemiyor," diye çıkıştı hayal kırıklığıyla.

"Bunun asıl konusu ne?"

"Bu, daha zamanımız varken 'bitti' demenle ilgili."

Bir an sessiz kaldı, onu inceledi ve o da kıpırdanmamak için kendini zorladı.

Sonunda, "Kendini savunabilmek istiyorsun, değil mi?" dedi.

"Evet. Kendimi koruyabilmek istiyorum."

Başını salladı. "Son birkaç haftayı düşününce bu anlaşılabilir bir durum, ama Faven'da bir şey mi oldu? Seni bu kadar zorlamaya itecek bir şey mi oldu?"

Tessa dudaklarını büzdü, ayaklarını sürüdü. Gerçek şu ki hiçbir yerde kendini güvende hissetmiyordu, ama Faven'da, tanımadığı bir yerde olmak...

Başkalarının korumasına muhtaç olmaktan çok yorulmuştu. Miras'ın istediği buydu. Perilerin onlara bağımlı olması. Ortaya çıkıp yeteneklerine erişebilseler bile Miras hâlâ güçlüydü. Bir Miras, bir Peri'den her şeyi talep edebilirdi ve buna uymamak işleri daha da kötüleştirirdi. Ve elbette, artık Peri değildi, hatta yarı Miras bile değildi, ama hazırlıklı olmadığı gerçeği ortadaydı.

Ona asla karşılık vermesi öğretilmemişti ama savaştacak bir şeyi de olmamıştı.

"Faven'da çok şey oldu," diye cevapladı sonunda, arkasını dönüp çıkışa doğru yönelirken. Adam uzun adımlarıyla kolayca yetişip kapıyı açtı. "Theon'un bana bu konuda henüz bir milyon soru sormamış olmasına şaşırdım."

"Sana bütün o soruları sormalıydı," diye yanıtladı Luka. "Babası rapor istedi ama oyalıyor. Sana zaman ve alan kazandırmak için. Tekrar."

Koridorda yürürken ona dik dik baktı, ama yürürken ufak bir irkilme hissetti. O kadar kısa sürdü ki, gerçekten görüp görmediğini sorguladı, ama aynı zamanda neredeyse hissetmiş gibiydi.

"Neyin var senin?" diye sordu ayaklarını sürüyerek.

"Hiç bir şey."

"Yüzünü buruşturdun."

"Yapmadım."

"Evet, öyle yaptın."

"Diğer Kaynaklarla dersinden sonra, odanın dışında buluşuruz. Theon, Cordelia'ya henüz yedek eğitmeni bildirmedi. Senin için olumsuz sonuçlar doğurmasını istemedi," dedi Luka.

Tessa, konunun değişmesine gözlerini devirdi, ama Rahibe Cordelia'dan bahsedilmesiyle konuyu kapattı. "Her iki durumda da üzülecek."

"Onunla ilgilenelim."

"Doğru," diye mırıldandı. Bundan sonra diğer Kaynaklarla devam eden derslerin harika geçeceğinden

emindi. "Yeni eğitmeden pek memnun görünmüyorsun."

"Onunla sadece bir kez tanıştık. Theon'un bunu yaptığına h l  inanamıyorum," dedi Luka, sesi sertleşerek.

"Onu neden sevmiyorsun?"

"       onun hakkında hiçbir Şey bilmiyoruz."

"Theon saatlerce takıntılı bir Şekilde onu araŐtırmadı mı?" diye sordu Tessa.

"O bunu sadece sana yapıyor."

"Bu ifadeden hiç hoŐlanmadım," dedi ciddi bir tavırla.

Luka omuz silkti, ana girişe uğrayıp ona bir sweatshirt uzattı. Terli atletinin üzerine giydi.

"Seni seçmeden önce bile seni araştırıyordu," diye cevapladı Luka ve ona bir  orap Şapka uzattı.

"Ben ve diğer seçenekleri," diye karşılıklı verdi ve Şapkayı takabilmek için sa ındaki bandı çekti.

"Ama esas olarak sen," dedi Luka kapıyı iterek açarken.

Fırtınadan yağan kar erimiŐti ama hava Şimdi serindi. Soğuk hava yüzüne çarptı. Bir an yüzünü buruşturdu, sonra derin bir nefes aldı.

"Neyse, Theon Auryon'un bu alemde olduğuna bile inanmıyor, ama onun sana ders vermesine izin vermekten çekinmiyor mu? Mantıklı değil," dedi Luka, araca doğru ilerlerken.

"Onun alemden olduğunu düşünmüyor mu?"

"Onun yetenekleri göz önüne alındığında, ona katılmaya meyilliyim."

"Onun büyüsü ne?" diye sordu Tessa.

"Duman ve küllerin arasında hareket etmek gibi bir Şey. Silah  ağırabiliyor, hem de bizim gibi bir cep aleminden değil. Sanki yaratabiliyormuŐ gibi," diye açıkladı Luka. "Ama daha fazlası var. Biliyorum."

"Ondan hoŐlandıđın anlaŐılıyor," diye takıldı Tessa, yolcu koltuğunun kapısını açarken.

"  eri gir," dedi sadece ve kapıyı arkasından kapattı.

Luka aracı çalıŐtırıp trafiğe girdiğinde sessizdi, Tessa ise müzikle oynuyordu.

"Sana bir şey sorabilir miyim?"

Luka içini çekti. "Evet."

"En eski anın nedir?"

"Bu tuhaf bir soru," diye mırıldandı.

Onu daha iyi görebilmek için ön koltukta döndü. "Gerçekten de öyle değil. Bu Auryon'a güvenmiyorsun çünkü Devram'da kolayca bulunamayacak yeteneklere sahip, ama sen de güveniyorsun. Sence sen de burada doğmamış olamaz mısın? Sence de..."

Sözleri yarıda kesildi ve adam ona baktı. "Senin gibi mi? Kayıp bir tanrı çocuğu mu?"

"Tanrının istenmeyen çocuğu," diye düzeltti.

"Bunu bilmiyorsun, Tessa."

"Buradayım, değil mi? Tanrıların unuttuğu bir diyardayım."

Luka birkaç saniye sessiz kaldıktan sonra, "Annemle babamı hatırlamıyorum. Aslında onlarla ilgili pek bir anım yok, sadece Valter'in bana anlattıklarını hatırlıyorum," dedi.

"Onlar öldüğünde beş yaşındaydın. Bir şeyi hatırlamalısın," diye itiraz etti Tessa.

"Hayır," dedi Tessa'ya bu konuyu bırakmasını söyleyen bir tonla.

"Ama daha önce burada Sargon Mirası var mıydı?"

"Sözde. Tarih metinlerine inanılacaksa, yüzyıllar önce."

"Neden öldürüldüler?"

"Tarihe göre, Sargon ve Arius kardeş kadar yakındılar. Arius Birinci olarak hüküm sürüyordu ve Sargon ordularına komuta ediyordu. Arius Krallığı daha önce Devram'ı ele geçirmeye çalışmış, ancak başarısız olmuştu. Şu anda sahip oldukları topraklara sürgün edilmişlerdi ve Sargon'un mirası..."

"Halledildik," diye bitirdi Tessa, Dagian'ın Akropolis'e dönüş yolculuğunda kendisine söylediklerini hatırlayarak.

"Öyle bir şey işte," dedi Luka gergin bir sesle.

Şehir evine kadar olan yolun geri kalanını sessizce geçtiler, ama Luka aracı kapatırken sessizce, "Yalnızlık.

Türünün tek örneği olmak." dedi.

"Evet, küçüğüm, öyle," diye cevap verdi ve dışarı çıkıp kapıyı kapattı.

"Birkaç hafta içinde hepiniz üçüncü İşaretinizi alacaksınız," dedi Rahibe Cordelia odanın önünden. "Bu İşaret, yeni bir Kaynak için alışması en zor olanıdır. Üstadınızın düşüncelerini duyabileceksiniz ve buna alışmak biraz zaman alabilir. Uyum sağlarken uzun bir süre uzakta kalacaksınız. Bu süreyi iki şey için kullanmalısınız: kendi düşüncelerinizin olması gereken yerde olduğundan emin olun - Üstadınızın ihtiyaç ve arzularına odaklanın. İkinci şeyin çoğunuz için daha kolay olacağından eminim," dedi, her zamanki gibi diğerlerinden uzakta oturduğu Tessa'ya doğru anlamlı bir bakış atarak. "Üstadınızın düşüncelerini ve isteklerini duyduğunuzda tepkilerinizin kontrol altında olduğundan emin olmalısınız. Size hiçbir şey vermeyeceğinize güveniyorlar. Sırlarını saklıyorsunuz, ama tavırlarınız her zaman kelimelerden daha güçlü konuşacaktır."

Site Annesi'nin telefonunda çalan alarm dersin sonunu haber verdi ve telefonu açıp sessize aldı. "İzin verildi."

Diğer Kaynaklar eşyalarını topladılar ama Tessa bekledi. Rahibe Cordelia, dersleri için kalmasını bekliyordu. Diğerleri sıraya girmeye başlarken, Luka etraflarından dolandı ve Tessa derin bir nefes aldı çünkü Theon da yanındaydı. Onun burada olacağını hiç tahmin etmemiştir.

"Lordum," dedi Cordelia hafifçe eğilerek.

"Cordelia," diye cevapladı sertçe, Tessa'ya doğru yürüyüp eşyalarını topladı.

Ne yapacağını bilemiyordu. Ve neden bunu onun önünde yapıyordu? Rahibe Cordelia'nın yüzündeki onaylamaz ifade, etkilenmediğini gösteriyordu. Theon, Tessa'nın ayağa kalkmasına yardım etmeden önce çantayı omzuna astığında, Malikane Annesi'nin yüz hatları öfkeyle parladı.

"Lordum, bugün özel derslerine devam ediyoruz. Çok fazla dersi kaçırdı ve ısrar etmeliyim ki—"

Theon kaskatı kesildi, karanlığı ortaya çıktı ve Tessa, Luka'nın kendisinden uzaklaşırken bir kez daha yüzünü buruşturduğunu gördü.

"Hiçbir şey konusunda ısrar etmiyorsun, Cordelia," dedi Theon, sesi çok sakın ve çok alçaktı.

Kolu beline dolandığında Tessa ona doğru bir adım attı. Malikane Annesi'nin yanaklarında iki soluk kırmızı leke belirdi ve Tessa arkasına kaymaya çalıştı. Ama Theon onu sıkıca tutuyor, başparmağı kalçasında geziniyordu.

Devam ederken gülümsemesi keskindi. "Sonunda hizmetleriniz için uygun bir alternatif bulabildik. Tessa'ya yardım etmek için ekstra zaman ayırma isteğiniz için çok minnettarız. Haftanızın birkaç saatini geri aldığınızda mutlu olacağınızdan eminim."

Anne Cordelia hızla gözlerini kırptırdı, açıkça söyleyecek bir şey bulmaya çalışıyordu ve Tessa onu bir daha gördüğünde bunun bedelini ödeyeceğini biliyordu.

"Yetersiz görüldüysem özür dilerim, ama çok az kontrolü var," dedi Cordelia, bu tek kelimeyi alaycı bir şekilde söyleyerek. "Ama sizi temin ederim ki Lordum, Seçim Yılı'nın başında konuştuğumuz gibi, bu pozisyon için en iyi seçenek benim. Onu en iyi ben tanıyorum ve—"

"Kaynağımı benden daha iyi bildiğini mi iddia ediyorsun, Cordelia?"

Yüzü biraz solgunlaştı, o koyu lekeler biraz daha belirginleşti. "Elbette hayır, Lordum."

"Peki benim kararlarımı sorgulamak senin haddin mi?"

"Hayır, Lordum," diye cevapladı, konuşurken çenesini hafifçe kaldırarak. "Ama on yıllardır iktidardaki Lordlar ve Leydilerle kusursuz bir ilişkim var ve—"

"Ah, onlarla olan ilişkinin gayet farkındayım," diye tekrar söze karıştı Theon ve Tessa, bunun ne anlama geldiğini merak ederek ona baktı. Yüzü hiçbir şey ele vermiyordu ama Malikane Annesi'ne baktığında gözleri kocaman

açılmıştı. Theon'un dudaklarında gergin ve karanlık bir gülümseme belirdi ve "Hizmetlerinize tekrar ihtiyacımız olursa haber veririm, ama aniden boşalan zamanınızı dolduracak bolca şeyiniz olduğuna inanıyorum," dedi.

"Evet," diye kısaca cevap verdi.

"Harika. Bunu sizin için sağlayabildiğimize sevindim," dedi Theon, bakışlarını kaçırmadan. "İnsanın minnettar olacağını düşünürdü."

"Teşekkür ederim, efendim." demesi birkaç saniye sürdü.

Theon başka bir şey söylemeden Tessa'yı Luka'nın onları beklediği kapıya yönlendirdi. Tessa, bir merdiven çıkmalarını bekledikten sonra, "Bunu yapmamalıydın," dedi.

"Benimle tartışmamalıydı," diye yanıtladı Theon, eli hâlâ belinin altındayken. "Ve söylediklerimde ciddiydim, Tessa. Diğer Kaynaklar'la yaptığın seanslarda sana herhangi bir itirazda bulunursa, bana veya Luka'ya söyle."

"Ya bu yeni eğitmen işe yaramazsa?"

Başka bir odanın önünde durmuşlardı. Luka çoktan kapıdan içeri girmişti ama Theon, Tessa'yı durdurmuştu. Parmağıyla çenesini kaldırdı, "Auryon'a sadece benim değil, senin de güvenini kazanması gerektiğini söyledim. Luka orada olacak, ama endişelerin varsa bana söylemeni istiyorum. Anlaşıldı mı?"

Başını salladı ama bir şey söylemedi. İhtiyacı olan son şey, Rahibe Cordelia'nın ona daha fazla kızmasıydı.

Zaten yakın zamanda bunun bir önemi kalmayacaktır.

Theon eğilip şakağına hafif bir öpücük kondurdu. Dün gece yine Luka'nın odasında yanında yatmıştı. Theon, onun odasına çıkmayı bile teklif etmemişti. Yalnız yatmıştı ama uyuduktan sonra yanında yattığını biliyordu. Bir ara uyandığında iki yanında bir erkek bulmuş, aralarındaki bağ memnun bir şekilde mırıldanıyordu. Umursamayacak kadar sersem olduğu için, ikisinden birine sarılmıştı. Hangisine sarıldığını bile bilmiyordu ama ertesi sabah uyandığında

yatakta yine yalnız olduğunu biliyordu. Şu anda bir şey hissediyorsa, hayal kırıklığına uğramış olabilirdi.

Theon'un peşinden odaya giren Tessa, ortamı inceledi. Burası Rahibe Cordelia'nın büyük odasına hiç benzemiyordu. Burası daha küçük, şirin ve sade bir ofisti; yerde masa veya sandalye yerine büyük minderler vardı. Aslında odada sandalye bile yoktu. Minderlerin yanında küçük bir kitap yığını vardı. Eski ve okunmuş görünüyorlardı. Perdeler ardına kadar açık ve pencereler aralık olduğundan, fazlasıyla ışık vardı ama yakınlarda birkaç mum yanıyordu.

Luka her zamanki gibi kollarını kavuşturmuş, düşünceli bir şekilde kenarda duruyordu, ama neredeydi?

Tessa, gözleri Auryon olduğunu tahmin ettiği kişiye takıldığında tamamen hareketsiz kaldı.

Gece yarısı saçları etrafında uçuşuyordu.

Siyah pantolon ve tunik.

Çıplak ayak.

Deri zırhı yoktu ama kolçakları hâlâ ön kollarını süslüyordu.

Dumanla dönen gri gözler.

Ve konuştuğunda tonunun karanlık bir mırıltı olacağını biliyordu.

Değerlendirme sırasında vizyonundaydı, onu Dagian'dan korumuştı.

"Tessa? İyi misin?" diye sordu Theon, yüzünde endişeli bir ifadeyle.

"Evet. Tamam," dedi aceleyle, Tessa'nın ne yapacağını bilemediği bir merakla kendisini izleyen kadına bakarak.

"Şaşırılmış görünüyorsun," dedi.

Tessa, içinden geçen her türlü duyguyu hemen bastırdı. "Biraz," diye yanıtladı. "Bu oda güzel. Pencerenin açık olmasını seviyorum."

"Öyle yapman gerekirdi," dedi kadın öne doğru bir adım atarak.

"Tessa, ben Auryon," dedi Theon.

"Memnuniyet duydum," diye otomatik olarak tekrarladı.

Auryon'un dudakları korkutucu bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Seninle tanışmayı dört gözle bekliyordum," diye yanıtladı.

"Ne demek 'uygun şekilde'?" diye sordu Luka.

O tuhaf gözlerini bir anlığına ona çevirdi. "Biri hakkında bir şeyler duymak ve okumak, merakı gidermeye ancak bu kadar yardımcı olabilir."

Theon cebinden telefonunu çıkardı, ekrana bakarken çenesindeki kas seğiriyordu. "Başka bir şeye ihtiyacın yoksa, yetişmem gereken bir toplantım var." Tessa'ya bakarak ekledi, "Diğer mirasçılarla."

Sanki birdenbire ona nereye gideceğini ve kiminle olacağını söyleme ihtiyacı duymuştu.

Kadın cevap vermeyince, adam ondan uzaklaştı ve çantasını Luka'ya uzattı, ama adam başka bir şey söylemeden uzaklaşırken aralarındaki bağı hisseden adamın hayal kırıklığını hissedebiliyordu.

"Oturun," dedi Auryon, yerdeki yumuşak minderleri işaret ederek.

"Sandalyeniz yok mu?" diye mırıldandı Luka etrafına bakarak.

Auryon'un sırtışı genişledi. "Bence hoşuna gider. Daha çok yuva gibi hissettiriyor, sence de öyle değil mi?"

Luka'nın gözleri kısıldı ama Tessa'ya dönüp tekrar minderleri işaret etti. Dikkatlice minderlere doğru ilerledi ve bir mindere çöktü. Ve aman Tanrım, fazlasıyla rahattı. Bu şeyin üzerinde kıvrılıp uyuyabilirdi. Auryon karşısındaki mindere otururken kendini gülümserken buldu. Tessa omzunun üzerinden bakarak, "Gerçekten bütün gün orada mı dikileceksin?" dedi.

"Evet," dedi Luka.

"Neden?"

"Çünkü yerde oturmama gerek yok."

"Ama burası bir mağara tabanı olsaydı, çoktan yer değiştirmiş ve yayılmış olurdu, çok fazla yer kaplardı," dedi

Auryon, yığının tepesinden bir kitap alırken.

"Mağara tabanı mı?" diye sordu Tessa şaşkınlıkla.

Auryon sayfaları çevirmekle meşguldü ve mırıldanıyordu: "Evet, evet. Ejderhalar ve mağaraları. Muhtemelen hazinelerle de dolu."

Tessa hızla Luka'ya döndü. "Neyden bahsediyor?"

"Hiçbir şey," diye mırıldandı.

"Mağaraları sever misin?"

Dudakları ince bir çizgi halini aldı ama cevap vermedi.

"Aman Tanrım. Neden?" Yüzü buruştu, mağarada ışık olmamasından dolayı hem tiksinti duyuyordu hem de biraz büyülenmişti.

"Hazinelerini sakladıkları bir yer," diye cevapladı Auryon, Tessa'nın dikkatini tekrar üzerine çekerek.

Açık kitabı ona uzatıyordu ve Tessa kitaba uzanıp sordu: "Bütün bunları nereden biliyorsun?"

"Size bir şey öğreteceksem, bilgili olduğum varsayılır."

"Evet, ama ejderhalar hakkında bu kadar çok şeyi nasıl biliyorsun?"

"Ejderhalar hakkında ne biliyorsun?"

"Aslında hiçbir şey," diye itiraf etti. "Onları başka dünyalardan gelen varlıklar olarak biliyordum ama onun da onlardan biri olduğunu öğrenene kadar onlar hakkında pek düşünmemiştim."

"Kısmen. Bir hobbitten daha fazlası, ama tam teşekkürlü bir ejderha değil," dedi Auryon.

"Yine, bunları nereden biliyorsun?"

"Bir işe yeterince hazır olduğumdan emin olmak için araştırma yapıyorum," diye yanıtladı. Tessa başka bir soru sormaya başladı ama Auryon, Tessa'nın tuttuğu kitaba parmağını bastırarak, "Benim görevim de seni karşılaşacağın şeylere yeterince hazırlamak," dedi.

"Senin işinin bana Devram'ı anlatmak olduğunu sanıyordum. Peri derslerinde atlanan şeyleri."

"Öyle. Ne görüyorsun?"

Tessa kitaba odaklandı ve çeşitli şekillerin olduğu sayfayı bulduğunda şaşkınlık içindeydi. Bazıları küreydi, bazıları ise sadece sonlanan düz düzlemler gibiydi. Bir diğeri ise gökyüzündeki adalarmış gibi, kümelenmiş birkaç ada gibi görünüyordu.

"Bunlar... başka dünyalar mı?" diye sordu Tessa, kitabı yüzüne yaklaştırırken biraz da hayretle.

"Öyleler," diye onayladı Auryon. "Ve sana Devram'dan bahsetmeden önce, bunu bilmen gerek."

Sayfayı kürelerden birinin üzerine tıklattı. Yanında, düzgün bir yazıyla Siadrin ismi vardı.

"Tanrıların diyarı mı?" diye sordu Tessa.

İsmi biliyordu. Tarihlerinin ilk dönemlerinde öğretilmişti. Tanrıların yaşadığı ve Achaz'ın tanrılarının tanrısı olarak hüküm sürdüğü dünya. Tanrılar Devram'a karışmadığı için, bu konu üzerinde pek düşünmemiştir.

"Biliyorsun. Güzel," dedi Auryon, sesinde hoşnut bir tonla. "Başka ne biliyorsun?"

"Bana ders vermen gerekmiyor muydu?"

"Evet, ama zaten bildiğin bir şeyi sana öğretmenin ne anlamı var?"

Güzel bir noktaya değindin.

"Bir noktada tanrılarının sıkılıp ölümlülerle çocuk sahibi olmaya başladığını biliyorum. Bu yarı tanrılarının soyundan gelenler Miras'tır ve bir gün çok güçlü hale gelmelerinden korkuyorlardı. Bu yüzden Devram'ı yarattılar," diye tekrarladı Tessa görev bilinciyle.

"Güzel bir dille ifade edilmiş olsa da düzeltmemiz gereken bazı noktalar var," dedi Auryon. Başka bir kitap alıp Tessa'ya uzattı.

İlkini kenara koyup aldı. Resme bakmadan önce, "Bu, yeryüzünün ve toprağın tanrısı Silas," dedi.

"Öyle. Bir ölümlüye aşık olan ilk kişi oydu ve bunun sebebi sıkılmış olması değildi," dedi. "Onu gerçekten seviyordu. Hatta o zamandan beri başka birini bu kadar derinden sevmemiştir."

"Bunu nasıl bilebilirsin?" diye alay etti Tessa.

"Mesele şu ki," diye devam etti Auryon, "bazı tanrılar çocuk sahibi oldukları ölümlüleri gerçekten seviyordu. Öldüklerinde yas tutuyorlardı, bazıları onlarca yıl yas tutuyordu. Bazıları tanrıların kendilerinde olmayan bir şeye sahip olmalarını kıskanıyordu, bazıları da aynı şeye sahip olmadıklarında kendilerinin daha az güçlü olacağından korkuyordu. Bazı ölümlüler tanrılarla aşktan çocuk sahibi olmuyordu. Bazıları bir tanrı veya tanrıça tarafından seçiliyordu, ama hiçbirisi can sıkıntısından değildi."

"Seçildi," diye tekrarladı Tessa, gözleri dönen gözlerine kayarak.

Kadın başını salladı. "Doğru duydun ve şimdi Devram hakkında doğru düzgün bir şeyler öğrenmek için Siadrin'i neden tartışmamız gerektiğini anlıyorsun. Ölümlüler özenle seçilirdi, çoğu bir tanrı veya tanrıça onları sahiplenmeye karar vermeden önce yıllarca gözlemlenirdi. Gerisini de bildiğini sanıyorum. Miras'ın bir gün çok güçlenip onları devirmeye çalışacağından korkuyorlardı. Bir anlaşma yapıldı ve Devram yaratıldı."

"Ama tanrılar anlaşmayı onaylamadı," dedi Tessa, Scarlett'i düşünerek. Babası bir Miras'tı.

Auryon tısladı. "İşte o zaman sıkıldılar."

"Öyleyse sonuçta Devram'ın ne anlamı var? Neden herkesi burada kalmaya zorluyorlar? Anlaşmalardan birini bozdularsa, gerisinin ne önemi var?" diye sordu Tessa.

Auryon'un korkunç sırıtışı yine belirdi. "Zeki kız. Aynı şeyi sorgulayan birçok kişi var ve sanırım bazılarının bu konuda bir şeyler yapmaya çalıştığını göreceksin."

AXEL

"Lütfen durun," dedi Katya, yatağın üzerinde bağdaş kurmuş bir şekilde otururken, etrafına üç farklı kitap yaymıştı.

"Hiçbir şey yapmıyorum," diye itiraz etti Axel. Başucuna yaslanmış, bir dizini bükmüş, elinde telefonuyla yeni müzikler dinliyordu.

"Öylesin," diye yanıtladı. "Bir şarkıyı birkaç saniyeden fazla açık bırakmıyorsun."

"Ben de öyle."

"Yapamazsın," diye karşılık verdi, elini hızla uzatıp telefonunu kaptı. Birkaç şeyi kaydırıdıktan sonra kenara koydu ve odadaki hoparlörlerden en sevdiği çalma listelerinden biri çalmaya başladı. Kitaplarına geri döndü ve artık onu meşgul edecek hiçbir şeyi kalmamıştı.

İkisi de, yaralandığı geceden beri bu yatakta birlikte uyumaya devam ettikleri gerçeğinden bahsetmemişti. Görünüşe göre bu, sadece sessiz bir anlaşmaydı. Ya da belki de o karar vermişti ve o da buna uymuştu?

Tanrım, gerçekten bu kadar kaba bir herif miydi?

"Axel. Dur," diye içini çekti tekrar, bakışlarını kitabından kaldırarak.

"Şimdi ne yapıyorum? Telefonumu aldın," dedi şaşkınlıkla.

"Koluma bakıyorsun. Bunu çok yapıyorsun."

Yanılmıyordu. Bakışları, bıçağın kusursuz bronz tenini kestiği koluna dikilmişti. Şimdi orada, neredeyse hafif altın rengi bir ışıltıyla yükselen bir sırt vardı. Babası, kızının lekelenmesine çok öfkelenmişti. Anlaşılan bu yüzden Theon'un haftalık erzakını bir haftalığına alıkoymuştu; bu da Axel'in kendini berbat hissetmesine neden oluyordu çünkü kardeşi, bitkin olmasına rağmen ona önceki erzaklarının sonuncusunu vermişti. Muhtemelen şimdi Luka'dan güç çekiyor, ikisini de gereksiz yere zorluyordu.

"Asla olmamalıydı," dedi sonunda, yorganın üzerindeki gevşek bir ipliği çekiştirerek.

"Bakmanız, bunun böyle olduğu gerçeğini değiştirmeyecek," diye yanıtladı.

"Sadece bu hatırlatıcının her zaman sende kalmasından hoşlanmıyorum."

"Bir sürü yaram var Axel. Dürüst olmak gerekirse, bu sefer fiziksel bir yara olmasına sevindim."

Axel bu cümlelerin her kelimesinden nefret ediyordu ama sessizliğini korudu. Okumaya geri döndü ve adam öne eğilip omzunun üzerinden baktı.

"Perilerin neden yaratıldığına dair başka bir şey buldun mu?" diye sordu.

"Miras için bir güç kaynağı olarak," diye dalgın dalgın cevap verdi.

"Evet, ama Pantheon arşivlerindeki metin bunun sadece bundan ibaret olmadığını gösteriyor."

Kat doğruldu, dudaklarında tuhaf bir gülümseme vardı, "Axel St. Orcas, teori mi üretiyordun?" dedi.

"Hayır," dedi hemen.

"Sanırım öyle."

Başını iki yana salladı ama kadın çoktan tüm dikkatini ona vermeye başlamıştı. "Öyleyse dinleyelim."

"Perilerin dengeyi korumak için yaratıldığını okudun," dedi, bir teori ortaya attığı için neredeyse utanmış gibi hissederek. Bu, Theon'un uzmanlık alanıydı. O ve Kat saatlerce konuşup Axel'i neredeyse gözyaşlarına boğarlardı.

Kat, devam etmesini sabırla bekledi. Boğazını temizledi. "O zaman Kader Tanrılarının bir şeyler yapılmasını gerektirdiğinden bahsetmiştin. Periler Miras'a hizmet etmek için tasarlanmamışsa ne olmuş yani?"

"Peki Miras gücünü nasıl dolduracak?"

"Hayır, bu değil-" Başını öfkeyle iki yana salladı, bunu onun anlayabileceği şekilde nasıl ifade edeceğini bulmaya çalışıyordu. "Evet, Periler bir Miras'ın güç rezervlerini hızla dolduracak bir kaynak olmak amacıyla yaratıldılar, ama ya daha fazlası varsa? Ya asıl amaç Miras gücüne karşı bir kontrol sağlamaksa?"

Katya, "Nasıl yani?" derken bunu düşünüyormuş gibi göründü.

Axel her geçen dakika kendini daha da aptal hissetse de, yine de devam etti. "Tanrılar, Miraslarının bir gün çok güçlü hale gelmesinden hep korkmuşlardır, bu yüzden Periler bu güce karşı bir kontrol olarak yaratılmış olmalı. Değil mi?" Kat başını salladı. "Ama ya çok güçlü hale gelirlerse dengeyi bozacağı için gerekliyse?"

"Bu çok mantıklı görünüyor," diye düşündü Katya, ellerine yaslanarak. Kehribar rengi gözleri onu süzdü, sanki ruhunun derinliklerini görüyor gibiydi. "Daha fazlası var."

"Hayır. Gerisi... Daha fazlası yok."

"Söyle bana," diye ısrar etti.

"Bunu destekleyecek hiçbir şey yok. Bu sadece bir fikir."

"Fikirleri seviyorum." Hâlâ bir şey söylemeyince, "Lütfen söyle bana, Axel," diye ekledi.

İç çekerek bakışlarını böldü ve o gevşek ipi bir kez daha kurcaladı. "Dengeyi korumak için Perilerin yaratıldığına dair söylediğin şeydi. Ya Kaderler dengenin bozulduğunu fark edip bir ültimatom verip Perilerin cevabını verseydi? Ya Periler Miras'ı gerçekten kurtarsaydı?" Bir nefes daha aldı. Devram dilinde bir sonraki sözleri söylemek neredeyse küfür gibi geldi ve sesi alçaktı. "Ya hiç böyle olmaması gerekiyorsa?" dedi.

"Sanırım..." Kat sustu. İkisi de sustu, ta ki Kat, "Sanırım asla bilemeyeceğiz çünkü tanrılar buraya karışmamayı kabul ettiler. Ama Scarlett buradaki gidişattan kesinlikle rahatsız görünüyordu," diyene kadar.

"Onunla iletişim kuramamak çok kötü," diye alay etti Axel.

Katya daha dik oturdu. "Ya onunla iletişim kurmanın bir yolu olsaydı?"

"Neden bahsediyorsun?"

"Theon onu aynada falan görmedi mi?"

Axel kahkaha attı. "Ona bu konuda ne kadar laf ettiğimi biliyor musun? Sonra bunun gerçekten yaşandığını öğrendim."

"Sence onu gerçekten kız kardeşi mi öldürmeye çalıştı?" diye sordu Kat.

"Dürüstçe mi? Evet, sanırım buna inanıyorum."

Kat, göğsünde bir şeyleri ısıtan gerçek bir kahkaha attı. "Ona inanıyorsun ama Theon'u yıllarca sorguladın, öyle mi?"

"Bu bir ayna, kedicik," diye cevapladı, öne eğilip şakacı bir şekilde buklelerinden birini çekiştirerek. "Neden farklı bir şey düşünüyim ki?"

"Theon bu tür konularda şaka yapacak tipte birine benzemiyor," diye cevapladı, daha fazla kıpırdanarak onun yanına, karyola başlığına yaslandı.

"Nadiren de olsa ara sıra sızmayı başaran bir mizah anlayışı var," diye cevapladı. "Ama aslında hiç eğlenemedi. Sanırım bu yüzden Kaosfer'den bu kadar nefret ediyor."

"Mantıklı," diye onayladı Kat.

"Oynadınız mı?"

"HAYIR."

"Ne?" diye sordu Axel, bu düşünce karşısında dehşete düşerek. "Neden olmasın?"

"Ben her zaman okumayı tercih ettim."

"Ama... İzliyor musun?"

"Hayır, çünkü okumayı tercih ediyorum."

Axel birkaç dakika sessiz kaldıktan sonra, "Bu, senin pek iyi olmamandan mı kaynaklanıyor? Theon, Kaosfer'de berbat." dedi.

Sonra yüzüne bir yastık çarptı ve adam yastığı elinden çekip sırtına vurup kenara fırlattığında kadın gülüyordu.

"Sadece bunun için bile, artık Everflames'in varsayılan hayranı olmalısın."

Katya dilini şaklattı. "Sorun değil. Gerçekten umurumda değil."

"Solstice için sana bir sürü Everflames malzemesi alıyorum. Bir forma, bir tişört, bir battaniye, çoraplar—"

"Çorap mı?" diye sözünü kesti.

"Evet, çorap," diye cevap verdi.

Bir kahkaha daha attı, ardından tavrı daha ciddi bir hal aldı. "Sence işe yarar mı? Onunla aynadan konuşsam?" diye sordu.

Axel derin bir nefes verip elini başının arkasına koydu. "Bilmiyorum kedicik. Önce aynaya gitmemiz gerek. Metroda, babamın özel çalışma odasında. Hayatımda sadece iki kez gördüm."

"Sence ne olduğunu biliyor mu?"

Axel hayır diyecek gibi oldu ama sonra durakladı. Babası bu şeyin bir ayna kapısı olduğunu biliyor muydu? Scarlett'i daha önce içinde görmüş müydü? Başka birini görmüş müydü?

"Sanırım bilmiyorum," diye cevapladı sonunda.

"Sence daha fazlası var mı? Bu aynalı kapılar?" diye devam etti Kat. "Yoksa diyara sadece tek bir giriş mi var?"

"Ve o giriş metroda mı?"

Omuz silkti. "Sadece yüksek sesle konuşuyorum. Kolayca daha fazlası da olabilir."

"Onları nasıl bulacağız?"

"Hiçbir fikrim yok," diye cevapladı esneyerek. İkisi de çoktan geceliklerini giymişlerdi ve şimdi kitaplarını toplamaya başladı. "Keşke farklı olsaydı? Devram'ın nasıl yönetildiğini kastediyorum."

"Keşke birçok şey farklı olsaydı," diye cevapladı Axel, ayağa kalkıp gerindikten sonra battaniyeyi geri çekti.

"Bana bir tane söyle."

İçini çekti, yatağa geri tırmandı ve kadın da aynısını yaparken yorganın altına girdi. "Keşke pirince sarılı çiğ balık sevseydin."

"Aman Tanrım, Axel," dedi inleyerek.

"Keşke daha fazla özgürlüğümüz olsaydı."

Kat hemen ciddileşti. "Miras'ın bolca özgürlüğü var. Devram'ı onlar yönetiyor."

"Hüküm süren Lordlar ve Leydiler bunu yapıyor."

"Ve sen bir mirasçısın. Hükümdar bir ailenin üyesisin."

"Bu bana sıradan Miras'tan daha az özgürlük veriyor ve babamla birlikte— Birçok yönden, Theon, Luka ve ben—kadar zincirlenmiş durumdayız."

"Bir Peri olarak," diye tamamladı adam sözlerini tamamlayamayınca.

"Keşke farklı olsaydı" dedi.

"Perilerin Miras'a hizmet etmek için yaratılmadığı konusunda haklı olsan bile, burada işlerin değişeceğini sanmıyorum," dedi yumuşak bir sesle. "Miras asla kontrolünden vazgeçmez ve sanırım hâlâ ondan korkuyorlar. Tıpkı tanrıların Miras'larının çok güçlü olmasından korktuğu gibi mi? Sanırım Miras da buradaki Periler konusunda bundan korkuyor. Bu yüzden bu kadar kontrol altındayız. Yetiştirilme tarzımızdan gücümüze, krallık görevimize kadar varoluşumuzun her yönü kontrol ediliyor."

"Sanırım babamın bizi, özellikle de Theon'u bu kadar kontrol etmesinin sebebi bu. Theon'un Kaynağından yararlanabileceği günden korkuyor."

"Bu mantıklı."

"Ne kadar değerliyse, keşke farklı olsaydı, Kat."

Başucu lambasını kapatmak için uzanmadan önce ona yumuşak bir gülümsemeyle baktı. Yanına yerleşirken,

"Keşke seninle aynı yatakta yattığım için suçluluk duymasaydım," dedi.

Hareketsiz kaldı. "Bunun için neden suçluluk duyuyorsun ki?"

"Sana hiçbir zaman seçim hakkı tanımadım."

"Öyle yaptın," diye karşılık verdi. "İstesem kanepede uyuyabileceğimi biliyorum. Beni yatağına girmeye zorlamıyorsun."

"Sanırım."

"Bu arada özür dilemeyi düşünüyordum," diye devam etti.

"Ne için?" diye sordu Axel, yan dönüp başını yumruğunun üzerine dayayıp ona bakarken. Gözleri odanın karanlığında neredeyse için için yanan közler gibi parlıyordu.

"Sana sürekli kanımı sunuyordum. Farkında değildim..."

"Bağımlı mıydım?" diye onun yerine bitirdi.

"Muhtemelen bunu da değiştirmek isterdim."

"Sanırım bu kısım diğer alemlerde de aynıdır."

"Ve sonunda başka bir soruna yol açtı."

"Ne demek istiyorsun?"

"Gece Çocukları da neyin nesi? Kendilerini kontrol edemeyen ve Arius'un onları kan susamışlıklarıyla kontrol edilmeye lanetlediği bir miras. Bu da düzeltilmesi gereken bir dengeydi," diye açıkladı Axel.

"Ve sen...?"

"Evet, kedicik," diye içini çekti. "Öyleyim. Her hafta erzaklarımı alıp alamayacağımı merak ediyorum. Her hafta acaba bu hafta sınırı aşacağım ve bir daha asla geri dönmeyeceğim mi diye merak ediyorum."

"Anlamıyorum," dedi ve Axel karanlıkta bile her şeyi anlamaya çalıştığını görebiliyordu. Başından beri dikkatsiz davranmıyorsa, mantıklı değildi. Gücü ilk ortaya çıktığından beri Fae'ye kötü davranıyorsa tabii. Babasının onu sık sık gücünü tüketmeye zorladığını, sonra da delirecek noktaya kadar kanını esirgediğini bilmiyordu.

Uzanıp parmak eklemlerini yanağında gezdirdi. "Bu, seni yoracak bir yük değil. Sadece senin için iyi olmadığını bilmen yeterli Kat. Benimle güvende değilsin."

"Katılmıyorum" dedi.

"Bu mantıklı değil," diye cevap verdi hafif bir sırıtışla.

"Nerede güvende olmadığını biliyor musun?" dedi, adamın havayı yumuşatma çabalarını görmezden gelerek. "Dışarıda. Sensiz. Çünkü dışarıda, Axel? Dışarıda yatağa zorla sokuluyorum. Dışarıda yeterince yemek yediğimden veya temiz kıyafetlerim olduğundan emin olacak kimsem yok. Duşta bana yardım edecek ve sonrasında dizlerimin üzerinde yatmamı beklemeyecek kimsem yok."

"Bütün bunları yapsam bile senin için güvende olmayabilirim Katya," diye nazıkçe cevapladı. "Kontrolümü kaybedip senden bir şeyler aldığımda ne yapacaksın?"

Sinirli bir ses çıkardı ve sonra aniden doğruldu. Elleri adamın göğsüne kondu ve onu sırtüstü yatırıp bir bacağını üzerinden atarak üzerine oturdu. Adam o kadar büyük bir şok içindeydi ki, elleri içgüdüsel olarak kadının kalçalarına gitti.

"Kontrolünü kaybetmen için neredeyse iki ayın oldu," dedi. "Bir an bile buna yakın olduğunu düşünmedim."

"Katya, o arşivlerde olurdu," dedi, anlamasını dileyerek.

"Ne olacak?" diye sordu ve bu sefer gözlerinde için için yanan korlar yoktu. Öfkeli olduğu için alevler vardı ve Axel nedenini bilmiyordu. "Dönüştüğünde ne olacak? Çok fazla alıp bu laneti tetiklediğinde ne olacak? Sana ne olacak?"

"Diğer Gece Çocukları gibi ben de Yeraltına sürülürdüm," diye cevapladı. "Bazen bunun babamın planı olduğunu düşünüyorum."

"Ve ben de seninle gelirim."

"Yapmazsın Kat. Babam senin metroya gitmene asla izin vermezdi."

"Bunu hissettiğini biliyorum Axel. Biz anlamıyoruz ama hissettiğini biliyorum," diye cevapladı eğilerek. Abanoz bukleleri omuzlarına döküldü ve kısa pijama üstü yukarı

kaydı. Axel'in elleri onu takip etti, parmakları yumuşak ete değdi.

"Bu korkunç bir fikir Katya," diye fısıldadı. "Kontrolümü kaybedersem seni öldürebilirim."

Başını iki yana salladı. "Yapmazsın."

"Kat-"

"Bunu yapmazsın, Axel," diye ısrar etti.

"Katya, anlamıyorsun—"

"Anlıyorum," dedi sesi sertleşerek. "Anlıyorum çünkü kanım zorla alındı." Sözleri üzerine boğazından gelen kısık ses onu bile şaşırtmıştı ama kadın hiç etkilenmişe benzemiyordu. "Perilerin daha fazla özgürlüğe sahip olmasını mı istiyorsun? O zaman bana bunu ver. Bu seçimi yapmama izin ver. Eğer istediğin bir şeyse..."

"Ya istediğim bir şeyse? Lanet olsun, Kat, seni gördüğüm andan beri istiyordum. Hatta ondan bile önce. Theon, Tessa'ya karşı bu çekimin ufak bir kısmını hissediyorsa, bu takıntıyı anlıyorum çünkü ben de sana takıntılıyım. Bu yüzden bunun berbat bir fikir olduğunu bilsem de, sana sahip olmana izin vereceğim. Bunun ne olduğunu bile bilmiyorum ama senden asla hiçbir şeyi esirgeyemeyeceğimi biliyorum."

Sonra onu öptü, dudakları onunkilere yumuşakça değdi ve adam elini sırtından yukarı saçlarına doğru kaydırarak onu yerinde tuttu. Yeraltı'ndan beri onu öpmemişti ve şimdi kendini tüm o kayıp zamanı telafi etmeye çalışırken buldu. Dili onunkine değdi ve kadın hafifçe inlediğinde, adam onu daha da kendine çekti. Diğer eli haftalardır hayalini kurduğu o kıvrımları keşfediyordu. Yumuşak, sıcak ve kusursuz. Mutlak kusursuzluk. Kadının ağzı onunkine değdiğinde düşünebildiği tek şey buydu. Parmakları göğsünde kaydı, karnından aşağı indi, omuzlarından yukarı çıktı ve elleriyle saçlarını keşfederken saçlarının arasına girdi.

Kadın aniden doğrulup oturduğunda itiraz eder gibi bir ses çıkardı, ama itirazı da kadının gömleğini başından

çekmesiyle aynı hızla son buldu.

Aman Tanrım.

"Kat," dedi, sesi pürüzlü ve boğazı çok kuruydu. "Bu—"

"Anala'ya yemin ederim Axel, eğer bunun kötü bir fikir olduğunu söylersen-" Dudaklarını büzdü ve yüzünden düşen saçlarını geriye attı. "Haklısın. Bu mantıksız. Hiçbir mantığı yok ve bizi birbirimize çeken şeyin ne olduğunu anlayamadığım için deliriyorum. Ama bu korkunç bir kararsa, ben vermek istiyorum. Eğer sen de anlıyorsan."

"Muhteşemsin," diye mırıldandı, ona bakarak. Üstü çıplak, üzerinde oturuyor, saçları dağınık ve dudakları şişmiş. Sözleriyle gözlerinde bir şeyler parladı ve onu biraz daha iyi görebilseydi, yanaklarının kızaracağından emindi. Eli yukarı kalktı ve geçmişte ondan zorla aldığı bir şeyi almak istemediği için kendini zorlayarak duraksadı. "Alabilir miyim?"

"Burada ne yaptığımızı sanıyorsun?" diye sordu hafifçe gülerek.

"İşte mesele bu, kedicik. Hiçbir fikrim yok," diye cevapladı, dilini alt dudağında gezdirirken göğüslerine bakıyordu. "Ama ne istersen yaparım."

Hafifçe güldükten sonra elini alıp göğsüne koydu. Adam inledi, başparmağı meme ucunun üzerinde gezindi ve dokunuşla tüm vücudu titredi.

"Bana dokunabilirsin Axel. Lütfen tanrılar, bana dokun," dedi.

Ve bu yalvarış, bu fikrin neden korkunç olduğunu açıklayan tüm nedenleri unutturdu ona.

Oturur pozisyona geldi, bir elini ensesine doladı ve ağzını kendine doğru çekti. Diğer eli göğsünü sıkmakla meme ucunu başparmağı ve işaret parmağı arasında gezdirmek arasında gidip geliyordu. Kızın iniltisi, öpücüğü kesmesine, dudaklarını çenesinde gezdirmesine ve ardından kulağının altına, boğazına, omzuna ve köprücük kemiğine küçük, açık ağızlı öpücükler kondurmasına neden oldu.

"Sana dokunabiliyorum," diye mırıldandı ve sesindeki hayranlığı duydu.

"Daha önce hiç dokunulmak istemedim," diye nefes nefese cevap verdi, ellerini omuzlarına ve sırtına koyup parmaklarını etine bastırırken.

"Sadece ben mi?"

Kadın başını salladı, adam ağzını diğer göğsüne doğru indirdiğinde başını geriye doğru eğdi.

Sadece o.

İçindeki ilkel bir şey bu sesi beğendi ve sertçe emerek ondan bir çığlık daha kopardı. Kalçaları hareket etmeye, ona doğru sallanmaya başlamıştı.

"Ne arıyorsun, kedcik?" diye mırıldandı tenine doğru, göğüslerinin arasından öperek.

"Her şey. Her şey," diye fısıldadı.

Kadın onu kendine doğru çekip uzun ve nefes nefese bir öpücük kondururken gülümsedi, elleri yüzünü çevrelerken, adam kendi elini göğsünden aşağı, karnından aşağı ve pantolonunun altına kaydırды. Adam onu avuçladığında kadın bir anlığına hareketsiz kaldı ve başparmağını vücudunun ortasına bastırdığında çıkan ses, adamın ağzının içinde inlemesine neden oldu. Ya da belki de onu bu kadar ıslak bulduğu içindi.

"Siktir," diye mırıldandı, başparmağını klitorisine doğru kaydırды ve onun elini kovalamasını sağlayan küçük daireler çizdi.

Onun da aynı şeyi söyleyeceğini düşündü ama ağzından çıkan tek şey, başını öne eğip tırnaklarını adamın kollarına geçirirken çıkan f sesi oldu. Küfür yerine, iniltili bir "Axel, lütfen durma," sesi duyuldu.

"Adımı söylemen için ne kadar acı çektiğimi biliyor musun, kedcik?" diye sordu, parmağını onun içine batırırken başparmağını sabit bir ritimle hareket ettirmeye devam etti.

"Neden?" diye sordu nefes nefese.

"Hiçbir fikrim yok," dedi. "Ama bir ihtiyacı, Katya."

İkinci parmağını da soktuğunda tekrar bağırdı. Şimdi elini sıkıyor, parmaklarının üzerinde geziniyor ve haz peşinde koşuyordu. Diğer kolu da beline dolanmış, onu sıkıca ve yakın tutuyordu. Ve o da izliyordu.

Nefeslerinin keskinleştğini, küçük nefesler aldığını izledi.

Ellerinin kollarından omuzlarına doğru hareket ettiğini, sanki nereye dokunacağını, nerede tutacağını bilmiyormuş gibi izledi.

Ağzını onun göğsüne doğru indirdiğinde ve dilini hassas meme ucunda gezdirdiğinde onun gerildiğini izledi.

Dizleri kalçalarının etrafında kenetlendiğinde gözleri bir an olsun ondan ayrılmadı, parmaklarını tekrar içeri sokup bu sefer kıvrarak onu coşkuya sürükleyen o noktaya dokunduğunda ağzı küçük bir çığlıkla aralandı. Parmaklarını sıkıldığını hissetti, yüksekte uçarken başparmağı hala hareket ediyordu ve alnı göğsüne değdiğinde, eli saçlarını okşadı ve başının tepesine bir öpücük kondurdu.

Başını kaldırması epey bir dakika sürdü, nefesleri hâlâ çok hızlıydı, ateşli kehribar gözleri onunkilerle buluştu. Sonra üzerinden kayarak pantolonuna uzanıp çekiştirmeye başladı. Axel itiraz edecek gibi değildi, ona yardım edip pantolonunu bacaklarından aşağı doğru tekmeledi ve sonra odaya fırlattı. Kadın çoktan ona doğru geri dönmeye başlamıştı. Parmakları penisini sardığında ve dipten uca sert bir vuruş yaptığında hazırlıksızdı.

"Lanet olsun Arius'a," diye küfretti ve dirseklerinin üzerine düştü.

Sadece gülümsedi, kalçalarını kaldırıp doğrulmadan önce hareketi tekrarladı. Daha aşağı inmeye başlamadan önce bile tüm ıslaklığını ve sıcaklığını hissedebiliyordu. Sırtüstü yere yığılmış, ellerini çarşafların içinde yumruk yapmış, yavaşça hareket ederken, vücudunun her zerresi kalçalarını kavrayıp onu aşağı çekmek istiyordu, ama

dudaklarının aralanması ve göz kapaklarının tekrar ağırlaşması onu bir kez daha büyülemişti.

Aşağı doğru sallanırken ellerinden biri göğsüne düştü ve sonunda son santimini aldığı anda anlaşılmaz bir ses çıktı. Onun derinliklerine gömülmüş olma hissini aklından çıkaramıyordu ama ruhu o sesin ne anlama geldiğini biliyordu çünkü o da aynı şeyi hissediyordu.

Bunun doğru olduğunu.

Haklılığın ezici olduğu.

Daha fazlasını istiyordu.

İhtiyacım vardı.

Ellerini çarşaflardan çekip, kalçaları yukarı doğru kalkarken kendini tutamayarak onları uyluklarından yukarı kaydırıldı. Hafifçe inledi, diğer eli de adamın göğsüne gitti.

"Bu— Yapamam—" Göğsü tekrar inip kalkıyordu.

"Acele etme," diye mırıldandı, onu kaldırıp o kaygan sürtünmeyi hissetme dürtüsüne karşı koyarak.

Kadın derin bir nefes alırken, adam kıpırdamadan durdu ve kendini kontrol altına aldığı açıkça belli oldu. Kadın kıpırdanırken, kendisi için en rahat pozisyonu bularak küfür etti ama ellerini gezdirmekten kendini alamadı. Kaburgalarında yukarı. Göğüslerinde. Yanlarında aşağı. Kıkırda.

Sonunda ona doğru eğildi ve adam keskin bir nefes verdi. "İşte bu, kedicik."

Ritmi tembel ve telaşsızdı; ara sıra durup kalçalarını çevirip ona sürtünüyordu. Aklının bir köşesinde, daha önce hiç böyle bir şey yapıp yapmadığını merak ediyordu. Sikildiğini biliyordu, aslında düşünmek istemiyordu ama hiç üstte olmuş muydu? Neyi sevip neyi sevmediğini keşfetme fırsatı verilmiş miydi?

Bu yüzden onun zamanını geçirmesine izin verdi, her zamanki gibi yumuşak övgüler mırıldandı. Ona dokunmayı hiç bırakmadı. Parmaklarını dudaklarının üzerinde gezdirdi. Meme ucunu çekiştirdi. Parmaklarını bacaklarının arasına daldırıp klitorisine sürttü. Ve o çaresiz küçük sesleri

çıkarmaya başladığında, ona başka ne yapacağını bilmediğini söyleyen sesleri, onu göğsüne çekti. Yüzünü boynuna gömerken ve kalçaları ona vururken kollarını sıkıca ona doladı. Ondan gelen her inilti ve küçük çığlık onu daha da çılgına çevirdi. Onun bir ritim bulduğu yerde, onun böyle bir ritmi yoktu. Hareketleri çılgınca ve düzensizdi ve onun etrafında kasılmaya başladığını hissettiğinde, takip etmekten başka seçeneği yoktu.

Daha sonra, temizlenip tekrar yatağa girdiklerinde, geceye doğru fısıldadı: "Bunu daha önce hiç yapmamıştım."

"Ne mi? Üstte mi olacağım?" diye sordu Axel, onu göğsüne doğru çekerken boynuna öpücükler kondururken.

"Bitir," diye cevap verdi.

Axel donakaldı. "Bana hiç orgazm yaşamadığını mı söylüyorsun?"

"Onlara hizmet etmek için oradayken pek öncelikli değildim," diye uykulu bir şekilde cevap verdi, rahat etmek için kıpırdanırken kalçasını daha da geriye itiyordu.

Ne söyleyeceğini bilmiyordu. Şaşırmamalıydı. Gerçekten düşününce şaşırmıyordu.

Ama onun nefesinin değiştiğini ve uykuya daldığını hissettiğinde, kendini hâlâ uyanık buldu.

Çünkü birdenbire Scarlett'le ayna aracılığıyla iletişime geçme fikrinin o kadar da çılgınca olmadığını düşündü. Burada buldukları şeyi bir şekilde saklayabilecekleri anlamına geliyorsa, hiç de öyle değildi.

TESSA

"Bu mu?" diye sordu Tessa, Theon'a kitabı uzatırken bir kelimeyi işaret ederek.

Theon bilgisayarından başını kaldırıp sayfaya daha yakından bakmak için eğildi. "Bu, seraph kelimesinin bir varyasyonu."

"Seraph," diye tekrarladı Tessa, kitabı tekrar kucağına çekerken. "Melek gibi mi?"

"Evet," dedi. "Farklı türleri vardı. Bazıları kanatlarını sürebiliyordu, bazıları sürmüyordu. Muhtemelen hakkında hiçbir şey bilmediğimiz diğerleri de vardı."

Tessa, kitabı okumaya devam etmeden önce bir dakika boyunca bunu düşünerek mırıldandı. Theon, verdiği söze sadık kalarak, ona Kayıp Dil'i öğrenmesinde yardımcı oluyordu. Başlaması için daha kolay bir kitap bulmuştu. Gerçi "daha kolay" demek gülünçtü. Bu sıkıcıydı.

Yorucu ama gerekli.

Kitabı fırlatıp başka bir şey yapmak istediğinde kendine bunu hatırlatıyordu. Rordan'ın ona verdiği kitabı asla okuyamayacaktı.

Aslında tam olarak ona verilmiş sayılmazdı. Akropolis'e döndüğünde Theon'un onu elinden alacağından korktuğu için Faven'da bırakmıştı. Rordan, onun kendisine ait olduğunu ve ne zaman almaya hazır olsa, onu bekleyeceğini

söylemişti. Ama o lanet şeyi okuyamıyorsa, onu geri almanın bir anlamı yoktu.

Döneli birkaç hafta olmuştu. Bu kadar çok gerçekte boğuşmasının üzerinden birkaç hafta geçmişti. İzleyeceği, dinleyeceği ve öğreneceği her şeyi öğreneceği birkaç hafta daha.

Bir tür rutine girmişlerdi. Sabah Theon'la koşuyor, ardından Luka'yla antrenman yapıyorlardı. Öğleden sonraları Theon'la çeşitli etkinliklere katılıyor, diğer Kaynaklar'la derslere giriyor ve Auryon'la özel derslere katılıyorlardı. Luka hâlâ tüm derslere Auryon'la geliyordu ve Tessa bunu kimseye itiraf etmezdi ama bundan hoşlanıyordu. Onu görebileceği bir yerde görmek tuhaf bir rahatlık veriyordu. Auryon ise esas olarak Devram'ın geçmişine odaklanıyordu ki tam da yapması gereken buydu, ama çok daha fazla şey biliyordu. Auryon çoğu gün Tessa'nın konudan çok uzaklaşmasına izin vermese de, ara sıra Tessa onu başka bir konu hakkında konuşmaya ikna edebiliyordu.

Theon'un telefonu çaldı ve okuma çabasını yarıda kesti. Ekranı baktığında anında gerildi. Dizüstü bilgisayarını kenara bırakıp ayağa kalktı ve salondaki pencereye doğru yürüyüp açtı. Babası olduğunu anlayacak kadar uzun süredir yanındaydı.

"Bu gece mi? Bana daha fazla haber veremez miydin?" diye sordu.

Tessa başını kaldırıncı, adamın elini saçlarının arasından geçirdiğini gördü. Tedirginliği bağıni iyice sarmıştı ve iç çekerek kitabını kapattı. Bu gece ne olursa olsun, kesinlikle onunla birlikte olmak zorundaydı. Evde geçireceği bir geceyi dört gözle bekliyordu. Akşamları bir etkinlik yapmadıkları son zamanı hatırlayamıyordu.

"Gündönümünün dört gün sonra olduğunu duydum. Üçüncü İşaret verildikten sonra Arius Evi'ne döndüğümüzde onu göreceğiz," diyordu Theon. "Elbette... Onlara haber verebilirim... Ne?"

Theon son kelimeyi neredeyse bağırarak söylemişti ve Tessa bu beklenmedik tonlama karşısında irkildi. Bağından geçen şey artık sadece bir heyecan değildi. Öfke ve biraz da korkuydu ve Tessa, onun volta atmaya başladığını görünce başını eğdi.

"Anlaşıldı," dedi sonunda ve telefonunu tekrar cebine koydu.

Derin bir nefes verip Tessa'ya döndü. "Annem burada."

"Duydum" dedi.

"Kış Gündönümü için Arius Krallığı'na döneceğimiz için onun geleceğini düşünmemiştim."

Tessa başını salladı, onu bu kadar korkutan şeyin ne olduğunu duymak için bekliyordu.

"Onlarla akşam yemeği yiyeceğiz."

"Burada mı?" diye sordu Tessa.

Theon başını salladı. "Hayır. Akropolis'teki bir restoranda. Luka ve Axel bize katılacak."

"Tahmin etmiştim. Kat gelir mi?"

O ve Axel ayrılmaz bir ikili olmuştu ve içlerindeki değişimi hissedebiliyorlardı. Ya da en azından neler olup bittiğini anlayabiliyorlardı. Axel, her zamanki gibi onu Pantheon'a ve antrenman alanlarına götürüp getiriyordu ve Kat, saklanmak yerine odanın dışında daha fazla zaman geçiriyordu.

"Hayır," diye yanıtladı Theon. "Bizimle aynı masada oturamayacak."

"Axel bundan hoşlanmayacak," diye yorumladı Tessa ayağa kalkıp esnerken. "Ne giymem gerekiyor?"

"Zarif bir şey."

"Ne istiyorsan Luka'nın odasına getir. Ben de hazırlanmaya başlayayım."

O gecedan beri Theon'un odasına adım atmamıştı. Theon bunu kabullenmiş gibiydi. Oraya geri taşınmayı ima edecekti. Oda daha büyüktü, yatak da öyleydi ama... yapamıyordu. Öğrendiği ve kabullendiği her şeyden sonra bunu yapamazdı.

Kapıya doğru bir adım atmıştı ki Theon, "Daha fazlası var," dedi.

Ve bu sözler Valter'in tüylerini diken diken etti çünkü daha fazlası hiçbir zaman Valter için iyi değildi.

"Felicity de aramıza katılacak."

Tessa, bağı engellemede gerçekten ustalaşmıştı. Theon'a söylememişti ve Luka'nın ona bir şey söyleyip söylemediğinden emin değildi, ama Auryon'un ona öğretmesini sağladığı bir şeydi bu. Sadece bağı kısa süreliğine engellemekle kalmayıp, zihinsel kalkanlar da oluşturmıştı. Ama duyguları yeterince güçlü olduğunda veya hazırlıksız yakalandığında, zihinsel kalkanı kayıyordu.

Ve bu da o zamanlardan biriydi.

Theon, kalkanlarını tekrar kaldırmak için çabalarırken gözleri fal taşı gibi açıldı, ama ne yapacağını bilmediği bir duygu seline kapıldığını biliyordu. Hatta haftalardır ona hissettirdiği en büyük his buydu.

"Tessa," diye fısıldadı, ona doğru bir adım attı ve Tessa geri adım attığında o da durdu.

"Sorun değil," dedi Tessa, o hisleri ait oldukları yere geri iterek ve Luka onu fırtınanın ortasında tuttuğundan beri olduğu hiçliğe dönüşerek.

"Sorun değil, Tessa. Bunların hiçbirisi sorun değil," dedi.

"Ve bunu değiştirmek için yapabileceğimiz hiçbir şey yok. Reddedemeyiz, değil mi?"

"Hayır, ama bu konuyu konuşabiliriz."

"Yapmalıyız," diye onayladı.

Aniden kabul etmesiyle kafası karışmış bir şekilde kısa kesti.

"Bu gece nasıl davranmamı bekliyorsun?"

"Ne?" diye sordu, bağ boyunca daha fazla kafa karışıklığı yaşandı.

"Ben itaatkar bir evcil hayvan mı olacağım? Yoksa yine rol mü yapıyoruz?"

Yüz hatları karardı. "Sanırım uzun zaman önce rol yapmayı bıraktık, güzelim."

Kaşları çatıldı. "Öyle mi yaptık?"

Sonra, o çok hızlı hareketiyle harekete geçti. Aniden, tam karşısındaydı. Çenesini başparmağı ve işaret parmağı arasına aldı. "Duygularını hissettim, zeki fırtına."

"Ve sana defalarca söyledim, ben olağanüstü bir yalancıyım," diye yanıtladı Tessa yumuşak bir mırıltıyla.

"Ve sen bunun her zaman böyle olacağına söz vermiştin. Seninle her zaman bir mücadele içinde olacaktı."

"Savaşların olayı, Theon, sonunda birinin kaybetmesi gerektiğidir," diye cevapladı, ona biraz daha yaklaşarak. Boğazının titrediğini gördü, nefesinin kesildiğini hissetti ve elini uzatıp parmağını göğsünden boğazına doğru kaydırıldı. "Söyle bakalım, bu gece senin evcil hayvanın mıyım? Yoksa insanların senden korktukları kadar korktukları biri miyim?"

"Anlaşmamız geçerli, Tessa."

"Bu görevi yerine getirdiğim için masanın altına zorla girmeyeceğim, değil mi?" diye sordu, başparmağını alt dudağında gezdirirken, adamın öne doğru en ufak bir eğim bile attığını fark etmedi.

"Sanırım babamın yanında ne zaman ve nasıl davranman gerektiğini öğrendin."

"Evet, ama o zamanlar bir Periydim. Şimdi değilim," diye cevapladı, parmak uçlarında hafif bir ışık parlıyordu.

Keskin bir nefes aldı, karanlık onun gücüne karşı koymak için yükseldi. Kadın buna hazırlıklı değildi. Bir parçası hazır olmalıydı ama yanında uyumak dışında, ondan biraz uzak durmuştu. Aralarındaki bağı yatıştırmak için ancak yetecek kadarını yaptılar. Arada bir dokunuşlar. Hızlı sevişmeler.

Tam yeterli.

İşte onlar böyle oldular.

Bundan daha fazlası olamazdı.

"Elbiseni getireyim," dedi, bakışları dudaklarına kaydığında sesi çatallaşmıştı.

"Ve hazırlanacağım."

Luka'nın kapısında onu bırakıp yukarı kata doğru yürümeye devam etti, o ise banyoya girdi. Hızla durulanıp vücuduna bir havlu sardı. Saçlarını taramakla vakit kaybetmedi, bu gecenin getireceklerine kendini hazırladı.

Yapacağı şeye kendini hazırlıyordu.

Test etmesi gereken bir teori.

Theon'un ona hangi elbiseyi getireceğini bilmiyordu, bu yüzden saç ve makyajının her şeye uyacağından emin oldu. Saçlarını iri, yumuşak bukleler halinde kıvrıp başına tutturdu. Kozmetik ürünlerini koyulaştırdı ve göz kapaklarına altın rengi dokunuşlar ekledi.

Burada küçük bir ruj stoğu yapmıştı ve antika görünümlü sabunluktan kırmızı bir tüp aldı. Luka'nın odasında bir sürü tuhaf küçük biblo vardı. Kendi kendine yarattığı uyuşukluktan uyanana kadar onları pek fark etmemişti ama kitaplığında oniks ve gümüş bir vazo vardı. Saç tokalarını, içine değerli taşlar işlenmiş küçük bir pirinç kutuda saklıyordu. Hatta bir çeşit antika çerçevesi bile vardı. Altın rengi ve güzeldi ama içinde hiçbir şey yoktu. Sadece masanın üzerinde duran boş bir çerçeve.

Banyodan ipek bir sabahlıkla çıktığında, Luka takım elbise ve kravatla oradaydı. Saçları düzgünce arkaya toplanmıştı ama gece bitmeden bazı tutamların döküleceğini biliyordu.

Kol düğmelerini düzeltiyordu ama kadın dışarı çıktığında, parlak gözleri onu süzerek başını kaldırdı. Kadın boğazını temizleyip sabahlığının kuşağını biraz daha sıkı çekti.

"Theon elbiseni alıp aşağı iniyor," dedi Luka. "Hazırlanmayı bitiriyordu."

"Banyonuzu işgal ettiğim için özür dilerim," diye cevapladı, Luka'nın da muhtemelen yukarıda hazırlandığını fark ederek.

Omuz silkti. "Planların aniden değişmesine ve uyum sağlamam gerekmesine alışkınım."

"Evet, ama burası senin odan."

"Sorun değil, Tessa. Bu geceye hazır mısınız?"

Bakışlarını ondan kaçırdı, parmak uçları duvarda gezinirken bir şeyler yapmak için hareket ediyordu. "Hazır olmam gereken bir şey var mı?"

"Sadece sizin için zor bir akşam olabileceğini varsayıyorum."

Duraksadı ve omzunun üzerinden ona baktı. "Neden?"

"Felicity yüzünden."

Bu açık sözlü ifade bir anlığına duraksamasına neden oldu. "Sanırım her şey yoluna girecek. Theon bana bu gece benden ne beklediğini söyledi."

Luka'nın gözleri kısıldı. "Peki, bu tam olarak ne?"

"Olmam gereken şey." Ruhundaki bağ biraz ısınırken gözleri kapıya kaydı. "Geliyor."

Saniyeler sonra Theon, elinde siyah bir gece elbisesiyle kapıdan içeri girdi. Durdu, bir ona bir de Luka'ya baktıktan sonra, "Burada neler oluyor?" diye sordu.

"Bunu sana sormam gerekirdi," dedi Luka, Theon'un diğer elinde tuttuğu topuklu ayakkabıyı tutmak için uzanarak. "Sanırım bu gece hepimizin çok dikkatli olması gerekiyor."

"Her zaman öyle değil miyiz?" diye sordu Theon, odanın karşısına geçip Tessa'ya doğru yürürken.

"Bazıları diğerlerinden daha fazla," dedi Luka, imalı bir şekilde.

Tessa, elbiseye bakmadan önce ona yapmacık bir gülümsemeyle baktı. "İç çamaşırı yok mu?"

"Bana bazı elbiselerin iç çamaşırlarıyla giyilemeyeceği söylenmişti. Bu da onlardan biri gibi geldi," diye yanıtladı Theon, sesinde karanlık bir okşamayla.

Neredeyse kahkaha atacaktı ama bunun yerine cüppenin kuşağına uzanıp vücudundan aşağı kaymasına izin verdi ve elbiseyi Theon'dan aldı. Siyah giysi, göğsündeki ikinci Kaynak İşareti'ni gösterecek kadar alçalmıştı ve uyluk yırtmacı neredeyse kalçasına kadar uzanıyordu. Gövdesini sarıyordu ve topuklu ayakkabılar her zamanki gibi birkaç

santim daha uzundu. Theon cebinden küçük zümrüt küpeler çıkardı ve Theon hızla taktı.

Axel onları fuayede bekliyordu, Kat ise muhtemelen odasındaydı. Sinirli görünüyordu ve yaklaşırken hiçbir şey söylememesi, huysuzluğunu daha da pekiştiriyordu. Restorana giderken müziği bile açmamıştı.

Vardıklarında Theon, uzun paltosunu çıkarmasına yardım etti ve kendi paltosuyla birlikte vestiyer görevlisine uzattı. Luka ve Axel de aynısını yaptıktan sonra arka taraftaki bir masaya götürüldüler. Restoran oldukça gösterişliydi. Loş ışıklandırma. Süslü masalar ve sandalyeler. Bir şişe şarap, taktığı zümrüt küpelerden muhtemelen daha pahalıydı. Burada sadece elit Legacy üyelerinin yemek yiyebileceği hemen anlaşılıyordu. Garsonlar bile Legacy'dendi. Arkada bulaşık ve temizlikle ilgilenen Fae'ler olduğundan emindi, ama burada? Masaya yaklaştıklarında görünen tek Fae, Eviana'ydı.

Felicity de dahil olmak üzere herkes çoktan oradaydı. Felicity, Arius Varislerine doğru yaklaşırken hemen ayağa kalktı ve başını eğdi.

"Canlarım!" diye bağırdı Cressida, ellerini kavuşturarak. Tessa, gözlerinde yaşların biriktiğine yemin edebilirdi.

"Anne," diye selamladı Theon, masanın etrafından dolaşp yanağına bir öpücük kondurarak. "Ne hoş bir sürpriz."

Axel de aynısını yaptı ve Tessa, Luka'yı selamlarken yanından ayrılmadı. Ancak Theon oturmak için hareket ettiğinde, Tessa'nın ne hazırladığını fark etti. Masa sekiz kişilikti; her iki tarafta üçer, uçlarda ikişer kişi. Valter belli ki masanın başındaydı, karısı sağında, Kaynak ise solunda. Theon her zaman Eviana'nın yanında otururdu ve Tessa da onun yanında otururdu, ama Felicity orada oturuyordu.

"Eşinizin yanına oturmak isteyeceğinizi tahmin etmiştim," dedi Valter imalı bir şekilde. "Anneniz, ikinizin sonunda resmi duyuruyu yapmaya karar vermenizden dolayı çok heyecanlı."

"Beni Kaynağımdan ayıracak mısın?" diye sordu Theon, sanki olduğu yere çivilenmiş gibi, sert ve hareketsiz bir şekilde.

"Luka'nın yanında, karşına oturabilir," diye yanıtladı Valter küçümseyerek. "Yakında zaten onun eşi olacak. Otur."

Theon tartışacakmış gibi görünüyordu ama sonra bunun bir olay yaratacak bir şey olmadığına karar verdi.

"Luka'yla git, Tessa," dedi çenesindeki kas seğirerek, ama o çoktan masanın etrafından dolaşmaya başlamıştı. Yine de Theon'un yanında durdu ve her zaman alnına düşen saç tutamını geriye doğru itti. Dokunuşuna yaslandığına yemin edebilirdi.

"Sorun değil Theon," dedi yumuşak bir sesle. "Benden ne beklendiğini biliyorum."

Luka'nın peşinden masanın etrafından dolaştı ve onunla Cressida arasındaki sandalyeye oturdu. Theon, Felicity'nin sandalyesini onun için çekmeye başladı ama bakışlarını sürekli Tessa'dan ayırmadı.

Herkes yerleştikten sonra şarap dolduruldu ve garsonlar gittikten sonra Cressida'nın dikkati Theon ve Felicity'nin üzerindeydi.

"Gündönümü için eve geldiğinde fotoğrafçılarla ve basınla randevularım zaten var," dedi.

"Yine mi?" dedi Theon, gözlerini Tessa'dan annesine çevirerek.

"Duyuruya eşlik edecek resmi fotoğraflar için," diye seslendi Cressida, şarabını alıp bir yudum alırken.

Theon yavaşça Felicity'ye döndü. "Gündönümü tatilinde Arius Evi'ni ziyaret etmeyi planlıyor musun?"

Tessa, çenesini eline yaslayıp olup biteni izlerken, gülümsemesinin çekingen olduğunu ve haklı olduğunu düşündü. Theon'un sesi çok karanlık, çok sakindi. Bu sesi çok iyi tanıyordu.

"Arius Lordu bana bir davette bulunacak kadar nazik davrandı," diye cevapladı Felicity, ellerini kucağına

koyarak.

Ancak Tessa'nın tek düşünebildiği, tombul karnının üzerinde duran eliydi. Dudağının kıvrıldığını hissetti ve Luka eğilip "Hemen kontrol edebileceğin bir şey bul, Tessa," dediği anda Theon'un gözleri ona kaydı.

Her şey çok fazla gelmeye başladığında kulağına hep aynı şeyi mırıldanırdı. Çoğu zaman çok az kontrolü vardı ama her zaman bir şeyler olurdu. Nefes alış. Bacaklarının çapraz mı yoksa çapraz değil mi olduğu. Ellerin yanlarında mı yoksa kucığında mı olduğu. Neye baktığı.

Ama son haftalarda, son birkaç ayda bundan çok daha fazlasını kontrol etmeyi öğrenmişti ve şimdi adamın sözleri ona bu gece bir amacı olduğunu hatırlatıyordu. Felicity ile hiçbir ilgisi yoktu ama doğru hamleyi yaparsa akşama ekstra bir katkı sağlayabileceğini düşünüyordu.

"Gündönümünün nasıl olacağını şu anda bile bilmiyoruz," dedi Axel masanın aşağısından. "Yani, şu anda çok fazla bilinmeyen şey var. Herhangi bir şeyi kutlayacak mıyız?"

"Dil, Axel," diye azarladı Cressida, ama Valter'in bakışları en küçüğüne yönelmişti.

"Endişelerini biraz daha açar mısın, oğlum?"

Tanrım, ses tonu tıpkı Theon'unki gibiydi. Karanlık. Sakin. Tehlikeli.

Axel'in pek umurunda değildi anlaşılan.

Elinde şarap kadehiyle sandalyesine yaslandı. "Üçüncü Markos dört gün içinde verilecek. Bu aynı zamanda Theon'un da son tarihi, değil mi?"

"Öyle," diye onayladı Valter.

"Bildiğim kadarıyla ikisi hala bağlı, bu yüzden muhtemelen biri ölmüştür."

"Axel!" diye haykırdı Cressida.

"Theon ölmüyor," dedi Valter soğuk bir şekilde. Aynı anda Theon da çıkıştı, "Tessa'ya kimse dokunmuyor."

"Bana bu sorunun Gündönümü'nde çözüleceği söylendi," diye devam etti Valter. "Artık durum böyle değil mi Theon?"

"Bir çözüm bulacağım," diye cevapladı Theon dişlerini sıkarak. Tessa bu bilgi karşısında başını eğdi. Bildiği kadarıyla, Mahkeme Duruşması gününden daha fazla bir çözüm bulmaya yakın değildi.

"Bu rahatlatıcı," diye araya girdi Felicity. "Bunun senin için çok stresli bir dönem olduğunu biliyorum."

Sonra elini Theon'un koluna koydu.

Tessa kıpırdamadı. Çenesini avucunun içinde tuttuğu yerden kaldırmadı, ama enerji dolu bir ışık yayı masanın üzerinden Felicity'nin eline doğru kaydı. Kadın, küçük bir çığlık atarak elini geri çekti, kocaman gözleriyle ona bakıyordu. Tüm masa hareketsizleşmişti ama Tessa'nın dudaklarının kenarları yılan gibi bir gülümsemeyle kıvrıldı.

"Tessa, bu..." diye başladı Theon, ama Felicity boğazını temizleyip ellerini elbisesinin korsesinde gezdirdi.

"Sorun değil Theon," dedi, biraz daha doğrularak. "Eminim bu bağ, Kaynak'ı çok sahiplenici kılıyor."

Tessa o an hissetti. Bir güç baskısı. Şimdiye kadar ne olduğunu fark etmemişti. Haklılık ve bayağılık, öfke ve kızgınlık yumağı. Çatışmaya yol açacak duygular.

"Olabilir," diye cesaretlendirdi Theon, Tessa'ya bakmaya devam ederek. Tessa, onun tedirginliğini ve şaşkınlığını bağın aşağısında hissedebiliyordu.

"Ve eminim ki bu sorunun çözümünü bulacaksın, bu yüzden artık çok fazla endişelenmene gerek kalmayacak," diye devam etti Felicity.

Theon fazla hareketsiz kalınca Tessa, alaycı bir sempatiyle dilini şaklattı. "Onu benim kadar iyi tanımadığınızı biliyorum, hatta birden fazla şekilde," dedi Tessa, yüzündeki şeytani sırıtış daha da belirginleşerek. "Ama insanların bizim ayrılığımızdan bahsetmesinden hoşlanmıyor, Bayan Davers."

"Bana Felicity diyebilirsin," diye cevapladı, elini göğsüne götürerek, ama Tessa sesindeki rahatsızlığın nüansını duydu. "Ne de olsa, Luka'ya söylendiğin için birlikte çok zaman geçireceğimizden eminim."

Tessa'nın gözleri, ona "sus artık" bakışı atan Luka'ya, sonra tekrar Felicity'ye kaydı. Sağ eliyle şarap kadehine uzanırken Arius İşareti'nin görünür olduğundan emin oldu. "Öyleyse sanırım ikisi de benim oluyor," diye tatlı bir şekilde cevapladı Tessa, kadehini kaldırıp Felicity'nin bakışlarını kaçırmadan bir yudum alırken.

İkisini de istemiyordu ama Felicity'nin sanki aynı lanet masada oturmuyormuş gibi onun hakkında konuşmasına kesinlikle izin vermeyecekti. Tessa, Theon'un odasına bilerek girdiğini, onu beklediğini biliyordu. Theon'a ve tüm o tuzak teorisine inanabilirdi. Yine de hiçbir şey değişmiyordu ama kadının alaycı yorumlarını görmezden gelmeye hiç niyeti yoktu. Hayatı boyunca insanların onun hakkında bir malmış gibi konuşmasına izin vermek zorunda kalmıştı.

"Theon, Kaynağın hâlâ nasıl kontrolü öğrenemedi?" diye sordu Valter masanın aşağısından. "Bir Miras'la bu şekilde konuşmasına izin verilmeyecek. Bununla sen ilgilen, yoksa ben ilgilenirim."

Gücü alevlendi, bileklerine altın bileziklermiş gibi dolandı. "Peri olmadığım defalarca kanıtlandı," dedi Tessa, Arius Lord'a dönerken içindeki gerginlikle mücadele ederek.

"Ne olursan ol, bu sana bir varisin Eşi'yle bu şekilde konuşma, hele ki benimle doğrudan konuşma hakkını vermiyor," diye hırladı Valter.

"Peki bana bu izni kim verdi? Bir tanrının soyundan gelmek mi?"

"Ben tanrının soyundan geliyorum," diye homurdandı Valter, yanakları kızarak.

"Tessa, dur," diye tısladı Theon masanın karşısından.

Tessa öne eğildi, dirseğini masaya dayadı ve parmağını şakağına dayadı. Diğer kolunun etrafındaki ışık, parmak uçlarındaki masada kıvılcım saçan bir enerji kırbacı belirene kadar yavaş yavaş sönmeye başladı. Valter'in yüzündeki kızarıklık biraz solgunlaşınca kayboldu, Eviana

ayağa kalkarken yüzündeki karanlık belirdi, elinde sarmaşıklardan bir kırbaç belirdi. Cressida dehşet içinde çılgılık attı ve Theon ayağa kalkmaya çalıştı.

"Sanırım bir noktaya değinildi," dedi Luka kararlı bir şekilde kulağına. "Bunun şimdiden sonuçları olacak."

Tanrı deneyebilirdi ama Tessa görmesi gereken her şeyi görmüş, bu gece ortaya çıkarmak istediği sırrı öğrenmişti.

Bunu, Lord'un masanın üzerindeki gücüne bakarken yüzündeki öfkeli ifadeden görebiliyordu.

Bunu, onun kendi gücüyle ona meydan okumamasından, karanlığını geride tutmasından anlayabiliyordu.

Arius Lordu, sanki kendisi bir şeyler öğrenmeye çalışıyormuş gibi, bu akşam yemeğiyle Theon'u en başından itibaren başarısızlığa mahkûm etmişti. Soru şuydu: Neydi bu?

Akşam yemeğinin geri kalanında, Valter ona dik dik bakarken aklından geçen buydu. Cressida, Felicity ile planlarını yaptı ve Felicity de akıllıca davranıp gecenin geri kalanında Tessa ile konuşmamayı tercih etti. Theon gözlerini ondan neredeyse hiç ayırmazdı ve nihayet eve döndüklerinde, Tessa uyanık kalıp yaptıklarını tartışamayacak kadar bitkindi. Onu yukarı kata kadar takip ettiler ve azarlamaları ancak Tessa banyo kapısını yüzlerine kapattığında sona erdi. Banyoda bulabildiği tek şey Luka'nın gömleklerinden biriyle çıktı. Battaniye ve yastık yığınlarının arasına sürünürken Luka ve Theon'un kısık mırıltıları kesildi ama uyuyamadı.

Kayalık zemin ve duvarlara bakılırsa bir tür mağaradaydı ama pencereler... Suydu işte.

Aman Tanrım.

Suyun altındaydı.

Yeraltı ve su altı.

Ancak paniği daha fazla tırmanmadan, bir kadın sesi onu döndürdü.

"Ne kadar da beklenmedik. Neredeyse beş yıldır ziyaretçim olmadı."

Bir dizi parmaklık ve arkalarında bej bir giysi giymiş bir kadın vardı. Teni o kadar solgundu ki, gömleği tenine çok yakışıyordu. Siyah saçları uzun ve tel teldi, ama menekşe rengi gözleri parlak ve ilgi doluydu. Parmaklıklara yaklaştı, ellerini parmaklarını etrafına dolayacakmış gibi kaldırdı, ama sonra kendini durdurdu.

"Unutulmuş toprakların kokusunu alıyorsunuz," dedi.

Tessa kaşlarını çattı, bunun ne anlama geldiğinden emin değildi, ama sonra kadın başını yana eğdi. Dudaklarında yavaşça bir gülümseme belirdi ve Tessa kendini sihirle uğuldayan siyah parmaklıklardan bir adım geri çekilirken buldu.

"İntikam kokuyorsun."

Sonra başını geriye atıp güldü.

Delirmiş olmalıydı. Tessa'nın aklına gelen tek açıklama buydu.

Sağına baktığında bir yere çıkan bir merdiven gördü ama nerede olduğunu bilmiyordu.

"O tarafa gitme, vahşi ve öfkeli kızın kızı."

Tessa başını hızla ona doğru çevirdi. "Az önce ne dedin?"

"Başlangıçlar ve Bitişler. Işık ve Karanlık," diye şarkı söylemeye başladı, küçük bir daire çizerek volta atıyordu. Hücresinin toprak zemininde bir kağıt parçası vardı ve her geçişinde üzerine basıyordu. "Karanlık boyun eğmeli, Işık hükmetmeli, ama Kaos seçim yapmaz."

Tessa farkında olmadan bir adım öne çıktı. Sonra bir adım daha, sonra bir adım daha, ta ki parmaklıkların hemen yanına gelene kadar. Kadının bakışları aniden ona kaydı. "Onlara dokunma!"

Tessa geriye doğru irkildi, tam da bunu yapmak için elini ne zaman kaldırdığından emin değildi.

"Seni çağırıyor ama sonra gelecek," diye uyardı dişi.

"DSÖ?"

"Diriltilmiş gücü çalan aldatıcı. Güç ölmüştü ve o onu geri getirdi."

Evet, bu kulağa uğursuz geliyor.

"Zamanında onu almaya gelecek, ama sen..." Kadın bir kez daha tam olarak ona döndü. "Onun geleceğini düşünmüştük, ama sen geleceksin."

"Ben ne olacağım?" dedi Tessa. "Sen kimsin?"

Ama yine hareket etmişti, şimdi hücresinin duvarı boyunca ilerliyordu. Parmak uçlarını taş üzerinde gezdirerek, "Sen sonların başlangıcı olacaksın," dedi.

THEON

"Avucunu buraya koy ve biraz güç çağır," dedi Miras.

Başını sallayan Theon, tam da bunu yaptı, elini sihirli tarayıcının üzerine koydu ve altına karanlık çökmesine izin verdi. Erkek, Theon'un göremediği bir ekranda izledi, ama birkaç saniye sonra, "Beş kişilik geçiş izni Leydi Farhan tarafından verildi. Doğru mu?" dedi.

"Evet," diye sabırsızca cevapladı Theon.

"Periler için dokümantasyon mu?"

Luka, Tessa ve Katya'nın kimlik belgelerini verdi ve hepsi, Luka'nın doğrulaması gereken her şeyi doğrulamasını beklediler.

Theon, Ekayan Adası'na hayatında yalnızca bir kez gitmişti. Tüm mirasçılar, on altı yaşına geldiklerinde adayı gezmek için aynı anda getirilmişti. Luka'nın bu gezide ona eşlik etmesine izin verilmemişti ve Axel buraya hiç gelmemişti. Theon, yıllar boyunca Falein Leydisi'nden defalarca izin almaya çalışmıştı; en sonuncusu Mahkeme Duruşması'ndan sonraydı. Davasını Prudence'a götürüp onun adına araya girene kadar, Ekayan Adası arşivlerine girme izni alamamıştı. Elbette, şimdi Falein Veliahtı'na aynı derecede büyük bir iyilik borçluydu. Bu, tenine kazınmış bir Pazarlık İşareti'ydi, ancak üçüncü İşaret'e kadar iki günü vardı. Bir şeyler çözmek ya da iktidardaki Lordlar ve Leydiler'le bir kez daha yüzleşmek için iki günü vardı.

Tessa tekrar yanında kalmak istese bile, sonucun ikinci kez lehine olmayacağını biliyordu.

Legacy, Theon'a beş kelepçe takmadan önce belgeleri Luka'ya geri verdi.

"Gün batımına kadar vaktiniz var," dedi erkek. "O zamana kadar buraya dönmezseniz, bu kelepçeler sizi beş saniye içinde bayıltacak bir toksin salgılayacak. O zaman cezanız için toksin atılacak. Sorunuz var mı?"

"Hayır," dedi Theon, bir kelepçeyi takarken. Sihri, kelepçenin bileğinin etrafına kalın bir dövme gibi gömülmesini sağlamıştı; ortasından bronz bir çizgi geçiyordu. Birini Luka'ya, ikisini de Axel'a uzattıktan sonra Tessa'nın eline uzandı.

İki gece önceki o akşam yemeğinden sonra bir vizyon görmüştü. Gördüğünü biliyordu. Yatakta kıvrılmış, gözleri kapalıydı ama uyumuyordu. Uyurken nefesinin nasıl değiştiğini, uykuya dalmadan hemen önce her zaman çıkardığı o yumuşak iç çekişi ve gerçek uykusunun ilk birkaç dakikasında elini yanağının altına nasıl koyduğunu biliyordu. Dahası, bunun bir vizyon olduğunu biliyordu çünkü uyanışını izlemişti. Gözleri hızla açılmıştı, keskin bir nefes almıştı, kalkanlarını tekrar kaldırmayı başaramadan önce bağdan aşağı akan panik dalgası.

Şu lanet olası zihinsel kalkanlar.

Onları nasıl kontrol etmeyi öğrendiğini bilmiyordu ama nefret ediyordu. Zihinsel koruma, bazı Fae'lere krallıklarındaki rollerine bağlı olarak öğretilen bir şeydi, ama bu, büyülenmeye karşı korunmak içindi. Kaynaklara da aynı şey öğretiliyordu, ama tüm o lanet olası bağı tamamen engellemek için mi?

Tessa, portal terminaline göz gezdirirken sabırsızca ayağını yere vurdu. Bu sabah keyfi yerindeydi. Gün doğmadan önce onu uyandırmak zorunda kalması işleri daha da zorlaştırıyordu, ama Orinthia'ya gitmek için bir portal kullanmaları gerekiyordu. Falein Krallığı'nın başkenti, Devram'daki en sıkı güvenlik önlemlerinden

bazılarına sahip Ekayan Adası'na açılan bir portalı olan tek yerdi.

"İyi misin, güzelim?" diye sordu.

"Hayır, iyi değilim. Başka bir grup," diye homurdandı, adam kelepçeyi eline geçirirken.

"Sizi büyüünüzden mahrum bırakmıyor" diye belirtti.

Güç alevlendi, ışık şeritleri ön kollarına altın bilezikler gibi dolandı. Tıpkı akşam yemeğinde yaptığı gibi. Her hafta kontrolü artıyordu. Gücüne hakim olmak için hâlâ kat etmesi gereken bir yol vardı ama Faven'da geçirdiği bir haftanın onu kullanmayı öğrenmede ileriye taşıdığını inkar edemezdi.

"Arşiv binalarının etrafında korumalar olacak," dedi Theon. "Gücünüz kitaplara veya metinlere herhangi bir şekilde zarar verebilirse, bastırılacak."

"Yani herkesin gücü bastırılacak," diye kesin bir dille cevap verdi.

"Büyük ihtimalle öyle," diye onayladı.

Tessa başını sallayıp elini onunkine kaydırdı. Tessa, onun kaygısını hafifletmek için bağ arayışında olduğunu biliyordu ama son zamanlarda ona dokunmak için her bahaneyi kullanıyordu. Felicity'yi odalarında bulmak onu kesinlikle bir kırılma noktasına getirmişti ama Faven'da her şeyi değiştirmiş şeyler söylendiğini tahmin etmeye cesaret edebilirdi. Birkaç kez sevişmişlerdi ama bu noktada asıl mesele fiziksel bir rahatlamaydı. Duygularını o kadar sıkı bir şekilde mühürlemişti ki, başka bir şey olup olmadığını bilemezdi. Faven'dan önceki gibi olmadığını biliyordu. O zamanlar daha fazlasının eşiğindeydiler. Hissetmişti ve inatla inkar etmesine rağmen, Felicity'nin de hissettiğini biliyordu. Akşam yemeğinde Felicity'ye söylediği sözler kıskançlık gibi görünüyordu ama babasıyla yaptığı konuşma, daha önce hiç görmediği bir güç oyunuydu.

Ve babası onun kazanmasına izin vermişti.

Ya da belki de kazanamayacağını düşünüyordu.

Ama bu mümkün olamazdı. O, Arius Lordu'ydu. Tessa güçlüydü, evet, ama soyları yüzyıllardır güç için özenle yetiştirilmişti. Tessa, ondan güç alıp kendi gücüyle birleştirdiğinde, kesinlikle babasından daha güçlü olacaklardı. Peki ya tek başına?

Babası bir tanrıdır ve annesi de öyle olabilir.

Miras bekçisi geçmelerine izin verdi ve Tessa'yla birlikte portaldan geçti. Alıcı portal terminalinin avlusuna çıktılar ve Kat'e döndü. Kat buraya birkaç kez gelmişti. Her ne kadar doğasına aykırı olsa da, burada kendilerine tanınan sınırlı süreyi nerede geçireceklerine onun karar vermesine izin veriyordu.

"Antik Tarih Arşivlerini talep et," dedi Kat, parmakları Axel'in parmaklarına kenetlenmiş halde.

"Antik Tarih mi?" diye sordu Theon, babasının tarih kitaplarında adı bile geçmezken neden tarihe baktıklarından emin olamayarak.

"O binanın altında, tarihi olaylar hakkında teoriler içeren metinlerin bulunduğu yer altı mezarları var. Bir zamanlar Dünya Gezini teorisini orada okumuştum," diye yanıtladı.

"Gerçekten bu noktada onu sorgulayacak mısın?" diye sordu Axel, Theon'a devam etmesini söyleyen bir tonla.

Kardeşi bütün hafta boyunca, tüm bunların Katya için ne anlama geleceği konusunda endişelenerek, moral bozukluğu içindeydi. Zaten ne yapıyorlarsa yapmaya devam etmesi aptallıktı. Babası istediğini elde edemese ve Katya onun yeni Kaynağı olmasa bile, Axel ile birlikte kalabileceği bir yere atanma ihtimali çok düşüktü. Dahası, Axel'in er ya da geç bir Eşleşme yapması gerekecekti, ancak kardeşi bu konuda onun fikrini istemediğini fazlasıyla belli etmişti.

Falein Krallığı'nın tamamında aynı adaçayı yeşili ve bronz renkleri taşıyan bir alim, onları istenen arşiv binasına kadar eşlik etti ve çok geçmeden asansörle katakomplara indiler. Theon, bu ziyaretin tadını çıkaramadığı için fazlasıyla hayal kırıklığına uğradı. Arşivlerin hiçbirini

gezemedi veya farklı katlarda dolaşamadı. Bu gezi tamamen iş amaçlıydı.

Asansör kapıları açıldığında, bilgin onlara, "Kelepçeleriniz aynı zamanda takip cihazı görevi de görüyor," dedi. "Girmemeniz gereken bir yere giderseniz, toksin salınır."

"Ben onlara göz kulak olurum," dedi Katya, başını eğmiş, gözleri yerde.

"Bunu yap," diye cevap verdi bilgin.

"Onu tanıyor musun?" diye sordu Axel, onları koridordan aşağıya doğru götürmeye başlarken.

"Buradaki birçok bilgini tanıyorum," diye kısık bir sesle cevap verdi.

"Bir adım önde git, Tessa," dedi Luka, Theon'un dikkatini kardeşinden alıp tekrar kendisine çevirerek.

"Bana yerin altında olacağımızı söylememiştin," diye tısladı Theon'a suçlayıcı bir şekilde.

"Bilmiyordum," diye yanıtladı. "Hiç yer altı mezarlarına girmedim, sadece üst katlara." Biraz solgunlaşmıştı, gözleri etrafta gezinirken biraz vahşileşmişti. "Gün batımına kadar var, Tessa," dedi, çenesini avuçlayıp gözlerini kendine doğru çekerek. "Çok daha büyük zorluklarla karşılaştın ve hayatta kaldın."

"Doğru," diye mırıldandı. "Yaralı, çürük ve kırıklarla doluyum ama en azından hayatta kaldım."

"Herkesin savaş yaraları vardır," diye araya girdi Luka. "Bunlar sadece hayatta kaldığının değil, aynı zamanda ayağa kalkıp tekrar savaşmayı seçtiğinin de kanıtı. Savaşçıların yaraları vardır, Tessa."

Başını sallamadan önce yutkundu. Luka önlerine geçti ve Tessa, Axel ve Kat'in gittiği yoldan geçerek Theon'u geçitte takip ederken ona yaklaştı.

Yirmi dakika sonra, ele geçirdikleri masaya oturmuştu. Katya ile birlikte birden fazla metin çıkarmışlardı ve şimdi ikisi de burada oturmuş, cesaret edebildikleri kadar hızlı bir şekilde metinleri inceliyordu. Metinlerin çoğu kadim

dillerde yazılmıştı. Diğerleri onları okumada pek yardımcı olmayacaktı, bu yüzden bilgi içerebilecek kitap veya başka kaynaklar aramaya devam ediyorlardı. Luka ile Luka, Theon'un bilgiye odaklanabilmesi için bugün Tessa'nın yanında kalması konusunda anlaşmışlardı, ama yine de kendini sürekli Tessa'yı ararken buluyordu.

Şimdi onu rafların arasından görebiliyordu, en üst raftaki bir kitaba uzanıyordu ama Luka çoktan oradaydı, kitabı alıp ona uzatmıştı. Kadın karşılık olarak bir şey söyledi ve Luka ona ifadesiz bir bakış attı. Ama kadın ona sırtını döner dönmez, Theon onun ağzının küçük bir gülümsemeyle kıvrıldığını gördü. Dahası, eğlencesinin bağdan aşağı süzüldüğünü hissetti. En azından birinin duygularını hissediyordu.

"Şuna bak," dedi Katya, dikkatini olması gereken yere çekerek. "Achaz ve Serafina'nın biyolojik çocuk sahibi olmak amacıyla nasıl eşleştirileceğinden bahsediyor. Küçükler, kayırılacaklarından korktukları için bu fikre pek sıcak bakmadılar, ancak Birinciler, Birinci Savaş'ta zaferlerini garantilemek için bunun gerekli olduğunu savundular. Bu savaş, sonunda Ebedi Savaş olarak anılmış olmalı."

"Peki o zaman Serafina nasıl Arius'la birlikte oldu?" diye düşündü Theon, bahsettiği pasajı okuyarak.

"Bilmiyorum ama çocuklarının neden bu kadar uzun süre gizli tutulduğunu açıklıyor."

"Mantıklı olurdu," diye mırıldandı. "Perilerin yaratılışı hakkında bir şeyler bulmamız gerek. Bunu bulursak, Kaynak bağı hakkında bir şeyler bulma şansımız daha yüksek olur diye düşünüyorum."

"Katılıyorum," dedi kitabı geri alarak, "ama bunun tarihte ne zaman gerçekleştiğini belirlemek zor. Bu Birinci Dünya Savaşı'ndan önce mi, sonra mı?"

"Bilmiyorum," diye iç çekti hayal kırıklığıyla, sandalyesine yaslanıp ellerini saçlarında gezdirerek. "Genel olarak Kaos hakkında bir şey duydu mu?"

Katya'nın kaşları çatıldı. "Hatırlayabildiğim kadarıyla hayır, ama sanırım gerçekten öyle bir şey aramıyorum. Arasam mı acaba?"

"Scarlett, Kaos'tan bahsetti. Nasıl bir miktar elde ettiğinden. Belki de bunun Tessa ile bir ilgisi vardır."

"Tessa'nın fazladan Kaos'u olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Hayır, ben... Sanırım çaresizim," diye yanıtladı. "Her şey işe yarar."

"Al," dedi Axel, masaya bir yığın kitap bıraktıktan sonra Kat'in yanındaki koltuğa çöktü, kolunu sandalyenin arkasına attı.

"Bunlar ne?" diye sordu, heyecanla öne doğru eğilip kitabı üst taraftan aldı.

"Tam olarak emin değilim ama bana dikkat etmemi söylediğin İşaretler ve kelimeler onlarda var. Bir işe yarayıp yaramayacağından emin değilim ama..." Omuz silkerek sustu.

"Her şey yardımcı olabilir," dedi ve sayfaları çevirmeye başladı. "Bunları işaretleyerek herhangi bir sayfayı inceleyebilir misin? Süreci kolaylaştırabilir."

"Başardın kedicik," diye cevapladı ve bir sonraki kitabı alıp kapağını açtı.

İki saat sonra beşi de küçük masanın etrafında toplanmıştı, etrafa kitaplar ve kağıtlar saçılmıştı.

Ve hiçbir şey bulamamışlardı.

Yardımcı olabilecek tek bir lanet şey yok.

"Rüzgarda Yürüyen nedir?" diye sordu Tessa odanın sessizliğine doğru.

"Dünya Gezgini'nden mi bahsediyorsun?" diye sordu Theon.

"Hayır, bir Rüzgar Gezgini."

"Öyle bir şey yok," diye mırıldandı.

"Bu kitaba göre öyle," diye cevap verdi.

Theon eğildi ve bir kelimeyi işaret etti. Kayıp Dil'deydi ve yanılmamıştı. Doğru çevirmişti. Metni hevesle inceledi,

sonra hayal kırıklığıyla arkasına yaslandı. Yardımcı olabilecek hiçbir şey yoktu.

"Bu, Sefarina'nın bazı soyundan gelenlerin onun gibi rüzgarlar arasında hareket edebildiğini iddia ediyor. Rüzgarlar, yalnızca onların duyabileceği mesajlar ve sırlar taşırdı," dedi Theon kendi kitabına dönerek.

"Yani Sefarina'nın Mirası bunu başarabilir mi?" diye sordu Tessa.

"Teoride öyle sanırım."

"Peki ya rüzgar perileri? Onların da hediyeleri Sefarina'dan geliyor."

"Bilmiyorum, Tessa," diye içini çekti.

"Peki ya bir Peri'nin Miraslı bir çocuğu olursa ne olur?"

"Ne?" diye sordu Theon, başını hızla onunkine doğru çevirerek.

Ona içten bir bakış attı. "Miras'ın Perilerden istediğini aldığı bir sır değil," dedi. "Bu çocuklar teknik olarak Miras ve Peri kanıyla daha güçlü olmaz mıydı?"

"Bu yüzden Perilere mevsimsel doğum kontrol iğneleri yapılıyor," diye cevapladı Theon.

"Bana bunun olmadığını söyleyemezsin," diye karşı çıktı. "Peki ya Sirana soyuna hizmet eden Fae'ler? Daha fazla Fae üretmeleri gerekiyorsa, onlara doğum kontrol iğnesi yapılmazdı."

Theon nasıl cevap vereceğini bilemeyerek kıpırdandı. "Dikkatlice kontrol ediliyorlar."

Parmaklarını masanın üzerinde tıkırdatarak alaycı bir tavırla güldü.

"Ve Miras ve Peri'nin herhangi bir... beklenmedik sonucuyla ilgilenilir."

Parmakları havada asılı kaldı.

"Miras, böyle bir gücün diyara girme riskini almayacak," diye devam etti Theon.

"Ya öyle olsaydı?" diye araya girdi Katya, Theon'a bir şeyler planladığını anlatan bir tonla.

Ama başını iki yana salladı. "Hayır. Bebekler bir şekilde doğuma ulaşırsa, yaşamalarına izin verilmez."

"Tanrılar," diye fısıldadı Tessa ve bağın aşağısında hüzünlü bir öfke titremesi hissetti.

"Güç, Legacy için her şeydir."

"Farkındayım," dedi gergin bir şekilde.

"Belki de Miras onların yaşamasına izin vermemiştir. Belki de çaresiz anneler onları Periler arasında saklamıştır," dedi Katya.

"O zaman bunu nasıl bilebiliriz?" diye sordu Axel.

"Biliyoruz," dedi Theon, Katya'nın ne demek istediğini anlayarak. "Ya da biri onları nasıl bulacağını buldu."

"Sence- Rahibe Cordelia mı?" diye sordu Tessa şaşkınlıkla.

"Hepsi uyuyor," dedi Katya heyecanla.

"Hepsi değil," dedi Theon. "Hâlâ Tessa ile nasıl bir bağlantısı olduğunu açıklamıyor."

"Doğru," diye onayladı Katya.

"Yani bir rüzgar perisi, bir rüzgar gezgini olabilir mi?" diye sordu Tessa şaşkınlıkla.

"Sanırım öyle," dedi Theon, düşüncelerini toparlamaya çalışarak. "Celeste Malikanesi'ne taşınan Perilerden herhangi biri rüzgar ve hava büyüsüyle ortaya çıktı mı?"

"Lange ve Brecken," diye ekledi Kat.

"Ve Dex," diye ekledi Tessa.

"Peki ya diğerleri?" diye sordu Luka.

"Oralia ve Corbin suyla birlikte ortaya çıktılar," dedi Tessa. "Sence Anahita Mirası'nın torunlarına da geçebilecek özel bir gücü var mı?"

"Nedenini bilmiyorum," dedi Theon. "Bütün tanrıların kendilerine özgü bir yeteneği vardır. İlklerin birkaç tane var. Bu yüzden Arius Mirası'nın yetenekleri çeşitlilik gösterir. Her birimiz bir tane alırız."

"Gücünü bir Kaynak'la birleştiremediğin sürece," dedi Tessa.

"Kesinlikle."

"Ama benim birkaç yeteneğim var."

Bu açık gerçeğin ortaya çıkması üzerine herkes sessizliğe büründü.

"İşte bu yüzden buradayız, güzelim," dedi Theon, uzanıp elini saçlarından aşağı doğru kaydırdıktan sonra dudaklarını şakaklarına değdirdi.

"Celeste Malikanesi'ne bu yüzden mi geldiğimi düşünüyorsun?" diye sordu. "Çünkü Rahibe Cordelia bir şekilde ne olduğumu biliyordu?"

"Senin ne olduğunu bildiğini sanmıyorum," diye yanıtladı Theon. "Sanırım güçlü Periler bulmanın bir yolunu buldu."

"Peki ya Kat?" diye sordu Axel. "Damarlarında Miras kanı olduğunu mu düşünüyoruz?"

"Sanırım mümkün," diye yanıtladı Theon. "Bunu düşündürecek ekstra bir şey görmedik ama güç seviyeleri yüksek."

"Bekle, bekle, bekle," diye araya girdi Tessa. "Eğer bu oluyorsa, belgelerinde ne yazıyor? Fae'lerin ebeveynlerini ve nerede doğduklarını listelediklerini söylemiştin. Bu rastgele bebekler nasıl hemen keşfedilmez?"

"Birisi onlara yardım ediyor. Tek makul cevap bu," dedi Luka.

"Ama kim?" diye sordu Tessa.

Kimse bir şey söylemedi çünkü kimsenin bir cevabı yoktu. Bir Miras olmalıydı. Böyle bir şeyi başarabilmek için bağlantılara ihtiyaçları vardı. Malikanelerle bağlantılar ve dosyalara erişim. Perilerle ilişkiler. Perilerle açıkça sempati duyan bir Miras duyulmamış bir şeydi.

Tanrım, hamile bir Peri'yi nereye saklayabilirlerdi ki? Ve onları malikanelere nasıl gizlice sokuyorlardı?

Bütün fikir saçmaydı ama Kat'in dediği gibi hepsi birbirine uyuyordu.

"Onları talep edecek misin?" diye sordu Tessa.

Theon ona baktı. "Kimin hakkını savunacaksın?"

"Karışık kan hatlarına sahip olabileceklerini düşündüğün diğerleri."

Axel sandalyesine yaslanıp onu iki ayağı üzerine itti. "Fena fikir değil."

Luka, "Başka keşfettiğimiz her şeyi açıklamadan bunu Valter'e nasıl açıklayacaksın?" diye sordu.

"Dört erken iddiamız kaldı," dedi Theon düşünceli bir şekilde. "Bu hamle şüphesiz dikkat çekecektir."

"Yani hepsini kullanmıyoruz. İkisini talep ediyoruz," dedi Axel.

Theon, Tessa'ya baktı. Katya ile aralarında gözle görülür bir sessizlik oluşmuştu. "İkisini de haklı çıkarabilirim, güzelim, hepsini değil. Henüz değil."

Başını salladı, bakışları kucağına kaydı. "Nerede kalacaklar?"

Theon kaşlarını çatı. "Lojistik meseleleri çözmemiz gerekecek."

"Kimi seçersin?"

"Babama bunu haklı çıkarma şansım olacaksa, en güçlüleri onlar olmalı," dedi Theon, Luka'nın çoktan çalıştırdığı tableti alırken. Ekranı birkaç kez kaydır. "Lange, arkadaşların arasında en yüksek güç sıralamasına sahipti."

Luka, "Brecken bir sonraki en yüksek seviyeydi, ama o zaman iki hava Perisi olurdu," dedi.

"Brecken'ın Kat'a karşı bir zaafı var," diye patladı Tessa.

"Tessa," dedi Kat, gözleri şaşkınlıktan kocaman açılmışken. Axel ise, "Kesinlikle hayır," dedi.

"Üzgünüm," dedi Tessa aceleyle. "Ama Lange ve Corbin... Onları ayıramazsın."

"Corbin su elementine sahip," dedi Luka omuz silkerek. "Dört elementten üçünü de halletmiş oluruz."

"Ateşin dışındaki elementlerle krallığa hizmet eden çok sayıda Peri'miz var," dedi Theon.

"Lütfen Theon. Onları ayırmaya çalışma," dedi Tessa, o menekşe-gri gözleriyle ona bakarak.

Lanet olası yalvarışlar.

Kahretsin.

Siktir, siktir, siktir.

"Tamam, tamam," dedi içini çekerek.

Axel bir kahkaha attı. "Ciddi misin?"

"Zaten mahvoldum. Daha kötüsü olamaz, değil mi?"

Sonra Tessa'ya dönerek, "Krallık içinde aynı pozisyonlara atanacaklarına söz veremem," dedi.

"Anlıyorum," dedi ve gözlerinde incecik gümüş damlacıklarının parladığına yemin edebilirdi. "Teşekkür ederim."

"Hadi şu kitaplara geri dönelim," dedi. "Zaman kaybediyoruz."

"Elbette," diye cevapladı, tüm bu kaosun başlangıcı olan kitabın sayfasını çevirirken.

Çünkü kaos her zaman ona geri dönüyordu.

TESSA

Kadın bir uçurumun kenarında duruyordu ve uzun boyluydu. Tessa onu incelerken ilk fark ettiği şey buydu.

İkinci fark ettiği şey ise uçurumun gökyüzünde süzülüyormuş gibi görünmesiydi.

Kadının kızıl-kahverengi saçları, giydiği pelerinin içine sıkışmıştı. Tessa, dar siyah pantolonu, siyah üstü ve siyah botlarını ancak arkasını döndüğünde görebildi. Etrafı taramaya devam etti, menekşe rengi gözleri Tessa'nın durduğu yerde bir an durdu. Onu görebiliyorsa bile belli etmedi, ama Tessa göremediğini tahmin ediyordu.

Ya da belki de ağaçların arasından kendisine doğru hücum eden kanatlı varlıklarla daha çok ilgileniyordu.

Tessa, dişi uyarmak için ağzını açtı ama buna ihtiyacı yoktu. Pelerininin altından bir kılıç çıkarıp beş savaşçıyla doğrudan karşılaşmaya hazırlanırken uçurumun kenarına doğru geri çekildi. Kanatlı yaratıklar ona yetişmeden hemen önce, uçurumdan aşağı atladı.

Tessa şaşkınlıktan ağzı açık bir şekilde öylece duruyordu.

Bu neydi lan?

Sonra bir ejderha havaya yükseldi, dişi ejderha canavarın sırtındaydı.

Morumsu siyah pullar güneş ışığında parılıyordu ve kanatlı erkekler öfkeyle haykırarak göğe yükseldiler. Ama

ejderha geri dönüyordu, o kadar alçaktan uçuyordu ki, Tessa başının üzerinden uçarken eğildi. Büyük, pençeli kanatlar çırpınırken esen rüzgarı hissetti, gücü neredeyse onu yere serecekti. Gözlerini tekrar gökyüzüne kaldırdığında, ejderhanın çoktan gökyüzünde yükseldiğini gördü. Yere düşen solmuş bir kağıt parçası vardı ve onu yakalamak için uzandı. Kağıtta ne yapacağını tam olarak bilemediği birkaç kelime vardı:

*Ona savaşmaya devam etmesini söyle.
Lilura'nın yaşadığını söyle ona.*

Bu hayaller artık çok fazla gelmeye başlamıştı.

Aslında bir rüya değildi, diye düşündü. Salondaki pencerenin yanındaki bir sandalyede oturmuş, dışarıda yavaşça yağan karı izliyordu. Elinde bir fincan çay vardı ve dürüst olmak gerekirse, görüntü onu vurduğunda çayın dökülmemiş olmasına şaşırmıştı.

Rüyalar. Vizyonlar. Önemi yoktu. Her neyseler, çok fazla geliyorlardı. Gözlerini her kapattığında bir tane daha geliyordu. Onlarla ne yapacaktı? Rordan ve Elowyn, onları bırakması için onu cesaretlendirmişlerdi, gücünün doğal bir sonucu olduğunu söylemişlerdi ama pek mantıklı değillerdi. Gerçekten birini tanıdığı tek rüya, Theon'un onu her zaman öldürdüğü rüyaydı. Gerisi hiç tanışmadığı insanlar ve hiç gitmediği yerlerdi.

Theon, onu Cienna'ya götürmekten bahsetmişti ama Cadi'yla iletişime geçememişlerdi. Axel denemeye devam edeceğine söz vermişti ama artık zamanları tükenmişti. Üçüncü İşaret yarından sonraki gün gerçekleşecekti. Gündönümü Günü'nün nasıl geçeceğini gerçekten bilmiyordu.

"Konuşmak ister misin?" diye sordu Theon, elinde bir kitap ve dizüstü bilgisayarıyla otururken. Bir şeyleri

tercüme etmeye çalışıyor gibiydi. Kadının umurunda değildi.

Zamanları tükenmişti.

Yine de belki de başlangıçta buna hiç vakitleri olmamıştı.

"Hayır," dedi yumuşak bir sesle, soğuk çayına bakarak.

"Hep aynı şeyi mi görüyorsun?"

"HAYIR."

"Ama seni öldürenlerden biri de benim."

Bu bir soru değildi ama bunu biliyordu. Kadın, bunların ne olduğunu anlamadan önce ona bunu söylemişti.

"Evet," diye yanıtladı. "Tekrar tekrar duyduğum tek şey bu."

Başını salladı. "Ama diğer vizyonlar öyle değil mi?"

Başını iki yana sallayıp pencereye döndü. "Neden hâlâ gelmediler?"

"Yoldalar, Tessa. Axel onlara krallıklarını bizzat Marks'la veriyordu."

"Ve burada kalacaklar mı? Yani güvende olacaklar mı?"

"En azından üçüncü Mark yerleşene kadar burada kalacaklar ve hepimiz bundan uzaklaştık."

"Ya eğer—"

"Bununla ilgileneceğiz, Tessa," dedi sertçe ve Tessa ağzını kapattı.

Theon iç çekti, bir şeyler söylemeye başladı ama sonra ön kapının açıldığını duydu. Bir anda ayağa kalktı, üzerine örttüğü battaniyeye dolanıp neredeyse düşecekti.

"Dikkatli ol," diye mırıldandı Theon, ama o çoktan odadan çıkmış, kısa koridorda hızla ilerliyordu.

Kayarak durdu, Luka ona her zaman yaptığı gibi baktı. Sonra kenara çekildi ve Luka onları inceledi. Soluk sarı saçları ve gök mavisi gözleriyle Lange. Dağınık kahverengi saçları, esmer teni ve ela gözleriyle Corbin.

"Merhaba tatlım," dedi Lange, dudaklarında yaramaz bir gülümseme belirirken.

Aralarındaki mesafeyi kapatıp kollarını Lange'nin boynuna doladığında içten bir kahkaha attı. Lange onu

ayağa kaldırıp sırtına sarıldı. Corbin'e uzatırken, "Bu gece Chaosphere maçını izlesek iyi olur," dedi.

"Bu gece bir maç olduğunu bile bilmiyordum," diye itiraf etti Tessa, Corbin'den biraz uzaklaşarak.

Lange dramatik bir nefes aldı. "Ama Whirlwinds çalıyor."

"Ben... meşguldüm."

"Biliyoruz Tess," dedi Corbin. "Lange her zamanki gibi tam bir pislik."

Ona zayıf bir gülümsemeyle baktı ve Lange'nin tüm tavrı anında değişti. "Tess, bunu söylerken kötü bir şey kastetmedim. Özür dilerim. Senin için zorlu birkaç ay geçirdiğini biliyorum."

"Bu buluşmayı mutfağa falan taşıyabilir miyiz acaba? Böylece Kat ve ben fuayeden çıkabiliriz," diye seslendi Axel arkalarından.

"Özür dilerim," diye mırıldandı Tessa.

Hepsi mutfağa doğru yöneldi, orada Kat da bir ada taburesine atladı. Axel, Theon ve Luka ile konuşmak için bir süre geride kalmıştı.

"Oturabilirsiniz," dedi Tessa, Lange ve Corbin'e, duvara yakın bir yerde dimdik duruyorlardı.

"İyiiz," dedi Corbin gergin bir şekilde ve tereddüdünü anlamıştı. Katya da aynı durumdaydı.

"Aslında iyi değiliz," dedi Lange, yaklaşırken sesi kısık bir şekilde. "Neler oluyor Tessa? Bugün neden sahiplenildik?"

"Sen güçlü müsün?" diye önerdi.

"Tess," dedi Corbin bilmiş bir bakışla.

Yutkundu ve Kat'e baktı, o da sadece omuz silkti. Kadın sırlarını ifşa etmeyecekti ama Tessa'nın artık kaybedecek hiçbir şeyi yoktu.

"Senin bir Fae'den daha fazlası olabileceğini düşündüren bazı bilgiler bulduk," dedi.

"Tekrar mı?" diye sordu Lange, kaşlarını kaldırarak.

"Bu karmaşık bir durum ve kavraması zor," dedi ve ardından neden böyle düşündüklerine dair kısa bir

açıklama yaptı.

Kat, "Tessa yüzünden Corbin'i sahiplendi," diye ekledi.

"Ne?" diye sordu Corbin, Tessa'ya bakarak bir açıklama bekledi.

"Theon, Lange'yi sahiplenmekten bahsetti ve ben de... ondan seni de sahiplenmesini istedim."

Kat, "İkinizin ayrılmasını istemiyordu," diye ekledi.

"Önemli bir şey değil," dedi Tessa kapıya bakarak. Neden bu kadar uzun sürdüler?

"Bu bir... Tessa değil, bu büyük bir olay," dedi Lange.

"Ama aynı zamanda Celeste Malikanesi'nden gelen Anne Cordelia ve güçlü Peri fikri de öyle," diye araya girdi Corbin.

"Bu sadece bir teori," dedi Tessa.

"Brecken ve Oralia'nın Achaz Krallığı tarafından ele geçirildiği ve bize krallık işaretlerinin verildiği göz önüne alındığında, bunun oldukça mantıklı olduğunu söyleyebilirim."

Rahibe Cordelia'nın keskin bakışı, dizini sektirmeyi bırakmasını sağladı. Auryon özel derslerini devraldığından beri, Malikane Annesi ona karşı... hoşgörülü davranmıştı. Tessa hâlâ tek başına oturuyordu ama çoğunlukla herkes tarafından görmezden geliniyordu. Dahası, Malikane Annesi, Tessa'nın dersler sırasında, şu anki huzursuzluğunun sebebi olan bu saçma sapan bantları takması konusunda ısrar ediyordu.

İşte, yarın üçüncü Markos gerçekleşecekti.

"Yarınki İşaretleme'ye hazırlanabilmen için bugün erkenden yola çıkıyorsun," diyordu Rahibe Cordelia ve bu, Tessa'nın dikkatinin tekrar ona dönmesine neden oldu. Luka bunu biliyor muydu? Auryon'dayken onu her zaman kucağına alır ve yanında kalırdı.

Bileklerindeki şu lanet bantları çıkardı.

Diğer Kaynaklar gibi o da hemen eşyalarını toplamaya başladı, sonra "Tessalyn, bir şey söyle" sözünü duyduğunda

yüreği sızladı.

Sorun değildi. Ona hiçbir şey yapmazdı. Theon, yaparsa ne olacağını çok açık bir şekilde belirtmişti. Çantasını yavaşça fermuarlayıp Malikane Annesi'ne döndü ve "İhtiyacın olan bir şey var mı?" diye sordu.

Miras'ın dudakları alaycı bir şekilde kıvrıldı. "Bunca zamandan sonra hâlâ çok saygısızsın."

Tessa hiçbir şey söylemedi, dudaklarını birbirine bastırdı ve bekledi.

"Seni gözlemlemem için görevlendirilmiştim ama sen işleri olurluna bırakamadın, değil mi?" diye devam etti ve Tessa'ya doğru bir adım attı.

"Bu Theon'un kararıydı, benim değil," diye yanıtladı Tessa. "Anlaşmayla ilgili endişelerin varsa onunla konuşmalısın."

Rahibe Cordelia tısladı, odanın kapısı güçlü bir esintiyle kapandı. "Arius Varisi birçok planı bozdu, ama benden hakkım olanı alamayacak."

"Tekrar söylüyorum, bunu onunla konuşacağım. Neyden bahsettiğini bilmiyorum."

Malikanenin Annesi gülümsedi, ama bu pek de hoş bir gülümseme değildi. Tessa'nın hayatının neredeyse her günü yaşadığı kötülükle dolu, uğursuz bir gülümsemeydi. Tessa'ya doğru bir adım daha attı, ama geri adım atma dürtüsüne boyun eğmeyi reddederek duruşunu korudu.

"Bunca yıl seninle uğraştığım için Devram'da bana daha yüksek bir mevki vaat edildiğini biliyor muydun?" diye sordu Rahibe Cordelia. "Seni almaya gelene kadar hayatta tutacağım. Benim tek görevim buydu ve ne kadar zor olabilirdi ki? Arazimde yüzlerce Peri yetiştirmiştım. Ama sen çok... vahşiydin. Yürümeye başladığın andan itibaren. Ne yaparsam yapayım, fevri ve pervasızdın."

"Sen... Sen benim ne olduğumu biliyor muydun? Bunca zamandır?"

"Ayrıntıları bilmiyorum ama senin bir Fae olmadığını biliyordum. Sonra zaman çizelgesi sürekli olarak daha da

ileriye itildi ve şimdi bile harekete geçmediler," diye tükürdü ve Tessa aniden odadaki havanın inceldiğini hissetti.

Bakışları kapıya kaydı. Gitmeliydi. Onu burada tutan hiçbir şey yoktu. Telefonu yanındaydı. Başta planladığı gibi gidip Luka'yı arayabilirdi ama daha adımını atamadan kapı açıldı.

Ve zihinsel kalkanlarını indirdi, tüm paniğinin, dehşetinin ve çaresizliğinin bağdan aşağı akmasına izin verdi, Theon'un zamanında buraya gelebilmesi için tanrılardan herhangi birine dua etti.

Çünkü kapıdan içeri girenler maskeli ve pelerinli insanlardı. Birbiri ardına, onun ve Rahibe Cordelia'nın etrafında bir çember oluşturunca kadar.

Rahibe Cordelia, "Hizmet ettiğim insanlara olan inancımı kaybettim," diyordu ve yavaşça ondan uzaklaşıyordu.

"Yani Augury ile iletişime geçtin mi?" diye sordu Tessa, maskeli figürlerin her biri yavaşça cüppelerinden siyah hançerlerini çıkarırken.

"Bana bir teklifle geldiler," diye yanıtladı. "Reddetmek akıllıca olmazdı."

Tessa, derisine saplanan bantlara çılgınca saldırıyor, yüzünü buruşturuyordu ama faydası yoktu. Luka onu her gün eğitiyor olabilirdi ama gücü olmadan hepsine karşı hiçbir şey yapamazdı. Theon gelene kadar onları uzak tutmak için bile yeterli çaba gösteremezdi.

"Seni almaya gelecek," dedi Tessa, bantları çıkarma girişimlerinden vazgeçerek. "Beni ondan alırsan seni almaya gelecek."

"Koruma yemini etmiştim," diye yanıtladı Rahibe Cordelia, kolunu sıvayıp ön kolundaki Pazarlık İşareti'ni göstererek. "Arius Varisi ondan üstün değil."

Tessa, biraz daha konuşmasını sağlamak için başka bir soru sormak üzere ağzını açtı, ama ciğerlerindeki hava çekilmişti. Konuşamıyor, nefes alamıyordu. Teninin

altındaki gücün çaresizce kurtulmaya çalıştığını hissedebiliyordu.

Dizlerinin üzerine çökerken, görüşü bulanıklaşmaya başlarken, Augury tek bir vücut halinde yaklaşmaya başladı. Tessa boğazını, bantları ve zemini tırmaladı. Sonra biri onu saçından çekerek, hançer kaldıran maskeli figürlerden birine bakmasını sağladı.

"Kaos hüküm sürmeye başladığında ayakta kalmalıyız," dedi sert ses.

Ve sonra boğazından bir ok geçerken hırıltı sesleri duymaya başladı.

Saçını tutan kişi, okun kaynağını bulmak için hızla hareket etmiş olmalıydı çünkü başı yana savrulmuştu. Ağlayamıyordu bile. Gözlerinin kenarlarından yaşların sızdığını hissedebiliyordu ama bilincini kaybetmeye başlarken bedeni gevşemişti. Olanlara odaklanamıyordu. Okların geldiği dumanları veya orada duran, sonra kaybolan siyah saçları anlayamıyordu.

Bir noktada, saçlarını tutan kişi onu bıraktı ve Tessa yere yığıldı, başı yere çarptı. Bir an sonra, Rahibe Cordelia'nın gücü onu serbest bırakırken nefes nefese kalmıştı.

Tessa gözlerini kırptırdı, nefes alırken görüşü netleşti. Etrafında cesetler, her yerde küllü ayak izleri vardı ve yanında duran Auryon'du. Tessa, onun duman ve küllerin arasında hareket ettiğini hiç görmemişti, ama tanrılar. Hızlıydı.

Auryon yayını sırtına doladı ve dizinin üzerine çöktü. "Yaralandın mı?"

Tessa başını iki yana salladı, sonra yüzünü buruşturdu. "Başımı çarptım ama iyi olacağım."

"Çıkarken daha fazlasıyla karşılaşmayı bekliyorum." Döner bakışları Tessa'nın bileklerine kaydı. "Şimdi onları çıkarırsam, gücün fazlasıyla telafi edecek."

"Theon nerede?" diye sordu Tessa, Auryon ayağa kalkmasına yardım ederken.

"Seni almaya geliyorlar," diye cevapladı, yayını tekrar kavrarken. Küller uçuştı ve yayına iki ok yerleştirdi.

"Luka, bunları cep aleminde tutmaman gerektiğini söylüyor," dedi Tessa, hâlâ nefesini kontrol altına almaya çalışarak.

"Bunu tartışmak için iyi bir zaman gibi görünüyor mu?" diye sordu Auryon, onu kapıya doğru götürürken.

Tessa, biriken kandan kaçınmaya çalışarak bir cesedin üzerinden atladı. "Aslında bunu sık sık uygunsuz zamanlarda yapıyorum."

"Bu bir cep diyarı değil. Onları yaratabilirim," diye cevapladı.

"Nasıl?"

Ama cevap, köşeyi dönüp daha fazla maskeli figürle karşılaştıklarında beklemek zorunda kalacaktı. Tessa, bu örgütte kaç kişi olduğunu ve nereden geldiklerini merak etti.

Auryon oklarını fırlattı ve ilk ikisi hedefine ulaşmadan önce iki ok daha fırlattı, ancak Augury üyeleri güçlerini kullanmaktan çekinmediler. Tessa'ya bir hava akımı çarptı ve geriye savruldu. Bir saniye sonra Auryon yanında belirdi.

"Kalk," diye bağırdı. "Kalk. Onları geçemeyeceğiz. Belki de sadece—" Uluma sesi sözünü kesti ve Auryon, "Sonunda," derken karanlık bir şekilde gülümsedi.

Kapüşonlu figürlerin arkasından cıgıllıklar yükseldi ve dikkatleri dağıldı. Auryon bu dikkat dağınıklığından faydalanarak daha fazla ok fırlattı. Birkaç dakika içinde hepsi yere yığıldı ve Tessa, iki kurdun yaklaştığını görünce şaşkına döndü.

Biri kömür grisi, diğeri ise neredeyse beyaz.

Tıpkı o gece nehir kenarında olduğu gibi, ona zarar vermeyeceklerini biliyordu. "Neden hep tehlikedeyken geliyorlar?"

"Onlar senin," diye cevapladı Auryon, kurtlar Tessa'ya sürtünürken.

Kısa boyluydu ama onlar kocamandı. Başları kolayca beline geliyordu ve Tessa çekinerek parmaklarını koyu renkli tüylerin arasına daldırdı.

"Neden benim olduklarını düşünüyorsun?" diye sordu.

"Yine soru sormanın zamanı değil," dedi Auryon. "Hadi gidelim."

Binanın önüne doğru ilerlerken başka kimseyle karşılaşmadılar ve Tessa rahat bir nefes almaya başladı.

Ta ki dışarı çıkana kadar.

En azından elli maskeli figür onlara bakıyordu.

"Siktir," diye mırıldandı Auryon, yerleştirdiği iki oka bir tane daha ekleyerek. "Roan, yanında kal. Niyah, sen benimlesin."

Daha koyu renkli kurt öne atıldı, Auryon dumanının içine sızdı ama Tessa bunların asla yeterli olmayacağını biliyordu. Yanında bir kurt olsa bile işe yaramazdı ve sayıları çok fazlaydı. Ve tanrılar aşkına, gücü ruhunda kabarıyor, bir çıkış yolu arıyordu. Bunu uzaktan gelen gök gürültüsünden biliyordu. Roan'ın elini dürterken inlemesinden biliyordu. Zihninde, ruhunda sihrinin çılgılık attığını duymasından biliyordu. Ne kadar öfke. Ne kadar hiddet.

Ya da belki de bu, onun yine çaresiz ve bu lanet olası gruplar tarafından kontrol edilmesiydi. Üstelik o, bundan çok daha fazlasıyken, bir başka Miras tarafından. En başından beri bu lanet olası dünyada terk edilmiş olmasıyla.

Roan, birkaç Augury üyesi yaklaşırken hırlayarak çömelmişti. Sonra hayvan sıçradı ve Tessa daha geldiğini fark etmeden havadan bir ok kaptı. Ok ikiye bölündü ve Tessa geniş uçlu okla yarısını almaya koştu. Hiç silah olmamasından iyidir, diye düşündü.

Theon neredeydi lan? Gerçekten onun peşine düşmeyecek miydi?

Auryon, duman ve küllerden oluşan bir bulanıklıktan ibaretti; ardında sadece ayak izleri ve düşen bedenler kalmıştı, ama yorulmuştu. Öyle olmak zorundaydı çünkü

Augury üyelerinden daha fazlası savunmasını aşıyordu. Tessa, ceset yığınının arasında Niylah'ı göremiyordu ama onun hırıltılarını ve kurbanlarının acı dolu çığlıklarını duyabiliyordu.

"Devram için!" diye bağırdı maskeli figürlerden biri, Roan diğerinin boğazına dişlerini geçirmekle meşgulken, ona doğru atılarak.

İçgüdüsel olarak yarım oku yaratığa fırlattı. Adam elini kolayca yana itti, belinden yakalayıp göğsüne doğru çekti, ama kadın direndi. Tanrılar aşkına, direndi. Yağmur yağmaya başladığında tüm o öfke içine aktı.

"Savaşı sen getirdin," diye kulağına tısladı erkek, onu ayaklarından kaldırırken.

Dirseğini geriye doğru dürttü ve erkeğin homurtusunu duydu. Adamın tutuşu çözülmedi, ama maskesi düşüp yere düştü. Kaburgalarına bir yumruk indi ve acı dolu bir çığlık attı.

Sonra Roan'ın dişleri koluna saplanınca acı dolu bir kükreme koptu. Adam hemen onu bıraktı, ayakları yere değdi ve kadın dönerek tutmayı başardığı oku doğrudan erkeğin gözüne sapladı. Kan fışkırdı ve Roan hâlâ erkeğin kolunu bırakmamış, ileri geri sallıyordu. Kurt onu hemen koparacaktı.

İyi.

Oku çekip diğer gözüne sapladı. Sonra, öfke ve hiddet içinden fışkırırken, körü körüne saplamaya başladı. Çığlık atıyordu ve yüzü ıslaktı. Yağmurdan mı, gözyaşlarından mı, yoksa sıçrayan kandan mı, bilmiyordu. Ama beline dolanan başka bir kol onu geriye doğru çektiğinde, dönüp tekrar saldırdı.

Erkek başını yana eğdi, ancak yanağına bir çizik gelmesini engelleyecek kadar hızlı değildi, kırmızı bir çizgi belirdi.

"Sakin ol küçüğüm. Benim," dedi Luka. "Bir nefes al."

Ama nefes almak mümkün değildi.

Öfkesinden ve gücünün tuzağa düşürülmesinden ve herkesin onu kullanabileceğini düşünmesinden titriyordu.

Onu terk et.

Onu kurban et.

"Onu buradan çıkar ejderha," diye emretti Auryon, yanlarında belirirken aynı anda bir ok daha fırlatarak. "Kanatlarından bahsetmiyorum."

"Yapamam—"

Gri gözler onlara döndü, sürekli dönen gözler yavaşlamıştı. "Kurtlar ve ben kimseye bir şey anlatacak tanık kalmamasını sağlayacağız, ama onu buradan çıkarmazsan kaos yağacak."

Tessa ne dediğini bilmiyordu ama birden karnında bir sancı hissetti. Kusuyor olabileceğini düşündü.

Ve sonra aniden kendilerini yağmurdan ıslanmış bir sokakta değil, Wynfell Nehri'nin kıyısında buldular.

Faven'dan döndüğünde onu getirdiği yerin aynısıydı.

Onu bıraktı ve kadın sendeleyerek geriye doğru gitti, elinde tuttuğu ok yere düştü.

"Nefes al, Tessa," dedi, sesi hem yumuşak hem de emrediciydi.

Hırıltılı bir nefes aldı ama nefesi kesildi. Sihri hâlâ çırpınıyordu ve hâlâ hissediyordu ve...

"Çıkaracağım onları," dedi Luka ama kıpırdamadı. Sadece dik göz bebekleriyle onu izledi. "Ama çıkaracağım zaman, sen çok... Büyün öfkeli, Tessa. Öfkeliisin. Çok uzağa gidemem ama sen de beni bir süre göremeyeceksin."

"Seni görebildiğimde hoşuma gidiyor," dedi hırıltılı bir sesle.

"Biliyorum. En kısa sürede döneceğim. Havada izleyeceğim, bekleyeceğim," diye cevapladı. Kadın hiçbir şey söylemeyip sadece ona baktığında, "Hazır mısın?" diye sordu.

Kadın bir kez başını salladı ve adam onun önüne geçti. İki bandı aynı anda kavrayarak, mükemmel bir uyumla

ellerinden aşağı kaydırđı. Bantlar tamamen çıkmadan hemen önce, "Senin için geri döneceğim," dedi.

Sonra o gitti, bantlar da gitti ve gücü patladı. Işık ve enerji çtırdadı. Şimşekler yere çarptığında su tısladı. Altın rengi sisler yerde sürüklendi ve ışık kollarına, bacaklarına ve gövdesine dolandı. Rüzgarlar kükreyip kara bulutlar çökerken, ışık saçlarının arasından geçti.

Vahşi ve özgür.

Vahşi ve pervasız.

Onların yıkımı ve onun kurtuluşu.

Yoğunluğu azaldı ama gücü aynı kaldı, etrafında sürekli hareket eden hafif altın bir parıltı.

İzlemek.

Dinleme.

Öğrenebileceği her şeyi öğreniyordu.

Luka, havadan bir adım atarak belirdi, ama kadın hareket etmedi. Luka da ona bakarken hareket etmedi.

"Kendine bak," diye gürlledi, hırıltısı ruhunda hissettiği sahiplenici bir şeydi ve hissedebiliyordu... İsteği mi? Arzuyu mu?

Başını farkına vararak eğdi, bir ihanet daha sinsice içini kemiriyordu. "Seni hissedebiliyorum."

Başını salladı, etrafında yavaşça dolaşıyordu, sanki ondan ne bekleyeceğinden emin değilmiş gibi.

Muhtemelen akıllıca.

"Nasıl?" diye sordu.

"İkinci Mark. Çok güçlüydün. Theon bunu tek başına yapamazdı. Yardım etmeliydim ve bir şekilde—"

"İkinize de bağlı mıyım?"

"Emin değiliz."

"Theon nerede?"

"Seni bekliyordu. Gelemedi."

Alaycı bir tavırla "Yapamaz mıydın, yapmaz mıydın?" dedi.

Luka durakladı. "Valter'le birlikteydi. Üçüncü Mark'a bu kadar yakınken ve her şey yaklaşırken, daha fazla sorun

çıkarmak istemiyoruz Tessa. Beni o gönderdi."

"Benim peşimi asla bırakmayacaklar."

"Hayır, yapmayacaklar," diye onayladı Luka. Bir adım daha yaklaştı. "Eve vardığımızda her şeyi çözeceğiz."

"Çözülecek ne var ki?" diye sordu. "Sonsuza dek avlanacağım. Onlar tarafından. O tarafından. Beni isteyenler ve sadece ölmemi isteyenler tarafından. İstenmeyen, istenen biri. Ne kadar ironik."

"Aranıyorsun, Tessa," dedi.

"Uygun olduğunda aranıyorum. Gücüm için. Kanım için. Etki gücüm için."

"Hayır, küçüğüm"

"Beni geri götürün," diye talep etti.

"Sanırım hazır değilsin, Tessa."

"Beni geri götürün!"

"Gücün kontrol altına alınana kadar yapamam," diye çıkıştı. "Hâlâ onun Koruyucusuyum."

Peki buna ne diyebilirdi?

Elini cebine soktu. "Eğer sen yapamazsan bunları tekrar giyebilirim..."

"Bir daha biri bunları bana takmaya kalkarsa, onu öldürürüm," diye tısladı, kolunun etrafına dolanmış ışığın bir kısmı çözülürken.

Bir daha asla o grupların insafına kalmayacaktı.

Bir daha asla kimsenin insafına kalmayacaktı.

Titrek bir nefesle gözlerini kapattı, gücüne fısıldadı ve onu kendine çekti. Gözlerini tekrar açtığında geriye kalan tek şey, bileklerine normalde bantların bulunduğu yere dolanmış iki tek altın ışık kordonuydu.

Sıcak bir el çenesinden kaydı ve adam ona doğru adım attığında yüzünü yukarı kaldırdı. O kadar yakındı ki, kadının önü onunkine değdi.

"Sen canavarlardan biri değilsin, Tessa. Beni duyuyor musun?"

Ama ağzının köşesi kıvrılarak fısıldadı: "Yanılıyorsun."

Başka bir şey söylemedi. Sadece onu kendine doğru çekti ve ardından havaya adım attı. Bu hissi artık tanıyordu. Felicity'yi Theon'un odasında bulduğunda da aynısını yapmıştı. Onu nehre bu kadar çabuk ulaştırmasının sebebi buydu. Aynı şeyi daha kaç kez yapmıştı?

Bir sonraki göz açıp kapayıncaya kadar, şehir evindeki odasındaydılar. Bir adım bile atamadan, karanlık onu sardı ve ondan kopardı. Olan biten her şeyden dolayı zaten fazlasıyla endişeli olan büyüsü alevlendi, ama karanlık onun gücünü de sarıyor, içindeki derin bir şeyi çağırıyordu. Titrek bir nefesle Theon'a baktı. Gözleri o kadar mürekkep gibi bir güçle doluydu ki, zümrüt rengi neredeyse görünmüyordu.

"Theon-" diye başladı ama onun karanlığı boğazını sardı ve onu etkili bir şekilde susturdu.

"Şşş, Tessa," diye hırladı, öfkeli bakışları Luka'ya dikilmişti. "Korumam sır saklıyormuş."

LUKA

Hayatı boyunca ona kardeş gibi davranan adama baktı. Birlikte büyümüşlerdi. Tessa bir keresinde ona en eski anılarını sormuştu. Hepsi Theon'u da içeriyordu. Küçükken gizlice şeker almaktan, yapmaları gerekenden çok daha önce gizlice alkol almaya kadar. Akademik derslerden, Valter'in planlarını öğrenirken gece geç saatlere kadar plan yapmaya kadar. Yaz tatillerini birlikte muharebe eğitim kamplarında geçirmekten, babasının arkasından Muhafız bağını tamamlamanın cezasını birlikte çekmeye kadar. Her zaman birlikte hayatta kalmışlardı.

Şimdi Theon, Tessa'yı arkasına almış, Luka'ya sırtını dönmeyi reddediyordu. Karanlığı onu çevreliyor, bildiği tek yolla, kontrol ederek koruyordu. Theon'un kontrole bu kadar değer vermesinin sebebi buydu. Kontrol elinde olduğunda, sevdiklerini koruyabilirdi. Kontrol güvenlik, güvenlik ise sevgi demekti. Başından beri ona yaptığı da buydu. Theon'un sevmeyi bildiği tek yolun takıntılı bir şekilde sahip olmak ve korumak olduğunu anlamıyordu. Babasının, büyürken onu güvenlikten, sığınaktan ve sevgiden o kadar mahrum bıraktığını, bunlara sahip olmanın -ve sahip olduklarının da bunlara sahip olmasını sağlamanın- bir takıntı haline geldiğini anlamıyordu.

"Belki Tessa gidip Axel ve diğerlerini bulmalı ki konuşabilelim," dedi Luka sakın bir şekilde, kirli gömleğini

ıkarırken.

"Yaralandı mı?" diye sordu Theon dişlerini gıcırdatarak.

"Kendin sorabilirsin," diye homurdandı Tessa, adamın arkasından biraz uzaklaşarak.

Luka, onun elini kaldırışını izledi; altın ışığı Theon'un karanlığında yavaşça dolaşıyor, sanki onu inceliyormuş gibi. O ışık parıltısı hâlâ altın bir aura gibi etrafında yayılıyordu. Menekşe-gri gözler ona kaydı ve adam bakışlarını ona dikerek açık tenindeki her kan izini ve lekesini inceledi. İyileşecekti ama orada olmaları, savaştığını gösteriyordu. Ve o geldiğinde onu bu kadar vahşice saldırırken bulmak? Üstelik de lanet olası bir okla?

Bu gece duygularını hissedebildiğini nihayet anlamasına şaşırmamıştı, ama derisinin altındaki ejderha da tüm o kanı ve şiddeti fark etmişti. Daha önce merak etmemiş olsa bile, şimdi kesinlikle merak ederdi.

Luka, "Sanırım konuşmalıyız, Tessa'nın adrenalini biraz yatıştıktan sonra ondan detaylı bir rapor alabiliriz," dedi.

Hava gergin bir sessizliğe büründü ve sonunda Theon, "Arkadaşların senin için endişeleniyor. Salondalar," dedi.

Tessa cevap vermedi, ama dudaklarını ince bir çizgi haline getirerek Luka'ya bir kez daha gönderilmekten hoşlanmadığını gösterdi. Sert bir baş sallamayla arkasını döndü ve tek kelime etmeden odadan çıktı.

Theon sonunda döndü ve kapıyı sertçe kapattı. Luka kollarını kavuşturup bir şey söylemesini bekledi. Theon'un nereden başlayacağına karar vermesine izin vermişti. Luka, Theon'u yeterince iyi tanıyordu ve bir araya getirdiği ve getiremediği her şeyi ayıklamaya çalıştığını biliyordu.

Theon başını kaldırıp tekrar bakışlarına karşılık verdiğinde, "Seyahat etmeyi ne zaman öğrendin? Mesele bu, değil mi?" dedi.

Luka, "Bu her zaman benim varsayımımdı, ancak Scarlett ve Sorin'in bunu yaptığını görünce bu varsayım doğrulandı," diye yanıtladı.

"Her zaman böyle bir varsayımda mı bulundun? Ne zamandır?"

Luka saçındaki kravatı çekip, onları sakladığı pirinç kutuya doğru ilerledi ve içine yerleştirdi. "Yeteneklerim ortaya çıktıktan kısa bir süre sonra bunu öğrendim."

"On bir yaşındayken mi?" dedi Theon ve Luka, onun bağlandığı bağa olan inanmazlığını hissedebiliyordu. "Bu... Hiçbir şey söylemedin."

"İlk kez olduğunda çok korkmuştum," diye yanıtladı Luka, parmaklarını pirinç kutuya işlenmiş değerli taşların üzerinde gezdirerek. "O muharebe eğitim kampındaydık. Baban her birimizin özel ders almasını istemişti ve eğitmen... On bir yaşındaydık."

Theon ona baktı ve Luka, onun da aynı şeyi hatırladığını anlayabiliyordu. Akademiye ilk gönderildiklerinde ikisi de ne bekleyeceklerini bilmiyordu. Bunun daha çok akademik bir eğitim olduğunu, dövüş eğitimi olmadığını varsaymışlardı. Dayakların yanı sıra güçlerinin çekilip zincire vurulmayı da kesinlikle beklemiyorlardı. Lanet olası bir kılıç ve hançerle nasıl dövüşüleceğinin öğretilceğini de hiç beklemiyorlardı.

Kesinlikle bir hayatı nasıl alıp sonra da kendinle yaşamayı öğrenmemiştim.

"Eğitmeniniz..."

Luka başını salladı. "Görünüşe göre Seyahat için yeterli gücüm kalmıştı. Çok uzağa gitmedim ama beni gördü. Ne olduğunu bilmiyordum. Ne yapacağımı bilmiyordum. Babanın ne diyeceğini bilmiyordum. Panikledim. Eğitimsizdim. Büyüm benimle birlikte panikliyor, beni koruyordu ve ben de onu öldürdüm. Babana haber verildiğinde, bunu yapmak için kullandığım hançeri bana hediye ederek beni ödüllendirdi. Birkaç yıl daha eğitim aldıktan sonra beni küçük görevlerine göndermeye başladı."

"Seyahat edebildiğini biliyor mu?"

"Hayır. Kimse bilmiyor," diye yanıtladı Luka. "Auryon hariç. O bir şekilde biliyordu."

"Bana hiç söylemedin," dedi Theon. "Neden?"

"Kimseye söylemedim. Sana bilgi vermediğimden değil ama..." Luka iç çekti ve teneke kutunun kapağını hızla kapattı. "Zaten tek Sargon soyundan geliyorum. Zaten beklentiler var. Bu da beni gençken senden farklı kılan bir şeydi. Her zaman... buraya ait olduğumu kanıtlama ihtiyacı vardı. Ailenin beni yanına alarak bir hata yapmadığını kanıtlama ihtiyacı. Yaşlandıkça, sanırım bunu gizli tutmak artık doğamız haline geldi. Kimse bilmezse, bize karşı kullanılamazdı."

"Bunun... Şey, siktir et. Her şey için işe yaramayacağını mı düşündün?" diye sordu Theon ve Luka, bu lanet bağın içindeki tüm çelişkili duyguları hissedebiliyordu.

Bir bakıma, Theon'un anladığını biliyordu. Her şey yoluna girip bir plan hazırlayana kadar sürekli sır saklıyordu. Tessa'nın onu bu kadar çileden çıkarmasının sebebi buydu. Her fırsatta planları altüst ediyor ve farkında bile olmuyordu.

"Eğer bir şekilde babana ulaşırsa, her şey daha da kötü olur," diye yanıtladı Luka. "İsteddiğini düşünebilirsin, ama sonuçta ne yapacağına karar vermenin sırrı benimdi. Tıpkı Tessa hakkında öğrendiğin bilgilerle ne yapacağına karar vermenin senin sırrın olması gibi."

Theon'un gözleri kısıldı ve Luka ona alaycı bir sırıtış gönderdi.

"Bazı şeyleri çözdüğünü bilmediğimi mi sanıyorsun? Neredeyse otuz yıl oldu Theon. Senin o lanet olası kitapların gibi birbirimizi okuyabiliriz," dedi Luka.

"Görünüşe göre hepimiz bunu yapamayız," diye karşılık verdi Theon.

"Hiçbir şeyi tehlikeye atacak bir şey yapmışım gibi davranma," dedi ayakkabılarını çıkarırken. "Planlarımızın başarılı olmasını sağlamak için bu beceriyi sandığından çok

daha fazla kullandım. Önemli olduğunda kullandım. Tessa'ya ulaşmak için kullandım."

Theon'un gözleri ismini duyunca parladı, bağın üzerinden yeni bir öfke aktı. "Tessa'dan hiç bahsetme."

"Bu ne demek oluyor yahu?"

"İkinci İşaret'e yardım etmenin etkilerini bana anlattığında bunun olacağını anlamalıydım," dedi Theon, tıpkı Tessa'nınki gibi, gücü etrafında parıldayan karanlık bir sis gibi akıyordu.

Aydınlık ve karanlık.

Birbirini itmesi gereken iki güç, aksine birbirini çekti.

"Yoksa bana ona sanki mağarana götürmen gereken parlak bir şeymiş gibi bakmana sebep olan şeyin bu olmadığını mı söyleyeceksin?" diye alaycı bir şekilde devam etti Theon.

"Onu asla oraya götürmem," diye karşılık verdi Luka.

"Elbette öyle yapardın. Değerli bulduğun her şeyi orada saklarsın."

"Onu asla oraya götürmem çünkü karanlıktan nefret eder. Ama sanırım orası kahrolası bir şarap mahzeninden daha iyi olurdu, değil mi?"

Theon hareketsiz kaldı, bağdaki şok dalgası Luka'ya sözlerinin hedefi bulunduğunu gösteriyordu.

"Onu kontrol altına almamız gerektiğini kabul ettin," dedi Theon dişlerini sıkarak. "Hepimiz bu bağı kabul etmesi gerektiği konusunda hemfikirdik. Daha güvende olacağı ve planların ilerleyebileceği konusunda. Bu—"

"Hayır," diye tersledi Luka. "En başından beri sana bunun ona göre olmadığını söylemiştim. Boyun eğmenin ona göre olmadığını söylemiştim. Sana vahşi ve dürtüsel olduğunu söylemiştim, bir de şuna baksana? Babası vahşi ve evcilleşmemişin tanrısı. Asla senin olması gerekmiyordu."

Theon'un dudağı alaycı bir şekilde kıvrıldı. "Babam da Faven'dan eve dönmeden önceki gece bana aynı şeyi

söylemişti. Bu gece paylaşmak istediğın başka sırların var mı?"

"Babanla komplo kurduğumu düşünüyorsan, siktir git," diye karşılık verdi Luka, nefesini verirken dumanlar saçarak. "Ama o gece onu seçerek kaderi değıştirmediğini düşünüyorsan, yanılıyorsun. Tek yapmamız gereken son birkaç aya bakmak. Kaç planımız değışti? Kaç tanesi değışti? O, hepimizin pazarlık ettiğinden çok daha fazlası. Sadece senin olmaması değil, Devram'da olmaması bile gerekiyordu. Ama işte buradayız. Hepimiz en başından beri lanet olası bir aleve çekilen pervaneler gibi onun ışığına çekildik."

"En başından beri," diye tekrarladı Theon, kelimeleri yavaş ve karanlık bir tonda. "Söyle bana Luka, 'bu iş için doğru kişi' o olmadığı için mi? Yoksa ikinci Mark'tan çok önce onu değerli, parlak bir hazine olarak gördüğün için mi?"

"Defol git Theon," diye hırladı Luka.

"Hepsi uyuyor," dedi Theon inanmazlıkla. "Onu seçmemem konusundaki ısrarın. Seçtiğimde bana attığın o uzun bakışlar. Uzak durduğun uzun süre. Yumuşaklık. Vahşi korumacılık. O lanet parmak arası terlikler. En başından beri onun ne olduğunu hissettin ve onu kendi çocuğun olarak istedin."

"Ve sen sadece istedin," diye karşılık verdi Luka. "Ona neden ilgi duyduğunu hiç düşünmeden. Sonra hiçbir şey planladığın gibi gitmeyince tamamen şaşkına dönüyorsun."

Ejderhasının tenine baskı yaptığını, heyecanlandığını ve dışarı çıkmak istediğini hissedebiliyordu. Gözbebekleri çoktan hareketlenmişti ve ellerinin üstündeki pulların belli belirsiz hatlarını görebiliyordu. Kanatları oradaydı, serbest kalmasına saniyeler kalmıştı.

Theon tamamen haksız değildi. Luka'nın bir şeyin değerli olup olmadığını anlama konusunda bir tür altıncı hissi vardı. Odasındaki çeşitli koleksiyon parçaları bunun kanıtıydı. Eski ve paslı biblolar gibi görünseler de,

Devram'ın kuruluşuna kadar uzandıkları ortaya çıktı. Ama bu içgüdü hiçbir insanda olmamıştı. Ta ki Theon için potansiyel Kaynaklar araştırmaya başlayana kadar.

Luka, onun bilgilerini ilk ortaya çıkaran kişi olmuştu. Olasılıkların bir listesini yapmış ve ardından saatlerce tartışmışlardı. Celeste Malikanesi Perisi'ne vardıklarında gecenin geç saatleriydi. O malikanesi bilerek sona saklamışlardı. O malikanenin güçlü Periler yetiştirme konusunda kusursuz bir sicili vardı ve Valter'e karşı koymayı planlıyorlarsa güçlü birine ihtiyaçları vardı. Başka bir kadını veto etmeyi yeni bitirmişlerdi ki Valter, Tessa'nın bilgilerini ortaya çıkarmıştı. Fotoğrafı ekrana gelir gelmez, ejderhası başını kaldırmıştı. Değerli bir şeye rastladığında her zaman hissettiği aynı his, ruhunu doldurmuştu. O zamanlar anlamamıştı ama sonraki yıllarını anlamaya çalışarak geçirdi. Başka biriyle bir daha asla aynı şeyi hissetmedi. Hatta Theon adına, daralttıkları Perileri izlemek için malikaneleri ziyaret ettiğinde bile. Elbette, bu ziyaretlerin hiçbirinde Tessa'yı görmedi. Artık Cordelia'nın onu sık sık lanet olası bir dolaba tıktığını bildikleri için bu mantıklı geliyordu.

Ona olan çekimini anlamadığı için mesafeli durmuştu. Theon'u da aynısını yapmaya zorlamasının sebebi buydu. Çünkü bunu anlayamazlarsa, olasılıklara hazırlanmanın bir yolu yoktu.

Ve Tessa haklılığını kanıtlamıştı.

Theon volta atıyordu, elleri saçlarında geziniyor, çenesindeki kas gıdıklanıyordu. Karanlığı her adımda onu takip ediyordu.

"Bu konuda ne yapmamız gerekiyor?" diye sordu Theon.

"Ne hakkında?"

"Hepsi hakkında. Tessa. Bu bağ. Bu—"

"Beni bu işe sen çektin Theon," diye homurdandı Luka. "İkinize de alan tanıyordum. Onu bu bağ kabul etmeye teşvik ettim. Sana gelmesini, sana dönmesini, sana bir şans

vermesini söyledim. O lanet olası parmak arası terlikleri almayı reddeden sendin."

"Bunun olacağını düşünmemiştim" diye savundu.

"Hiç düşünmedin," diye tükürdü Luka. "En azından kafanla düşünmedin."

Theon'un büyüü o anda yeniden alevlendi. "Bu değerlendirmeden sonra onu başkasından daha iyi sahiplenmemin daha iyi olduğunu kabul etmedin mi? Başka bir krallıkla ittifak kurmasının onun için daha iyi olacağını mı düşünüyorsun? Onu bizim kadar koruyup onun için savaşacak birini bulacağını mı düşünüyorsun?"

"Elbette onun burada, bizimle birlikteyken daha güvende olduğunu düşünüyorum ama o öyle düşünmüyor Theon," dedi Luka. "Bizi koruyucusu olarak değil, baskıcı olarak gördüğünde birini nasıl güvende tutabiliriz?"

"Öyle değil," dedi Theon. "Artık değil. Farklıydı. Farklı olmaya çok yaklaşılmıştı..." Ellerini tekrar saçlarının arasından geçirdi.

"Tessa çözdü," dedi Luka.

"Neyi çözdün?"

"Bağlantıya bağlıyım. Bugün daha erken saatlerde duygularımı hissedebildi ve neler olduğunu anladı."

"Peki bunlar hangi duygulardı?" diye sordu Theon.

"Önemi var mı?"

"Evet."

"Hayır, öyle değil," diye karşılık verdi Luka. "Önemli olan artık biliyor olması ve bunu öğrenmekten hiç memnun olmaması."

"Sen aynı yatağı paylaşmaktan memnunken ve o sürekli seni sorarken bunun olduğunu anlamalıydım. O da bu bağı hissediyordu ama fark etmemişti," dedi Theon. "Ve sen de her adımda bunu destekledin."

"Dinlemiyor muydun? Onu sana doğru itmek için her şeyi yapıyordum. Beni İşaret'e çeken sendin. Onu inkar etseydim ne olurdu sence? Aramızdaki bağ daha ısrarcı, daha acil olurdu. İkinizin de uzun süre konuşmadan,

dokunmadan, aynı lanet odada bulunmadan nasıl durduğunuzu gördüm. Çok daha erken anlardı," diye karşılık verdi Luka. "Peki ben bununla ne yapacağım Theon? Çünkü o neler olup bittiğini bilmiyor olabilirdi ama ben kesinlikle anlıyordum. Bağın her itişine boyun eğiyorsun ve onu da aynısını yapmaya zorluyorsun. Ben kendimi tam tersini yapmaya zorlamak zorunda kaldım."

"Senin için bu kadar güçlü olmamalı," dedi Theon. "İlk İşaret sende değil. Onun fiziksel varlığını hissedemiyorsun."

"Ama ben ona bir İzleme İşareti ile bağlıyım," diye araya girdi Luka. "Sen de öylesin, Axel da. Onun varlığını hissedebiliyorum. Buradaki tek fark, elinde bir Sargon İşareti olmaması. Ama ikinci İşareti normal değil ve biz de onu görmezden geliyoruz."

"Bunu görmezden gelmiyorum," diye karşılık verdi Theon. "Elbette araştırmaya çalıştım ama daha önce hiç yapılmadığı için bir şey bulamadım."

"O zaman sanırım bunu yaparken çözmemiz gerekecek."

"Hayır, bir plana ihtiyacımız var," diye çıkıştı Theon.

"Artık bir plan olmadığını ne zaman kabul edeceksin? Onu Seçtiğinden beri bir plan yok," diye çıkıştı Luka, kapıya doğru yönelirken. "Bu noktada en iyi plan, hiç plan yapmamaktır."

"Nereye gidiyorsun?"

"Tessa'yı kontrol edip bize olanları anlatmaya hazır olup olmadığını görmek için. Sonra Auryon'u bulmamız gerek," diye cevapladı Luka, aşağı inerken.

Salona doğru yöneldiğinde onu Lange'nin yanında otururken buldu, ama içeri girer girmez Lange ve Corbin ayağa fırladılar. Luka, Axel'le aynı odada oturduklarına bile şaşırdı. İki Peri gergin ve temkinliydi, tabii onları suçlayamazdı.

Tessa kanepedeki koltuğundan ona baktı, kan hâlâ yüzüne ve kıyafetlerine sıçramıştı. Altın rengi saçlarında kırmızı lekeler vardı ama o ışık şeritleri hâlâ bileklerindeydi.

"Temizlik yapmadın mı?" diye sordu Luka, bakışlarını her zaman yaptığı gibi onun üzerinde gezdirerek.

"Sen de yapmadın," diye cevap verdi.

"Birini keskin bir cisimle defalarca bıçaklamıyordum," diye ifadesiz bir şekilde konuştu.

"Bıçaklama mı?" diye sordu Axel, bakışlarını ikisine çevirerek. "Bize bilgi vermenin zamanı geldi, bebeğim."

Tessa'nın onlara erken işten çıkarılmasını, Cordelia'yı, Augury'yi ve Auryon'un binadan nasıl çıktığını anlatmasını oturup dinlediler.

"Peki bıçaklama olayı?" diye sordu Axel, Tessa'ya bakarak.

Sadece omuz silkti.

"Kurtlar senindir ne demek?" diye sordu Katya.

Tessa tekrar omuz silkti. "Hiçbir fikrim yok."

"Cordelia öldürüldü mü?" diye sordu Theon, onun yanında durduğu yerden.

"Cesedini görmedim ama bayılma tehlikesi falan da varken pek bakmıyordum," diye mırıldandı. "Auryon'a sorman gerekecek."

"Bize kendisiyle iletişime geçmenin bir yolunu hiç vermedi," diye yanıtladı Theon.

"Şu mesajlar. Scarlett'in kullandığı türden," dedi Tessa. "Ona onlardan birini gönder. Sence Devram neden en başından beri bunları kullanmadı? Telefonda çok daha basit görünüyorlar."

Theon alnını ovuştururken, "Nedenini bilmiyorum, Tessa," diye mırıldandı.

"Ya hiç kağıdın yoksa?" diye araya girdi Axel. "Nasıl daha kolay? Sadece kağıt mı taşıyorsun?"

Ama Tessa elini kaldırdığında konuşmayı bıraktı. Parmağıyla, o altın sis parlamadan önce ışığıyla hızlıca bir desen çizdi. Axel'a bakıp, "Kağıda gerek yok," dedi.

"Bunu nereden öğrendin?" diye sordu Theon.

"Auryon."

Bakışları Luka'ya kaydı. "Sana başka neler öğretti?"

Tessa tekrar omuz silkti. "Devram'ın tarihi. Yapması gerektiği gibi."

"Nedense, sanırım hepsi bu kadar," diye sertçe cevapladı. "Az önce mesajında ne yazıyordu?"

"Yarın Gündönümü ayinine bir kitap getirmem yönünde bir talepti."

Luka, "Cenaze töreninde olacağını bilmiyordum" diye araya girdi.

"Olacak mı bilmiyorum," diye cevapladı Tessa.

Ayağa kalktı, yüzünü ovuşturdu ve yanağına kurumuş kan bulaştırdı. Luka, tek bir hareketiyle onu saran duygu bombardımanını bastırdı. En başından beri kan içinde olmasına öfkelenmişti. Ama tanrılar aşkına, onu kanlar içinde görmek? Bunun, karşılık verdiği için orada olduğunu bilmek? Bu gurur ve tatmindir, ama daha da önemlisi, derisinin altındaki ejderhanın istemesine neden oluyordu. Son zamanlarda giderek daha fazla bastırıldığı bir histi bu ve bulamayınca, tatmin edecek birini buluyordu. Ya da bu Kaynak İşareti rezaletine sürüklenene kadar öyleydi. O zamandan beri, başka biriyle birlikte olma fikri... itici gelmeye başlamıştı.

"Bu akşam pizza yiyip Chaosphere maçını izleyebilir miyiz?" diye sordu Theon'a dönerek.

Theon'un yüzü gözle görülür bir tiksintiyle buruştu. "Neden?"

Tessa gözlerini devirdi. "Çünkü bu odadaki yedi kişi arasında, bu ikisinden de hoşlanmayan tek kişi sensin. Ayrıca, yarın üçüncü Mark'ı alırsam yine iki gün boyunca aralıksız uyuyacağımdan eminim ve—"

"Ne zaman," diye araya girdi Theon. "Yarın üçüncü Mark'ı aldığında."

"Doğru. İkimizden hiçbirisi ölmediyse tabii."

Boğuk bir kahkaha duyuldu ve hepsi hâlâ kenarda duran Lange ve Corbin'e döndüler.

"Özür dilerim," dedi Lange hemen. "Bunu daha önce hiç görmemiştim," dedi, Tessa ile Theon arasında işaret

ederek.

"Evet, ama onun sık sık kontrol etmeyi unuttuğu bir ağzı var," diye cevapladı Theon dişlerini sıkarak.

"Onun seni kandırmasına izin verme," dedi Tessa, Lange'ye doğru eğilirken sesinde bir gülümsemeyle ve ekledi, "Ağzıma takıntılı."

"Git ve temizlen, Tessa. Hemen," diye emretti Theon. Axel oturduğu yerde kahkahalarla gülüyordu. Katya bile eğlendiğini gizlemek için yüzünü ona benzetmişti.

"Elbette, Efendim," diye cevapladı, neredeyse süzülerek odadan çıktı. "Pizza sipariş et, Axel," diye seslendi omzunun üzerinden.

"Hadi canım," diye seslendi Axel, telefonunu cebinden çıkarırken.

Theon'un ona attığı bakış ancak ölüm olarak tanımlanabilirdi.

"Ne?" diye sordu Axel yapmacık bir masumiyetle, Theon Tessa'nın peşinden giderken. "Bunu içinizden birinin son yemeği olarak kabul edin."

"Sus Axel," diye çıkıştı Theon, yanından geçerken kafasına vurarak. Axel'in kahkahası, Luka'ya yöneltilen "Tartışacak daha çok şeyimiz var. Şimdi," homurdanmasını bastırdı.

Yatak odasına döndüklerinde, Tessa çoktan banyoya girmiş, kapıyı kapatmıştı. Luka, Tessa'nın yine o sabahlıkla çıkıp çıkmayacağını merak etti. Ya da her zamanki gibi hiçbir şey giymeden. Korkunç bir fikir olurdu ama itiraf etmeliyim ki, bu işin nereye varacağını bilemiyordu.

"Auryon ona başka neler öğretiyor?" diye sordu Theon.

"Tam olarak söylediği gibi. Devram'ın gerçek hikâyesi, tıpkı istediğin gibi," diye cevapladı Luka iç çekerek ve kanepeye çökerek. Bacaklarını uzattı ve bileklerinden çaprazladı.

"Peki bu tarihin herhangi bir kısmı sizin için yeni miydi?"

"Sanırım bir kısmı farklı bir bakış açıydı."

"Farklı bir bakış açısı mı?" diye neredeyse bağırdı Theon. Luka, karanlığının tekrar ortaya çıkmasına hiç şaşırmadı. "Ve sen hiçbir şey söylemeyi düşünmedin mi?"

"Geçmişine bakmadan onu işe alan sensin Theon. Ben değilim."

"İşte bu yüzden oradasın."

"Ona ne öğrettiğini merak ediyorsan, belki de o dersleri dinleyen sen olmalısın. Orada oturup not almayacağım. Akademik çalışmalarımı yaptım. Gerçekten hayatımı değiştirecek bir şey olsaydı, sana söyledim," dedi Luka.

"Büyüsüyle göndermeyi öğrendiği bu mesajlar gibi mi?" diye sordu Theon.

"Scarlett bize bunlardan bahsetti. Yeni bir şey değildi."

Theon sinirinden bir şeyler fırlatacakmış gibi görünüyordu ve Luka'nın göğsünden, buradaki eşyalardan herhangi birine zarar verme düşüncesiyle, alçak sesli bir uyarı sesi geldi.

"Benden sakladığın tüm bu saçmalıklara inanamıyorum," dedi Theon sonunda kendini kontrol altına almak için gözle görülür bir şekilde çabaladıktan sonra.

"Bunların hiçbirisi hiçbir şeyi değiştirmiyor," diye yanıtladı Luka.

"Şimdi Tessa gibi konuştun," diye tısladı Theon.

"Yanılmıyor. Planın paramparça olduğunu kabul etmeyi reddediyorsun. Onu seçmenin her şeyi değiştirdiğini kabul etmeyi reddediyorsun. Önündeki doğruyu görmeyi reddediyorsun. İstedikğin kadar inkar edebilirsin, ama bu inkarın sonuçlarından kaçamazsın," dedi Luka.

Banyo kapısının sesi ikisini de susturdu. Tessa, bol pantolonu ve Theon'un uzun kollu tişörtüyle dışarı çıktı. Luka, hayal kırıklığını görmezden gelerek onlara baktı.

Theon, ıslak saçlarından bir tutamı parmaklarının arasında döndürerek onun önüne geçti. "Nasılsın?"

Kaşlarını çattı. "İyi misin?"

"Çok hareketli bir gün geçirdin, Tessa."

Başını yana eğdi. "İnsanların beni öldürmeye çalışmasına alıştım artık."

Luka, Theon'un bağıın üzerinden irkildiğini hissetti. Ya da belki de bu, onun sözlerine kendi yüzünü buruşturmasıydı.

Sonra sordu, "Siz ikiniz Luka'nın tahvil ile olan bağlantısını ne kadar zamandır biliyorsunuz?"

Theon'un eli yana düştü. "Luka, ikinci İşaret tamamlandığı anda hissetmeye başladığını söyledi. Ben bu... karmaşıklığı daha sonra öğrendim."

"Ne zaman sonra?"

"Faven'deyken."

Tessa başını bir kez salladı, gözleri odanın içinde dört dönüyor, onlara bakmaktan başka her yere bakıyordu. Luka, onun bağı engellediğini biliyordu. Auryon zihinsel kalkanın temellerinden bahsetmişti ama Tessa belli ki pratik yapmıştı. Bu konuda hızla ustalaşmıştı ve bu durum Theon'u rahatsız etse de Luka bu sırrı ona vermişti. Nedenini tam olarak bilmiyordu.

Böyle anlarda tam olarak ne hissettiğini bilmek güzel olurdu ama son aylarda onu okumayı öğrenmişti. Önemli bilgilerle bir kez daha karanlıkta bırakıldığını için üzgün olduğunu biliyordu ve bunun sorumlusu kendisiydi. Bunu ona istediği zaman söyleyebilirdi, hatta bunu zaten bunalmış olsa bile. Onun adına bu kararı vermek onun görevi miydi? Bu onu sonunda Theon'dan farklı kılıyor muydu? Muhtemelen hayır. Seçiminden pişman mıydı? Ayrıca hayır. Sonunda, belki de düşündüğünden daha çok Theon'a benziyordu.

O gece, üçü odasındaki yatağa sıkıştığında, kendini bunları düşünürken buldu. Theon, Tessa'yı bu gece yukarıda uyumaya ikna etmeye çalışmış; Tessa reddetmişti. Theon, istemeyerek de olsa yanındaki yatağa tırmanmıştı. Gecenin geri kalanında Luka'yla pek konuşmamıştı ama Tessa'nın yumuşak nefesleri derin bir uykuya dönüşürken sesi kısıldı.

"Şu anda karşıt taraflarda olamayız, Luka."

Tessa kıpırdandı ve tüm vücudu karıncalanmaya başladı, dişlerini sıkarak bacağını onun bacağının üzerine attı.

"Değiliz Theon," diye cevapladı bir an sonra.

Theon'un bağından aşağı süzülen şüpheyeye ihtiyacı yoktu, nasıl hissettiğini anlamak için. Tepkisizliği ona yeterince şey anlatıyordu. Ama sonuçta o da tıpkı Theon gibiydi. Birine değer verdiğini göstermenin tek yolu onu korumaktı. Güvende tutmak. Zaten bu yüzden Theon'un Koruyucusu olmayı kabul etmişti.

Kendi güvenliklerini sağlamak için gerekeni yaptılar ve hiçbir pişmanlık göstermediler. Suçluluk duygusu yaşama lüksüne sahip değillerdi ama Luka, her şey bittiğinde geriye sadece suçluluk ve pişmanlık duygusunun kalacağını hissediyordu.

TESSA

Faven'dan döndüğünden beri ilk kez, ikisi yataktan kalkmadan önce uyandı. Dışarıdaki ışık eksikliğinden anlaşıldığı kadarıyla, şafak vaktiydi. Her zamanki gibi Theon'a sarılmıştı; kolu ona dolanmış, diğer eli de onun kollarına dolanmıştı. Luka ise ona sarılmıştı. Theon'un kolunun ağırlığını, sıcak avucunu karnının üzerine yaslamış halde hissedebiliyordu. Uyluğu, bacaklarının arasına sıkışmış, bacağındaki sert tüyler pürüzsüz tenine değiyordu.

Daha iyisini bilmeseydi, kendini güvende hissedirdi. Korunmuş. Hatta belki sevilmiş.

Ama o daha iyisini biliyordu.

Kendini rol yapmaya bırakmasının sebebi buydu.

Sadece birkaç dakikalığına, bunu başarabileceğini hayal etti. Onu her şeyden çok seçen bir değil, iki kişi. Onu sadece var olduğu için isteyen iki kişi. Onun bir tahvilden, bir piyondan, bir amaca ulaşma aracından daha fazlası olduğunu bilen iki kişi.

Bunun sıradan bir sabah olduğunu hayal etmesine izin verdi. Bunun onları birbirine çeken bir bağ olmadığını. Göğsündeki sıcaklığın, damarlarındaki sıcaklığın ve biriken arzusunun, karşılanması gereken fiziksel ihtiyaçlardan daha fazlası olduğunu, hoş karşılandığını ve istendiğini hayal etmesine izin verdi. Başlangıçta istediği için suçluluk

duymadığını ve kendinden iğrenmediğini hayal etmesine izin verdi.

Üçünün kalkıp kahve içeceği hayalini kurdu. Belki yatakta birbirlerine sokulurlardı. Belki kanepeye geçerlerdi. Belki bu gece daha sonra Theon bir kitap okurdu ve o da uzanmış, ayaklarını kucağına koyup Luka'ya yaslanmış, Kaosfer maçını izlerlerdi. Theon sürekli homurdanırdı ve Luka...

HAYIR.

Bu kadar numara yeterdi.

Bunların hiçbirine sahip olamadı.

Onun yapması gereken bu değildi ve bu gerçekte barışmıştı.

Yine de kendini sıcaklığın ve karanlığın içinde oyalanmaya bıraktı. Göğüslerin sürekli inip kalkışı. Neredeyse ev gibi hissettiren kaslar ve güç.

Kaderin çağırmasına sadece birkaç dakika kalmıştı.

AXEL

"Sana bir şey göstermem gerek," dedi Katya banyoya dalarak ve onu bir kez daha korkutarak.

"Bunu yapmayı bırakmalısın kedicik," dedi Axel. Kalp atışları yavaş yavaş normale dönerken, kanının kulaklarında nasıl gümbür gümbür attığını duyabiliyordu. Duştan yeni çıkmış, beline bir havlu sarıyordu.

"Acele et," diye cıvıladı.

Tanrım, heyecandan neredeyse zıplıyordu.

"Ya rahatsızlansaydım?" diye sordu.

Kaşlarını çattı. "Duşun az önce kapandığını duydum."

"İnsanlar banyoda duş almanın dışında başka şeyler de yaparlar, biliyor musun?"

"Elbette biliyorum."

Bekledi ama kadın sanki bir insanın banyoya dalması gerektiğini söyleyen tuhaf kişi oymuş gibi ona bakmaya devam etti.

Bu sabah ondan önce uyanmıştı ve bu oldukça hayal kırıklığı yaratmıştı. Bugün uzun bir gün olacaktı ve ne bekleyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Görünüşe göre plan, günü normal bir şekilde geçirmekti. Birkaç saat içinde Gündönümü ayinine katılacaklar ve ardından Kaynaklar ve mirasçılar üçüncü Kaynak İşareti'ni vermek üzere izin alacaklardı. Theon'un son teslim tarihi hakkında hiçbir bilgi yoktu ve babası birkaç gece önceki akşam yemeğinden beri

hiçbiriyle konuşmamıştı. Sadece bu bile Axel'i gerginleştiriyordu. Genellikle babası onunla günlerce konuşmadığında, bu bir şeylerin yaklaştığı anlamına gelirdi. Bu durum genellikle gücünün tükenmesiyle, zincirlerinin takılmasıyla ve kan arzusundan delirmiş bir halde geçirdiği günlerle son bulurdu. Belki de bu, babasının onu laneti tetiklemeye zorlayacağı zamandı.

En büyük korkularından biri buydu. O kadar çaresiz ve ihtiyaçtan kör olacaktı ki, babası ona bir Peri gönderecek ve o da umursamayacaktı. Ne yaptığını anlayacak mıydı? Ya Kat onu cezalandırmak için bir yol olsaydı? Ne için olduğunu bilmiyordu ama babası artık onu kendisine karşı kullanabileceğini biliyordu. Bugün etrafını saran tüm bilinmezliklere rağmen, kararını değiştirmeyeceğini bildiği halde, neden bunu iyi bir fikir olarak gördüğünü bir kez daha sorguladı.

"Axel?"

Kat'in sesi onu düşüncelerinden ayırdı ve yüzüne sahte bir gülümseme yerleştirdi. Öne doğru bir adım atıp, "Gündönümü Kutlu Olsun, Katya," diye mırıldanırken, başının tepesine bir öpücük kondurdu.

Bir an duraksadıktan sonra parmaklarını adamın kolunda gezdirdi. "İyi misin?"

"Elbette," dedi, bir buklesini çekiştirerek. Dokunuşunun sıcaklığı her zamanki gibi ruhuna işlemedi. "Giyineyim, sonra bana bulduklarını gösterebilirsin."

Birkaç dakika sonra pantolon ve gömlek giymişti, ancak gömleğinin düğmeleri açık ve boldu. Katya çoktan burnunun dibine bir kitap sokmuştu.

"Şuna bak," dedi sayfaya dokunarak.

"Bu bir İşaret," dedi Axel, kahve sürahisine uzanmaya çalışarak. "Son Kaynak İşareti'ne benziyor."

"Çünkü bu son Kaynak İşareti," dedi Katya. "Ya da en azından onun bir çeşit varyasyonu."

"Varyasyonu derken neyi kastediyorsun?" diye sordu. Parmağını sayfada tutarak sayfayı kapattı ve kapağına

baktı. "Bu hangi kitap?"

"Cienna'nın bana verdiği," diye yanıtladı Kat. "Birçok kez inceledim ama çevirip anlamak inanılmaz derecede karmaşık."

Axel bunu biliyordu. Bir gece onunla oturmuş, iki sayfayı zorlukla okumasını izlemişti.

İki sayfa.

Beş saat içinde.

Kitabı kaldırmıştı, son haftalarda başka kitaplara dalmıştı, bu yüzden bu sabah onu aniden kitabı çıkarmaya iten şeyin ne olduğunu anlayamıyordu.

"Burada bana yardım etmen gerekecek, kedicik. Bu konuda neden bu kadar heyecanlıyız?" diye sordu Axel, göğsünü ovuşturarak. Bir içkiye ya da kana ihtiyacı vardı. Belki de ikisine birden. Bu günle ilgili artan kaygısını yatıştıracak herhangi bir şeye.

"Sanırım Kaynak İşareti," dedi Kat. "Scarlett sadece bir tane olduğunda ısrarcıydı. Eğer buysa, ilkbahar ekinoksunda verilen son Kaynak İşareti ile neredeyse aynı."

"Ama tam olarak aynı değil," diye açıkladı Axel.

Kat başını salladı, siyah bukleleri onu sehpa doğru çekerken zıpladı. Başka bir kitap alıp, "Bu son Kaynak İşareti," dedi.

Axel iki İşaret'i inceledi. Yanılmıyordu. Birbirlerine çok benziyorlardı. İç çekerek, "Theon'un Koruyucu İşaret'in bir şekilde son Kaynak İşaret'e dahil edildiğine dair bir teorisi var," dedi.

"Sadece Sargon soyundan gelenlerin Koruyucu olabileceğini sanıyordum?"

"Doğru, ama Theon insanların yüzyıllardır bunu taklit etmeye çalıştığını düşünüyor. Onun tüm teorisi, Devram gibi gelişmiş dünyaların İşaretleri birleştirmenin bir yolunu bulduğu yönünde."

"Bu tehlikeli," dedi Katya kaşlarını çatarak. "İşaretler doğru çizilmezse, tüm amaçları değişir."

"Sanırım asıl mesele bu. Theon haklıysa, Kaynak İşareti'nin bundan daha fazlası olmasını istediler. Koruyucu İşareti'ni dahil etmek, Kaynak'ı Efendilerini korumaya ve onlar için canlarını vermeye yönlendiriyor," dedi Axel.

"Peki diğer üç İşaret'in amacı nedir?"

"Ne?" diye sordu şaşkınlıkla.

"Dördüncü İşaret, Koruyucu İşaret'in unsurlarıyla birleştirilmiş gerçek Kaynak İşaret ise, diğer üç İşaret'in amacı nedir?"

"Amacını biliyorsun. Fiziksel varlık. Duygusal bağ. Birbirimizin düşüncelerini duyabilmek," dedi Axel, hâlâ kafası karışık bir şekilde.

"Ama Kaynak İşaretlerinin amacı güç çekmekse, neden diğer üçü? Neden sadece bu işaret kullanılmıyor? İstenilen sonuç tek bir İşaretle elde edilebilecekken, neden aylar boyunca çizilen dört farklı işareten oluşan bu görkemli gösteri?" dedi Kat.

"Bilmiyorum" diye cevap verdi.

"Ve daha da önemlisi, son İşaret olmadan bir Peri Kaynak sayılabilir mi?"

"Katya, öyle görünüyor ki... Son İşaret verilene kadar bir Kaynak bağının oluşmayacağını mı söylüyorsun? Yani, esasen Theon'un şu anda bozabileceği bir bağ yok, değil mi?" diye sordu Axel.

Parlak kehribar rengi gözleri onunkilerle buluştu. "Öyle mi sanıyorsun? Yani, diğer üç İşaret'in belli ki bir amacı var ve onunla Tessa arasında açıkça bir bağ var. Ama gerçek bir Kaynak bağı mı?"

Axel kitabı hızla kapattı. "Giyin kedicik. Theon'u bulmaya gitmemiz gerek."

Axel, elini sıkıca onun elinde tutarak, onu Pantheon'da gezdirirken uzun adımlarına dikkat etmeye çalıştı. Luka, Theon ve Tessa günün erken saatlerinde ayrılmışlardı. Theon, Lordlar ve Leydiler'le tekrar yüzleşmeden önceki

son saatlerde Pantheon arşivlerinde daha fazla zaman geçirmek istediğini belirten bir mesaj bırakmıştı.

"Axel," diye tısladı Kat.

"Biliyorum. Özür dilerim," dedi. Yavaşladı ama birkaç dakika içinde eski hızına geri döndü.

"Axel," diye tekrar tısladı, elini çekiştirerek. "Topuklu ayakkabılarla bu kadar hızlı hareket edemem."

"Tessa da onlardan şikayetçi," dedi ona dönerek. "Çıkar onları."

"Ne?"

"Çıkar onları. Ben taşırım. Tessa her zaman yalınayak dolaşır," dedi ayaklarını işaret ederek.

"Tessa bir... O bir Peri değil," diye itiraz etti Kat.

"Daha hızlı hareket edebilmemiz için onları çıkar," dedi Axel, tekrar ayakkabılarını işaret ederek.

Hafif bir homurtuyla siyah topuklu ayakkabılarını çıkarıp eğilerek yerden aldı. Axel hemen aldı. Cienna'nın kitabı yanındaydı ve hareket ederken sürüklenmesin diye siyah elbisenin kumaşını eline alırken kitabı kolunun altına sıkıştırdı.

Tekrar koridorda yürümeye başladılar ve onları arşivlere götürecek merdivenlere yöneldiler. Theon çağrısına cevap vermemişti, ama Pantheon'un içinde teknoloji kullanmamaları da gerekiyordu.

Merdiven boşluğuna giren Axel, merdivenlerden inen birine neredeyse çarpıyordu. Katya kayarak durdu ve sırtına çarptı. Adam içgüdüsel olarak onu tutmak için uzandı.

Arkasını döndüğünde bir alim, hatta belki de Theon'u görmeyi bekliyordu. Tristyn Blackheart'la yüz yüze gelmeyi beklemiyordu.

Tristyn, "Varis St. Orcas," diye selamladı.

"Kara Kalp," diye cevapladı Kat'i arkasına saklayarak.

Tristyn, "Gündönümü ayini yakında başlıyor," dedi ve elini pantolonunun cebine soktu. Katılan her erkek gibi

takım elbise ve kravat giymişti, koluna uzun siyah bir palto geçirmişti.

"Öyle. Theon'u bulmaya gidiyordum," dedi Axel. "Panthemon arşivlerinde."

"Değil," dedi Tristyn. "Ya da artık değil. Yaklaşık yarım saat öncesine kadar oradaydılar."

"Kahretsin," diye mırıldandı Axel.

"Alemi bu kadar telaşlandıran o sevimli Peri ile tanışma zevkine eriştiğimi sanmıyorum," dedi Tristyn, bir adım atıp Axel'in etrafına bakınarak.

Axel bir an onu inceledi. Tessa'ya karşı her zaman cilveli ve çapkındı, ama aynı zamanda herkes gibi o da ondan bir şeyler istiyor gibiydi. Erkeğin Perilerle etkileşime girdiğini hiç görmemişti. Öte yandan, yakalanması zor Tristyn Blackheart da yakın zamana kadar nadiren görülüyordu.

Axel, gergin bir gülümsemeyle sonunda elini Kat'in beline koyabilmek için kenara çekildi. "Katya, Tristyn Blackheart. Tristyn, bu Katya, Arius Krallığı'na ait olduğunu iddia eden ve hizmet eden biriyim."

Tristyn'in dudaklarında beliren gülümseme neredeyse eğleniyormuş gibiydi. "Memnuniyetle Katya," dedi.

"Benim için bir zevk," diye cevapladı başını öne eğip gözlerini yere indirerek.

"Kolunuzun altında bir kitap mı var?"

Kat, Axel'a baktı ama Tristyn çoktan uzanıp kitabı kapmıştı. Sayfaları karıştırmadan önce kısa bir anlığına hareketsiz kalmış gibiydi.

"Böyle bir kitabı nereden buldun?" diye sordu Tristyn.

"Senin için ne önemi var?" diye araya girdi Axel.

"Bu tür kitaplar işimde sıkça kullanılıyor."

"Marks'la bir teknoloji şirketinde mi çalışıyorsun?" diye sordu Axel şüpheyle.

Tristyn hâlâ kitaba bakarken cevap verdi: "Bugünlerde teknolojiyle nadiren çalışıyorum. Ama bu tür kitapların ne kadar... değerli olduğunu biliyorum, bu yüzden bir Peri'nin bunlara nasıl rastladığını merak ediyorum."

"Bu bir hediye idi," dedi Axel elini uzatarak.

Tristyn kaşlarını çatarak yukarı baktı. "Senden ona mı?"

"Bunu kabul edelim."

O eğlence geri gelmişti ve kitabı Axel'a uzattı. "Eğer bir şeye ihtiyacın olursa, bu tür işaretler konusunda oldukça ustayım."

"Bunu Theon'a mutlaka bildireceğim."

Tristyn homurdanarak güldü. "Kardeşine ancak bu kadar müdahale edebilirim, ama açıklığa kavuşturmak için Katya'ya yardım teklif ediyorum. Gerçi, sanırım bu artık varsayılan olarak seni de kapsıyor."

Tristyn ceketinin cebine uzanıp bir kartvizit çıkardı. Sonra onu Axel'ın hâlâ elinde tuttuğu defterin içine kaydırıldı.

"Ancak böyle bir kitabı kimin görebileceğine dikkat etmeni öneririm," diye ekledi Tristyn. "İyice saklamayı öneririm." Etraflarından dolaşıp durdu. "Ateş ve gölgeler. Ne mükemmel bir denge."

Sonra merdiven boşluğundan dışarı doğru ağır ağır yürüyordu, çıkarken ılık çalarak rastgele bir şarkı söylüyordu.

"O... tuhaf," dedi Kat, arkasından bakarak.

"Onunla her etkileşime girdiğimde, az önce ne olduğunu merak ediyorum," diye cevapladı Axel, ona dönerek. Saatine baktı ve bir küfür mırıldandıktan sonra, "Bunları tekrar takmalısın," dedi.

Kitabı bir cep diyarına göndermeden önce topuklu ayakkabılarını ona uzattı. Tapınak odasında oldukları varsayılarak, ayin başlamadan önce Theon'u yakalayabilirlerdi belki.

Kendini yavaşlatmaya zorlayarak ana koridorlara geri döndüler. Köşeyi dönmeden önce elini bıraktı. Bir Peri'yle böyle görülmek kabul edilemezdi, ama ona dokunmayı bıraktığı anda, o günkü tüm kaygısı geri geldi. O kadar güçlüydü ki midesi bulandı. Bugün pek bir şey yememişti ve aniden bunun için minnettar olduğunu fark etti.

Yanında, sadece bir adım gerisinde, her zaman görünür halde duruyordu. Korunaklı olması beklenirdi ama yine de tüm bunlardan nefret ediyordu. Haftalar önce konuştuklarından beri her gün dilediği gibi, her şeyin farklı olmasını diliyordu.

Tapınağın giriş salonuna giren Axel, Theon ve Luka'yı gördü. Neyse ki ailesi henüz yanlarında değildi. Lange ve Corbin kenarda duruyorlardı. Erkenden alındıkları için onların da katılması beklenirdi.

"Theon, konuşmamız gerek," dedi Axel, kalabalık fuayeden nihayet geçmeyi başardıklarında. "Son iki saattir sana ulaşmaya çalışıyorum."

"Her şey yolunda mı?" diye sordu Theon.

"Hayır. Yani, hiçbir sorun yok ama değişebilecek bilgilerimiz var—"

"Tessalyn, canım," diye duyuldu arkalarından kalın bir ses.

Axel dönüp hemen eğildi, Periler dizlerinin üzerine çöktü ve Lord Jove'un orada durduğunu gördüler. Dagian, Kaynaklarıyla birlikte, neredeyse alay edercesine oradaydı.

"Lordum," diye selamladı Tessa. "Sizi tekrar görmek güzel. Gündönümü kutlu olsun."

"Ve sana Mutlu Gündönümü dilerim," diye cevapladı. "Bu arada, sana bir hediyem var."

"Buna gerek yok," dedi hemen, alt dudağını bükerek.

"Elbette öyle değil, ama yine de sana bir tane getirdim," dedi Lord Jove kıkırdayarak.

Bir ışık parlaması herkesi irkiltip başlarını çevirmelerine neden oldu, ama Axel geri döndüğünde elinde sade bir şekilde paketlenmiş bir hediye vardı. Hediyeği Tessa'ya uzattı, Tessa Theon'a baktı. Theon başını sertçe salladı. Hepsi bir Lord veya Leydi'yi reddetmemenin daha iyi olduğunu biliyordu. Tessa çekinerek öne çıktı ve hediyeyi ondan aldı.

"Teşekkür ederim efendim," dedi yumuşak bir sesle.

Lord Jove, "Her zamanki gibi gün batımından sonra açın," dedi.

"Elbette efendim."

Altın bakışlarını Theon'a çevirmeden önce ona gülümsedi. "Diğer yönetici Lord ve Leydilerle yaptığımız görüşmeler sonucunda, hiçbirimizin Gündönümü kutlamalarımızı duruşmalar, kararlar veya daha olumsuz faaliyetlerle aksatmak istemediği konusunda anlaştık. Bu nedenle, iki gün sonra huzurumuza çıkacaksınız."

"Anlaşıldı, Lordum," dedi Theon.

"Peki ya üçüncü Mark?" diye sordu Tessa, konuşmaması gereken bir anda konuştuğunu fark edince gözleri fal taşı gibi açıldı. "Özür dilerim."

"Hadi, hadi. Bunu konuştuk Tessalyn. Özre gerek yok. Üçüncü Mark planlandığı gibi gerçekleşecek. Sonuçta geleneği bozmak istemiyoruz," dedi.

"Anlıyorum," diye cevapladı bakışlarını yere indirerek. "Hediye için tekrar minnettarım."

Ailesiyle birlikte tapınağa doğru yürümeden önce, "Ayinin tadını çıkarın" dedi.

"Bu ne?" diye sordu Theon, Achaz Lordu gözden kaybolur kaybolmaz.

Tessa ona içten bir bakış attı. "Paketlenmiş, Theon. Ne olduğunu nasıl bileceğim?"

"Hiçbir fikrin yok mu?"

"Gün batımını beklesek, o zaman açabilirim," diye cevapladı.

"Muhtemelen hasta olacaksın" diye karşılık verdi.

"Bir Lord bana özellikle beklememi söylemişken, şimdi açmayacağım," diye tısladı.

"O senin-" Theon durdu ve hayal kırıklığıyla nefes verdi.

Luka öne çıkıp elini uzattı. "Ver onu bana, Tessa. Cep diyarında saklayacağım, sonra ne yapacağımıza karar veririz."

"Eminim öyle yapacağız," diye mırıldandı Theon.

Axel bunun neyle ilgili olduğundan emin değildi. Dün gece Luka ve Theon arasında gerginlik yaşanmıştı, ancak Axel bunun bir başka Augury saldırısından ve Tessa'nın tekrar tehlikede olmasından kaynaklandığını varsaymıştı.

"Zaten üzerinde bir tılsım veya büyü var," dedi Luka, hediye kara alevlerin arasında kaybolurken. "Tessa dışında biri açarsa, Lord Jove bilecek."

"Bunu yapabilir mi?" diye sordu Tessa şaşkınlıkla.

"Bu sadece bir büyü, Tessa," dedi Theon. "İnsan bedelini ödemeye razıysa neredeyse her şeyi yapabilir."

"İçeri girmemiz lazım," dedi Luka, grubun önüne doğru ilerlerken.

Hepsi onu takip etti, dördü Arius Krallığı'nın sırasına doğru kayarken Kat, Lange ve Corbin duvar boyunca ayakta durmaya zorlandılar. Legacy tüm müsait koltukları alacaktı ve burada başka pek fazla Peri olmayacaktı.

Tessa, Axel ve Theon'un arasında oturduğu yerden kıpırdanarak arkadaşlarına baktı. "Kat'e topuklu ayakkabı giydirdiğine inanamıyorum Axel," diye fısıldadı. "Bu iş ne kadar sürecek?"

"Sizin malikanenizde Gündönümü ayinleri yapılmadı mı?" diye fısıldadı.

"Evet, ve neredeyse iki saat sürdü."

"Ben de aynı durumdayım bebeğim."

"Tapınakta olmasaydık, sana bir tane patlatırdım," dedi sert bir fısıltıyla. "Bu gecenin sonunda ayakları onu öldürecek."

Axel, "Tessa, babam onu topuklu ayakkabı dışında bir şeyle görseydi, bunu büyük bir saygısızlık olarak değerlendirdi." dedi.

"Rahibeler topuklu ayakkabı bile giymiyorlar" diye savundu.

"Onlara, bu hizmete veya Rai'ye saygısızlık olacağını söylemedim," diye yanıtladı mevsim tanrısının adını vererek. "Bunu kişisel bir hakaret olarak algılar ve uygun

şekilde giyinmeyerek Arius Krallığı'na saygısızlık ettiğini iddia ederdi. Sence Theon sana neden bu gardırobu verdi?"

Kollarını kavuşturup koltuğuna yaslandı. "Bana neden bu kıyafetlerin verildiğini biliyorum ama o bir Kaynak değil."

"Ve o da olmayacak," diye karşılık verdi Axel.

Sözleri üzerine Tessa'nın tavrında bir değişiklik oldu ve kollarını çözüp ellerini kucağında kavuşturdu. Giydiği siyah elbisenin üzerinde teni daha solgun görünüyordu. Bütün krallıklar kendi renklerini taşıyordu ve elbette Arius Krallığı siyah ve gümüştü. Bileğinde de hafif bir parıltı vardı. Dün geceki kadar parlak değildi ama Axel'in orada olduğunu anlamasına yetecek kadar. Büyüsünü nasıl sürekli böyle kullanabiliyordu?

Aniden, büyü rezervlerini nasıl doldurduğunu merak etti. Bildiği kadarıyla kan içmiyordu. Belki de ölümlüleri bu şekilde taklit eden Periler gibi dinlenmek ve beslenmek içindi.

Bu düşünceler, ailesinin gelişyle hızla dağıldı ve kısa süre sonra tören başladı. Söylediği gibi, neredeyse iki saat sürdü. Theon ve diğer mirasçılar, üçüncü İşaretleme ritüeline hazırlanmak için önce dağıldılar ve hepsi dağıldıktan sonra, hükümdar aileleri de onları takip etti.

En azından babası, Axel'i selamlamak için tapınağın giriş salonuna girmelerini bekledi. Ancak Axel konuşurken, ayinin beş saat daha sürmesini dilediğini fark etti.

"Kahvaltı için malikânede ol Axel," dedi Valter. "Ve ateşi getir Peri."

TESSA

İkinci kata varır varmaz durup ısıltılı siyah topuklu ayakkabılarının tokalarını açmıştı. Theon tek kelime etmeden ayakkabıları ondan almıştı, ayakkabıların kayışları artık parmaklarına dolanmıştı ve Luka'yla birlikte birkaç adım önde yürüyorlardı. Farklıydılar. Birbirleriyle bütünleşmiş yüzlerinde bir çatlak vardı ve bu çatlak, zamanının çoğunu iki erkekle geçirmeyen birinin fark etmeyeceği türdendi. Ama aralarındaki gerginliği hissetmese bile, bunu anlayabilirdi. Yan yana fazla dik yürümelerinden belliydi. Theon'un Luka'nın bakışlarına karşılık vermeyi reddetmesi ve Luka'nın... Eh, o her zaman somurtkandı ama şimdi daha da somurtkan görünüyordu.

Theon, diğer iki Kaynak İşareti'ni aldığı odanın önünde kısa bir süre durup avucunu kapıya dayadı. Bir an sonra, kapı tık diye açılmadan önce sihir parladı. Theon ve Luka içeri girdiler, ancak Tessa eşikte durakladı. İlk iki İşaret'in acısını hatırlayınca siyah ve gümüş rengi elbisesi aniden çok dar gelmeye başladı. Avuçları terliyordu ve sanki Rahibe Cordelia'nın büyüü nefesini çalıyormuş gibi hissediyordu.

Malikane Annesi'nin nerede olduğuna dair hiçbir bilgi yoktu, ancak Augury saldırılarının artmasıyla birlikte hem Miras hem de Periler endişelenmeye başlamıştı. Lordlar ve Leydiler'in yarın bir eylem planı görüşmek üzere bir araya

geleceklerine dair bir bildirim vardı ve bu, Theon'un duruşmasının ertesi güne ertelenmesinin sebeplerinden biri olabilir.

"Tessa?" diye seslendi Theon, kapıda tekrar belirerek. "Ne yapıyorsun?"

"Hiçbir şey," dedi sahte bir gülümsemeyle, duygularını hissetmesini engellemek için zihinsel kalkanlarını güçlendirerek.

Zümrüt gözler onu süzdü ve Theon'un hissettiği her şeyi hissedebiliyordu. Theon onu asla dışlamadı. Faven'dan döndüğünden beri, onun tüm duygularını sürekli hissedebiliyordu. Sanki onu içeri almaya çalışıyordu. Sanki ona bir şeyi anlaması veya kanıtlaması için yardım etmeye çalışıyordu.

Sanki çok geç değilmiş gibi.

Sanki sonunda bunların hiçbiri önemli olacakmış gibi.

Tessa sinirlerini yutarak odaya girdi ve kapıyı arkasından kapattığında irkilmemek için kendini zorladı.

"Bu İşaret'in gerçekleşeceğini düşünmedin, değil mi?" diye sordu Theon, bir kez daha onun görüş alanına girerek.

"Neden böyle söylüyorsun?"

"Lord Jove devam edileceğini söylediğinde şaşırılmış görünüyordun, ama şimdi tereddüt ediyorsun."

"Herkes bu konuda tereddüt ederdi Theon," diye karşılık verdi. "Bu sürecin nasıl işlediğini biliyorum. Pek de hoş değil."

"Bir an için kaçmayı düşünüyormuşsun gibi göründü," diye cevap verdi, ona daha da sokulup elini saçlarına doğru kaydırarak.

"Bunu daha önce denedim," dedi, bağ onun dokunuşundan zevk alırken sesi nefes nefeseydi. "Aslında birkaç kez. Beni hep kovaladın."

"Seni hep yakaladım," diye düzeltti. "Her zaman yakalayacağım, küçük fırtına."

Bir an için, neredeyse bu sözlerin ne anlama gelebileceğini kavrayacaktı. Bir an için, ne anlama

gelebileceğini kavrayacaktı, ama hemen ardından ona karanlık bir gülümseme gönderdi. "Ya artık beni tutamazsan?"

Eli saçlarını daha sıkı kavradı ve Tessa, acısını biraz olsun dindirmek için başını daha da geriye attı. Diğer eli yukarı doğru kaydı, parmak uçları boğazında gezindi. "Senin için her zaman savaşıcağım Tessa. Her zaman senin için geleceğim. Sonsuza dek benim olacaksın."

"Ama sadece senin değil, değil mi?" dedi sahte bir masumiyetle.

"Ne demek istiyorsun?"

"Artık sana ve Luka'ya bağlıyım. Zaten plan hep buydu, değil mi? Beni onunla eşleştirmek?" diye sordu, Theon'un parmaklarının boğazında esnediğini hissederek. "Adil görünüyor. Asla tamamen benim olmayacaksın, bu yüzden —"

"Dur, Tessa," diye hırladı Theon.

"Kontrol edilemeyen kontrol etmek çok zor, değil mi?" dedi ve uzanıp kravatının düğümünü çekiştirdi.

"Rahibe her an gelebilir," diye araya girdi Luka. "Tessa, üstünü değiştirmelisin."

Ne o ne de Theon birkaç saniye daha kıpırdamadı ve neredeyse karanlıkla dönen o gözlerde kaybolacaktı. Adam, neyle yakalandırsa onu koparıp ondan uzaklaştı ve kravatını tamamen çıkarıp ceketini çıkardı.

Luka'ya doğru yürüdü, uzattığı giysi yığnını aldı ve döndü, saçlarını omzuna attı. "Fermuarımın açılmasını istiyorum," dedi.

Luka'nın gözlerinin dik göz bebeklerine dönüştüğüne yemin edebilirdi ama belki de hayal etmişti. Fermuarı omurgası boyunca hızla ve ustalıkla çekerken ona bakmıyordu. Hiçbir şey saklama zahmetine girmede. Bu iki erkek de onu çıplak görmüştü. Eğer burada rahatsız olan biri varsa, o da Theon'du. Ya da belki Luka? Çünkü bu kesinlikle bağdan aşağı süzülen bir şehvet şimşegi idi. Her

şeyi görmezden gelerek, bu işaretler için her zaman giydiği her zamanki atlet taytını ve atletini giydi.

Çantayı karıştırmaya gittiğinde Luka ona bir saç tokası uzatmıştı bile. Üçüncü işaret, kafatasının dibinde, ensesine saplandı. Saçlarını hızla başının üstünde dağınık bir topuz yaptı. Bir şey söylemek için döndü, ama üzerinde iki çift ateşli bakış görünce söylemek üzere olduğu şey aklından çıktı. Şimdi bağıın içinden süzülen duyguların farkındaydı.

Sıcak istek ve karanlık arzu.

Bu karışım, onu o sabahı ve kendini nasıl rol yaptığını düşünmeye itti. Luka kıpırdanmaya başlamadan önceki o sessiz sabah anlarında birçok "keşke" düşünmüştü. Luka her zaman önce uyanırdı ve asla uykudan sersemlemiş bir şekilde uyanmazdı. Anında olurdu ve gözlerini açar açmaz odayı taradı. Sonra onlara döndü. Önce Theon'a, doğal olarak sonra da ona.

Bu sabah, gözlerinin açık olduğunu ve bakışlarına karşılık verdiğini görünce adamın şaşkınlığını hissetmişti. Karnının üzerinde uzanan avucu hareket etti, pürüzlü parmak uçları kalçasında gezindi. Theon'un uykusunda gömleğinin buruştuğu çıplak tenine bir parmak ucu değdiğinde, hafif bir dokunuş hissetti.

Ve işte bu kadardı.

Yataktan kayarak, yine tamamen çıplak bir şekilde banyoya gitmeden önce yaptığı tek şey buydu. Ama o, bundan sonra biraz daha öyleymiş gibi davranmıştı. Adamın elinin daha aşağı indiğini iddia etmişti. Ona sessiz olması gerektiğini, aksi takdirde sonuçları olacağını söylediğini iddia etmişti ama yapamamıştı. Theon'un boğuk çığlıklarına uyandığını, karanlığı onu ele geçirene kadar her zamanki sahiplenici hali olduğunu iddia etmişti.

Aman Tanrım.

Tessa, o kabul edilemez fantezinin çok uygunsuz bir zamanda zihninde tekrar canlanmasıyla yüzünün kızardığını hissederek hızla onlardan uzaklaştı. Rahibenin

gelişini haber veren kapının çalınmasına gerçekten minnettar olduğuna inanamıyordu.

İçeriye önceki rahibe girdi. Bu sefer daha ürkek görünüyordu. Tessa bunun nedenini tam olarak bilmiyordu.

"Devam etmeye hazır mısınız, Lordum?" diye sordu, birkaç adım ötede durarak.

"Öyleyiz," dedi Theon.

"Bantları takması gerekecek," dedi rahibe.

Bileklerini saran ışık kıvılcımlandı, küçük enerji kıvılcımları etrafa yayıldı ve etrafındaki havayı doldurdu. Tessa bakışlarını Luka'ya çevirdi. "Sana anlattıklarımı ona anlatmadın mı?"

Theon, Luka'ya baktı ve Tessa, ejderhadan gelen gurur ve hayal kırıklığı karışımını hissedebiliyordu. Hissettiği sinirlilik tamamen Theon'dan kaynaklanıyordu.

Luka, "Tessa dün gece Augury saldırısından sonra bana, eğer biri ona tekrar o bantları takmaya çalışırsa onu öldüreceğini söyledi," dedi. "Bu, ciddiye alacağım bir tehdit."

"Saygılarımla efendim, ama önceki İşaretleme sırasında bir bant taktığında pek kontrol sağlayamadı. Bu İşaretleme sırasında bant takmayacaksa odada kalmaktan rahatsız olurum," dedi rahibe.

"O zaman durma," dedi Theon sertçe. "İşareti ver ve dışarıda bekle. Bittiğinde seni çağıracağız."

"Kalman gerekiyormuş-"

"Ve tanık?" diye araya girdi Theon.

"Evet," dedi, sesinde hafif bir titreme vardı.

"Kalabilirsin," dedi Theon omuz silkerek. "Ama bu sefer güvenliğini garanti edemem. Luka'nın dikkati bana yardım etmeye odaklanacak. Seni korumak ikinci planda kalacak."

"Ama ben..."

"Sana bu konuda bir seçenek sunduğum için minnettar mısın?" diye sordu Theon keskin bir şekilde.

"Elbette efendim," dedi rahibe başını eğerek.

"Hadi başlayalım o zaman," diye çıkıştı Theon, Tessa'ya doğru yürürken. Sesini sadece onun duyabileceği şekilde alçaltarak, "Bundan emin misin güzelim? İşaretleme muhtemelen bir grupla daha kolay olacaktır," dedi.

Ona çok tatlı bir gülümsemeyle baktı. "Lütfen bu varsayımı test edin. Sonra'da geçireceğiniz süre boyunca sonuçları düşünmek için bolca zamanınız olacak."

Onun sözleriyle her şey karardı. "Oldukça cesur ve zeki bir fırtına oluyorsun."

"Senden korktukları kadar korktukları biri var," diye cevap verdi.

Tessa ondan uzaklaşıp kanepeye doğru yürüdü. Kaşlarını çatarak, "Bu sefer nasıl oturmalıyım?" diye sordu.

"Karnının üstüne yat," dedi rahibe.

Bu fikirden pek hoşlanmamıştı. Kendini bu şekilde çok savunmasız hissediyordu. Ellerini sıkıştırmanın çok fazla yolu vardı. Ama karnının üzerine çöktü, kollarını kol dayanağına koyup çenesini onların üzerine koydu. Theon'un yanında dizlerinin üzerine çöktüğünü hissetti ama o, önünde çömelmiş olan Luka'ya odaklanmıştı. Luka hiçbir şey söylemedi ama onu görebildiği için göğsünde bir rahatlama hissetti.

"Devam et," dedi Theon.

Rahibe İşaret'i çizerken Tessa nefesine odaklandı.

Kan kokusu duyularını doldurmadan önce, "Çık dışarı" diye homurdandı. Bir an sonra, hançerin acısını ensesinde hissetti. Gücü çoktan alevlenmiş, ışık ve enerji saçılıyordu.

"Bunu başaramayacaksın Theon," diye uyardı Luka.

"Deneyebilirim," diye karşılık verdi Theon, ama Tessa göz ucuyla hançeri Luka'ya uzattığını gördü. Theon kulağına yumuşak bir nefesle yaklaşınca gerildi. "Kazanmama izin vermelisin, Tessa. Tek yol bu."

"Yapamam," diye fısıldadı.

"Biliyorum."

Sonra yüzünü kollarına gömdü ve karanlık güç içine aktı. Theon'un eli ensesine sıkıca kenetlenmişti. Bu sefer farklı

yapmıştı. Ona hazırlanması için bir dakika vermek yerine, büyüünü gafil avlamayı umarak saldırmıştı.

Bu onun hatasıydı.

Işığı onun karanlığına battı, çıtırdayarak içinden geçti. Altın sis ve mor kıvılcımlar, gece yarısının mürekkep gibi göletleriyle savaşıyordu.

"Tessa, bana bak," diye ısrar ediyordu Luka, başını kaldırmaya çalışarak. "Bana bak, küçüğüm."

Theon'un gücü tekrar tekrar saldırırken derin bir nefes aldı ve başını kaldırmayı zar zor başardı.

"İşte benim kızım," dedi Luka sertçe, kocaman avucuyla yanağını kavradı. "İşe yaramayacak, değil mi?"

Ne sorduğunu biliyordu ve Tessa başını salladı. "İhtiyacım olan—" Ama acıyı bir kenara bırakıp düşünemeyerek başını tekrar salladı.

Theon, gücü karanlığını daha da sıkı sararken çaba sarf ederek homurdanıyordu. Kaybedecekti. Bundan hiç şüphe yoktu. Ona ve gücüne boyun eğmek istese bile, bunu yapamazdı. Büyüsü buna izin vermezdi.

Ta ki karanlığının etrafında kara alevler parlayıp ışığını çekene kadar. Büyüsü hangi yöne gideceğini, kimi takip edeceğini, kime saldıracağını bilmiyordu. Luka'nın gücü aniden ortaya çıktığında, son Mark'ta da durum böyleydi. Büyüsü o zamanlar irkilmişti; şimdiyse neredeyse büyülenmiş gibiydi.

İkisinin de güçlerini altın iplikler sarıyor, onları birbirine çekiyordu. İkisinin de kararlılığını, bağ boyunca güçlü olduklarını hissedebiliyordu ama aynı zamanda...

Hadi Tessa. Pes et.

Bu, Theon'un kafasının içindeki sestti.

Tüm vücudu bu hisle titredi, gücü de aynı şekilde titriyordu.

Bırak gitsin, küçüğüm. Burada karşılık vermene gerek yok.

Luka'nın derin homurtusu duyuldu, parlayan gözleri hala onun gözlerindeydi.

Daha fazla karanlık.

Daha fazla alev.

Onun ışığı her şeyi sevindiriyordu.

Luka'nın homurtusu tekrar geldi: "Senin için savaşıyorum."

Bu sözler tüm benliğini sarstı, soluk soluğa kalan nefesi boğazında düğümlendi. Theon ve Luka bundan faydalandı, ikisinin de gücü aynı anda ona doğru aktı. Siyah, altın ve gümüş mavisi kordonlar parlayarak loş odayı aydınlattı. Diğerleri gibi, onların da ruhuna yerleştiğini hissetti.

Erkeklerin ikisi de derin nefesler alarak arkalarına yaslandılar ve kadın birkaç dakika içinde kusacağını biliyordu.

Bir kase.

"Ben alırım," dedi Luka ayağa kalkarken.

Kahretsin.

Kalkanları.

Onlar yapabilirlerdi—

"Bizi dışlamadan önce bir dakika bekle," dedi Theon, elini sırtında aşağı yukarı gezdirerek. Hâlâ yüzüstü yatıyordu ve dokunuşu rahatlatıcıydı.

Tahvil için.

O değil.

Kesinlikle ona değil.

Adam doğrulmasına yardım ederken kendine bunu söylemeye çalışıyordu. Bacakları kucağına, alını omzuna değiyordu. Adam ona yumuşak övgüler mırıldanıyordu ama mide bulantısı hâlâ devam ediyordu. Kanı kulaklarına hücum ediyordu. Paniklemeye başlıyordu ama lavabo belirdi ve ardından arkasındaki kanepenin çöktüğünü hissetti. Boynuna serin bir bez bastırıldı ve Luka'nın ona doğru eğilirken yaydığı sıcaklığı hissedebiliyordu.

Rahibeyi çağırmadan önce ilk kusma nöbetini atlatmasını beklediler. Rahibe, İşaret'in biraz farklı göründüğünü tekrar söyledi ve Tessa şimdi nedenini anlıyordu. Çok fazla acı çekmişti ve son seferi anlayamayacak kadar çok duygu onu ele geçirmişti.

"Bunu Lordlar ve Leydilere bildireceğini biliyorsun," dedi Luka, yanındaki yerini geri alarak.

Theon dudaklarını kaşlarına değdirdiğinde hafifçe iç çekti ve soğuk bezi yerine koydu.

"Harika bir iş başardın, küçük fırtına," diye mırıldandı.

Keşke bilseydi.

"Sadece ne olduğunu biliyor muydun?" diye sordu Theon, yüzünü görmeye çalışarak geriye yaslanarak.

"Hiçbir şey," diye mırıldandı, ince bir zihinsel kalkan oluşturmaya başarak.

"Şimdilik buna enerji harcama, Tessa," dedi Theon, kaseyi yerine geri koyarken.

"Ben sadece öyleymiş gibi davranacağım," diye mırıldandı, midesi kasılmıştı.

Bir kusma nöbetinin ardından Luka'ya yaslandı. Bir eli Theon'un elindeydi. Diğer eli parmaklarını uyluğunda yukarı aşağı gezdiriyordu. Luka'nın kolu arkasındaydı, çok hızlı hareket ederse onu yakalamaya hazırdı.

Burada iki kişi var.

Ona bakan iki kişi var.

Gerçekten önemseyen iki kişi.

İşte kendisinin de öyleymiş gibi davranmasına izin verdi.

"Benim olman gerekiyordu," diye fısıldadı, gözlerini açık tutmakta güçlük çekerek. "Onun değil. Ve o..."

"Ne yaptın, Tessa?" diye sordu Luka, kaşlarını ovalayıp saçlarını düzeltirken.

Artık konuşacak hali kalmamıştı. Sadece öyleymiş gibi davranmak istiyordu.

Bu yüzden onların onun düşüncelerini duymasına izin verdi.

O ve ben her zaman birbirimizi yok etmek için yaratılmışız.

Nefes alamıyordu.

Theon elinde siyah bir hançerle onun başında dururken değil.

Konuşacak kadar bile hava alamıyordu.

"Nefes al, küçüğüm," diye yatıştırdı Luka. "Bunu çözeceğiz."

Ejderha başının yakınındaydı, büyük bir avuç içi yanağını kavırıyor ve bakışlarını ona dikiyordu. Her zaman görebileceği bir yerde.

Ama Axel burada değildi.

O her zaman buradaydı.

Gözlerinden yaşlar süzülürken hıçkırıklarını bastırdı, nefes nefese kaldı. "Lütfen Luka. Böyle olmak zorunda değil."

Luka'nın kaşları çatıldı, bakışları Theon'a kaydı. "Haklı olduğunu biliyorsun Theon. Her zaman bir açık vardır. Her zaman—"

"Başka seçeneğimiz yok," dedi Theon, hâlâ başında dikilirken, saçları rüzgarda uçuşuyordu.

Hafif bir yağmur yağıyordu, uzaktan gök gürültüsü duyuluyordu.

"Ben hala bunun başka bir şekilde yorumlanabileceğini düşünüyorum."

Tessa'nın başı yana doğru döndüğünde uzun boylu bir erkek gördü. Tanıdık geliyordu. Safir gözleri. Yüz hatları. Ama Tessa onunla hiç tanışmadığından emindi. Sırtında bir kılıç vardı, yanında duran kadın da öyle. Kızıl-altın saçları omzunun üzerinden örülmüş ve gözlerinde alevler parlıyordu. Yanlarında Tristyn ve Katya, Peri'nin elinin tersiyle dimdik duran tuhaf bir İşaret duruyordu.

"Hayat vermeli, ölüm almalı," dedi Theon kesin bir dille. "Bunu başka türlü yorumlamanın bir yolu yok. Eğer bu dünyayı kurtarmak istiyorsak."

Tessa uzun zamandır ölümü arzuluyordu ve şimdi, şu anda, istemiyordu. Sonunda uğruna savaşacak bir şey bulmuştu ve tanrılar, bunun için savaşacaktı.

"Yanıliyorsun," dedi Tristyn, gergin yüz hatları ve ellerini iki yanında sıkıp gevşeterek. "Son aylarda hiçbir şey

öğrenmedin mi? Bildiğini sandığın her şey yanlışmış. Bu da farklı değil."

"Her şey farklı. Tüm bu sorgulamalar beni buraya getirdi. Birbirimize neden çekildiğimizi anlamaya," dedi Theon, hançeri daha sıkı tutarak. "Değiştirmeye çalıştım. Elimden gelen her şeyi yaptım ama kader çağırıyor ve fedakarlık gerektiriyor."

"Theon, yapma!" diye bağırdı Tessa. "Bu bir bağdan daha fazlası! Bunu artık biliyorum."

Zümrüt gözler ona dikildi. "Haklısın ve artık bunun ne anlama geldiğini anladığıma göre, bunu yapabilecek tek kişi benim."

Mücadele edecekti ama asla kazanamayacaktı. Parmağındaki yüzük onu hediyelerinden ayrı tutarken.

Luka onu kendine çekti, eliyle saçlarını düzeltti.

"Luka," diye hıçkırdı, sesi yenilmiş ve kırılmıştı.

"Bunu yapmayacak, Tessa," diye fısıldadı. "Sana zarar veremez. Bağ—"

"Bu yanlış," diyordu ateşli dişi diğer erkeğe. "Bu her şeyi değiştirecek."

Theon, "Dengeyi düzeltecek" dedi.

"Onarılamaz hale getirecek!" diye haykırdı Katya. "Theon, başka bir yol var. Saatlerce birlikte araştırma yaptık. Başka bir yol bulabiliriz."

"Zamanımız doldu," dedi Theon. Sonra, zar zor duyulabilen bir mırıltıyla ekledi: "Bir kez daha, zamanım doldu."

"Karışamayız," dedi tanıdık görünen erkek, Tessa'ya doğru bir adım atan dişiye ateşle uzanarak. "Bu, onu rahatsız eder—"

"Dengeyi siktir et," diye öfkелendi kadın, ellerini iterek. "Bizi yardıma gönderdi. Bu tam tersi!"

Yakınlardan gelen ulumalar Theon'u gerdi.

"Theon, dur," dedi Luka, elini saçlarında gezdirmeyi hiç bırakmadan, onu sıkıca kendine çekerek. "Başka bir yol bulacağız."

"Buraya gelebilir," dedi kadın, sesinde panik vardı. "Bunu durdurabilir."

"O bile yeterince hızlı olamaz," diye cevapladı Theon.

"O bir Dünya Gezgini ve diyarlar arasında bir kraliçe. O—"

"Ona bile buna karışmaması emredildi," diye araya girdi Theon, Tessa'nın yanına çökerek. "Seni göndererek kaderi zorluyor zaten."

"Umurunda olmaz," diye tükürdü kadın.

"Çok geç kalacak," dedi Theon tekrar. Yanına çömelerek parmaklarını Tessa'nın çenesinde gezdirdi. "Sonsuza dek benim olacaksın Tessa. İster bu hayatta ister Ahirette."

"Lütfen beni tek başıma karanlığa gönderme," diye fısıldadı, vücudu Luka'nın kollarında titriyordu.

Erkek ve kadın Tristyn'le tartışıyorlardı ama Tessa onları duyamıyordu. Koyu zümrüt yeşili gözleri ve siyah saçlarının arasında kaybolmuştu. Küçük gamzesi ve dudaklarında ise sayısını bile bilmediği kadar çok öpüşmüştü.

"Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm küçük fırtına," dedi Theon, gözlerinde keder parlayarak. "Denedim. Seni kurtarmaya çalıştım."

"Anlıyorum," diye fısıldadı yine kesik kesik bir hıçkırık eşliğinde. "Seni çok geç sevdiğim için özür dilerim. Ama ben seninim. Her parçamla."

Theon başka bir kelime söylemedi.

Ani bir güç patlamasıyla, karanlığı onu Luka'nın kollarından çekip aldı. Kadın çığlık attı ve Luka, ruhunda hissettiği bir kükreyle haykırdı. Kara alevler parladı, ama ortaya çıkan Auryon oldu. Roan ve Niylah etraflarında dolaşp Tessa'nın bacaklarına sürtünürken, Theon'un hançerini kendi hançeriyle engelledi. Gece yarısı saçları kadının etrafında uçuşuyordu, çıplak ayakları yere basarken yüzünde karanlık bir sırıtışla Theon'a bakıyordu.

"Onun koruyucusunu çalmış olabilirsin ama bu sadece benimle uğraşman gerektiği anlamına geliyor." derken sesi yırtıcı bir mırıltıydı.

"Bunun olması gerektiğini biliyorsun, Auryon," dedi Theon, sesine umutsuzluk sinmişti.

"Pek çok şey biliyorum," diye yanıtladı kadın, Tessa'nın yanına gelerek. "Onun bu dünyada bir öfke ve intikam fırtınası olması gerektiğini biliyorum."

Tessa'nın eline uzanırken gözlerini Theon'dan ayırmadı. Ve yüzüğü parmağından kaydırıldı.

AXEL

Axel odalarının kapısından içeri girdiğinde Kat ayağa fırladı. Koridorun karşısındaki Luka'nın odasındaydı. Tessa hâlâ uyuyordu, vücudu yeni İşaret'e alışmaya çalışıyordu. Theon uyanıktı ama bitkin görünüyordu. İşaret'ten hâlâ bitkin olduğu belliydi. Luka da en az onun kadar yorgun görünüyordu. Muhtemelen Theon ve Tessa uyurken o uyumamıştı, onları böylesine savunmasız bir durumda bırakamayacak kadar paranoyaktı. Paranoyak olmak için bir sebebi yoktu gerçi. Paranoyak olmak için bir sebebi yoktu. Paranoya, Arius Hanedanı'nda büyümenin bir parçasıydı. Ya da belki Arius Krallığı'nda? Genel olarak Devram'da?

"Bütün bunlar hakkında ne düşünüyordu?" diye sordu Kat, ellerini ovuşturarak. Onunla gitmeyi teklif etmişti ama bu sabah babasıyla yapacağı toplantıya hazırlanması gerekiyordu.

Axel elini yüzünde gezdirdi. "Bütün günü her şeyi araştırarak geçirecekler. Belki yarın Theon'a faydası olur."

"Geri döndüğümüzde yardım edebiliriz," dedi ellerini elbisesinin üzerinden aşağı doğru düzeltirken.

Sade ama şık bir şeydi. Uzun kollu. Derin V yakalı. Kıvrımlarına incelikte oturan bir kumaş. Babası da onaylardı. Axel'in giymesi için onu seçmesinin sebebi buydu.

"Doğru," dedi ve ona zayıf bir gülümsemeyle baktı.

O bir iyimser değildi. Kat ise gerçekçiydi. Bu, onun için hazırladığı bir gösteriydi.

Ama ikisi de son birkaç haftadır inkâr halindeydi. Başka türlü ifade edilemezdi. Günlerini yaşıyor, sonunda buraya geri dönüyor ve sanki bu onlar için normalmiş gibi davranıyorlardı. Günlerini ve gecelerini onunla geçirebilmek için böylesine sıkıcı ve monoton bir hayat uğruna neler vermezdi ki?

Kat boğazını temizledikten sonra, "Burada kaldığın ilk gecedan beri hiç bu kadar garip hissetmemiştim." dedi.

Koşullara rağmen kahkaha attı. Tanıdığı o açık sözlülüktü bu.

Axel kapıya yaslandığında, sonunda "Bir şey söyleyecek misin?" diye sordu. "Bana öyle bakman, yaşadığım tuhaflığı azaltmıyor."

"Kaba bir pislik olduğumu defalarca kanıtladık," dedi Axel, ama haklıydı. Ona bakıyor, bu anı ezberlemeye çalışıyordu. Onu ezberlemeye çalışıyordu. Böyle. Bütün. Mutlu. Güvende.

Toplantıya gittikleri anda artık listedeki son kişi olmayacaktı. Toplantının sonunda, bu isimlerden herhangi biri olacağından şüphe duyuyordu.

Bu onun hatasıydı. Burada oturup bunu ezberleyip asla sahip olamayacakları bir şeyi dileyemezdi. Bencil davranmıştı ve şimdi bunun bedelini o çekecekti.

Kapı pervazından iterek yanından geçti ve dolaba doğru yürüdü. Gömleğinin üst iki düğmesini açık bıraktıktan sonra, kravat askılığından koyu kırmızı bir kravat almadan önce düğmelerini ilikledi.

Kan kırmızısı.

Her ihtimale karşı.

Boynuna doladı, hızla düğümlledi ve siyah ceketini aldı.

Geri döndüğünde Katya kıpırdamamıştı. Hâlâ aynı noktada, ellerini önünde kavuşturmuş, bekliyordu. Ama gözleri... Kahretsin, o lanet olası kehribar gözleri ona

dikilmişti, her zaman yaptığı gibi doğrudan ruhunu görüyordu.

Yine de hiçbir şey söylemeden odada dolaşp eşyalarını topladı. Akşam eve geldiğinde nadiren çıkardığı dizüstü bilgisayarlı bir postacı çantası. Birkaç dosya. Bir telefon şarj cihazı. Ne kadar süreliğine uzakta olacağını ve eğer kadın onunla geri dönmezse... kim bilir?

Eh, bu odada kalmak istemezdi zaten. Bu yüzden şimdi tüm temel ihtiyaçlarını topluyordu.

Saatine baktığında, araçlarının gelmesine on beş dakika kaldığını gördü.

Evet, onların arabası. Lanet olasıca toplanıyorlardı. Sadece bu bile ona bu toplantının nasıl geçeceğini anlatıyordu. Babası onun gözetim altında tutulmasını ve kendi başına gidememesini istiyordu.

"Axel—" diye başladı Katya sonunda.

"Yapma Katya," diye çıkıştı. "Şimdi olmaz. Hayır... Yapma."

Ama tabii ki durmadı. "Bu toplantı konusunda endişeli olduğunuzu anlıyorum."

Endişeli.

İşte bu, durumu açıklayan tek kelimeydi.

"Burada neler olduğunu bana anlatman gerekiyor," diye devam etti.

"Burada neler olduğunu biliyorsun," diye yanıtladı. "Arius Lordu bizi çağırdı."

"Evet, ama—"

"Ve bu duvarların dışında, kendimiz için kurduğumuz yanılısama yok."

"Bir illüzyon mu?" diye tekrarladı, ondan küçük bir adım uzaklaşarak.

"Burada ne yaptığımızı sanıyordun Katya?"

"Katya," diye fısıldadı. Sonra biraz daha yüksek sesle, "Birkaç dakika içinde ikinci kez tam adımlı söylüyorsun," dedi.

Axel ellerini saçlarının arasından geçirmek istercesine kaldırdı ama kendini tuttu. Tekrar düzeltmeye vakti yoktu. "Asla yapmamalıydım..." Ağzını hızla kapattı. Bunu yapamazdı.

"Neyi asla yapmamalıydım?" diye meydan okudu, sesindeki heyecan tonuna yansımıştı.

"Bunu yapamazsın," diye karşılık verdi. "Bu odada kazandığını sandığın her ne kadar özgürlük varsa, aslında kazanmadın. Aksine, işleri senin için çok daha kötü hale getirdim."

"Axel—"

"Hayır," diye sertçe sözünü kesti, ne yaptığını fark etmeden ona doğru ilerledi. Ona hakkını vermeliydi. Neredeyse üstüne çıkana kadar kıpırdamadı. Ancak o zaman birkaç adım geri sendeledi. İçgüdüsel olarak, elini uzatıp kolunu yakaladı.

O tek dokunuş, dişlerini sıkmasına ve nefes almasına neden oldu.

Bu da ona yasemin, turunçgiller ve baharatların saldırısına uğramaktan başka bir işe yaramadı.

"Acıtıyorsun bana, Axel," diye fısıldadı ve bakışları hâlâ onu sıkıca tuttuğu yere, sonsuza dek taşıyacağı yaranın tam üzerine kaydılar.

"Bu ifadenin ne kadar doğru olduğunu bilemezsin," diye cevap verdi, onu bırakıp geri çekildi.

"Bana neye hazırlıklı olmam gerektiğini söylemeni istiyorum. Bana..."

Sözünü yarıda kesip kolunu ovuşturdu ve ardından gözlerini tekrar onun gözlerine çevirdi. Gözlerinde yenilenmiş bir kararlılık vardı ve eğer onun vahşice işkence görmesini izleyeceğine ikna olmasaydı, onu öperdi.

"Sana ihtiyacım var, Axel," dedi sonunda, sesi, onunla konuştuğu ilk andan itibaren ondan çıkarmayı sevdiği o sessiz şiddetle doluydu.

"Bana ihtiyacın yok," diye karşılık verdi. "Bana ihtiyacın olmamalı. Bana ihtiyacın olamaz."

"Ama ben—"

"Yeter, Katya."

"Hayır," diye çıkıştı, ellerini göğsüne koyup sertçe itti.

Ellerinin ne kadar sıcak olduğunu görünce nefesini tutmak zorunda kaldı. Aşağı baktığında, gömleğinin yanmış olmasını bekliyordu.

"Beni kesmeyi bırak da konuşayım, Axel St. Orcas," diye emretti.

"Asla olmaması gereken buydu," diye karşılık verdi. "Ne kadar başka türlü olmasını istesek de, biz hâlâ Fae ve Legacy'yiz." Yüzünün buruştuğunu gördü, ruhunda hissetmesine izin verdi. "Ve dikkatsiz, bencil ve dar görüşlü olduğum için buna izin verdim."

"Bu tam olarak nedir?"

"Sence öyle mi-" Başını salladı, düşüncelerini toparlamaya çalışarak. "Hayır. Biliyor musun? Neye hazır olman gerektiğini bilmek ister misin? Her türlü işkenceye, Katya. İşte buna hazır olmalısın. Seni başkalarına teklif etmesine hazır ol. Bunu yaparken onu izlemesine hazır ol. Sen çılglık atarken başkalarıyla iş yapmasına hazır ol. Ya da belki başka bir yol izleyecek. Belki seni işkence etmeye zorlayacak. Kanını akıt. Tadına bak. İç. Belki de her zaman istediğini elde etmek için seni kullanacak. Ya da belki de seni öldürecek. Düzeltme. Ellerini asla kirletmez. Beni seni öldürmeye zorlayacak ve bu da beni öldürecek. Ama buna da izin vermeyecek. O anı tekrar tekrar yaşamam için hayatta kalmamı sağlayacak."

"Axel," diye fısıldadı, sonra kolları onun etrafına dolandı ve o da onu sıkıca göğsüne bastırdı.

"Bunu yapamam Kat," diye fısıldadı saçlarına. "Ve denediğim için, bunun bedelini sen ödeyeceksin."

"Bunu kabul ettim, Axel. Ben—"

"Neyi kabul ettiğini bilmiyordun," diye tekrar sözümü kesti. "Bilmiyordun. Bilmiyordun..."

"Miras'ın Fae'lere ne kadar acımasız olabileceğini bilmiyordum," dedi bu sefer sözünü keserek. Sesinde daha

önce hiç duymadığı alaycı bir ton vardı. "Nerede büyüdüğümü unutuyorsun. Buraya gelmeden önce sadece bir Fae olduğumu unutuyorsun: sıradan bir Fae. Tessa, Lange veya Corbin'den hiçbir farkım yok. Hizmet etmek için oradaydım, neye benzediği önemli değildi. Bunu ben istedim. Ben istedim. Arzuladığım şeyi, beni bir şekilde içine sürüklediğini düşündüğün bir şeye dönüştürme."

Sorgulamadan önce, dudakları onunkilerin üzerindeydi. Bu öpücük saf bir çaresizlik ve ihtiyaçtı, diller sürtünüyor ve dişler çarpışıyordu. Parmakları, elleri hâlâ göğsünde dururken, gömleğinin içine kıvrıldı. Kalçalarını kavradı, sanki onu yakınında tutabilirse bir şekilde koruyabilecekmiş gibi onu kendine çekti.

Sonra koğuşların çaprazlanırken titrediğini hissetti.

Aniden geri çekildi, ikisi de nefes nefese kalmıştı.

"Gitmeliyiz," diye hırıltılı bir sesle söyledi.

Kat, ondan uzaklaşırken hiçbir şey söylemedi ve ellerini tekrar elbisesine doğru düzeltti. Adam da hiçbir şey söylemedi, bir ara yere düşürdüğü haberci çantasını alıp kapiya doğru yürüdü ve onu dışarı çıkardı.

Theon merdivenlerin dibinde onları gergin ve kaskatı bir şekilde karşıladı.

"Seni kimin aldığını biliyor musun?" diye sordu Theon, sesi alçaktı.

"Babamın kişisel korumalarından biri olduğunu varsaydım," diye yanıtladı Axel.

"Pavil ve Metias."

"Ciddi olamazsın."

Theon sertçe başını salladı. "Dikkatli ol Axel." Yeşil gözleri Kat'e kaydı. "Yaptığın her şey için teşekkür ederim. Yardımın paha biçilmezdi."

Bir veda.

Ya da Theon'un buna en çok yaklaştığı an.

Katya başını salladı ve Axel, boğazının titrediğini gördü. Belki de sonunda bunun ne kadar ciddi olduğunu anlıyordu. Adam aptal değildi. Babası, krallıklarına hizmet eden tek

kişi olan bir ateş perisini öldürmezdi, ama onunla birlikte şehir evine de dönmezdi. Bunu hepsi biliyordu.

şimdi düşününce, muhtemelen onun için birkaç eşya hazırlamalıydı. Gerçi bunun pek de önemi yoktu.

"Hadi gidelim," diye mırıldandı Axel.

"Sonra seni ararım," diye seslendi Theon arkasından.

Sadece omzunun üzerinden el salladı.

"Axel, seni her zamanki gibi görmek ne güzel," diye selamladı Metias, sesi geriye taranmış siyah saçları kadar yağlıydı. Koyu, boncuk gibi gözleri Kat'e kaydı ve adamın dudaklarında kıvrılan gülümseme ancak sümüksü olarak tanımlanabilirdi.

"Metias. Pavil," dedi Axel, fuayeden geçerken ama Katya ile aralarında kaldığından emin olarak. "Hadi gidelim."

"Elbette. Kesinlikle geç kalmak istemiyoruz," dedi Metias, Pavil ön kapıyı açarken.

Ön tarafta park halindeki arabanın arka kapısını açan, doğal bir şekilde nefes alıp itaat eden bir Fae rolüne bürünen Kat'ti. Birdenbire dünyaya ne göstermeleri gerektiğini umursamadığını fark etti. Eğer bu, onunla geçirdiğı son anlar olacaksa, böyle geçirmeyeceklerdi.

Elini beline koydu, eğildi ve fısıldadı: "Bin içeri."

Kadın kaskatı kesildi ama söyleneni yapıp arka koltuğa tırmandı. Adam da onu takip ederek kapıyı arkasından kapattı. Pavil sürücü koltuğuna, Metias da yolcu koltuğuna geçti. İki de akıllıca davranarak hiçbir şey söylemediler ve malikaneye giden yol sessiz geçti.

Axel, işlerin bu noktaya geleceğini hiç düşünmemişti. Theon'un bir şeyler çözeceğine hep inanmıştı. Evet, ağabeyine saçma teorileri ve takıntılı okuma alışkanlığını yüzünden durmadan laf sokuyordu, ama aynı zamanda onları babalarına karşı üstün kılan şeyin bu şeyler olduğunu da biliyordu.

Ya da en azından her zaman öyle olmasını umuyordu.

Theon her zaman her şeyin üstesinden gelirdi ama bu sefer gelemedi. Ve belki de ona bu kadar çok güvenmesinin

sebebi kendi hatasıydı.

Araba yolculuğu göz açıp kapayıncaya kadar bitmişti ve adam kapı koluna uzanıyordu. Pavil ve Metias çoktan araçtan inmişlerdi ve kapıyı açmadan önce ona döndü.

Parlak kehribar gözler.

Muhteşem yüzünü çerçeveleyen siyah bukleler.

Yasemin, turuncgiller ve baharatlar.

Sağlıklı ve bütün.

"Üzgünüm Kat. Olmak üzere olan her şey için. Ne olursa olsun, özür dilerim," dedi sesindeki yenilgi tonunu duyarak.

Gözyaşlarının dolduğunu gördü ama beklemedi. Bekleyemezdi. Kapıyı iterek açtı ve dışarı çıktı, o da aynısını yaparken bekledi, sonra Pavil ve Metias'ı takip ederek merdivenlerden yukarı çıkıp malikaneye girdiler.

Doğrudan fuayeden geçip koridordan babasının çalışma odasına gittiler. Malikane, Arius Evi'ne o kadar benziyordu ki, Axel, dışarıdaki parlak kış gününe rağmen karanlık duvarları ve genel ışık eksikliğiyle kendini Ozul Dağları'nda gibi hissetti. Eviana, babasının masasının yanındaki sandalyesinden hepsinin içeri girmesini izledi. Eğilip diz çökme sahneleri bitince, Axel babasının karşısına oturdu. Pavil ve Metias iki yanındaydı. Katya'ya Eviana'nın yanında durması emredilmişti.

"Ertelemek istememenize şaşırdım," dedi Axel, sessizliğe dayanamayarak.

"Bunu neden yapayım?" diye sordu babası, kalemını bırakıp sandalyesine yaslanırken.

Axel omuz silkti ve bileğini dizinin üzerine koydu. "Birkaç saat içinde son saldırılarla ilgili toplantılarınız yok mu?"

"Tam olarak iki saat," diye yanıtladı Valter. "Ama bu toplantının yapılmasının sebebi yarınki duruşma."

Babasının bakışlarını kaçırmadan kaşlarını kaldırdı. "Mahkeme duruşmasıyla ne ilgim var?"

"O lanet olası duruşmanın hiç olmaması gerekirdi," dedi babası, irislerine gölgeler sızarken. "Bu noktada hepsi bir

poz ve kaçınılmazı geciktirme çabası."

"Uygun prosedürlerin izlendiğinden emin olmak, bir poz gibi görünmüyor."

"Anlamamı beklemiyordum zaten. Böyle bir görev için yetiştirilmedin, değil mi?"

Axel, aradaki belirgin sessizlikte bir cevap beklediğini anladı. "Hayır, bu benim rolüm değil," dedi gergin bir sesle.

"Kesinlikle. Ancak bu kardeşinizin görevi. Bir çözüm bulması gerekiyordu ama başaramadı." Kat'e işaret ederek devam etti. "Bu noktada yeni bir Kaynak'a bağlanmış olması gerekiyordu. Bu lanet olası duruşmanın hiç olmaması gerekirdi."

"Elimizden gelen her şeyi yaptı. Hepimiz yaptık. Saatlerce araştırma yaptık ve—"

"Onun başarısızlıkları için bahanelere ihtiyacım yok Axel," diye araya girdi babası. "Senin başarısızlıkların için de bahanelere ihtiyacım yok."

"Benim mi?" diye tekrarladı Axel. "Bu sefer seni tam olarak nasıl hayal kırıklığına uğrattım?"

Üzerine çöken güç parıltısıyla irkildi, gölgeleri teninin altında diken diken oldu. Elbette karne gününe iki gün daha vardı. Babasının bu toplantıyı o güne denk getirmeyi planladığından hiç şüphesi yoktu.

Sonra babasının ela gözleri Katya'ya kaydığında bambaşka bir sebepten irkildi. Babasının sorusuna vereceği tek cevap buydu ve ihtiyaç duyduğu tek cevap da buydu.

Axel'in ayağı yere düştü ve babası tekrar konuşmaya başlayınca daha dik oturdu. "Dediğim gibi, bu duruşmanın yapılmaması gerekirdi. Diğer yöneticiler hâlâ bu saçma davayı sürdürdükleri için, önceki anlaşmaları değiştirmeye çalıştıklarını düşünüyorum. Onlara güvenmiyorum."

"Hiçbiriniz birbirinize güvenmiyorsunuz," dedi Axel, bunun kendisi ve Kat'i nasıl etkileyeceğini anlamaya çalışarak.

"Bu adil bir ifade," diye onayladı babası. "Ama krallığımızdaki soylular onlara daha da az güveniyor."

Theon'un kendisi hakkında dolaşan söylentiler ve hikâyeler üzerindeki kontrolünü kaybetmesi onları giderek daha fazla endişelendiriyor."

Axel'in kaşları çatıldı. "Tessa'dan mı bahsediyorsun?"

Valter başını salladı, parmakları masasında ritim tutuyordu. "Ateş Perisi iddianız kesinlikle devamıza yardımcı oldu ve Theon'un tavsiyesinden sonra iddia ettiğimiz diğer ikisi de umut verici."

"Ama?" diye üsteledi Axel, sandalyesinin kollarını sıktığı avuç içleri terlemeye başlamıştı.

"Ama hepimiz iyi niyet göstermenin çok işe yarayacağı konusunda hemfikiriz" dedi babası.

"Biz kimdir?"

"Soylular ve danışmanlarım."

Axel, Metias'ın oturduğu sağ tarafa doğru bakan ince bakışı gördü ve ağzından çıkan bir sonraki kelimeyi engelleyemedi. "Bu herifler mi?"

Valter gözlerini devirirken dudakları inceldi. "Senden her zaman böyle tiyatrovary şeyler çıkıyor."

"Bu ikisi ne zaman senin kahrolası danışmanlarına katıldı?" diye sordu Axel, hakareti duymazdan gelerek. "Ve hatta neden?"

"Yaptığım hiçbir şeyi sorgulamaya hakkın yok ama Metias ve Pavil benim danışmanlarım değil, Axel," dedi babası. Ses tonu Axel'a babasının tamamen çıldırmak üzere olduğunu gösteriyordu. "Julius ve Mansel adına buradalar."

Axel, yüzünden kanın çekildiğini hissetti. Bu soyluları iyi tanıyordu. Babasının en iyi danışmanlarıydılar; huyları ve zevkleri de tıpkı babası gibi iğrençti. Onlar yüzünden tanık olmak, katılmak zorunda kaldığı şeylerdi bunlar.

Babası ayağa kalktı, ceketinin düğmelerini ilikledi. "Soylular ateş perisiyle biraz vakit geçirmek istiyor. Onun gücünü bizzat görmenin artan endişeleri yatıştırmaya yardımcı olacağına inanıyorlar. Ben de katılıyorum."

"Bunun ne faydası olacak ki?" diye sordu Axel, kendi kendine ayağa kalkarken.

Babası, Axel'e ikinci oğlunu ne kadar aptal bulduğunu anlatan bir bakış attı. "Theon'un yerine geçecek Kaynak'ın ne kadar güçlü olacağını görmek onları kesinlikle yatıştıracaktır." Masasının etrafından dolaştı, yaklaşırken Eviana ayaktaydı, ama Kaynak'ını atlatıp Katya'nın önünde durdu.

Çenesi çökük, gözleri aşağıda, elleri önünde kenetlenmişti.

Babası uzanıp parmağının ucuyla Axel'in çenesini kaldırdığında, Axel olduğu yerde durmak için tüm öz kontrolünü kullanmak zorundaydı.

"Çok güzelsin, değil mi?" Omzunun üzerinden Axel'a bakarak ekledi, "Senin çekiciliğini görebildiğimi itiraf ediyorum, Oğlum."

Axel yanağının içini o kadar sert ısırdı ki kan tadı aldı.

Valter, Kat'e dönerek bir tutam saçını parmağına doladı. "Ama müttefiklerimiz onun Theon'un mevcut tercihiyle kıyasla ne kadar daha... itaatkar olduğunu gördüklerinde, geriye kalan endişelerin artık bir sorun olmayacağına inanıyorum. Katılmıyor musun?"

Bunu durdurmak için bir şeyler düşünmeye çalışan Axel, "Sanırım Theon, gelecekteki Kaynak'ının Julius ve Mansel'e eğlence olarak verildiğini öğrenirse çok üzülecektir." dedi.

"O zaman belki başarısızlığın bedelini hatırlar," diye cevapladı babası.

"Zaten onun lekelenmesine üzülüyordun," diye devam etti Axel. "Daha da kötü bir halde geri döneceğini biliyorsun."

"Onlara neyin kabul edilebilir neyin kabul edilemez olduğu konusunda kesin emirler verildi," diye yanıtladı babası umursamazca.

"Ciddi olamazsın," dedi Axel, sesi yükselince babası ona doğru döndü.

Karanlık Axel'ı sardı, onu dizlerinin üzerine çöktürdü. Babasının gücünün damarlarına sızıp kendi gölgelerini boğmasının acısı, onu kendi içine kapanmaya zorladı.

Karanlık dağıldığında, babası üzerine çömelmiş, yüz hatlarında öfke vardı. Elinde çevirdiği hançerin ucundan kan damlıyordu ve Axel ancak o zaman omzundaki acıyı hissetti.

Babasının sesi kısık ve çelik gibiydi, "Bana o lanet olası öfke nöbetlerinden hiçbirinin ona olmayacağına dair söz vermiştin, ama işte buradayız. Annen bu hafta o lanet Gündönümü tatil kutlamalarına hepimizin katılması konusunda ısrar etmeseydi, onunla birlikte olumsuz seçimlerinin neler doğurduğuna tanıklık ederdin."

Babası ayağa kalktı, gücü Axel'ı göğsüne bir çizme gibi yere yatırdı. "Kardeşinin bunu senin için düzeltmesini beklediğini biliyorum. Dürüst olmak gerekirse, içimden bir ses bu sonucu kendi başına değiştirmeye çalışacağını umuyordu. Ama sen, tek yaptığın, umarım asla kullanmak zorunda kalmayacağım yedek mirasçı olduğumu bir kez daha kanıtlamak oldu. Ne kadar hayal kırıklığı."

Pavil ve Metias'a dönerek, "Bir portal onaylandı. Onu hemen oraya götürün," dedi. Çenesini Axel'a doğrultarak, "Onu da yanınıza alın. Oradan eve dönüş yolunu kendisi bulabilir," diye ekledi.

"Elbette, Lordum," dedi Metias ayağa kalkarak.

"Gel Eviana," dedi Valter kapıya doğru yürürken. "Toplantıya geç kalmamalıyız."

Çıkarken kapıyı açık bıraktı ve Axel sonunda Kat'e bakma fırsatı buldu. Kat, yerde ona bakarken gözleri kocaman açılmış bir şekilde hareketsiz duruyordu. Axel, yanına gelmeye cesaret edip etmemesi veya yerinde kalması konusunda kararsız kaldığını neredeyse hissedebiliyordu.

Başını iki yana sallayarak elleri ve dizleri üzerinde yuvarlandı ve omzundaki yara acıyla alevlenirken bir küfür savurdu. Metias'ın Katya'ya doğru yürüdüğünü görünce ayağa kalkmayı başarmıştı.

Bir hırlamayla, gölgelerden oluşan bir kırbaç fırladı ve erkeğin boğazına dolanarak onu geriye doğru çekti. "Ona

dokunma," diye homurdandı Axel.

"Emirlerimiz var. Ne yapmamızı bekliyorsun?" diye sordu Pavil, ama adam gergin görünüyordu.

Öyle olmalı.

Axel, ikisinden biri ona dokunursa ne olacağını biliyordu. Bu heriflerin, Gracil soyundan gelen korku ve panik yetenekleri vardı. En büyük korkularını daha da derinleştireceklerdi. Axel aniden, en büyük korkusunun ne olduğunu bilmediğini fark etti, ama bunu bu şekilde öğrenemeyecekti.

"Ona tek bir parmağını bile sürtsen, Theon'un Arius Evi'nde yaptıkları benim yapacaklarımın yanında hiçbir şey kalır," diye uyardı Axel, olabildiğince dik durarak Kat'e doğru yürürken.

"Ona eşlik etmeliyiz-" diye başladı Metias.

"Sanırım sağır mıyım?" diye sordu Axel, Kat'in elini tutup parmaklarını onun parmaklarına geçirerek.

"Ne?" diye sordu Metias, açıkça kafası karışmıştı.

"Sağır olduğumu düşünüp düşünmediğinizi sordum. O konuşma boyunca burada değil miydim?"

"Evet, ama-"

"Ya sağır olduğumu ve söylenen her şeyi duymadığımı düşünüyorsun, ya da bu odada seni benden üstün kılan bir statün olduğumu mu düşünüyorsun?" dedi Axel, sesi alçak ve tehlikeliydi, çünkü lanet olsun. Acı çekiyordu ve bu onu daha da gerginleştiriyordu.

"Bunların hiçbirine inanmıyorum ama saygısızlık etmek istemem ama Axel—"

"Aziz Orcas'ın varisi," diye sözünü kesti.

Metias ona dudaklarını bükerek gülümsedi. "Varis Aziz Orcas. Senin taleplerinden çok Arius Lordu'nun taleplerine uymak zorundayım."

"Ona dokun Metias. Sana meydan okuyorum. O zaman bana şu anda kimin isteklerini takip etmenin en akıllıca olduğunu söyle," dedi Axel, Kat'in yanına bastırmasına neden olan karanlık bir mırıltıyla.

Pavil, elinde telefonuyla yakınlarda kıpırdandı. "Özür dilerim, Aziz Orcas Veliahtı, ama bize herhangi bir sorun çıkarırsanız Tanrı'yla iletişime geçmemiz söylendi."

"Verdiğim tek emir ona dokunmamak. Onu portala götürmeye müdahale edeceğime dair bir şey söyledim mi?"

"Hayır, ama-"

Elini hâlâ elinde tutan adam, Katya'yı arkasına alarak malikaneden çıkıp arabaya doğru ilerledi. Katya'nın ona yetişmek için koşması gerektiğini bildiğinden hızlı hareket etti, ancak baş başa konuşmak için birkaç saniyeye ihtiyacı vardı.

Arabanın kapısını onun için açtı ve alçak sesle, "Doğru zaman geldiğinde Tristyn'i ara. Olanları anlat ve yardım etmesini iste," dedi.

"Tristyn?" diye tekrarladı, haklı olarak kafası karışmıştı.

"Numarası rehberimde kayıtlı. Nasıl açacağını biliyorsun," dedi, kadının arkasındaki arabaya binerken. "Onu sakla," diye ekledi, telefonu işaret ederek.

Pavil ve Metias araca binerken, o da hemen onu uyluğunun altına kaydırıldı.

Tristyn Blackheart'ın numarasını, erkek ona rastladığında kartını verdikten sonra telefonuna kaydetmişti. Lilura Soruşturması'nın başkanının doğrudan iletişim numarasına sahip olmak hiçbir zaman kötü bir şey olmamıştı ve şu anda, sahip olduğu için tüm tanrılara şükreliyordu. Ayrıca, Tristyn'in, özellikle de arayan Katya ise, istediği zaman yardım etmeye istekli olması için aynı tanrılara dua ediyordu.

Portal istasyonuna yolculuk gergin ve sessiz geçti ve Axel bu süreyi omzundaki ağrıyı anlamak için kullandı. Theon ve Luka, döndüğünde ona yardım edeceklerdi. Umarım oraya varabilirdi.

Ceketini çıkardı, omzunun hareketine tısladı. Kat ona endişeyle baktı ama ona uzanmadı. Gerekenden fazla çaba sarf etmesine rağmen kollarını sıvayıp kravatını çıkarmayı ve üst düğmelerini açmayı başardı.

Pavil terminalin arkasına doğru giderken adrenalin damarlarında dolaşıyordu. Elbette Arius portalı binanın arkasına itilmişti. Babası bundan hep yakındı. Arius Krallığı'na yapılan saygısızlığın bir başka yoluydu bu. Axel aslında hiç umursamamıştı. Babası zaten portalla seyahat etmelerine nadiren izin verirdi, ama bu anda kendini minnettar hissetti.

Daha az tanık şansı.

Pavil ve Metias gergin bir şekilde ona bakarken Metias, "Buradayız." dedi.

"Benim de kör olduğumu varsaymalısın," dedi Axel ağır ağır.

"Hayır," dedi Pavil hemen. "Sen... bizimle içeri gelmek ister misin yoksa...?"

"Arabadan siktir git," dedi Axel sertçe, kapı koluna uzanarak. Kat'e dönüp, "Onu ara. Bizimle gizli bir yerde buluşmasını söyle," demeden önce dışarı çıkmalarını bekledi.

Kadın cevap veremeden arabadan indi ve gölgeleri etrafında dönmeye başladı.

"Şimdi, Aziz Katillerin Veliahtı," dedi Metias alaycı bir şekilde, telefonunu kaldırıp başparmağını arama tuşunun üzerinde gezdirerek. "Parmağımı bir kez basmak yeterli."

Axel gülümseyerek ona doğru yürüdü.

"Axel," diye çıkıştı Metias.

Pavil, "Emirleri yerine getiriyoruz" dedi.

Tanrım, söyleyebildiği tek şey bu muydu?

Metias'ın başparmağının seğirdiğini gördü ama çok geçti. Yanında bir gölge patlaması oldu ve Axel oradaydı, karanlığın derinliklerine uzanıp bir gece taşı hançeri çıkardı. Tek bir hareketle hançer Metia'nın bileğini delip geçti ve telefonu tutan eli tatmin edici bir gülmeyele kaldırıma düştü.

Adam çığlık atmaya başladı ama Axel'in gölgeleri çoktan boğazına doğru inmeye başlamıştı. Telefonu ayakkabısının altında ezip gece taşı hançerini Metias'ın göğsüne sapladı,

sertçe çevirdi, sonra geri çekip boğazını bir kulağından diğerine kadar kesti.

Bakın, kan kırmızısı kravatı hâlâ takıyor olsaydı iyi bir seçim olurdu.

Pavil'in karşısına çıktığında aklından geçen buydu.

Ve sonra onu Katya'nın yanında, bir el ağzını kapatmış halde bulduğunda doğaüstü bir şekilde hareketsiz kaldı.

"Henüz bir şey yapmadım ama yapacağım" diye uyardı Legacy.

"Ben senin zavallı bir uşak olduğunu düşünmüştüm," dedi Axel, Pavil'in ona dokunan her yerini inceleyerek. "Ama sana ona dokunmaman konusunda uyarmıştım."

Axel'in gölgeleri ona çarptığında erkeğin gözleri fal taşı gibi açıldı. Onu acımasız bir güçle kadından uzaklaştırdılar ve kadın da hızla uzaklaştı.

Theon gibi gölgeleriyle kemik parçalama yeteneğine sahip değildi. Theon'un karanlığı gibi gölgelerini organları almak için gönderemezdi. Ama bu onu daha fazla müdahaleci yaptı ve bugün? Bunu pek umursamadı.

Gölgeleri Pavil'i yere bastırırken, karanlık sisten başka bir şey olmayan ipler onu yere bağlıyor ve sistematik bir şekilde parmaklarını kesip etini doğrarken feryatlarını susturuyordu. Ona dokunan herhangi bir parçası, erkeğin kanayan ve parçalanmış bedeninin yanındaki bir yığına düşüyordu. Hızlı çalışması gerekiyordu ve bu onu sinirlendiriyordu. Bunu acele etmeden yapmak isterdi. Bu, Kat'e öldürmekten keyif aldığı zamanlardan biriydi.

Erkeğin ona dokunan herhangi bir parçasının vücudundan kesildiğinden emin olana kadar hançeri kalbine saplamadı ve sonunda acınası varoluşuna son verdi.

Ayağa kalkıp kolunu terli alnında gezdirdi, alnının kırmızıya bulandığını görünce omzunun acısı tüm şiddetiyle geri geldi ve Kat'a dönmeden önce hançeri büyüyle savuşturdu.

Tanrım, kana ihtiyacı vardı.

"Onu aradın mı?" diye sordu.

Geniş altın rengi gözleri ondan ölü Legacy'ye doğru kaydı.

Birkaç uzun adımla önüne geldi. Çenesini kavrayarak ona bakmasını sağladı. "Blackheart'ı aradın mı Kat?"

Titreyen elini kaldırarak sessizce başını salladı. Adam, elindeki telefona baktı; ekranda devam eden bir arama görünüyordu. Telefonu alıp, "Hepsini yak kedicik," dedi ve sonra telefonu kulağına götürdü. "Kara Kalp?"

"Axel," dedi Tristyn. "Neye ihtiyacın var?"

Ve bunu alaycı bir şekilde söylemiyordu ama sesinde samimi bir endişe vardı.

"Onu saklayacak bir yere ihtiyacım var. Ne kadar süreyle orada kalacağını bilmiyorum. Güvende olması gerekiyor ve..."

"Onu Lilura Soruşturması'na götür. Binanın kuzey tarafına git. Orada buluşuruz."

"Teşekkür ederim," dedi Axel neredeyse boğulurcasına, telefonu kapatıp arkasına döndüğünde küllerin kış rüzgarında uçtuğunu gördü.

"Bu kadarı yeterli Kat," dedi. "Arabaya bin. Gitmemiz gerek."

"Ama kanıtlar—"

"Vakit yok. Arabaya bin," dedi tekrar.

Babası zaten olan biteni kısa sürede anlayacaktı.

Axel otoparktan hızla çıkıp Akropolis'in iş bölgesine doğru yönelirken, "Nereye gidiyoruz?" diye sordu.

"Tristyn'in seni saklayacak bir yeri var."

"Axel, yapamam... Krallığımdan kaçamam. Bu bir ölüm cezası," dedi. Sesindeki çılgın korkuyu duyabiliyordu. Erkeğin yalan söylemediğini umuyordu ama gücü açıkça ona dokunmuş, en büyük korkularını bir dereceye kadar artırmıştı.

"Seni bulmamalarını sağlayacağım," dedi, onu doğru düzgün rahatlatacak zamanlarının olmamasından nefret ederek.

"Peki ya sen?"

"İyi olacağım," diye cevapladı ve kırmızı ışıkta hızla geçti.

"Bunun nasıl mümkün olabileceğini anlamıyorum" diye savundu.

"Sen güvende olduğun sürece bana ne olacağının bir önemi yok" diye cevap verdi.

Mutlu, güvende ve bütün.

Onun böyle olmasına ihtiyacı vardı.

Bu düzenlemeden memnun olmayabilirdi ama güvende ve bütün olacaktı. O da buna razıydı.

"Benim için önemli," dedi, sesi yükselerek tekrar paniklemeye başladı.

"Ama sen daha önemlisin."

"Bu pek mantıklı değil," dedi, arabayı binanın kuzey tarafında gıcırdayarak durdururken ve Tristyn'in onları beklediğini fark ettiğinde. "Sen bir Arius Varisisin. Ben sadece bir Periyim. Sen çok daha önemlisin. Benim daha önemli olduğumu söylemek mantıklı değil."

Sürücü koltuğunda döndü, orta konsolun üzerinden uzanıp yüzünü ellerinin arasına aldı. "Seni gördüğüm andan beri hiçbir şey mantıklı değildi Katya. Seni sahiplenmek mantıklı değildi. Odamı sana vermek mantıklı değildi. Seninle tartışmak, yanında uyumak, seni öpmek. Hiçbiri mantıklı değil. Ve sadece var olmanla beni tüketmen kesinlikle mantıklı değil, ama tüketiyorsun Katya. Nedenini açıklayamıyorum. Denemeyi bıraktım. Birçok insan için birçok düzeyde hayal kırıklığıym ama lütfen Katya. Lütfen bunu yapmama izin ver. Lütfen seni güvende tutmama izin ver çünkü bu, bu lanet olası diyarda sana sunabileceğim tek merhamet."

Yüzünden aşağı doğru akan gözyaşlarını başparmaklarıyla sildi, ellerindeki kandan geriye kalan hafif kırmızı çizgiler.

"Bana geri döneceğine söz ver," diye fısıldadı.

"Yapamam kedicik," dedi. "Sadece güvende olacağına söz verebilirim."

Cama vurulunca dönüp Tristyn'in araba kapısını açtığını gördü.

"Sözünüzü kestiğim için özür dilerim ama eğer bunu yapacaksak gitmemiz gerek. Hemen," dedi erkek.

Axel başını salladı, Katya'yla birlikte arabadan indiler. İkisi de arabanın etrafından dolaştılar ve Axel onu kendine çekti.

"Deneyeceğim," diye fısıldadı. "Senin için geri dönmeye çalışacağıma söz veriyorum, ama ancak sen de mutlu olmaya çalışacağına söz verirsen."

Söz vermedi. Sadece ona daha sıkı sarıldı.

Axel bakışlarını başının üzerinden Tristyn'e doğru kaldırarak, "Bana yemin et ki güvende olacak." dedi.

"Yemin ederim, Axel."

"Ve onun nerede olduğunu kimseye söylemeyeceksin, değil mi? Bana bile?"

Erkeğin yüzünde anlaşılmaz bir ifade belirdi. "Aşk uğruna fedakarlığın ne demek olduğunu biliyorum. Bu fedakarlığın boşa gitmeyeceğine söz veriyorum."

Yüzünü yukarı doğru kaldırarak dudaklarını son bir kez dudaklarına değdirdi. "Unutma ki yaşamak sadece mantık ve bilgi değil, aynı zamanda hissetmektir de, kedicik," diye mırıldandı dudaklarına doğru.

"İyi bir insan olduğunu unutma, Axel St. Orcas," diye fısıldadı. Pavil'in gücünün etkileri azalmaya başlayınca, o ateşli kararlılığın bir kısmı gözlerinde geri dönmüştü.

Sonra Tristyn onu göz alıcı bir kapıdan binaya doğru sürükledi ve Axel kış havasında yasemin, turuncgiller ve baharatlarla dolu bir sokakta kaldı.

THEON

Kapının tıklanmasıyla kıpırdandı. Yatak sallandı ve gözlerini açtığında Luka'nın odanın içinde sessizce yürüdüğünü, iç çamaşırlarını giymek için durduğunu gördü. Haftalar önce Tessa'ya sadece çıplak uyuduğunu söylediğinde yalan söylememiştir.

Komodinin üzerindeki saate baktığında, henüz şafak bile olmadığını gördü. Bu saatte kapıda kim vardı?

Tessa uykusunda iç çekerek dikkatini çekti. Üçüncü İşaretleme'den döndüklerinden beri dışarıdaydı. Sonrasında iki üç gün uyumak ihtiyacı olan şey gibi görünüyordu, bu yüzden sürpriz değildi. Sürpriz olan şey, zaman zaman bağından içinden geçen rastgele düşüncelerdi.

Sen sonların başlangıcı olacaksın.

Bir bağdan daha fazlası.

Her şeyde bir denge olması gerekir.

Denge.

Bu düşüncelere karışık duygular eşlik ediyordu... teslimiyet? kararlılık? öfke? kabullenme? Hepsi o kadar karmaşıktı ki, hepsini çözemiyordu.

Kapı kapandı ve Luka geri döndü, Theon'a bir zarf fırlattıktan sonra dikkatlice tekrar yatağa yerleşti.

"Biliyor musun, gerçek bir yatağın olsaydı, girip çıkmak daha kolay olurdu," diye homurdandı Theon, zarfı çevirirken. Yıllardır sakladığı sırlar yüzünden hâlâ erkeğe

kızgındı. Kolay kolay güvenmiyordu ve lanet olsun, Seyahat mi? Bu büyük bir sırdı. Tessa'ya olan hislerinden ve ona karşı duyduğu çekimden bahsetmiyorum bile.

"Daha büyük bir şilte de aynı sonucu verirdi," diye karşılık verdi Luka, Tessa ona yaklaştığında sustu.

Theon azı dişlerini gıcırdattı ama hiçbir şey söyleyemedi. Luka'nın yanına yerleştğinde tüm benliğinin sakinleştiğini hissettiği için değil. Bağın ne işe yaradığını, ne gerektirdiğini biliyordu ve Luka'nın üçüncü İşaret'te yardım etmek zorunda kalması, aralarındaki bağı daha da güçlendiriyordu. Theon bundan nefret ediyordu ama eğer ihtiyacı olan buysa şimdilik boş verirdi. Axel ve Kat haklıysa ve ilk üç İşaret Kaynak İşaretleri değilse, belki de oradaki bağı koparmanın bir yolu vardı. Tek yapmaları gereken üç İşaret'in nereden geldiğini bulmaktı.

Kardeşi dün bıçaklanmış ve kanlar içinde eve döndüğünde pek konuşmamıştı. Ona fazladan erzak vermişlerdi ve temizlenip Luka'nın odasının kapalı kapısının ardında, onlara en ince ayrıntısına kadar her şeyi anlattı. Babalarının isteği. Bıçaklama. Kat'i Julius ve Mansel'den uzak tutmak için Pavil ve Metias'ı öldürmesi. Lanet olası Tristyn Blackheart'ın ona yardım etmesi. Nerede saklandığını bilmeden.

Bu eylemin bedelinin korkunç olacağını bilerek onu güvende tutmak için gitmesine izin vermişti.

Babaları biliyorduyorsa bile, henüz belli etmemişti. Dün bütün gün vatandaşların son saldırılarla ilgili endişelerini dile getirmek için toplantılarda bulunmuştu ve bu sabah da Theon'un duruşması vardı.

Eğer arkasındaki Devram mührü bir şey ifade ediyorsa, bu zarfın anlamı da buydu.

Parmağını mührün altına kaydırıp açtı ve bir kağıt parçası çıkardı. Hızla okudu, nabızı her kelimedede hızlanıyordu. "Ciddi olamazlar."

Luka şimdi alarma geçmiş, dirseklerinin üzerinde doğrulmuştu. "Ne?"

"Bugünkü duruşma için resmi bir çağrı var," diye hırladı Theon, mektubu tekrar okurken.

"Gelmeyeceğini mi düşündüler? Amacı ne?" dedi Luka, tekrar aşağı inerken.

"Benim için değil," dedi Theon, elindeki şeyi bir kenara fırlatarak. "Tessa için."

"Benimle dalga mı geçiyorsun? Şu anda bilinci yerinde bile değil."

"Farkındayım."

Onun sinirlendiğini hissetmiş olacak ki tekrar kıpırdandı, Luka'nın yanında kıvrılmış halde kalırken kolunu ona doğru uzattı. Luka daha da yaklaştı ve parmaklarının uyluğunun etrafına dolanmasına izin verdi.

Her zaman birbirimizi yok etmek için yaratılmışız.

O gizemli sözler bağın üzerinden tekrar aşağı doğru süzüldü ve adam uzanıp alnındaki saçları düzeltti.

"Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?" diye sordu Luka, onun sözünü kesebilmek için yan tarafına dönerek. Buraya döndüklerinden beri böyleydi. İçlerinden biri hep yanındaydı, sürekli ona dokunuyordu ama ikisi de erişebildiğinde en derin uykusunu alıyordu.

"Fikirlerim var," diye mırıldandı Theon, kolunu başının arkasına dayayıp gözlerini kapatarak. İşaretlemelerden sonra kendine gelmek için hiç bu kadar zamana ihtiyacı olmamıştı ama bu sefer huzursuzdu, bu duruşma konusunda endişeliydi ve kışını kurtarabilecek veya bir fark yaratabilecek bir şey bulmaya çalışıyordu.

"Paylaşıyor musun?" diye homurdandı Luka, sinirle.

Theon iç çekti. "Burada olmaması gerekiyordu."

"Sen... Sen Augury'nin haklı olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu Luka ve Theon onun doğrulup hareket etmek, yumruk atmak, bir şeyler yapmak istediğini anlayabiliyordu.

"Ya haklılarsa?" dedi Theon. "Ya haklılarsa ve onun burada olması, asla parçası olmamamız gereken bir savaşa yol açacaksa?"

"Bütün bunlardan sonra, bunu mu yapıyorsun? O zaman ne için mücadele ediyorsun? Lanet olası amaç neydi?"

Luka'nın sözleri öfke doluydu ve Theon odanın loş ışığında bile onun nefesinden çıkan dumanı görebiliyordu.

"Bu bir teori," diye karşılık verdi Theon. "Hepsi saçmalık olabilir. Fikrimin olup olmadığını sordun. O da onlardan biriydi. 'Benim olman gerekiyordu, onun değil' derken ne demek istediğini biliyor musun? Ya da bu konuda duyduğumuz diğer tuhaf şeylerden herhangi biri hakkında bir fikrin var mı?"

"Her şey olabilir," dedi Luka. "Tıpkı 'birbirimizi yok etmek için yaratılmışız' lafının her şey olabileceği gibi. Cienna'nın her zaman söylediği gibi: Kaderi anlamaya çalışmak zaman kaybıdır çünkü kader sürekli değişir."

Theon bundan sonra sessizliğe gömüldü. Normalde Luka'yla kader, teoriler ve aklına gelen her şey hakkında saatlerce tartışabilirlerdi, ama sakladığı her şeye ihanetin hâlâ taze olduğu bir ortamda bu mümkün değildi.

Tessa'yı uyandırmadan önce olabildiğince uzun süre bekledi. Sırayla hazırlandıkları için içlerinden biri hep yanındaydı. Luka, saçları başında topuz yapılmış, lacivert pantolon ve siyah kravatla banyodan yeni çıkmıştı. Açık mavi gömleğinin kollarını geriye doğru sıırıyordu. Ceket giymekle uğraşmayacaktı.

Tessa, Theon'un yanına sokulmuş, başını kucağına koymuştu. E-postalarına göz atıyordu, şimdi de telefonunu kapatıp bir kenara koydu. Bunu yapmak zorunda kaldığı için kendini tam bir aptal gibi hissediyordu.

Battaniyeleri yavaşça üzerinden çekip onu hafifçe sarstı. "Tessa mı? Tessa, uyanman gerek."

Kaşları çatıldı ve ona daha da sokulup kendi içine doğru kıvrıldı.

Evet, bu harika olacaktı.

Onu hareket ettirip kendinden uzaklaştırdı, fiziksel temasını kesti. Boğuk bir inilti duyuldu ve bağıın aşağısında onun dehşetini hissetti.

"Tessa, uyanman gerek," dedi ve onu tekrar dürttü.

Bir an daha geçti, ama bulanık gözler açılıp ona baktı. Başlarında duran Luka'ya baktılar, sonra tekrar Theon'a döndüler.

"Neler oluyor?" diye uykulu bir sesle sordu.

"Bugün duruşmamız var," dedi Theon. Gözleri tekrar kapanmaya başlayınca uzanıp çenesini tuttu. "Hayır, güzelim. Uyanık kal. Bizimle gelmelisin."

"Neden?" diye mırıldandı, gözleri kapalıydı.

"Lordlar ve Leydiler tarafından ağrıldınız. Uymamak söz konusu değil."

Cevap vermeyince ve yumuşak, düzenli bir nefes alınca, küfretti. Tekrar uykuya dalmıştı.

"Bu tam bir kabus olacak," diye mırıldandı Theon.

"Onu kaldır," dedi Luka.

"Ben sadece yapmayacağım—"

Ama Luka uzanıp Tessa'yı kollarına aldı ve yataktan kaldırdı. "Hadi gidelim kğğm. Duş al. Uyanmana yardımcı olur," dedi ve gözleri tekrar açılınca onu ayağa kaldırdı.

Gözlerini kırpıştırdı ve tamamen uyanmaya çalışırken Luka'ya doğru eğildi. Parmakları gömleğinin içine girdi ve kravatu engel olunca hafifçe kaşlarını çattı. Luka eğilip çenesini yukarı kaldırdı ve odaklanmasını sağlamaya çalıştı.

"Tessa, yapman gereken şey—"

Ve Theon'un dehşetine rağmen onu öptü.

Sanki ağır çekimde gerçekleşiyormuş gibi izledi. Bakışları dudaklarına kaydđ. Luka'nın kaşları çatıldı. ne doğru eğildi. Luka'nın yüz hatlarından geçen şaşkınlık.

Dudakları onun dudaklarının üzerine indi.

Saniyeler sürdü ama Luka onu nazıkçe geri itene kadar Theon için saatler, günler, yıllar geçti. Yüzü ifadesizdi ama Theon, arkadaşının bu lanet bağ yüzünden hissettiği her şeyi hissedebiliyordu.

şaşkınlık ve şok.

Hoş bir coşku.

Ağzının tadını tekrar tatma isteği.

"Tessa," dedi Luka, omuzlarını tutarken sesi boğuktu. "Hazırlanman gerek."

Sanki ne dediğini anlamıyormuş gibi başını eğdi.

"Sorun değil," dedi Luka. "Yönünü kaybetmişsin. Duş almak iyi gelir."

"Duş alamayacak kadar yorgunum," diye mırıldandı, sanki tekrar yatağa girecekmiş gibi yatağa doğru dönerken.

"Theon, duş almasına yardım et," diye tısladı Luka, ama Theon hâlâ kıpırdamamıştı. Hâlâ ikisine bakıyor, onu öptüğünü görebiliyordu. "Theon!" diye çıkıştı Luka. "Sana ihtiyacı var."

Bu onu hareket ettirdi, ayağa kalkmasını sağladı. Kadın hemen ona sarıldı ve başını göğsüne yasladı.

"Lütfen uyumama izin ver Theon," diye mırıldandı.

"Yapamam Tessa," dedi ve onu banyoya doğru yönlendirdi.

Luka, kıyafetlerini bulmaya gideceğini söyledi ama Theon onu fark etmedi ve kapıyı arkasından tekmeledi. Olanları idrak etmesi için bir dakikaya, hatta birkaç saate ihtiyacı vardı.

"Her şeyde bir denge olmalı," diye mırıldandı, adam soyunmasına yardım ederken. "Lanet olası denge."

"Bu ne anlama geliyor, Tessa?" diye sordu yumuşak bir sesle, duşa uzanıp suyu açıp sıcaklığını ayarlarken.

"Bir ejderha gördüm," diye cevapladı.

Bir ejderhayı öptün, diye düşündü acı acı.

"Ejderhayı öpmedim," dedi Tessa esneyerek. "Ama o ejderhaya bindi."

Doğru. Tahvil.

Şu an hayatındaki her lanet olası sorunun sebebi olan bu lanet bağı.

"Ejderhaya kim bindi?" diye sordu Theon gergin bir şekilde, elini tutup onu duşa doğru yönlendirirken.

İçeri girerken omuz silkti, her geçen dakika biraz daha uyanıyor gibiydi. "Bilmiyorum. Su altında bir kadın da

vardı."

Onun vizyonları.

Ona vizyonlarını anlatıyordu.

"Başka ne var küçük fırtına?" diye üsteledi, suyun saçlarına ve çıplak tenine dökülmesine izin verirken.

"Beni öldürüyorsun," diye cevap verdi.

"Tessa, ben—"

"Ama geçen sefer böyle değildi. Değişti," dedi şampuana uzanırken.

"Nasıl değişti?"

"Her zaman değişir." Birkaç dakika sessiz kaldı, sonra sordu: "Luka nerede?"

Sadece bağ.

Kendisine bunu söylüyordu.

Sadece bu bağ, onun ona ihtiyaç duymasını, onu aramasını, onu istemesini sağlıyordu.

Sorun şu ki, eğer buna inanıyorsa, onunla paylaştığı her şey de bu bağın bir yan ürünüydü.

Tıpkı her zaman söylediği gibi.

Ve bununla yüzleşip yüzleşemeyeceğini bilmiyordu.

Omzunun üzerinden, birkaç ay önce Mahkeme duruşması sırasında oturduğu aynı bankta, Luka'nın yanında oturan Tessa'ya baktı. Solgundu. Hem de çok solgun. Dudakları bile kansızdı. Luka'ya yaslanmış, kolu gevşekçe ona dolanmıştı. Theon, bunun onun banktan kaymaması için olduğunu biliyordu ama yine de son bir saat içinde yüzüncü kez dudaklarını kendi dudaklarının üzerinde hayal ederken sandalyesinin kollarını biraz daha sıkı kavramasına neden oldu.

Axel, tam sağdaki bir kapı açılırken yanında kıpırdandı. Lordlar ve Leydiler içeri girerken, diğerleri ayağa kalkıp eğildiler. Kalabalık eskisi gibiydi. Mirasçılar ve Kaynaklar. Daha seçkin Mirasçılardan bazıları. Hatta Koruyucu bile yukarıdaki saçaklarda gizleniyordu.

"Kalk ve otur," dedi Lord Jove, ses tonunda hem sıkılmış hem de sert bir ton vardı.

Theon, yükseltilmiş kürsüdeki Lord ve Leydilere bakarak yerine oturdu. Babası hiçbir şey belli etmedi. Anala Hanım'ın dudakları, mutlu olmadığını gösteren ince bir çizgi halinde kıvrılmıştı; Celeste Hanım'ın ise ağzında küçük bir sırtış vardı. Bu, onun için iyiye işaret değildi.

"Uzun birkaç gün oldu, o yüzden hemen konuya girelim," dedi Lord Jove. "Theon St. Orcas, Tessalyn Ausra'nın soyunu ortaya çıkarmak için sana Kış Gündönümü'ne kadar süre verildi. Ayrıca bu tür keşifleri derhal bize bildirmen istendi. Senden haber alamadığımız için başarısız olduğunu varsayabiliriz. Bu doğru bir varsayım mı?"

Parmakları, elinin şimdi masaya dayandığı yere doğru kıvrıldı. "Mirasında ilerleme kaydetsem de, tüm soyunu öğrenemedim."

"O zaman başarısız oldun," diye tekrarladı Achaz Lord.

"Meseleye basit bir başarı ya da başarısızlık olarak bakıyorsak, evet," diye yanıtladı Theon. "Ama bence burada dikkate alınması gereken daha çok şey var."

"Başka düşünülecek bir şey yok," diye araya girdi Celeste Hanım. "Sana bir görev verildi. Tamamlayamadın. O senin olarak kalmayacak."

"Korkarım Leydi Candra haklı," dedi Lord Jove parmağını şakağına dayayarak. "O senin olarak kalamaz. Bağın koparılması gerekecek."

"Yani senin çözümün bir Arius soyundan geleni öldürmek mi?" diye sordu Theon.

"Eğer seçim Arius soyundan gelen biri ile Achaz soyundan gelen biri arasındaysa, başka seçenek yoktur" dedi Leydi Candra.

"Peki ya bağı koparmak için ölüm gerekmiyorsa?" diye karşılık verdi.

"Kaynak bağı ancak ölümle koparılabilir," diye söze karıştı Falein Hanım.

"Peki ya Kaynak bağı son İşaret'e kadar aşılalmazsa?" dedi Theon.

Lordlar ve Leydiler birbirlerine baktıktan sonra Lord Jove, "Bunu biraz açabilir misiniz?" dedi.

"Araştırmamızda Kaynak bağının son İşaretleme'ye kadar gerçekten başlamadığını gösteren kanıtlar bulduk," dedi Theon ve Tessa'nın bağ boyunca yaşadığı şaşkınlığı ve şaşkınlığı hissetti. Axel ona Kat'le bulduklarını anlattığında Tessa uyuyordu. Ona bilgi verecek vakit olmamıştı. "Kaynak İşareti'nin eskiden dört değil, tek bir İşaret olduğunu öne süren bir kitap var," diye devam etti, Lordlar ve Leydileri izlerken. "Bu bilgiyi Gündönümü Günü'nde bulduğumuz için diğer üç İşaret'in nereden geldiğini daha fazla araştırarak vaktim olmadı ama... Hepiniz bunu zaten biliyorsunuz," dedi, biraz şaşkın bir şekilde koltuğuna yaslanarak.

Hiçbiri bu açıklama karşısında en ufak bir şaşkınlık yaşamamış gibiydi. Aksine, bu bilgiyi açığa çıkarmasından neredeyse rahatsız olmuş gibiydiler. Aslında, birkaç dakika içinde, Lordlar ve Leydiler, Kaynakları, Theon, Axel, Luka ve Tessa dışında tüm duruşma salonu boşaltılmıştı.

"Bu sözde bilgiye nereden ulaştığını söylemiştin?" diye sordu Leydi Farhan. Elbette Falein Hanımı bu tür bilgilerle en çok ilgilenecek kişi olurdu.

"Bir kitapta," diye karşılık verdi Theon gergin bir şekilde.

"Böyle bir teori doğru olsa bile," diye araya girdi Serafina Hanım. "Senin görevin bu tür şeyleri öğrenmek değildi. Senin görevin dışının mirasını ortaya çıkarmaktı. Bunu yapmadın."

"Yanılıyorsam beni affet," dedi Theon, "ama Lord Jove'un sözlerinin 'Eğer onun gerçekten bir Miras olduğunu ve Kaynak bağının başka bir şekilde koparılamayacağını öğrenirsen, bu bedeli ödeyecek olanın hayatı olan bir Achaz Mirası olmadığını' söylediğine inanıyorum. Onun bir Miras olmadığını öğrendim, en azından tam olarak değil ve eğer

Kaynak bağı son İşaretleme'ye kadar gerçekten yerinde değilse, şu anda koparılacak hiçbir şey yok."

Lordlar ve Leydiler sessizce otururken, Theon onlara bakıyordu. Babası, Theon'un bulduğu teknik ayrıntıdan neredeyse memnun olmuş gibiydi. Theon, onun ağzındaki o küçük, acımasız seğirmeyi ve yavaşça yerine oturmasını biliyordu.

"Böyle bir bilgi ve zekâyla Falein Krallığı'nın akademilerinde eğitim aldığınızı sanırdınız," dedi Anala Hanım, altın rengi gözleriyle onu düşünceli bir şekilde süzerek.

"Böyle bir bilgi sadece Falein Krallığı'nda bulunur. Arşivlerimde geçirdiğiniz birkaç saatin gerçekten verimli geçtiği anlaşıyor," dedi Leydi Farhan gergin bir sesle. "Daha da endişe verici olanı, bu tür bilgilerin bulunduğu arşiv bölgesinde olmamanız. Bu da şu soruyu akla getiriyor: Böyle bir kitabı nasıl keşfettiniz? Yoksa yeterince iyi takip edilmediniz mi?"

"Bu bilgi orada bulunan bir kitaptan öğrenilmedi," diye yanıtladı Theon. "Kimseyi cezalandırmaya gerek yok."

"Peki o zaman nereye?" diye sordu sertçe.

"Benim bir kitabım," dedi Axel. "Eski bir kitabım."

"Bu kitabı görmek isterim."

"O kitap bu duruşmanın konusu değil," diye araya girdi Theon, sonunda ayağa kalkarak. "Hepiniz bana imkansız bir görev verdiniz, değerli bilgileri atladınız ve şimdi başarısızlığım için beni cezalandırmaya çalışıyorsunuz."

"Görevin neden bu kadar imkansızdı?" diye sordu Lord Jove. "Onun mirasından bir şeyler öğrendiğini söylemiştin. Sanırım sonunda görevi tamamlardın. Sadece zamanın yetmedi. Zaman kısıtlamaların içinde çalışamaman bizim suçumuz değil."

"Ama meraktan soruyorum, hangi soy öğrenildi?" diye sordu Serafina Hanım, gümüş rengi saçlarını omzunun üzerinden çekip neredeyse beline kadar uzatarak.

"Görünüşe göre görevimi tam olarak tamamlayamadığımdan, bu tür bilgilerin pek önemi yok," diye karşılık verdi Theon.

Leydi Isleen'in gözleri kısıldı. "Dikkatli ol, Çocuğum."

Bu duruşmanın lehine sonuçlanmayacağını biliyordu ama aslında başarısızlığa mahkûm edildiğini öğrenmek? Davasını savunmaya, mantık ve gerçekleri sunmaya hazırды. Ne kadar da saftı. İşaretler hakkında bir şey bilmediklerini düşünmek ne kadar da aptalcaydı. Diyarın nasıl işlediğini biliyordu. Kapalı kapılar ardında yapılan anlaşmaları. Arkadan bıçaklamaya dönüşen ittifakları. Karmakarışık gerçekleri ve yarı sırları.

"Gerçekten öğrendiklerini paylaşmayacak mısınız?" diye sordu Celeste Hanım.

"Bu noktada onun kökenini zaten bildiğini varsayacağım," diye karşılık verdi Theon, ceketinin düğmelerini ilikleyerek. "Aslında, beni meşgul edip başka yerlere bakmamı sağlayacak anlamsız bir görev verildiğini varsayacağım. Ne amaçla? Henüz bilmiyorum ama öğreneceğim."

"Theon," diye hırladı babası, "yerini hatırla."

"Hayır, hayır Valter. Konuşma hakkı var. Sonuçta burası onun duruşması," dedi Lord Jove ayağa kalkarken. Theon, kürsüden birkaç basamak inerken Lord'un yüzündeki ifadeden pek hoşlanmamıştı. "Bir talebi reddetmesi, bunun sonucunu değiştirmeyecek."

"Olmaz," diye çıkıştı Theon.

"Gerçekten öyle olmayacak," diye cevapladı Tanrı keskin bir gülümsemeyle. "Görevini tamamlamış olsaydın bile, bugün seninle eve gitmezdi."

"Tekrarla?"

"Dünkü toplantılar bizi tüm bu saldırıların Tessalyn etrafında döndüğü sonucuna götürdü. Durum uygun şekilde ele alınana ve Devram'ın güvenliğini sağlayabilene kadar Tessalyn Pantheon'da kalacak," dedi Lord Jove, Theon'un

etrafından dolaşmak için hareket ederek ama yolunu keserek buna izin vermedi.

"Hayır," dedi Theon.

İşte buydu. Söyleyebildiği tek şey buydu. Bu olamazdı. Yaptığı her şeyden, keşfettiği her şeyden, öğrendiği her şeyden sonra. Ona yaşattığı onca şeyden sonra. Boşuna olamazdı. Buna katlanamazdı.

"Leydi Candra yanlış konuşmadı, Aziz Orcas'ın Varisi," dedi Achaz Lordu, gözlerinde ışıklar uçuşarak. "Artık senin değil."

"Üzerindeki İşaretler aksini söylüyor," diye karşılık verdi Theon. "Kaynak bağı olmayabilir ama var. Bundan şüphelenmesin. Onu benden alırsan, sana zarar verir."

"Sana mı?" diye sordu Achaz Lord, kaşlarını çatarak.

"Ona," diye bağırdı neredeyse. "Bu her zaman onunla ilgiliydi. Buradaki herkes bunu biliyor."

Lord'un yüzünde bir şey titredi ve Theon ne yapacağını bilemedi. Ama Tessa'nın bağındaki şaşkınlık hissini hissetti.

"Son duruşmada, bu onu doğrudan etkilediği için fikri soruldu. Burada da aynısı yapılmamalı mı?" diye sordu Theon, her şeyin olup biteni temkinli gözlerle izlediği yere dönerek.

Artık Luka'ya yaslanmıyordu ama o yakındı, kasları gergin ve kıvrıktı. Işık bantları bileklerine dolanmıştı ve hâlâ solgun ve bitkin görünse de gücü kesinlikle öyle değildi. Luka bunu hissedebiliyordu. Karanlığı hissedebiliyordu.

Theon, Luka'dan bir şey anlayıp anlamadığını merak ederek ona baktı, ama ejderha sadece hafifçe başını salladı. Birkaç ay önceki anlaşma hâlâ geçerliydi. Onu almaya çalışırlarsa, savaşarak kurtulmaya hazırdılar.

Axel ayağa kalktı, Theon'un yanına geldi, ikisi de ona ulaşmasını engelliyordu ama Theon'un şaşkınlığına rağmen konuştu.

"Belki de haklıdırlar, Theon."

Mor-gri gözler onunkilere bakıyordu ve artık onu gerçekten hissedebiliyordu. Kemikleri sızlayan bir teslimiyet, bunun onun için son olduğunu gösteriyordu.

"Hayır, Tessa," dedi nefes nefese, ona doğru bir adım atarken. "Hayır, yanılıyorlar."

"Öyle mi? Saldırıların bana yönelik olduğunu sen de söylüyorsun," dedi. "İnsanlar, sadece varlığım yüzünden tehlikeye atılıyor."

"Tessa, bu öyle değil—"

"Gerçek bu," dedi Lord Jove, dikkatini dağıtmak için onu etrafından dolanarak.

Luka'dan alçak bir homurtu yükseldi ama Tessa elini kaldırdı. Tanrı ona elini uzattığında, Tessa elini tuttu. Theon, Luka'nın onu ileriye doğru yönlendirmesini izlemekle yetindi; içinde çok fazla duygu vardı. Dehşet. Şok. Öfke. İhanet. Ama hepsinden önemlisi, burada neler olup bittiğine dair bir kafa karışıklığı.

"Konuyu gayet iyi anlıyor," dedi Achaz Lordu ve Kaynağı Dysani'ye öne çıkıp ona yardım etmesini işaret etti.

"Ne önemi var bunun?" diye sordu Theon, bir başkasının ona yardım ettiğini, onu yönlendirdiğini, ona dokunduğunu izlerken tüm vücudu titriyordu.

"Onun senin yanında güvende olmadığını."

Bu sözler üzerine karanlık çöktü, ama Luka ve Axel oradaydı. Elleri omuzlarını kavrayıp onu geri çekiyordu. Odada diğer güçler parıldarken, gölgeler ve kara alevler onları koruyordu.

Karanlık ve büyü dağıldığında, o gitmişti. Rab'bin Kaynağı da gitmişti. Theon bir şey söyleyip yapamadan, karanlığını tıslayıp zorlayan ışık sarmalları tarafından oraya zorlanarak dizlerinin üzerine çöktü. Bu, Tessa'nın ışığına hiç benzemiyordu.

"Kıpırdama Luka. Theon bugün burada sergilediği performansla bunu fazlasıyla hak ediyor," diye hırladı Valter ve Theon, Koruyucusunun şu anda bir değişimle mücadele ettiğini biliyordu.

Achaz Lordu, Theon'a tepeden bakarken yüzünde bir hoş ifadeyle tepesinde duruyordu. "Burada neyin tehlikede olduğunu anlıyor. Sadece sen ve bir bağ değil, aynı zamanda diyar da söz konusu. Ve sanırım içten içe sen de bunu biliyorsun."

"Ona ne söyledin?" diye sordu Theon. "Ona ne söyledin?"

Achaz Lord sadece gülümseyerek, "Ondan sakladığın her şeyi," dedi.

LUKA

Tessa'nın Pantheon'da nerede tutulduğunu anlaması düşündüğünden daha uzun sürdü. Theon bunu her zaman çok kolaymış gibi gösteriyordu. Sanki sürekli nerede olduğunu biliyormuş gibi. Hiç tereddüt etmeden doğruca ona gidiyordu. Bu takip Mark'ın incelikli çekimleri anlaması biraz zaman aldı ve doğru yolda olduğunu gösterdi. Bunu gizlice yapmak zorunda kalması, koridorlar ve katlar arasında seyahat etmesi de cabası. Auryon zahmet edip de ortaya çıksaydı, muhtemelen yardım edebilirdi ama savaştan beri onu görmemişlerdi.

Luka, nerede olduğunu anladığından oldukça emindi. Kapının dışında nöbetçiler vardı. Tam altı taneydiler, yani doğrudan odaya Seyahat etmesi gerekecekti.

Umarım yalnızdı.

Nefesini düzene sokarak, havada bir yarıktan geçiyormuş gibi bir adım attı. Göbeğindeki o tanıdık sancı, bunca yıldan sonra neredeyse fark edilmiyordu. Odanın loş ışığına alışmak için gözlerini çevirdi. Kullandıkları İşaretleme odasıyla neredeyse aynıydı. Ana alan birkaç aplikle aydınlatılmıştı. Bir kanepe ve iki sandalyeli bir masa vardı. Masada biraz meyve, peynir ve kraker vardı. En azından bir şeyler yemişti.

Sağda, kapısı yarı kapalı bir oda vardı ve adam sessizce odaya doğru ilerledi. Sonra sırtüstü yattığını, ellerini

karnının üzerine koyduğunu ve bileklerinde hafifçe parlayan ışık şeritlerini görünce rahat bir nefes aldı. Altın rengi saçları beyaz yorganın üzerinde savrulmuş, etrafına yayılmıştı. Duruşmadan beri değişmişti. Vücuda oturan elbise yerine, bileklerine kadar inen paçalı bir pantolon ve gövdesinin ortasında biten, karnının birkaç santimini açıkta bırakan bir üst giymişti. Bacakları yatağın kenarından sarkıyor, çıplak ayakları sallanıyordu.

"Burada olmaman gerekiyor," diye seslendi.

"Biliyorum," diye cevapladı Luka, omzunu kapı pervazına yaslayıp kollarını kavuşturarak.

Dirseklerinin üzerinde doğruldu. "İçeri nasıl girdin?"

"Seyahat etti."

"Koşuşlar mı?"

Omuz silkti. "En iyi tahminim, birinin Seyahat etmesini beklemedikleri için koşuşların bunu fark etmemesi."

Bir an düşündükten sonra, "Bu mantıklı." dedi. Sonra yatağa geri düştü.

"Daha...iyi görünüyorsun."

"Biraz kestirdim."

"Ah. Öğle uykusu yaramaz çocuklara iyi geliyor," diye cevapladı.

Başını çevirip ona etkilenmemiş bir bakış attı. "Eğer sadece bana bir pislik olduğunu hatırlatmak için buradaysan, aferin. Bunu bir başarı olarak kabul et ve nazikçe siktir git."

Dudaklarında kıvrılmaya çalışan sırıtmayı bastırdı. "Endişeliydik."

"Nedenini bilmiyorum. Faven'den beslenmiş, yıkanmış ve zarar görmemiş bir şekilde döndüm," dedi bakışlarını tavana çevirerek.

"Bu Faven'dan çok farklı, Tessa."

İçini çekti. "Biliyorum."

Luka kapı pervazından iterek birkaç adım ötedeki yatağa doğru yürüdü ve yanına oturdu. Zihinsel kalkanları kalkmış,

onu dışarıda tutuyordu. Eğer şu anda yapması gereken buysa, sorun değildi.

"Bu oda küçük," dedi birden.

"Burada kalmana gerek yok. Oturma odası daha büyük," diye cevapladı ve yanına sırtüstü çöktü.

"Ama hala pencere yok."

"En azından kendi ışığını yapabilirsin."

Tessa elini kaldırdı ve avucunda parlayan bir kürenin büyümesini sağladı. "İşte o."

Birkaç dakika sessizce oturdular ve adam onu göz ucuyla izledi. Dudaklarının kıpırdamasını, adamın duyamadığı kelimeleri mırıldanmasını izledi. Parmaklarının karnında rastgele bir ritimle vuruşunu izledi. Göğsünün düzenli iniş çıkışını izledi.

"Düşünüyordum" dedi.

"Ne hakkında?" diye sordu Luka. Dönüp dirseğinin üzerine yaslanıp ona bakabilmek istiyordu ama ani bir hareketin onu tekrar susturacağından oldukça emindi.

"Nasıl Seyahat Edebilirsin?" diye cevapladı.

Luka ağzını eliyle kapattı çünkü burada oturmuş bunu düşünüyordu. "Peki o zaman. Hadi dinleyelim."

Başını yana çevirdi. "Gerçekten mi?"

"Başka bir şey hakkında konuşmak ister misin?"

"Hayır," dedi hemen.

"O zaman Seyahat etmek lazım sanırım."

Bir dakika daha sürdü ama sonra boğazını temizledi. "Sanırım Seyahat edebiliyorsun çünkü Devramlı değilsin. Burada doğmadın. Scarlett ve Sorin Seyahat edebiliyordu ama onlar da buradan değillerdi. Theon, yeteneğin Miras'ın buraya hapsedildikleri sırada onlardan alındığını söyledi, ama belki de burada doğmadığın için seni etkilemiyordur."

Luka, "Bu oldukça iyi bir teori gibi görünüyor" dedi.

Onu görebilmek için yüzüstü döndü ve ayaklarını arkasına doğru uzattı. "Nerede doğduğunu bilmeyi ister miydin? Nerelisin?"

Luka omuz silkti. "Sonuçta pek önemli değil, değil mi?"

Bakışlarını ondan ayırıp, "Hayır. Sanırım hayır," dedi.

"Ama bu, bunu düşünmediğim anlamına gelmiyor" diye ekledi.

Mor-gri gözleri tekrar ona döndü. "Evet?"

Başını salladı, uzanıp saçını kulağının arkasına sıkıştırma dürtüsüne karşı koydu. "Bilmek istemen sorun değil, Tessa."

Yutkundu, tekrar bakışlarını kaçırdı. "Ya... Ya bilmenin bir bedeli olsaydı? Sence buna değer miydi?"

"Sanırım bu maliyete bağlı."

"Sanırım," diye mırıldandı. Birkaç saniyelik sessizliğin ardından sordu: "Bu gece buraya neden geldin Luka?"

Ona gerçeği söylemişti. Endişelendikleri için gelmişti. Theon düpedüz çılgına dönmüştü. Ama aynı zamanda onun için de gelmişti. İçinde çözemediği veya çözmek istemediği bir sürü şey olduğunu biliyordu. Adamın onu buradan almaya çalışmak için burada olmadığını biliyordu. Bunu denemek aptallık olurdu.

"Birkaç sebebi var," diye cevapladı sonunda. "Birincisi, sana tahvilden neden hiç bahsetmediğimi açıklamak."

"Önemli değil," dedi ve yataktan kalkıp kaydı, ama Luka da doğrulup kolunu tuttu.

"Önemli, Tessa."

Gözleri, adamın kolunu tuttuğu yerden yüzüne doğru kayarken sertleşti. "Gerçekten öyle değil Luka, ama vicdanını biraz rahatlatacaksa, o zaman devam et."

Derisinin altındaki ejderha, onun işten çıkarılmasına öfkelenmişti ama haklı olduğu için gitmesine izin verdi. Theon, ondan bilgi sakladığı için kaç kez bahane uydurmuştu? Farklı bir şey yapmamıştı. Onu dinlemek zorunda değildi ve eğer ona bir açıklamanın önemi olmayacağını söylerse, o kim oluyordu da bunu dayatıyordu?

Adamın hemen cevap vermemesi, konunun kapandığını ve kadının küçük yatak odasından ana odaya geri döndüğünü gösteriyordu.

Ve onu takip etti. Çünkü Theon'a söylediği gibi, hepsi onun alevinin pervaneleriydi. Ya da bu durumda, ışığının. Ya da sadece onun.

Onu, parmaklarını duvarda sürükleyerek dolaşırken buldu.

"Burada olmamın tek sebebinin benim izin vermem olduğunu biliyorsun, değil mi?" diye sordu.

Tekrar kapı pervazına yaslanarak, "İyi niyet göstergesi olarak sana bir nebze kontrol sağladıklarının farkındayım. Ama sakın şüphe etme Tessa, hâlâ penceresiz bir odada kilitlisin. Bir şarap mahzeninden biraz daha büyük." dedi.

Başını ona doğru çevirdi, menekşe rengi gözleri enerji kıvılcımlarıyla parlıyordu. "Burada neler olup bittiği hakkında hiçbir fikrin yok, Luka Mors."

"Hayır mı?" diye sordu, başını yana eğerek. Hareketiyle yüzüne düşen saçlarını geriye doğru iterek kapı pervazından uzaklaştı. "Burada kullanıldığını düşünmüyor musun?"

"Öyle değil."

"Öyleyse bana nasıl olduğunu anlat, küçüğüm. Bu berbat diyarı birkaç ay içinde nasıl çözdün, biz ise onlarca yıldır çözemedik," dedi Luka, ondan birkaç adım uzakta durarak.

Elleri saçlarının arasındaydı, uçlarını çekiştirirken volta atmaya başladı. Nefesinin altında alçak sesle mırıldanıyordu ve gelişmiş işitme duyusuna rağmen, söylediği tek kelimeyi bile anlayamıyordu.

Aniden tekrar ona döndü. Bileklerindeki güç daha da parladı ve kollarını altın iplik gibi sardı. "Burada ne yapıyorsun Luka?"

"Sana zaten söylemiştim. Endişelenmiştik," diye cevapladı, onu dikkatle izleyip zihinsel kalkanlarında bir çatlak bulmaya çalışarak. Oradaydı. Bir özlem kıvılcımı. Ne anlama geldiğinden tam olarak emin olmadığı için bekledi.

Theon, bu yönü için fazla sabırsızdı ve dürüst olmak gerekirse, bazen buna ihtiyacı oluyordu. Bazen gerçekten de birinin ona bakmasına ihtiyacı vardı. Bazen

düşünmemeye, aklını kaçırmaya ve ne yapması gerektiğinin söylenmesine ihtiyacı vardı. Üzerinde kafa yoracağı kararlar yoktu. Ama aynı zamanda kendi başına bir şeyler yapabileceğine güvenebileceği birine de ihtiyacı vardı. Doğru seçimleri yapabileceğine ve işleri yoluna koyabileceğine inanabileceği birine. Mesele şu ki, bu alan ve güven verildiğinde ne yapacağını bilemiyordu.

"Başka?" diye sordu. "Bu gece buraya gelmenin birkaç sebebi olduğunu söylemiştin. Gece mi?" Bunu sorarken uzun saçlarını tekrar çekti, bakışlarını penceresiz odada gezdirdi.

Bu, onun kendine zarar vermesini daha fazla izleyemeyerek öne doğru adım atmasına neden oldu. Yavaşça ellerine uzandı ve dokunduğu anda hareketsizleşti. Ejderhası ruhunda volta atıyor, derisinin altında kanatlarını oynatıyordu.

Parmaklarını saçlarından yavaşça çözerek, "Sana bir şey getirmeye geldim." dedi.

Gözleri kısıldı ve elleri iki yanına düşerken boğazını temizledi. "Ne oldu?"

Luka, kara alevlerin arasından, Lord Jove'un getirdiği hediyeği çıkardı. Hâlâ mükemmel bir şekilde paketlenmişti ve şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı.

Elini uzatıp kirpiklerinin altından ona baktı. "Açmadın mı?"

"Açmış gibi görünüyor muyum?"

"Hayır, ama yeterince yeteneklisin. Eminim bir hediyeği yeniden paketleyebilirsin," diye karşılık verdi, beyaz ambalajın üzerindeki altın fiyonkla oynarken.

"Theon'un sana Gündönümü hediyeleri var," dedi Luka. "Onları Arius Evi'nde tutuyoruz çünkü düşündük ki—"

"Ondan hiçbir şey istemiyorum," diye sözünü kesti, kanepeye doğru yürüyüp oturdu.

"Peki ya benim ve Axel'inkiler?"

"Axel nasıl?"

Şimdi Luka şaşkınlıkla gözlerini kırıştıırıyordu. Çenesini ovuşturarak, "Endişeli. Birçok şey hakkında," dedi.

"Sence vizyonlarım gerçek mi?"

Axel'den vizyonlarına nasıl geçtiklerini anlayamamıştı ama şöyle dedi: "Öyle görünüyor ama vizyonlar sadece vizyonlardır. Değişebilirler."

"Theon da aynı şeyi söyledi," diye mırıldandı.

"Cienna bir Kahin," diye yanıtladı Luka, kanepenin diğer ucuna oturarak. "Bu alanda biraz deneyimimiz var."

"Beni ona götürecekti. Sanırım zamanımız doldu," dedi hediyeı kenara koyarken. Dizlerini göğsüne çekip kollarını etrafına doladı. "Diğerlerinden daha fazla sahip olduğum bir vizyon var."

Yüzünü dikkatlice ifadesiz ve duygularını kontrol altında tuttu, ama içten içe onun bundan bahsetmesine epey şaşırmıştı. Yanlış nefes alırsa susacağından korkuyordu. Bu yüzden dirseğini kanepenin koluna dayadı, şakağını yumruğuna dayadı ve bekledi.

"Kat her zaman orada değildi. Tristyn de. Ama şimdi oradalar. Ve geçen sefer..." Sözleri yarıda kaldı ve adam, onun ayak parmaklarını kaneppe minderine doğru kıvrıp açmasını izledi.

"Geçen sefer neydi, Tessa?" diye sordu Luka sonunda.

Başını çevirdi, yanağını dizine yasladı. "Geçen sefer Axel orada değildi."

"Sence bu ne anlama geliyor?"

"Ben... Ben bilmiyorum. Vizyonları anlamıyorum. Ben..."

Sonra tekrar ayağa kalktı, birkaç adım ileri geri yürüdü.

"Onları geçene kadar anlamıyorum, bazıları ise sürekli değişiyor. Bazıları su altında. Bazıları gökyüzünde. Periler, melekler ve bir ejderha var."

"Bir ejderha mı?" diye araya girdi Luka, daha dik oturarak.

"Gökyüzündeki topraklar," diye mırıldandı, onu savuştururken.

"Tessa."

"Kafesler ve tasmalar."

"Tessa."

"Başlangıçlar ve bitişler. Işık ve karanlık. Kaos ve ölüm ve—"

"Tessa, dur," dedi sertçe.

Öyle de yaptı. O buyurgan tonunu kullandığında her zaman dinlerdi, ama bakışlarıyla karşılaştığında yüzündeki ifade, adamın birkaç uzun adımda ona doğru hareket etmesine neden oldu.

"Bunların hiçbirinin ne anlama geldiğini bilmiyorum," dedi, sesinde bir acı tonu vardı.

Luka onu göğsüne çekti ve saçlarını okşarken kaşları göğsüne düştü. "Bunu çözeceğiz, Tessa."

Başını ona doğru salladı. "Çözemiyoruz. Çözemiyoruz. Çok geç ve vizyonlar..." Başını geriye attı ve gözlerindeki ifade, fısıldarken elini çenesinde gezdirmesine neden oldu. "Sanırım deliriyorum."

"Değilsin, Tessa. Gücünü daha birkaç ay önce kazandın. Kimse senden bu kadar kısa sürede ustalaşmanı beklemiyor."

"Theon öyle yapıyor."

"Öyle değil," diye itiraz etti Luka. "Seni mesleğini öğrenmeye kimin zorladığını düşün. Özel dersler konusunda kim ısrar etti? O değildi, Tessa."

Birkaç saniye sessiz kaldıktan sonra kaskatı kesilerek ondan uzaklaştı. "Elbette onun tarafındasın. Sadakatin sonsuza dek orada olacak."

Luka hiçbir şey söylemedi çünkü haksız değildi. O, Theon'un Koruyucusu'ydu. Sargon soyu sonsuza dek Arius soyuna bağlıydı. Elbette o da Arius kanındandı, ama o da bir o kadar farklıydı. Theon ve Axel, Cressida'nın Nith mirasına rağmen, yalnızca Arius kanını güçlendirmek için yetiştirilmişlerdi.

Tessa onun etrafından dolaşıp masaya doğru yürüdü ve bir kraker alıp düşünceli bir şekilde çiğnedi. "Auryon'u Augury saldırısından beri gördün mü?"

"Hayır," diye sertçe cevapladı ve bu onu çok rahatsız etti. Kadın, onun Seyahat edebildiğini biliyordu ve bu bilgiyi nasıl edindiğini çok merak ediyordu.

Başını sallayıp bir kraker daha aldı. "Başka bir şey var mı?"

"Ne?"

"Buraya gelmenizin başka bir sebebi var mı?"

"Pek sayılmaz," dedi Luka, bakışlarını kaçırmadan.

"Theon'un raporunu beklediğinden eminim," dedi rahat bir tavırla.

"Muhtemelen öyledir."

"O zaman ona geri dönsen iyi olur," dedi alaycı bir gülümsemeyle.

Luka'nın hemen fark ettiği bir gülümseme.

Kollarını kavuşturarak, "Daha vaktim var." dedi.

"Neyin zamanı?"

"Senin için."

Dudaklarından inanmaz bir kahkaha yükseldi. "Bana iyilik yapmana gerek yok Luka Mors. Senin acımana ihtiyacım yok."

Kaşlarını çattı. "Bu acıma değil, Tessa."

"Hayır mı? Bana fazladan dakika vermen bana acıdığın için değil mi? Çünkü buna gerek yok," diye tersledi.

"Biliyorum," dedi sakince. "Kimsenin sana acımasına gerek yok. Seni ben eğittim. Ne kadar güçlü olduğunu biliyorum."

Dudaklarındaki alaycı ifade, adamın sözleriyle biraz soldu ve duraksadı. "Gitmen gerek."

"Neden?"

"Çünkü bunu istiyorum."

Ona doğru tek bir adım attı ve boğazının titrediğini gördü. Merak ve istek kırıntılarının kalkanlarından sıyrıldığını hissetti. Düşüncelerinde kendine küfrettiğini duydu.

"Eğer gerçekten istiyorsan ben gideyim," dedi bir an sonra.

"Öyle," diye çıkıştı.

"Peki. Gitmeden önce bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Ben mi... Hayır," dedi aceleyle. "Hediyeyi getirdiğin için teşekkür ederim. Benim için önemli."

Luka, "Bunun ne olduğunu bilmediğini söylediğini sanıyordum," dedi.

"Benim için önemli olduğunu ve Rordan'ı üzmeyeceğimi söyledim," diye cevapladı ve bir kraker daha aldı.

"Anlıyorum."

Mor-gri gözler ona bakıyordu ve o da bakışlarını ona dikmişti, ikisi de onun o bakışta yalan söylediğini kabul ediyordu.

"Bize kıydan ulaşabilirsin," dedi Luka, Seyahat'e hazırlanırken. "Hemen gelebileceğimize veya ne zaman tekrar gelebileceğime dair söz veremem. Ama seni hissedebiliyor, duyabiliyoruz." Hiçbir şey söylemedi. "Mücadeleye devam et, küçüğüm," dedi sonunda, nereye gitmek istediğini hayal ederken.

"Böyle mi olurdu?" diye sordu, havadaki bir yarıktan içeri adım atmadan önce adamın kalp atışını bir anlığına durdurarak.

"Ne?" diye sordu Luka.

Şimdi ona bakmayacaktı. Kendini masaya doğru kaldırdı, otururken ayaklarını sallıyor, krakerini ikiye bölüp kırıntılarını parmaklarının altında eziyordu. "Senin eşin ben olacaktım. Böyle mi olurdu?"

"Daha spesifik olmalısın Tessa," dedi Luka. "Ne gibi?"

"Sen. Ben. Bu. Bu gece gibi. Eğer hala geceyse. İstemediğini biliyorum ama..." Sözleri yarıda kesilirken omuz silkti.

Üç uzun adımda tam önündeydi. Hızla hareket edince, şaşkınlıkla geriye doğru sendeledi. Üzümler yere yuvarlandı ve tabaklar şangırdadı, ama adam bacaklarının arasından geçip çenesini başparmağı ve işaret parmağıyla kavradı. Gözleri ona dönünce dudaklarından bir inilti kaçtı.

"Luka, ne—"

"Benim eşim olsaydın, sana böyle hitap etmezdim," dedi ve gözleri yana kaydı. Ta ki, "Sana karım, partnerim, ışığım derdim. Eşimden başka her şey derdim," diyene kadar. Bakışlarını ona diktiğinde, yüzü hiçbir şey belli etmeden nefesinin kesildiğini duydu. "Ama nasıl olacağını sormuştun. Eğer benim için bunlar olsaydın, rahat bir gece nasıl olurdu?"

"Evet," diye onayladı nefes alırken, sesinde hafif bir titreme vardı.

"Gecelerimiz böyle geçmezdi," diye cevapladı ve bu sözler üzerine yüzünün hafifçe düştüğünü izledi. "Gecelerimiz yıldızların altında balkonlarda konuşarak ya da şöminenin önündeki kanepelerde Kaosfer maçı izleyerek geçerdi. Gecelerimiz siktiğimin meyvesi, peyniri ve krakerinden fazlası olurdu. Gecelerimiz, dikkati dağıtmak ve korumak için kullanılan dikenli sözler yerine yumuşak sözlerle geçerdi. Gecelerimiz, belirsizliğin telaşlı dokunuşları yerine samimi dokunuşlarla geçerdi. Gecelerimiz, parmaklarının saçlarını çekiştirmesi yerine ellerimin saçlarında olması olurdu. Gecelerimiz, her neyse işte, her şeyden başka her şey olurdu. Gecelerimiz, birbirimizi engelleyen zihinsel kalkanlar içermezdi ve eğer deneseydin, seni bu saçmalıktan dolayı azarlardım. Ama şu anda bunu yapamam, değil mi?"

Tekrar yutkundu, başını onun kavrayışında salladı.

"Gecelerimiz karanlık olurdu ama sen orayı severdin, çünkü senin ışığına senin karanlığa duyduğun kadar ihtiyaç duyduğumuzu anlardın."

"Karanlıktan nefret ediyorum," diye meydan okudu.

Dudakları bilmiş bir sırıtışla kıvrıldı. "Karanlıktan korkuyorsun çünkü onu arzuluyorsun, Tessa. Ondan nefret ediyorsun çünkü orada yalnız olduğunu düşünüyorsun ama gecelerin asla yalnız geçmeyecek. Bir daha asla. İşte böyle olurdu."

"Peki ya Theon?" diye sordu titrek bir nefesle.

"Ben de orada olurdum," dedi. "Çünkü içten içe bunun bir bağdan daha fazlası olduğunu bildiğini düşünüyorum. Her zaman öyleydi. Sadece ikiniz de ne yapacağınızı bilmiyorsunuz. İkiniz de anlamıyorsunuz. Hiçbirimiz hiçbir şey anlamıyoruz."

"Zaten çok geç," diye fısıldadı, sesi kelimelerle sertleşerek. "Kötü adamlar ve canavarlar mutlu sonlara ulaşmaz."

"Ah, küçüğüm, sen buna mı inanıyorsun?"

Çenesini sertçe çekti ve adam onu bıraktı.

"O zaman sen hiç de canavar değilsin, değil mi?"

Burun delikleri sinirle açıldı. "Peki neden?"

"Çünkü canavarlar yerleşmez, Tessa. Arkalarında kan izi bıraksalar bile, mutlu sonlarını yaşarlar," dedi Luka.

"Peki ya sen, Luka Mors?" diye alaycı bir şekilde sordu. "Sen nereye düşünüyorsun?"

"Bilmiyor musun?" diye sordu, eğilip kulağına fısıldayarak. "Ejderhalar canavarları yer."

Sonra ondan uzaklaştı, gözleri parlayıp bacaklarını birbirine bastırırken verdiği mücadeleyi izledi. Zihinsel kalkanları geri çekilmeden önce içindeki isteği, şaşkınlığı ve rahatsızlığı hissetti.

Ona sırtını döndü. Onu bir an daha izlerse, gitmeyecekti. Ya da daha kötüsü, bacaklarının arasına çekilip gecelerinin nasıl olacağını gösterecekti.

Ama haklıydı.

Bunların hiçbirisi için çok geçti.

"Luka mı?"

Kadının sesini duyunca durakladı, yüzünü tamamen ona doğru çevirdi ve bekledi.

"Güzel olurdu," dedi, sesinde hüzünlü bir ton belirterek. "Her şey farklı olabilseydi."

"Biliyorum, küçüğüm."

Sonra havadan bir adım attı.

AXEL

"İyi," dedi Luka, Theon'un şehir evindeki odasında belirdiği anda.

Theon son üç saattir odanın içinde volta atıyordu. Axel, Luka'nın seyahat edebilmesi meselesini hemen öğrenmişti ki, birden ortadan kayboldu. Bu, Theon'un ruh halini ve son zamanlarda ikisi arasındaki gerginliği açıklıyordu. Ama Axel, görünüşe göre üçünün arasındaki o lanet olası üçlü bağ hakkında bilgisiz bırakıldığı için daha çok üzgündü.

"Elbette iyi," dedi Axel, dirseklerini dizlerine dayamış, ellerini saçlarının arasına gömerek. "Ona ne yapacaklarını sanıyorsun? Dahası, canını acıtsalar bile hissederdin."

Tessa, Theon'un canını sıkacak şekilde aralarındaki bağı engelliyor olabilir ama eğer ona bir şey oluyorsa, bunu kesinlikle bilirlerdi.

Onun aksine.

Kat'in iyi olup olmadığını bilmeyen. Tristyn'den tek bir mesaj almıştı. Ya da en azından Tristyn olduğunu varsayıyordu. Bilinmeyen bir numaradan geliyordu ve tek söylediği "Yavru kedi güvende." idi.

"Ne dedi? Nerede? Yalnız mı?" diye sordu Theon, hâlâ volta atarak.

Çıplak ayaktı, ağabeyinin asla yapmadığı bir şeydi bu, ama Luka'nın dönmesini beklerken yavaş yavaş soyunmaya başlamıştı. Ceketini ve kravatı gelişigüzel bir şekilde bir

sandalyenin üzerine atılmıştı. Gömleği dışarıda ve düğmeleri         , açıkta duruyordu, ama her nedense, tamamen çıkarmak yerine kollarını dirseklerine kadar sıvamıştı.

Luka, "Söyledikleri gibi Pantheon'da. Tıpkı İşaretleme odaları gibi bir odada, sadece bir kat yukarıda. Ve evet, yalnız. Odasının dışında yarım düzine nöbetçi var. Yemeği vardı. Biraz yemiş gibi görünüyordu. Ben oraya vardığımda yatakta yatıyordu. Anlaşılan bugün biraz uyumuş."

Axel, Theon'u orada gördüğü her şeyi tam olarak anlatabilecek kadar iyi tanıdığı için ejderhaya hakkını vermek zorundaydı.

"Ne dedi?" diye tekrarladı Theon, h l  volta atıyordu.

"Theon, bir içki al, kardeşim," dedi Axel, arkasına yaslanıp ayak bileğini dizinin üzerine çaprazlayarak.

"İçki istemiyorum."

" yleyse bana bir tane al. Yerde delik açmaktan başka bir şey yap."

Theon ona dik dik baktı ama yine de içki sehpasına doğru yürüdü. En azından ellerini meşgul edecek bir şey bulmuştu. Theon'un bir içki doldurup hepsini bir dikişte bitirdikten sonra bir tane daha doldurup kendisine getirmesini izledi. Sonra kardeşi beklentiyle Luka'ya döndü.

Luka içkisini çoktan bitirmiş, boş bardakla oynarken, "Kafası karışık. Vizyonlarından biraz bahsetti. Ama... sakınleşmiş gibiydi, belki? Sanki bunu beklediğini biliyormuş gibi." dedi.

"Bunu beklediğini biliyor muydun?" diye tekrarladı Theon. "Sanki planlanmış gibi mi? Sanki Lord Jove ona bir şeyler anlatmış gibi? Ve bunları bizden saklamış gibi mi?"

"Belli ki ona bir şeyler anlatmış," diye mırıldandı Axel. "Sizin anlatmadığınız her şeyi anlattığını söyledi.   l  bağdan haberi var mı?"

"Evet," diye çıkıştı Theon.

"Demek ki bilmeyen tek kişi benmişim. Anladım."

"Böyle davranma," dedi Theon, volta atmaya devam ederek. "Seni korumak için sakladık. Tıpkı onun gibi."

"Çünkü bu çok işe yaradı."

Theon ona doğru döndü, ellerini iki yanında sıktı ve Luka'nın ayağa kalkıp aralarına girmesine neden oldu.

"Herkes bir nefes alsın," dedi Luka. "Hepimiz gerginiz. Hepimizin aklında bir şeyler var ve onun söylediği birkaç şeyi konuşmamız gerekiyor."

"Nasıl yani?" diye sordu Theon dişlerini sıkarak.

"Hayallerini. Anlamıyor ve dürüst olmak gerekirse, onu biraz çileden çıkarıyor," dedi Luka. "Ama sürekli bahsettiği birinden bahsediyordu."

Theon hareketsiz kaldı. "Ne dedi bu konuda?"

"Aynı vizyonu görüyor ama detaylar değişiyor." Luka döndü, bakışları Axel'a takıldı. "En son gördüğünde Kat oradaydı ama sen yoktun. Garip olduğunu, çünkü hep orada olduğunu söyledi."

Axel, adını duyunca öne doğru eğildi. "Ama Kat oradaydı? Sağlam ve sağlıklı mıydı? Güvende miydi?"

"Sanırım sormadım," dedi Luka. "Daha çok senin yokluğundan endişeleniyordum."

Kat'in o vizyonda olduğunu duyunca göğsünde bir şeyler gevşedi. Katya hayatta olduğu sürece kendisinin orada olmamasının pek de umurunda değildi.

"Görüntü hakkında başka bir şey söyledi mi?" diye sordu Theon.

"Sadece ilk çıktığında Tristyn ve Kat yoktu ama son versiyonlarda varlar," diye cevapladı Luka.

"Kara Yürek mi?" dedi Theon dehşetle. "Yine mi?"

"O kadar da kötü biri değil," diye araya girdi Axel.

"İstediği zaman yardımseverdir," diye mırıldandı Theon. "Bir şekilde işine yaradığında. Kat'e yaptığı yardımdan dolayı ona bir borcun olduğundan eminim."

Ah, evet. Axel, ağabeyinden bu konuda hoş bir nutuk çekmişti. Yemin veya yemin etmemiş olması önemli görünmüyordu. Theon, Axel'in artık Miras'a borçlu

olduğuna ikna olmuştu, ama Axel ona şimdi verdiği cevabın aynısını verdi.

"Öyleyse bedeli ne olursa olsun öderim."

Theon cebinden telefonunu çıkarıp ekrana baktı ve Tessa'nın arayacağını düşünerek, "Tessa'nın vizyonu bir gösterge ise, o borcu ödeme şansın olmayabilir. Babanın Katya'yı teslim etmediğin için seni hâlâ suçlamamış olması rahatsız edici," dedi.

Axel bunu bilmiyor muydu?

Çağrının geleceğini biliyordu. Ödünç alınmış bir zamanının olduğunu biliyordu.

"Peki bunu nasıl durduracağız?" diye sordu Luka.

Theon elini yüzünden aşağı doğru sildi. "Vizyonların nasıl olduğunu bilirsin Luka. Bazen onları durdurmaya çalışmak, gerçekleşmelerine neden olan şeydir. Cienna ve Cadılar'ın kadere müdahale etme konusunda bu kadar dikkatli olmalarının sebebi de bu."

Cadı'nın adını duyunca Axel cebinden aynayı çıkardı. Son Yeraltı yolculuklarından beri onunla iletişime geçmemişti, ama Theon, Tessa'yı ziyarete getirmek istediğini belirten bir mesaj göndermişti. Cienna muhtemelen duruşmanın nasıl sonuçlanacağını biliyordu ve onlara vakit ayırmaya zahmet etmemişti. Elbette Axel onu kendisi de bulabilirdi, ama ona emanet ettiği bilgiyi kötüye kullanmaya niyeti yoktu.

"Başka bir şey var mıydı?" diye sordu Theon

Luka, "Pek sayılmaz," demeden önce bir an cevabını tartmış gibi göründü.

"Pek sayılmaz, değil mi?" diye tekrarladı Theon. Bu gece tam bir papağan gibiydi. "Söylediği her şey işe yarayabilir."

"Söylediği hiçbir şey işe yaramadı," dedi Luka, ağzından dumanlar yükselirken, Axel'in anlamadığı bir öfke dalgası onu ele geçirdi. "Onun yanında kimin olduğu konusunda bu kadar endişelisin, oysa onu yalnız bırakanlardan endişe etmen gerekir."

Bu, Theon'un volta atmayı bırakmasına neden oldu. "Ne demek istiyorsun?"

"O Peri onunla bile değil," dedi Luka.

"Dex?" diye açıkladı Theon. "İyi."

"Hayır, iyi Theon değil. Onu hayatı boyunca izole ettiler," dedi Luka. "Yalnız kalmaktan nefret ediyor. Bu onu kafasına takıyor."

Axel, Theon'un bunu anlamaması üzerine son sözlerinde alaycı bir tavır takındı. Axel, onun kafasına takılıp kaldığını anlamıştı. Kontrol edemediğin bir şey tarafından tüketilmişti. Luka haklıydı. Tessa'yı izole etmek ona merhamet etmek değildi. Stratejik bir hamleydi.

"Bu, onun asla işlemeyi öğrenemediği duygular içinde oturup demlenmesine izin veriyor. Onları sürekli bastırıyor, ta ki onu kırana kadar. Onu yalnız bırakmak, anlamadığı bir güce kapılmasına neden oluyor," dedi Luka. Parlayan gözleri Theon'a doğru kalkarken, "Onu hayal kırıklığına uğrattık Theon. Anladın mı?" dedi.

Ama Theon çoktan başını sallamaya başlamıştı. "Hayır," dedi şiddetle. "Bunu hâlâ düzeltebiliriz. Ben hallederim—"

"Tanrı aşkına Theon," diye çıkıştı Axel ayağa kalkarken. "Kabul et. Kaybettik. Hiç şansımız olmadı. Hiç şansımız olduğunu sandığımız için hayalperest olan biziz. Onu bırakabilirdin. Bırakmadın. Bununla yaşayacaksın."

"Axel, bekle—"

Ama o çoktan odadan çıkıp merdivenlerden aşağı iniyordu. Bu kadar kitap kurdu biri için, ağabeyi tam bir aptaldı. Tessa'yı güvenli bir yere nasıl götüreceğini bulmak için haftalar harcamıştı. Mutlu ve bütün olabileceği bir yere. Bunun yerine, zamanını nihai hedeflerine ulaşmanın bir yolunu bulmaya çalışarak geçirdi. Tamam, tabii. Bunu Arius Krallığı'ndakilerin hayatlarını iyileştirmek ve Devram'ın tamamında potansiyel bir etki yaratabilmek için yapıyordu, ama ne pahasına?

Bazen istenmeyen iki sonuç arasında seçim yapmak gerekebilir, ama sonunda kendi maliyetlerinizin de aynı

derecede yüksek olduğunu göreceğinizi düşünüyorum.

Scarlett'in sözleri zihninden süzülüyordu. Buraya geleli daha birkaç hafta olmuştu ama o zamandan beri o kadar çok şey olmuştu ki, sanki yıllar geçmiş gibiydi. Nedense, kendisinden onlarca yıl daha yaşlıymış gibi, sadece yirmi dört yıllık bir ömrü olan birinin sahip olması gerekenden daha fazla deneyime sahipmiş gibi hissediyordu. Ama işte bu deneyim, onu kapıdan iterek odasına girmeye iten şeydi.

Lange ve Corbin kanepede donup kaldılar. Televizyonda Chaosphere maçını izlerken Lange'nin kolu Corbin'in omzuna dolanmıştı. Everflames ve Whirlwinds. Normalde umurunda olurdu.

Periler ayağa kalkmaya çalışıyordu. Sürükleniyorlardı ve Axel bu konuda biraz kötü hissediyordu. Tessa o odada uyumayı reddettiği için yukarıda kalıyorlardı. Sonra bugün Theon döndüğünde dışarı atıldılar, bu yüzden Axel'in odasına geldiler. Zaten Axel burada kalmayacaktı.

"Siz rahatlayın," dedi Axel kapıyı arkasından kapatırken. "Ben sadece birkaç şey alacağım."

"Yardımcı olabilir miyiz?" diye sordu Corbin, ellerini cebine sokmuştu.

"Kaçınılmazı nasıl durduracağını bilmiyorsan," diye mırıldandı Axel.

"Yani, eminim bununla ilgili bir kitap bulabilirim ya da Corbin bir şeyleri hack'leyerek halledebilir," dedi Lange, Corbin'in karnına dirseğiyle vurduğunda önce küçük bir kıkırdama, ardından da bir coşkuyla.

Bu, Axel'in susmasına neden oldu. "Az önce ne dedin?"

"Kahretsin, Lange," dedi Corbin, ağzını eliyle kapatırken sesi boğuk çıkıyordu.

"İkinizin hangi topraklardan geldiğini bana bir kez daha hatırlat," dedi Axel ve hemen ekledi, "Celeste'den önce."

Lange ensesini ovuşturuyordu, sonra aniden doğruldu; sanki kıpırdamamaları için eğitildiklerini hatırlamış gibiydi. "Corbin Anala'daydı, ben de Falein'deydim."

"Kat'le mi?" dedi Axel, onlara yaklaşıp.

"Evet, sanırım," diye yanıtladı Lange. "Onu pek görmüyordum. Genellikle arşivlere atanırdı. Birkaç akademisyen... onun arkadaşlığını tercih ederdi."

"Ama onu tanıyordun?"

"Arsalar çok büyük. Onu tanıyordum ama Celeste Malikanesi'ne gelene kadar hiç konuşmamıştım."

Axel, Corbin'e döndü. "Ya sen? Anala Malikanesi?"

"Evet" diye cevap verdi.

"Bu nasıl işe yaradı? Ateş büyüsü olmadan mı?" diye sordu Axel, komodinin yanına gidip yedek bir kulaklık alarak. Her zamanki kulaklığını yukarıda bırakmıştı ve bu gece oraya geri dönmeye hiç niyeti yoktu.

"Ateş Perileri'nin yanı sıra başka Periler de var," dedi Corbin, sesi ciddi ve saygılıydı.

"Elbette," dedi Axel. "Tüm teknoloji becerilerini orada mı öğrendin?" Hemen bir cevap alamayınca Axel ona döndü. "Zaten sana bunu kim öğretti?"

"Ben çoğunlukla kendi kendime öğrendim."

"Çoğunlukla," diye ifadesizce cevap verdi Axel. Corbin ona sadece baktığında, Peri'ye saygı duymak zorundaydı. Elbette, konuyu zorlayabilirdi ama gerçek şu ki, Axel şu anda pek umursamıyordu. Dikkatini Lange'e çevirerek, "Kat birkaç dili nasıl çevireceğini biliyordu, biliyor. Sen de yapabilir misin?" dedi.

Lange, "Bu bizim oradaki akademik çalışmalarımızın bir parçasıydı" diye yanıtladı.

"Yani önümüzdeki günlerde bir konuda yardımınıza ihtiyacım olursa...?"

"Yardımcı olmaktan mutluluk duyarım."

Axel, "Eminim öyle yapardın," diye mırıldanırken neşesiz bir kahkaha attı.

Hiçbir Fae, Miras'a yardım etmekten mutluluk duymuyordu.

"Oyunun tadını çıkarın," diye ekledi omzunun üzerinden odadan çıkıp Luka'nın odasına girerken. Kapıyı arkasından tekmeleyerek kapattı ve kendini kanepeye atmadan önce

sadece iç çamaşırlarıyla kaldı. Yatakta uyuması imkânsızdı. Geçen sefer Luka'nın battaniye ve yastık yuvasını karıştırması hakkında yeterince sızlandığını duymuştu. Herif Seyahat edebiliyordu. Neden her gece mağarasına gitmiyordu ki?

Muhtemelen Theon'dan ve onların süper özel Koruyucu bağından çok uzakta.

İç çekerek kulaklıklarını taktı ve küçük aynayla oynamadan önce bir çalma listesi açtı.

Onsuz geçen bir gün.

Çok korkunçtu.

Ama o güvende ve sağlamdı.

Telefonunu çıkarıp Tristyn'le mesajlaştı, ona ulaşımaya karar vermeye çalıştı. Sonra aynayı ve telefonu bir kenara fırlattı. Riske atamazdı. Ta ki babası Katya'yı kaybetmesine tepki verene kadar. Şu anda onun hakkında ne kadar az şey bilirse o kadar iyiydi.

Ani bir güç parıltısıyla, Cienna'nın Kat'e verdiği kitabı bir cep diyarından çıkardı. Tristyn onu alıp götürmeden önce ona vermeliydi, ama çok fazla şey oluyordu ve çok fazla adrenalin vardı. Bu şeyle hiçbir işe yaramıyordu, ama Lange onu çözmesine yardım edebilirse...

Ama artık ne aradığını bilmiyordu. Kaynak İşaretleri hakkında bilgi mi? Şimdi ne anlamı vardı? Neredeyse üç aydır araştırdıkları her şey artık tamamen anlamsızdı.

Yine de kitabı açtı, sayfaları yavaşça çevirdi. Klasik müzik ve kan arzusuyla birlikte ona eşlik eden tek şey buydu.

Ve kitap onun küçük bir parçasıydı.

Kulaklıkları kulaklarından çıkarılırken uyuyakaldığını fark etti. Sihri direnirken parmağına bir yüzük takıldığını fark etmesi olması gerekenden uzun sürdü. Gözleri aniden açıldı, karanlık odaya alışması çok uzun sürdü.

"Seni orospu çocuğu..."

Ama ciğerlerindeki hava zorla çekilmeden önce çıkarabildiği tek şey bu oldu.

Sonra dünya karardı.

AXEL

Peri kanının kokusu onu kendine getiren şeydi, kan arzusu onu kemiriyordu.

Gözlerini kırptırdı ve kendini taş bir odanın zemininde, üzerinde sadece iç çamaşırlarıyla buldu. Soğuktan titredi, olanların hatırası geri gelirken derin bir nefes aldı. Ayağa kalkmaya çalışırken, ellerinin zincirlerle değil, kalın sarmaşıklarla arkadan bağlı olduğunu fark etti.

Kahretsin.

Odayı tarayıp Eviana'yı ararken aklından geçen tek şey buydu. Onu, turkuaz gözleri ona odaklanmış bir şekilde yakınında dururken buldu. Bu da ancak şu anlama gelebilirdi:

"Sonunda uyandım," dedi babası yavaşça.

Axel, taş çıplak tenine sürtünerek elinden geldiğince kıvrandı. Babası bir sandalyede oturmuş, sıkılmış ve sabırsız görünüyordu.

"Peri kanının işe yarayacağını düşündüm. Bunun için teşekkür ederim, Eviana," diye ekledi babası.

Axel, Peri'ye dönüp baktığında, kolunun yukarı çekildiğini ve yere kan damladığını gördü. İlk seferde bunu nasıl kaçırdığından emin değildi.

Axel nerede olduğunu biliyordu. Babasının Arius Evi'nin bodrum katında bir odası vardı. Aslında her türlü eşyayı barındıran birkaç oda vardı, ama bu oda? Axel bu odayı çok

iyi tanıyordu. Kendini zihinsel olarak hazırlamaya başladığında bedeni titremeye başlamıştı bile; gölgeleri onu savunmaya hazırlanıyordu.

Ama pek de işe yarayacağı söylenemez.

Döndü, bacaklarını altına aldı, böylece en azından dizlerinin üzerinde doğrulabilecekti. Yüzük gitmişti. Tenindeki soğuk metali hissedemiyordu. Sonuçta, babasının gücünü tüketmesi gerekiyorsa, yüzüğü takamazdı.

Axel dizlerinin üzerinde doğrulmayı başardığında babası ayağa kalktı ve Arius Lordu ondan birkaç santim uzakta durduğunda başını geriye attı. Babasının gücü, boğazını saran kalın gölgelerden oluşan bir kırbaç gibi belirdi, onu öne doğru çekerken aynı zamanda dik tutuyordu.

"Sanırım buraya neden geldiğini biliyorsun," dedi babası ve bu bir soru değildi.

Axel hiçbir şey söylemedi. Sadece babasının bakışlarını kaçırmamaya devam etti.

"Julius ve Mansel'in şu anda neden üzgün olduklarını söyle bana," diye devam etti babası, gözlerine öyle bir karanlık doldu ki, siyah görünüyorlardı.

"Sanırım onlara sormalısın," diye yanıtladı Axel. Babası henüz doğrulamamışsa, bilgi vermemeyi uzun zaman önce öğrenmişti.

Yüzünde beliren soğuk gülümseme Axel'ı alarma geçirdi. Babası bu cevabı bekliyordu, bunu planlamıştı. Tıpkı o Ford denen herifin onu etkisiz hale getirmesini planladığı gibi. Peri'nin onu babasına teslim ettiğinden ve babasının da onları gölge gibi buraya getirdiğinden hiç şüphesi yoktu.

"Ne harika bir fikir," dedi Arius Lordu, Axel'ı büyüünün pençesinden kurtarıp odanın diğer tarafındaki kapıya doğru yavaşça yürüdü. Bir an sonra Julius ve Mansel içeri girdiler ve paniği kontrol altına almak için tüm gücünü kullanması gerekti. Kalbi o kadar hızlı atıyordu ki, kanının kulaklarında gümürlediğini duyabiliyordu.

Julius, iki danışmandan daha uzun boyluydu. Omuzlarına dökülen sarı saçları arkaya doğru bağlıydı. Uzun ve ince

olan soluk mavi gözleri ilgiyle Axel'e dikildi. Bir Reselda Mirası'ydı, ancak şifa tanrıçasının soyundan gelmesine rağmen, tam tersini yapmak için büyüsünü kullanıyordu. Gücü bir yaranın iyileşmesini engelleyebilirdi. Diğer yandan Mansel daha sağlamdı. Bir savaşçının yapısına sahip değildi, ancak üç parçalı kıyafetinin altında kasları vardı. Kestane rengi saçları kısa kesilmişti ve yosun yeşili gözleri odada geziniyor, önce Eviana'ya sonra ona dönüyordu. Axel'in annesinin uzaktan kuzeniydi ve bir Nith Mirası'ydı. Kanından gelen yaratıcılığı, acı vermenin yeni ve alışılmadık yollarını bulmak için kullanmayı tercih ediyordu.

Babası, oturduğu sandalyeye geri döndü ve rahatladı. Bacaklarını iki yana açarak şakağını yumruğuna dayadı. "Hadi oğlum. Kendin sor."

Babasına dik dik bakarak ağzını kapalı tuttu.

Ta ki ellerini bağlayan asma dallarından dikenler çıkana kadar.

"Kahretsin," diye tısladı Axel, kanının kollarından aşağı aktığını hissederek. Her şeyin yüzeyinde dikenler olmalıydı.

Elbette, bu yaralar daha da derinleşti ve Julius tarafından daha da geniş açıldı. Adamın elleri ceplerindeydi ve topuklarının üzerinde geriye doğru sallanıyordu; dudaklarının sadistçe kıvrılması Axel'a daha yeni başladıklarını söylüyordu.

"Babam bana üzgün olduğunu söyledi," diye dişlerini sıkarak konuştu Axel, gücü Julius'un büyüsüne karşı savaşıyor, daha fazla hasar vermesini engellemeye çalışıyordu.

Zaten rezervlerini tüketiyor.

"Kesinlikle," diye onayladı Julius.

"Nedenmiş?"

"Oldukça... endişeliyiz," diye yanıtladı Julius. "Theon'la yaşanan bu felaket oldukça endişe verici."

"Nedenini anlamıyorum," diye yanıtladı Axel. "Ona bağlı güçlü bir varlık var. Bizim krallığımız diğerinden daha iyi."

"Ama şu anda, ondan uzakta tutuluyor. Bunun halledileceğine dair bize güvence verilmişti ama gvenimizin sarsılması anlaşılabilir bir durum," dedi Julius sahte bir endişeyle.

"Ancak tüm bunların tek olumlu yanı, bir ateş perisinin edinilmiş olmasıydı," diye araya girdi Mansel. "Anala Krallığı, onları paylaşmama taleplerinde her zaman çok açgözlü olmuştur, ama özellikle Leydi Aithne bu konuda tam bir pislik. Burnunun dibinden bir tane çaldığında çok sevinmiştik. O zamandan beri öfkeden kuduruyor."

Axel, "Mahkeme duruşmalarında o kadar da zgn görünmüyordu" dedi.

"Evet, ama sen Akropolis'te Seçim Yılı'nın tadını çıkarırken, geri kalanımız normal hayatımıza devam ettik," dedi Mansel. "Kardeşinin eksiklikleri giderek daha endişe verici hale geliyor, bu yüzden onun yeni Kaynağı olacak ateş Perisi ile tanışmak istiyorduk. Ama o bize hiç ulaşamadı."

"Anladığım kadarıyla Pavil ve Metias onu sana teslim edeceklerdi. Ben değil," dedi Axel, dizlerinin etrafında kan birikmeye başladığını hissederek. "Sana hiç ulaşmadığını şimdi öğrendiğim için zgnm. Son aylarımı onu koruyarak geçirdim ve onu birkaç dakika içinde mi kaybettiler?"

Babasının karanlık kahkahası odada yankılandı. "Sen her zaman berbat bir yalancıydın. Theon herkesi bir saçmalığa ikna edebilir, ama sen? Hiçbir şeyi saklamayı başaramadın, değil mi?"

"Neyden bahsettiğini bilmiyorum," dedi Axel dişlerini gıcırdatarak.

Babası i çekti. "Bunun senin için zor olacağını hissetmiştim. Hep ylesindir zaten. Sorun şu ki, şu anda ne kendi gücümü ne de Kaynağımın gücünü feda edemem. Bu iş bittiğinde seni Yeraltına götürmem gerekecek ve bundan sonra zorlu bir ilişki olacağını tahmin ediyorum."

Mansel, Eviana'ya doğru ilerliyordu; parmakları kalçasında gezinirken arkasında hareket ediyordu. Sırtını kendine doğru çekerken eli karnına yayıldı ve çenesini omzuna yasladı. "Biliyorsun, bu kadınla Rabbimiz'in yeni Kaynağı olmadan önce de tanışmıştık. Hâlâ o günkü kadar güzel, itaatkâr ve uysal."

Yeni Kaynağı mı?

Axel, babasının başka bir Kaynağı olduğunu bilmiyordu. Her zaman Eviana olduğunu varsayıyordu. Onlara hiçbir zaman farklı bir şey söylenmemişti. Peki Theon biliyor muydu?

"Ama kardeşin şu anki Kaynağıyla tanışmamıza izin vermemeyi seçti," diye araya girdi Julius. Hâlâ olduğu yerden kıpırdamamıştı. "Ve belli ki, bu kötü gitti. Hepimiz, yakında Kaynak olacak olanla bu seferden önce tanışmamızın daha iyi olacağı konusunda hemfikir olduk."

"Benim bunlarla ne ilgim var?" diye sordu Axel. "Yine söylüyorum, Pavil ve Metias onu sana teslim edecekti. Ben değil."

"Evet, ama onu koruyan sendin," dedi Mansel, Axel'ın dikkatini tekrar üzerine çekerek. Eviana, ucu ölümcül bir tahta kazık yapmıştı ve Miras, bileklerindeki sarmaşıkları tekrar sıkılaştırırken kazığı ondan aldı.

Mansel ona doğru bir adım attığında gölgeleri belirdi. Axel onları tutamazdı. Bunu uzatacaklardı. Onu rezervlerini tüketmeye zorlayacaklardı. Bütün amaç buydu.

"Koruma çabaları sikişmeye yol açtı, ki bu anlaşılabilir bir şey," diye araya girdi babası. "Göze hoş görünüyor ve eminim ki amının da en az onun kadar baştan çıkarıcı olduğunu düşünüyorum."

Axel, babasının sözleri karşısında kaskatı kesildi, öfkesi tüm benliğini sardı ve göğsünden kısıp bir homurtu yükseldi. Gölgelele kalınlaşarak etrafında dönmeye başladı.

Babasının dudakları tiksintiyle kıvrıldı. "Bunu yapmaman konusunda seni uyardım ama gerçekten de her şeyi dramatik bir şekilde anlatman gerekiyordu."

"Abartılı mı olsun? Çünkü bu hasta heriflerin bunu hak etmeyen birine dokunmasını istemedim," diye çıkıştı Axel, öfke ve nefretle kendini tutamayarak.

Tessa her kontrolünü kaybettiğinde böyle mi hissediyordu? Umurunda değildi çünkü zaten olacaklar kaçınılmazdı.

Yanına aldığı tekme onu yere serdi, yüzü taşa çarptı. Acı, sonunda hareket eden Julius'un etrafında dönmesiyle daha da şiddetlendi. Mansel elindeki kazığı çevirirken, Julius'un etrafını sarması, acıyı daha da şiddetlendirdi. Anlaşılan bugün babasının pis işlerini yapacaklardı.

Axel sırtüstü yuvarlandı, başını yana çevirdi ve tahta kazık uyluğunu deldiği anda kan tükürdü. Julius acıyı daha da artırırken, kazık bükülüp çekilmeden önce Axel bir dizi küfür savurdu. Yarada kalan kıymıkları, sanki daha derine saplanan cam kırıklarıymış gibi hissedebiliyordu.

Tutunduğu her ne varsa, kontrolü kaybetmişti ve gölgeleri onu savunmak için yükselerek bir araya geldi. Geriye savrulurken Mansel'in homurtusunu duydu ama Julius oradaydı ve acıyı o kadar dayanılmaz hale getiriyordu ki Axel odaklanamıyordu. Başında bir yara olmalıydı çünkü ayağıyla öne doğru yuvarlanırken aniden gözlerine kan damladı. Sonra bir diz sırtına saplandı ve omurgasını kesen bir şey oldu. Tahta bir kazık değildi. Bu bir bıçaktı.

Büyüsünü daha hızlı tüketen bir taş bıçak.

Kimin daha çok çırpındığından emin değildi, kendisi mi yoksa gölgeleri mi, çünkü acılar birbirine karışmaya başladı. Yaraların acısı. Gücünün elinden alınmasının acısı. Boş güç kuyularının acısı. Her saniye artan bir özlemin acısı.

Sonra saçlarını kavrayan bir el, başını geriye doğru çekti ve babasının başında dikildiğini, gömleğinin paçalarını düzelttiğini gördü. "Nerede o, Axel?"

"Bilmiyorum," diye hırıltılı bir sesle konuştu, çenesinden aşağı kan damladığını hissederek, Tristyn'le iletişime geçmeyecek kadar akıllı davrandığı için tanrılara şükretti.

Mansel daha sert çekince babası alaycı bir tavırla sırttı, sırtına bastıran diz kaydı ve ön koluna odaklandı.

"Nerede o, Axel?" diye tekrarladı babası.

"Bilmiyorum," diye tükürdü tekrar. "Bilmediğimden emin oldum."

Babası doğruldu. "Ama onu nasıl bulacağını biliyorsun."

Axel başını salladı, hareketiyle birlikte kan damlaları etrafa sıçradı.

"O zaman bana ateş perisini kaybettiğini mi söylüyorsun? Doğru mu anladım?"

"Hiçbir şey kaybetmedim," diye alay etti, gölgeleri Julius'un gücüne karşı savaşırken ve aynı zamanda Mansel'i sırtından indirmeye çalışırken titremeye başlamıştı. "Onu kurtardım. Bundan. Senden. ..."

İşte o zaman, kemiği Mansel'in dizinin altında kırıldı ve Julius, vücudundaki her kemiğin aynı şeyi yaptığını hissettirirken, Mansel bağırdı. Görüşünde siyah noktalar dans etti ve boğazında safra yükseldi, kanın bakır tadıyla karıştı.

Babası yüzünü kavradı, gücü Axel'in gölgelerini sanki hiçbir şey yokmuş gibi savuşturdu. Artık yoklardı. Onu kurtarmaya çalışan karanlık sis parçacıklarından başka bir şey değillerdi.

Onu kurtarmanın bir yolu yoktu.

Artık değil.

Acı, bilincini kaybetmemesine yetecek kadar hafiflemişti. Julius'un hâlâ etrafında döndüğünü görebiliyordu ama artık ellerinde zincirler vardı.

Gücünün yenilenmesini engelleyecek zincirler.

"Son kez Axel. Ateş Perisi nerede?" diye sordu Arius Lordu, sesi ruhu kadar karanlıktı.

Ve Axel, yüzünde bir gülümsemeyle güldü, çünkü bu konuda kazanmıştı. Sonunda babasını bir konuda yenmişti ve eğer ödülü sonsuz bir acıysa, onun için buna katlanacaktı.

"Bunu komik mi buluyorsun?" diye sordu babası, Axel daha çok gülerken öfkesi açıkça artıyordu.

"Aklını kaçırmış," dedi Mansel, tutuşu biraz gevşeyerek.

"Henüz değil," dedi babası. "Ama yapacak. Eviana, buraya gel."

Peri belirdi ve Efendisi'nin çömeldiği yerin yanında dizlerinin üzerine çöktü. Tek kelime etmeden kolunu uzattı. Bir an sonra, babası bileğinden dirseğine kadar kolunu bir bıçakla kesti. Kan hemen fışkırdı ve Axel, kan kokusunu alınca tamamen hareketsiz kaldı.

Bir hırlamayla öne doğru sendeledi, vücudunun her bir parçası onu iyileştirebilecek, koruyabilecek, kurtarabilecek tek şeye odaklanmıştı.

Babası gülümsedi. "Bugün burada bir şey kazandığını düşünüyorsun, değil mi?"

Axel onu neredeyse hiç duymadı. Yüzünü babasının yüzüne çevirinceye kadar söylenenleri kavrayamadı.

"Onu burada göremiyorum. Ayaklarının dibinde kırılmış halde göremiyorum, o yüzden evet, kazandım," diye hırıltılı bir sesle söyledi Axel.

Babası Julius'a işaret etti, Julius da zincirlerle öne çıktı.

"Şüphe etme Axel, onu bulacağım. Ama bulana kadar, onu kurtardığın gibi sen de kurtarılabilirsin. Kimsenin seni bulamayacağı bir yerde saklanarak."

Bileğine bir kelepçe takıldı ve Axel, kırık kolu sarsılınca bir acı çığlığı daha attı. Yanağına atılan birkaç hafif tokat, Arius Lord'a tekrar odaklanmasına neden olurken dişlerinin arasından nefes almasını sağladı.

"Ve onu bulduğumda," diye devam etti babası, "onu sana getireceğim." Axel çoktan başını sallamaya başlamıştı ve babasının gülümsemesi giderek büyüyordu. "O kadar çok yerinden kanayacak ki, istediğini seçebileceksin."

"Ona dokunmadan önce kendimi öldürürüm," diye homurdandı Axel, diğer kelepçe bileğine takılırken. Ayak bileklerine bir kelepçe daha takıldı ve ardından hızla ayağa kalktı. Sendeledi, Julius'un sürekli olarak daha da

kötüleştirdiği uyluktaki bıçak yarası yüzünden dizleri hafifçe büküldü.

"Öldüreceğin tek kişi o olacak," diye alay etti babası. Babası etraflarını karanlık kaplamaya başlarken, muhtemelen Yeraltı'na doğru gölge gibi yürümeye hazırlanıyordu. "O zaman bana, ellerinde ve damarlarında onun kanı varken nasıl kazandığını anlatabilirsin."

"Onu asla bulamayacaksın," diye soludu.

Karanlık o kadar yoğunlaşmıştı ki artık hiçbir şey göremiyordu ama babasının sözlerini duyuyordu.

"O zaman seni kimse bulamaz. Çok geçmeden yedek bir varise ihtiyaç kalmayacak ve sonunda gerçek amacını gerçekleştirebileceksin."

TESSA

Tekrar yatakta uzanmış, Rordan'ın Gündönümü için verdiği kitabı karıştırıp bekliyordu.

Auryon'un isteği üzerine geri gönderdiği, onun için sakladığı kitap. Herkes, Augury saldırısından sonra bu mesajın Auryon'a gittiğini varsaymıştı.

Olmamıştı.

Bu odada yapacak başka hiçbir şey yoktu. Televizyon yoktu. Müzik yoktu. Sadece o ve düşünceleri, anlamadığı o lanet olası görüntüler ve bu kitap.

Tessa elini kaldırdı ve avucunda biriken ışığın minyatür bir fırtına gibi çıtırdamasını izledi. Sihrini yakalamıştı, diye düşündü. Herkes onu bu çağrıya kanmaması, onu kontrol edeceği konusunda uyarmıştı ama Tessa bunun doğru olduğunu düşünmüyordu. Gücü ona özgürlük sunuyordu. Işığın altında düşünmek zorunda değildi. Sadece var olabilirdi. Hisler, bağlar, ejderhalar veya zümrüt gözler hakkında endişelenmesine gerek yoktu. Hiçbiri hakkında endişelenmesine gerek yoktu.

Bir yanı Luka'nın tekrar odaya girmesini umuyordu. Burası çok sessizdi. Artık önemi olmayan şeylere takılıp kalmak çok kolaydı. Müzik listeleri ve donutlar. Koşu ve sıcak kahve. İki sıcak beden ve ona ihtiyacı olduğunu bile bilmediği şeyleri nasıl vereceğini bilen bir ağız ve parmaklar arasında uyanmak.

Zihinsel kalkanlarının ardında, sürekli bir çatlak aradığını hissedebiliyordu. Sürekli kapıyı çalıyor, içeri girmek için yalvarıyordu. Kalkanları yerinde tutmak artık onun doğasındaydı. Onlara hakim olmak onu tüketmişti ve artık onları kafasından ve duygularından çok az çabayla uzak tutabiliyordu. Ancak fiziksel varlığı konusunda yapabileceği hiçbir şey yoktu. Belki Theon'u ve bağı engelleyebilirdi, ama hepsinin sahip olduğu o lanet İzleme İşareti'ni engelleyemezdi. Onu nasıl etkisiz hale getireceğini bilmiyordu.

Yakında bunların hiçbir önemi kalmayacak zaten.

Aman Tanrım! Yalnız kalmak çok sessizdi. Luka gittiğinden beri kimseyle konuşmamış ya da görmemişti ve bunun artık onun hayatı olacağını anlasa da, onun diğer tarafta volta attığını hissettiğinde bir çatlak oluşmasına engel olamadı.

Nasıl bir şey? diye sordu tahvilin altına.

İkisinin de şok dalgasını hissetti ama zihninde yankılanan Theon'un sesiydi.

Tessa? Kahretsin. İyi misin?

Neden iyi olmayayım ki?

Ben sadece... Bilmiyorum. Seni göremiyorum, hissedemiyorum, duyamıyorum.

İyiyim, diye cevapladı. Kaybolup beni meşgul edecek bir sürü düşünce var.

Tessa...

Nasıl bir şey, diye tekrarladı. Asla yalnız olmamak mı? Her zaman yanında birinin olacağını bilmek mi?

Yalnız değilsin Tessa, dedi Luka'nın sesi.

Ne istiyorsun küçük fırtına? diye sordu Theon.

Bana verebileceğin hiçbir şey yok.

Uzaktan gelen bir gürültü onu doğrultup yataktan kaymasına neden oldu, kitap da yol kenarına düştü. Zemin çıplak ayaklarına serin geliyordu. O günün erken saatlerinde halıları toplayıp köşeye yığmıştı. Dokusunu beğenmemişti. Ona fazlasıyla çorapları hatırlatıyorlardı.

Parmaklarını çekerken duvara kenetlendi, ince siyah elbisesi ayak bileklerinde hışırdıyordu. Bol ve dökümlüydü, sırtı açıktı. Muhtemelen kış için fazla soğuktu ama üşümüyordu.

Artık pek bir şey hissetmiyordu. Kendine izin vermiyordu.

"Bunun üzerinde çalışıyorum Tessa," dedi Theon'un sesi. "Sana yemin ederim bunu düzelteceğim ve sonra kanıtlayacağım..."

Kimsenin benim için bir şeyi düzeltmesine ihtiyacım yok, diye homurdandı kefaleti indirirken.

Haklısın. Hayır. Yanlış anlaşıldı. Öyle demek istemedim.

Gitmem gerek. Onlar burada.

Kim var orada? Tessa, bekle. Bizi yine dışlama. Lütfen Tessa.

Kapının diğer tarafındaki kavganın çığlıklarını ve gürültüsünü duyunca kendi kendine gülümsedi. Birdenbire, onun yalvarışını duymaya olan takıntısını anladı. Lütfen demesini duymak. O kontrole sahip olmak.

Luka'nın cevabı, "Kim o, Tessa?" oldu.

Kim ya da ne? Önemli değil. Bu, sonların başlangıcı.

Bağ boyunca uzun bir sessizlik oldu ve zihinsel kalkanlarını tekrar kaldırmaya başladığında, ikisinde de panik hissetti.

Ne yapıyorsun Tessa? diye sordu Theon.

Tam da benden istediğin gibi, diye cevap verdi. En az senden korktukları kadar korktukları biri.

Sonra odanın kapısı gürültüyle açılıp duvara çarptığında onları dışarı attı. Kapıda, cübbeleri ve maskeleriyle bir avuç insan duruyordu. Onlara bakarken gücü alevlendi. İçlerinden biri cübbelerinin cebinden bantlar çıkardı.

"Bunları giymek işi... kolaylaştıracak," dedi kapüşonun altından sert bir ses. Tessa, onu duymasa bile erkek olduğunu tahmin ederdi. Uzun boylu ve iri yapılı adamın cüppesinin kumaşı göğsüne sıkıca sarılıydı ve ayaklarının

etrafında biriken buz, ona onun bir Anahita Mirası olduğunu söylüyordu.

"Kimin için daha kolay?" diye sordu Tessa, titreyen ellerini durdurmak için önünde kavuştururken başını yana eğerek.

"Giy bunları," diye ısrar etti adam, odaya temkinli bir adım atarak.

"Bunları bana kim takarsa ölecek," diye cevapladı sadece, büyüğü gergin ve vızıldıyordu, enerjisi tıpkı bir yıldırım düşmesinden hemen önce olduğu gibi havada çatırdıyordu.

"Yani direnecek misin?"

"Bunu söylemedim," dedi keskin bir gülümsemeye, bileklerini uzatarak. Altın iplikler kollarının etrafında dönüyor, yüklü enerji parmak uçlarında çıtırdıyordu.

"Hadi devam et," dedi bir diğer erkek figür.

"O zaman sen yap şunu," diye karşılık verdi ilki.

Başka bir figür kapıdan içeri girdi, aniden incelen hava Tessa'ya Sefarina Legacy olduğunu hatırlattı. İlerleyerek ilk erkeğin elindeki bantları kaptı. Bantları ona uzatarak, "Kendin takabilirsin," dedi.

"Bunu neden yapayım?" diye sordu Tessa.

"Ya bu ya da sen baygınken onları üzerine koyarız. Seçim senin," diye alay etti, ciğerlerindeki havayı çekiştirmesi bir tehdit gibiydi.

Elini uzattı, metale ilk dokunuşunda gücü tısladı. "Açıkçası, bunun için ölecek olan sen olacaksın."

"Bizimle konuşmamalısın bile," diye hırladı, bantları taktığında dirseğini morartacak kadar sert bir şekilde sıktı.

Koridorlarda gezdirilirken Pantheon sessizdi. Sayısız nöbetçinin nerede olduğunu merak etmemek elde değildi. Muhtemelen birkaç kat merdiven inerken, ana katın yanından geçip daha da aşağı inerken başka tarafa bakması iyi bir fikirdi. Bu, Pantheon arşivlerine giderken indiğinden daha fazla basamaktı. Muhtemelen onu nereye götürdükleri

konusunda endişelenmeliydi, ama bunun için yine tüm o hisleri kullanması gerekiyordu.

Bunun yerine parmak uçları taşların üzerinde kayarak kendi kendine mırıldandı, bu sefer onu nasıl öldürmeye çalışacaklarını merak ediyordu.

Taş bir odadan çekildi, geniş figür diğer tarafa doğru çekilerek ikisinin arasına sıkıştı. Bu oda, Ortaya Çıkış Töreni'nin gerçekleştiği geniş odayı anımsatıyordu. Mekana bakan balkonlar yoktu, ancak ortada bir sahne bulunan dairesel bir odaydı.

Bir sahne değil, bir sunak olduğunu fark etti.

Diğer tarafa geçtiklerinde onu başka bir kapıdan ittiler ve sonra ayakları yere saplanarak karanlığa gömüldü.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu.

Hiçbir şey göremiyordu ama ayaklarının altındaki nemli toprağı hissedebiliyor ve küflü havanın kokusunu alabiliyordu. Bir tür tünel. Yerin altında.

Hayır, hayır, hayır.

Tessa? Neler oluyor? diye sordu Theon, sesi Tessa'nın kafasının içinde çılgınca yankılanırken.

Siktir et. Kalkanlarını.

Ve nefes alamıyordu.

"Hareket etmeye devam et," dedi sert ses, kolunu sertçe çekerek ve onun sendelemesine neden olarak öne doğru düşmesine neden oldu.

Burası çok karanlık.

Sihri kullan küçük fırtına.

Yapamam. Gruplar.

Luka'nın sesi yankılanırken Theon'un öfkesini hissetti. Bir adım önde ol, Tessa. Bunu bizim için yapabilir misin? Gözlerini kapat. Düşünme ve sadece ilerlemeye devam et.

Bir adım öndeydi. Bunu başarabilirdi.

Bu insanların hepsini öldüreceğim.

Bir sonraki adıma ve sonra bir sonrakine odaklanırken düşündüğü şey buydu.

Luka, başda bir şeyler hissettiği belli olan Luka, "İşte bizim kızımız," diye ikna etmeye çalıştı.

O olamazdı.

Artık değil.

şimdi değil.

Tessa, 'artık değil' derken neyi kastediyorsun? diye sordu Theon.

Bu kahrolası bağ.

Kollarını kaldırmaya çalıştı, ellerini saçlarının arasından geçirmek istiyordu ama pazularını kavrayan eller daha da sıkılaştı.

Sağ.

Yeraltı.

Karanlıkta.

Çaresiz ve yalnızlar ve katliama sürükleniyorlar.

Ancak zemin yukarı doğru eğimliydi ve birkaç dakika sonra temiz havayı içine çekip batan güneşe karşı gözlerini kırpıştırıyordu. Saatin kaç olduğunu bilmiyordu. Anlaşılan akşamın erken saatleriydi.

Etrafına bakınırken durdu, iki erkek onu bırakıp geri kalan cüppeli Augury yelerine katılmak üzere uzaklaştılar.

Bir tür açık hava amfitiyatrosunda duruyorlardı; oturma sıraları alanın yarısına kadar uzanıyordu. Omzunun üzerinden baktığında, çıktıkları kapının bir tepenin yamacına yerleştirildiğini gördü. Uzaktan, muhtemelen Wynfell Nehri'nin ağlayan su sesini duyabiliyordu. Bulutlu gökyüzü, yere değdikleri anda eriyen iri, kabarık kar taneleriyle yere serpiştiriyordu. Ayak parmaklarını nemli toprağa bastırdı ve yumuşak karın çıplak teninde suya dönüştüğünü hissetti.

Gece yarısı girdabının yarattığı dalga, birkaç adım geriye sendelemesine neden oldu. Gözleri kocaman açılmış bir şekilde, derinliklerinden bir erkek ve ardından bir kadın ıktı. Diğerleri gibi o da cübbe giymişti ama maskesi yoktu, Kaynağı bir adım gerisindeydi.

Maskeli üyeler eğilmek veya diz çökmek için hiçbir harekette bulunmadılar. Karşısındaki erkek, ela gözleri onun gözlerine kilitlendiğinde, bu sefer umursamıyor gibiydi.

Arius Lordu.

"Umarım sizi çok bekletmedim," dedi Valter, ceketinin kollarını her zaman yaptığı gibi düzelterek. "Son randevum beklediğimden biraz daha uzun sürdü."

Tessa ne diyeceğini bilemeyerek gözlerini kırptırdı. Onun burada olmasını beklemiyordu. Onu bu geceye hazırlayan vizyonda bu yoktu.

Panik kabardı. Bu bantları takmıştı. Kendini savunmasız bırakmıştı. Yine bir karmaşa yaratmıştı ve...

"Geleceğe dair o küçük bakış açılarını göz ardı etmek zorundaydık," dedi Valter, dikkatini tekrar ona çekerek. Theon'un bunları, Cadı mirasını bildiğini bilmiyordu. Theon duruşmada bu bilgiyi açıklamamıştı ama elbette babasına söylemişti. Ona bir raporda söylemiş olmalıydı. Valter muhtemelen ondan çok önce biliyordu.

"İşlerin böyle olmaması gerekiyordu," diye devam etti, ellerini arkasında kavuşturmuş, topuklarının üzerinde geriye doğru sallanıyordu; bu, onun iki oğlunun da defalarca yaptığı bir hareketti.

"Peki, bunların nasıl olması gerekiyordu?" diye sordu Tessa, çenesini kaldırıp bakışlarını onun gözlerine dikerek.

"Birincisi, asla varisime bağlı olmaman gerekiyordu," diye alay etti. "Ama bana seni kaybettiğimiz söylenmişti, oysa durum hiç de öyle değildi. En azından tamamen değil."

"Ne?" diye sordu Tessa, bu yeni bilgi karşısında başını yana eğerek. Theon'dan, Rahibe Cordelia'dan, Rordan'dan birçok şey öğrenmişti ama bu konu hakkında hiçbir şey öğrenmemişti. "Bu ne anlama geliyor?"

Dudaklarında acımasız bir gülümseme belirdi. "Bu kadar aptalca güvenmek ne kadar da masum."

"Kimseye güvenmiyorum," diye çıkıştı. "Sana değil. Lord Jove'a değil. Ve kesinlikle lanet olası oğluna değil."

Gülümsemesi soldu ve alaycı bir şekilde "Seni hizaya getirebilseydi her şey çok farklı olurdu ama bunu bile beceremedi, değil mi?" dedi.

Gülümseme sırası ondaydı. "Meğer tasma sevmiyormuşum," diye karşılık verdi.

Bir anda, Theon'un bazen yaptığı kadar hızlı hareket ederek tam önündeydi. Eli boğazındaydı ve bu, Theon'un ona sık sık yaptığı gibi sıkı bir uyarı tutuşu değildi. Valter'in parmakları sıkılıyor, etine saplanıyor ve nefes almasını engelliyordu.

"Senin için planladığım şeyler," dedi alçak ve sert bir sesle. "Keşke içindeki vahşiliği yok edebilseydi. Achaz kanının Arius Krallığı'na bağlı olduğunu düşün."

Kadının gözleri, adamın itirafı karşısında büyüdü ve elleri bileğini kavrayıp onu gevşetmeye çalıştı.

"Theon sana söylemedi, değil mi?" dedi Valter, gözleri onunkileri tarayarak. Daha da yaklaştı, fısıldayarak söylediği sözler, tüm vücudunun tiksintiyle titremesine neden oldu. "Anne tarafından soyunu o çözdü, Tessa. Haftalar önce her şeyi çözdü."

"Hayır," diye soludu, ondan gelen bir ihanetin acısını bile hissetmiyordu.

"Ah, evet," dedi, onu daha iyi görebilmek için geriye yaslanırken, tutuşu kızın bir nefesi yutmasına yetecek kadar gevşedi ve sonra tekrar sıktı. "Sanırım baba soyunu da çözmüş. Birçok alanda zayıf olabilir ama zekâ bunlardan biri değil. Elbette, aptal oğlum senin soyunun tamamını kimseye söylemedi. Bana değil. Velisine değil. Belli ki sana değil. Topladığı bilgileri her zaman çok korur. Sırları saklar." Valter omuz silkti. "Onu suçladığımı söyleyemem. Hepimiz saklarız. Bu dünyada ilerlememizin yolu bu. Sırlar ve ihanetler. Eğer bu bilgiyi kişisel çıkarı için saklamak yerine sana bağlandığı için saklamıyor olmasaydı, ona iyi öğrettiğimi söylerdim."

Kar şimdi daha da sert yağmaya başlamıştı ve yavaşça düşmüyordu. Bunlar, yere çarptığında parçalanan, sert,

donmuş yağmur parçacıklarıydı. Valter, onu kendine doğru çekerken, göğsünü önüne bastırırken hiç etkilenmiş gibi görünmüyordu.

"Bunu bana bıraksaydı her şey yoluna girecekti ama senin için savaşmakta ısrar etti," diye devam etti Valter. "Geri adım atmayı reddetti. Kendi sırlarımı ifşa etmeden onu nasıl ikna edebilirdim ki?"

Sonra başını çevirmeye zorladı ve etraflarındaki siyah cüppeli figürleri incelerken derin bir nefes daha almasına izin verdi. Valter'in ortaya çıkışı onu o kadar şaşırtmıştı ki, yalnız olmadıklarını unutmuştu. Theon, yanında olmadan onu hiç bırakmamıştı. Bir kez bile.

Dudakları yine kulağına gitti ve yumuşak bir sesle konuştu. "Senin ortaya çıktığın gece, kim olduğunu anladığımızda onu meşgul etmek zorunda kaldığımı nasıl açıklayacaktım? Rordan'a her şeyi doğrulaması için zaman vermem gerektiğini mi? Ya da en azından öyle düşünmüştüm."

İtirafı karşısında bacakları titriyordu. Bunca zamandır Lord Jove ile çalışıyordu. Başını iki yana sallayarak boğazındaki tutuşunu tekrar gevşetmesini sağlamaya çalıştı. Şaşırtıcı bir şekilde, adamın parmakları hafifçe gevşedi.

"Yüzyıllardır gelip Vahiy Kararnamesi'nin kehanetlerini yerine getirmeni bekliyorduk. Hissettik, biliyorsun. Bu dünyaya geldiğin gün. Burada görüldüğün an tüm âlem titredi. Hepimiz titredik."

"Kim bunlar?" diye sordu.

"Hepimiz. Hükümdar aileler. Augury. Hatta sıradan Miras ve Periler bile. Onlar bunun ne anlama geldiğinin farkında değillerdi."

"Peki bu ne anlama geliyordu?"

Kulağına doğru gülümsediğini hissetti. "O Kaos buradaydı. Kaos her zaman denge bozulduğunda gelir."

Daha sonra onu bırakıp itti ve o da kaygan zeminde neredeyse kayarak düştü.

"Elbette, diyarın bir köşesinde saklanarak seni kendim arayamazdım. Başkaları şüphelenirdi. Ama Rordan seni bulacağına dair bana güvence verdi. Theon seni Seçtiğindeki şaşkınlığımı bir düşün," dedi Valter, yavaşça etrafında dönerken. "Aptal değilim. Rordan'ın kendi planları olduğunu biliyordum. Sonuçta, Augury'den beş yıl önce ayrıldı. O zaman seni bulduğunu ve benden sakladığını biliyordum ama çok dikkatliydi. Seni asla ziyaret etmedi. Nerede olduğunu asla söylemedi."

"Ne demek beni buldu?" diye sordu Tessa, saçları yüzüne dolanmaya başlamıştı.

"Bana bunu mu soruyorsun?" diye sordu Valter, adımları duraksayarak. "Sana Augury'den ayrıldığını söylüyorum ve sen bana bunu mu soruyorsun?"

"Bunun hepsini biliyorum," diye karşılık verdi, bileklerini ovuştururken, bantlar tenine gittikçe daha da soğuyordu. "İkinizin birlikte bu küçük örgütü nasıl kurduğunuzu biliyorum. Onun nasıl gittiğini ve ilk Mahkeme duruşmasından beri beni nasıl öldürmeye çalıştığınızı biliyorum."

Valter'in yüz ifadesindeki şok dalgasını görebiliyordu. Ağzının nasıl açık kaldığını. Bir adım geri çekildiğini. Ona nasıl baktığını.

Ve o da ona gülümsedi.

"Bunu yaptı," dedi Valter, yüzü bembeyaz kesilerek. "O piç kurusu bunun bedelinin ne olacağını biliyordu ve yine de diyara savaş getiriyor. Hâlâ buraya yıkım getiriyor."

Başını eğdi. "Buraya savaş getirmiyor. Ben savaşı bitirmek için buradayım."

Valter, dönen siyah bir patlamadan iki karanlık bıçak çekerken, başka bir açıklamaya gerek olmadığı belliydi. Bu bantları takmak ne kadar da aptalcaydı. Vizyonları onu yanıltmıştı. Bunun henüz olmaması gerekiyordu. Bunu dün gece rüyalarında görmüştü. Geleceklerini biliyordu. Arius Lordu bir şekilde onları atlatmıştı ve şimdi kendi yarattığı bir karmaşanın içindeydi.

Pervasız.

Dürtüsel.

Çok fazla uğraş.

O, bu tür şeyler olamazdı. Şimdi olmazdı. Bir amacı vardı ve tanrılar, eğer bunu mahvederse, Rahibe Cordelia'nın başından beri haklı olduğunu kanıtlamış olacaktı.

Ama Augury ona doğru yaklaşıyordu. Kimisi kara bıçaklar, kimisi sıradan hançerler ve kılıçlar taşıyordu. Eviana onu etkisiz hale getirmeye ve yerinde tutmaya başlarken, sarmaşıklar etrafını sarmıştı.

"Bekle!" diye bağırdı Tessa, panikle. "Anlamıyorsun. Sen —"

Uluma sesi havada yankılandı ve Valter bu sese küfretti.

"Çabuk, Eviana," diye emretti ve Tessa öyle güçlü bir şekilde yere düştü ki, başının arkası kulaklarını çınlatan ve görüşünü bulanıklaştıran bir şaplakla sarsıldı. Çıplak sırtına yapışan kar ve çamuru hissedebiliyordu ve bir daha asla böyle olmayacağına yemin ederken yine çaresizce hiçbir şey yapamıyordu.

Sarmaşıklar onu yerinde tutuyordu, uzuvları uzanmıştı. Valter, Theon'a çok benzeyerek başında dikilirken, karşı koyamadı. Koyu saçlar. Aynı yapı ve çene hattı. Nefretle dolu ela gözleri olmasa, hançeri kaldıran Theon olduğuna yemin edebilirdi.

Onlara veda etmeyi düşündü. Özlenecekmiş gibi davranmak için kalkanlarını yeterince indirdi, ama sonunda kalkanlarını yerinde bıraktı. Gözlerini sımsıkı kapattı, gök gürültüsü gürlerken ve yağmur taneleri daha sert düşüp tenini keserken köşelerinden öfke gözyaşları sızıyordu. Çığlık attı. Gökyüzüne, yıldızlara ve alemlere karşı kırık bir öfke ve meydan okuma sesi.

İşte o zaman yerin ayaklarının altında sallandığını fark etti.

Şaşkın çığlıklar ve şaşkınlık çığlıkları duyuldu ve gözlerini açtığı anda Augury üyelerinin kendisinden

uzaklaştığını gördü. Bir ışık parlaması, başını bir çatlağın oluştuğu tarafa doğru çevirmesine neden oldu. Diğer tarafa döndüğünde başka bir çatlak buldu.

"Eviana, dur!" diye hırladı Valter, ama Kaynağı onu Tessa'dan geriye itiyor, uzaklaştırıyordu.

Tessa, onu korumaya çalıştığını fark etti.

"Gitmemiz gerek, Lordum," diye yalvardı, koluna yapışarak.

"Bunu bitirene kadar olmaz," diye çıkıştı ve onu üzerinden itti.

Ancak Efendisini güvende tutma konusundaki çaresizliği, dikkatinin dağılmasına neden olmuştu ve Tessa, kollarını yerinde tutan sarmaşıklardan kurtulmayı başardı. Ayağa kalktı ve ayak bileklerindeki bağları koparmak için uzandı, ta ki neler olduğunu anlayana kadar.

Etrafında mükemmel bir daire şeklinde bir çatlak oluşuyordu. Çatlaktan ışık yükseliyordu ve Augury üyelerinin çoğu geri çekiliyordu. Ama bazıları, batan güneşin altında parlayan altın rengi sisle saniyeler içinde genişleyen çatlağın bu tarafında sıkışıp kalmıştı.

Korku vardı ama neredeyse yarı saydam figürlerin yerden yukarı ve dışarı sürünerek çıkışını son izlediğinde yaşadığı panik yoktu. Sürünmekten çok, birbiri ardına süzülüyorlardı. Bahçelerde belirenlerden çok daha fazlaydılar. Yerden birkaç santim yüksekte süzülüyorlardı, hepsi birbirinin aynısıydı. Soluk tenliydi. Uzun ve zayıftılar, keskin ve köşeli yüz hatları vardı. Yağan kar kadar beyaz kısa saçları vardı.

Öndeki üçü aynı anda başlarını geriye attı, sanki havayı kokluyor gibiydiler. Biri Arius Lord'a dönerken, ikisi ona doğru döndü. Biri öne çıktı ve adam altın kılıcı yoktan var edip başının üzerine kaldırdığında, Tessa'ya doğru ilerlerken, kılıcı indirirken dehşet dolu bir çığlık attı.

Sadece ayak bileğindeki sarmaşıkları kesmek için.

Şaşkınlık içinde, diğer tarafa da aynısını yaptığını, geri çekilip başını eğerek diğerinin öne doğru adım atmasını

izledi.

"Ölümün kanı, ama aynı zamanda yaşamın kanı," dedi, sesi doğaüstüydü. Boğuk, buz gibi ve sanki büyülenmiş gibi kemiklerine yapışan bir fısıltıydı. "Onun vasiyetine, dolayısıyla senin vasiyetine hizmet ediyoruz."

TESSA

"Neyi?" diye sordu Tessa, hâlâ lanet olası yerde oturuyordu.

"Siz aradınız, biz açtık," diye cevapladı, yaklaşarak. Bir elini kaldırdı ve Tessa, buz gibi parmakların ona tam olarak değmediğini ama bir şekilde üzerlerinde kan lekesi olduğunu görünce irkildi. Elini uzatıp saçlarını okşadığında, onların da kırmızıya boyandığını gördü. Kar ve çamurdan ıslandığını sanmıştı ama kafasını kanayacak kadar sert çarpmış olmalıydı.

Varlık etrafında süzülerek yaklaştı ve kulağına konuştu. "Öfke Kızı ve Başlangıçların Kanı, tehdit edildin. Bu tehdide karşılık olarak bizi çağırdın."

Kimse hareket etmiyordu, sanki Augury üyeleri oldukları yerde donup kalmış, izliyor ve bekliyorlardı. Valter bile hareketsizdi, önünde Eviana vardı.

Bir tarafta beyaz, yarı saydam figürler, diğer tarafta siyah cübbeli insanlar.

Beyaz ve siyah.

Aydınlık ve karanlık.

"Seni savunmaya geldik. Onu savunmaya," diye devam etti varlık. Adamın parmaklarını tekrar saçlarının arasından geçirdiğini hissettiğinde saçları uçuşuyordu. "Emriniz üzerine yapacağız."

"Ne yapacağım?" diye sordu, sesi nefes nefese ve dengesizdi.

Önünden süzülerek geçti, uzanıp tek parmağını kalbinin üzerindeki İşaret'in üzerinde gezdirdi. Parlayan beyaz gözlere baktı. Gözbebekleri yoktu, sadece hafif bir ışık vardı.

Aynı ışığı emretti.

"Seni savunacağım. Seni koruyacağım. Senin için savaşacağım," dedi.

Sonra sırtında bir tane daha belirdi. Buz gibi aurasını çıplak teninde hissedebiliyordu. "Seni kilitlemek, kafese kapatmak, kullanmak istiyorlar. Seni ve tüm benliğini yok etmek istiyorlar. Buna izin veremeyiz. Hizmet edebilir miyiz?"

Onlar...ondan izin mi istiyorlardı?

Onu korumak için buradaydılar. Onun için savaşacaklardı. O çağırmıştı ve onlar da cevap vermişti.

Ve haklıydılar.

Onu bu bantları takmaya zorlamışlardı. Onu defalarca karanlığa kilitlemişlerdi. Onu öldürmek, bir mesaj olarak kullanmak istiyorlardı. Gücünü ellerinden almak, onu dize getirmek istiyorlardı.

Onu masanın altına itin.

Onu şarap mahzenlerine kilitleyin.

Ona sürekli yalan söyle ve ondan bir şeyler sakla.

Onu kendini savunabilecek kadar eğitin, ama yine de ona bağımlı kalmasını sağlayın.

Bu gece bunu kanıtlamamış mıydı? Hâlâ onları istiyordu. Hâlâ onu istiyordu. Ölüm onu tekrar yakalamadan hemen önce hâlâ onları düşünüyordu.

Theon ölümdür.

Dengeyi bozan sonlar.

Her zaman yok etmesi gereken kişi.

Ve eğer kaderin çağrısına cevap verecekse, onları düşünmemeliydi. Her zaman olması gerekeni kucaklamalıydı.

Çok dürtüsel.

Çok pervasız.

Çok vahşi.

Yanındaki varlıklar onun değişimini hissetmiş gibiydiler, mükemmel ağızlarında kötücül gülümsemeler belirdi.

Hiçbir şey söylenmedi. Hiçbir emir vermedi ve varlıklar birbirlerine tek kelime etmediler. Ama tek vücut halinde alçaldılar. Hepsi havadan kılıçlarını çekip ileri doğru süzülerek Augury üyelerine doğru yöneldiler.

Augury'nin onu yakalamaya geldiği gibi. Onu tuzağa düşürerek. Diz çöktürerek.

Ve çığlık attılar.

Varlıklara karşı savaşmak mümkün değildi. Augury'nin silahları, sanki sis bulutlarından başka bir şey değilmiş gibi, onları delip geçiyordu. Oysa varlıkların altın kılıçları son derece gerçektir. Kan, yağın donmuş yağmurla karışarak her şeyi kırmızıya boyadı.

Tessa, etrafındaki her şeyi yutan ölüm arasında hareket ederken kendini hiç bu kadar özgür hissetmemişti. Kimse ona dokunmadı. Kimse onu almaya gelmedi, hayatta kalmaya çalışmakla meşguldü.

Ve gülümsedi.

Tanıdığı bir ses, Augury üyesinin cübbesine takılıp yere düşmesiyle başını çevirmesine neden oldu. Bir varlık, kılıcını kaldırmış bir şekilde ona doğru süzüldü.

"Bekle!" diye seslendi Tessa.

Varlık hemen hareketsizleşti, başını ona doğru çevirdi ve bıçağı hâlâ havada tutuyordu.

"Efendim?"

Lütfum mu?

Bu onu duraklattı. Kendisine daha önce hiç böyle hitap edilmemişti.

Hızla toparlanıp, Miras'ın yüzündeki maskeyi ayağıyla tekmeledi. Gücünün rüzgârda savrulduğunu hissetti, ama bolca kullanmış olmalıydı çünkü maske ona neredeyse hiç dokunmamıştı. Ya da belki de yanındaki varlık oydu? Erkeğin gözleri ona dikildiğinde, içlerinde bir rahatlama ifadesi belirince pek umursamadı.

"Tanrıya şükür," dedi, elini yüzünün üzerinden aşağı doğru kaydırarak kir ve kan lekesi bıraktı.

"Bu dünyayı umursamayan tanrılara neden şükrediyorsun?" diye sordu Tessa merakla. "Seni kurtarmayacaklar."

"Ben... Ben..." diye kekeledi, panik yeniden ortaya çıkmıştı.

Tessa bileklerini kaldırdı. "Bunları takmaya beni zorlayan sendin, değil mi?"

Şimdi gözleri kocaman açılmıştı, çılgınca ondan uzaklaşmaya çalışıyordu, geriye doğru sürünüyordu.

"Bunun için öleceğini açıkça belirttim," dedi alaycı bir iç çekişle.

Elini varlığa uzattı, işe yarayıp yaramayacağından bile emin değildi ama adam altın kılıcı eline tutuşturdu. Parmakları kabzanın etrafına dolandı. Daha önce hiç kılıç tutmamıştı. Luka ona böyle bir şey kullanmayı hiç öğretmemişti. Ama keskin ucu deriyi, dokuyu ve kası deldiği sürece işini yapacağından ve kılıcı kesinlikle bir sandığa saplayabileceğinden oldukça emindi.

"Sizin tarafınızda herhangi bir yanlış anlaşılma olmaması için," dedi, varlık onunla birlikte hareket ederken ona yaklaşıp. "Yine de seni öldüreceğim ve bunun için gücüme ihtiyacım yok. Muhtemelen daha tatmin edici olsa da, sanırım bir bıçak da iş görür."

"Hayır! Bekle! Bunu istememiştim—"

Dilini şaklattı. "Şşşş. Öteki Dünya'ya geçerken yalan söyleme. Bana merhamet göstermezdin ve açıkçası Miras da merhameti hak etmiyor."

Ve adam cevap veremedi, altın kılıcı boğazına sapladı ve aşağı doğru çekti. Bu bıçağın ne tür bir bıçak olduğunu bilmiyordu ama kalbine saplayıp daha derine sapladığında kolayca kesebilecek kadar keskindi.

Roan ve Niyah ortaya çıkıp kavgaya atlayıp çağırdığı varlıklardan kaçmayı başaran Augury üyelerini alt etmeden hemen önce tekrar uluma sesleri duyuldu.

Onun.

Auryon da aynısını söylemişti.

Kurtlar onundu.

Onun için savaşmaya, onu korumaya, intikamını almaya gelmişlerdi.

Varlığa dönerek kılıcını ona uzattı. "Arius Lordu ve Kaynağı'nın hayatta kalmasına ihtiyacım var. Gerisi ölebilir."

"Efendim, nasıl isterseniz," diye cevap verdi.

Büyüsü, çetelerin öfkesiyle ruhunda kol geziyordu. Gökyüzü, yakınlarda çakan şimşeklerle çakıyordu. Gözlerinin önünde canı alınırken içindeki bir şey irkildi, bir yanı bunun sebebinin kendisi olduğunu biliyordu. Onu öldüreceklerdi ama bu bunu gerektirir miydi?

İşte durdurmaya çalıştıkları şey buydu ve—

Auryon belirlediğinde hareketsiz kaldı. Duman ve kül girdabından değil, Tristyn Blackheart'la birlikte havadan geliyordu.

"Sana onları çağırabileceğini söylemiştim," diye hırladı Tristyn, Auryon yayını çekip hemen üç oku yerleştirip fırlattığında.

Tessa, hedeflerine ulaşmalarını izledi. Varlık tısladı, Auryon'un etrafında döndü, ama sonra ağzı açıldı, öfke dolu bir feryat yankılandı ve beyaz tutamlar halinde dışarı fışkırdı, ardından tüm varlık yok oldu.

"Ne yapıyorsunuz?" diye bağırdı Tessa onlara doğru koşarak. "Dur! Bana yardım ediyorlar!"

"Hayır, Tessa. Değiller," dedi Tristyn, Auryon bu sefer küllerinin arasında kaybolurken. Havada daha fazla feryat, Augury'nin çılgınlıklarıyla karıştı.

"Ne demek onlar değil? Onları ben çağırdım. Geldiler..."

"Onlar Avcı," diye çıkıştı. "Seni korumak için burada değiller. Arius'un soyundan gelen herkesi avlayıp öldürmek için buradalar."

"Hayır," dedi başını sallayarak. "Bu doğru olamaz çünkü ben-" Yüksek sesle söylemeden önce ağzını kapattı.

Ama buna gerek yoktu.

"Çünkü sen Arius'un soyundan geliyorsun, değil mi?" diye sordu Tristyn, ve tanrılar. Sesi öfkeliydi.

"Sen... Ne?"

Etrafındaki her şey sönüp gitti, sessizleşti.

Tessa mı?

Theon'un sesi kafasının içinde yankılanıyordu.

Ve Tristyn'e bakarken - kendisine ihanet eden, ondan bir şeyler saklayan, onu kullanan bir başka kişiye - Theon'un sesinin zihninde yankılanması onu parçaladı.

Bütün bunları başlatan oydu.

Onu kullanmak isteyen kişi.

Güzel sözler fısıldayan ve yakalarını elmaslarla süsleyen.

Onu karanlıkta bırakan.

Onu hep yok etmeyi amaçlayan kişi.

"Biliyorsun," dedi Tessa, Tristyn'e. "Ne zamandır biliyorsun?"

Tristyn bakışları amfitiyatroda gezinirken ona odaklanamıyordu bile. Sonra ona uzanıp bileklerindeki bantları çıkardı. "Bu lanet şeyler," diye mırıldandı. Sonra daha yüksek sesle, "Seni buradan çıkarmam gerek," diye ekledi.

Geriye doğru sendeledi. "Seninle hiçbir yere gitmiyorum."

Aniden onun yanındayken sahip olduğu kişiliği hatırlamış gibi, ona doğru döndü. "Soruların olduğunu biliyorum. Bazılarını cevaplayabilirim ama..."

"Hayır," diye tersledi, bir adım daha geri çekilerek. "Sorularıma cevap vermek için çok fırsatın oldu."

"Onlara hiç sormadın," dedi ve sesinde acı dolu bir yalvarış vardı. "Doğru soruları hiç sormadın, Tessa. Soramadığım için üzgünüm—"

"Şimdi soruyorum!"

"Bir kan banyosunun ortasında," diye yanıtladı. "Senin için güvenli değil."

Niylah yanına sinsice yaklaşıp Tristyn'e dişlerini gösterirken, "Hiç bu kadar güvende hissetmemiştim," diye karşılık verdi.

Miras'ın yumrukları iki yanında kıvrıldı. "Böyle olmamalı. Böyle gidemez," dedi. Elini tekrar uzattı. "Benimle Lilura Soruşturması'na gel. Ben..."

"Lilura?" diye tekrarladı Tessa. "Bu ismi nereden biliyorsun?"

"Şirketimin adı bu. Bunu biliyorsun."

"Şirketiniz," dedi Tessa, içine daha fazla ihanet çökerken. "Bunu nasıl buldunuz?"

Boğazının nasıl çalıştığını gördü ve tam önünde yalan söylemesini izledi. "Bu sadece bir isim," dedi boğuk bir sesle.

"Yani sana Lilura'nın yaşadığını söylersem, bu senin için hiçbir şey ifade etmeyecek mi?"

Adamın bu sözleri duyunca dizlerinin bağının çözüldüğüne yemin edebilirdi ve adam ona doğru sendeledi. "Onu gördün mü?"

"O kim?" dedi Tessa, sesi alçak, soğuk ve mesafeliydi.

"Bir Cadı."

"Senin için kim önemli?"

Tekrar yutkundü, kızıl gözlerini onun gözlerine dikti. "Benim her şeyim olan o."

"Her şey," diye tekrarladı Tessa. "Uğruna her şeyi yapabileceğin biri."

"Evet," dedi. "Ama düşündüğün gibi değil."

"Ne düşündüğüm hakkında hiçbir şey bilmiyorsun," diye tısladı, Niylah yine yanında homurdanarak Tristyn ile arasına girdi.

"Sana hizmet ediyorlar çünkü sen kimin hizmetkarısın," dedi Tristyn kurda bakarak.

"Ben kimsenin değilim," diye alay etti Tessa.

"Damarlarındaki kanı kastettim."

"Bunca zamandır bildiğin kandan mı bahsediyorsun? Beni aramanın sebebi neydi?"

Pişmanlık yüz hatlarını kapladı ve eğer bu noktada kendisine yalan söylenmesine ve manipüle edilmesine bu kadar alışkın olmasaydı, neredeyse bunun gerçek olduğuna inanacaktı.

Öyle oldu ki, o sadece onun zaten bildiği her şeyi doğruladı.

Küller uçuştı ve Auryon belirdi. "Gitmemiz gerek," dedi derin bir nefes alarak. "Çok fazlalar. Hepsini öldüremem."

"Onları öldürmene gerek yok," dedi Tessa, Roan yaratıklardan biriyle birlikte çatışmadan çıkınca. Tristyn'e inanılacaksa bir Avcıydı.

"Majesteleri, onu yakaladık," dedi o ürkütücü hırıltıyla. "Emirlerinizi bekliyoruz."

"Onları kontrol edebilir misin?" diye sordu Auryon.

Avcı, varlığına bir dağ kedisi gibi tıslayarak ona doğru döndü. "Bunu durduramazsın, Avcı."

Auryon gülümsedi, dumanlar uçuşuyor ve elinde karanlık bir hançer bırakıyordu. "Seni bitirebilirim. Bu beni şimdilik tatmin edecektir."

"Zamanı gelince seni almaya geleceğiz, Avcı," dedi Avcı. "Temur'a zamanının geleceğini söyle."

"Temural," dedi Tessa, yüzünden kanın çekildiğini hissederek. "Temural'ı biliyor musun?"

Tristyn'inki gibi yüzünde pişmanlık yoktu. Hayır, Auryon'un "Başka kimse kızına bir Avcı gönderemez. Biz sadece ona hesap veririz," demesiyle acıyı daha da artıran bir kayıtsızlıktan başka bir şey yoktu.

Kırık bir kahkaha atarak, "Şimdi gitmen en iyisi." dedi.

"Tessa, bekle," dedi Tristyn. "Lütfen benimle gel. Elimden geldiğince açıklayacağım."

"Hayır," dedi sadece ve ardından devam eden yıkıma doğru döndü.

Auryon, Avcılara zarar vermişti. Geriye sadece bir avuç kalmış, Arius Lordu ve Eviana'yı çevreleyen Avcılarla birlikte bir avuç Augury üyesi kalmıştı. Kurtları onunla birlikte hareket ediyordu ve cübbeli, hâlâ nefes alan

Miras'ın yanından geçerken, ondan enerji ve ışık yayılarak onların canını alıyordu.

Büyüsü arttıkça kendi yeteneklerini daha da güçlendiriyor gibiydi.

Tam zamanında döndüğünde Tristyn'in havaya karıştığını gördü, Auryon çoktan gitmişti.

Elbette Tristyn Seyahat edebilirdi. Bu da onun topladığı bir sırdı.

Geri dönüp Avcılar ayrıldılar ve Valter'in diz çökmüş, boğazına iki altın bıçak dayadığı yere kadar geçmesine izin verdiler. Gözlerinde sadece kötölükle ona baktı ve "Bu diyarın çöküşü sen olacaksın," dedi.

Mesaj parlayıp kaybolmadan önce elini kaldırdı ve sihrini kullanarak havaya bir şeyler çizdi.

"Hayır," dedi sadece. "Bu alemdeki Miras'ın çöküşü ben olacağım. Bu dünyayı saran dengesizliğin çöküşü ben olacağım. Ama her şeyden önce, tüm soyunun çöküşü ben olacağım ve hayatını senden almadan önce tüm bunlara tanık olmanı sağlayacağım."

THEON

Heyecanla bağı koptuğunu hissettiğinde ayağı fırladı.

Elinde bir kadeh içkiyle Arius Evi'ndeki yatak odasında oturmuş, şömineye bakıyordu. Alevler titreşiyordu, camın güvenliğinden dışarı çıkmasına izin verilmeyecek kadar vahşi ve pervasızdı. Aralarındaki bağ zayıflamış, Tessa'dan çok uzaklaşmıştı ve Tessa onu bir kez daha tamamen görmezden gelmişti.

Bu, onu son saatlerde onun sözlerini düşünmekten alıkoymamıştı.

Ben o olamam.

Artık değil.

Şimdi değil.

Bu sözler, onu karanlıkta ikna etmeye çalışırken bağı içinden süzölmüştü. Yapabildikleri tek şey buydu. Ona gitmeyi deneyebilirlerdi ama o kadar sıkı korunuyordu ki, şu anda onunla diğer krallıklar arasında çok fazla gerginlik vardı. Ortaya çıkmak işleri daha da kötüleştirebilirdi. Ortaya çıkmak bir tuzak olabilirdi. Hükümdar Lordlar ve Leydiler, artık karışmaması gerektiğini fazlasıyla açık bir şekilde belirtmişlerdi. Buna boyun eğecek değildi ama henüz bir planı yoktu ve bir planının olmaması onu daha da tehlikeye atıyordu.

Ama o zamandan beri ondan hiçbir haber yoktu. Sadece panik anları, ardından gelen şaşkınlık parıltıları ve sonra...

Öfke.

Öfkelenmek.

Acıtmak.

Ne kadar da öfke.

Bu sabah Arius Evi'ne dönmesinin asıl sebebi başka seçeneği olmamasıydı. Babası henüz gelmemiştir ve Axel dün erkenden, kimseye haber vermeden ayrılmıştır. Kardeşi o zamandan beri odasında saklanıyordu. Theon ona bu geceye kadar süre vermişti ve sonra odasına zorla girecekti. Gerekirse onunla oturup Chaosphere'i izleyecekti.

Peki ya Tessa burada olsaydı? Bu her şeyi değiştirebilirdi.

Ana odaya doğru yürürken cebindeki telefon titredi, sanki kadının onu beklediğini sanıyordu.

Luka: Orada mı?

Theon: Hayır. Sende mi?

Luka: Hayır. Beni orada mı istiyorsun?

Ve soru bu değil miydi, çünkü hayır. Şu anda onun yakınında olmasını istemiyordu. Bu bağı koparmanın bir yolunu bulana kadar, ama Luka'ya da en az ona olduğu kadar ihtiyacı olacaktı.

Kapıyı hızla açıp koridorda aşağı yukarı bakındı ama kadın ortalıkta yoktu. Ama yakındaydı. Aralarındaki bağı bozmanın bir yolu yoktu.

Süite geri dönüp kapıyı kapattıktan sonra Luka'ya bir mesaj gönderdi. Tek bir kişiyi engellemenin bir yolu olmadığı için, iletişim kurmak istemiyorlardı. Anladıkları kadarıyla, ya hep ya hiçti.

Ve Luka ile o şeyin üzerinden iletişim kurmak çok garipti.

Theon: Ondan ne bekleyeceğimden emin değilim.
Bekle. Bakalım nasılmış...

Luka cevap vermedi. Theon daha sonra duyacağından emindi. Bu esnada tek yapılması gereken beklemektir.

Kendini çok gergin hisseden adam, bir bardak daha içkinin iyi geleceğini umarak yatak odasına gidip bardağını almaya gitti, ancak odaya girdiğinde hareketsiz kaldı.

Balkonun çift kanatlı kapıları açıktı, kış havası odaya sızıyordu ve o hemen içeride duruyordu. Neredeyse siyah sayılabilecek kadar koyu, lacivert, yere kadar uzanan ince bir etek giymişti. Rengi Luka'nın pullarını hatırlatıyordu. Hafif ve şeffaftı, üstü de aynıydı. Ensesinden bağlanıyor, önden aşağı iniyor ve sırtını, karnının bir kısmını açıkta bırakıyordu. Işık bantları bileklerinin etrafında hafifçe parlıyordu ve mor gözlerinde şimşeklerin çaktığına yemin edebilirdi. Altın rengi saçları gevşekti, hafifçe yağan karla lekelenmişti ve ayakları çıplaktı çünkü başka türlü olmasını istemezdi.

"Tessa," diye fısıldadı, hareket edemiyordu. Neler olduğunu anlamamıştı. "Buraya nasıl geldin?"

"Bir portal," diye cevapladı ve sesinde o ürkütücü tınıyı hissettiği için zorlukla yutkundu.

"Arius Evi'ne açılan bir kapı yok," diye karşılık verdi.

"Benim," diye cevapladı basitçe.

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu.

"İçeri girip kapıyı kapatmalısın. Dışarısoğuk," dedi ve ona doğru bir adım daha atmaya cesaret etti.

Kıpırdamadı, elleri önünde kenetlenmişti. Theon, ona doğru gidip onu balkondan sürüklemek için tüm içgüdülerini bastırdı.

Bunun yerine ellerini ceplerine sokup topuklarının üzerinde geriye doğru sallandı. Hareket karşısında başı yana doğru eğildi. Nedenini bilmiyordu. Boğazını

temizleyerek, "Son birkaç gündür olanlardan bahsetmek ister misin?" dedi.

Buna gülümsedi. Sırtında ürperti yaratan karanlık, kötü bir şeydi bu; geçmişinde yaptığı şeyler düşünüldüğünde bu bir şey ifade ediyordu.

"Senden uzakta geçirdiğim zamanı anlatmamı ister misin?" diye sordu.

"Konuşmaya ihtiyacın varsa, evet."

"İhtiyaçlarım konusunda endişelenmek için biraz geç değil mi sence?"

Bunun üzerine içten içe sinirlendi ama kendini kontrol altında tuttu. "Öyleyse neden buradasın Tessa?"

"Elveda demek için."

Gülümseme sırası ondaydı. "Güzelim, seninle aramızda veda yok. Sonsuza dek benim olacaksın."

"Sana veda etmeye gelmedim," diye karşılık verdi. "Olabilecek olana veda etmeye geldim. Sadece bir tane daha..." Boğazını temizleyip çenesini kaldırdı. "Hayır. Veda etmeye gelmedim. Sana bir hikaye anlatmaya geldim."

Kaşları çatıldı. "Bir hikaye mi?"

Başını salladı ve sonunda yatak odasına girdi. Balkon kapılarını kapatmak için ilerlerken aralarında mesafe bıraktı. Kapılar sıkıca kapandıktan sonra geri döndüğünde, onu son birkaç saattir odaklandığı ateşe bakarken buldu.

"Bana bu hikayeyi anlat küçük fırtına," dedi.

Omzunun üzerinden ona baktı. "Bu, başlangıçların ve bitişlerin hikayesi."

"Peki bu hikâyeyi nereden duydun?" diye sordu temkinli bir şekilde.

"Rüyalarımda."

"Bir vizyonda mı?"

Omuzlarını silkti, şöminenin camına dokunacakmış gibi elini uzattı ama hemen vazgeçti. "Başlangıçlar ve bitişler arasında bir anlaşma vardı."

"Ahaz ve Arius," diye açıkladı Theon, nereye varmak istediğini anlamaya çalışarak.

"Mükemmel bir dengeydiler ve bu dengeyi korumakla görevlendirilmişlerdi. Başarısız oldular. Daha doğrusu, sonlar başarısız oldu."

Ona bakmıyordu, dikkati ateşe odaklanmıştı.

"Hepsine ihanet etti" dedi.

"Arius mu?"

Başını salladı. "Kendisine ait olmayan bir şeyi aldığında, tüm tanrılara, Kaos'tan doğan tüm varlıklara ihanet etti." Tekrar omzunun üzerinden baktı, mor-gri gözleri onun gözleriyle buluştu. "Soyunun işlemeye devam ettiği bir günah."

"O zaman bu seni ne yapıyor, Tessa?" diye karşılık verdi Theon.

"Şşş," diye çıkıştı. "Hikâyemi bitirmedim."

"Özür dilerim. Lütfen devam edin," diye mırıldandı.

Gözlerini devirdi ve adamın ruhunda, bu her neyse onun alaycı tavrının bir kısmının ortaya çıktığını görünce bir şeyler yatıştı.

"Sanki herhangi bir şey için özür dilemeyi biliyormuşsun gibi," diye karşılık verdi. "Yanlış hatırlamıyorsam, pişmanlık duymuyorsun."

Ona doğru bir adım attı, nefesinin en ufak bir şekilde kesilmesini izlerken içini bir sıcaklık kapladı. İşte tam da burada geliştiler. İtiş kakış. Sürekli irade savaşı.

"Bu duruma gelmeme sebep olan hiçbir şeyden asla pişman olmayacağım, güzelim."

Gözleri kısıldı. "Hikâyeme devam edebilir miyim artık?"

"Elbette," dedi Theon, daha da yaklaşarak, kadının kendisinden uzaklaşmaması üzerine kendi kendine gülümseyerek.

"Arius kendisine ait olmayanı aldı ve bu yüzden bitmesi gereken bir savaş devam etti."

Bu onu duraklattı. "Sonsuz Savaş mı?"

"Dengeyi bozdular. Bir savaşı bitirip yerine yenisini başlatabilirlerdi. Şimdi de bunu düzeltmek için bedelini ödemeleri gerekiyor."

"Onlar kim?"

"Arius ve Serafina."

"Peki bu seni ne yapar?" diye tekrar sordu.

Dudaklarını hafifçe eğerek tekrar gülümsedi. "Şşş, Theon. Daha bitirmedim." Adam sadece başını sallayınca devam etti. "Birlikte bir hayat kurdular, İlkler için yasak olan bir şeydi bu. Günahlarını gizli tuttular. Çok fazla sır saklıydı. Ama sırların yine de sonuçları vardır. Teraziyi çok fazla bozdular ve bu yüzden kaderler değişti."

Theon onun devam etmesini bekledi ve devam etmeyince, "Bu kadar mı?" diye sordu.

"Hı hı."

"Çok güzel, korkunç bir hikayeydi."

Sonunda ona doğru döndü ve ona doğru bir adım attı. Avucu göğsünden omzuna doğru kayd ve sikti. Dokunuşu. Çok uzun zaman olmuştu.

"Bana daha iyisini anlatmak ister misin?"

"Ben pek iyi bir hikaye anlatıcısı değilim," diye cevapladı, sesi bir oktav düşerken diğer eli kalktı ve parmakları kemeri boyunca ilerledi.

"Ama bildiğin bir şey var ki, duymayı çok isterim," diye mırıldandı, parmak uçlarına basarak elini ensesine doğru kaydırıldı. Hafifçe çekince, onu yatıştırdı ve kulağına konuşabilmek için eğildi. "Soyumu nasıl öğrendiğinin ve benden nasıl sakladığının hikâyesini duymak istiyorum."

Gözleri kocaman açılırken aniden doğruldu. Bunu nasıl bilebilirdi ki?

"Tessa, ben—"

Uzanıp parmağını dudaklarına koydu. "Yalan ya da bahane istemiyorum. Sadece hikâyeyi istiyorum."

Uzun bir süre bakışlarını ona diktikten sonra, "Sen Faven'dayken çözdüm. Tüm bilgileri bir araya getirmem biraz zaman aldı, bu yüzden sonuçlarımdan ancak birkaç hafta sonra emin olduğumu söyleyebilirim." dedi.

"Ama döndüğümde yeterince şey biliyordun. Bana anlatabileceğin kadar şey biliyordun. Hepsinin yanıldığını

kanıtlayabilecek kadar şey biliyordun," diye karşılık verdi, ondan bir adım geri çekilip parmaklarını saçlarının arasından geçirerek uçlarını çekiştirirdi.

"Kimin haksız olduğu kanıtlandı?"

"Bana söylediler," diye mırıldandı. "Bunu yapacağın konusunda beni uyardılar ama ben... Tanrım, safmışım ve sonra onu orada, senin odanda buldum."

"Odamız," diye düzeltti, neden şimdi açıklama yapmanın iyi bir zaman olduğunu düşündüğünden emin değildi.

Neşesiz bir kahkaha koptu. "Onu orada bulduğum andan itibaren odamız olmaktan çıktı Theon. Zaten aslında hiç odamız olmamıştı, değil mi? Her zaman onunla veya başka bir kadınla paylaştığın bir oda olacaktı."

"Tessa, bunu konuşmuştuk. Bunun bir tuzak olduğunu biliyorsun. Her şeyi çözmeye çalıştığımı biliyorsun."

"Ama sen her şeyi çözdün ve benden sakladın."

"Bütün bunlar seni güvende tutmak içindi."

"Beni hiçbir zaman korumak zorunda kalmadın," diye karşılık verdi.

Hızla hareket etti, kolunu beline doladı ve onu kendine çekti. "Sonsuza dek benim olacaksın Tessa. İster bu hayatta ister Ahirette."

Bu sözler üzerine gözlerinde anlamadığı bir şey titredi. "Birbirimizi yok etmek için yaratılmışız," dedi düz bir sesle, bakışlarını ondan kaçırarak.

Diğer eliyle çenesini kavrayarak bakışlarını tekrar kendisine çevirdi. "Ellerinden yıkımı özlüyorum, zeki fırtına. Seni elde tutmak için gereken buysa, öyle olsun."

"İstediyini elde etmek için ne güzel sözler bunlar," diye mırıldandı.

"Sana yalan söylediğimi mi düşünüyorsun?"

"Biliyorum öylesin."

Eli saçlarının arasına kayd ve başını geriye doğru yatırdı. "Peki ya sen güzelim? Hâlâ bana yalan mı söylüyorsun?"

"Hiç durmadım."

"Güzel," dedi ve dudaklarını onun dudaklarına götürdü.

Kadın hemen açıldı, dilini onunkine sürttü ve adam öpücüğü derinleştirdi. Elleri gömleğine kayd, düğmelerini ustaca açarken, adam onu yerinde tuttu, bırakmayı reddetti. Adamın gömleği açıkken, avuç içleri göğsüne indi ve onu geriye doğru itti. Adam, koltuğa doğru sendelerken onu da sürükleyerek bıraktı. Otururken sehpayı çarptı, içki bardağı yere düşüp paramparça oldu. Kadın kucağına tırmanırken ikisi de umursamadı ve adam, kadın üzerine yerleşirken inledi.

Ellerini onun kışına doğru kayd, geriye yaslanırken sıktı, dudakları çenesi boyunca kayarak boğazından aşağı indi.

"Tessa," diye hırıltılı bir sesle söyledi.

"Ne kadar almama izin vereceksin Theon?" diye mırıldandı, sözleri teninde titreşiyordu.

"Ne istersen. Hepsini," diye cevapladı, eteğinin kumaşını avuçlarının arasına alıp yukarı doğru çekerek.

"Hepsini mi?" diye tekrarladı, tırnaklarını karnından aşağı kaydırıp pantolonunun belinde gezdirdi.

"Kahretsin, evet," diye soludu, ağzı omzu boyunca, köprücük kemiği boyunca, göğüslerinin arasından aşağı doğru hareket ediyordu. "Hepsini."

Kemerini çözdü, pantolonunun düğmelerini açtı ve penisini çıkardı. Dokunuşu, adamın altında seğirmesine, şimdiden sıcak sıcaklığını aramasına neden oldu. Bakışları tekrar buluştuğunda başını eğdi, dili dudaklarını ıslatmak için dışarı çıktı. Bir anlığına, adamın onu ağzına alacağını sandı. Bunu henüz yapmamıştı ve şimdi neden aniden bunu yaptığını bilmiyordu.

Ama dizlerinin üzerine çökmedi. Daha fazla geriye yaslandı, tek parmağını adamın penisinin alt kısmında gezdirdi, bacakları gerildi ve karanlık serbest kalıp etrafında hafifçe döndü. Gözleri kısa bir anlığına kapandı, ışığının bir kısmı adamın büyüüne karışmak için uzandı.

Theon onu kaldırmaya çalışırken parmakları kalçalarına gömüldü, ama o dizlerini onun uyluklarının yanındaki yastığa bastırarak kendini yerinde tuttu.

"Tessa," diye homurdandı. Sonra avucunu penisinin başının üzerinde gezdirirken bir tıslama daha çıkardı.

Öne doğru eğildi, üstünün kumaşı adamın göğsüne değdi. Adamın ellerinden biri kalçasından ayrılıp yakasını çekti.

"Kaynak İşaretlerinin iki yönlü çalıştığını biliyor muydun?" diye sordu umursamazca, elini aşağıya doğru kaydırıp tabanını kavradı.

Damarlarındaki şehvet ve onun dokunuşunun sıcaklığıyla bunu kavramaya çalışırken başını hızla kaldırdı. "Ne?"

"Scarlett kendi dünyasına dönmeden önce bana söyledi," diye devam etti Tessa, parmakları şimdi onun etrafını sarıyor ve aşağı yukarı hareket ediyordu.

Yukarı ve aşağı.

Bir sonraki geçişinde durdu, yüzünde bir sırtış belirdi, ardından adamın büyüsüne sert bir şekilde dokundu, adamın karanlığı ona isteyerek, her zamankinden daha fazla büyülenmiş bir şekilde yaklaştı.

"Tessa..." Sandalyeden doğrulmaya başladı ama bir şimşek onu tekrar koltuğa düşürdü, dudaklarından tıslayan bir küfür çıktı.

Artık kendi başına yükseliyordu, ıslak amını onun sert ve acı verici penisi boyunca sürüklemekten önce onun üzerinde süzülüyordu.

İç çamaşırı yok.

Siktir. Beni.

"Tanrı aşkına, otur artık şuraya," diye hırladı, onu tekrar istediği yere taşımaya çalışarak.

Onun kendisini çevrelediğini hissedebiliyordu.

Onun merhametine kalacağı yer.

Kontrolün kendisinde olacağı yer.

Bunun yerine, büyüünün onu sert bir şekilde iterek sandalyesine geri ittiğini gördü.

Onun büyüü.

Karanlığı omuzlarına baskı yapıyor, onu yerinde tutuyordu.

Ne oluyor yahu?

"Korkunç, değil mi?" diye dramatik bir şekilde iç çekti, kendini tekrar onun uzunluğu boyunca sürükledi, klitorisini ona sürterek keskin bir nefes aldı.

"Korkunç olan ne?" diye sordu, gözlerini indirip kadının kendisine doğru hareket ettiği yeri izledi. Ellerini eteğine götürüp onu yolundan çekti.

Ama sonra çenesini başparmağı ve işaret parmağı arasına aldı, tırnaklarını batırarak yüzünü yukarı çekti. "Gözlerini üzerime dik," dedi yapmacık bir tatlılıkla. "Bu benim için, senin için değil. Şimdi odaklan."

Ama o tekrar ona doğru döndüğünde, parmakları ensesindeki saçlarla oynarken, diğer eli çenesini okşarken nasıl odaklanacaktı ki?

"Tessa, lütfen," diye hırıltılı bir sesle söyledi.

Dramatik bir şekilde iç çekti. "Yalvarmanın cazibesini anlıyorum Theon," dedi, öne eğilip dudaklarını önce bir köşesine, sonra diğerine bastırarak. Adam başını çevirip dudaklarını kovalarken, kadın tekrar ondan uzaklaştı. "Sürekli dikkatini başka bir şey çekerken bir şeyi anlamaya çalışmak berbat." Ensesindeki saçlarını kavrayıp sertçe çekiştirdi ve adamın küfretmesine neden oldu. "Hiç istemediğin bir bağ gibi." Tekrar ona doğru kayd, daha sert sürtündü. "Ya da çok arzuladığın ama sahip olamadığın bir am."

"Alacağım, Tessa," diye hırladı ve tekrar ona doğru uzandı.

Ta ki karanlık ve aydınlık bantlar kollarını geriye ve ondan uzağa çekip ellerini kol dayanaklarına bastırana kadar.

"Bana neler olduğunu anlatmanın zamanı geldi," diye emretti, kız ona tekrar gülümserken.

"Bana kan bağım olduğunu nasıl öğrendiğini anlattığın gibi mi?"

Kahretsin.

Onu izlerken düşünebildiği tek şey buydu.

"Yoksa bana Augury'nin yapmaya çalıştığı her şeye inandığını mı anlatmak istiyorsun?"

"Ne? Tessa, hayır. Anlamıyorsun— Kahretsin!"

Lanet, sonunda tam olarak oturduğunda geldi ve onu tekrar etrafında hissederek düşünemedi. Ona doğru sallanırken, kalçalarını açıkça işe yarayan bir şekilde çevirirken, başını geriye atıp adamın içine girmesine neden olan bir ses çıkarırken nefes alamıyordu.

"Sana dokunmama izin ver, güzelim," diye talep etti, bir şekilde onun kontrol ettiği kendi büyüüne karşı koyarak.

Başını iki yana sallayıp, klitorisine sürtündüğünü bildiği bir şekilde ona doğru sallandı. "Benden her zaman alıp alıyorsun," dedi nefes nefese hareket etmeye devam ederken. "Bu sefer ben alıyorum, Theon."

Ve ona sürtünürken, ellerini yukarı kaldırıp göğüsleriyle oynarken yaptı. İnce üstünün içinden meme uçlarını çekiştirip çekiştirmesini izledi; bu kumaş, ağzıyla sağlamak için can attığı sürtünmeyi sağlıyordu. İçgüdüsel olarak tekrar yukarı çıktı ve bu hareket karşısında kadın hafifçe inledi.

"Bana dokunmama izin vermesen bile neye ihtiyacın olduğunu biliyorum," diye homurdandı. "Daha da iyi hale getireyim, Tessa. Yapabileceğimi biliyorsun. Bundan çok daha fazlası olabileceğini biliyorsun."

"İşte mesele bu, Theon," dedi elini gövdesinden aşağı, karnının üzerinden, bacaklarının arasından kaydırarak. Klitorisini ovuşturdu, parmakları hareketleriyle adamın penisine değdi. "Bundan fazlası asla olamaz. Kader çağırıyor. Fedakarlık talep ediyor ama Kader daha fazlasını istiyor."

Kadının kendisine doğru kasılmaya başladığını, başının geriye düşmesiyle bacaklarının gerildiğini hissetti.

"Her zaman daha fazlası olacağız. Her zaman daha fazlasına ihtiyacın olacak. Asla yeterli olmayacak küçük fırtına," dedi parmakları daha hızlı hareket ederken, kalçaları daha sert sürtünürken. "Günün sonunda, hâlâ benimsin. Her şeyinle. Öfkenden zevkine."

"Hayır," diye soludu, uçuşunun kenarında sendelerken büyüğü onu tırmalıyordu.

"Her zaman, Tessa," diye yemin etti. "Şimdi gel. Bana ait olanı ver."

Etrafında ürperdi, sırtı kamburlaştı ve zevke dalarken elleri göğsüne kondu. Işığı, tenine küçük şoklar gibi çarpıyordu ve tüm bunlar, onu tekrar tekrar içine çekmeye yetiyordu.

Ta ki ondan kalkmaya başlayana kadar.

Şaşkın bir nefesle, "Ne yapıyorsun?" diye sordu.

Ayakta dururken bacakları hâlâ titriyordu. Dizlerinin titrediğini görebiliyordu.

"İstediğimi aldım Theon," dedi, sesi hâlâ kısıp ve nefes nefeseydi.

"Ciddi olamazsın," diye inanmazlıkla sordu, kadın elini uzatıp onu tekrar pantolonunun içine sokarken.

"Size anlatacağım başka bir hikayem daha var."

"Başka bir hikaye istemiyorum, Tessa," diye öfkeyle tükürdü.

"Ama iyi bir fikir," dedi eteğini düzeltirken.

Theon ayağı kalkmaya çalıştı ama büyüğüne bir kez daha asılarak onu olduğu yerde tuttu. "Tessa, dur," dedi, biraz daha zorlanarak. "Bunu nasıl yapıyorsun?"

"Sana söylemiştim. Kaynak İşaretleri iki yönlü çalışır."

"Ama bunlar gerçek Kaynak İşaretleri değil" diye savundu.

Başını eğdi. "Böyle bir şeyi ikinci kez söylüyorsun."

"Sana söyleme fırsatım olmadı," dedi. Sandalyede kıpırdandı, sonra pantolonu penisinin hassas başına

değdiğinde yüzünü buruşturdu, testisleri zaten kadının ona vermediği rahatlamadan dolayı ağrıyordu. "Kat ve Axel, ilk üç İşaret'in Kaynak İşaretleri olmadığını güçlü bir şekilde gösteren bazı bilgiler buldular."

"Peki bunlar nedir?"

"Bilmiyorum."

Ona attığı bakış Theon'un buna hiç inanmadığını gösteriyordu.

"Yemin ederim Tessa," dedi. "Araştırmaya pek vaktim olmadı. Axel bana duruşma sabahı söyledi."

"Ama bir bağ var."

"Biliyorum."

"Bu bir Kaynak bağı değil mi?"

"Bilmiyorum. Tüm cevapları bilmiyorum. Keşke bilseydim," dedi, başını sandalyeye yaslayıp sert bir nefes vererek.

"Şimdi hikayemi dinlemek ister misin?"

Tekrar iç çekti ve gözleri kapandı. "Elbette, Tessa. Bana hikâyeni anlat."

"Bir zamanlar vahşi ve öfkeli, istenmeyen ve unutulmuş bir diyara atılmış bir kız varmış."

Theon yavaşça başını kaldırdı, gözleri onunkilerle buluştu. Söylediği her kelimeyle yüz hatları sertleşiyor, mor irislerinde öfke parlıyordu.

"Onu sakladılar, değersiz olduğuna inandılar ve çok çılgın, çok dürtüsel, çok pervasız olduğu söylendi. Hiçbir şey olmadığı söylendi, o yüzden hiçbir şey oldu."

"Tessa—"

"Hikâyeyi bölme," diye hırladı, enerjisi bir ışık parıltısı gibi zemine sıçrarken. "Ona ihtiyacı olanlar tarafından kaybedildi ve onu kullanmak isteyenler tarafından bulundu."

Tekrar tartışmak için ağzını açtı ama kadın o kadar hızlı hareket etti ki, öne atıldı. Elini ağzına kapattı, diğer eli ise hâlâ kol dayanağına bağlı olan kolunun üstüne tutundu.

"Karanlığa götürüldü, orada vermeye ve hizmet etmeye, boyun eğmeye ve itaat etmeye zorlandı," diye devam etti. "Görünmek için yalvardı, kendisinden isteneni yapmaya çalıştı ama asla yeterli olmadı. Her şeyini verdi ve yine de daha fazlasını istediler. Ta ki serbest bırakıldığı geceye kadar. Ta ki biri onun için savaşına kadar." Eli çenesinde kaydı, başparmağı dudaklarına değdi. "Ve çok kısa bir anlığına, belki, sadece belki, daha fazlası olabileceğini düşündü. Bir anlığına, zaman durup bekledi sanki, sanki Kader bile ne olacağını görmek için bekliyordu. Kurtarılmaya ihtiyacı olduğunu bilmiyordu."

Eli yine kaymıştı, başparmağı şimdi yanağında küçük okşamalar yapıyordu. Hâlâ ona bakıyordu ama onu anlıyor, anılarında ve düşüncelerinde kaybolmuştu. Yüz hatları yumuşamıştı ve son sözlerinde özlem olduğuna yemin edebilirdi.

"Sonra ne oldu?" diye sordu sessizce.

Kendine geldi, tüm o yumuşaklığı gitmişti. "Onu kurtarmak yerine, onu kırdı."

Doğruldu ve gücüne bir kez daha sertçe vurunca yüzünü buruşturdu. Bunu nasıl yapıyordu? Kaynak İşareti her iki yönde de çalışsa bile, gerçek Kaynak İşareti'ne sahip değildi.

Ama o, Arius'un doğrudan soyundan geliyordu.

Gerçeklik, üzerine buzlu su dökülmüş gibi içini kapladı. Bunca zamandır gücü ona çekilmiş, onu aramış, merak etmişti. Nefret etse de, ışık kadar karanlıktı da. Karanlığı, tıpkı onun onu çağırdığı gibi onu da çağırmaya çalışıyordu. Büyüsü, ışığı sevdiği kadar onu da sevmesini istiyordu.

Onun karanlığı da aydınlığı sevdiği kadar sevmesini istiyordu.

"Ona yalan söyleyeceği, onu inciteceği, kıracağı söylendi ama onlara inanmadı. Ona bildiklerini bildiğini söylemişti. Ona her şeyin onu güvende tutmak için olduğuna yemin etmişti ama hâlâ avlanıyor, hâlâ incinmiş, hâlâ sadece

verebileceği şeyler için isteniyordu. Haklı olduklarını anladı."

"Kim haklıydı, Tessa?"

"Uzun zamandır inkar etmeye çalıştığı gerçeği, rüyalar ne kadar çok gelirse gelsin kabullendi. Böylece kaderini kabullendi ve her zaman olması gereken kişiyi kucakladı." Elini kaldırdı, parmak uçlarında altın rengi bir sis girdabı oluştu. Sis kaybolduğunda, elinde bir filiz ve bir hançer vardı.

"Tessa, ne yapıyorsun?"

"Birbirimizi yok etmek için yaratılmışız," diye cevapladı, hançeri sehpa bırakırken. "Ama bunu zaten biliyorsun, değil mi?" Adam cevap vermedi ve kadın, sağ elinin tersiyle kalemini çizmeye başlarken bilmiş bilmiş gülümsedi.

"Ne yapıyorsun küçük fırtına?" diye sordu tekrar, sesini sakın ve dengeli tutmaya çalışarak. Hiçbir şey yapamadı. Kadın ondan daha güçlüydü. Bunu ikinci ve üçüncü İşaretler kanıtlamıştı.

"Senden her şeyimi aldığın gibi, senden de her şeyimi alıyorum," diye cevapladı ve çalışmaya devam etti. Bir an sonra filizi ayağa kaldırdı, incelemek için elini uzattı, sonra da elinin tersini çevirerek ona gösterdi.

Son Kaynak İşareti.

"Bunu nereden öğrendin?"

Gülümsedi. "Bir kitapta yazıyordu. Pratik yapıyordum."

"İşaretler tam olarak çizilmeli. Eğer yapmazsan—"

"Sadece pratik yaptığımı söyledim," diye sözünü kesti, hançeri savurarak. Başını yana eğdi. "İstedğin bu değil miydi? Beni elinde tutmak? Bana bağlı kalmak? Sonsuza dek ayrılmaz olmak?"

"Evet, ama—"

"Böylece bunu başardım. Sonuçta bizim anlaşmamız buydu."

"Anlaşmamız, herkesi bağı benimsediğine ikna etmendi," dedi, hançeri çevirirken panik içindeydi.

"Evet, öyle yaptım," diye yanıtladı. "Seninle kalmak istedim. Onlara bir bağ olduğunu söyledim. İkinci İşaret'i kabul ettim ve derslerime devam ettim. Hatta bağı kabul ettiğime seni bile ikna ettim."

Başını inkar edercesine salladı ve kadının kötü niyetli gülümsemesi daha da büyüdü.

"Zaman çizelgenizin neden ertelendiğini düşünüyorsunuz? Üçüncü Mark'ın bana verilmesini talep ettim, Theon."

"Saçmalık," diye tükürdü ve kadın güldü.

Başını geriye atıp ona güldü.

"Planları olan tek kişinin sen olduğunu mu sanıyorsun? Son aylarda araştırma yapan tek kişinin sen olduğunu mu sanıyorsun?" Dudaklarında alaycı bir ifade belirdi ve uzanıp hafifçe yanağına birkaç kez vurdu. "Ah Theon, çok yakında en kurnaz ve en kötü olmanın, kötü adamlarla dolu bir dünyada hayatta kalmanın tek yolu olduğunu öğreneceksin."

Sonra hançer avucunun içinde kesiliyordu, sonra da onu elinin üstünde gezdiriyordu.

"Bunu yapmayacağım Tessa," dedi, bunu durdurmak için bir fikir bulmaya çalışarak. "Seni alt etmeyeceğim. Yapamam."

"Dinlemiyor muydun Theon? Kaynak İşareti iki yönlü çalışır," dedi hançeri kenara fırlatarak. Hançer yerde sekti. "Bu da demek oluyor ki, seni alt etmem için tek yapmam gereken bu."

Avucunu elinin arkasına bastırarak, gücü içine akarken boğazında oluşan acı çığlığını bastırdı. Parlak, göz kamaştırıcı ve vahşi bir şekilde, karanlığını gölgede bıraktı. Büyüsü geri çekildi, sanki onu ondan koruyabilecekmiş gibi etrafını sarmaya çalıştı, ama gücü içine akarken, onu alıp asla sarsılmadan bir fırtınaya dönüştü. İstedikini ele geçirdi ve bu kesinlikle onun için iyi sonuçlanmayacağı için karşılık vermeye çalışırken, gücü dişlerini onunkine geçirdi ve teslim olana kadar pes etmedi.

"Tessa, dur!" diye bağırdı, gücü azalmaya başlarken, teslimiyet çok yakındı.

"Teslim ol Theon," diye alaycı bir şekilde mırıldandı, ona ilk İşaret'i verdiğinde söylediği sözleri papağan gibi tekrarlıyordu.

"Küçük fırtına," diye yalvardı. "Seni kurtarmaya çalışıyordum. Seni hep kurtarmaya çalıştım."

Yine kötü niyetli bir gülümsemeyle, "Başaramadın. Sanırım artık böyle şeylere alışmışsındır," dedi.

Gücü ona tekrar saldırıp pençeleri ve dişleriyle büyüsunü parçaladığında, acının haykırışını yutamadı. Obsidyen siyahı ve en saf altından tanıdık kordonlar, birinin nerede bitip diğerinin nerede başladığını anlayamayacak kadar yukarı doğru süzüldü, sonra tekrar içlerine yerleşip ruhuna gömüldü.

Theon, göğsü inip kalkarak ve nefes nefese kalarak sandalyesine yaslandı. Sol elinde yakıcı bir acı olduğunu fark etmesi biraz zaman aldı. Aşağı baktığında, Tessa'nın yine filizle olduğunu gördü; bu sefer sol eline bir işaret çiziyordu. Elini geri çekmeye çalıştı ama bitkin düşmüştü ve gücü onu yerinde tuttuğu için Tessa'nın bitkin olmadığı belliydi.

"Tessa..." diye hırıltılı bir sesle konuştu, midesi bulanıyordu.

"Mide bulantısı önümüzdeki birkaç saat boyunca gelip gidecek," dedi sohbet eder gibi. "Yakında bir tuvalete gitmeni öneririm. Oldukça yorucu."

Bu sefer kalemi kenara fırlattı, çubuk yatağın altından odanın öbür ucuna yuvarlandı. Adam, onun gücünün onu serbest bıraktığını hissetti ve elini kaldırıp orada işaretlenmiş üç birbirine bağlı üçgeni buldu. Onunkiler gibi ters değildi.

Achaz sembolü.

Arius Varisi'nin üzerinde işaretli.

"Eğer senin İşaretini taşıyacaksam, senin de benimkini taşımanın uygun olacağını düşündüm," dedi yavaşça ondan

uzaklaşarak. "Asla benim olmayacağını biliyorum, tamamen değil, ama en azından gücün olacak."

"Ne yaptığının farkında mısın?" diye sordu Theon, sandalyeden kalkamayacak kadar bitkin bir halde. Tessa her zaman bir İşaret'ten sonra yere yığılırdı. Şimdi nedenini anlıyordu.

"Ne yaptığımı çok iyi biliyorum," diye yanıtladı. "Anlaşmanın bana düşen kısmını yerine getirdim."

"Unuttuysan, bu sadece Arius Krallığı'nı yönettiğimde oluyor," diye hırıltılı bir ses çıkardı Theon, bir başka mide bulantısı dalgası onu vururken öne eğilip ön kollarını dizlerine dayadı.

"Oldu sayın Lordum," dedi ve başını kaldırdığında, gömleğini kaldırdığını ve gövdesini açığa çıkardığını gördü.

Cıplak gövdesi.

İndirim İşareti cildinden silindi.

Kendi karnına baktığında, gövdesinin yan tarafındaki güneş ve yıldızların hâlâ orada olduğunu gördü. Pazarlığın kendi payına düşen kısmını yerine getirmiş, kendini bundan kurtarmıştı, ama adamın hâlâ kendi payına düşeni yerine getirmesi gerekiyordu.

"Ölmedi," dedi sadece. "En azından henüz değil. Ona biraz daha ihtiyacım var, yani diğer... sözleşmelerin hâlâ geçerli. Bana gelince..." Öne çıktı, tek parmağıyla çenesinin altına bastırdı ve başını kaldırdı. "Seni görüp görmeyeceğime, ne zaman ve nasıl göreceğime karar vermek için anlaşmanın bana düşen kısmını talep ediyorum. Gücüme erişip erişemeyeceğine ben karar vereceğim, ama senin gücün? Artık benim, değil mi? Ve şimdi beni korumanı gerektiren o Koruyucu işaretini de unutmayalım. Bu alemdeki dengeyi düzeltme amacımı yerine getireceğim."

"Tessa, eğer buradan gidersen, eğer bunu yaparsan, tam da Augury'nin korktuğu şeyi yapmış olursun. Savaş çıkacak," dedi, boynundan soğuk terler süzüldüğünü hissederek.

"Bir kez daha, tam olarak istediğini yapıyorum," dedi. "Aramızda sürekli bir mücadele var, ama seni uyarmıştım, sonunda biri kaybedecek. Sonunda, soru nihayet cevaplanacak."

"Hangi soru?"

"Kaos hüküm sürmeye başladığında kim ayakta kalacak?" diye cevapladı ve tekrar ondan uzaklaştı.

"Tessa, bekle," diye nefes nefese söyledi, ayağa kalkmaya çalıştı ama Kaynak İşareti yüzünden güçsüzleşerek anında dizlerinin üzerine çöktü. "Bunu çözebiliriz. Sensiz yapamam. İhtiyacım olan şey..."

Başını eğdi. "Neye ihtiyacın var Theon? Gücüme mi? Sahip olamazsın. Bağ? Hâlâ orada. Amım mı? Az önce sahip oldun. Sadakatim mi? Hiç sahip olmadın. Yardımım mı? Aslında hiç sahip olmama izin vermedin. Güvenim mi? Yakındın ama kaybettin."

Başı zonkluyordu ve gücünün tortusu ona ulaşırken acı ve mide bulantısını düşünemiyordu. "Aşkın," diye patladı, kendini tutamayarak. "Seni sevdiğimi söylesem bir şey fark eder mi küçük fırtına?"

Aralarındaki mesafeyi tekrar kapatmadan önce uzun bir an hareketsiz kaldı. Uzanıp elini çenesinin altından geçirdi ve yüzünü kendi yüzüne yaklaştırdı. "Ah, Theon," diye alaycı bir şekilde sıırıttı. "Sen sevmeyi bilmiyorsun. Sadece sahip olmayı, sahip olmayı ve kontrol etmeyi biliyorsun. Sadece birini kırmayı biliyorsun, sevmeyi değil." Sonra eğilip kulağına doğru konuştu. "Bu anı hatırla, Efendim. Beni yok etmeye geldiğinde, son savaş başladığında, bu anı hatırla. Beni bir kez daha güzel sözlerle nasıl ikna etmeye çalıştığını hatırla."

Sonra geri geri giderek döndü ve balkon kapılarından içeri doğru ilerledi. Bir portal görmedi. Sadece bir ışık parıltısı.

Yalan değildi. Onu yanında tutmak için son bir çaba olarak bu sözleri söylememiştir. Varlığının her zerresiyle bunları kastetmişti.

Ve bir kez daha umursamamıştı.
Onu karanlıkta dizlerinin üzerinde bırakmıştı.

LUKA

Bu çok harikaydı.

Luka, Arius Evi'ndeki süitinde tuvalette kıvrılmış olan Theon'a bakarken düşünebildiği tek şey buydu.

İkisinin bağda sıkıştığını hissetmişti, ama daha da önemlisi Theon'un zorlandığını hissetmişti. Muhafız bağına ve onu savunma ihtiyacına karşı mücadele eden bir orospu çocuğuydu, ama Theon beklemesini söylemişti. Luka, Tessa'nın ne durumda olduğunu bilmiyordu ve o çok fevri ve pervasızdı. Aniden ortaya çıkması her şeyi daha da kötüleştirebilirdi, bu yüzden uzak durmuştu. Ama tek sebep bu değildi.

Diğer sebep ise Lilura Soruşturma Bürosu'nda son bir saattir oturmasına neden olan telefon görüşmesiydi.

Arkadaşının büyük bir kalp kırıklığı ve yıkım yaşadığını hissedene kadar Arius Evi'ne gitmemiş ve onu bulamamıştı.

"Ne kadar zamandır banyo zemininde yatıyorsun?" diye sordu Luka, Tessa'yı aynı pozisyonda izlerken yaptığı gibi tuvalet masasının taburesine otururken.

"Gittiğinden beri," diye hırıltılı bir sesle söylendi Theon, kendini kaldırıp duvara yaslanırken. "Buraya girmek için sürünerek girmek zorunda kaldım."

"Bunu izlemek için kaldı mı? Sanırım bundan hoşlanırdı."

Theon hiçbir şey söylemedi. Sadece orta parmağını kaldırdı ve başını duvara yasladı.

Luka öne eğildi, dirseklerini dizlerine dayadı ve ellerini önünde kavuşturdu. "Ne oldu?"

Theon uzun süre konuşmadı ve Luka, düşüncelerini toparladığını anlayacak kadar onu iyi tanıyordu. Tessa'nın da aynı nezakete ihtiyacı olduğunu hiç anlamamış olması ilginçti.

"Başından beri haklıymışsın," dedi Theon sonunda.

"Ney hakkında haklısın?"

"O bu işin adamı değildi ve ben onu buna zorladığım için, engellemeye çalıştığımız şeyi ben yaptım."

"Neyden bahsediyorsun?" diye sordu Luka, doğrularak.

Zümrüt yeşili gözler onunkilerle buluştu, çatlamış ve kırılmış. "Babamı devirirsek her şeyin daha iyi olacağını düşündük. Devram'ı onun gibi istemiyorduk. Sadece krallığımızı ve Yeraltı'nı istiyorduk. Tek istediğimiz buydu, ama her zaman çok daha fazlası vardı."

"Theon..."

"Babam diyarı isteyen tek kişi değil. Augury başından beri haklıymış."

Luka, "Augury bir grup eksantrik fanatikten oluşuyor," dedi.

Theon başını iki yana salladı ama sonra irkildi, gözleri sanki tekrar kusup kusamayacağını tartıyormuş gibi tuvalete kaydı. "Evet, aşırılık yanlısılar ama Vahiy Kararnamesi ve gerçekte ne anlama geldiği hakkındaki inançları aşırılıkçı değil. Ben her zaman bunun bir kehanet veya bir tür alamet olduğunu söyledim." Bakışlarını tekrar Luka'ya çevirdi. "Her zaman onunla ilgiliydi. Her zaman daha büyük bir şeyin parçasıydı ve farkında olmadan önemli bir rol oynuyor."

"Bunu nasıl tahmin edebilirsin?" diye sordu Luka, Theon düşüncelerini ifade etmeye çalışırken.

"Çünkü o Arius'un torunu, evet, ama aynı zamanda Achaz'ın doğrudan soyundan geliyor. İkisi de. Hem aydınlık hem karanlık. Başlangıçlar ve bitişler."

"Ama cadı mirası," diye itiraz etti Luka.

"Bazı eski metinleri çevirdim. Eğer doğruysa, Achaz'ın Zinta'nın kızlarından birinden bir çocuğu olmuş."

"Ve Tessa'nın bu kız olduğunu mu düşünüyorsun?" Luka başını salladı. "Bu adımı nasıl attığını duymak için can atıyorum."

"Onun o kız olup olmadığını bilmiyorum ama Tessa onların soyundan olmalı. Arius ve Serafina. Achaz ve Zinta. Dördü de," dedi Theon, yüzü solgun ve gözleri kıpkırmızı, ifadesiz bir sesle. "O bir Miras değil. Çok güçlü. Cienna, onun bir tanrı olabileceğini söyledi. Tüm güç Kaos'tan gelir; Devram'daki herkesten daha fazlasına sahip. Tessa da Kaos olabilir ve şimdi Achaz'ın tarafını tutuyor."

"Bunu mu söyledi?" diye çıkıştı Luka ayağa kalkarken. Ne yapmaya? Emin değildi, bu yüzden küçük alanda volta atmaya başladı.

Theon başını tekrar salladı. "Hayır, ama hepsi uyuyor. Kararname, Devram'ın düşmemesini sağlamak için verilen bir kehanet. İlk hükümdar Lordlar ve Leydiler, Kararname'nin diyarı yönetmek için olduğuna karar verdiler. Zamanla bugünkü haline geldi, ancak Kararname'nin asıl amacı bu değildi."

Luka, Theon'un bu teoriyi durmadan tekrarlamasını kaç kez dinlemişti? Sayısız kez. Luka ve Axel, sonunda onu susturmak için izledikleri Kaosfer oyunlarını açmaya başladılar. Sonunda, Luka onlarla bu konuda konuşmayı bırakmıştı. Bunun, Theon'un herkesi bilgilendirmeden önce her şeyi çözüp halletme ihtiyacında küçük bir rol oynadığını fark etmişti, ama kahretsin. Bu hâlâ çok saçmaydı ve Tristyn'le konuştuktan sonra, bir zamanlar inandığı kadar uçuk bir ihtimal değildi.

Luka, "Bunların hiçbirisi, bunun Tessa ile bağlantılı olduğunu düşünmenizin nedenini açıklamıyor." dedi.

"Devram'a savaş getiriyor," diye yanıtladı Theon. "O kadar çok tesadüf var ki, her şeyle bir bağlantısı olmasın. Nasıl olduğunu bilmiyorum. Hâlâ üzerinde çalışıyorum ama o da bir rol oynayacak. Ve ben..." Yutkunurken boğazı

düğümlendi, bu hareket karşısında irkildi. "Onu yeni kaybettim."

Luka cebinden telefonunu çıkardı. "Axel'den haber var mı?"

Theon başını iki yana salladı. "Şehir evindeki odamdan fırtına gibi çıktığından beri hiç."

Luka'nın kaşları çatıldı. "Burada değil mi? Şehir evinden ne zaman ayrıldı?"

"Dün olduğunu varsaymıştım, Kat'le yaptığı seçimlerin yasını tutmak için biraz zamana ihtiyacı vardı," diye yanıtladı Theon. "Bu sabah ayrıldım. Lange ve Corbin'i şimdilik odalarınıza getirdim. Tatilinizin çoğunu mağaranızda geçireceğinizi varsaymıştım."

Plan buydu, özellikle de Tessa zaten burada olmayacaksa.

"Kalkabilir misin? Çalışabilir misin? Sana birkaç şey söylemem gerek ve Axel orada olmalı," dedi Luka.

Cevap vermek bile Theon'u üzmüş gibiydi ama "Kalkmama yardım et. Yıkanıp üstümü değiştireyim. Bana bir saat ver." dedi.

Luka elini uzatarak Theon'u ayağa kaldırdı. Erkek, hareket edebilmek için duvara yaslanmak zorundaydı. Duş alıp giyinmesi sadece bir saat sürse şanslı sayılırdı. En azından Tessa İşaretlerden kurtulurken Theon yanında kalmış, bağın onu rahatlatmasına izin vermişti. Gerçekten de onu hiçbir şeyden mahrum bırakmıştı.

Eh, hiçbir şey değil.

Luka, aralarındaki şehveti hissetmişti. Bundan daha fazlasını hissettiği için, Theon için hissetmesi gereken kadar kötü hissetmiyordu. En azından bağın bu kısmını tatmin edebilmişti.

Ayrıca elinde bir işaret bırakmıştı. Bunu daha sonra anlatacaktı.

Arius Evi'nden geçerken Theon'u duş almaya bıraktı. Axel'in odaları ise diğer tarafta, diğer kanattaydı. Koridorlarda yürürken Cressida'yla karşılaşmadı ve

sonunda odasının önüne geldiğinde Axel'ın kapısına yumruk attı.

"Axel? Konuşmamız gereken bir şeyler var. Aç şunu," diye seslendi Luka, kapıyı tekrar yumruklayarak. Hâlâ cevap alamayınca iç çekti. Aziz Orcas kardeşlerin öfke nöbetlerine alışkındı ama bu seferki bundan daha fazlasıydı. "İçeri giriyorum Axel," diye seslendikten sonra avucunu kapıya koyup sihirli imzasını kullanarak içeri girdi. Hepsinin birbirlerinin odalarına erişimi vardı ve Luka kapıyı iterek içeri girdi.

Axel'ın oturma alanı boştu. Hatta hiçbir şeye dokunulmamış gibiydi. Müzik çalmıyordu. Kapıda ayakkabı yoktu. Tabak yoktu. Hiçbir şey yerli yerinde değildi.

"Axel?"

Luka, odanın derinliklerine doğru ilerleyerek yatak odasına geçti. Yatak kusursuz bir şekilde yapılmıştı. Banyoya şöyle bir bakınca, havlu askısında havlu veya tuvalet malzemelerinin olmadığını gördü.

Axel hiç burada olmamıştı.

Peki ya o, şehir evinden ayrılıp buraya gelmemişse, neredeydi?

Cebinden telefonunu çıkarıp Arius Evi'nden dönerken Axel'ı aramayı denedi, ama doğrudan sesli mesajına yönlendirildi. Telefonu ya kapalıydı ya da kapalıydı. Bu seçeneklerin hiçbiri Luka'nın içindeki büyüyen korkuyu dindirmiyordu.

Kendi odasına uğrayıp kapıyı açmadan önce diğer taraftaki Peri'yi uyarmak için hızla kapıyı çaldı. Axel'ı, şehir evindeki odasında kaldıkları zamandan beri en son ne zaman gördüklerini öğrenmek istiyordu. Corbin ve Lange masadaydı, aralarında kraker ve fıstık ezmesi vardı.

"Siz ikiniz ne yapıyorsunuz?" diye sordu Luka, aniden durarak.

Periler ayağa fırladı, Lange Corbin'in biraz önüne geçti. Lange, "Bize yiyecek konusunda hiçbir talimat verilmedi ve bulabildiğimiz tek şey buydu," dedi ve hızla konuştu.

Luka gözlerini kırptırdı. "Bu sabah buraya geldiğinden beri sadece bunu mu yedin?"

Lange yüzünü buruşturdu. "Aslında dün gecedan beri."

Elbette odaları henüz tam olarak doldurulmamıştı. Personelle yarın öğleden sonra döneceğini bildirmişti.

"Benimle gel," dedi Luka, başını kapıya doğru sallayarak.

Adımlarını çekinerek takip ettiler, ama birkaç dakika sonra Theon'un odasına giriyorlardı. Theon henüz burada değildi, ama mutfak dolabı tamamen doluydu.

"İstediğinizi alın," dedi ve mutfaka işaret etti.

Perilerden hiçbirini kıpırdamadı.

Tanrılar aşkına, Perilerin itaatkar olmayı öğrendiklerini biliyordu, ama bu Perilerden yayılan dehşet beklenmedikti. Etrafında büyüdüğü Perilerin hepsi Arius Krallığı'na atanmıştı, rollerine alışmış ve kendi alanlarında rahat hissediyorlardı. Malikanelerden yeni gelen Periler ise henüz böyle bir şeye sahip değildi. Luka gerginliği tam olarak suçlayamıyordu ama etraflarında Tessa ve Kat'i görmüşlerdi.

"Burada sorun yok," diye iç çekti Luka. "Ya gidip kendinize yardım edin, ya da ben yemek yapmaya çalışacağım. Muhtemelen yenilebilir olmayacaktır."

"Bize yemek yapamazsın," dedi Corbin hemen.

"Haklısın. Yemek yapamıyorum," dedi Luka. "Bu yüzden kendi yemeğini kendin hazırlamanı şiddetle tavsiye ediyorum."

"Bunlar kimin odaları?" diye sordu Corbin, iki erkek de kıpırdanırken.

"Theon'un," diye yanıtladı. "Ama sorun değil. Yemin ederim hiçbir şey olmayacak. Bizi Kat'le gördün."

"Evet, ama Kat, Axel'in-" diye söze başladı Lange, ama Corbin kaburgalarına dirsek attı. "Kahretsin. Ah," diye tısladı Lange.

"Kat, Axel'in neydi?" diye sordu Luka, kanepeye otururken.

"Onun... Sadece onun," dedi Lange.

"Son zamanlarda Axel'i gördün mü?"

"Hayır," diye yanıtladı Corbin. "Onu en son iki gece önce görmüştük."

Theon'un odasından öfkeyle ayrıldığında.

Hepsi, Axel'ın Kat'ı Julius ve Mansel'e teslim etmek yerine saklama kararının sonuçlarını bekliyordu. Axel'ın yokluğunun, Katya'nın yasını tutmak için zamana ihtiyacından daha fazlası olduğunu fark ettiğinde, midesindeki korku daha da büyüdü. Axel'ın, özellikle de Metro'daysa, günlerce ortadan kaybolması alışılmadık bir durum değildi, ama genellikle onlara nerede olacağına dair bir fikir veriyordu.

"Ciddiyim, biraz yemek ye," dedi Luka ayağa kalkıp Theon'u kontrol etmeye giderken.

Onu dev soyunma odasında, ada şifonyerin üzerine yaslanmış halde buldu. Alnında ter damlaları birikmiş, hâlâ ölü gibi solgundu ama bir şekilde bol pantolon giymeyi başarmıştı.

"Bunu üç kez yaptı," dedi Theon, hâlâ ıslak olan saçlarını eliyle düzeltirken.

Luka, "Her seferinde ona bakan biri vardı ve sonrasında üç gün uyuyabiliyordu," dedi. "Farklı."

Theon cevap vermedi.

"Muhtemelen hemen yatağa girmek istiyorsundur ama konuşmamız gereken şeyler var. Lange ve Corbin dışarıda. Onların önünde konuşsak sorun olur mu?"

"Bunu neden yapalım ki?" diye sordu Theon, sanki kendi başına ayakta durma eylemine hazırlanıyormuş gibi.

"Birincisi, Tessa'yı bizden daha uzun süredir tanıyorlar. İkincisi, Axel'ı gören son kişiler onlardı," diye yanıtladı Luka.

Kardeşinden böyle bahsedilmesi Theon'u alarma geçirdi. "Bu ne anlama geliyor?"

"Oturabileceğin bir yerde konuşalım," dedi Luka. "Yardıma ihtiyacın var mı yoksa—"

"Yürüyebiliyorum," diye mırıldandı Theon, ama Luka yine de yanından ayrılmadı ve Theon oturma odasına doğru sürüklenirken neredeyse kanepeye yığıldı.

Corbin ve Lange mutfaktaydılar, sandviç için gerekli tüm malzemeleri hazırlamışlardı ama Theon'un ortaya çıkmasıyla bir an durakladılar.

Luka homurdanarak, "Burada duyduğunuz veya gördüğünüz hiçbir şeyi tekrarlamamanız gerektiğini söylememe gerek yok," dedi.

"Elbette," dedi Corbin hemen ve yaptığı sandviçe geri döndü.

Luka, "Axel'i en son gördüğünüzde size bir şey söyledi mi?" diye sordu.

Lange omuz silkti. "Pek sayılmaz. Celeste'ye taşınmadan önce hangi arazilerde olduğumuzu sordu ve sonra bazı şeyleri tercüme etmeme yardım edip edemeyeceğimi sordu."

"Falein Malikanesi'nden misin?" diye sordu Theon, yastıklara yaslanarak doğrulmaya çalışırken.

"Evet," dedi Lange başını sallayarak.

"Başka bir şey yok mu?" diye sordu Luka.

"Hatırladığım kadarıyla hayır," diye cevapladı Lange.

Luka, Theon'a döndü. "Ona ulaşamıyoruz. Sanırım Valter onu yakaladı. Kat'a ceza."

"Kahretsin," diye küfretti Theon, tekrar doğrulmaya çalıştı ama başaramadı.

"Valter Arius Evi'nde mi?" diye sordu Luka.

"Hayır," diye yanıtladı Theon. "Ve olmayacak da."

"Bu ne demek oluyor yahu?"

Theon, oturma pozisyonuna geçerken acı dolu bir homurtu çıkardı. "Tessa onu yakaladı."

"Ne?" diye neredeyse bağırdı Luka.

Göğsünü işaret ederek, "Tessa onu yakaladı. Pazarlığın kendi tarafını yerine getirdiğini söyledi," dedi.

"Bu Pazarlık'ı nasıl yerine getiriyor?"

"Pazarlık, babamı geçmemde bana yardım edecekti ve Arius Krallığı'nı yönettiğimde—"

"Ama sen Arius Krallığı'nı yönetmiyorsun. Eğer hala yaşıyorsa, o Arius Lordu'dur," diye savundu Luka.

"Ama eğer gerçekten de onu ele geçirdiyse, artık onun yerine ben hükmediyorum," diye yanıtladı Theon. "Pazarlığın onun için olan kısmının yerine getirilmesi açıkça yeterliydi."

"Bir açık buldu," dedi Luka inanmazlıkla.

"Zeki. Sandığımdan çok daha zeki," dedi Theon. "Bundan sonra nereye varacağımızı bilmiyorum."

Luka, ona söyleyeceklerinin işleri daha da kötüleştireceğini düşünerek elini yüzünün üzerinden aşağı doğru sildi.

"Bugün Blackheart'la konuştum" dedi.

Theon başını geriye doğru kanepeye yasladı. "Ve?"

"Sana ulaşmaya çalışıyordu," diye devam etti. "Telefonuna cevap vermediğinde beni aradı."

"Tessa'yla birlikteydim."

"Biliyorum ama Theon..." Luka ensesini ovuşturdu. "Tessa..."

Luka devam etmeyince Theon, "Biliyorum," dedi. "Onu kaybettiğimizi zaten söylemiştim."

"Paniklediğini hissettiğimizde, pusuya düşürülüyordu. Orada düzinelerce Augury üyesi vardı ve Tristyn'in Avcılar adını verdiği şeyleri çağırırdı."

"Avcılar mı?"

"Tristyn'e göre bunlar Achaz'ın Arius soyunu avlamak için yarattığı varlıklar."

"Buraya nasıl geldiler?"

"Tessa onları çağırabilir."

"Çünkü onun Achaz soyundan geliyor," dedi Theon anlayışla.

Luka başını salladı. "Daha önce söylediklerinin doğru olmasını istemiyordum ama evet. Sanırım bu yüzden. Altın bıçakları var."

"Bahçelerde bulunanlar gibi," dedi Theon hemen. "Pavil ve Metias'ın ona saldırdığı gün onları çağırmıştı."

"Daha da kötüsü var. Avcılara karşılık olarak Temural ve Anala bir araya gelip Avcı Kadınları yarattılar." Luka duraksadıktan sonra ekledi: "Duman ve külün içinden geçip yoktan silah yaratabilen varlıklar."

"Auryon."

"Görünüşe göre Temural onu Tessa'ya yardım etmesi için göndermiş."

Odada tam bir sessizlik vardı. Corbin ve Lange bile yemeklerini masaya koymuşlardı.

"Peki?" diye sordu Luka.

"Ee, ne oldu?" diye karşılık verdi Theon.

"Bu konuda ne söylemek istersiniz?"

"Hiç bir şey."

Luka bir sandalyeye çöktü. "Sen mi? Bu konuda söyleyecek bir şeyin yok mu?"

"Kardeşim kayıp. Ben kandırılıp bir Kaynak oldum. Birdenbire koca bir krallığın başına geçtim ve dizlerimin üzerine çökmeden birkaç saniyeden fazla duramıyorum. Benden uzaklaştı ve şimdi tek amacı soyumu avlayıp öldürmek olan bir varlık ordusu ağırabildiğini öğrendim. Hayır Luka, söyleyecek hiçbir şeyim yok," diye karşılık verdi Theon, nutkunu bitirdikten sonra biraz nefes nefese.

"Theon, bu tehdide tepki vermeliyiz. Orası Arius Krallığı. Arius kanına sahip yüz binlerce kişi var. Blackheart'ın dediğine göre, ayrımcılık yapmıyorlar. Bir damla Arius kanı bile onların ölümü için yeterli," dedi Luka.

"Peki bu Tessa için ne anlama geliyor?" diye sordu Lange, sandviçini tekrar eline alarak. "Yarı Arius kanından değil mi?"

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Theon. "Bunların hiçbirisiyle ne yapacağımı bilmiyorum. Bir kez daha bildiğimizi sandığım her şey altüst oldu."

Lange, "Bu daha büyük bir savaşın parçası gibi görünüyor" dedi.

"Ne?" dedi Theon, Fae'ye bakmak için dönerek.

Lange sözlerine şöyle devam etti: "Eğer Achaz, Avcıları Arius kanını avlamak için yarattıysa, Devram için özel olarak yaratılmış gibi görünmüyorlar."

"Bu, Ebedi Savaş'ın bir parçası," dedi Theon, tekrar doğrulmaya çalışarak. Luka, onun bitkinliğine rağmen heyecanlı tonunu fark etti.

"En büyük soru, Tessa'nın neden Devram'a gönderildiği?" diye araya girdi Corbin. Hâlâ yemeye devam etmemiştir ama Luka, ikisinin arasında daha temkinli olanın kendisi olduğunu fark etti.

"Peki Lord Jove ona ne söyledi?" dedi Theon. "Sürekli bunun kaderi olduğunu, birbirimizi yok etmek için yaratıldığımızı söylüyordu. Eğer tüm bunlar doğruysa, haklı. Sadece birimizin hayatta kalacağına inanıyor. Augury bunca zamandır haklıydı. Onu öldürmeye çalışmalarının sebebi buydu."

"Neden öğrendiklerini ona anlatmadın?" diye sordu Luka.

"Onu korumaya çalışıyordum," dedi Theon. "Bunu biliyorsun. Hep bunu yaptım. Şimdi de onu ve Axel'i kaybettim."

"Gücüne ihtiyacın olduğu için onu korumaya çalışıyordun," dedi Luka. Theon itiraz etmek için ağzını açtı ama Luka onu durdurdu. "İnkâr etme Theon. Babanı devirme planın tamamen Kaynağına bağlıydı."

Theon'un çenesindeki o kas, "Başlangıçta evet, ama daha da büyüdü ve sonra onu kaybetmekten daha çok korktum. Bilmiyorsa, ondan bilgi almaya çalışmayacaklarını düşündüm. Hepimiz anlamaya çalışıyorduk. Onu tüm bunlardan korumak için bir plan yapmaya çalışıyordum..." dedi. İçini çekmeden önce bir an sustu. "Sonuçta hepimiz sadece birer piyon olduk."

"Lordların ve Leydilerin hepsinin sırları var," dedi Corbin, dikkatlerini tekrar Perilere çekerek. "Sürekli birbirlerine ihanet ediyorlar."

"Biliyorum," dedi Theon.

"Öyle mi?" diye sordu Corbin. "Çünkü Arius Krallığı, diyarın geri kalanından çok uzakta."

"Zorlandık," dedi Theon. "Babamın krallığı ele geçirmek istemesinin sebebi buydu. Ben sadece halkımızın iyiliği için diğer krallıklarla yeni ilişkiler kurmak istiyordum. O intikam peşindeydi. Onlar bize karşıydı."

"Bu tamamen doğru değil," diye yanıtladı Corbin. "Karşı koymayı seçersen, beklenmedik yerlerde müttefikler bulacağını düşünüyorum."

"Karşı koy," diye tekrarladı Theon.

"Tessa ve Achaz Krallığı'na karşı."

"Achaz Krallığı mı?" diye sordu Luka.

"Bütün bunları Tanrı'nın planlamadığını mı düşünüyorsun?" diye sordu Corbin.

"Bütün bunları nereden biliyorsun?" diye sordu Theon. "Sen sadece... Sen bir Perisin."

"Anala Krallığı'ndan," diye yanıtladı Corbin. "Kendi sırları olan bir krallık. Başkalarının ateş perisi olmasına izin vermeyen bir krallık. Bunun nedenini hiç merak ettin mi?"

"Bu ilk anlaşmaların bir parçasıydı," diye yanıtladı Theon.

"Evet, ama neden?" dedi Corbin.

Theon, "Dürüst olmak gerekirse, bunun her zaman bir güç hamlesi olduğunu varsaydım." dedi.

"Kesinlikle öyle, ama bu güç hareketlerini her zaman motive eden bir şey vardır. Leydi Aithne, Achaz Krallığı'nın harekete geçmesini beklediği için onları yakınında tutuyor."

"Yine, bunları nereden biliyorsun?" diye araya girdi Luka.

"Anala Varisi'nin Kaynağı Gatlan'la yakındım," dedi Corbin. "Dahası, Anala Malikanesi diğerleri kadar katı değil ve krallığın kendisi de Fae'lere daha fazla özgürlük tanıyor. Bize... Orada daha fazla özgürlüğümüz var."

"Bize bunları neden anlatıyorsun?" diye sordu Theon.

"Çünkü biz Tessa'nın arkadaşlarıyız," dedi Lange. "Ve o, sizin istediğiniz şekilde kullanılmayı hak etmiyor."

"Hayır, öyle değil," dedi Theon sessizce.

Luka, bağın aşağısında ne yapacağını bilemediği bir şey hissetti. Tessa'da genellikle bu teslimiyet ve kabullenme duygusunu hissedirdi. Theon'da asla böyle hissetmezdi. Erkeğin istemediği bir şeyi kabul ettiğini hiç görmemişti. Karşı koydu, asla razı olmadı ve istediğini aldı, arkasında kan ve ölüm bırakmak pahasına bile olsa. Her zaman Arius Krallığı için. Her zaman korumaya çalıştığı insanlar için.

Theon'un gözleri Lange ile Corbin arasında gidip geliyordu. "Senden yardım istesem, verir miydin?"

"Arius Krallığı'na bağlıyız," dedi Lange, sesinde hafif bir alaycılık tınısıyla. "Başka seçeneğimiz yok."

"Geçerli bir nokta," dedi Theon. "Ama bu konuda sert davranacak mısın?"

"Tessa içinse, hayır," diye yanıtladı Lange. Sonra yüzünü buruşturarak Corbin'e baktı. "Bunu yapmayı bırak."

"Arius Varisi'nin önünde ağzını boş yere açma," diye çıkıştı Corbin.

"Anala'ya sır veren sensin," diye homurdandı Lange.

"İşte yapacağımız şey bu," dedi Theon ve Luka sandalyesine yaslandı çünkü Theon'un en iyi olduğu yer burasıydı. O, aksiyona ve onu nihai hedeflerine yaklaştıracak bir sonraki hamleye odaklanmıştı. Tessa ile bu kadar zorlanmasının sebebi de buydu, çünkü Tessa her köşede hamlelerini engelliyordu ve planları istediği kadar hızlı ilerlemiyordu. Luka ona her şeyin bu şekilde biteceğini söylemeye çalışmıştı ama o kararlıydı ve bir kez bu gerçekleştiğinde rotasını asla değiştiremeyecekti.

Bu yüzden daha önce duyduğu istifa ve kabullenme duyguları ona çok yabancı geliyordu.

"Ertesi gün için uyumam gerek," dedi Theon. "Sonra Axel'in nerede olduğunu bulacağız."

"Bunu nasıl yapmayı planlıyorsun?" diye sordu Luka, kaşlarını kaldırarak.

"Kara Kalp'le iletişime geçeceğim. Şu anda Arius Krallığı'nın geçici yöneticisi olduğum için, Kat'in Julius ve Mansel'e teslim edilmesi emrini iptal edebilirim. Katya'yı geri alacağız ve sonra Axel'in nerede olduğunu bulacağız."

"Eğer Tessa babanı ele geçirmişse, ona sormak daha kolay olmaz mıydı?" diye sordu Luka.

"Evet, bu yüzden Tessa'ya gidiyorsun," diye cevapladı Theon.

Luka, şok içinde doğrularak doğruldu. "Tekrar söyler misin?"

"Tessa'ya gidiyorsun Luka," diye tekrarladı. "Benimle hiçbir ilgisi yok. Dahası, anlaşılmamıza göre artık benimle ne zaman görüşeceğine o karar verecek."

"İntikam istiyor gibi görünüyor," dedi Lange sandviçini ısırırken. Sonra geriye sıçrayarak bir darbeden daha kurtuldu. "Ciddiyim Corbin. Kes şunu."

"Onunla nasıl konuşulacağını her zaman biliyordun Luka, o da seninle konuşuyor," dedi Theon, sesi tekrar alçalarak. "Öyleyse ona gideceksin."

"Bana güveneceğini mi sanıyorsun Theon? Ciddi olamazsın," diye itiraz etti Luka.

"Onu geri getirebilecek biri varsa o da sensin Luka, ben değil. Bana hiçbir şey söyleme. Sana ne söyleyeceğini bilmek istemiyorum. Bilmesi gereken-" Duraksadı, boğazı düğümlenirken bakışları yana kaydı.

"Ondan vazgeçiyor musun?" diye sordu Luka. "Gidip gidiyor musun? Onu bırakıyor musun? Madem aniden kenara çekilmekle yetiniyorsun, neden ona bunca şeyi yaşıtıyorsun?"

"Onu asla bırakmayacağım. Söylediklerim hâlâ geçerli. Onun için sonsuza dek savaşacağım," diye karşılık verdi Theon, belirsiz bir karanlık izi belirip yok olmadan önce. "Ama birinin onu kendisi için seçtiğini bilmesi gerekiyor. Meselenin gücü değil, kendisi olduğunu ve her zaman benim altta yatan sebebimin bu olduğunu varsayacak. Ona başka türlü düşünmesi için hiçbir sebep vermedim."

"Yani beni gönderiyorsun?" diye açıkladı Luka.

"Öyleyim. Bu bir seçenek değil. Bu, vekil Lordunuzun bir emri," dedi Theon, kanepede iyice çökerken sesi ve bakışları son derece acınasıydı. "Sen Tessa'yı alacaksın; ben de Axel'ı."

"Peki ya Guardian tahvili?" dedi Luka. "Onunla ne yapacağım ben?"

"Daha önce de ayrı kalmıştık."

"Kısa süreliğine, aptal," diye homurdandı. "Seni kendi hayatım pahasına savunmaya yemin ettiğim halde, onun seni öldürme planını oturup dinleyebileceğimi mi sanıyorsun? Bundan daha iyi bir plana ihtiyacımız var."

"Bana planların anlamsız olduğu söylendi ve biz zaten mahvolduk," diye cevapladı Theon.

Luka, kendi kendine bir küfür daha mırıldandı. "Ya Axel'ı bulduktan sonra?"

Theon başını kanepeye yasladı, gözleri kapandı. "Sanırım savaşa hazırlanıyoruz."

TESSA

Çıplak ayakları serin, beyaz mermer basamaklardan inerken yumuşakça yere basıyor, parmakları aynı malzemedен yapılmış duvarda geziniyordu. Her birkaç metrede bir aplikler vardı. Altın ışık küreleri onları dolduruyordu. Merdivenlerin sonuna ulaştığında parmak uçlarında cıtırdayan aynı altın ışık.

Nefesi kesildi. Tavanın tepesindeki bu kadar yüksek ve alanın geniş ve açık olmasına rağmen hâlâ yer altındaydı. Bileklerinde bir zamanlar bantların hapsettiği yerde ışığı olsa da, bantların kalıntılarını hâlâ hissedebiliyordu. Bir an durdu, hızla atan kalbinin sakinleşmesini diledi. Burada olamayacağı anlamına gelmiyordu. Faven sarayında istediği yere gidebilirdi. Kurallar yoktu. Emirler yoktu. Ondan hiçbir talepte bulunulmuyordu. Burası değildi. İnsanların ona asla yalan söylemediği tek yerdi burası. Sorularının her zaman cevaplandığı tek yerdi burası.

Ama yine de...

İçini çekti.

Dex, onun ortalıkta dolaşması yüzünden üzülecekti. Şehre daha sonra gideceğinden bahsetmişti. Oralia, onun kişisel asistanı olarak atanmıştı, ki bu... harikaydı. Tanıdık yüzler ve arkadaşlarıyla rahat etmesini sağlamak bir şeydi, ama sabahları güne başlamak için onu uyandıran tiz sesi hiç de rahatlatıcı değildi.

Soğuk bir burun elini dürttü ve yanındaki kurda baktı. Ne kadar iri olduğuna alışıp alışamayacağını bilmiyordu. Tazıları kadar iriydi. Onlara hep kurt derdi. Parmakları, ışıktta gümüş gibi görünen açık gri renkteki ipeksi kürkün üzerinde kaydı. Kurt, alçak bir iniltiyle elini tekrar dürttü.

Derin bir nefes daha alıp geniş bir koridorda ilerledi. Kalın cam bölmeler koridoru kaplıyordu ve her iki taraftaki odaları görebiliyordu. Birkaçı doluydu; çoğu boştu. Her türlü varlığı barındırabilecek hücrelerdi.

Hareket ederken kendi kendine yumuşak bir sesle şarkı söylüyordu. Aslında bir ferman olmayan bir fermanın dizeleri.

"Her şeyde bir denge olmalı. Başlangıçlar ve Bitişler. Işık ve Karanlık. Ateş ve Gölgeler. Gökyüzü, deniz, diyarlar. Ama terazinin kefelere değıştiğinde ve Kaos yağdığında, kim savaşıacak? Ve kim düşecek?"

Uzun elbisesi hareket ettikçe hışırdıyor, ipeksi kumaş tenine değiyordu. Beyaz elbise göğüslerinin arasından aşağı iniyor, neredeyse göbeğine kadar uzanıyor ve sırtındaki derinin bir kısmını ortaya çıkarıyordu. Omuzlarında bağlanan kumaş ve yan taraftaki derin yırtmaç, özgürce hareket etmesini sağlıyordu. Elbiseye siyah, altın ve soluk mavi iplikler işlenmişti.

Renkler onu hem yere sağlam basıyor hem de çıldırtıyordu.

"Hayat vermeli, Ölüm almalı. Ama Kader daha fazlasını ister." Cam hücrelerden birinin önünde durdu. "Kader çağırır ve fedakarlık ister." Cam, damarlarında erkeği hapsetmek için aynı büyüyle dolup taşarak kıvılcımlar saçtı.

Valter, duvara yaslanmış bir şekilde ona bakıyordu. Takım elbisesi çıkarılmıştı, bol keten pantolonu ve kısa kollu tişörtüyle son derece gülünç görünüyordu. Siyah saçları darmadağınktı ve durduğu yerden yüzündeki dağınıklığı görebiliyordu.

"Kaos hüküm sürmeye başladığında kim ayakta kalacak?" diye şarkı söylerken gülümsedi.

"Eviana nerede?" diye sordu Valter, sanki artık ondan bir şey talep etme yetkisi varmış gibi.

"Aranızdaki bağ orada," diye yanıtladı Tessa. "İstesem Theon'la konuşabildiğim gibi, senin de onunla konuşabileceğini biliyorum."

Valter ayağa kalktı ve cama doğru yaklaştı, dokunmamaya dikkat ederek. "Yanımdan ayrılmak düşüncesizlikti."

Tessa sert bir kahkaha attı. "Endişelenme Valter." Valter, kendisine adıyla hitap edilmesi karşısında kaskatı kesilince gülümsemesi daha da büyüdü. "Oğlunla ben hâlâ birbirimize bağlıyız," diye ekledi ve sağ elini kaldırıp tenindeki son Kaynak İşareti'ni gösterdi. "Sana, soyunun çöküşüne son vermeden önce tanıklık etmeni sağlayacağımı söylemiştim."

Valter, acımasız ve karanlık bir kahkaha attı. "Oğlumla olduğundan daha iyi durumda olduğunu mu düşünüyorsun, Achaz çatısı altında?"

"Beni burada zincirleyip kullanmaya çalışamazlar" diye çıkıştı.

"Çok aptalca," diye alay etti Valter. "Esaretin özgürlük olduğuna inandırmışlar seni."

"Ama ben kilitli olan değilim."

"Sadece şu anda onlara yardım ettiğin için. Görünmez zincirler hâlâ zincirdir."

"Ve eğer senin ve oğlunun diyarı ele geçirme arzularına yardım etseydim, beni bu kadar zorlamazdın... Nasıl ifade ettin? Dizginleri ele geçirmemi mi?" diye karşılık verdi Tessa. "Theon'la olan bağımın kopması konusunda bu kadar ısrarcı olmazdın?"

"Theon'a bağlı olman asla amaçlanmamıştı," diye alay etti Valter. "Rordan ve yönetici Leydiler buna asla izin vermeyeceklerdi. Theon görevini tamamlasa bile, isteğini reddetmek için başka bir sebep bulurlardı. Seni Luka ile eşleştirerek en azından sana bir nebze özgürlük ve koruma sağlayacaktım."

"Gücüm için beni yetiştirmek," diye alay etti.

"Her şey güçle ilgili," diye çıkıştı Valter öfkeyle. "Bunu ne kadar çabuk kabul edersen, Rordan'ın da beni suçladığın şeyi yapmaya çalıştığını o kadar çabuk anlarsın."

"Bana Devram'ı yönetmek istemediğini mi söylemeye çalışıyorsun?"

"Elbette öyle," diye karşılık verdi. "Halkım diyarda özgürce dolaşmayı hak ediyor. Arius Krallığı yüzyıllardır dışlanıyor. Kefaretimizi ödedik ama bu asla yeterli olmadı."

"Yani intikam istiyorsun," diye açıkladı.

"Sen de öyle," diye karşılık verdi.

Omuz silkti çünkü adam haksız değildi. Elindeki her şeyi vermenin, ama bunun yeterli olmayacağını her şeyini biliyordu.

"Ve Rordan'ın sana yardım edeceği yanılgısına kapılıyorsun, ama bu senden, Theon'dan ve Devram'ın politikalarından çok daha büyük. Bana inanmıyorsan, seni ilk başta bu diyara getirene sor."

Tessa doğaüstü bir şekilde hareketsiz kaldı. "Az önce ne dedin?"

Valter daha da genişçe gülümsedi. "Beni duydun, Tessalyn. Cevap mı istiyorsun? Bu pasajın sonunda bir cevap var."

"Yalan söylüyorsun," diye tısladı, parmakları Roan'ın tüylerine dolanırken.

"Ben söylemiyorum. Peki ya Rordan? Sana yalan söylemiyor olabilir ama bu sır saklamadığı anlamına gelmez, Tessalyn."

Tessa elini cama bastırdı. Dokunuşta enerji cızırdadı ama Tessa onu içine çekti. "Yanılıyorsun," dedi kısaca. "Arius'un dengeyi nasıl bozduğunu biliyorum. Düzeltmek için ne yapılması gerektiğini biliyorum. Kaderimi biliyorum."

"Tek kaderin fedakarlıktır," diye alay etti Valter.

Tessa geri çekildi, eli yana düştü. "Farkındayım."

"Gidip bu hücrelerde başka kimlerin tutulduğuna bak," dedi, ona sırtını dönüp odanın arka tarafına doğru çekilirken. Tekrar oturdu. "Onu yirmi yıldan uzun süredir yanında tutuyor ve hâlâ istediğini elde edemedi."

Arius Lord'un yalan ve aldatmacayla konuştuğunu biliyordu. Devram'da herkes böyle yapardı. O da aynısını yapmayı öğrenmişti. Ama aynı zamanda bu yalanların çoğu zaman çarpıtılmış gerçeklerle örtüştüğünü de öğrenmişti.

Tessa, Valter'in dudaklarını kibirli bir şekilde kıvrmasını duymazdan gelip koridorda daha da ilerledi. Kaygısı kabardı ve yapmaması gereken bir şey yaptığı hissini görmezden geldi. Eğer burada gerçekten sırlar varsa, Rordan'ın keşfetmesini umursamayacağı türden sırlardı bunlar. Yoksa saraya tam erişim izni vermezdi, değil mi?

Ama koridorda ilerledikçe, her şey ona tanıdık gelmeye başladı ve sonunda neyle karşılaşacağını aniden anladı. Derin bir nefes alıp döndü ve solundaki hücreye baktı.

Yerde bir erkek oturuyordu. Kahverengi saçları uzundu, omuzlarını epeyce geçiyordu. Karışık, düğümlüydü ve yıkanıp düzeltilmesi gerekiyordu. Saçlarının durumuna bakılırsa, sakallarının daha bakımsız olmasını beklerdi. Sakalı, sanki daha yeni kesilmiş gibi, kısa kesilmişti. Parmağında, yüzükle aynı renkte büyük bir oniks yüzük vardı ama kadın daha çok boynundaki kelepçeye ilgileniyordu. Kalın, saf beyaz taştan bir bant, içinde altın parçacıkları vardı.

Işık ve enerji parçacıkları.

Kelepçeye bağlı bir zincir duvara sabitlenmişti ve bu da o kadar az hareket imkânı sağlıyordu ki, erkeğin nasıl yemek yiyebildiğini veya ihtiyaçlarını nasıl karşılayabildiğini anlayamadı. Valter'e verilenin aynısı olan bol keten pantolon giyiyordu, ancak bu erkeğin gövdesi çıplaktı ve sol kolu boyunca uzanan İşaretleri mükemmel bir şekilde görebiliyordu.

Roan, Tessa öne çıkıp elini cama koyarken, yanında inleyerek karnının üzerine eğildi. Erkek başını kaldırdı,

parlak safir gözleri onunkilerle buluştu ve Tessa derin bir nefes aldı.

Parmağını camın üzerinde yavaş bir yay çizerek gezdirerek, "Sen kimsin?" diye sordu.

Erkek cevap vermedi. Sadece delici bakışlarıyla onu sımsıkı tuttu, hareketsizce.

Roan tekrar inledi ve erkeğin gözleri kurda kaydı.

Tessa'nın kaşları kalktı. "Onu tanıyorsun," dedi, çömelip Roan'ın kulaklarının arkasını kaşıyarak. "O zaman kim olduğumu biliyor musun?"

Sonra konuştu, sesi boğuk ve sertti ve Tessa onun en son ne zaman tek kelime ettiğini merak etti.

"Sen kim olduğunu biliyor musun?" diye sordu.

Ona bilmiş bir gülümseme gönderdi. "Vahşi ve öfkeli bir kız." Bakışlarını ona dikti ve kız, adamın bakışları altında kıpırdamamak için kendini zorladı. Uzun bir anın ardından sessizliğe daha fazla dayanamadı. "Tanıdığım birine benziyorsun."

İlgi parıltısının hızla kaybolduğunu gördü.

"Burada olmaman gerekiyor," dedi sonunda.

"İstediğim yere gidebilirim."

"Yani burada. Bu sarayda."

"Burada olman mı gerekiyordu?" diye karşılık verdi, çenesini kaldırarak.

Kadının şaşkınlığına rağmen, sert bir kahkaha attı. "Sen de onun gibi inatçı ve kavgacısın."

"Kimin gibi?"

Tekrar kıpırdandı, bacaklarını öne doğru uzatıp ayak bileklerini çaprazladı. "Kim olduğunu bildiğini söylemiştin."

Kaşlarını çatarak yere çöktü, Roan ona yaklaştı ve başını kucağına koydu. "Sen de onun gibi sinir bozucusun." Dudakları tanıdık bir şekilde seğirdi ve bu da ona bir şeye yumruk atma isteği verdi. "Neden burada kilitli kaldın?"

"Arius Lord'u neden burada tutuyorsunuz?"

Tessa ellerini kavuşturup geriye yaslandı. "Çeşitli sebepleri var."

"Bu sebeplerin bir kısmının benim onlarca yıldır burada olmamın sebebi olduğundan eminim."

"Sen hep böyle kaçamak cevaplar mı veriyorsun?"

"Birine güvenmediğim ve bunun benden bilgi almaya yönelik bir girişim olduğundan şüphelendiğim, evet."

Gülümsedi. "Kim olduğunu bile bilmiyorum. Sanırım seni bulmam gerekmiyordu."

"Ahaz hiçbir şeyi niyet etmeden yapmaz."

"Rordan'dan mı bahsediyorsun?"

"Yanlıı konuşmadım" diye cevapladı erkek.

"Sanki onu şahsen tanıyormuş gibi konuşuyorsun," diye alay etti Tessa.

Erkek hiçbir şey söylemedi.

Tessa öne doğru eğildi. "Nerelisin?"

"Nerelisin?"

"Sorularıma soruyla cevap verilmesi sinir bozucu," diye homurdandı.

Birkaç dakikalık sessizliğin ardından içini çekip ayağa kalktı. Bunun bir anlamı yoktu.

Ama ondan ilk adımını attığı anda tekrar konuştu. "Burada olmaman gerekiyor."

"Bunu zaten söylemiştin," dedi, omzunun üzerinden geriye bakarak.

Başını iki yana salladı, yakasını duvara bağlayan zincir şangırdadı. "Hayır, Tessalyn. Burada olmaman gerekiyor. Seni burada saklayabileceğini sanıyordu ama o her zaman bilir."

Tessa, avuçlarını cama bastırarak tekrar ona döndü. "Bu gizemli imaları bırakın artık," diye çıkıştı, ışığı parlayıp enerjisi çıtırdayarak camın büyüüne karıştı. "Sen kimsin?"

"Onun da öfkesi bu," dedi ve Tessa, adamın sesinde bir sevgi olduğuna yemin edebilirdi.

"Bu soruyu cevaplamıyor," diye karşılık verdi. "Adımı biliyorsun. Benim de senin adını bilmem doğru olur."

"Sana söyleyemem," dedi, onun çok iyi tanıdığı alaycı bir bakışla.

"Yapamaz mısın, yapmayacak mısın?"

Omuzlarını silkti. "Sanırım ikincisi."

Sinirlenerek homurdandı.

"Ama şunu bil ki, vahşi ve öfkeli kız," dedi bakışlarını ondan ayırmadan. "İzin verirsen seni kullanırlar."

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?"

"Kaderinizin belirlendiğine inanıyorsunuz ama bir yol ayrımında olduğunuzu fark etmiyorsunuz," diye devam etti.

"Kurtuluş ya da yıkım, seçim sizin."

"Bu sözü nereden biliyorsun?" diye sordu, sesi amaçladığından daha yumuşaktı.

"İlerlediğin yol yıkımdır" diye cevap verdi.

"Peki kurtuluş yolu?" diye sertçe karşılık verdi.

Tekrar kıpırdandı, yerine oturdu ve tekrar rahatlamış gibi göründü. "Kurtuluş yolu her zaman ölüm olmuştur."

EN ÇARESİZ SAATTE

Tristyn Blackheart, Yeraltı tünellerinde hızla ilerledi. Yıllardır buraya girmeye cesaret edememişti ama Theon'la yaptığı pazarlık ona hiçbir soru sorulmadan serbest geçiş hakkı tanıdı.

Birkaç dönüş daha yaptıktan sonra geniş bir mağaraya adım attı. Odadan çıkan dört geçit daha vardı. Bir duvar raflarla kaplıydı ve taş duvara oyulmuş bir ocak vardı. Ortalıkta birkaç masa vardı, maun saçlı uzun boylu bir kadın masalardan birinin üzerine eğilmişti.

"Ne yaptın?" diye sertçe sordu, ona bakmaya bile tenezzül etmemişti.

"Sevgili kardeşim, senin bu üstünlük taslayan tavrına tahammülüm yok," diye cevapladı Tristyn, bir şişeyi kapıp ışığa tutarak.

"Senin sızlanıp sızlanmanı dinleyecek havada değilim, ama biliyorum ki tam da buna katlanmak üzereyim," diye karşılık verdi.

"Her zamanki gibi büyüleyici," diye cevapladı şişeyi bıraktırken. "Katya iyi mi?"

"O."

"Nerede o?"

"Okuma."

"Bunu gerçekten yapıyor muyuz Cienna?" diye iç çekti Tristyn.

Sonunda kız kardeşi bakışlarını kaldırdı ve menekşe rengi gözleri onunkilerle buluştu. "Evet," diye çıkıştı. "Bunu yapıyoruz. Her şeyi tehlikeye attın. Achaz'ın tarafını tuttu ve eğer o bu diyarı ele geçirirse, denge asla düzelmeyecek."

"Ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu Tristyn. "Bir çizgiyi aşmadan önce ancak bu kadar yol gösterebilir, zorlayabilir ve ipucu verebiliriz. Eğer ben aşarsam, bedelini ödeyecek tek kişi ben olmayacağım."

"Belki de çoktan ödemiştir," dedi Cienna, başka bir masaya geçip kuru otları agresif bir şekilde ayırırken.

"Görmedi," diye karşılık verdi, yanına gidip bir avuç kuru bitkiyi alırken. "Tessa onu gördü."

Cienna duraksayıp ona baktı. "Lilura'yı mı gördü?"

Tristyn başını salladı. "'Lilura yaşıyor' dedi. Ne anlama geldiğini bilmiyor ama benim için bir anlam ifade ettiğini öğrendiğinde... Bu ona bir ihanet dahaydı. Son aylarımı elimden geldiğince güven inşa ederek geçirdim ve şimdi..."

"Siktirip gittin," diye tamamladı Cienna onun yerine.

"Her zaman çok güzel konuşuyorsun," dedi ciddi bir tavırla.

"Gerçek nadiren hoştur."

Bilmiyor muydu?

"Ama şimdi sen buraya, bize yardımcı olabilecek bir şey görüp görmediğimi görmeye geldin," diye devam etti Cienna, doğranmış otları toplayıp bir keseye koyarken.

"Başarısız olamam Cienna," diye cevapladı. "Reddediyorum. Çok şey feda ettim ve daha fazlasını da feda edeceğim."

"Farkındayım," diye mırıldandı Cienna. "En başta buraya gelmemizin sebebi de bu. Şanslısın ki yardım geliyor."

Bir duman ve kül girdabı oluştu, Auryon bir nefes sonra onlardan uzaklaştı. Yayı sırtına dolanmıştı ve elinde bir elma tutuyordu.

"Bitti mi?" diye sordu Cienna.

"Öyle," diye yanıtladı Avcı. "Gia onları topluyor."

"Kimin cesedini topluyordun? Ne yapıldı?" diye sordu Tristyn şaşkınlıkla.

Cienna, "Dünya Yürüyüşçülerinin Yüce Kraliçesi, yeminler ve kader söz konusu olduğunda açıkları bulma konusunda inanılmaz derecede usta görünüyor," dedi.

"Scarlett mi?" diye sordu Tristyn şaşkınlıkla. "Geri mi döndü?"

"Scarlett değil," diye yanıtladı Cienna. "Ama çaresiz kalırsak yardım çağırmanın bir yolunu Auryon'a bıraktı. Onu Achaz Krallığı'na kaptırmak çaresiz bir an gibiydi."

Kız kardeşinin sesindeki suçlamayı fark etmemişti.

"Ezmem gereken bir şeydi ve ezdiğimde gölgeler ve beyaz közler dönmeye başladı," dedi Auryon elmasından bir ısırık alarak.

"Peki sonra?" diye sordu Tristyn.

Omuzlarını silkti. "Şimdi bekleyeceğiz."

"Ne için?"

"Kimin cevap vereceğini görmek için," dedi Cienna.

"Kime haber vereceğini bile bilmiyor musun? Yıldızlara rastgele bir çağrı mı gönderdin? Ya başkası cevap verirse?" diye sordu Tristyn, diyarlar arası bir mesajın ne kadar kolay ele geçirilebileceğini bilerek.

"Kimin cevap vereceğinden en ufak bir şüphem olsaydı, Gia'nın gidip onları almasını ister miydim sence?" diye sordu Cienna soğuk bir şekilde.

Güzel bir noktaydı ama yine de.

"Biz beklerken bir işe yara," diye emretti Cienna, ona daha fazla kurutulmuş bitki uzatarak.

İçini çekip işe koyuldu. Kız kardeşinin yanında böyle çalışmayalı uzun zaman olmuştu. Devram'da çok uzun zamandır kalmışlardı, onları kurtaracak kişiyi bekliyorlardı.

Ve şimdi onu kaybetmişlerdi.

Ayak seslerini duyduğunda neredeyse bir saat geçmişti. Cienna'nın karıştırmasını söylediği iksiri karıştırmayı bitirdi. Cienna'nın ona böyle bir şey için güvenmesine

şaşırmıştı. İksirler ve iksirler onun güçlü olduğu alandı. Büyü ve büyülerde ise daha güçlüydü.

Birkaç dakika sonra Gia, dallanan geçitlerden birinden çıktı ve arkasından iki kişi daha belirdi. Erkek, kahverengi saçlı ve şimdiden sıkıldığını gösteren bir ifadeye sahip, daha uzun boyluydu. Üzerinde görünürde silah yoktu ama Tristyn içgüdüsel olarak silaha ihtiyacı olmadığını biliyordu. Kadının ise sırtına kadar örülmüş kızıl-altın saçları ve etrafı inceleyen gri gözleri vardı. Pantolon ve bir tunik giymişti, kıyafetinin üzerinde bir tür deri zırh vardı. Üzerinde, kalbinin üzerindeki de dahil olmak üzere birkaç işaret görülüyordu. Kadının sırtına bağlı bir kılıcı vardı ama Tristyn bir şekilde onun da buna ihtiyacı olmadığını biliyordu.

"Bir sorun mu var?" diye sordu Cienna.

"Hayır," dedi Gia. "Uyku cereyanları etkiliydi."

"Ve hiçbir şeyin rahatsız edilmediğinden emin oldun mu?"

"Elbette," diye yanıtladı Gia.

"Seni Scarlett mi gönderdi?" diye sordu Tristyn, yeni gelenleri süzerek. O bir Periydi, peki ya erkek? O bir Miras'tı ve safir gözler onunkilerle buluştuğunda, hangi tanrının soyundan geldiğini tam olarak biliyordu.

Gümüş saçlı kraliçenin onu göndermesi akıllıcaydı.

"Sen kimsin?" diye sordu kadın ve burada Peri'nin yaptığı gibi sinme yoktu. Bu, vahşi ve talepkardı. Tristyn, biri ona emir vermeye kalkarsa onu bıçaklayacağından oldukça emindi.

"Tristyn Blackheart," dedi onları dikkatle izleyerek. "Ya sen?"

"Razik Greybane," diye cevapladı erkek, elini sahiplenici bir tavırla dışının sırtına koyarak. "Bu Eliza."

"Scarlett'i tanıyor musun?" diye tekrarladı Tristyn.

"Maalesef," diye mırıldandı Razik.

Kadın gözlerini devirdi. "Biraz daha nazik olmayı deneyebilir misin?"

"Neden?"

"Anala adına," diye mırıldandı, Tristyn'e dönerek. "Evet, Scarlett'i tanıyoruz. Onun sarayında görev yapıyorum. Sana yardım etmek için gönderildik."

"Ama gerçek şu ki, bize planlarından hiçbir şey söylemedi. Sadece seni bulmamızı söyledi," dedi Razik, sözlerine bir hırıltı serpiştirerek.

"Devram hakkında ne biliyorsun?" diye sordu Tristyn.

Kız kardeşi sessizdi. Tipik bir durumdu. Tessa'dan bilgi saklaması konusunda ona laf söylese de, kız kardeşi ondan daha ketumdu.

"Yeterli değil," dedi Eliza, ellerini kalçalarına koyarak. Sağ elinin arkasında siyah bir İşaret vardı ve İşaret parmaklarından aşağı doğru uzanıyordu. Razik'e hızlıca bakınca, elinde aynı İşaret'i gördü.

"Sizi neden gönderdiğini bilmiyorum. İkiniz de burada hoş karşılanmayacaksınız," dedi Tristyn masaya yaslanarak.

"Eh, biz senin elindeyiz," diye çıkıştı Eliza, gözlerindeki o ateş bir kez daha parlayarak. "Başka bir alemden yardım istediysen işler çok kötü olmalı."

"Bir kuzeni var" dedi Tristyn.

Eliza'nın kaşları çatıldı. "Kim yapıyor bunu?"

"Kızıl."

"Tanrı aşkına. Başka bir kan bağı mı? Cethin ve Scarlett yeterince kaos yaratmıyor mu?" diye homurdandı Razik.

"Konuşmayı bırak," diye çıkıştı Eliza.

"Nasıl isterseniz leydim," diye cevap verdi sırtarak.

Tristyn, erkeğe yumruk atabileceğini düşündü ama "Kim ve nasıl?" diye sorunca dikkati tekrar ona döndü.

"Temural'ın kızı. Aslında onun tek çocuğu."

"Peki annesi?"

"Ahaz'ın kızı."

"İmkansız," diye araya girdi Razik. "Bu, onun başlangıçlarını ve sonlarını belirler. Denge buna izin vermiyor."

Çok okumuş bir adamdı bu.

"O zaman sorunu anlamışıdır," dedi Tristyn.
Eliza şaşkınlıkla Razik'e baktı. "Anlamıyorum."
"Her şeyde bir denge olmalı," diye yanıtladı Razik, sesi gergindi. "Ve eğer denge düzeltilmezse, Kader'den daha fazlası devreye girer."
"Tanrı aşkına, açıkça konuş Raz," diye çıkıştı sinirle.
"Onun burada olmaması gerekirdi."
"Devram'da mı?"
"Var olması asla amaçlanmamıştı," diye açıkladı Razik.
"Sadece yıkım getirecek. Denge düzelmezse, sadece bu dünya değil, tüm âlemler çökecek. Denge düzelmezse, Kaos hüküm sürecek."

Sırlar ve Keder Fırtınası'nı okuduğunuz için çok teşekkür ederim. Yorumlar bir yazar için çok önemlidir ve sizden bir yorum bırakmanızı rica ediyorum.

Hayatınızda daha fazla Luka'ya mı ihtiyacınız var? Kim istemez ki? Luka'nın özel bonus bölümünü kaçırmayın!

Bunu burada veya <https://www.melissakroehrich.com> adresindeki web sitemde bulabilirsiniz.

Öfke ve İntikam Fırtınası, Miras Kitabı #3, 31 Ekim 2024'te çıkıyor.

Ön sipariş artık mevcut.

Scarlett ve Sorin'i merak mı ediyorsunuz? Hikayelerini destansı fantastik aşk romanı Karanlığın Leydisi'nde okuyabilirsiniz!

AYRICA MELISSA K. ROEHRICH TARAFINDAN

KARANLIĞIN LADY'Sİ SERİSİ (TAMAMLANDI)

Karanlığın Hanımı

Gölgelerin Hanımı

Küllerin Hanımı

Kül Hanımı

Biçici (Karanlığın Leydisi Novella)

Yıldız Ateşi Hanımı

MİRAS SERİSİ

Gölge Yağmuru ve Sonlar

Sırların ve Kederin Fırtınası

Öfke ve İntikam Fırtınası - 31 Ekim 2024'te Geliyor

MELISSA'DAN BİR NOT

Bir kitabın daha sonuna geldiğimize inanabiliyor musunuz?

Bu Legacy ekibine nereden başlayalım? Diyelim ki en başından beri kendi yöntemleri vardı. Bir kez daha planlarımı aldılar, hayır dediler ve bize bu şaheseri verdiler. Neden böyle olduklarını derinlemesine inceledik ve işimiz bitmedi. İki kitabımız daha var ve belki de travma yeni başlıyor...

Hayat karmaşık ve çetrefilli ve hepimiz dünyamızı, bize söylenenlere ve gözlemlediklerimize dayanarak kendi bakış açımızdan görüyoruz. Devram da farklı değil ve hiçbir şeyin görüldüğü gibi olmadığını ve bununla nasıl başa çıkacağımızı öğrenmek zor. İyileşmek zor bir iş. İhanete uğradıktan sonra tekrar güvenmek korkutucu. Yanıldığınızı kabul etmek ise alçakgönüllülük gerektiriyor. Ekibimizin yapması gereken bazı işler var.

Alçakgönüllülükten bahsetmişken, beni her gün alçakgönüllü kılıyorsunuz. Her gün uyanıp buraya nasıl geldiğimizi merak ediyorum. Lütfen hiçbirini hafife almadığımı bilin. Zor günlerde, heyecanınız ve sevginiz beni ayakta tutuyor. Taslak hazırlama sürecini çok eğlenceli hale getiriyorsunuz ve Mağara Sohbetlerimiz ve Zoom Sohbetlerimiz en sevdiğim şeylerden bazıları. Teşekkür etmek asla yeterli değil, ama bilin ki sadece bir kitap okuyarak bile fark yaratıyorsunuz.

Bir dahaki sefere kadar, uğrunda savaşmaya değer olduğunuzu unutmayın.

XO- Melissa

TEŞEKKÜRLER

Bunlara her zaman seninle, okuyucuyla başlamak zorundayım. Sayfaya ulaşan kelimeleri okumazsan, bunların hepsi boşuna. Bana katlandığın için teşekkür ederim. Sürece güvendiğin için teşekkür ederim. Lives'da parçalar için heyecanlandığın ve benimle şarap içtiğin için teşekkür ederim. Varlığımın derinliklerinden, teşekkür ederim.

Kitap Sürtükleri Dostlarım Brit Irvin, Sara Abel ve Tracey Goodson, hâlâ burada olduğunuz için teşekkür ederim. Siz olmadan bunu gerçekten yapamazdım. Zor günlerimde beni destekliyorsunuz ve sadakatinizin sınırı yok. Kitap spoiler'larının bizi bir araya getirmesine sonsuza dek minnettar kalacağım. Bu konunun fazla duygusallaşmaması için, sizi çok seviyorum.

Sarah Mori ve The Realm Studios, son birkaç aydır boğulmakta olduğum dönemde beni kurtardınız. Yaptığınız her şey için teşekkür ederim.

Beta okuyucularım Ashley Nolan ve Rachel Betancourt, okurken verdiğiniz tepkiler ve gösterdiğiniz sevgi beni çok gülümsetiyor. Editörüm Megan Visger, her kitabı daha da güzelleştiriyorsunuz ve siz olmadan kendimi kaybederim. Beni asla yalnız bırakmayın. Covers by Jules, yaptığınız her şeye hâlâ hayranım. Sesli kitap anlatıcılarım Laura Horowitz ve Christian Leatherman, bu dünyayı ve

karakterleri nasıl hayata geçirdiğinize hayran kalmamak elde değil. Temsilcim Katie Shea Boutillier ve Donald Maass Edebiyat Ajansı, geçen yıl yazar dünyamda yeni şeyler keşfederken bana verdiğiniz tüm rehberlik ve bilgi için minnettarım.

ARC/Sokak Ekibime, beni şaşırtmaktan hiç vazgeçmiyorsunuz ve her seferinde yanımda olmayı seçmeniz benim için büyük bir onur. Beni desteklediğiniz, çatılardan bağırdığınız ve bu kitaplara bu kadar çok değer verdiğiniz için teşekkür ederim.

Oğullarıma— Artık biraz daha büyüdünüz. Hayallerin sıkı çalışma ve tutku gerektirdiğini, ancak karşılığının tüm kan, ter ve gözyaşlarına değdiğini görmeye başlıyorsunuz. Değerinizi bilin canlarım ve her zaman kendiniz için savaşın.

Kocama - Benimle sürekli olarak tam bir deliliğe düştüğün için teşekkür ederim.

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

